

ATHENAEI NAVCRATITAE

DIPNOSOPHISTARVM

LIBRI XV

RECENSVIT

GEORGIVS KAIBEL

VOL. II

LIBRI VI—X

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDCCCLXXXVII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI

PRAEFATIO

Non puto in parte operis praefanda esse quae in principio necessaria ratione suum sibi locum flagitant, sed ne quid offensui sit legentibus, hoc moneo Athenaeum me edere compilatorem, non scriptores poetasve ab illo compilatos. Horum igitur reliquias quales Athenaeum legisse probabile est tales repraesentavi, ut etiam vitia aperta sive orthographica seu grammatica, quae quidem imperatoris Commodi aetate vigerent, integra relinquerem nisi ubi ipse codex vel epitome corrigendi ansam praeberent. Athenaei autem orationem saepenumero inconcinnam nec raro magnis hiatibus patentem etsi non erat difficile hic illic redintegrare et supplere, tamen eo cautius hac in re agendum existimavi, quod certum est non ipsum Athenaei opus nobis traditum esse, sed quale sexti septimive saeculi grammaticus aliquis ita contraxit ut ex triginta libris fierent quindecim.

Codicem Marcianum (A) ipse contuli Venetiis itemque ex epitomae libro Parisino (C), cum parato animo bibliothecae Parisinae praefecti Gryphiam eum misissent, diligenter enotavi quae usui esse viderentur: nam quod de epitomae fide olim aequo iniquius iudicavi (ind. schol. Rost. 1882/3), dudum poenituit.

a*

In emendandis Athenaei verbis quantum debeam Wilamowitzii mei operae amicissimae non poterunt plene aestimare qui illius sane quam multa ac pulcra inventa in singulis fere paginis probata vel relata legunt; neque enim potui adnotare quotiens ille falsa ut abicerem, vera ut invenirem dux mihi extiterit et auctor: etiam alios confido meritas illi gratias habituros esse.

Mus(uri), Cas(auboni), Schw(eighaeuseri), Di(ndorfii), Mein(ekii), Iac(obsii), Pors(oni), Dobr(aei), Cob(eti), Herw(erdenii), Wilam(owitzii), aliorum nomina compendiis haud obscuris significavi; quae K littera insignita habentur, mea sunt.

Scribebam Argentorati
mense Octobri a. h. s. LXXXVI.

ϛ

Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖς συνεχῶς ἀπαντῶν, ἑταῖρε Τιμό- 222 κρατες, τὰ παρὰ τοῖς δειπνοσοφισταῖς λεγόμενα, καινά τινα νομίζων ἡμᾶς εὑρίσκειν, ὑπομνήσομέν σε τὰ παρὰ Ἀντιφάνει λεγόμενα ἐν Ποιήσει (II 90 K) τόνδε τὸν τρόπον·

μακάριόν ἐστιν ἡ τραγῳδία
ποίημα κατὰ πάντ', εἴ γε πρῶτον οἱ λόγοι
ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι,
πρὶν καί τιν' εἰπεῖν· ὥσθ' ὑπομνῆσαι μόνον
δεῖ τὸν ποιητήν. Οἰδίπουν γὰρ φῶ...... b
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατὴρ Λάιος,
μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν. ἂν πάλιν
εἴπῃ τις Ἀλκμέωνα, καὶ τὰ παιδία
πάντ' εὐθὺς εἴρηχ', ὅτι μανεὶς ἀπέκτονε
τὴν μητέρ', ἀγανακτῶν δ' Ἄδραστος εὐθέως
ἥξει πάλιν τ' ἄπεισι..............
ἔπειθ' ὅταν μηθὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν, c

ΤΩΝ ΕΙϹ Λ̄ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙᾹ 7 πάνθ', ἧς γε Hirschig 9 ὥσθ' C: ὡς A 10 fort. Οἰδίπουν γ' ἂν φῶ μόνον 14 Ἀλκμαίωνα AC 17. 18 ταπεισιθ' ὅταν A: corr. ς 19 ἀπειρηκόσιν A: corr. Di

αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.
223 ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ
εὑρεῖν, ὀνόματα καινά, ...
. . . . κἄπειτα τὰ διῳκημένα
πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφήν,
τὴν εἰσβολήν. ἂν ἕν τι τούτων παραλίπῃ
Χρέμης τις ἢ Φείδων τις, ἐκσυρίττεται·
Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν.

Δίφιλος δ' ἐν Ἐλαιωνηφρουροῦσι (II 549 K)·

ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον,
b Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε,
ὡς οἱ τραγῳδοί φασιν, οἷς ἐξουσία
ἐστὶν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις.

2. *Τιμοκλῆς* ὁ κωμῳδιοποιὸς κατὰ πολλὰ χρησίμην εἶναι λέγων τῷ βίῳ τὴν τραγῳδίαν φησὶν ἐν Διονυσιαζούσαις (II 453 K)·

ὦτάν, ἄκουσον, ἤν τί σοι μέλλω λέγειν.
ἄνθρωπός ἐστι ζῷον ἐπίπονον φύσει,
καὶ πολλὰ λυπήρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρετο
c ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν
πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα.
τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκίπει
ὡς ὠφελοῦσι πάντας. ὁ μὲν ὢν γὰρ πένης
πτωχότερον αὑτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον

4. 5 fort. ⟨καινὰ πράγματα, | καινοὺς λόγους⟩ 7 κἂν ἕν Wilam παραλείπηι A: corr. C 8 φιδων A 16 δὲ ὁ C 19 δοκῶ λέγειν Stob. fl. 124, 19 22 γοῦν AC: corr. Stob ἀνεύρατο AC

γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει.
ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς Ἀλκμέων᾽ ἐσκέψατο·
ὀφθαλμιᾷ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί.
τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούφικε. d
χωλός τίς ἐστιν, τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ.
γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον᾽ ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ᾽ ἄλλοις γεγονότ᾽ ἐννοούμενος
τὰς αὑτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ῥᾷον φέρει.

3. καὶ ἡμεῖς οὖν, ὦ Τιμόκρατες, ἀποδίδομέν σοι τὰ τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ (3, 83) Δημοσθένην χλευάζων, ὃς Φιλίππου Ἀθηναίοις Ἁλόννησον διδόντος συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν. e ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεοττίδι (II 80 K) παιδιὰν θέμενος ἐρεσχηλεῖ τόνδε τὸν τρόπον·

ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς
ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν. Β. ἠγάπησεν ἂν
τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

Ἄλεξις δὲ ἐν Στρατιώτῃ (II 373 K)·

ἀπόλαβε
τουτί. Β. τί τοῦτο δ᾽ ἐστίν; Α. ὃ παρ᾽ ὑμῶν ἐγὼ
παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρων ἥκω πάλιν.
Β. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; Α. οὐκ ἔστι γὰρ f
ἡμέτερον. Β. οὐδ᾽ ἡμέτερον. Α. ἀλλ᾽ ἐδώκατε
ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ᾽. Β. οὐδ᾽ ἐδώκαμεν. Α. τί δαί;
Β. ἀπεδώκαμεν. Α. τὸ μὴ προσῆκόν μοι λαβεῖν;

2 τι μανικὸν Stob Ἀλκμαίων᾽ AC 3 οἴσι φινίδαι A: corr. C 6 κατάμαθε A: corr. C 8 ἢ ἄλλοις A: corr. C 22 τοῦτο δ᾽ ἐστὶ τί A: corr. Kock 26 δαί Herm: δέ A 27 ἀποδεδώκαμεν A: corr. Cas ἐμοί A: corr. Mein

καὶ ἐν Ἀδελφοῖς (II 299 K)·

ἐγὼ δέδωκα γάρ τί ταύταις; εἰπέ μοι.
B. οὐκ, ἀλλ' ἀπέδωκας ἐνέχυρον δήπου λαβών.

224 Ἀναξίλας δὲ ἐν Εὐανδρίᾳ (II 265 K)·

καὶ τὰς παλαίστρας δώσω. B. μὰ τὴν γῆν, μὴ σύ γε
δῷς, ἀλλ' ἀπόδος. A. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἥρωσιν (II 457 K)·

οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ
τὰ προσόντα φράζειν. B. πάνυ γε. A. δράσω τοῦτό σοι.
καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης
ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος ὁ Βριάρεως;
A. ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων,
b μισῶν λόγους ἄνθρωπος οὐδὲ πώποτε
ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

κατὰ τοὺς οὖν προειρημένους ποιητὰς καὶ αὐτοὶ τὰ ἑπόμενα τοῖς προειρημένοις ἀποδιδόντες καὶ οὐ διδόντες τὰ ἀκόλουθα λέξομεν.

4. ἐπεισῆλθον οὖν ἡμῖν παῖδες πλῆθος ὅσον ἰχθύων φέροντες θαλασσίων λιμναίων τε ἐπὶ πινάκων ἀργυρῶν, ὡς θαυμάσαι μετὰ τοῦ πλούτου καὶ τὴν πολυτέλειαν· μονονουχὶ γὰρ καὶ τὰς Νηρηίδας ὠψωνήκει. καί
c τις τῶν παρασίτων καὶ κολάκων ἔφη τὸν Ποσειδῶ πέμπειν τῷ Νιττουνίῳ ἡμῶν τοὺς ἰχθῦς οὐ διὰ τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἴσον ἴσῳ τῶν τὸν ἰχθὺν πωλούντων, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐξ Ἀντίου κεκομίσθαι, ἑτέρους δ' ἐκ Ταρακινῶν καὶ τῶν καταντικρὺ νήσων Ποντίων, ἄλλους δ' ἐκ Πύργων· πόλις δ' αὕτη Τυρρηνική. οἱ γὰρ ἐν

4 εὐανδρείαι A 5 τὰς παλαιὰς (scil. ἐμβάδας) K δώσω Mein: σοι A 8 με Elmsl: μετὰ A 10. 11 καὶ πρῶτα μέντοι (fort. μὲν δὴ) παύσεταί σοι Βριάρεως | ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος οὗτος Βριάρεως; Elmsl 18 ὑπερφυὲς ὅσον Dobr 21 ὀψωνήκει A: corr. C 23 Νεπτουνίῳ ς 23. 24 velut τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ κερκώπων τῶν ἰχθῦς πωλούντων

τῇ Ῥώμῃ ἰχθυοπῶλαι οὐδ᾽ ὀλίγον ἀποδέουσι τῶν κατὰ τὴν Ἀττικήν ποτε κωμῳδηθέντων· περὶ ὧν Ἀντιφάνης μὲν ἐν Νεανίσκοις φησίν (II 79 K)·

ἐγὼ τέως μὲν ᾠόμην τὰς Γοργόνας
εἶναί τι λογοποίημα· πρὸς ἀγορὰν δ᾽ ὅταν
ἔλθω, πεπίστευκ᾽· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι d
τοῖς ἰχθυοπώλαις λίθινος εὐθὺς γίνομαι·
ὥστ᾽ ἐξ ἀνάγκης ἔστ᾽ ἀποστραφέντι μοι
λαλεῖν πρὸς αὐτούς. ἂν ἴδω γὰρ ἡλίκον
ἰχθὺν ὅσου τιμῶσι, πήγνυμαι σαφῶς.

5. Ἄμφις δ᾽ ἐν Πλάνῳ (II 244 K)·

πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾷόν ἐστιν μυρίαις
μοίραις προσελθόντ᾽ ἀξιωθῆναι λόγου
λαβεῖν τ᾽ ἀπόκρισιν⟨ὧν⟩ ἂν ἐπερωτᾷ τις ἢ
πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ.
οὓς ἂν ἐπερωτήσῃ τις λαβών τι τῶν e
παρακειμένων, ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος
πρῶτον σιωπῇ (καὶ δικαίως τοῦτό γε·
ἅπαντες ἀνδροφόνοι γάρ εἰσιν ἑνὶ λόγῳ),
ὡσεὶ προσέχων δ᾽ οὐδὲν οὐδ᾽ ἀκηκοὼς
ἔκρουσε πουλύπουν τιν᾽· ὃ δ᾽ ἐπρήσθη . . . .
. . . . καὶ τότ᾽ οὐ λαλῶν ὅλα
τὰ ῥήματ᾽, ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελὼν 'τάρων
βολῶν γένοιτ᾽ ἄν·' ἡ δὲ κέστρα; 'κτὼ βολῶν.'
τοιαῦτ᾽ ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψωνοῦντά τι.

1 οὐδ᾽ Schw: οὐκ A 4 ᾤμην AC: corr. Grot 6 εὐθὺς ἐμβλέπων γὰρ αὐτοῖς (γὰρ τοῖς C) ἰχθ. A: corr. Pors 9 ἐὰν AC 14 ὧν add. Pors 16 ἐὰν A ἀναλαβὼν Kock 20 ὡσεὶ προσῆκον δ᾽ οὐδέν K ὡσεί τε προσέχων οὐδέν Mein 21 πώλυπόν A ἐπρήσθη corruptum: *iratus emptor iterum quaerit*; ἐπρίσθη Mein 23 τάρων Mus: τεττάρων A 24 βολῶν Schw: ὀβολῶν A κτὼ Mein: ὀκτὼ A

f *Ἄλεξις Ἀπεγλαυκωμένῳ* (II 303 K)·
τοὺς μὲν στρατηγοὺς τὰς ὀφρῦς ἐπὰν ἴδω
ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἡγοῦμαι ποεῖν,
οὐ πάνυ τι θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
ὑπὸ τῆς πόλεως μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν.
τοὺς δ' ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους
ἐπὰν ἴδω κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὀφρῦς
ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι.
ἐὰν δ' ἐρωτήσῃς 'πόσου τοὺς κεστρέας
πωλεῖς δύ' ὄντας,' 'δέκ' ὀβολῶν,' φησίν. 'βαρύ.
225 ὀκτὼ λάβοις ἄν;' 'εἴπερ ὠνεῖ τὸν ἕτερον.'
'ὦτάν, λαβὲ καὶ μὴ παῖζε.' 'τοσουδί; παράτρεχε.'
ταῦτ' οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς;

6. *Δίφιλος Πολυπράγμονι* (II 562 K)·
ᾤμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπώλας τὸ πρότερον
εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.
τόδε δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος ὥσπερ θηρίων
ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.
ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις ὑπερηκοντικῶς,
κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ,
b ὡς φησίν· οὐ διὰ τοῦτό γ', ἀλλ' ἐστιγμένος
πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμ' αὐτὴν ἔχει.
οὗτος ἀποκρίνετ', ἂν ἐρωτήσῃς 'πόσου
ὁ λάβραξ', 'δέκ' ὀβολῶν', οὐχὶ προσθεὶς ὁποδαπῶν.
ἔπειτ' ἐὰν τἀργύριον αὐτῷ καταβάλῃς,
ἐπράξατ' Αἰγιναῖον· ἂν δ' αὐτὸν δέῃ

5 *μεῖζόν τι* Wakef: *μείζω* A 9 *ἐάν τ'* AC: corr. ϛ *ἐρωτήσας* A: corr. C 12 *λαβέ, μὴ παίσῃς* Kock *τοσουδί* Dobr: *τοὺσ οὐδεῖ* A *τοῦ σοι δεῖ* C 17 *τόδε δ'* Schw: *τὸ δ'* A *τόδ'* C *θηρίον* AC: corr. Wakef 21 fort. *οὐ διὰ τοῦθ' ὅγ'* 24 *προσθήσοι ποδ.* A *προσθείς σοι ποταπῶν* C: corr. Toup 25 *ἂν* A 26 *αιγινεον* A: corr. C

κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν Ἀττικά.
κατ' ἀμφότερα δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Ξέναρχος Πορφύρᾳ (II 470 K)· c

οἱ μὲν ποιηταὶ ⟨φησὶ⟩ λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἓν
καινὸν γὰρ εὑρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἕκαστος αὐτῶν ταὔτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία
ῥαίνειν, ἀπείρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ,
εἷς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνυ
ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθῦς, μάχην
ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὖ πάνυ. d
ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις
'ὕδωρ ⟨ὕδωρ.⟩' ὃ δ' εὐθὺς ἐξάρας πρόχουν
τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς
κατέχει, κατὰ δὲ τῶν ἰχθύων ἁπαξάπαν.
εἴποις γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἡλωκέναι.

7. ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθῦς καὶ σεσηπότας ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς διὰ τούτων (II 76 K)·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων e
ἀτυχέστερον. τὸ μὴ γὰρ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
αὐτοῖς ἁλοῦσιν, εἶτα κατεδηδεσμένοις

1 fort. τότ' ἀπέδωκεν ἀττικάς A: corr. O. Mueller 6 ταὔτ' C: ταῦτ' A 11 ἕιτ' εἰσ A: corr. Herm 12 ἴδε A: corr. C 13 ἐποίησεν AC: corr. Schw 17 ὕδωρ add. Iac ἐξαράξας C 19 κατέχεε A: corr. K ἅπαξ ἐπάνω AC: corr. Cas 20 γ' C: τ' A 25 τὸ γὰρ μὴ A τῷ γὰρ μὴ C: τῷ μὴ γὰρ Erfurdt

εὐθὺς ταφῆναι, παραδοθέντες ἄθλιοι
τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις
σήπονθ᾽, ἕωλοι κείμενοι δύ᾽ ἡμέρας
ἢ τρεῖς. μόλις δ᾽ ἐάν ποτ᾽ ὠνητὴν τυφλὸν
λάβωσ᾽, ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν
τούτῳ· κομίσας δ᾽ ‹ἐξέβαλεν . . . οἴκαδε,
τὴν πεῖραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς ὀδμῆς λαβών.

ἐν δὲ Φιλοθηβαίῳ φησίν (II 107 K)·

οὐ δεινόν ἐστι, προσφάτους μὲν ἂν τύχῃ
πωλῶν τις ἰχθῦς, συναγαγόντα τὰς ὀφρῦς
τοῦτον σκυθρωπάζοντά θ᾽ ἡμῖν προσλαλεῖν,
ἐὰν σαπροὺς κομιδῇ δέ, παίζειν καὶ γελᾶν;
τοὐναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν·
τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ᾽ ἕτερον οἰμώζειν μακρά.

ὅτι δὲ καὶ παμπόλλου πιπράσκουσιν Ἄλεξις ἐν Πυλαίαις φησίν (II 330 K)·

226 *νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ᾽ ἐγὼ τεθαύμακα*
τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ᾽ οὐχὶ πλούσιοι
ἅπαντές εἰσι λαμβάνοντες βασιλικοὺς
φόρους· ⟨Β. φόρους⟩ μόνον; οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ
τὰς οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι,
ὅλας δ᾽ ἀφαιροῦνται καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν;

8. *κἀν τῷ Λέβητι δέ φησιν ὁ αὐτὸς ποιητής* (II 342 K)·

οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
Ἀριστονίκου . . . .
. . . . τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον,
τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν τινι
b *ἰχθὺν ὑποτιμήσας ἀποδῶτ᾽ ἐλάττονος*

1 *ἄθλιοι* Herw 4 *ἂν* AC 6 *ἀτάφους* suppl. Kock 10 *συνάγοντα* AC: corr. Grot 12 *δὲ κομιδῆι* AC: corr. Schw 20 suppl. Cob 25 lacunam indicat Di 27 *τινι* Pors: *τὸν* A om. C, fort. *τινα*

ἧς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμωτήριον
εὐθὺς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδωκότες
τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν ἢ τῆς ἑσπέρας
σαπροὺς ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἴκαδε.
κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον
πεμφθεὶς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον.

καὶ προελθὼν δέ φησιν·

οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἷς
Ἀριστονίκου νομοθέτης· τά τ᾽ ἄλλα γὰρ
νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δὴ c
νυνί τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινὰ
χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι
τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ᾽ ἑστηκότας·
εἶτ᾽ εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους,
καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι τοὺς ὠνουμένους
ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί.

9. ἐμφανίζει δ᾽ αὐτῶν καὶ τὸ σκαιόν, ἔτι δὲ ⟨τὸ⟩ μισάνθρωπον Ἀντιφάνης ἐν Μισοπονήρῳ πρὸς τοὺς ἐν τῷ βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος διὰ τούτων (II 75 K)· d

εἶτ᾽ οὐ σοφοὶ δῆτ᾽ εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα,
οἳ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
διδόασιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα;
B. οὐ μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι βασκάνους
καὶ παιδαγωγοὺς αὖθις, ὧν μεῖζον ⟨κακὸν

2 δεδοικότες AC: corr. K 3 εἶτ᾽ εἰς ἑσπέραν C 4 ἅπαντες AC: corr. Grot 6 πεμφθεὶς corruptum 7 vix eiusdem fabulae 10 δή Grot: δέ A 12 ἔτι καθημένους AC: corr. Iac 15 ἀποπέμπουσι A: corr. C 17 ⟨τὸ⟩ K 23 διαδιδόασιν AC: corr. Grot 24 οὐ Herm: οὐχὶ A personarum notas usque add. K 25 μείζω A: corr. et suppl. Wilam (similiter Grot)

οὐκ ἂν γένοιτο. *Α.* μετά⟩ γε μαίας νὴ Δία·
αὗται δ' ὑπερβάλλουσι. *Β.* μετά γε νὴ Δία
τοὺς μητραγυρτοῦντάς γε· πολὺ γὰρ αὖ γένος
e μιαρώτατον τοῦτ' ἐστίν. *Α.* εἰ μὴ νὴ Δία
τοὺς ἰχθυοπώλας τις βούλεταί λέγειν
. . . . *Β.* μετά γε τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος
τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον.

10. οὐκ ἀπιθάνως δε καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθῦς λέγει ὧδε (II 551 K)·

οὐ πώποτ' ἰχθῦς οἶδα τιμιωτέρους
ἰδών. Πόσειδον, εἰ δεκάτην ἐλάμβανες
αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἑκάστης ἡμέρας,
πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτατος.
f ὅμως δὲ τούτων εἴ με προσγελάσειέ τις,
ἐδίδουν στενάξας ὁπόσον αἰτήσειέ με.
γόγγρον μὲν, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἕκτορα,
ὅσον εἵλκυσεν τοσοῦτο καταθεὶς ἐπριάμην.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἑλληνίδι (II 321 K)·

ἀεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα
τἀν τῇ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία.
ἂν ἀνατραπῇ γὰρ πλοῖον, εἶθ', ὡς γίνεται,
ληφθῇ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθέως.
227 αὐτοί τ' ἐπὰν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁλιέων,
τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ὠνουμένους.
τῆς οὐσίας γάρ εἰσιν ἡμῶν ὤνιοι,
ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει.

3 *μητραρπατωντασγυργοῦντάσγε* A: corr. Schw *γε* et *αὖ* vix sana 5. 6 *τ. ἰχθ. τις λέγειν* ⟨*μιαρωτάτους*⟩ *βούλοιτο* K 8 *ἐμπορίωι* A: corr. Cas 12. 13 *αὐτῶν ἐλάμβανες* AC: corr. Grot 14 *πλουσιώτερος* AC: corr. Mein 15 *με* Grot: *μὴ* A *μοι* C 21 *τἀν* Iac: *ἐν* AC 23 *ναίων* A: corr. C 26 *ἡμῖν* Kock

ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπώλου μνημονεύει Ἑρμαίου Αἰγυπτίου Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν οὕτως (I 684 K)·

Αἰγύπτιος μιαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος
Ἑρμαῖος, ὃς βίᾳ δέρων ῥίνας γαλεούς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων, ὥς λέγουσιν ἡμῖν.

καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπώλου b τινος μνημονεύει (II 322 K).

11. εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἁλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν· παράγει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ περὶ τῆς ἁλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα (II 146 K)·

τῶν ζωγράφων μὲν ἡ καλὴ χειρουργία
ἐν τοῖς πίναξιν κρεμαμένη θαυμάζεται·
αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἁρπάζεται
ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.
ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην τέχνην, ὦ χρηστὲ σύ, c
τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ' ἢ
ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσί
ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν,
ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ
εὔοψος ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν
φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους ὠνίους
ἢ μαινίδ'; ὡραῖον δὲ μειρακύλλιον
ποίαις ἐπῳδαῖς ἢ λόγοις ἁλίσκεται d
τίσιν, φράσον γάρ, ἄν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην
⟨τὴν⟩ τῶν ἁλιέων; ἥδε γὰρ δαμάζεται

2 ἐν ἱππεῦσιν A: corr. VII 311 e 5 τοὺς om. A hoc loco ἐντέρων A h. l. 14 αὐτὴ AC: corr. Schw 16 δ' ὧδ' Erfurdt; fort. μᾶλλον δὴ τ. 17. 18 κατακάεται ἠθισμός A: corr. C 18 τοιούτων A τοιοῦτος C: corr. Dobr 19 ἐὰν AC 20 μονονηγὰρ A: corr. Cas 23 ἢ μηδὲν A: corr. Cas 25 ἐὰν A 26 τὴν add. Pors

καὶ ἐν Ἀδελφοῖς (II 299 K)·

ἐγὼ δέδωκα γάρ τί ταύταις; εἰπέ μοι.
B. οὐκ, ἀλλ' ἀπέδωκας ἐνέχυρον δήπου λαβών.

224 Ἀναξίλας δὲ ἐν Εὐανδρίᾳ (II 265 K)·

καὶ τὰς παλαίστρας δώσω. B. μὰ τὴν γῆν, μὴ σύ γε
δῷς, ἀλλ' ἀπόδος. A. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἥρωσιν (II 457 K)·

οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ
τὰ προσόντα φράζειν. B. πάνυ γε. A. δράσω τοῦτό σοι.
καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης
ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος ὁ Βριάρεως;
A. ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων,
b μισῶν λόγους ἄνθρωπος οὐδὲ πώποτε
ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

κατὰ τοὺς οὖν προειρημένους ποιητὰς καὶ αὐτοὶ τὰ ἑπόμενα τοῖς προειρημένοις ἀποδιδόντες καὶ οὐ διδόντες τὰ ἀκόλουθα λέξομεν.

4. ἐπεισῆλθον οὖν ἡμῖν παῖδες πλῆθος ὅσον ἰχθύων φέροντες θαλασσίων λιμναίων τε ἐπὶ πινάκων ἀργυρῶν, ὡς θαυμάσαι μετὰ τοῦ πλούτου καὶ τὴν πολυτέλειαν· μονονουχὶ γὰρ καὶ τὰς Νηρηίδας ὠψωνήκει. καί c τις τῶν παρασίτων καὶ κολάκων ἔφη τὸν Ποσειδῶ πέμπειν τῷ Νιττουνίῳ ἡμῶν τοὺς ἰχθῦς οὐ διὰ τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἴσον ἴσῳ τῶν τὸν ἰχθὺν πωλούντων, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐξ Ἀντίου κεκομίσθαι, ἑτέρους δ' ἐκ Ταρακινῶν καὶ τῶν καταντικρὺ νήσων Ποντίων, ἄλλους δ' ἐκ Πύργων· πόλις δ' αὕτη Τυρρηνική. οἱ γὰρ ἐν

4 εὐανδρείαι A 5 τὰς παλαιὰς (scil. ἐμβάδας) K δώσω Mein: σοι A 8 με Elmsl: μετὰ A 10. 11 καὶ πρῶτα μέντοι (fort. μὲν δὴ) παύσεταί σοι Βριάρεως | ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος οὗτος Βριάρεως; Elmsl 18 ὑπερφυὲς ὅσον Dobr 21 ὀψωνήκει A: corr. C 23 Νεπτουνίῳ ς 23. 24 velut τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ κερκώπων τῶν ἰχθῦς πωλούντων

τῇ Ῥώμῃ ἰχθυοπῶλαι οὐδ' ὀλίγον ἀποδέουσι τῶν κατὰ τὴν Ἀττικήν ποτε κωμῳδηθέντων· περὶ ὧν Ἀντιφάνης μὲν ἐν Νεανίσκοις φησίν (II 79 K)·

ἐγὼ τέως μὲν ᾤόμην τὰς Γοργόνας
εἶναί τι λογοποίημα· πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν
ἔλθω, πεπίστευκ'· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι d
τοῖς ἰχθυοπώλαις λίθινος εὐθὺς γίνομαι·
ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι
λαλεῖν πρὸς αὐτούς. ἂν ἴδω γὰρ ἡλίκον
ἰχθὺν ὅσου τιμῶσι, πήγνυμαι σαφῶς.

5. Ἄμφις δ' ἐν Πλάνῳ (II 244 K)·

πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾷόν ἐστιν μυρίαις
μοίραις προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου
λαβεῖν τ' ἀπόκρισιν⟨ὧν⟩ἂν ἐπερωτᾷ τις ἢ
πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ.
οὓς ἂν ἐπερωτήσῃ τις λαβών τι τῶν e
παρακειμένων, ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος
πρῶτον σιωπῇ (καὶ δικαίως τοῦτό γε·
ἅπαντες ἀνδροφόνοι γάρ εἰσιν ἑνὶ λόγῳ),
ὡσεὶ προσέχων δ' οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοὼς
ἔκρουσε πουλύπουν τιν'· ὃ δ' ἐπρήσθη . . . .
. . . . καὶ τότ' οὐ λαλῶν ὅλα
τὰ ῥήματ', ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελὼν 'τάρων
βολῶν γένοιτ' ἄν'· ἡ δὲ κέστρα; 'κτὼ βολῶν.'
τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψωνοῦντά τι.

1 οὐδ' Schw: οὐκ A 4 ᾤμην AC: corr. Grot 6 εὐθὺς ἐμβλέπων γὰρ αὐτοῖς (γὰρ τοῖς C) ἰχθ. A: corr. Pors 9 ἐὰν AC 14 ὧν add. Pors 16 ἐὰν A ἀναλαβὼν Kock 20 ὡσεὶ προσῆκον δ' οὐδέν K ὡσεί τε προσέχων οὐδέν Mein 21 πώλυπόν A ἐπρήσθη corruptum: *iratus emptor iterum quaerit*; ἐπρίσθη Mein 23 τάρων Mus: τεττάρων A 24 βολῶν Schw: ὀβολῶν A κτὼ Mein: ὀκτὼ A

f *Ἄλεξις Ἀπεγλαυκωμένῳ* (II 303 K)·
τοὺς μὲν στρατηγοὺς τὰς ὀφρῦς ἐπὰν ἴδω
ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἡγοῦμαι ποεῖν,
οὐ πάνυ τι θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
ὑπὸ τῆς πόλεως μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν.
τοὺς δ' ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους
ἐπὰν ἴδω κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὀφρῦς
ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι.
ἐὰν δ' ἐρωτήσῃς 'πόσου τοὺς κεστρέας
πωλεῖς δύ' ὄντας,' 'δέκ' ὀβολῶν,' φησίν. 'βαρύ.
225 ὀκτὼ λάβοις ἄν;' 'εἴπερ ὠνεῖ τὸν ἕτερον.'
'ὦτάν, λαβὲ καὶ μὴ παῖζε.' 'τοσουδί; παράτρεχε.'
ταῦτ' οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς;

6. *Δίφιλος Πολυπράγμονι* (II 562 K)·
ᾤμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπώλας τὸ πρότερον
εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.
τόδε δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος ὥσπερ θηρίων
ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.
ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις ὑπερηκοντικῶς,
κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ,
b ὡς φησίν· οὐ διὰ τοῦτό γ', ἀλλ' ἐστιγμένος
πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμ' αὐτὴν ἔχει.
οὗτος ἀποκρίνετ', ἂν ἐρωτήσῃς 'πόσου
ὁ λάβραξ', 'δέκ' ὀβολῶν', οὐχὶ προσθεὶς ὁποδαπῶν.
ἔπειτ' ἐὰν τἀργύριον αὐτῷ καταβάλῃς,
ἐπράξατ' *Αἰγιναῖον*· ἂν δ' αὐτὸν δέῃ

5 *μεῖζόν τι* Wakef: *μείζω* A 9 *ἐάν τ'* AC: corr. ς *ἐρωτήσας* A: corr. C 12 *λαβέ, μὴ παίσῃς* Kock *τοσουδί* Dobr: *τοὺσ οὐδεῖ* A *τοῦ σοι δεῖ* C 17 *τόδε δ'* Schw: *τὸ δ'* A *τόδ'* C *θηρίον* AC: corr. Wakef 21 fort. *οὐ διὰ τοῦθ' ὅγ'* 24 *προσθήσοι ποδ.* A *προσθείς σοι ποταπῶν* C: corr. Toup 25 *ἂν* A 26 *αιγινεον* A: corr. C

κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν Ἀττικά.
κατ' ἀμφότερα δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Ξέναρχος Πορφύρᾳ (II 470 K)· c

οἱ μὲν ποιηταὶ (φησὶ) λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἓν
καινὸν γὰρ εὑρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἕκαστος αὐτῶν ταὔτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία
ῥαίνειν, ἀπείρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ,
εἷς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνυ
ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθῦς, μάχην
ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὖ πάνυ. d
ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις
'ὕδωρ ⟨ὕδωρ.⟩' ὃ δ' εὐθὺς ἐξάρας πρόχουν
τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς
κατέχει, κατὰ δὲ τῶν ἰχθύων ἁπαξάπαν.
εἴποις γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἡλωκέναι.

7. ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθῦς καὶ σεσηπότας ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς διὰ τούτων (II 76 K)·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων e
ἀτυχέστερον. τὸ μὴ γὰρ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
αὐτοῖς ἁλοῦσιν, εἶτα κατεδηδεσμένοις

1 fort. τότ' ἀπέδωκεν ἀττικάς A: corr. O. Mueller 6 ταὔτ' C: ταῦτ' A 11 ἔιτ' εἰσ A: corr. Herm 12 ἴδε A: corr. C 13 ἐποίησεν AC: corr. Schw 17 ὕδωρ add. Iac ἐξαράξας C 19 κατέχεε A: corr. K ἅπαξ ἐπάνω AC: corr. Cas 20 γ' C: τ' A 25 τὸ γὰρ μὴ A τῷ γὰρ μὴ C: τῷ μὴ γὰρ Erfurdt

εὐθὺς ταφῆναι, παραδοθέντες ἄθλιοι
τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις
σήπονθ', ἕωλοι κείμενοι δύ' ἡμέρας
ἢ τρεῖς. μόλις δ' ἐάν ποτ' ὠνητὴν τυφλὸν
λάβωσ', ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν
τούτῳ· κομίσας δ' ἐξέβαλεν . . . οἴκαδε,
τὴν πεῖραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς ὀδμῆς λαβών.

ἐν δὲ Φιλοθηβαίῳ φησίν (II 107 K)·

οὐ δεινόν ἐστι, προσφάτους μὲν ἂν τύχῃ
πωλῶν τις ἰχθῦς, συναγαγόντα τὰς ὀφρῦς
τοῦτον σκυθρωπάζοντά θ' ἡμῖν προσλαλεῖν,
ἐὰν σαπροὺς κομιδῇ δέ, παίζειν καὶ γελᾶν;
τοὐναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν·
τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον οἰμώζειν μακρά.

ὅτι δὲ καὶ παμπόλλου πιπράσκουσιν Ἄλεξις ἐν Πυλαίαις φησίν (II 330 K)·

226 νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἐγὼ τεθαύμακα
τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι
ἅπαντές εἰσι λαμβάνοντες βασιλικοὺς
φόρους· ⟨Β. φόρους⟩ μόνον; οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ
τὰς οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι,
ὅλας δ' ἀφαιροῦνται καθ' ἑκάστην ἡμέραν;

8. κἀν τῷ Λέβητι δέ φησιν ὁ αὐτὸς ποιητής (II 342 K)·

οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
Ἀριστονίκου . . . .
. . . . τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον,
τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν τινι
b ἰχθὺν ὑποτιμήσας ἀποδῶτ' ἐλάττονος

1 ἄθλιοι Herw 4 ἂν AC 6 ἀτάφους suppl. Kock 10 συνάγοντα AC: corr. Grot 12 δὲ κομιδῆι AC: corr. Schw 20 suppl. Cob 25 lacunam indicat Di 27 τινι Pors: τὸν A om. C, fort. τινα

ἧς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμωτήριον
εὐθὺς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδωκότες
τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν ἢ τῆς ἑσπέρας
σαπροὺς ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἴκαδε.
κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον
πεμφθεὶς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον.

καὶ προελθὼν δέ φησιν·

οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἷς
Ἀριστονίκου νομοθέτης· τά τ' ἄλλα γὰρ
νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δὴ c
νυνί τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινὰ
χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι
τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ' ἑστηκότας·
εἶτ' εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους,
καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι τοὺς ὠνουμένους
ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί.

9. *ἐμφανίζει δ' αὐτῶν καὶ τὸ σκαιόν, ἔτι δὲ ⟨τὸ⟩ μισάνθρωπον* **Ἀντιφάνης** *ἐν Μισοπονήρῳ πρὸς τοὺς ἐν τῷ βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος διὰ τούτων* (II 75 K)· d

εἶτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα,
οἳ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
διδόασιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα;
B. οὐ μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι βασκάνους
καὶ παιδαγωγοὺς αὖθις, ὧν μεῖζον ⟨κακὸν

2 *δεδοικότες* AC: corr. K 3 *εἶτ' εἰς ἑσπέραν* C 4 *ἅπαντες* AC: corr. Grot 6 *πεμφθεὶς* corruptum 7 vix eiusdem fabulae 10 *δή* Grot: *δέ* A 12 *ἔτι καθημένους* AC: corr. Iac 15 *ἀποπέμπουσι* A: corr. C 17 ⟨*τὸ*⟩ K 23 *δια-διδόασιν* AC: corr. Grot 24 *οὐ* Herm: *οὐχὶ* A personarum notas usque add. K 25 *μείζω* A: corr. et suppl. Wilam (similiter Grot)

οὐκ ἂν γένοιτο. *Α.* μετά⟩ γε μαίας νὴ Δία·
αὗται δ' ὑπερβάλλουσι. *Β.* μετά γε νὴ Δία
τοὺς μητραγυρτοῦντάς γε· πολὺ γὰρ αὖ γένος
e μιαρώτατον τοῦτ' ἐστίν. *Α.* εἰ μὴ νὴ Δία
τοὺς ἰχθυοπώλας τις βούλεταί λέγειν
. . . . *Β.* μετά γε τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος
τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον.

10. οὐκ ἀπιθάνως δε καὶ **Δίφιλος** ἐν Ἐμπόρῳ περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθῦς λέγει ὧδε (II 551 K)·

οὐ πώποτ' ἰχθῦς οἶδα τιμιωτέρους
ἰδών. Πόσειδον, εἰ δεκάτην ἐλάμβανες
αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἑκάστης ἡμέρας,
πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτατος.
f ὅμως δὲ τούτων εἴ με προσγελάσειέ τις,
ἐδίδουν στενάξας ὁπόσον αἰτήσειέ με.
γόγγρον μέν, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἕκτορα,
ὅσον εἵλκυσεν τοσοῦτο καταθεὶς ἐπριάμην.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἑλληνίδι (II 321 K)·

ἀεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα
τἀν τῇ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία.
ἂν ἀνατραπῇ γὰρ πλοῖον, εἶθ', ὡς γίνεται,
ληφθῇ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθέως.
227 αὐτοί τ' ἐπὰν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁλιέων,
τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ὠνουμένους.
τῆς οὐσίας γάρ εἰσιν ἡμῶν ὤνιοι,
ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει.

3 *μητραρπατωντασυγυργοῦντάσγε* A: corr. Schw *γε* et *αὖ* vix sana 5. 6 *τ. ἰχθ. τις λέγειν ⟨μιαρωτάτους⟩ βούλοιτο* K 8 *ἐμπορίωι* A: corr. Cas 12. 13 *αὐτῶν ἐλάμβανες* AC: corr. Grot 14 *πλουσιώτερος* AC: corr. Mein 15 *με* Grot: *μὴ* A *μοι* C 21 *τἀν* Iac: *ἐν* AC 23 *ναίων* A: corr. C 26 *ἡμῖν* Kock

ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπώλου μνημονεύει Ἑρμαίου Αἰγυπτίου Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν οὕτως (I 684 K)·

Αἰγύπτιος μιαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος
Ἑρμαῖος, ὃς βίᾳ δέρων ῥίνας γαλεούς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων, ὡς λέγουσιν ἡμῖν.

καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπώλου b
τινος μνημονεύει (II 322 K).

11. εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἁλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν· παράγει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ περὶ τῆς ἁλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα (II 146 K)·

τῶν ζωγράφων μὲν ἡ καλὴ χειρουργία
ἐν τοῖς πίναξιν κρεμαμένη θαυμάζεται·
αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἁρπάζεται
ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.
ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην τέχνην, ὦ χρηστὲ σύ, c
τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ' ἢ
ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσί
ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν,
ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ
εὔοψος ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν
φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους ὠνίους
ἢ μαινίδ'; ὡραῖον δὲ μειρακύλλιον
ποίαις ἐπῳδαῖς ἢ λόγοις ἁλίσκεται d
τίσιν, φράσον γάρ, ἄν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην
⟨τὴν⟩ τῶν ἁλιέων; ἥδε γὰρ δαμάζεται

2 ἐν ἱππεῦσιν A: corr. VII 311 e 5 τοὺς om. A hoc loco ἐντέρων A h. l. 14 αὐτὴ AC: corr. Schw 16 δ' ὦδ' Erfurdt; fort. μᾶλλον δὴ τ. 17. 18 κατακάεται ἠθισμός A: corr. C 18 τοιούτων A τοιοῦτος C: corr. Dobr 19 ἐὰν AC 20 μονονηγὰρ A: corr. Cas 23 ἢ μηδὲν A: corr. Cas 25 ἐὰν A 26 τὴν add. Pors

ἑφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη,
ἄγουσ᾽ ὑπ᾽ αὐτὰ σώματ᾽ ἀρίστου πύλας,
ἀσύμβολον κλίνειν τ᾽ ἀναγκάζει φύσιν.

12. πρὸς δὲ τοὺς περιέργως ὀψωνοῦντας τάδε φησὶν *Ἄλεξις* ἐν Ἐπικλήρῳ (II 322 K)·

ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὢν ὄψον πολὺ
e ἀπορούμενός τε τἄλλα πρὸς τοῦτ᾽ εὐπορεῖ,
τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποεῖ
γυμνοὺς ἅπαντας. εἶτ᾽ ἐπάν τις ἐκδυθῇ,
τηρεῖν ἕωθεν εὐθὺς ἐν τοῖς ἰχθύσιν·
ὃν ἂν δ᾽ ἴδῃ πρῶτον πένητα καὶ νέον
παρὰ Μικίωνος ἐγχέλεις ὠνούμενον,
ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Δίφιλος δ᾽ ἐν Ἐμπόρῳ καὶ νόμον εἶναί φησι παρὰ Κορινθίοις τινὰ τοιοῦτον (II 549 K)·

νόμιμον τοῦτ᾽ ἐστί, βέλτιστ᾽, ἐνθάδε
Κορινθίοισιν, ἄν τιν᾽ ὀψωνοῦντ᾽ ἀεὶ
f λαμπρῶς ὁρῶμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν πόθεν
ζῇ καὶ τί ποιῶν· κἂν μὲν οὐσίαν ἔχῃ,
ἧς αἱ πρόσοδοι λύουσι τἀναλώματα,
ἐᾶν ἀπολαύειν τοῦτον ἤδη τὸν βίον·
ἐὰν δ᾽ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχῃ,
ἀπεῖπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι.
ὃς ἂν δὲ μὴ πίθητ᾽, ἐπέβαλον ζημίαν.
ἐὰν δὲ μηδ᾽ ὁτιοῦν ἔχων ζῇ πολυτελῶς,
τῷ δημίῳ παρέδωκαν αὐτόν. Β. Ἡράκλεις.
228 Α. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος

2 ὑπ᾽ αὐτὰς σῶμ᾽ ἀπ᾽ ἀρίστου π. conieci, sed non sufficiunt 9 γυμνούς, ἀναγκάζει τ᾽ ἐπάν K, nam ἅπαντας vitiosum 11 ἂν δ᾽ Di: δ᾽ ἂν A 17 Κορινθίοις ἵν᾽ ἐάν AC: corr. Cas 21 ἤδη τοῦτον AC: corr. Cas, νὴ Δία τ. Hemst 24 ἐπέβαλλον A: corr. C

τοῦτον, συνιεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν
ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν
ἢ συκοφαντεῖν κατ' ἀγορὰν ἢ μαρτυρεῖν
ψευδῆ. τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος.
B. ὀρθῶς γε νὴ Δί'. ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί;
A. ὁρῶμεν ὀψωνοῦνθ' ἑκάστης ἡμέρας
οὐχὶ μετρίως, βέλτιστέ, σ', ἀλλ' ὑπερηφάνως.
οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν, b
συνῆχας ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν,
περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ', ὥσπερ Ἰσθμίοις.
λαγώς τις εἰσελήλυθ'· εὐθὺς ἥρπακας.
πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νὴ Δί' οὐκ⟨έτι⟩
ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν,
τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας πολύ.

τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ Ἀθήνησιν εἶναι ἀξιοῖ Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ (ib. 445) ὀψονόμους ἀξιῶν αἱρεῖσθαι ὑπὸ τῆς βουλῆς δύ' ἢ καὶ τρεῖς. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος c καὶ τέχνην ὀψωνητικὴν συνέγραψε πρός τινα δυσώνην, διδάσκων αὐτὸν τίνα δεῖ λέγοντα πρὸς τοὺς ἀνδροφόνους ἰχθυοπώλας λυσιτελῶς, ἔτι δὲ ἀλύπως ὠνεῖσθαι ἃ βούλεται.

13. ἐκ τούτων πάλιν τῶν λεχθέντων τὰς ἀκάνθας ἀναλεξάμενος Οὐλπιανὸς 'εἰ ἔχομεν', ἔφη, 'δεῖξαι ἀργυροῖς σκεύεσιν ἐν τοῖς δείπνοις χρωμένους τοὺς ἀρχαίους καὶ εἰ ὁ πίναξ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Ὁμήρου γὰρ εἰπόντος ἐν Ὀδυσσείᾳ (π 49)·

τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρειῶν παρέθηκε συβώτης,

Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος (p. 31 N) νεώτερόν φησιν d

9 ἰχθυδάριον Mein 10 συνῆκας A: corr. Schw τι ἡμῶν (i. e. ἡμῶν corr. ex τιμῶν) A: corr. Mus 13 ἔτι add. Mus

εἶναι τὸ ἐπὶ πινάκων παρατιθέναι τὰ ὄψα, ἀγνοῶν ὅτι κἀν ἄλλοις εἴρηκεν ὁ ποιητής (α 141·)

δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας.

ζητῶ δὲ καὶ εἰ δούλων πλῆθός τινες ἐκέκτηντο ὥσπερ καὶ οἱ νῦν καὶ εἰ τὸ τήγανον εἴρηται καὶ μὴ μόνως τάγηνον, ἵνα μὴ πάντα πίνωμεν ἢ καὶ ἐσθίωμεν ὥσπερ οἱ διὰ τὴν γαστέρα παράσιτοι ὀνομαζόμενοι [ἢ] κόλακες.’

e 14. πρὸς ὃν Αἰμιλιανὸς ἀπεκρίνατο· ‘πίνακα μὲν ἔχεις τὸ σκεῦος ὠνομασμένον καὶ παρὰ Μεταγένει τῷ κωμικῷ ἐν Θουριοπέρσαις· τήγανον δέ, ὦ βέλτιστε, εἴρηκεν ἐν μὲν Λήροις Φερεκράτης οὕτως (I 173 K)·

ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν ἀφύας φαγεῖν.

καὶ ἐν Πέρσαις ὁ αὐτός (I 182 K)·

ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' ὑφάπτειν τοῦ φλέω.

f Φιλωνίδης δ' ἐν Κοθόρνοις (I 255 K)·

ὑποδέχεσθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις,

καὶ πάλιν·

ὀσφρομένην τῶν τηγάνων.

Εὔβουλος δ' ἐν Ὀρθάννῃ (II 191, 7 K)·

ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας
θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ.

καὶ πάλιν·

πᾶσα δ' εὔμορφος γυνὴ
ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνῳ τε συντρυφᾷ.

229 καὶ ἐν Τιτᾶσι (II 203 K)·

προσγελῶσά τε
λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι·

5 μόνος A, μόνον C: μόνως ς 6 ἵνα K: καὶ A 7 ἢ del. Wilam 11 μενδηροις A: corr. Cas 12 ἔφασκεν | ἀφύας Mein 15 φλέως A: corr. Mein 19 ὀρθάχνηι A 21 θέρμη — πνοή A: recte C, cf. III 108 b 25 ἐν Τίτθαις Mein

πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.

τοῦ δὲ ῥήματος μέμνηται Φρύνιχος ἐν Τραγῳδοῖς (I 384 K)·

ἡδὺ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν.

καὶ Φερεκράτης ἐν Μυρμηκανθρώποις φησί (I 181 K)·

σὺ δ' ἀποτηγανίζεις.

Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς (FHG IV 420) Συρακοσίους φησὶ τὴν μὲν λοπάδα τήγανον καλεῖν, τὸ δὲ τήγανον ξηροτήγανον· διο καὶ Θεοδωρίδαν φάναι ἔν τινι b ποιηματίῳ·

τήγανον εὖ ἥψησεν ἐν ὀψητῆρι κολύμβῳ,

τὴν λοπάδα τήγανον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τοῦ τ̄ στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων (fr. 26 B)· 'χεῖρά τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν'. 15. εἰς ἐπίστασιν δέ με ἄγει, καλὲ Οὐλπιανέ, περὶ τῆς τῶν ἀργυρωμάτων χρήσεως τὸ ὑπὸ Ἀλέξιδος ἐν Φυγάδι εἰρημένον (II 391 K)·

ὅπου γάρ ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος
ὁ τοῖς μαγείροις. c

μέχρι γὰρ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων κεραμέοις σκεύεσιν οἱ δειπνοῦντες διηκονοῦντο, ὥς φησιν ὁ ἐμὸς Ἰόβας (FHG III 472). μεταβαλόντων δ' ἐπὶ τὸ πολυτελέστερον Ῥωμαίων τὴν δίαιταν κατὰ μίμησιν ἐκδιαιτηθεῖσα Κλεοπάτρα ἡ τὴν Αἰγύπτου καταλύσασα βασιλείαν τοὔνομα οὐ δυναμένη ἀλλάξαι ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν ἀπεκάλει κέραμον αὐτὸ κέραμά τ' ἀπεδίδοτο τὰ ἀποφόρητα τοῖς δειπνοῦσι· καὶ τοῦτ' ἦν τὸ πολυ-

8 καλεῖ A: corr. C 10 ποιήματι. ὧι A: corr. Schw 11 τηγάνωι A: corr. Wilam 18 κερασμός A: cf. IV 164 f. 22 μεταβαλλόντων A: corr. C 26 fort. κεραμᾶ τ' ἐπεδίδου τοιαῦτα ἀποφ.

ἀσθενεῖς τὰ σώματα σὺν ταῖς ἄμμοις ὑποψήχοντες
διιστᾶσι καὶ πλύναντες ἄγουσιν ἐπὶ τὴν χώνην, ὡς παρὰ
τοῖς Ἐλουητίοις φησὶν ὁ ἐμὸς Ποσειδώνιος (FHG III 273)
καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν Κελτῶν. καὶ τά τε πάλαι μὲν
Ῥιπαῖα καλούμενα ὄρη, εἶθ᾽ ὕστερον Ὄλβια προσαγο-
e ρευθέντα, νῦν δὲ Ἄλπια (ἔστι δὲ τῆς Γαλατίας) αὐτο-
μάτως ὕλης ἐμπρησθείσης ἀργύρῳ διερρύη. τὸ μέντοι
γε πολὺ τούτου βαθείαις καὶ κακοπαθέσι μεταλλείαις
εὑρίσκεται κατὰ τὸν Φαληρέα Δημήτριον ἐλπιζούσης
τῆς πλεονεξίας ἀνάξειν ἐκ τῶν μυχῶν τῆς γῆς αὐτὸν
τὸν Πλούτωνα. χαριεντιζόμενος γοῦν φησιν ὅτι ʽπολ-
λάκις καταναλώσαντες τὰ φανερὰ τῶν ἀδήλων ἕνεκα
ἃ μὲν ἔμελλον οὐκ ἔλαβον, ἃ δ᾽ εἶχον ἀπέβαλον ὥσπερ
αἰνίγματος τρόπον (Hom. ep. 16) ἀτυχοῦντες.᾽ 24. Λακε-
δαιμόνιοι δ᾽ ὑπὸ τῶν ἐθῶν κωλυόμενοι εἰσφέρειν
f εἰς τὴν Σπάρτην, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος
(l. s.), καὶ κτᾶσθαι ἄργυρον καὶ χρυσὸν ἐκτῶντο μὲν
οὐδὲν ἧττον, παρακατετίθεντο δὲ τοῖς ὁμόροις Ἀρ-
κάσιν· εἶτα πολεμίους αὐτοὺς ἔσχον ἀντὶ φίλων,
ὅπως ἀνυπεύθυνον τὸ ἄπιστον διὰ τὴν ἔχθραν
γένηται. τῷ μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι τὸν
πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱστο-
ροῦσιν ἀνατεθῆναι, δημοσίᾳ δὲ εἰς τὴν πόλιν Λύ-
σανδρον εἰσαγαγόντα πολλῶν κακῶν αἴτιον γενέσθαι.
234 Γύλιππον γοῦν τὸν Συρακοσίους ἐλευθερώσαντα ἀπο-
θανεῖν ἀποκαρτερήσαντα λόγος, καταγνωσθέντα ὑπὸ
τῶν ἐφόρων ὡς νοσφισάμενον ἐκ τοῦ Λυσανδρείου

1 ὑποψύχοντες A: corr. C 3 ἐπουητίοις A: corr. Schw 4 velut κατά τε τὰ πάλαι ... ⟨ἡ γῆ⟩ διερρύη, cf. Strab. 3 p. 147 8 κακοπάθοις A: corr. Cob Posidonii fragmentum pertinet usque ad p. 234 c 27 ὡς add. C λυσανδρίου A: corr. C

17. *Φιλιππίδης* δ' ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ ὡς φορτικοῦ μέμνηται τοῦ τοιούτου καὶ σπανίου, ζηλουμένου δὲ ὑπό τινων νεοπλούτων μετοίκων (IV 469 M)·

ἀλλ' ἔλεος ἐμπέπτωκέ τίς μοι τῶν ὅλων,
ὅταν ἀπορουμένους μὲν ἀνθρώπους ἴδω
ἐλευθέρους, μαστιγίας δ' ἀπ' ἀργυροῦ
πίνακος ἄγοντος μνᾶν τάριχος ἐνίοτε
δυεῖν ὀβολῶν ἔσθοντας ἢ τριωβόλου
καὶ κάππαριν χαλκῶν τριῶν ἐν τρυβλίῳ b
ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυρῷ.
πρότερον δὲ φιάλην ἦν ἀνακειμένην ἰδεῖν
ἐργῶδες ἀμέλει. B. τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι·
ἂν γὰρ ἀναθῇ τις, εὐθὺς ἕτερος ἥρπασεν.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἱππίσκῳ νεανίσκον παράγων ἐρῶντα καὶ ἐπιδεικνύμενον τὸν πλοῦτον τῇ ἐρωμένῃ ταῦτα ποιεῖ λέγοντα (II 297 K)·

τοῖς παισί τ' εἶπα (δύο γὰρ ἦγον οἴκοθεν)
τἀκπώματ' εἰς τὸ φανερὸν ἐκνενιτρωμένα
θεῖναι· κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς, [τἀκπώματα] c
ἦγεν δύο δραχμάς, κυμβίον δὲ τέτταρας,
ψυκτηρίδιον ⟨δὲ⟩ δέκ' ὀβολούς, Φιλιππίδου
λεπτότερον. —
ἀλλὰ ταῦθ' ὅλως
πρὸς ἀλαζονείαν οὐ κακῶς νενοημέν' ἦν.

οἶδα δὲ κἀγώ τινα πολίτην ἡμέτερον πτωχαλαζόνα, ὃς δραχμῆς ἔχων τὰ πάντα ἀργυρώματα ἐβόα καλῶν

4 μοί τις C   6 ἀπ' Herw: ἐπ' AC   8 δυοῖν C ὀβολοῖν Di   9. 10 τριῶν ἐν ἀργυρῷ ἄγ. πεντ. τρυβλίῳ δραχμάς Roeper   17 πᾶσι A: corr. XI 502 f   19 eiecto interpretamento conieci οὗτος μὲν οὖν | ἦγεν   20 τέτταρας ἴσως ἑτέρας A: δύ' ἑτέρας K   21 δὲ add. Schw   25 οἶδά τινα, φησὶν Ἄλεξις, πολίτην ἡμέτερον C: videntur Alexidis verba inesse

χαίρει, ὡς ὁ Μοψεάτης Ἡρακλείδης λέγει καταριθμούμενος αὐτὸν καὶ ἀπ' ἄλλων πόλεων· ἐπεκαλεῖτο δὲ καὶ στηλοκόπας, ὡς Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος εἴρηκε) γράψας περὶ παρασίτων φησὶν οὕτως (fr. 78 Pr.)· 'τὸ τοῦ παρασίτου ὄνομα νῦν μὲν ἄδοξόν ἐστι, παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις εὑρίσκομεν τὸν παράσιτον ἱερόν τι χρῆμα καὶ τῷ συνθοίνῳ παρόμοιον. ἐν Κυνοσάργει
e μὲν οὖν ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλη τίς ἐστιν, ἐν ᾗ ψήφισμα μὲν Ἀλκιβιάδου, γραμματεὺς δὲ Στέφανος Θουκυδίδου, λέγεται δ' ἐν αὐτῷ περὶ τῆς προσηγορίας οὕτως· 'τὰ δὲ ἐπιμήνια θυέτω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν παρασίτων. οἱ δὲ παράσιτοι ἔστων ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν τούτων παίδων κατὰ ⟨τὰ⟩ πάτρια. ὃς δ' ἂν μὴ 'θέλῃ παρασιτεῖν, εἰσαγέτω καὶ περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον.' ἐν δὲ τοῖς κύρβεσι τοῖς περὶ τῶν Δηλιαστῶν οὕτως
f γέγραπται· 'καὶ τὼ κήρυκε ἐκ τοῦ γένους τῶν Κηρύκων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος. τούτους δὲ παρασιτεῖν ἐν τῷ Δηλίῳ ἐνιαυτόν.' ἐν δὲ Παλληνίδι τοῖς ἀναθήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε· 'ἄρχοντες καὶ παράσιτοι ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος στεφανωθέντες χρυσῷ στεφάνῳ. ἐπὶ Διφίλης ἱερείας παράσιτοι Ἐπίλυκος ... στράτου Γαργήττιος, Περικλῆς Περικλείτου Πιτθεύς, Χαρῖνος Δημοχάρους Γαργήττιος.' κἂν τοῖς τοῦ βασιλέως δὲ νόμοις γέγραπται· 'θύειν τῷ Ἀπόλλωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους.' Κλέαρχος δ' ὁ Σολεύς, εἷς δ' οὗτος τῶν Ἀριστοτέλους ἐστὶ μαθητῶν, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν βίων τάδε γράφει (FHG II 303)·

8 οἱ μὲν οὖν A: corr. Mus 10 τ' ἐν A: corr. ς 12 ἔστων Meier: ἕνα τῶν A 13 τὰ add. Cas 14 εἰσαγέτω ὁ ἱερεὺς τοῦτον Wilam 18 Παλληνίδος Preller 21 Διφίλης Meier: δὲ φυλῆς A ἐπὶ Λυκοστράτου A: Ἐπίλυκος Heringa 25 ἀχαρναίων A

ἄριστον ἐπεχόρευσεν ἐκλελεγμένον,
εἴ τι νέον ἢ ποθεινόν· ὀστρέων γένη 231
παντοδαπά, λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ,
ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου,
τριμμάτια τούτοις ἐν θυΐαις ἀργυραῖς.

Φιλήμων Ἰατρῷ (II 487 K)·

καὶ γυλιόν τιν' ἀργυρωμάτων.

Μένανδρος Ἑαυτὸν τιμωρουμένῳ (IV 111 M)·

λουτρόν, θεραπαίνας, ... ἀργυρώματα.

καὶ ἐν Ὑμνίδι (IV 210 M)·

ἀλλὰ τἀργυρώματα
ἥκω λαβεῖν βουλόμενος.

Λυσίας δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος, εἰ γνήσιος b *ὁ λόγος* (fr. 148 Tur)· *'ἀργυρώματά τε ἢ χρυσώματα ἔτι ἦν διδόναι.' οἱ δ' ἑλληνίζοντες λέγειν δεῖν φασιν ἀργυροῦν κόσμον καὶ χρυσοῦν κόσμον.'*

19. *τοσαῦτα εἰπόντος τοῦ Αἰμιλιανοῦ ὁ Ποντιανὸς ἔφη· 'σπάνιος γὰρ ὄντως ἦν τὸ παλαιὸν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὁ μὲν χρυσὸς καὶ πάνυ, ὁ δὲ ἄργυρος ὀλίγος ἦν ὁ ἐν τοῖς μετάλλοις. διὸ καὶ Φίλιππον τὸν τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀλεξάνδρου πατέρα φησὶν Δοῦρις ὁ Σάμιος* (FHG II 470) *φιάλιον χρυσοῦν κεκτημένον ἀεὶ τοῦτ' ἔχειν κείμενον ὑπὸ τὸ προσκεφά-* c *λαιον. καὶ τὴν Ἀτρέως δὲ χρυσῆν ἄρνα, περὶ ἣν γεγόνασιν ἡλίου τε ἐκλείψεις καὶ βασιλειῶν μεταβολαὶ ἔτι τε τῆς τραγῳδίας ἡ πολλή, φιάλην ἀργυρᾶν φησι γεγονέναι Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης* (FHG II 41) *ἔχουσαν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσῆν. Ἀναξιμένης δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν ταῖς πρώταις ἐπιγραφομέναις ἱστορίαις*

7 *γύλιον* Cas: *γυλιαν* A 9 *στρώματ'* suppl. Mein
25 *βασιλέων* A: corr. Wilam

τὸν δ' ἑκτέα παρέχειν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῷ Ἀπόλλωνι τοὺς
Ἀχαρνέων παρασίτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν κριθῶν.'
d ὅτι δὲ καὶ ἀρχεῖον ἦν αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ τάδε
γέγραπται· 'εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ νεὼ [τοῦ ἀρχείου]
καὶ τοῦ παρασιτίου καὶ τῆς οἰκίας τῆς ἱερᾶς διδόναι τὸ
ἀργύριον ὁπόσου ἂν οἱ τῶν ἱερῶν ἐπισκευασταὶ μισθώ-
σωσιν.' ἐκ τούτου δῆλόν ἐστιν ὅτι ἐν ᾧ τὰς ἀπαρχὰς
ἐτίθεσαν τοῦ ἱεροῦ σίτου οἱ παράσιτοι τοῦτο παρασίτιον
προσηγορεύετο.' ταὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ
ἐπιγραφομένῃ Τετραπόλει (FHG I 410) μνημονεύων τῶν
καταλεγομένων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων καὶ Δίοδωρος
e ὁ Σινωπεὺς κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ, οὗ τὸ μαρτύριον
ὀλίγον ὕστερον παραθήσομαι (p. 239 b). Ἀριστοτέλης
δ' ἐν τῇ Μεθωναίων πολιτείᾳ (fr. 426 R) 'παράσιτοι',
φησί, 'τοῖς μὲν ἄρχουσι δύο καθ' ἕκαστον ἦσαν, τοῖς δὲ
πολεμάρχοις εἷς· τεταγμένα δὲ ἐλάμβανον παρ' ἄλλων
τέ τινων καὶ τῶν ἁλιέων ὄψον.' 28. τὸν δὲ νῦν λεγό-
μενον παράσιτον Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ
διδασκαλιῶν εὑρεθῆναί φησιν ὑπὸ πρώτου Ἀλέξιδος,
ἐκλαθόμενος ὅτι Ἐπίχαρμος ἐν Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ
f (p. 225 L) παρὰ πότον αὐτὸν εἰσήγαγεν οὑτωσὶ λέγων·

ἀλλ' ἄλλος ἔστειχ' ὧδε τοῦδε κατὰ πόδας,
τὸν ῥᾳδίως λαψῇ τυ καιτοίνυν γαθην
εὔωνον ἀείσιτον. Β. ἀλλ' ἔμπας ὅδε
ἄμυστιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον.

καὶ αὐτὸν ποιεῖ τὸν παράσιτον λέγοντα τοιάδε πρὸς
τὸν πυνθανόμενον·

1 fort. εἰς Θαργήλια 4 [τοῦ ἀρχείου] K coll. Poll. VI 35 6 ἱερέων A: corr. Preller 22 ὅδ' ἔστηχ' ὅδε A: ὅδ' del. Mein, ἔστειχ' Bergk, ὧδε Schw 23 ῥα δεινῶς A: ῥᾳδίως cens. ed. Schweigh κοινωνόν γά θην dubitans ipse Bergk 24 ἀεὶ σῖτον A 26 δι αὐτὸν A: corr. Mein

(FHG I 314)· ‛ἦν γὰρ τὸ παλαιὸν τὸ ἱερὸν κεκοσμημένον χαλκοῖς ἀναθήμασιν, οὐκ ἀνδριᾶσιν ἀλλὰ λέβησι καὶ τρίποσι χαλκοῦ πεποιημένοις. Λακεδαιμόνιοι οὖν χρυσῶσαι βουλόμενοι τὸ πρόσωπον τοῦ ἐν Ἀμύκλαις 232 Ἀπόλλωνος καὶ οὐχ εὑρίσκοντες ἐν τῇ Ἑλλάδι χρυσίον πέμψαντες [εἰς θεοῦ] ἐπηρώτων τὸν θεὸν παρ' οὗ χρυσίον πρίαιντο. ὃ δ' αὐτοῖς ἀνεῖλεν παρὰ Κροίσου τοῦ Λυδοῦ πορευθέντας ὠνεῖσθαι [παρ' ἐκείνου]. καὶ οἳ πορευθέντες παρὰ Κροίσου ὠνήσαντο. Ἱέρων δ' ὁ Συρακόσιος βουλόμενος ἀναθεῖναι τῷ θεῷ τὸν τρίποδα καὶ τὴν Νίκην ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ ἐπὶ πολὺν b χρόνον ἀπορῶν χρυσίου ὕστερον ἔπεμψε τοὺς ἀναζητήσοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα· οἵτινες μόλις ποτ' εἰς Κόρινθον ἀφικόμενοι καὶ ἐξιχνεύσαντες εὗρον παρ' Ἀρχιτέλει τῷ Κορινθίῳ, ὃς πολλῷ χρόνῳ συνωνούμενος κατὰ μικρὸν θησαυροὺς εἶχεν οὐκ ὀλίγους. ἀπέδοτο γοῦν τοῖς παρὰ τοῦ Ἱέρωνος ὅσον ἠβούλοντο καὶ μετὰ ταῦτα πληρώσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα ὅσον ἠδύνατο χωρῆσαι ἐπέδωκεν αὐτοῖς. ἀνθ' ὧν Ἱέρων πλοῖον σίτου καὶ ἄλλα πολλὰ δῶρα ἔπεμψεν ἐκ Σικελίας.’ 21. ἱστορεῖ τὰ αὐτὰ καὶ Φαινίας ἐν τῷ περὶ c τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων (FHG II 297), ὡς χαλκῶν ὄντων τῶν παλαιῶν ἀναθημάτων καὶ τριπόδων καὶ λεβήτων καὶ ἐγχειριδίων, ὧν ἐφ' ἑνὸς καὶ ἐπιγεγράφθαι φησίν·

θάησαί μ'· ἐτεὸν γὰρ ἐν Ἰλίου εὐρέι πύργῳ
ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἀμφ' Ἑλένῃ·
καί μ' Ἀντηνορίδης ἐφόρει κρείων Ἑλικάων·
νῦν δέ με Λητοΐδου θεῖον ἔχει δάπεδον.

1 sqq. oratio hiatibus frequens epitomatoris culpa 3 μὲν οὖν K 6 [εἰς θεοῦ] Mein 8 [παρ' ἐκείνου] K et om. C 17 ὅσον Cas: ὃν AC 21 φανίας A

d ἐπὶ δὲ τρίποδος, ὃς ἦν εἷς τῶν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄθλων τεθέντων·

χάλκεός εἰμι τρίπους, Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα·
καί μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον.

22. Ἔφορος δὲ ἢ Δημόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν
e τῇ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 275) περὶ τοῦ ἐν
Δελφοῖς ἱεροῦ λέγων φησίν· 'Ὀνόμαρχος δὲ καὶ Φάυλλος καὶ Φάλαικος οὐ μόνον ἅπαντα τὰ τοῦ θεοῦ ἐξεκόμισαν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον αἱ γυναῖκες αὐτῶν τόν τε τῆς Ἐριφύλης κόσμον ἔλαβον, ὃν Ἀλκμαίων εἰς Δελφοὺς ἀνέθηκε κελεύσαντος τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν τῆς Ἑλένης ὅρμον Μενελάου ἀναθέντος. ἑκατέρῳ γὰρ ὁ θεὸς ἔχρησεν, Ἀλκμαίωνι μὲν πυνθανομένῳ πῶς ἂν τῆς μανίας ἀπαλλαγείη·

τιμῆέν μ' αἰτεῖς δῶρον μανίαν ἀποπαῦσαι·
f καὶ σὺ φέρειν τιμῆεν ἐμοὶ γέρας, ᾧ ποτε μήτηρ
Ἀμφιάραον ἔκρυψ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις·

Μενελάῳ δὲ πῶς ἂν τὸν Ἀλέξανδρον τιμωρήσαιτο·

πάγχρυσον φέρε κόσμον ἑλὼν ἀπὸ σῆς ἀλόχοιο
δειρῆς, ὅν ποτε Κύπρις ἔδωχ' Ἑλένῃ μέγα χάρμα·
ὥς σοι Ἀλέξανδρος τίσιν ἐχθίστην ἀποδώσει.

233 συνέβη δὲ ταῖς γυναιξὶν ἔριν ἐμπεσεῖν περὶ τοῦ
κόσμου τούτου ποτέρα πότερον λήψεται. καὶ διακληρουμένων ἣ μὲν σκυθρωπὴ οὖσα κατὰ τὸν βίον καὶ σεμνότητος πλήρης τὸν Ἐριφύλης ὅρμον, ἣ δὲ ὥρᾳ διαφέρουσα καὶ μάχλος οὖσα τὸν τῆς Ἑλένης

9 φαῦλος AC 12 ὅρμον et 14 κόσμον Wilam 17 μαι τις A: corr. C 26 σκυθρωπὸς Wilam

ἔλαχε. καὶ αὕτη μὲν ἐρασθεῖσα νεανίσκου τινὸς Ἠπειρώτου συνεξεδήμησεν, ἣ δὲ τῷ ἀνδρὶ θάνατον ἐβούλευσεν.'

23. Πλάτων δὲ ὁ θεῖος καὶ Λυκοῦργος ὁ Λάκων οὐδ' εἴων ἐνεπιδημεῖν ταῖς ἰδίαις πολιτείαις οὔτε τῶν ἄλλων πολυτελῶν οὐδέν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἄργυρον οὐδὲ τὸν χρυσόν, τῶν μεταλλευομένων τὸν σίδηρον καὶ τὸν b χαλκὸν ἀρκεῖν νομίζοντες, ἐκεῖνα δ' ἐκβάλλοντες ὡς λυμαινόμενα τὰς ὑγιαινούσας τῶν πόλεων. Ζήνων δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς πάντα τὰ ἄλλα πλὴν τοῦ νομίμως αὐτοῖς καὶ καλῶς χρῆσθαι νομίσας ἀδιάφορα τὴν μὲν αἵρεσιν αὐτῶν καὶ φυγὴν ἀπειπών, τὴν χρῆσιν δὲ τῶν λιτῶν καὶ περιττῶν προηγουμένως ποιεῖσθαι προστάσσων, ὅπως ἀδεῆ καὶ ἀθαύμαστον πρὸς τἆλλα τὴν διάθεσιν τῆς ψυχῆς ἔχοντες οἱ ἄνθρωποι ὅσα μήτε καλά c ἐστι μήτε αἰσχρὰ τοῖς μὲν κατὰ φύσιν ὡς ἐπὶ πολὺ χρῶνται, τῶν δ' ἐναντίων μηδὲν ὅλως δεδοικότες λόγῳ καὶ μὴ φόβῳ τούτων ἀπέχωνται. οὐδὲν γὰρ ἡ φύσις ἐκβέβληκεν ἐκ τοῦ κόσμου τῶν εἰρημένων, ἀλλ' ἐποίησεν ὑπογείους αὐτῶν φλέβας πολύπονον καὶ χαλεπὴν ἐχούσας ἐργασίαν, ὅπως οἱ περὶ ταῦτα σπουδάζοντες ὀδυνώμενοι μετίωσι τὴν κτῆσιν, καὶ οὐχ οἱ μεταλλεύοντες μόνοι ἀλλὰ καὶ οἱ τὰ μεταλλευθέντα συναγείροντες μυρίοις μόχθοις θηρεύωσι τὴν περίβλεπτον ταύτην πολυκτησίαν. δείγματος μὲν οὖν χάριν . . . . d ἐπείπερ ἐπιπόλαιον αὐτῶν ἐστι τὸ γένος, εἴ γ' ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς τῆς οἰκουμένης καὶ ποτάμια τὰ τυχόντα ψήγματα χρυσοῦ καταφέρει καὶ ταῦτα γυναῖκες καὶ ἄνδρες

1 ἔλαχε Wilam (ἔλαβε olim K): εἴληφε C om. A 8 ἀρκεῖν C et lemma A: ἀρκεῖσθαι A 12 αἵρεσιν K: ἀρχὴν A 13 προηγορευμένως A: corr. Cas 25 lacunam ind. Cas

τῆς ἐργασίας εἷς ἐστι, κολακείας ἀγών·
ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἡ τύχη
ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε, τοὺς δ' ἐλάττοσι·
d εἶθ' οἳ μὲν εὐποροῦμεν, οἳ δ' ἀλύομεν.
ἆρά γε διδάσκων, Ναυσίνικ'; N. οὐκ ἀστόχως,
ἀλλ' ἄν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι.

32. χαρακτηρίζει δ' οὐκ ἀρρύθμως τὸνπαράσι τον ὁποῖός τίς ἐστι Τιμοκλῆς ἐν Δρακοντίῳ οὕτως (II 454 K)·

ἔπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὶ
κακῶς λέγειν; ἥκιστά γ'· οὐδὲν ἔστι γὰρ
ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος.
εἰ δ' ἐστὶ ⟨τὸ⟩ φιλέταιρον ἕν τι τῶν καλῶν,
ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους.
e ἐρᾷς, συνεραστὴς ἀπροφάσιστος γίγνεται.
πράσσεις τι, πράξει συμπαρὼν ὅ τι ἂν δέῃ,
δίκαια ταὐτὰ τῷ τρέφοντι νενομικώς,
ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἷος τῶν φίλων.
χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις·
τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἢ τίς ἥρως ἢ θεὸς
ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν;
ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας,
τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν,
f ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος.
γέρα γὰρ αὐτοῖς ταὐτὰ τοῖς τὠλύμπια
νικῶσι δίδοται χρηστότητος εἵνεκα,
σίτησις. οὗ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί,
πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται.

3 μεγάλαις A: corr. Mus 5 ἆρ' ἐκδιδάσκω Kock, fort. σ' ἐδίδασκον, reliqua recte distinxit Dutheil 12 τὸ add. Cas 21 ἵνα δὲ μὴ AC: corr. Grot 24 ταῦτα A: corr. C 27 προσαγορευτέα Mein

χρήματος. τοῦ δὲ ἀνατιθεμένου θεῷ καὶ συγχωρουμένου δήμου καθάπερ κοσμήματος καὶ κτήματος οὐ ῥᾴδιον ἦν τὸν θνητὸν ὀλίγωρον γενέσθαι. 25. τῶν δὲ Γαλατῶν οἱ Σκορδίσται καλούμενοι χρυσὸν μὲν οὐκ εἰσάγουσιν εἰς τὴν αὑτῶν χώραν, ληζόμενοι δὲ τὴν ἀλλοτρίαν καὶ ἀδικοῦντες ⟨τὸν ἄργυρον⟩ οὐ παραλείπουσι. b τὸ δ' ἔθνος αὐτῶν ἐστι μὲν λείψανον τῶν μετὰ Βρέννου στρατευσαμένων ἐπὶ τὸ Δελφικὸν μαντεῖον Γαλατῶν, Βαθάναττος δέ τις ἡγεμὼν αὐτοὺς διῴκισεν ἐπὶ τοὺς περὶ τὸν Ἴστρον τόπους .... ἀφ' ἧς καὶ τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἐνόστησαν Βαθαναττίαν καλοῦσι καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς ἐκείνου Βαθανάττους ἔτι καὶ νῦν προσαγορεύουσιν. ἀφωσιώκασι δὲ οὗτοι τὸν χρυσὸν καὶ οὐκ εἰσφέρουσιν εἰς τὰς πατρίδας, δι' ὃν πολλὰ καὶ δεινὰ ἔπαθον· ἀργύρῳ δὲ χρῶνται καὶ τούτου χάριν πολλὰ καὶ δεινὰ ποιοῦσιν. καίτοι γε ἐχρῆν οὐχὶ τὸ γένος τοῦ συλη- c θέντος, ἀλλὰ τὴν ἱεροσυλήσασαν ἀσέβειαν ἐξορίσαι· εἰ δὲ μηδὲ τὸν ἄργυρον εἰσέφερον εἰς τὴν χώραν, ἢ περὶ τὸν χαλκὸν ἂν καὶ σίδηρον ἐπλημμέλουν ἢ εἰ μηδὲ ταῦτ' ἦν παρ' αὐτοῖς, περὶ τῶν βρωτῶν καὶ ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ὁπλομανοῦντες ἂν διετέλουν.'

26. τοσαῦτα καὶ τοῦ Ποντιανοῦ εἰπόντος — ἐφιλοτιμήσαντο γὰρ οἱ πολλοὶ τὰς τοῦ Οὐλπιανοῦ ἀπολύσασθαι προτάσεις· ὧν τὰς ὑπολειπομένας διελόμενοι ὁ μὲν Πλούταρχος ἔφη· 'τὸ δὲ τοῦ παρασίτου ὄνομα πάλαι μὲν ἦν σεμνὸν καὶ ἱερόν. Πολέμων γοῦν (ὁ d εἴτε Σάμιος ἢ Σικυώνιος εἴτ' Ἀθηναῖος ὀνομαζόμενος

4 *κορδισταὶ* AC: cf. Strab. p. 296 et Steph. B. s. v. *Σκορδίσκοι* 6 *τὸν ἄργυρον* add. Wilam 7 *βρεννους* A: corr. C 9 *βαδηγαβα·* (hoc om. C) *ἀθανάτιος δὲ* AC: legebatur *Βαθάνατος* 10 lacunam ind. K 12 *βαθανάτους* AC 19 *ἢ εἰ* K: *καὶ εἰ* A *ἢ* C 20 *ταύτην* A *τοῦτ' ἦν* C: corr. Schw

χαίρει, ὡς ὁ Μοψεάτης Ἡρακλείδης λέγει καταριθμούμενος αὐτὸν καὶ ἀπ' ἄλλων πόλεων· ἐπεκαλεῖτο δὲ καὶ στηλοκόπας, ὡς Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος εἴρηκε) γράψας περὶ παρασίτων φησὶν οὕτως (fr. 78 Pr.)· 'τὸ τοῦ παρασίτου ὄνομα νῦν μὲν ἄδοξόν ἐστι, παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις εὑρίσκομεν τὸν παράσιτον ἱερόν τι χρῆμα καὶ τῷ συνθοίνῳ παρόμοιον. ἐν Κυνοσάργει
e μὲν οὖν ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλη τίς ἐστιν, ἐν ᾗ ψήφισμα μὲν Ἀλκιβιάδου, γραμματεὺς δὲ Στέφανος Θουκυδίδου, λέγεται δ' ἐν αὐτῷ περὶ τῆς προσηγορίας οὕτως· 'τὰ δὲ ἐπιμήνια θυέτω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν παρασίτων. οἱ δὲ παράσιτοι ἔστων ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν τούτων παίδων κατὰ ⟨τὰ⟩ πάτρια. ὃς δ' ἂν μὴ 'θέλῃ παρασιτεῖν, εἰσαγέτω καὶ περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον.' ἐν δὲ τοῖς κύρβεσι τοῖς περὶ τῶν Δηλιαστῶν οὕτως
f γέγραπται· 'καὶ τὼ κήρυκε ἐκ τοῦ γένους τῶν Κηρύκων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος. τούτους δὲ παρασιτεῖν ἐν τῷ Δηλίῳ ἐνιαυτόν.' ἐν δὲ Παλληνίδι τοῖς ἀναθήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε· 'ἄρχοντες καὶ παράσιτοι ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος στεφανωθέντες χρυσῷ στεφάνῳ. ἐπὶ Διφίλης ἱερείας παράσιτοι Ἐπίλυκος . . . στράτου Γαργήττιος, Περικλῆς Περικλείτου Πιτθεύς, Χαρῖνος Δημοχάρους Γαργήττιος.' κἀν τοῖς τοῦ βασιλέως δὲ νόμοις γέγραπται· 'θύειν τῷ Ἀπόλλωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους.' Κλέαρχος δ' ὁ Σολεύς, εἷς δ' οὗτος τῶν Ἀριστοτέλους ἐστὶ μαθητῶν, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν βίων τάδε γράφει (FHG II 303)·

8 οἱ μὲν οὖν A: corr. Mus 10 τ' ἐν A: corr. ς 12 ἔστων Meier: ἕνα τῶν A 13 τὰ add. Cas 14 εἰσαγέτω ὁ ἱερεὺς τοῦτον Wilam 18 Παλληνίδος Preller 21 Διφίλης Meier: δὲ φυλῆς A ἐπὶ Λυκοστράτου A: Ἐπίλυκος Heringa 25 ἀχαρναίων A

ʽἔτι δὲ παράσιτον νῦν μὲν τὸν ἕτοιμον, τότε δὲ τὸν 235
εἰς τὸ συμβιοῦν κατειλεγμένον. ἐν γοῦν τοῖς παλαιοῖς
νόμοις .... αἱ πλεῖσται τῶν πόλεων ἔτι καὶ τήμερον
ταῖς ἐντιμοτάταις ἀρχαῖς συγκαταλέγουσι παρασίτους.ʼ
Κλείδημος δʼ ἐν τῇ Ἀτθίδι φησί (FHG I 361)· ʽκαὶ
παράσιτοι δʼ ᾑρέθησαν τῷ Ἡρακλεῖ.ʼ καὶ Θεμίσων
δʼ ἐν Παλληνίδι· ʽἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλέα τὸν
ἀεὶ βασιλεύοντα ⟨καὶ τοὺς ἄρχοντας⟩ καὶ τοὺς παρα-
σίτους οὓς ἂν ἐκ τῶν δήμων προσαιρῶνται καὶ
τοὺς γέροντας καὶ τὰς γυναῖκας τὰς πρωτοπόσεις.ʼ
27. ἔχεις δὲ κἀκ τούτων, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζητεῖν b
τίνες αἱ πρωτοπόσεις γυναῖκες. ἀλλὰ μὴν (περὶ γὰρ
τῶν παρασίτων ὁ λόγος) κἀν τῷ Ἀνακείῳ ἐπί τινος
στήλης γέγραπται· ʽτοῖν δὲ βοοῖν τοῖν ἡγεμόνοιν τοῖν
ἐξαιρουμένοιν τὸ μὲν τρίτον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, τὰ
δὲ δύο μέρη τὸ μὲν ἕτερον τῷ ἱερεῖ, τὸ δὲ τοῖς παρα-
σίτοις.ʼ Κράτης δʼ ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου
φησί· ʽκαὶ ὁ παράσιτος νῦν ἐπʼ ἄδοξον μετάκειται
πρᾶγμα, πρότερον δʼ ἐκαλοῦντο παράσιτοι οἱ ἐπὶ τὴν
τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἱρούμενοι καὶ ἦν ἀρχεῖόν
τι παρασίτων. διὸ καὶ ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ γε- c
γραπται ταυτί· ʽἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλεύοντα τῶν
τε ἀρχόντων ὅπως ἂν καθιστῶνται καὶ τοὺς παρασί-
τους ἐκ τῶν δήμων αἱρῶνται κατὰ τὰ γεγραμμένα.
τοὺς δὲ παρασίτους ἐκ τῆς βουκολίας ἐκλέγειν ἐκ τοῦ
μέρους τοῦ ἑαυτῶν ἕκαστον ἑκτέα κριθῶν δαίνυσθαί
τε τοὺς ὄντας Ἀθηναίων ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὰ πάτρια.

2 κατηλαγμένον A: corr. C 3 lacunam ind. K 6. 7 θέσμιον δʼ ἐν Παλληνίδος Wilam 8 suppl. R. Schoell 9 προαιρῶνται A: corr. Wilam 18 μετάκειται Wilam: μὲν κεῖται A 26 δαίνυσθαί τε προθύσαντας τῇ Ἀθηναίᾳ Wilam

τὸν δ' ἑκτέα παρέχειν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῷ Ἀπόλλωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν κριθῶν.'
d ὅτι δὲ καὶ ἀρχεῖον ἦν αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ τάδε γέγραπται· 'εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ νεὼ [τοῦ ἀρχείου] καὶ τοῦ παρασιτίου καὶ τῆς οἰκίας τῆς ἱερᾶς διδόναι τὸ ἀργύριον ὁπόσου ἂν οἱ τῶν ἱερῶν ἐπισκευασταὶ μισθώσωσιν.' ἐκ τούτου δῆλόν ἐστιν ὅτι ἐν ᾧ τὰς ἀπαρχὰς ἐτίθεσαν τοῦ ἱεροῦ σίτου οἱ παράσιτοι τοῦτο παρασίτιον προσηγορεύετο.' ταὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Τετραπόλει (FHG I 410) μνημονεύων τῶν καταλεγομένων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων καὶ Δίοδωρος
e ὁ Σινωπεὺς κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ, οὗ τὸ μαρτύριον ὀλίγον ὕστερον παραθήσομαι (p. 239 b). Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Μεθωναίων πολιτείᾳ (fr. 426 R) 'παράσιτοι', φησί, 'τοῖς μὲν ἄρχουσι δύο καθ' ἕκαστον ἦσαν, τοῖς δὲ πολεμάρχοις εἷς· τεταγμένα δὲ ἐλάμβανον παρ' ἄλλων τέ τινων καὶ τῶν ἁλιέων ὄψον.' 28. τὸν δὲ νῦν λεγόμενον παράσιτον Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ διδασκαλιῶν εὑρεθῆναί φησιν ὑπὸ πρώτου Ἀλέξιδος, ἐκλαθόμενος ὅτι Ἐπίχαρμος ἐν Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ
f (p. 225 L) παρὰ πότον αὐτὸν εἰσήγαγεν οὑτωσὶ λέγων·

ἀλλ' ἄλλος ἔστειχ' ὧδε τοῦδε κατὰ πόδας,
τὸν ῥᾳδίως λαψῇ τυ καιτοίνυν γαθην
εὔωνον ἀείσιτον. Β. ἀλλ' ἔμπας ὅδε
ἄμυστιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον.

καὶ αὐτὸν ποιεῖ τὸν παράσιτον λέγοντα τοιάδε πρὸς τὸν πυνθανόμενον·

1 fort. εἰς Θαργήλια 4 [τοῦ ἀρχείου] K coll. Poll. VI 35 6 ἱερέων A: corr. Preller 22 ὅδ' ἔστηχ' ὅδε A: ὅδ' del. Mein, ἔστειχ' Bergk, ὧδε Schw 23 ῥα δεινῶς A: ῥᾳδίως cens. ed. Schweigh κοινωνόν γά θην dubitans ipse Bergk 24 ἀεὶ σῖτον A 26 δι αὐτὸν A: corr. Mein

συνδειπνέων τῷ λῶντι, καλέσαι δεῖ μόνον,
καὶ τῷ γα μὴ λιῶντι, κωὐδὲν δεῖ καλεῖν·
τηνεὶ δὲ χαρίης τ᾽ εἰμὶ καὶ ποιέω πολὺν
γέλωτα καὶ τὸν ἱστιῶντ᾽ ἐπαινέω. 236
καἴ κά τις ἀντίον λίῃ τήνῳ λέγειν,
τήνῳ κυδάζομαί τε κἀπ᾽ ὦν ἠχθόμαν.
κἤπειτα πολλὰ καταφαγών, πόλλ᾽ ἐμπιὼν
ἄπειμι· λύχνον δ᾽ οὐχ ὁ παῖς μοι συμφέρει·
ἕρπω δ᾽ ὀλισθράζων τε καὶ κατὰ σκότος
ἔρημος· αἴ κα δ᾽ ἐντύχω τοῖς περιπόλοις,
τοῦθ᾽ οἷον ἀγαθὸν ἐπιλέγω τοῖς θεοῖς ὅτι
οὐ λῶντι πλεῖον, ἀλλὰ μαστιγῶντί με.
ἐπεὶ δέ χ᾽ εἵκω οἴκαδις καταφθαρείς, b
ἄστρωτος εὕδω· καὶ τὰ μὲν πρῶτ᾽ οὐ κοῶ,
ἇς κά μ᾽ ἄκρατος οἶνος ἀμφέπῃ φρένας.

29. καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα ἐπιλέγει ὁ τοῦ Ἐπιχάρμου παράσιτος. ὁ δὲ παρὰ τῷ *Διφίλῳ* τάδε φησίν (II 561 K)·

ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν,
οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ᾽ οὐδὲ τὰς στέγας,
οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς Κορινθίους κάδους,
ἀτενὲς δὲ τηρῶ τοῦ μαγείρου τὸν καπνόν.
κἂν μὲν σφοδρὸς φερόμενος εἰς ὀρθὸν τρέχῃ, c

1 συνδειπνέω Cas 2 τῶι γαμηλιωντι τω γα κωῦδεν δεν καλεὶν A: τῶ γα μὴ λῶντι Petitus, λεῶντι Di, μηχὶ λῶντι Mein κοὐδὲν δεῖ Grot 3 τηνιδε A: corr. Schw χαριεστ᾽ A: corr. Bgk 5 λῇ A: corr. Wilam λέγει A: corr. ς 6 καπωνηχθομαν A: corr. Mein 10 ερμος A: corr. Cas (ἔραμος) et Ahrens (ἐρῆμος) εκκαδεντυχω A: corr. Mus 11 τουτοιον A: corr. Ahrens 12 πλεῖον Ahr: παιων A 13 ἐπιδεχεικω A: corr. Schw (ἥκω) et Ahr (εἵκω) οἴκαδ᾽ εἰς A: corr. Di καταφθερεῖς A: corr. Heringa; κατ διφθέρας Bgk 15 ᾶς καμὼν ἄκρατος A: corr. Toup; ἇς χ᾽ ἀμέων ἄκρατος [οἶνος] ἀμφ. φρ. Bgk 20 τριαγλυφουδε A: corr. C 23 σφοδρῶς C

γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πτερύσσομαι·
ἂν δὲ πλάγιος καὶ λεπτός, εὐθέως νοῶ
ὅτι τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἶμ' ἔχει.

πρῶτος δ' Ὅμηρος, ὥς τινές φασιν, εἰσήγαγε παράσιτον, τὸν Ποδῆν εἶναι λέγων φίλον εἰλαπιναστὴν τοῦ Ἕκτορος (P 575)·

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἠετίωνος,
d ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής.

τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἴρηκεν τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν. διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρωσκόμενον κατὰ τὴν γαστέρα· φησὶν δ' ὁ Σκήψιος Δημήτριος (fr. 74 Gaede), ὡς καὶ Πάνδαρον διὰ τὸ ἐπιωρκηκέναι κατὰ τῆς
e γλώττης. τιτρώσκει δ' αὐτὸν Σπαρτιάτης ἄνθρωπος τὴν αὐτάρκειαν ἐξηλωκώς.

30. οἱ δ' ἀρχαῖοι ποιηταὶ τοὺς παρασίτους κόλακας ἐκάλουν, ἀφ' ὧν καὶ Εὔπολις τῷ δράματι τὴν ἐπιγραφὴν ἐποιήσατο, τὸν χορὸν τῶν Κολάκων ποιήσας τάδε λέγοντα (I 301 K)·

ἀλλὰ δίαιταν ἣν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς
λέξομεν· ἀλλ' ἀκούσαθ', ὡς ἐσμὲν ἅπαντα κομψοὶ
ἄνδρες· ὅτοισι πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν
ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι κἀμὸς αὐτοῦ.
ἱματίω δέ μοι δύ' ἐστὸν χαρίεντε τούτω,
f οἶν μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον ἐξελαύνω
εἰς ἀγοράν. ἐκεῖ δ' ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἄνδρα
ἠλίθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθὺς περὶ τοῦτον εἰμί.

1 τε Dobr: τι A om. C χαίρω τε καὶ γέγηθα Dobr 2 ἐὰν AC 7 πόδης A 21 ἅπαντες AC: corr. Herm 22 ὅτοισι Pors: τοῖσι AC 23 κάμον A: corr. Bergk 24. 25. τούτω, οἶν Pors: τούτοιν AC 26 τιν' C: τι οὖν A

κἄν τι τύχῃ λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ
καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.
εἶτ' ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν
μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὗ δεῖ χαρίεντα πολλὰ
τὸν κόλακ' εὐθέως λέγειν ἢ 'κφέρεται θύραζε.
οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα· 237
σκῶμμα γὰρ εἶπ' ἀσελγές, εἶτ' αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε
ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἰνεῖ.

31. τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει Ἀραρὼς ἐν Ὑμεναίῳ διὰ τούτων (II 218 K)·

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παράσιτος, φίλτατε·
ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὁδὶ τρέφων σε τυγχάνει.

πολὺ δ' ἐστὶ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς νεωτέροις. τὸ δὲ ῥῆμα παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐν Λάχητι (p. 179 c)· φησὶ γάρ· 'καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ.' παρα- b
σίτων δ' εἶναί φησι γένη δύο Ἄλεξις ἐν Κυβερνήτῃ διὰ τούτων (II 338 K)·

δύ' ἐστί, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη,
ἓν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμῳδημένον,
οἱ μέλανες ἡμεῖς. θάτερον ζητῶ γένος,
σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον,
σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς
ὑποκρινόμενον εὖ τοῖς βίοις, ὀφρῦς ἔχον c
χιλιοταλάντους ἀνακυλῖόν τ' οὐσίας·
νοεῖς ⟨σὺ⟩ τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; Ν. καὶ μάλα.
Α. τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος

3 ἐρχόμεθ' A: corr. ς 5 εὐθὺς A: corr. Grot φέρεται A: corr. Bergk 7 εἶπας ἔλεγες A: corr. Pors 10 ἐνμεναιω A: corr. Cas 12 ὁ διατρέφων A: corr. Bothe 20 ζητῶ suspectum 22. 21 transpos. Dobr 21 ἐκ μέσου corruptum; requiro etiam τὸ σεμνοπ. 22 σατρ. ζαχρύσους Dobr 23 ἔχοντα A: corr. Grot 25 σὺ add. Reisig

τῆς ἐργασίας εἷς ἐστι, κολακείας ἀγών·
ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἡ τύχη
ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε, τοὺς δ' ἐλάττοσι·
d εἶθ' οἳ μὲν εὐποροῦμεν, οἳ δ' ἀλύομεν.
ἆρά γε διδάσκων, Ναυσίνικ'; Ν. οὐκ ἀστόχως,
ἀλλ' ἂν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι.

32. χαρακτηρίζει δ' οὐκ ἀρρύθμως τὸνπαράσι τον ὁποῖός τίς ἐστι Τιμοκλῆς ἐν Δρακοντίῳ οὕτως (II 454 K)·

ἔπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὶ
κακῶς λέγειν; ἥκιστά γ'· οὐδὲν ἔστι γὰρ
ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος.
εἰ δ' ἐστὶ ⟨τὸ⟩ φιλέταιρον ἕν τι τῶν καλῶν,
ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους.
e ἐρᾷς, συνεραστὴς ἀπροφάσιστος γίγνεται.
πράσσεις τι, πράξει συμπαρὼν ὅ τι ἂν δέῃ,
δίκαια ταὐτὰ τῷ τρέφοντι νενομικώς,
ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἷος τῶν φίλων.
χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις·
τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἢ τίς ἥρως ἢ θεὸς
ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν;
ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας,
τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν,
f ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος.
γέρα γὰρ αὐτοῖς ταὐτὰ τοῖς τὠλύμπια
νικῶσι δίδοται χρηστότητος εἵνεκα,
σίτησις. οὗ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί,
πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται.

3 μεγάλαις A: corr. Mus 5 ἆρ' ἐκδιδάσκω Kock, fort. σ' ἐδίδασκον, reliqua recte distinxit Dutheil 12 τὸ add. Cas 21 ἵνα δὲ μὴ AC: corr. Grot 24 ταῦτα A: corr. C 27 προσαγορευτέα Mein

οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλ' ἄρα τέχνης 242
ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἀμφίεσαι.
τοῦτο δ' ὁ πρέσβυς ἐρεῖ· 'Κέκροπος πόλι, καὶ παρὰ Νείλῳ
ἔστιν ὅτ' ἐν Μούσαις δριμὺ πέφυκε φυτόν.'

ἐν τούτοις δηλοῖ σαφῶς ὅτι Ἀλεξανδρεὺς ἦν γένος. ὁ δ' οὖν Μάχων τοῦ Κορύδου μνημονεύει ἐν τούτοις·

τὸν Κόρυδον ἠρώτησεν Εὐκράτη ποτὲ
τῶν συμπαρόντων πῶς κέχρητ' αὐτῷ ποτε
Πτολεμαῖος. 'οὐκ οἶδ', εἶπεν, οὐδέπω σαφῶς· b
πεπότικε μὲν γάρ ὥσπερ ἰατρός μ', ἔφη,
ἃ δεῖ· φαγεῖν δὲ σιτί' οὐ δέδωκέ πω.'

Λυγκεὺς δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ Μενάνδρου 'ἐπὶ γελοίοις', φησί, 'δόξαν εἰληφότες ⟨Εὐκλείδης⟩ ὁ Σμικρίνου καὶ Φιλόξενος ἡ Πτερνοκοπίς· ὧν ὁ μὲν Εὐκλείδης ἀποφθεγγόμενος οὐκ ἀνάξια βιβλίου καὶ μνήμης ἐν τοῖς ἄλλοις ἦν ἀηδὴς καὶ ψυχρός, ὁ δὲ Φιλόξενος οὐδὲν ἐπὶ κεφαλαίου περιττὸν λέγων ὅτε λαλήσειεν, εἰ πικρανθείη πρός τινα τῶν συζώντων καὶ διηγήσαιτο, c πᾶν ἐπαφροδισίας καὶ χάριτος ἦν μεστόν. καίτοι γε συνέβη τὸν μὲν Εὐκλείδην κατὰ τὸν βίον . . . ., τὸν δὲ Φιλόξενον ὑπὸ πάντων φιλεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι.'

41. Μοσχίωνος δέ τινος παρασίτου μνημονεύων Ἄλεξις ἐν Τροφωνίῳ παραμασήτην αὐτὸν ἐν τούτοις καλεῖ (II 383 K)·

2 ἠμφίεσας Anth, fort. ἠμφίεσαι 3 πόλει AC 8 Εὐκράτης A: corr. Grot ποθ' εἷς Mein 9 τῶν τις παρόντων K 12 φαιειν A: corr. C 14 Εὐκλείδης add. Mus 15 ἡ C: ἣ A 16 ἄξια AC: corr. Cas 18 ὅτι A: corr. Wilam εἰ K: ἢ AC 19 οὐζώντων A: corr. C 20 καὶ οὕτω γε Mein 21 καθ' αὑτὸν βιοῦν Dobr οὐ πάνυ σπουδάζεσθαι suppl. Mein

d ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος, ἀπολαῦσαι θύμων
λαχάνων τε κάμπη, πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος,
ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος,
πνῖγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν
τέττιξ, ἐλαίῳ μηδὲ χρίεσθαι τὸ πᾶν
κονιορτός, ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν
γέρανος, καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς.

35. *Ἀντιφάνης* δ' ἐν Προγόνοις (II 94 K)·

τὸν τρόπον μὲν οἶσθά μου
e ὅτι τῦφος οὐκ ἔνεστιν, ἀλλὰ τοῖς φίλοις
τοιοῦτός εἰμι δη τις τύπτεσθαι μύδρος,
τύπτειν κεραυνός, ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή,
φέρειν τιν' ἄρας ἄνεμος, ἀποπνῖξαι βρόχος,
θύρας μοχλεύειν σεισμός, εἰσπηδᾶν ἀκρίς,
δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα, μὴ 'ξελθεῖν φρέαρ,
ἄγχειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον
τύχῃ τις εἰπών, ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν
ἅπαντα. καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι
f διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν· ἀλλ' οὐδὲν μέλει
τῶν σκωμμάτων μοι· τῶν φίλων γὰρ ὢν φίλος
ἔργοισι χρηστός, οὐ λόγοις ἔφυν μόνον.

Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ μελλόντων γίνεσθαι γάμων τὸν παράσιτον ποιεῖ λέγοντα τάδε (II 561 K)·

ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς
ὅ τι ἔστιν, εἴ τις μὴ φράσει' ὀρθῶς ὁδὸν
239 ἢ πῦρ ἐναύσει' ἢ διαφθείρει' ὕδωρ,
ἢ δειπνιεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά.

5 μήτε χρῆσθαι μήτε ὁρᾶν AC: χρίεσθαι Wilam, reliqua corr. K 11 εἰμι C: εἰμη A; fort. εἰμι· δεῖ τι τύπτεσθαι 13 αἴραντανεμος AC: corr. Lobeck 15 φρέαρ corruptum 17 ἀπρόσκεπτος anonymus 25 φρασειή A φραση· ἢ C: corr. Pors 27 δειπνεῖν A: corr. Erfurdt κωλύσηι A κωλύσει C: corr. Erf

Εὔβουλος δὲ ἐν *Οἰδίποδι* (II 189 K)·

ὁ πρῶτος εὑρὼν τἀλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ
δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους.
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον
καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,
φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών.

36. *Διόδωρος* δὲ ὁ Σινωπεὺς ἐν *Ἐπικλήρῳ* περὶ τοῦ παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησίν (II 420 K)·

βούλομαι δεῖξαι σαφῶς b
ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον
καὶ τῶν θεῶν εὕρημα· τὰς δ' ἄλλας τέχνας
οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί·
τὸ γὰρ παρασιτεῖν εὗρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος,
ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως.
οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται
οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν.
οὗ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ,
παρακειμένην τε ⟨τὴν⟩ τράπεζαν πάνθ' ἃ δεῖ
ἔχουσαν, ἤδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως c
ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγών, πιών,
ἀπέρχετ' οἴκαδ' οὐ καταβαλὼν συμβολάς.
κἀγὼ ποῶ νῦν τοῦτ'· ἐπὰν κλίνας ἴδω
ἐστρωμένας καὶ τὰς τραπέζας εὐτρεπεῖς
καὶ τὴν θύραν ἀνεῳγμένην, εἰσέρχομαι
ἐνθάδε σιωπῇ καὶ ποιήσας εὐσταλῆ
ἐμαυτόν, ὥστε μὴ ἐνοχλεῖν τὸν συμπότην,
πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων, πιών,
ἀπέρχομ' οἴκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος. d

19 τὴν add. Cas 20 κατακλιθεὶς AC: corr. Dobr 21 ἀριστήσας AC: corr. Mus ἐμπιών AC: corr. Grot 23 ποιῶ C

ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμ' ἔνδοξον ἀεὶ ⟨καὶ⟩ καλόν,
ἐκεῖθεν ἂν γνοίη τις ἔτι σαφέστερον·
τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἡ πόλις
ἐν ἅπασι τοῖς δήμοις θυσίας ποιουμένη
εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους τῷ θεῷ
οὐπώποτ' ἀπεκλήρωσεν οὐδὲ παρέλαβεν
εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ κατέλεγεν
ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας ἐπιμελῶς,
ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δύ' ἀστῶν γεγονότας,
e ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβιωκότας.
εἶθ' ὕστερον τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι
τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἑλόμενοι
τρέφειν παρεκάλουν οὐχὶ τοὺς χαριεστάτους
ἐκλεγόμενοι, τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους
καὶ πάντ' ἐπαινεῖν· οἷς ἐπειδὰν προσερύγῃ
ῥαφανῖδα καὶ σαπρὸν σίλουρον καταφαγών,
ἴα καὶ ῥόδα φασὶν αὐτὸν ἠριστηκέναι.
ἐπὰν δ' ἀποπάρδῃ μετά τινος κατακείμενος
f τούτων, προσάγων τὴν ῥῖνα δεῖθ' αὐτῷ φράσαι·
'πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις;'
διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους
τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρόν ἐστι νῦν.

37. καὶ Ἀξιόνικος δ' ἐν Χαλκιδικῷ φησιν (II 414 K)·
ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθην μετὰ
Φιλοξένου τῆς Πτερνοκοπίδος νέος ἔτ' ὤν,

1 καὶ add. Mus 4 ποιουμένης A: corr. Cas 9 δυαστῶν A: corr. Cob 10 θυσίας A: corr. Cas 12 τινὲς Cas: τινὰς A 15 ἐπειδὴ A: corr. C προσερύγοι A: corr. Kock 16 ῥαφανῖδας AC: corr. K 17 ἔφασαν AC: corr. Kock 18 ἐπεὶ δ' ἂν δ' AC: corr. Kock 19 τούτωι AC: corr. Dobr δεῖ ταυτῷ A δεῖτ' αὐτῷ C: corr. Kock 22 νῦν Cas: νυνί AC 23 χαλκιδίκῳ A

πληγὰς ὑπέμενον κονδύλων καὶ τρυβλίων
ὀστῶν τε τὸ μέγεθος τοσαύτας ὥστε με
ἐνίοτε τοὐλάχιστον ὀκτὼ τραύματα 240
ἔχειν. ἐλυσιτέλει γάρ· ἥττων εἰμὶ γὰρ
τῆς ἡδονῆς. ἔπειτα καὶ τρόπον τινὰ
τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα.
οἷον φίλερίς τίς ἐστι καὶ μάχεταί τί μοι·
μετεβαλόμην πρὸς τοῦτον ὅσα τ' εἴρηκέ με
κακῶς ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτομαι.
πονηρὸς ὢν τε χρηστὸς εἶναι φησί τις·
ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν.
γλαύκου βεβρωκὼς τέμαχος ἑφθὸν τήμερον b
αὔριον ἕωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι.
τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστὶν ἡ φύσις τέ μου.

Ἀντίδοτος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πρωτοχόρῳ παράγει τινα παραπλήσιον τοῖς ἐν τῷ Κλαυδίῳ νῦν σοφιστεύουσιν, ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι καλόν, τοιαῦτα περὶ παρασιτικῆς τέχνης λέγοντα (II 310 K)·

κατὰ τὴν στάσιν δὴ στάντες ἀκροάσασθέ μου.
πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον
περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος, c
τὸ τεχνίον αἰεὶ τοῦτό μοι κατεπίνετο,
καὶ παιδομαθὴς πρὸς αὐτὸ τὴν διάνοιαν ἦν.

38. παράσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγένοντο Τιθύμαλλος μέν, οὗ μνημονεύει *Ἄλεξις* ἐν Μιλησίᾳ καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι· ἐν δὲ Ὀλυνθίοις φησίν (II 355 K)·

ὁ δὲ σὸς πένης ἔστ', ὦ γλυκεῖα· τοῦτο δὲ

1 ὑπομένων A: corr. Grot κονδυλίων A: corr. Schw 4 corruptus; ἐκαρτέρησα δ' coni. Wilam 10 fort. ὢν δὲ 22 καταπινέτω A: corr. Dalec 27 ἔστω A: corr. Cas

δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος, ὥς φασιν, μόνον·
d *ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται.*

Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ (II 419 K)·

ὑπερησχυνόμην
μέλλων ἀσύμβολος πάλιν δειπνεῖν· πάνυ
αἰσχρὸν ⟨γάρ⟩. B. ἀμέλει· τὸν Τιθύμαλλον γοῦν ἀεὶ
ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' ἔσθ' ὁρᾶν·
οὕτως ἐρυθριᾷ συμβολὰς οὐ κατατιθείς.

Τιμοκλῆς Κενταύρῳ ἢ Δεξαμενῷ (II 460 K)·

Τιθύμαλλον αὐτὸν καὶ παράσιτον ἀποκαλῶν.

ἐν δὲ Καυνίοις (ib. 460)·

e *ἤδη προσενήνεκται. τί μέλλει; σπεύδετε,*
ὦτάν. ὁ γὰρ Τιθύμαλλος οὕτως ἀνεβίω
κομιδῇ τεθνηκώς, τῶν ἀν' ὀκτὼ τοὐβολοῦ
θέρμους μαλάξας. οὐκ ἀπεκαρτέρησε γὰρ
ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκαρτέρησ', ὦ φίλτατε,
πεινῶν.

ἐν δ' Ἐπιστολαῖς (ib. 456)·

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἐρῶ· μὰ τοὺς θεούς,
Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν
οὕτω σφόδρ' οὐδὲ Κόρμος ἱμάτιον λαβεῖν,
f *οὐ Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος*
κινεῖν ὀδόντας.

Ἀντιφάνης Τυρρηνῷ (II 103 K)·

ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν.
B. λέγεις ἔσεσθαι ⟨τὸν⟩ Τιθύμαλλον πλούσιον.
εἰ πράξεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου

2 *θάνατος* A: corr. Cas 6 *γάρ* add. Schw 17 *πίνων* A: corr. Mein 22 *νεῖλλος* A et *νίλλον* etiam VIII 343 b *ἀλφίτου* A: corr. Cas 24. 25 *τυρρηνωϊαρετὴ* A: corr. Dobr, quamquam non *ἀρετή*, sed *πλοῦτος* requiri videtur 26 *τὸν* add. Schw 27 *εὐπράξεται* A: corr. Cob

παρ' οἷσι δειπνεῖ προῖκα, συλλέξει συχνήν.

39. ἦν δὲ καὶ ὁ Κόρυδος τῶν δι' ὀνόματος παρα- 241
σίτων. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Τιμοκλῆς ἐν Ἐπιχαιρεκάκῳ οὕτως (II 456 K)·

ἀγορὰν ἰδεῖν εὔοψον εὐποροῦντι μὲν
ἥδιστον, ἂν δ' ἀπορῇ τις, ἀθλιώτατον.
ὁ γοῦν Κόρυδος ἄκλητος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
γενόμενος ὠψώνει παρ' αὑτὸν οἴκαδε.
ἦν δὲ τὸ πάθος γέλοιον, οἴμοι, τέτταρας
χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος, ἐγχέλεις ὁρῶν,
θύννεια, νάρκας, καράβους ἡμωδία.
καὶ ταῦτα πάντῃ μὲν περιελθὼν ἤρετο b
ὁπόσου, πυθόμενος δ' ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας.

Ἄλεξις Δημητρίῳ ἢ Φιλεταίρῳ (II 314 K)·

ἀλλ' αἰσχύνομαι
τὸν Κόρυδον, εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν
οὕτω προχείρως· οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως.
οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος, ἂν καλῇ τις.

ἐν δὲ Τίτθῃ (ib. 380)·

ὁ Κόρυδος οὗτος, ὁ τα γέλοι' εἰθισμένος
λέγειν, Βλεπαῖος βούλετ' εἶναι. B. νοῦν γ' ἔχων· c
πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.

Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾶσι (II 291 K)·

Κόρυδον τὸν χαλκότυπον πεφύλαξο,
ἢν μὴ σοὶ νομιεῖς αὐτὸν μηθὲν καταλείψειν,
μηδ' ὄψον κοινῇ μετὰ τούτου πώποτε ῥαίσῃ
τοῦ Κορύδου, προλέγω σοι· ἔχει γὰρ χεῖρα κραταιάν,

1 παρ' οἷς ἐδείπνει A: corr. Kock συλλέξειν A: corr. Di σύχνα Cob 8 ὀψωνεῖ A C: corr. Schw 11 ἡμωδια A: corr. Cas 12 πάνταημεν A: corr. Di 13 ἀποτρέχεις A ἀποτρέχεις εἰς C: corr. Cas 18 ἐὰν AC ἄν τε μή suppl. Nauck 21 εἶναι βούλεται AC: corr. Schw B. add. Iac 25 ἢ μή σοι νομίσῃς Emperius

χαλκῆν, ἄκαματον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ.

d ὅτι δὲ γέλοια ἔλεγεν ὁ Κόρυδος καὶ ἐπὶ τούτοις γελᾶσθαι ἤθελεν ὁ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Ποιηταῖς φησι (II 365 K)·

πάνυ τοι βούλομαι
οὗτος γελᾶσθαι καὶ γέλοι' ἀεὶ λέγειν
μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστ' Ἀθηναίων πολύ.

ἀναγράφει δὲ αὐτοῦ τὰ ἀπομνημονεύματα Λυγκεὺς ὁ Σάμιος Εὐκράτην αὐτὸν καλεῖσθαι κυρίως φάσκων. γράφει δ' οὕτως· Εὐκράτης ὁ Κόρυδος πίνων παρά τινι σαθρᾶς οὔσης τῆς οἰκίας 'ἐνταῦθα', φησίν, 'δει-
e πνεῖν δεῖ ὑποστήσαντα τὴν ἀριστεραν χεῖρα ὥσπερ αἱ Καρυάτιδες.'

40. Φιλόξενος δ' ἡ Πτερνοκοπὶς ἐμπεσόντος λόγου ὅτι αἱ κίχλαι τίμιαί εἰσι καὶ τοῦ Κορύδου παρόντος, ὃς ἐδόκει πεπορνεῦσθαι, 'ἀλλ' ἐγώ', ἔφη, 'μνημονεύω ὅτε ὁ κόρυδος ὀβολοῦ ἦν.' ἦν δὲ καὶ ὁ Φιλόξενος τῶν παρασίτων, ὡς Ἀξιόνικος εἴρηκεν ἐν τῷ Χαλκιδικῷ· πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον (p. 239 f). μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλῳ αὐτὸ μόνον Πτερνοκοπίδα αὐτον καλῶν. μνημονεύει δ'
f αὐτοῦ καὶ Μάχων ὁ κωμῳδιοποιὸς ὁ Κορίνθιος μὲν ἢ Σικυώνιος γενόμενος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ ἐμῇ καταβιοὺς καὶ διδάσκαλος γενόμενος τῶν κατὰ κωμῳδίαν μερῶν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ· ὃς καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ τῷ μνήματι·

τῷ κωμῳδογράφῳ, κούφη κόνι, τὸν φιλάγωνα
κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις.

4 τι C 5 οὕτως Mus 10 σαπρᾶς AC: corr. Mein 17. 18 χαλκιδίκῳ A 24 μελῶν vel μέτρων Mein 27 κωμῳδιογράφῳ A 28 ζῶντι A: cf. Anth. P. VII 708

‘οὐδὲ γὰρ τὸ εἰς τὸν οἶνον’, ἔφη. τοῦ δὲ Χαιρεφῶντος γυμνοῦ ἔν τινι δείπνῳ διαναστάντος ‘Χαιρεφῶν’, εἶπεν, ‘ὥσπερ τὰς ληκύθους ὁρῶ σε μέχρι πόσου μεστὸς εἶ.’ καθ’ ὃν δὲ καιρὸν Δημοσθένης παρ’ Ἁρπάλου τὴν κύλικα εἰλήφει ‘οὗτος’, ἔφη, ‘τοὺς ἄλλους ἀκρατοκώθωνας 246 καλῶν αὐτὸς τὴν μεγάλην ἔσπακεν.’ εἰωθότος δ’ αὐτοῦ ῥυπαροὺς ἄρτους ἐπὶ τὰ δεῖπνα φέρεσθαι, ἐνεγκαμένου τινὸς ἔτι μελαντέρους, οὐκ ἄρτους ἔφη αὐτὸν ἐνηνοχέναι, ἀλλὰ τῶν ἄρτων σκιάς.

48. Φιλόξενος δὲ ὁ παράσιτος, Πτερνοκοπὶς δ’ ἐπίκλην, παρὰ Πύθωνι ἀριστῶν παρακειμένων ἐλαῶν καὶ μετὰ μικρὸν προσενεχθείσης λοπάδος ἰχθύων πατάξας τὸ τρύβλιον ἔφη (Ε 366) ‘μάστιξεν δ’ ἐλάαν.’ ἐν δείπνῳ δὲ τοῦ καλέσαντος αὐτὸν μέλανας ἄρτους παρατιθέντος ‘μὴ πολλούς’, εἶπε, ‘παρατίθει, μὴ σκότος ποιήσῃς’. b τὸν ὑπὸ τῆς γραὸς τρεφόμενον παράσιτον Πανσίμαχος ἔλεγεν τοὐναντίον πάσχειν τῇ γραίᾳ συνόντα· αὐτὸν γὰρ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί. περὶ τούτου καὶ *Μάχων* γράφει οὕτως·

τὸν ὑδροπότην . . . Μοσχίωνα λεγόμενον
ἰδόντα φασὶν ἐν Λυκείῳ μετά τινων
παράσιτον ὑπὸ γραὸς τρεφόμενον πλουσίας
‘ὁ δεῖνα, παράδοξόν γε ποιεῖς πρᾶγμ’, ὅτι
ἡ γραῦς ποιεῖ σ’ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί.’

ὁ δὲ αὐτὸς παράσιτον ἀκούσας ὑπὸ γραίας τρεφόμενον c συγγινόμενόν τε αὐτῇ ἑκάστης ἡμέρας·

νῦν πάντα, φασί, γίνεθ’· ἡ μὲν οὐ κύει,

2 ὦ Χαιρ. C 6 καλῶν: fecit hoc Hyperides c. Dem. extr. 16 τὸν δ’ C 17 γράαι A γραὶ C: corr. Mein 20 ὑδροπώτην ut fere semper A δὲ add. Di 23 φῆσαι vel ἐπειπεῖν (pro ποιεῖς) K: εἰπεῖν ante ὁ δεῖνα add. C 27 γίνεθ’ Mus: γήμεσθ’ A καινὰ (pro γίνεθ’) C

εἶθ' ὁ Μοσχίων
ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδώμενος.

ἐν δὲ τῷ Παγκρατιαστῇ Ἄλεξις τρεχεδείπνους κατα-
d λέγων φησίν (II 359 K)·

πρῶτον μὲν ἦν σοι Καλλιμέδων ὁ Κάραβος,
ἔπειτα Κόρυδος, Κωβίων, Κυρηβίων,
ὁ Σκόμβρος, ἡ Σεμίδαλις. Β. Ἡράκλεις φίλε,
ἀγοράσματ', οὐ συμπόσιον εἴρηκας, γύναι.

Κυρηβίων δ' ἐπεκαλεῖτο Ἐπικράτης ὁ Αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής, ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας (§ 287). τῶν δὲ τοιούτων ἐπιθέτων ἃ ἐπὶ χλεύῃ Ἀθηναῖοι παίζοντες ἔλεγον μνημονεύει Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ οὕτως (II 148 K)·

e ὑμεῖς γὰρ ἀλλήλους ἀεὶ χλευάζετ', οἶδ' ἀκριβῶς.
ἂν μὲν γὰρ ᾖ τις εὐπρεπής, ἱερὸν γάμον καλεῖτε.
ἐὰν δὲ μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον, σταλαγμόν·
λαμπρός τις ἐξελήλυθ' .... ὄλολυς οὗτός ἐστι·
λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμὸς κατωνόμασται·
χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν, κονιορτὸς ἀναπέφηνεν·
f ὄπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ τῳ, λέμβος ἐπικέκληται·
τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρῖνός ἐστι νῆστις·
εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἄν τις βλέπῃ, καπνὸς θεατροποιός·
ὑφείλετ' ἄρνα ποιμένος παίζων, Ἀτρεὺς ἐκλήθη·
ἐὰν δὲ κριόν, Φρίξος, ἂν δὲ κῳδάριον, Ἰάσων.

42. Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μέμνηται μὲν κἀν
243 τοῖς πρὸ τούτων, ἀτὰρ δὴ καὶ Μένανδρος αὐτοῦ μνημονεύει ἐν Κεκρυφάλῳ. κἀν τῇ Ὀργῇ δέ φησι (IV 179 M)·

5 πρῶτος C 15 ἐὰν AC 17 εὐθὺς suppl. Mein 20 τῶι A: corr. C 22 καπνὸς Schw coll. p. 238 c: καινὸς A, tum fort. Θεαγένειος coll. schol. Arist. Av. 823, simul ut dicatur *imberbium spectator* 24 ἐὰν AC 25 μεμνημόνευται K

διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ
ἄνθρωπος ὅστις ἐστίν, ὃς κληθείς ποτε
εἰς ἑστίασιν δωδεκάποδος ὄρθριος
πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδὼν
ὡς ὑστερίζων, καὶ παρῆν ἅμ' ἡμέρᾳ.

ἐν δὲ Μέθῃ (IV 162 M)·

ἐμὲ γὰρ διέτριψεν ὁ
κομψότατος ἀνδρῶν Χαιρεφῶν ἱερὸν γάμον
φάσκων ποιήσειν δευτέρᾳ μετ' εἰκάδας b
καθ' αὑτόν, ἵνα τῇ τετράδι δειπνῇ παρ' ἑτέροις·
τὰ τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς.

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀνδρογύνῳ ἢ Κρητί. Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἐπιστολαῖς καὶ ὡς Δημοτίωνι τῷ ἀσώτῳ παρασιτοῦντος αὐτοῦ μνημονεύει (II 455 K)·

ὁ Δημοτίων δὲ παραμενεῖν αὐτῷ δοκῶν
τἀργύριον οὐκ ἐφείδετ', ἀλλὰ παρέτρεφε
τὸν βουλόμενον. ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς
οἴκαδε βαδίζειν ᾤετο ὢ ταλάντατος. c
καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἔστιν ἄξιον μόνον,
τὸν παραμασήτην λαμβάνειν δίκρουν ξύλον·
οὔτ' εὔρυθμος γάρ ἐστιν οὔτ' ἀχρήματος.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Σκύθῃ (II 96 K)·

ἐπὶ κῶμον δοκεῖ
ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν οὐκοῦν δᾷδα καὶ
στεφάνους λαβόντες. Χαιρεφῶν οὕτως . . .
μεμάθηκε κωμάζειν ἄδειπνος.

7 ἐπέτριψεν Cob 9 δευτέραν μετ' εἰκάδα A: corr. Usener 15 παραμένειν A: corr. Schw αὑτῷ Di: αὐτῷ A 18 διενοεῖθ' ὁ τ. K 19. 20 corrupti 23. 24 οὐκοῦν, εἰ δοκεῖ, | ἐπὶ κῶμον ἴωμεν ὥσπ. ἔχ., δᾷδα καὶ Dobr 26 μεμάθηκ' ἐγκωμ. A: corr. Cas

Τιμόθεος Κυναρίῳ (II 450 K)·

d *πειρώμεθ' ὑποδύντ' ἐς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι.*
εἰς ἑπτάκλινον δ' ἐστίν, ὡς ἔφραζέ μοι,
ἂν μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν.

43. *Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἱερείᾳ* (IV 447 M)·

καινόν γέ φασι Χαιρεφῶντ' ἐν τοῖς γάμοις
ὡς τὸν Ὀφέλαν ἄκλητον εἰσδεδυκέναι.
σπυρίδα λαβὼν γὰρ καὶ στέφανον, ὡς ἦν σκότος,
φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων
e *ἥκειν, δεδείπνηχ', ὡς ἔοικεν, εἰσπεσών.*

ἐν δὲ Σφαττομένῃ (IV 449 M)·

καλῶ δ' Ἄρη Νίκην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς,
καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα· κἂν γὰρ μὴ καλῶ,
ἄκλητος ἥξει.

Μάχων δ' ὁ κωμικός φησιν·

ὁδὸν μακρὰν ἐλθόντος ἐπὶ δεῖπνόν ποτε
τοῦ Χαιρεφῶντος εἰς γάμους ἐξ ἄστεος
εἰπεῖν λέγουσι τὸν ποιητὴν Δίφιλον·
'εἰς τὰς ἑαυτοῦ, Χαιρεφῶν, σιαγόνας
f *ἔγκοψον ἥλους ἑκατέρᾳ γε τέτταρας,*
ἵνα μὴ παρασείων καὶ μακρὰν ἑκάστοτε
ὁδὸν βαδίζων τὰς γνάθους διαστρέφῃς.'

καὶ πάλιν·

ὁ Χαιρεφῶν κρεάδι' ὠψώνει ποτέ,
καὶ τοῦ μαγείρου, φασίν, ὀστῶδες σφόδρα

2 *πειρώμεσθ'* A *ἀποδόντες* A: corr. Cob (*ἀποδύντ' ἐς* Schw) 4. *ἐὰν* AC 10 *νῦν φησοτας* A: corr. Mus cf. Menand. IV 104 M 11 *δεδειπνηκώς* A: corr. Cas 13 *ἄρην* AC 20 *σιαγόνα* A: corr. C 22 *παρασίων* A: corr. C 23 *διαστραφῇς* K 25 *κρέα δι' ὄψων εἴ* A: corr. ed. Basil. et Schw

αὐτῷ τι προσκόπτοντος ἀπὸ τύχης κρέας
εἶπεν· 'μάγειρε, μὴ προσίστα τοῦτό μοι
τοὔστοῦν.' ὁ δ' εἶπεν· 'ἀλλὰ μήν ἐστιν γλυκύ.'
καὶ μὴν τὸ πρὸς ὀστοῦν φασι κρέας εἶναι γλυκύ. 244
ὁ Χαιρεφῶν δὲ 'καὶ μάλ', ὦ βέλτιστ'', ἔφη,
'γλυκὺ μέν, προσιστάμενον δὲ λυπεῖ πανταχῇ.'

τοῦ Χαιρεφῶντος καὶ σύγγραμμα ἀναγράφει Καλλίμαχος ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν πίνακι γράφων οὕτως (fr. 100^d 8 Schn)· 'δεῖπνα ὅσοι ἔγραψαν· Χαιρεφῶν Κυρηβίωνι.' εἶθ' ἑξῆς τὴν ἀρχὴν ὑπέθηκεν· 'ἐπειδή μοι πολλάκις ἐπέστειλας ... στίχων τοε̄.' καὶ ὁ Κυρηβίων δ' ὅτι παράσιτος προείρηται (p. 242 d).

44. καὶ Ἀρχεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μνημονεύων b
ὁ Μάχων φησί·

κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ὁ παράσιτος Ἀρχεφῶν
ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἡνίκα
κατέπλευσεν εἰς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἀττικῆς,
ὄψου πετραίου παρατεθέντος ποικίλου
ἐπὶ τῆς τραπέζης καράβων τ' ἀληθινῶν,
ἐπὶ πᾶσι λοπάδος τ' εἰσενεχθείσης ἁδρᾶς,
ἐν ᾗ τεμαχιστοὶ τρεῖς ἐνῆσαν κωβιοί, c
οὓς κατεπλάγησαν πάντες οἱ κεκλημένοι,
τῶν μὲν σκάρων ἀπέλαυε τῶν τριγλῶν θ' ἅμα
καὶ φυκίδων ἐπὶ πλεῖον Ἀρχεφῶν πάνυ,
ἄνθρωπος ὑπὸ τῶν μαινίδων καὶ μεμβράδων
Φαληρικῆς ἀφύης τε διασεσαγμένος,
τῶν κωβιῶν δ' ἀπέσχετ' ἐγκρατέστατα.

2 προσσίστα A: corr. C 3 τόστοῦν AC 4 καὶ γὰρ Dobr 5 καὶ μάλιστ' AC: corr. Schw 8 πινάκων A: corr. Cas 9 κυρηβιὼν A: corr. Bentl 11 τὸ ε̄ A: corr. Cas 15 Ἀρχαιφῶν itemque postea bis A: corr. C 18 παρατιθέντος A: corr. C 21 τεμαχίσκοι AC: corr. Cas 24 ἐπὶ πᾶσιν K

πάνυ δὴ παραδόξου γενομένου τοῦ πράγματος
d καὶ τοῦ βασιλέως πυθομένου τἀλκήνορος
'μὴ παρεόρακεν Ἀρχεφῶν τοὺς κωβιούς;'
ὁ κυρτὸς εἶπε, 'πᾶν μὲν οὖν τοὐναντίον,
Πτολεμαῖ', ἑόρακε πρῶτος, ἀλλ' οὐχ ἅπτεται,
τοὔψον δὲ σέβεται τοῦτο καὶ δέδοικέ πως·
οὐδ' ἐστὶν αὐτῷ πάτριον ὄντ' ἀσύμβολον
ἰχθὺν ἔχοντα ψῆφον ἀδικεῖν οὐδένα.'

45. Ἄλεξις δ' ἐν Πυραύνῳ Στράτιον τὸν παράσιτον εἰσάγει δυσχεραίνοντα τῷ τρέφοντι καὶ λέγοντα τάδε (II 371 K)·

e ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ,
[ἢ] τοῖς Βορεάδαις ἢ [τι] θᾶττον ὅτι τούτων τρέχει,
ἢ Δημέᾳ Λάχητος Ἐτεοβουτάδῃ.
πέτεται γάρ, οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὁδούς.

καὶ μετ' ὀλίγα·

Στράτιε, φιλεῖς δήπου με. ΣΤΡ. μᾶλλον τοῦ πατρός·
ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις.
Α. εὔχῃ τ' ἀεί με ζῆν; ΣΤΡ. ἅπασι τοῖς θεοῖς·
ἂν γάρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι;

f Ἀξιόνικος δ' ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Τυρρηνῷ Γρυλλίωνος τοῦ παρασίτου ἐν τούτοις μνημονεύει (II 412 K)·

οἶνος οὐκ ἔνεστιν
αὐτοῖς πρὸς ἑταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμον τινάς,
ὅπερ ποιεῖν εἴωθε Γρυλλίων ἀεί.

Ἀριστόδημος δ' ἐν β' γελοίων ἀπομνημονευμάτων (FHG III 310) παρασίτους ἀναγράφει Ἀντιόχου μὲν

1 φαινομένου Mein 3 παρεώρακεν AC 4 πᾶν Mein: πάνυ AC 5 ἑώρακε AC 8 ἔχοντ' ἄψηφον A: corr. Cas 9 παρύνῳ A: corr. Di 13 ἢ et τι del. K: ἢ εἴ τι C ὅτι K: ἔτι A 15 πετεγαρ A: corr. C 19 ΣΤΡ. add. Mein τυρηννικῶι A: corr. Di 24. 25 corrupti vel mutili

τοῦ βασιλέως Σώστρατον, Δημητρίου δὲ τοῦ πολιορκητοῦ Εὐαγόραν τὸν κυρτόν, Σελεύκου δὲ Φορμίωνα. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι 'Σιλανός', 245
φησίν, 'ὁ Ἀθηναῖος Γρυλλίωνος παρασιτοῦντος Μενάνδρῳ τῷ σατράπῃ, [παρ'] εὐπαρύφου δὲ καὶ μετὰ θεραπείας περιπατοῦντος ἐρωτηθεὶς τίς ἐστιν οὗτος 'Μενάνδρου', ἔφησεν, 'ἀξία γνάθος.' Χαιρεφῶν δέ, φησίν, ὁ παράσιτος εἰς γάμον ἄκλητος εἰσελθὼν καὶ κατακλιθεὶς ἔσχατος καὶ τῶν γυναικονόμων ἀριθμούντων τοὺς κεκλημένους καὶ κελευόντων αὐτὸν ἀποτρέχειν ὡς παρὰ τὸν νόμον ἐπὶ τοῖς τριάκοντα ἐπόντος, 'ἀριθμεῖτε δή', ἔφη, 'πάλιν ἀπ' ἐμοῦ ἀρξάμενοι." 46. *ὅτι δ' ἦν ἔθος τοὺς γυναικονόμους ἐφορᾶν τὰ συμπόσια καὶ ἐξε-* b
τάζειν τῶν κεκλημένων τὸν ἀριθμὸν εἰ ὁ κατὰ νόμον ἐστί, Τιμοκλῆς ἐν Φιλοδικαστῇ φησιν οὕτως (II 465 K)·

ἀνοίγετ' ἤδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς το φῶς
ὦμεν καταφανεῖς μᾶλλον, ἐφοδεύων ἐὰν
βούληθ' ὁ γυναικονόμος λαβεῖν ἀριθμόν,
κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἴωθε δρᾶν,
τῶν ἑστιωμένων. ἔδει δὲ τοὔμπαλιν
τὰς τῶν ἀδείπνων ἐξετάζειν οἰκίας.

Μένανδρος δ' ἐν Κεκρυφάλῳ (IV 147 M)·

παρὰ τοῖς γυναικονόμοις δὲ τοὺς ἐν τοῖς γάμοις
διακονοῦντας ἀπογεγράφθαι πυθόμενος c
πάντας μαγείρους κατὰ νόμον καινόν τινα,
ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους ἐὰν
πλείους τις ὧν ἔξεστιν ἑστιῶν τύχῃ,
ἐλθών ...

3 immo *Σιληνός*, nisi forte v. 4 *Ἀθηναῖος* corruptum est. 5 *παρ'* del. Schw 7. 8 *δέ, φησιν* K: *δ' ἔφησεν* A 18 *ἀπολαβεῖν τὸν ἀριθμόν* Di 27 *τύχης* A: corr. Mus

καὶ Φιλόχορος δ' ἐν ἑβδόμῃ Ἀτθίδος (FHG I 408) 'οἱ γυναικονόμοι', φησί, 'μετὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἐσκόπουν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις συνόδους ἔν τε τοῖς γάμοις καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις.'

d 47. τοῦ δὲ Κορύδου ἀποφθέγματα τάδε ἀναγράφει ὁ Λυγκεύς· 'Κορύδῳ συμπινούσης τινὸς ἑταίρας, ᾗ ὄνομα ἦν Γνώμη, καὶ τοῦ οἰναρίου ἐπιλιπόντος εἰσφέρειν ἐκέλευσεν ἕκαστον δύο ὀβολούς, Γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι ὅ τι δοκεῖ τῷ δήμῳ. Πολύκτορος δὲ τοῦ κιθαρῳδοῦ φακῆν ῥοφοῦντος καὶ λίθον μασησαμένου 'ὦ ταλαίπωρε', ἔφη, 'καὶ ἡ φακῆ σε βάλλει.' — μήποτε τούτου καὶ Μάχων μνημονεύει. φησὶ γάρ·

κακός τις, ὡς ἔοικε, κιθαρῳδὸς σφόδρα
μέλλων οἰκοδομεῖν τὴν οἰκίαν, φίλον
e αὐτοῦ λίθους ᾔτησεν· 'ἀποδώσω δ' ἐγὼ
αὐτῶν πολὺ πλείους', φησίν, 'ἐκ τῆς δείξεως.' —

λέγοντος δέ τινος τῷ Κορύδῳ ὡς τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ἐνίοτε καὶ ⟨τὸν⟩ τράχηλον καὶ τοὺς τιτθοὺς καὶ τὸν ὀμφαλὸν φιλεῖ 'πονηρόν', ἔφη, 'τοῦτ' ἤδη· καὶ γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ τῆς Ὀμφάλης ἐπὶ τὴν Ἥβην μεταβέβηκε.' Φυρομάχου δ' ἐμβαψαμένου εἰς φακῆν καὶ τὸ τρύβλιον ἀνατρέψαντος 'ζημιωθῆναι αὐτόν', ἔφη, 'δίκαιον, ὅτι οὐκ ἐπιστάμενος δειπνεῖν ἀπεγράψατο.' παρὰ Πτολε-
f μαίῳ δὲ ματτύης περιφερομένης καὶ κατ' ἐκεῖνον ἀεὶ λειπούσης, 'Πτολεμαῖε', ἔφη, 'πότερον ἐγὼ μεθύω ἢ δοκεῖ μοι ταῦτα περιφέρεσθαι;' Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου φήσαντος οὐ δύνασθαι τὸν οἶνον φέρειν

7. 8 ὑπολιπόντος AC: corr Schw 15 τὴν οἰκίαν μέλλων ἀνοικοδομεῖν Grot 16 αὐτοῦ A ἀποδώσω Grot: ἀποίσω A 18 pergit *Lynceus* 19 τὸν add. Mein 26 πότερον C: ποτήριον A

‘οὐδὲ γὰρ τὸ εἰς τὸν οἶνον’, ἔφη. τοῦ δὲ Χαιρεφῶντος γυμνοῦ ἔν τινι δείπνῳ διαναστάντος ‘Χαιρεφῶν’, εἶπεν, ‘ὥσπερ τὰς ληκύθους ὁρῶ σε μέχρι πόσου μεστὸς εἶ.’ καθ’ ὃν δὲ καιρὸν Δημοσθένης παρ’ ‘Αρπάλου τὴν κύλικα εἰλήφει ‘οὗτος’, ἔφη, ‘τοὺς ἄλλους ἀκρατοκώ- 246 θωνας καλῶν αὐτὸς τὴν μεγάλην ἔσπακεν.’ εἰωθότος δ’ αὐτοῦ ῥυπαροὺς ἄρτους ἐπὶ τὰ δεῖπνα φέρεσθαι, ἐνεγκαμένου τινὸς ἔτι μελαντέρους, οὐκ ἄρτους ἔφη αὐτὸν ἐνηνοχέναι, ἀλλὰ τῶν ἄρτων σκιάς.

48. Φιλόξενος δὲ ὁ παράσιτος, Πτερνοκοπὶς δ’ ἐπίκλην, παρὰ Πύθωνι ἀριστῶν παρακειμένων ἐλαῶν καὶ μετὰ μικρὸν προσενεχθείσης λοπάδος ἰχθύων πατάξας τὸ τρύβλιον ἔφη (Ε 366) ‘μάστιξεν δ’ ἐλάαν.’ ἐν δείπνῳ δὲ τοῦ καλέσαντος αὐτὸν μέλανας ἄρτους παρατιθέντος ‘μὴ πολλούς’, εἶπε, ‘παρατίθει, μὴ σκότος ποιήσῃς’. b τὸν ὑπὸ τῆς γραὸς τρεφόμενον παράσιτον Πανσίμαχος ἔλεγεν τοὐναντίον πάσχειν τῇ γραίᾳ συνόντα· αὐτὸν γὰρ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί. περὶ τούτου καὶ Μάχων γράφει οὕτως·

τὸν ὑδροπότην ... Μοσχίωνα λεγόμενον
ἰδόντα φασὶν ἐν Λυκείῳ μετά τινων
παράσιτον ὑπὸ γραὸς τρεφόμενον πλουσίας
‘ὁ δεῖνα, παράδοξόν γε ποιεῖς πρᾶγμ’, ὅτι
ἡ γραῦς ποιεῖ σ’ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί.’

ὁ δὲ αὐτὸς παράσιτον ἀκούσας ὑπὸ γραίας τρεφόμενον c συγγινόμενόν τε αὐτῇ ἑκάστης ἡμέρας·

νῦν πάντα, φασί, γίνεθ’· ἡ μὲν οὐ κύει,

2 ὦ Χαιρ. C 6 καλῶν: fecit hoc Hyperides c. Dem. extr. 16 τὸν δ’ C 17 γράαι A γραὶ C: corr. Mein 20 ὑδροπώτην ut fere semper A δὲ add. Di 23 φῆσαι vel ἐπειπεῖν (pro ποιεῖς) K: εἰπεῖν ante ὁ δεῖνα add. C 27 γίνεθ’ Mus: γήμεσθ’ A καινὰ (pro γίνεθ’) C

ὁρᾶν παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ ὁ Διονύσιος οὐκ ἦν ὀξυώπης, ἔψαυόν τε τῶν παρακειμένων ὡς οὐχ ὁρῶντες, ἕως ὁ Διονύσιος αὐτῶν τὰς χεῖρας πρὸς τὰ λεκάνια προσῆγεν. ἀποπτύοντος δὲ τοῦ Διονυσίου πολλάκις
250 παρεῖχον τὰ πρόσωπα καταπτύεσθαι καὶ ἀπολείχοντες τὸν σίαλον, ἔτι δὲ τὸν ἔμετον αὐτοῦ μέλιτος ἔλεγον εἶναι γλυκύτερον. Τίμαιος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 224) Δημοκλέα φησὶ τὸν Διονυσίου τοῦ νεωτέρου κόλακα, ἔθους ὄντος κατὰ Σικελίαν θυσίας ποιεῖσθαι κατὰ τὰς οἰκίας ταῖς Νύμφαις καὶ περὶ τὰ ἀγάλματα παννυχίζειν μεθυσκομένους ὀρχεῖσθαί τε περὶ τὰς θεάς, ὁ Δημοκλῆς ἐάσας τὰς Νύμφας καὶ εἰπὼν οὐ δεῖν προσέχειν ἀψύχοις θεοῖς ἐλθὼν ὠρχεῖτο περὶ τὸν Διονύσιον. ἔπειτα πρε-
b σβεύσας ποτὲ μεθ' ἑτέρων ὡς τὸν Διονύσιον καὶ πάντων κομιζομένων ἐπὶ τριήρους κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων ὅτι στασιάζοι κατὰ τὴν ἀποδημίαν καὶ βλάπτοι τοῦ Διονυσίου τὰς κοινὰς πράξεις καὶ σφόδρα τοῦ Διονυσίου ὀργισθέντος ἔφησεν τὴν διαφορὰν γενέσθαι αὐτῷ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις, ὅτι μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκεῖνοι μὲν τῶν Φρυνίχου καὶ Στησιχόρου, ἔτι δὲ Πινδάρου παιάνων τῶν ναυτῶν τινας ἀνειληφότες ᾖδον, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν βουλομένων τοὺς ὑπὸ
c τοῦ Διονυσίου πεποιημένους διεπεραίνετο. καὶ τούτου σαφῆ τὸν ἔλεγχον παρέξειν ἐπηγγείλατο· τοὺς μὲν γὰρ αὐτοῦ κατηγόρους οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ᾀσμάτων

3 λεκάρια A: corr. C 6 ἔτι καὶ C: fort. ἔτι δὲ καὶ 14 περὶ Wilam: πρὸς A 15 ὡς τὸν Δ. del. Schw (μετὰ πρεσβείαν τινὰ C), ὡς τὸν Δίωνα Mueller 21 τῶν Dobr: τὸν A 22 παιᾶνα A: corr. K τινας Mein: τινες A 23 τοὺς ὑπὸ τοῦ Schw: τοῦ συμπότου A τοὺς αὐτοῦ Διον. διεπ. C

εὑρήσεις δὲ τῶν ἐπισιτίων
τούτων τιν' οἳ δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι
τἀλλότρι', ἑαυτοὺς ἀντὶ κωρύκων λέπειν
παρέχοντες ἀθληταῖσιν.

Φερεκράτης Γραυσί (I 153 K)·
σὺ δ' οὐδὲ θᾶσσον, Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ;
B. τίς δ' οὗτος ὑμῖν ἐστι; A. τοῦτον πανταχοῦ
ἄγω λαρυγγικόν τιν' ἐπὶ μισθῷ ξένον.

ἐπισίτιοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες. Πλάτων ἐν τετάρτῳ Πολιτείας (p. 420 a)· '*καὶ ταῦτα* 247 *ἐπισίτιοι καὶ οὐδὲ μισθὸν πρὸς τοῖς σιτίοις ὥσπερ οἱ ἄλλοι λαβόντες.*' *Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς* (I 504 K)·
ἢν γὰρ ἕν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκῃς,
ἀντιμαρτυροῦσι
δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι.

Εὔβουλος δ' ἐν Δαιδάλῳ (II 172 K)·
ἐθέλει δ' ἄνευ
μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισίτιος.

51. *Δίφιλος δ' ἐν Συνωρίδι (ἑταίρας δ' ὄνομα ἡ Συνωρὶς) Εὐριπίδου μνησθεὶς (κύβος δέ τις οὕτως καλεῖται Εὐριπίδης) παίζων καὶ πρὸς τὸ τοῦ ποιητοῦ* b *ὄνομα ἅμα καὶ περὶ παρασίτων, τάδε λέγει* (II 565 K)·
ἄριστ' ἀπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου.
B. ἀστεῖος εἶ. δραχμὴν ὑπόθες. A. κεῖται πάλαι.
B. πῶς ἂν βάλοιμ' Εὐριπίδην; A. οὐκ ἄν ποτε
Εὐριπίδης γυναῖκα σώσει'. οὐχ ὁρᾷς,
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν αὐτὰς ὡς στυγεῖ;

2 *τιν'* Herw: *τινὰς* A 3 *λέγειν* (*γ* in ras. m[1]) A: corr. Mein 7 *ἐστι* Cas: *ἔτι* A 8 *τιν'* Pors: *τὴν* A 13 *συνδιώκῃς* A: corr. Pors 18 *ἐπισιτίοις* A: corr. Cas 26 *σώσειεν* AC *τραγωιδίαις ἵν'* A: corr. C

τοὺς δὲ παρασίτους ἠγάπα. λέγει γέ τοι·
c ʽἀνὴρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος
μὴ τοὐλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει,
ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' εἰς πάτραν τυχών.'
Β. πόθεν ἐστὶ ταῦτα, πρὸς θεῶν; Α. τί δέ σοι μέλει;
οὐ γὰρ τὸ δρᾶμα, τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα.

ἐν δὲ τῇ διασκευῇ τοῦ αὐτοῦ δράματος περὶ ὀργιζομένου παρασίτου λέγων φησίν (II 566 K)·

ὀργίζεται; παράσιτος ὢν ὀργίζεται;
Β. οὐκ ἀλλ' ἀλείψας τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ
ὥσπερ τὰ παιδί' αὐτὸν ἀπογαλακτιεῖ.

d καὶ ἑξῆς·

τότε φάγοις, παράσιθ'. Β. ὅρα
ὡς διασέσυρκε τὴν τέχνην. οὐκ οἶσθ' ὅτι
μετὰ τὸν κιθαρῳδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται;

κἀν τῷ δὲ ἐπιγραφομένῳ Παρασίτῳ δράματί φησιν (II 562 K)·

οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα.

52. Μένανδρος δ' ἐν τῇ Ὀργῇ περὶ φίλου λέγων οὐχ ὑπακούοντος γάμων δείπνῳ φησίν (IV 179 M)·

e τοῦθ' ἑταῖρός ἐστιν ὄντως· οὐκ ἐρωτᾷ πηνίκα
δεῖπνόν ἐστιν, ὥσπερ ἕτεροι, καὶ τί δειπνεῖν κωλύει
τοὺς παρόντας, εἶτα δεῖπνον ἕτερον εἰς τρίτην βλέπει,
. . . . εἶτα περίδειπνον πάλιν.

καὶ Ἄλεξις ἐν Ὀρέστῃ Νικόστρατός τε ἐν Πλούτῳ

2 Eur. fr. 187 4 τυχών Eur. Iph. T. 535: μολεῖ A 8 αὐτοῦ τοῦ A: corr. Schw, τούτου τοῦ Mein 15 διασέσυρ[η]κε A: corr. ς 19 δυσάριστον A: corr. C 22 ὄντως ἐστίν A: corr. *Grot* 26 περὶ δεῖπνον A: corr. Cas 27 sqq. truncata

Μένανδρός τε ἐν Μέθῃ καὶ Νομοθέτῃ, *Φιλωνίδης* τε ἐν Κοθόρνοις οὕτως (I 255 K)·

ἐγὼ δ' ἀπόσιτος ὢν τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι.

τῷ δὲ παράσιτος ὅμοιά ἐστιν ὀνόματα ἐπίσιτος, περὶ οὗ προείρηται (p. 246 f), καὶ οἰκόσιτος σιτόκουρός τε καὶ αὐτόσιτος, ἔτι δὲ κακόσιτος καὶ ὀλιγόσιτος. μνημονεύει δὲ τοῦ μὲν οἰκοσίτου *Ἀναξανδρίδης* ἐν Κυνηγέταις (II 144 K)·

υἱὸς γὰρ οἰκόσιτος ἡδὺ γίνεται. f

καλεῖται δ' οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ, ἀλλὰ προῖκα τῇ πόλει ὑπηρετῶν. *Ἀντιφάνης* Σκύθῃ (II 97 K)·

ταχὺ γὰρ γίνεται
ἐκκλησιαστὴς οἰκόσιτος.

Μένανδρος Δακτυλίῳ (IV 99 M)·

οἰκόσιτον νυμφίον
οὐδὲν δεόμενον προικὸς ἐξευρήκαμεν.

καὶ ἐν Κιθαριστῇ (IV 150 M)·

οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις.

— ἐπισιτίου δὲ *Κράτης* Τόλμαις (I 140 K)·

ποιμαίνει δ' ἐπισίτιον, ῥιγῶν δ' ἐν Μεγαβύζου
[δέξετ' ἐπὶ μισθῷ σῖτος]. —

ἰδίως δ' ἐν Συναριστώσαις ἔφη (IV 202 M)· 248

ἀστεῖον τὸ μὴ
συνάγειν γυναῖκας μηδὲ δειπνίζειν ὄχλον,
ἀλλ' οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιηκέναι.

σιτοκούρου δ' *Ἄλεξις* μνημονεύει ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις (II 363 K)·

2 δ' ἐν ϛ 12 fort. γλυκὺ γὰρ 14 δακτύλωι A 19—21 fort. retrahenda ad p. 246 f 19. 20 ἐπισίτου et ἐπίσιτον Pors 20 ῥιγῶντ' Pors μεταβύζου A: corr. Cas 21 δέξεταί τ' Pors σῖτον Cas, totum versum del. Wilam

ἔσῃ περιπατῶν σιτόκουρος.

Μένανδρος δὲ τὸν ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφόμενον σιτόκουρον εἴρηκεν ἐν Θρασυλέοντι οὕτως (IV 139 M)·

b . . ὀκνηρός, πάντα μέλλων, σιτόκουρος ὁμολογῶν
παρατρέφεσθαι.

καὶ ἐν Πωλουμένοις (IV 196 M)·

. . . . τάλας, ἕστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις
τὸ φορτίον θείς· σιτόκουρον, ἄθλιον,
ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν.

αὐτόσιτον δ' εἴρηκε Κρώβυλος ἐν Ἀπαγχομένῳ (IV 565 M)·

παράσιτον αὐτόσιτον. αὐτὸν γοῦν τρέφων
τὰ πλεῖστα συνερανιστὸς εἶ τῷ δεσπότῃ.

κακοσίτου δὲ μέμνηται Εὔβουλος ἐν Γανυμήδει (II 171 K)·

c ὕπνος αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει.

ὀλιγοσίτου δὲ μέμνηται Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ (I 377 K)·

ὁ δὲ ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δρᾷ;

καὶ Φερεκράτης ἢ Στράττις ἐν Ἀγαθοῖς (I 145 K)·

ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.'

53. τοσαῦτα τοῦ Πλουτάρχου εἰπόντος περὶ παρασίτων διαδεξάμενος τὸν λόγον ὁ Δημόκριτος 'ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτός', ἔφη, 'τὸ ποτίκολλον ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ, ὡς ὁ Θηβαῖος εἴρηκεν ποιητής (fr. 241), περὶ
d κολάκων ἐρῶ τι. 'πράττει γὰρ πάντων ὁ κόλαξ ἄριστα',

5 fort. πάντ' ὀκν. σιτόκουρον ἄθλιον ἄχρηστον εἰς γῆν (sic) ὁμολογῶν A (ex vv. 9. 10): corr. Pors 10 ἄχρηστον om. AC, cf. ad v. 5 14 συνερανιστὴς AC: corr. Pors

ο καλὸς εἶπεν Μένανδρος (IV 135, 16 M), οὐ μακρὰν δ' ἐστὶν ὁ κόλαξ τοῦ τῶν παρασίτων ὀνόματος. Κλείσοφον γοῦν τὸν ὑπὸ πάντων κόλακα Φιλίππου τοῦ τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἀναγραφόμενον (Ἀθηναῖος δ' ἦν γένος, ὥς φησι Σάτυρος ὁ περιπατητικὸς ἐν τῷ Φιλίππου βίῳ [FHG III 161]) Λυγκεὺς ὁ Σάμιος ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι παράσιτον ὀνομάζει λέγων οὕτως· 'Κλείσοφος ὁ Φιλίππου παράσιτος ἐπιτιμῶντος αὐτῷ τοῦ Φιλίππου διότι ἀεὶ αἰτεῖ, 'ἵν', ἔφη, μὴ ἐπιλανθάνωμαι.' τοῦ δὲ Φιλίππου δόντος αὐτῷ ἵππον e τραυματίαν ἀπέδοτο. καὶ μετὰ χρόνον ἐπερωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ποῦ ἐστιν, 'ἐκ τοῦ τραύματος, ἔφη, 'κείνου πέπραται.' σκώπτοντος δ' αὐτὸν τοῦ Φιλίππου καὶ εὐημεροῦντος 'εἶτ' οὐκ ἐγὼ σέ, ἔφη, θρέψω;' καὶ ὁ Δελφὸς δὲ Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG IV 413) περὶ τοῦ Κλεισόφου τάδε ἱστορεῖ· 'Φιλίππου τοῦ βασιλέως εἰπόντος διότι γράμματα αὐτῷ ἐκομίσθη παρὰ Κότυος τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως Κλείσοφος παρὼν ἔφη 'εὖ γε νὴ τοὺς θεούς.' τοῦ δὲ Φιλίππου εἰπόντος 'τί δὲ σὺ οἶδας ὑπὲρ ὧν γέγραπται;' 'νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον', εἶπεν, 'ἄκρως γέ μοι ἐπετίμησας.' f

54. Σάτυρος δ' ἐν τῷ Φιλίππου βίῳ (FHG III 161) 'ὅτε, φησί, Φίλιππος τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη συμπροῆλθεν αὐτῷ καὶ ὁ Κλείσοφος τελαμωνισθεὶς τὸν αὐτὸν ὀφθαλμόν. καὶ πάλιν ὅτε τὸ σκέλος ἐπηρώθη, σκάζων συνεξώδευε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἴ ποτε δριμὺ προσφέροιτο τῶν ἐδεσμάτων ο Φίλιππος, αὐτὸς συν-

9 ἀεὶ C: δει A ἵν', ἔφη, μὴ ἐπιλανθάνωμαι Pors: ειναι φημι ἐπιλανθάνωμαι A 18 Θρᾳκῶν C: om. A 19 σύγε μη τοὺς A: corr. C 21 ἐπιτιμήσας A: corr. C 26 δριμύ τι Pors

249 ἔστρεφε τὴν ὄψιν ὡς συνδαινύμενος’. ἐν δὲ τῇ Ἀράβων χώρᾳ οὐχ ὡς ἐν κολακείᾳ τοῦτ’ ἐποίουν, ἀλλὰ κατά τι νόμιμον, βασιλέως πηρωθέντος τι τῶν μελῶν συνυποκρίνεσθαι τὸ ὅμοιον πάθος, ἐπεὶ καὶ γέλοιον νομίζουσιν ἀποθανόντι μὲν αὐτῷ σπουδάζειν συγκατορύττεσθαι, πηρωθέντι δὲ μὴ χαρίζεσθαι τὴν ἴσην δόξαν τοῦ πάθους. Νικόλαος δ’ ὁ Δαμασκηνὸς (εἷς δ’ ἦν τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου) ἐν τῇ πολυβύβλῳ ἱστορίᾳ (ἑκατὸν γὰρ καὶ τεσσαράκοντά εἰσι πρὸς ταῖς τέσσαρσι) τῇ ἑκκαιδεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ (FHG III 418)
b φησιν Ἀδιάτομον τὸν τῶν Σωτιανῶν βασιλέα (ἔθνος δὲ τοῦτο Κελτικόν) ἑξακοσίους ἔχειν λογάδας περὶ αὑτόν, οὓς καλεῖσθαι ὑπὸ Γαλατῶν τῇ πατρίῳ γλώττῃ σιλοδούρους· τοῦτο δ’ ἐστὶν ἑλληνιστὶ εὐχωλιμαῖοι. ‘τούτους δ’ οἱ βασιλεῖς ἔχουσι συζῶντας καὶ συναποθνήσκοντας ταύτην ἐκείνων εὐχὴν ποιουμένων· ἀνθ’ ἧς συνδυναστεύουσί τε αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα καὶ δίαιταν ἔχοντες καὶ συναποθνήσκουσι κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην εἴτε νόσῳ τελευτήσειε βασιλεὺς εἴτε πολέμῳ εἴτ’ ἄλλως πως. καὶ οὐδεὶς εἰπεῖν ἔχει τινὰ ἀποδειλιάσαντα τούτων τὸν θάνατον ὅταν ἥκῃ βασιλεῖ ἢ διεκδύντα.’

c 55. Φίλιππον δέ φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 317) Θρασυδαῖον τὸν Θεσσαλὸν καταστῆσαι τῶν ὁμοεθνῶν τύραννον, μικρὸν μὲν ὄντα τὴν γνώμην, κόλακα δὲ μέγιστον. ἀλλ’ οὐκ Ἀρκαδίων ὁ Ἀχαιὸς κόλαξ ἦν·

3 πηρωθέντος K: παθόντος AC 14 σιλοδούνους A: σιλοδούρους C, fort. σολιδούρους (*soldurii* Caes. b. G. III 20) 16. 17 ἀνθ’ ὧν C 19 εἴτε νόσῳ K: εἴτ’ ἐν ν. AC *26* μιαρὸν Cas

περὶ οὗ ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ *Θεόπομπος* καὶ *Δοῦρις* ἐν πέμπτῃ Μακεδονικῶν (FHG II 471)· οὗτος δὲ ὁ Ἀρκαδίων μισῶν τὸν Φίλιππον ἑκούσιον ἐκ τῆς πατρίδος φυγὴν ἔφυγεν. ἦν δ' εὐφυέστατος καὶ πλείους ἀποφάσεις αὐτοῦ μνημονεύονται. ἔτυχεν δ' οὖν ποτε ἐν Δελφοῖς ἐπιδημοῦντος Φιλίππου παρεῖναι καὶ τὸν Ἀρκαδίωνα· ὃν θεασάμενος ὁ Μακεδὼν καὶ προσ- d
καλεσάμενος 'μέχρι τίνος φεύξῃ, φησίν, Ἀρκαδίων;' καὶ ὅς (λ 122)·

ἔς τ' ἂν τοὺς ἀφίκωμαι οἳ οὐκ ἴσασι Φίλιππον.

Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 344) γελάσαντα τὸν Φίλιππον ἐπὶ τούτῳ καλέσαι τε ἐπὶ δεῖπνον τὸν Ἀρκαδίωνα καὶ οὕτω τὴν ἔχθραν διαλύσασθαι. περὶ δὲ Νικησίου τοῦ Ἀλεξάνδρου κόλακος *Ἡγήσανδρος* τάδ' ἱστορεῖ (FHG IV 414)· 'Ἀλεξάνδρου δάκνεσθαι φήσαντος ὑπὸ μυιῶν καὶ προθύμως αὐτὰς ἀποσοβοῦντος τῶν κολάκων τις Νικησίας e
παρὼν 'ἦ που τῶν ἄλλων μυιῶν', εἶπεν, 'αὗται πολὺ κρατήσουσι τοῦ σοῦ γευσάμεναι αἵματος.' ὁ δ' αὐτός φησι καὶ Χειρίσοφον τὸν Διονυσίου κόλακα ἰδόντα Διονύσιον γελῶντα μετά τινων γνωρίμων (ἀπεῖχεν δ' ἀπ' αὐτῶν πλείω τόπον, ὡς μὴ συνακούειν) συγγελᾶν. ἐπεὶ δ' ὁ Διονύσιος ἠρώτησεν αὐτὸν διὰ τίνα αἰτίαν οὐ συνακούων τῶν λεγομένων γελᾷ, 'ὑμῖν', φησί, 'πιστεύω διότι τὸ ῥηθὲν γέλοιόν ἐστιν.'
56. πλείστους δ' εἶχεν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος τοὺς κολακεύοντας, οὓς καὶ προσηγόρευον οἱ πολλοὶ f
Διονυσοκόλακας. οὗτοι δὲ προσεποιοῦντο μήτε ὀξὺ

13 ἐκάλεσε AC (sed in C oratio recta): corr. Cas 14 ἡγησίου νικησίου A: corr. Schw 17 εἷς C 22. 23 συγγελᾶν add. C 23 δ' add. C

ὁρᾶν παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ ὁ Διονύσιος οὐκ ἦν ὀξυώπης, ἔψαυόν τε τῶν παρακειμένων ὡς οὐχ ὁρῶντες, ἕως ὁ Διονύσιος αὐτῶν τὰς χεῖρας πρὸς τὰ λεκάνια προσῆγεν. ἀποπτύοντος δὲ τοῦ Διονυσίου πολλάκις
250 παρεῖχον τὰ πρόσωπα καταπτύεσθαι καὶ ἀπολείχοντες τὸν σίαλον, ἔτι δὲ τὸν ἔμετον αὐτοῦ μέλιτος ἔλεγον εἶναι γλυκύτερον. Τίμαιος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 224) Δημοκλέα φησὶ τὸν Διονυσίου τοῦ νεωτέρου κόλακα, ἔθους ὄντος κατὰ Σικελίαν θυσίας ποιεῖσθαι κατὰ τὰς οἰκίας ταῖς Νύμφαις καὶ περὶ τὰ ἀγάλματα παννυχίζειν μεθυσκομένους ὀρχεῖσθαί τε περὶ τὰς θεάς, ὁ Δημοκλῆς ἐάσας τὰς Νύμφας καὶ εἰπὼν οὐ δεῖν προσέχειν ἀψύχοις θεοῖς ἐλθὼν ὠρχεῖτο περὶ τὸν Διονύσιον. ἔπειτα πρε-
b σβεύσας ποτὲ μεθ' ἑτέρων ὡς τὸν Διονύσιον καὶ πάντων κομιζομένων ἐπὶ τριήρους κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων ὅτι στασιάζοι κατὰ τὴν ἀποδημίαν καὶ βλάπτοι τοῦ Διονυσίου τὰς κοινὰς πράξεις καὶ σφόδρα τοῦ Διονυσίου ὀργισθέντος ἔφησεν τὴν διαφορὰν γενέσθαι αὐτῷ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις, ὅτι μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκεῖνοι μὲν τῶν Φρυνίχου καὶ Στησιχόρου, ἔτι δὲ Πινδάρου παιάνων τῶν ναυτῶν τινας ἀνειληφότες ᾖδον, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν βουλομένων τοὺς ὑπὸ
c τοῦ Διονυσίου πεποιημένους διεπεραίνετο. καὶ τούτου σαφῆ τὸν ἔλεγχον παρέξειν ἐπηγγείλατο· τοὺς μὲν γὰρ αὐτοῦ κατηγόρους οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ᾀσμάτων

3 λεκάρια A: corr. C   6 ἔτι καὶ C: fort. ἔτι δὲ καὶ   14 περὶ Wilam: πρὸς A   15 ὡς τὸν Δ. del. Schw (μετὰ πρεσβείαν τινὰ C), ὡς τὸν Δίωνα Mueller   21 τῶν Dobr: τὸν A   22 παιᾶνα A: corr. K   τινας Mein: τινες A   23 τοὺς ὑπὸ τοῦ Schw: τοῦ συμπότου A τοὺς αὐτοῦ Διον. διεπ. C

κατέχειν, αὐτὸς δ' ἕτοιμος εἶναι πάντας ἐφεξῆς ᾄδειν. λήξαντος δὲ τῆς ὀργῆς τοῦ Διονυσίου πάλιν ὁ Δημοκλῆς ἔφη· 'χαρίσαιο δ' ἄν μοί τι, Διονύσιε, κελεύσας τινὶ τῶν ἐπισταμένων διδάξαι με τὸν πεποιημένον εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν παιᾶνα· ἀκούω γάρ σε πεπραγματεῦσθαι περὶ τοῦτον.' παρακεκλημένων δέ ποτε τῶν φίλων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου ἐπὶ τὸ δεῖπνον εἰσιὼν ὁ d Διονύσιος εἰς τὸν οἶκον 'γράμματα ἡμῖν, ἔφη, ἄνδρες φίλοι, ἐπέμφθη παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν εἰς Νέαν πόλιν ἀποσταλέντων.' καὶ ὁ Δημοκλῆς ὑπολαβὼν [ἔφη] 'εὖ γε νὴ τοὺς θεοὺς ἐποίησαν', ἔφη, 'Διονύσιε.' κἀκεῖνος προσβλέψας αὐτῷ 'τί δ' οἶδας', ἔφη, 'σύ, πότερα κατὰ γνώμην ἐστὶν ἢ τοὐναντίον ἃ γεγράφασι;' καὶ ὁ Δημοκλῆς 'εὖ γε νὴ τοὺς θεοὺς ἐπιτετίμηκας, ἔφη, Διονύσιε.' καὶ Σάτυρον δέ τινα ἀναγράφει ὁ Τίμαιος κόλακα ἀμφοτέρων τῶν Διονυσίων.

57. Ἡγήσανδρος δ' ἱστορεῖ (FHG IV 415) καὶ Ἱέρωνα τὸν τύραννον ἀμβλύτερον κατὰ τὰς ὄψεις γενέσθαι e καὶ τοὺς συνδειπνοῦντας τῶν φίλων ἔχειν ἐπίτηδες διαμαρτάνοντας τῶν ἐδεσμάτων, ἵν' ὑπ' αὐτοῦ χειραγωγῶνται καὶ δοκῇ τῶν ἄλλων ὀξυδερκέστερος εἶναι. Εὐκλείδην δέ φησιν Ἡγήσανδρος τὸν Σεῦτλον ἐπικαλούμενον (παράσιτος δ' ἦν καὶ οὗτος) παραθέντος τινὸς αὐτῷ πλείους σόγκους ἐν δείπνῳ, 'ὁ Καπανεύς, ἔφη, ὁ ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου εἰσαγόμενος ἐν ταῖς Ἱκέτισιν (764) ὑπεραστεῖος ἦν

μισῶν τραπέζας ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν.' f

οἱ δὲ δημαγωγοῦντες, φησίν, Ἀθήνησι κατὰ τὸν Χρεμω-

6 τοῦτον C: τούτων A 10 ἔφη del. K 12 τί δ' C: το δ' A 19 velut προσποιεῖσθαι οὕτως ἔχειν 20 ὑπ' αὐτοῦ C: ὑπ' αὐ A 27 i. e. ἐκσογκοῖτο

νίδειον πόλεμον κολακεύοντες τοὺς Ἀθηναίους τἄλλα μὲν ἔφασκον πάντα εἶναι κοινὰ τῶν Ἑλλήνων, τὴν δ' ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπους φέρουσαν ὁδὸν Ἀθηναίους εἰδέναι μόνους. Σάτυρος δ' ἐν τοῖς βίοις (FHG III 164) *Ἀνάξαρχόν φησι τὸν εὐδαιμονικὸν φιλόσοφον ἕνα τῶν Ἀλεξάνδρου γενέσθαι κολάκων καὶ συνοδεύοντα τῷ βασιλεῖ, ἐπεὶ ἐγένετό ποτε βροντὴ ἰσχυρὰ καὶ ἐξαίσιος ὡς πάντας πτῆξαι, εἰπεῖν ʽμή τι σὺ τοιοῦτον ἐποίησας, Ἀλέξανδρε, ὁ τοῦ Διός;ʼ τὸν* 251 *δὲ γελάσαντα εἰπεῖν ʽοὐ γὰρ φοβερὸς βούλομαι εἶναι, καθάπερ σύ με διδάσκεις ὁ τὰς τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων κελεύων με δειπνοῦντα προσφέρεσθαι κεφαλάς.ʼ Ἀριστόβουλος δέ φησιν ὁ Κασσανδρεὺς* (fr. 28[b] M) *Διώξιππον τὸν Ἀθηναῖον παγκρατιαστὴν τρωθέντος ποτὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αἵματος ῥέοντος εἰπεῖν* (E 340)·

ἰχὼρ οἷόσπερ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.

58. *Ἐπικράτης δ' ὁ Ἀθηναῖος πρὸς βασιλέα πρεσβεύσας, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος* (FHG IV 414), *καὶ πολλὰ* b *δῶρα παρ' ἐκείνου λαβὼν οὐκ ᾐσχύνετο κολακεύων οὕτως φανερῶς καὶ τολμηρῶς τὸν βασιλέα ὡς καὶ εἰπεῖν, δεῖν κατ' ἐνιαυτὸν οὐκ ἐννέα ἄρχοντας, ἀλλ' ἐννέα πρέσβεις αἱρεῖσθαι πρὸς βασιλέα. θαυμάζω δὲ ἔγωγε τῶν Ἀθηναίων πῶς τοῦτον μὲν ἄκριτον εἴασαν, Δημάδην δὲ δέκα ταλάντοις ἐζημίωσαν, ὅτι θεὸν εἰσηγήσατο Ἀλέξανδρον, καὶ Τιμαγόραν δ' ἀπέκτειναν, ὅτι πρεσβεύων ὡς βασιλέα προσεκύνησεν αὐτόν. Τίμων* c *ὁ Φλιάσιος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν σίλλων* (fr. 64 W) *Ἀρίστωνά*

26 *Τιμαγόραν* Valesius coll. II 48 e: *Εὐαγόραν* AC *Εὐαγόραν δὲ καὶ ἀπέκτειναν* lemm. A

φησι τὸν Χῖον, Ζήνωνος δὲ τοῦ Κιτιέως γνώριμον, κόλακα γενέσθαι Περσαίου τοῦ φιλοσόφου, ὅτι ἦν ἑταῖρος Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. Φύλαρχος δὲ ἐν ϛʹ ἱστοριῶν (FHG I 336) Νικησίαν φησὶ τὸν Ἀλεξάνδρου κόλακα θεασάμενον τὸν βασιλέα σπαρασσόμενον ὑφʼ οὗ εἰλήφει φαρμάκου εἰπεῖν ʽὦ βασιλεῦ, τί δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς, ὅτε καὶ ὑμεῖς οἱ θεοὶ τοιαῦτα πάσχετε;ʼ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον μόλις ἀναβλέψαντα, ʽποῖοι θεοί;ʼ φῆσαι, ʽφοβοῦμαι μή τι θεοῖσιν ἐχθροί.ʼ ἐν δὲ τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ (FHG I 348) ὁ αὐτὸς Φύλαρχος d Ἀντιγόνου τοῦ κληθέντος Ἐπιτρόπου τοὺς Λακεδαιμονίους ἑλόντος κόλακα γενέσθαι Ἀπολλοφάνη τὸν εἰπόντα τὴν Ἀντιγόνου τύχην ἀλεξανδρίζειν.

95. Εὔφαντος δʼ ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν (FHG III 19) Πτολεμαίου φησὶ τοῦ τρίτου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου κόλακα γενέσθαι Καλλικράτην, ὃς οὕτω δεινὸς ἦν, ὡς μὴ μόνον Ὀδυσσέως εἰκόνα ἐν τῇ σφραγῖδι περιφέρειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις ὀνόματα θέσθαι Τηλέγονον καὶ Ἀντίκλειαν. Πολύβιος δʼ ἐν τῇ τρισκαι- e δεκάτῃ (cap. 4 H) τῶν ἱστοριῶν Φιλίππου τοῦ καταλυθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων κόλακα γενέσθαι Ἡρακλείδην τὸν Ταραντῖνον τὸν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ πᾶσαν ἀνατρέψαντα· ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ (c. 11 H) Ἀγαθοκλέους τοῦ Οἰνάνθης υἱοῦ, ἑταίρου δὲ τοῦ Φιλοπάτορος βασιλέως Φίλωνα. Ἱερωνύμου δὲ τοῦ Συρακοσίων τυράννου Θράσωνα τὸν Κάρχαρον ἐπικαλούμενον Βάτων ὁ Σινωπεὺς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τῆς τοῦ Ἱερωνύμου τυραννίδος (FHG IV 349), προσφέρεσθαι

4 νικητᾶν C 9 μή τι Mein: μή τοι A μὴ τοῖς C 21 Ἡρακλείδην Polyb: προκλείδην A προκλείδην C 24 ἑτέρου A: corr. Leopardi

f φάσκων αὐτὸν ἑκάστοτε πολὺν ἄκρατον. τοῦτον δ'
ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἱερωνύμου ἕτερος κόλαξ
Σῶσις ὄνομα· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἱερώνυμον ἀνέπεισεν
διάδημά τε ἀναλαβεῖν καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὴν
ἄλλην πᾶσαν διασκευὴν ἣν ἐφόρει Διονύσιος ὁ τύ-
ραννος. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τριακοστῇ τῶν ἱστο-
ριῶν (FHG III 194) 'Αἱρήσιππος, φησίν, ὁ Σπαρτιάτης,
ἄνθρωπος οὐ μετρίως φαῦλος οὐδὲ δοκῶν χρηστὸς
εἶναι, πιθανὸν δ' ἔχων ἐν κολακείᾳ λόγον καὶ θερα-
252 πεῦσαι τοὺς εὐπόρους μέχρι τῆς τύχης δεινός.' τοι-
οῦτος ἦν καὶ Ἡρακλείδης ὁ Μαρωνείτης ὁ Σεύθου
τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως κόλαξ, οὗ μνημονεύει Ξενοφῶν
ἐν ζ' Ἀναβάσεως (3, 16). 60. Θεόπομπος δ' ἐν ὀκτω-
καιδεκάτῃ ἱστοριῶν (FHG I 301) περὶ Νικοστράτου Ἀρ-
γείου λέγων ὡς ἐκολάκευε τὸν Περσῶν βασιλέα γράφει
καὶ ταῦτα· 'Νικόστρατον δὲ τὸν Ἀργεῖον πῶς οὐ
χρὴ φαῦλον νομίζειν, ὃς προστάτης γενόμενος τῆς
Ἀργείων πόλεως καὶ παραλαβὼν καὶ γένος καὶ χρή-
ματα καὶ πολλὴν οὐσίαν παρὰ τῶν προγόνων ἅπαντας
ὑπερεβάλετο τῇ κολακείᾳ καὶ ταῖς θεραπείαις οὐ μόνον
b τοὺς τότε στρατείας μετασχόντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔμ-
προσθεν γενομένους. πρῶτον μὲν γὰρ οὕτως ἠγάπησε
τὴν παρὰ τοῦ βαρβάρου τιμὴν ὥστε βουλόμενος ἀρέ-
σκειν καὶ πιστεύεσθαι μᾶλλον ἀνεκόμισε πρὸς βασιλέα
τὸν υἱόν· ὃ τῶν ἄλλων οὐδεὶς πώποτε φανήσεται
ποιήσας. ἔπειτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὁπότε μέλλοι
δειπνεῖν, τράπεζαν παρετίθει χωρὶς ὀνομάζων τῷ δαί-
μονι τῷ βασιλέως, ἐμπλήσας σίτου καὶ τῶν ἄλλων
ἐπιτηδείων, ἀκούων μὲν τοῦτο ποιεῖν καὶ τῶν Περσῶν

3 Σῶσις Gronov: ωσις AC 8 οὐδὲ Schw: οὔτε AC, fort. φαῦλος ὢν ἀλλ' οὐδὲ 11 μαρωνίτης A: corr. C 21 τοὺς τῆς τότε Wilam

τοὺς περὶ τὰς θύρας διατρίβοντας, οἰόμενος δὲ διὰ c τῆς θεραπείας ταύτης χρηματιεῖσθαι μᾶλλον παρὰ τοῦ βασιλέως· ἦν γὰρ αἰσχροκερδὴς καὶ χρημάτων ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος ἥττων.' Ἀττάλου δὲ τοῦ βασιλέως ἐγένετο κόλαξ καὶ διδάσκαλος Λυσίμαχος, ὃν Καλλίμαχος μὲν (fr. 100 d 12 Schn) Θεοδώρειον ἀναγράφει, Ἕρμιππος δ' ἐν τοῖς Θεοφράστου μαθηταῖς καταλέγει. οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ περὶ τῆς Ἀττάλου παιδείας συγγέγραφε βίβλους πᾶσαν κολακείαν ἐμφαινούσας. Πολύβιος δ' ἐν ὀγδόῃ ἱστοριῶν (cap. 24) 'Καύαρος, φησίν, ὁ Γαλάτης ὢν τἄλλα ἀγαθὸς ὑπὸ Σω- d στράτου τοῦ κόλακος διεστρέφετο, ὃς ἦν Χαλκηδόνιος γένος.' 61. Λικιννίου δὲ Κράσσου τοῦ ἐπὶ Πάρθους στρατεύσαντος κόλακά φησι γενέσθαι Νικόλαος ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν (FHG III 418) Ἀνδρόμαχον τὸν Καρρηνόν, ᾧ τὸν Κράσσον πάντα ἀνακοινούμενον προδοθῆναι Πάρθοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀπολέσθαι. οὐκ ἀτιμώρητος δ' ὑπὸ τοῦ δαιμονίου παρείθη ὁ Ἀνδρόμαχος. μισθὸν γὰρ λαβὼν τῆς πράξεως τὸ τυραννεῖν Καρρῶν τῆς πατρίδος διὰ τὴν ὠμότητα e καὶ βίαν ὑπὸ τῶν Καρρηνῶν πανοικίᾳ ἐνεπρήσθη. Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμεύς, ὕστερον δὲ Ῥόδιος χρηματίσας, ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 254) 'Ἱερακά φησι τὸν Ἀντιοχέα πρότερον λυσιῳδοῖς ὑπαυλοῦντα ὕστερον γενέσθαι κόλακα δεινὸν Πτολεμαίου τοῦ ἑβδόμου βασιλέως τοῦ καὶ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος καὶ τὰ μέγιστα δυνηθέντα παρ' αὐτῷ, καθάπερ καὶ παρὰ τῷ Φιλομήτορι, ὕστερον ὑπ' αὐτοῦ

5 Λυσίμαχος C: σίμαχος A 6 θεοδώριον A: corr. C 11 ἀνὴρ ἀγαθὸς C fort. recte 16 καρρῆνον A: corr. C 20 καρπῶν A: corr. C

τητος εἴπω, προηγάγοντο τεχνώμεναι τὰς ἀφρονεστάτας.
e τοιγαροῦν αὗται μὲν ἐκ τῶν λίαν μαλακῶν ὑπὸ τῆς τύχης μεταβιβασθεῖσαι σκληρῶς ἐβίωσαν ἐπὶ γήρως, αἳ δέ, τῶν παρ' ἡμῖν ταῦτα διαδεξαμένων, ἐκπεσοῦσαι τῆς ἐξουσίας κατῆραν εἰς Μακεδονίαν καὶ τὰς τῶν ἐκεῖ κυρίας τε καὶ βασιλίδας ὃν τρόπον ταῖς ὁμιλίαις διέθεσαν οὐδὲ λέγειν καλόν, πλὴν ὅτι μαγευόμεναι καὶ μαγεύουσαι ταυροπόλοι καὶ τριοδίτιδες αὗται πρὸς ἀλήθειαν ἐγένοντο, πλήρεις πάντων ἀποκαθαρμάτων.
f τοσούτων ἔοικε καὶ τοιούτων ἡ κολακεία κακῶν αἰτία γενέσθαι τοῖς διὰ τὸ κολακεύεσθαι προσδεξαμένοις αὐτήν.' 70. προελθὼν δὲ πάλιν ὁ Κλέαρχος καὶ τάδε φησίν· 'ἀλλ' ἤδη τῇ τούτων χρείᾳ μέμψαιτ' ἄν τις τὸ μειράκιον, ὥσπερ εἶπον. οἱ μὲν γὰρ παῖδες μικρὸν ἄπωθεν τῆς κλίνης ἐν χιτωνίσκοις ἕστασαν· τριῶν δ' ὄντων ἀνδρῶν, δι' οὓς δὴ νῦν ὁ πᾶς λόγος ἐνέστηκε, καὶ τούτων ὄντων ἐπωνύμων παρ' ἡμῖν ὁ μὲν εἷς ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς ποδῶν καθῆστο τοὺς τοῦ μειρακίου πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ γόνασι λεπτῷ ληδίῳ συνημφια-
257 κῶς· ὃ δὲ ἐπόει δήπου καὶ μὴ λέγοντος οὐκ ἄδηλον· καλεῖται δ' οὗτος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Παράβυστος διὰ τὸ καὶ τῶν μὴ παραδεχομένων ὅμως τεχνικώτατα κολακεύων παρεμπίπτειν ἐς τὰς ὁμιλίας. ἅτερος δ' ἦν ἐπί τινος δίφρου κειμένου παρ' αὐτὴν τὴν κλίνην καὶ τοῦ νεανίσκου τὴν χεῖρα παρεικότος ἐκκρεμάμενος ταύτης καὶ προσπεπτωκὼς κατέψηχέ τε καὶ τῶν δακτύλων ἕκαστον ἐν μέρει διαλαμβάνων εἷλκέ τε καὶ ἐξέτεινεν· ὥστε τὸν πρῶτον αὐτὸν ἐπονομάσαντα Σικύαν

3 τέχνης C 8 ταυροπολικὰ A: corr. C τριοδοιτινες AC: corr. Lobeck 11 διὰ τοῦ A: corr. K 15 ἄπωθε A ἄποθεν C 26 ταύτῃ AC: corr. Cas κατέψυχε A: corr. C

οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο οὐ μόνον θυμιῶντες καὶ στεφανοῦντες καὶ οἰνοχοοῦντες, ἀλλα καὶ προσοδιακοὶ χοροὶ καὶ ἰθύφαλλοι μετ᾽ ὀρχήσεως καὶ ᾠδῆς ἀπήντων αὐτῷ καὶ ἐφιστάμενοι κατὰ τοὺς ὄχλους ᾖδον ὀρχούμενοι καὶ ἐπᾴδοντες ὡς εἴη μόνος θεὸς ἀληθινός, οἱ δ᾽ ἄλλοι καθεύδουσιν ἢ ἀποδημοῦσιν ἢ οὐκ εἰσίν, γεγονὼς δ᾽ εἴη ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης, τῷ δὲ κάλλει διάφορος καὶ τῇ πρὸς πάντας φιλανθρωπίᾳ d
κοινός. δεόμενοι δ᾽ αὐτοῦ ἱκέτευον, φησί, καὶ προσηύχοντο.᾽ 63. ὁ μὲν οὖν Δημοχάρης τοσαῦτα εἴρηκε περὶ τῆς Ἀθηναίων κολακείας· Δοῦρις δ᾽ ὁ Σάμιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG II 476) καὶ αὐτὸν τὸν ἰθύφαλλον (PL III 674⁴ B) . . . . .

— — — — — —

ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
τῇ πόλει πάρεισιν·
ἐνταῦθα ⟨γὰρ Δήμητρα καὶ⟩ Δημήτριον
ἅμα παρῆγ᾽ ὁ καιρός.
χὴ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
ἔρχεθ᾽ ἵνα ποιήσῃ,
ὁ δ᾽ ἱλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλος
καὶ γελῶν πάρεστι.
σεμνόν τι φαίνεθ᾽, οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ,
ἐν μέσοισι δ᾽ αὐτός,
ὅμοιος ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες, e
ἥλιος δ᾽ ἐκεῖνος.
ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ,

2 προσοδιακοὶ Bernhardy: προσόδια καὶ AC 4 κατὰ τὰς ὁδοὺς Mein 13 παρατίθεται suppl. Hullemann 17 suppl. Toup Δημήτριος A: corr. Cas 18 παρῆν A: corr. Pors 23 τι Mein: ὅθι A 24 αὐτός C: αὐτοῖς A 25 ὅμοιον Mein

κολακείᾳ, χαύνους καὶ κενοὺς ποιοῦντα, πάντων ἐν
ὑπεροχῇ παρ' αὐτοῖς ὑπολαμβάνεσθαι κατασκευάζεσθαι.
ἑξῆς τε διηγούμενος περί τινος μειρακίου Παφίου μὲν
e τὸ γένος, βασιλέως δὲ τὴν τύχην 'τοῦτο, φησί, τὸ
μειράκιον (οὐ λέγων αὐτοῦ τοὔνομα) κατέκειτο δι'
ὑπερβάλλουσαν τρυφὴν ἐπὶ ἀργυρόποδος κλίνης ὑπε-
στρωμένης Σαρδιανῇ ψιλοτάπιδι τῶν πάνυ πολυτελῶν.
ἐπεβέβλητο δ' αὐτῷ πορφυροῦν ἀμφίταπον ἀμοργίνῳ
καλύμματι περιειλημμένον. προσκεφάλαια δ' εἶχε τρία
μὲν ὑπὸ τῇ κεφαλῇ βύσσινα παραλουργῆ, δι' ὧν
ἠμύνετο τὸ καῦμα, δύο δ' ὑπὸ τοῖς ποσὶ ὑσγινοβαφῆ
τῶν Δωρικῶν καλουμένων· ἐφ' ὧν κατέκειτο ⟨ἐν⟩
f λευκῇ χλανίδι. 68. παραδεδεγμένοι δ' εἰσὶ πάντες οἱ
κατὰ τὴν Κύπρον μόναρχοι τὸ τῶν εὐγενῶν κολάκων
γένος ὡς χρήσιμον· πάνυ γὰρ τὸ κτῆμα τυραννικόν
ἐστι. καὶ τούτων οἷον Ἀρεοπαγιτῶν τινων οὔτε τὸ
πλῆθος οὔτε τὰς ὄψεις ἔξω τῶν ἐπιφανεστάτων οἶδεν
οὐδείς. διῃρημένων δὲ διχῇ κατὰ συγγένειαν τῶν ἐν
τῇ Σαλαμῖνι κολάκων, ἀφ' ὧν εἰσιν οἱ κατὰ τὴν ἄλλην
Κύπρον κόλακες, τοὺς μὲν Γεργίνους, τοὺς δὲ Προ-
256 μάλαγγας προσαγορεύουσιν· ὧν οἱ μὲν Γεργίνοι συν-
αναμιγνύμενοι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἔν τε τοῖς ἐργα-
στηρίοις καὶ ταῖς ἀγοραῖς ὠτακουστοῦσι κατασκόπων
ἔχοντες τάξιν, ὅ τι δ' ἂν ἀκούσωσιν ἀναφέρουσιν
ἑκάστης ἡμέρας πρὸς τοὺς καλουμένους ἄνακτας. οἱ
δὲ Προμάλαγγες ζητοῦσιν ἄν τι τῶν ὑπὸ τῶν Γεργί-
νων προσαγγελθέντων οὐκ ἀνάξιον εἶναι ζητήσεως

1 πάντα Wilam, nec quae antecedunt recte habent 11 καῦμα Cas: κάλυμμα AC 12. 13 ἐν λευκῇ χλανίδι Cas: λευκῇ χλαμύδι A 20. 21 προμαλάγγους AC 26 ἄν τι K: ἀντὶ AC 27 οὐκ ἀνάξιον K: ὅτι ἂν ἄξιον AC

δόξῃ, ὄντες τινὲς ἐρευνηταί. καὶ τούτων οὕτως ἔντεχνος καὶ πιθανὴ πρὸς ἅπαντας ἡ ἔντευξις ὥστ' ἔμοιγε δοκεῖ, καθάπερ καὶ αὐτοί φασι, παρ' ἐκείνων εἰς τους ἔξω b τόπους διαδεδόσθαι τὸ σπέρμα τῶν ἐλλογίμων κολάκων· καὶ γὰρ οὐχ οἷον μετρίως ἐπὶ τῷ πράγματι σεμνύνονται διὰ τὸ τετιμῆσθαι παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν, ἀλλὰ καὶ λέγουσιν ὅτι τῶν Γεργίνων τις ἀπόγονος ὢν τῶν Τρώων ἐκείνων, οὓς Τεῦκρος ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων κατακτησάμενος εἰς Κύπρον ἔχων ἀπῴκησεν, οὗτος διὰ τῆς παραλίας μετ' ὀλίγων στείλας ἐπὶ τῆς Αἰολίδος κατὰ πύστιν ἅμα καὶ οἰκισμὸν τῆς τῶν προγόνων χώρας πόλιν οἰκίσειε περὶ τὴν Τρωικὴν Ἴδην συμπαραλαβών τινας τῶν Μυσῶν, ἣ πάλαι μὲν c ἀπο τοῦ γένους Γέργινα, νῦν δὲ Γέργιθα κέκληται. τούτου γάρ, ὡς ἔοικε, τοῦ στόλου τινὲς ἀποσπασθέντες ἐν τῇ Κυμαίᾳ κατέσχον ἐκ Κύπρου τὸ γένος ὄντες, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς Θετταλικῆς Τρίκκης, καθάπερ τινὲς εἰρήκασιν, ὧν ἰατρεῦσαι τὴν ἄγνοιαν οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γε νομίζω δεδόσθαι. 69. γεγόνασι δὲ παρ' ἡμῖν καὶ ἐπὶ Γλοῦ τοῦ Καρὸς καὶ γυναῖκες ὑπὸ τὰς ἀνάσσας αἱ προσαγορευθεῖσαι κολακίδες. ἀφ' ὧν ὑπολιπεῖς d τινες εἰς τὸ πέραν ἀφικόμεναι μετάπεμπτοι πρός τε τὰς Ἀρταβάζου καὶ τὰς Μέντορος γυναῖκας κλιμακίδες μετωνομάσθησαν ἀπὸ τοιαύτης πράξεως· ταῖς μεταπεμψαμέναις ἀρεσκευόμεναι κλίμακα κατεσκεύαζον ἐξ ἑαυτῶν οὕτως ὥστ' ἐπὶ τοῖς νώτοις αὐτῶν τὴν ἀνάβασιν γίγνεσθαι καὶ τὴν κατάβασιν ταῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ὀχουμέναις. εἰς τοῦτο τρυφῆς, ἵνα μὴ ἀθλιό-

9 ἀπῴκισεν ς   13 ἣ A: ἃ C   14 Γέργιθος Steph. B
20 γλουτουκαρὸς A: corr. Cas   23. 24 κεμακίδες A: corr. C

τητος εἴπω, προηγάγοντο τεχνώμεναι τὰς ἀφρονεστάτας.
e τοιγαροῦν αὗται μὲν ἐκ τῶν λίαν μαλακῶν ὑπὸ τῆς τύχης μεταβιβασθεῖσαι σκληρῶς ἐβίωσαν ἐπὶ γήρως, αἳ δέ, τῶν παρ' ἡμῖν ταῦτα διαδεξαμένων, ἐκπεσοῦσαι τῆς ἐξουσίας κατῆραν εἰς Μακεδονίαν καὶ τὰς τῶν ἐκεῖ κυρίας τε καὶ βασιλίδας ὃν τρόπον ταῖς ὁμιλίαις διέθεσαν οὐδὲ λέγειν καλόν, πλὴν ὅτι μαγευόμεναι καὶ μαγεύουσαι ταυροπόλοι καὶ τριοδίτιδες αὗται πρὸς ἀλήθειαν ἐγένοντο, πλήρεις πάντων ἀποκαθαρμάτων.
f τοσούτων ἔοικε καὶ τοιούτων ἡ κολακεία κακῶν αἰτία γενέσθαι τοῖς διὰ τὸ κολακεύεσθαι προσδεξαμένοις αὐτήν.' 70. προελθὼν δὲ πάλιν ὁ Κλέαρχος καὶ τάδε φησίν· 'ἀλλ' ἤδη τῇ τούτων χρείᾳ μέμψαιτ' ἄν τις τὸ μειράκιον, ὥσπερ εἶπον. οἱ μὲν γὰρ παῖδες μικρὸν ἄπωθεν τῆς κλίνης ἐν χιτωνίσκοις ἕστασαν· τριῶν δ' ὄντων ἀνδρῶν, δι' οὓς δὴ νῦν ὁ πᾶς λόγος ἐνέστηκε, καὶ τούτων ὄντων ἐπωνύμων παρ' ἡμῖν ὁ μὲν εἷς ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς ποδῶν καθῆστο τοὺς τοῦ μειρακίου πόδας ἐπὶ τοῖς αὑτοῦ γόνασι λεπτῷ ληδίῳ συνημφια-
257 κώς· ὃ δὲ ἐπόει δήπου καὶ μὴ λέγοντος οὐκ ἄδηλον· καλεῖται δ' οὗτος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Παράβυστος διὰ τὸ καὶ τῶν μὴ παραδεχομένων ὅμως τεχνικώτατα κολακεύων παρεμπίπτειν ἐς τὰς ὁμιλίας. ἅτερος δ' ἦν ἐπί τινος δίφρου κειμένου παρ' αὐτὴν τὴν κλίνην καὶ τοῦ νεανίσκου τὴν χεῖρα παρεικότος ἐκκρεμάμενος ταύτης καὶ προσπεπτωκὼς κατέψηχέ τε καὶ τῶν δακτύλων ἕκαστον ἐν μέρει διαλαμβάνων εἷλκέ τε καὶ ἐξέτεινεν· ὥστε τὸν πρῶτον αὐτὸν ἐπονομάσαντα Σικύαν

3 τέχνης C   8 ταυροπολικὰ A: corr. C   τριοδοιτινες AC: corr. Lobeck   11 διὰ τοῦ A: corr. K   15 ἄπωθε A ἄποθεν C   26 ταύτῃ AC: corr. Cas   κατέψυχε A: corr. C

εὐστόχως εἰρηκέναι δοκεῖν. ὁ δὲ τρίτος ὁ Θὴρ ὁ γεν- b
ναιότατος, ὅσπερ ἦν τῆς ὑπηρεσίας πρωταγωνιστής, προσεστηκὼς αὐτῷ κατὰ κεφαλὴν μετεῖχε τῶν βυσσίνων προσκεφαλαίων ἀποκεκλιμένος εἰς αὐτὰ πάνυ φιλικῶς· καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ τὸ τοῦ μειρακίου τριχωμάτιον ἐπικοσμῶν, τῇ δεξιᾷ δὲ Φωκαικὸν ψῆγμά τι διακινῶν καὶ αἰωρῶν ἡδὺς ἦν, ἀλλ' οὐκ ἀποσοβῶν. διὸ ἐμοὶ δοκεῖν αὐτῷ δαίμων τις ἐλευθέριος νεμεσήσας ἐφίησι [τῷ μειρακίῳ] μυῖαν, οὐκ ἄλλην ἢ 'κείνην ἧς καὶ τὴν c
Ἀθηνᾶν φησιν Ὅμηρος ἐνεῖναι τῷ Μενελάῳ τὸ θάρσος· οὕτως ἦν ἐρρωμένη καὶ ἄφοβος τὴν ψυχήν. δηχθέντος δὲ τοῦ μειρακίου τηλικοῦτον ἀνέκραγεν ἄνθρωπος ὑπὲρ ἐκείνου καὶ οὕτως ἠγανάκτησεν ὥστε διὰ τὴν πρὸς μίαν ἔχθραν ἁπάσας ἐκ τῆς οἰκίας ἤλαυνεν. ὅθεν καὶ φανερὸς ἐγένετο πρὸς τούτῳ τεταχὼς αὐτόν.'

71. ἀλλ' οὐ Λεύκων τοιοῦτος ἦν ὁ Ποντικὸς τύραννος, ὃς ἐπεὶ συχνοὺς τῶν φίλων ᾔσθετο σεσυλημένους ὑπό <τινος> τῶν περὶ αὐτὸν κολάκων, συνιδὼν τὸν ἄνθρωπον διαβάλλοντά τινα τῶν λοιπῶν φίλων 'ἀπέκτεινα ἄν, εἶπεν, σε νὴ τοὺς θεούς, εἰ μὴ πονη- d
ρῶν ἀνδρῶν ἡ τυραννὶς ἐδεῖτο.' Ἀντιφάνης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων τρυφῆς. ποιεῖ δέ τινα ἀναπυνθανόμενον στρατιώτου τάδε (II 97 K)·

ἐν Κύπρῳ φής, εἰπέ μοι, διήγετε
πολὺν χρόνον; Β. τὸν πάνθ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος.
Α. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. Β. ἐν Πάφῳ·

3 τῶν A 6 ψῦγμα Cas 7 ὡς αἰωρῶν AC: corr. K ἀλλ' οὖν καὶ <μυίας> ἀποσοβῶν (vel μυιοσοβῶν) K 7. 8 ἐμοὶ δοκεῖν K: μοι δοκεῖ ἂν AC 8 ἐφεῖναι C 9 τῷ μειρακίῳ del. Wilam ἧς Cas: ὡς AC 17 ὃς add. C 18 τινος add. Schw

e οὗ πρᾶγμα τρυφερὸν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν,
ἄλλως τ' ἄπιστον. *Α.* ποῖον; *Β.* ἐρριπίζετο
ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενὸς
δειπνῶν ὁ βασιλεύς. *Α.* πῶς; ἐάσας τἄλλα γὰρ
ἐρήσομαί σε τοῦθ'. *Β.* ὅπως; ἠλείφετο
ἐκ τῆς Συρίας ἥκοντι τοιούτῳ μύρῳ,
καρποῦ σύχν' οἵου φασὶ τὰς περιστερὰς
τρώγειν. διὰ τὴν ὀσμὴν δὲ τούτου πετόμεναι
f παρῆσαν οἷαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν
ἐπὶ τὴν κεφαλήν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι
ἐσόβουν. ἀπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολὺ
τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς
οὕτως ἀνερρίπιζον ὥστε σύμμετρον
αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον ποιεῖν.

258 72. εἴη οὖν ἂν ὁ τοῦ προειρημένου μειρακίου κόλαξ μαλακοκόλαξ, ὥς φησιν ὁ Κλέαρχος (l. s.)· πρὸς γὰρ τῷ τοιούτῳ κολακεύειν καὶ τὸ σχῆμα τῶν κολακευομένων ἐπακολουθῶν ἀποπλάττεται παραγκωνίζων καὶ σπαργανῶν ἑαυτὸν τοῖς τριβωναρίοις. ὅθεν αὐτὸν οἳ μὲν παραγκωνιστήν, οἳ δὲ σχηματοθήκην καλοῦσι. κατ' ἀλήθειαν γὰρ ὁ κόλαξ ἔοικεν εἶναι τῷ Πρωτεῖ ὁ αὐτός. γίγνεται γοῦν παντοδαπὸς οὐ μόνον κατὰ τὴν μορφήν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς λόγους· οὕτω ποικι-
b λόφωνός τις ἐστίν. Ἀνδροκύδης δ' ὁ ἰατρὸς ἔλεγε τὴν κολακείαν ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ προσκολλᾶσθαι ταῖς ὁμιλίαις· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ διὰ τὴν εὐχέρειαν ὅτι

2 τ' Di: γ' AC 4 τἀμὰ AC: corr. ϛ 5 τοῦτο πῶς AC: corr. Cob 7 συχνοῦ ὂν AC: corr. Kock duce Porsono 11 ἐπαίρουσαι AC: corr. Herw 12 non intellego; verba fortasse mutila 15 ἂν οὖν C 17 τῷ οὕτω C, fort. τῷ τοιούτως *18* ἐπακολουθοῦν A: corr. C

αὐτόν. Θεόπομπος δ' ἐν ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ ἱστοριῶν (FHG I 308) ‘τοὺς Θεσσαλούς, φησίν, εἰδὼς ὁ Φίλιππος ἀκολάστους ὄντας καὶ περὶ τὸν βίον ἀσελγεῖς συνουσίας αὐτῶν κατεσκεύαζε καὶ πάντα τρόπον ἀρέσκειν αὐτοῖς ἐπειρᾶτο καὶ [γὰρ] ὀρχούμενος καὶ κωμάζων καὶ πᾶσαν ἀκολασίαν ὑπομένων (ἦν δὲ καὶ φύσει βωμολόχος καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεθυσκόμενος c καὶ χαίρων τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς πρὸς ταῦτα συντείνουσι καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὐφυέσι καλουμένοις καὶ τὰ γέλοια λέγουσι καὶ ποιοῦσι), πλείους τε τῶν Θετταλῶν τῶν αὐτῷ πλησιασάντων ᾕρει μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις ἢ ταῖς δωρεαῖς.’ τὰ παραπλήσια ἐποίει καὶ ὁ Σικελιώτης Διονύσιος, ὡς Εὔβουλος ὁ κωμῳδιοποιὸς παρίστησιν ἐν τῷ τοῦ τυράννου ὁμωνύμῳ δράματι (II 173 K)·

ἀλλ' ἔστι τοῖς σεμνοῖς μὲν αὐθαδέστερος
καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι, τοῖς σκώπτουσι δὲ d
ἑαυτὸν εὐόργητος· ἡγεῖται ⟨δὲ⟩ δὴ
τούτους μόνους ἐλευθέρους, κἂν δοῦλος ᾖ.

77. ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας καὶ [κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν οὐ μόνον ὁ Διονύσιος ἀνελάμβανεν, ἀλλὰ καὶ ὁ Φίλιππος. ἱστορεῖ δὲ περὶ ἑκατέρου Θεόπομπος ἐν μὲν τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ (FHG I 320) γράφων οὕτως· ‘Φίλιππος τοὺς μὲν κοσμίους τὰ ἤθη καὶ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους ἀπεδοκίμαζε, τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας e ἐν κύβοις καὶ πότοις ἐπαινῶν ἐτίμα. τοιγαροῦν οὐ

5 γὰρ del. Wilam, καὶ γὰρ om C 11 ᾕρει C: ᾑρεῖτο A, in το μᾶλλον participium (velut κατακηλῶν) latere putat Wilam 17 δὲ Hirschig: τε AC 18 αὐτὸν AC: corr. Cas 18 δὲ add. Schw 24 sqq. cf. Polyb. VIII 11, 7

κεχαρακτήρικε δὲ ὡς ἔνι μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν κόλακα Μένανδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὡς καὶ τὸν παράσιτον Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ. Ἄλεξις δ' ἐν Καταψευδομένῳ λέγοντά τινα κόλακα τοιαῦτα παρεισάγων φησίν (II 381 K)·

εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία
f τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐχ ὅτι
ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχήσομαι,
ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ', ἂν θεὸς θέλῃ·
τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν.

δοκεῖ δέ μοι οὗτος, ἄνδρες φίλοι, ὁ καλὸς γάστρις οὐκ ἂν ὠκνηκέναι εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξ Ὀμφάλης Ἴωνος τοῦ τραγῳδιοποιοῦ (fr. 21 N)·

ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ἑορτὴν ἄγειν.

[οἷον καθημερινήν]

74. Ἱππίας δ' ὁ Ἐρυθραῖος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περὶ τῆς πατρίδος ἱστοριῶν (FHG IV 431) διηγούμενος ὡς ἡ Κνωποῦ βασιλεία ὑπὸ τῶν ἐκείνου κολάκων 259 κατελύθη φησὶν καὶ ταῦτα· 'Κνωπῷ μαντευομένῳ περὶ σωτηρίας ὁ θεὸς ἔχρησε θύειν Ἑρμῇ δολίῳ. καὶ μετὰ ταῦτα ὁρμήσαντος αὐτοῦ εἰς Δελφοὺς οἱ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καταλῦσαι βουλόμενοι, ἵν' ὀλιγαρχίαν καταστήσωνται· (ἦσαν δ' οὗτοι Ὀρτύγης καὶ Ἶρος καὶ Ἔχαρος, οἳ ἐκαλοῦντο διὰ τὸ περὶ τὰς θεραπείας εἶναι τῶν ἐπιφανῶν πρόκυνες καὶ κόλακες) συμπλέοντες οὖν τῷ Κνωπῷ, ὡς ἤδη πόρρω τῆς γῆς ἦσαν, δήσαντες τὸν Κνωπὸν ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος καὶ καταχθέντες b εἰς Χίον καὶ δύναμιν παρὰ τῶν ἐκεῖ τυράννων λα-

14 ὁρτὴν Di ἄγειν Bentl: λέγειν AC τὴν ἑορτὴν δεῖ μ' ἄγειν Mein 15 glossam del. Di 23 Ὀρτύγης C: ὀρυττης A 24 Ἔσχαρος Mein 25 πρόσκυνες AC: corr. Lobeck

βόντες Ἀμφίκλου καὶ Πολυτέκνου νυκτὸς κατέπλευσαν εἰς τὰς Ἐρυθράς. κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ τοῦ Κνωποῦ σῶμα ἐξεβράσθη τῆς Ἐρυθραίας κατὰ τὴν ἀκτὴν ἣ νῦν Λεόποδον καλεῖται. τῆς δὲ γυναικὸς τοῦ Κνωποῦ Κλεονίκης περὶ τὴν τοῦ σώματος κηδείαν γινομένης (ἦν δὲ ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἀγομένη Ἀρτέμιδι Στροφαίᾳ) ἐξαίφνης ἀκούεται σάλπιγγος βοή· καὶ καταληφθέντος τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρτύγην πολλοὶ μὲν ἀναιροῦνται τῶν τοῦ Κνωποῦ φίλων καὶ ἡ Κλεονίκη μαθοῦσα φεύγει εἰς Κολοφῶνα. 75. *οἱ* c
δὲ περὶ τὸν Ὀρτύγην τύραννοι ἔχοντες τὴν ἐκ Χίου δύναμιν τοὺς ἐνισταμένους αὐτῶν τοῖς πράγμασι διέφθειρον καὶ τοὺς νόμους καταλύσαντες αὐτοὶ διεῖπον τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἐντὸς τείχους οὐδένα δεχόμενοι τῶν δημοτῶν· ἔξω δὲ πρὸ τῶν πυλῶν δικαστήριον κατασκευάσαντες τὰς κρίσεις ἐποιοῦντο, ἁλουργὰ μὲν ἀμπεχόμενοι περιβόλαια καὶ χιτῶνας ἐνδεδυκότες περιπορφύρους. ὑπεδέδεντο δὲ καὶ πολυσχιδῆ σανδάλια τοῦ θέρους, τοῦ δὲ χειμῶνος ἐν γυναικείοις ὑποδήμασι d
διετέλουν περιπατοῦντες κόμας τε ἔτρεφον καὶ πλοκαμῖδας ἔχειν ἤσκουν, διειλημμένοι τὰς κεφαλὰς διαδήμασι μηλίνοις καὶ πορφυροῖς· εἶχον δὲ καὶ κόσμον ὁλόχρυσον ὁμοίως ταῖς γυναιξίν. ἠνάγκαζόν τε τῶν πολιτῶν τοὺς μὲν διφροφορεῖν, τοὺς δὲ ῥαβδουχεῖν, τοὺς δὲ τὰς ὁδοὺς ἀνακαθαίρειν καὶ τῶν μὲν τοὺς υἱεῖς εἰς τὰς κοινὰς συνουσίας μετεπέμποντο, τοῖς δὲ τὰς ἰδίας γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ἄγειν παρήγγελλον· τοὺς δ' ἀπειθοῦντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις

2 *ἐρυ* | *θυράς* (*ερυ* in extrema pagina) A 3 *ταῖς Ἐρυθραῖς* AC: corr. Kontos 4 *Λεώπεδον* Mein, fort. *Λειόπεδον* 6. 7 *στοφέα* AC: corr. Spanheim 15 *πολιτῶν* C

e περιέβαλλον. εἰ δέ τις τῶν ἐκ τῆς ἑταιρίας αὐτῶν
ἀποθάνοι, συνάγοντες τοὺς πολίτας μετὰ γυναικῶν
καὶ τέκνων ἠνάγκαζον θρηνεῖν τοὺς ἀποθανόντας καὶ
στερνοτυπεῖσθαι μετὰ βίας καὶ βοᾶν ὀξὺ καὶ μέγα
ταῖς φωναῖς ἐφεστηκότος μαστιγοφόρου τοῦ ταῦτα
ποιεῖν ἀναγκάζοντος, ἕως Ἱππότης ὁ Κνωποῦ ἀδελφὸς
μετὰ δυνάμεως ἐπελθὼν ταῖς Ἐρυθραῖς ἑορτῆς οὔσης
τῶν Ἐρυθραίων προσβοηθούντων ἐπῆλθε τοῖς τυράν-
νοις καὶ πολλοὺς αἰκισάμενος τῶν περὶ αὐτοὺς Ὀρτύγην
f μὲν φεύγοντα συνεκέντησε καὶ τοὺς μετὰ τούτου, τὰς
δὲ γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα δεινῶς αἰκισάμενος
τὴν πατρίδα ἠλευθέρωσεν.'

76. ἐκ τούτων οὖν ἁπάντων ἔστι συνιδεῖν, ἄνδρες
φίλοι, ὅσων κακῶν αἰτία γίνεται κολακεία τῷ βίῳ· καὶ
Θεόπομπος γὰρ ἐν τῇ θ´ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 301)
φησιν· "Ἀγαθοκλέα δοῦλον γενόμενον καὶ τῶν ἐκ
260 Θετταλίας πενεστῶν Φίλιππος μέγα παρ' αὐτῷ δυνά-
μενον διὰ τὴν κολακείαν καὶ ὅτι ἐν τοῖς συμποσίοις
συνὼν αὐτῷ ὠρχεῖτο καὶ γέλωτα παρεσκεύαζεν ἀπέστειλε
διαφθεροῦντα Περραιβοὺς καὶ τῶν ἐκεῖ πραγμάτων
ἐπιμελησόμενον. τοιούτους δ' εἶχεν ἀεὶ περὶ αὐτὸν
ἀνθρώπους ὁ Μακεδών, οἷς διὰ φιλοποσίαν καὶ βωμο-
λοχίαν πλείω χρόνον ὡς τὰ πολλὰ συνδιέτριβε καὶ
συνήδρευε περὶ τῶν μεγίστων βουλευόμενος.' ἱστορεῖ
δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ τάδε Ἡγήσανδρος ὁ Δελφός
(FHG IV 413), ὡς τοῖς Ἀθήνησιν εἰς τὸ Διομέων Ἡρά-
b κλειον ἀθροιζομένοις τοῖς τὰ γέλοια λέγουσιν ἀπέ-
στελλεν ἱκανὸν κερμάτιον καὶ προσέτασσέ τισιν ἀνα-
γράφοντας τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν ἀποστέλλειν πρὸς

2 συναγαγόντες C 15 ἐν τῆι θ´ (sic) AC 19 fort. αὐτῷ συνὼν

αὐτόν. Θεόπομπος δ' ἐν ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ ἱστοριῶν (FHG I 308) ʽτοὺς Θεσσαλούς, φησίν, εἰδὼς ὁ Φίλιππος ἀκολάστους ὄντας καὶ περὶ τὸν βίον ἀσελγεῖς συνουσίας αὐτῶν κατεσκεύαζε καὶ πάντα τρόπον ἀρέσκειν αὐτοῖς ἐπειρᾶτο καὶ [γὰρ] ὀρχούμενος καὶ κωμάζων καὶ πᾶσαν ἀκολασίαν ὑπομένων (ἦν δὲ καὶ φύσει βωμολόχος καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεθυσκόμενος c καὶ χαίρων τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς πρὸς ταῦτα συντείνουσι καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὐφυέσι καλουμένοις καὶ τὰ γέλοια λέγουσι καὶ ποιοῦσι), πλείους τε τῶν Θετταλῶν τῶν αὐτῷ πλησιασάντων ἥρει μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις ἢ ταῖς δωρεαῖς.' τὰ παραπλήσια ἐποίει καὶ ὁ Σικελιώτης Διονύσιος, ὥς Εὔβουλος ὁ κωμῳδιοποιὸς παρίστησιν ἐν τῷ τοῦ τυράννου ὁμωνύμῳ δράματι (II 173 K)·

ἀλλ' ἔστι τοῖς σεμνοῖς μὲν αὐθαδέστερος
καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι, τοῖς σκώπτουσι δὲ d
ἑαυτὸν εὐόργητος· ἡγεῖται ⟨δὲ⟩ δὴ
τούτους μόνους ἐλευθέρους, κἂν δοῦλος ᾖ.

77. ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν οὐ μόνον ὁ Διονύσιος ἀνελάμβανεν, ἀλλὰ καὶ ὁ Φίλιππος. ἱστορεῖ δὲ περὶ ἑκατέρου Θεόπομπος ἐν μὲν τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ (FHG I 320) γράφων οὕτως· ʽΦίλιππος τοὺς μὲν κοσμίους τὰ ἤθη καὶ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους ἀπεδοκίμαζε, τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας e ἐν κύβοις καὶ πότοις ἐπαινῶν ἐτίμα. τοιγαροῦν οὐ

5 γὰρ del. Wilam, καὶ γὰρ om C 11 ἥρει C: ᾑρεῖτο A, in το μᾶλλον participium (velut κατακηλῶν) latere putat Wilam 17 δὲ Hirschig: τε AC 18 αὐτὸν AC: corr. Cas 18 δὲ add. Schw 24 sqq. cf. Polyb. VIII 11, 7

μόνον αὐτοὺς τοιαῦτ᾽ ἔχειν παρεσκεύαζεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυρίας ἀθλητὰς ἐποίησεν. τί γὰρ τῶν αἰσχρῶν ἢ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν ἢ τί τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων οὐκ ἀπῆν; οὐχ οἳ μὲν ξυρούμενοι καὶ λεαινόμενοι διετέλουν ἄνδρες ὄντες, οἳ δ᾽ ἀλλήλοις ἐτόλμων ἐπανίστασθαι πώγωνας ἔχουσι;
f καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἑταιρουμένους, αὐτοὶ δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσεις ἑτέροις παρεῖχον. ὅθεν δικαίως ἄν τις αὐτοὺς οὐχ ἑταίρους ἀλλ᾽ ἑταίρας ὑπέλαβεν οὐδὲ στρατιώτας ἀλλὰ χαμαιτύπας προσηγόρευσεν· ἀνδροφόνοι γὰρ τὴν φύσιν ὄντες ἀνδρόπορνοι τὸν τρόπον ἦσαν. πρὸς δὲ τούτοις ἀντὶ μὲν τοῦ νήφειν τὸ μεθύειν ἠγάπων, ἀντὶ δὲ τοῦ κοσμίως ζῆν ἁρπάζειν καὶ φονεύειν ἐζήτουν. καὶ τὸ μὲν ἀληθεύειν καὶ ταῖς
261 ὁμολογίαις ἐμμένειν οὐκ οἰκεῖον αὐτῶν ἐνόμιζον, τὸ δ᾽ ἐπιορκεῖν καὶ φενακίζειν ἐν τοῖς σεμνοτάτοις ὑπελάμβανον. καὶ τῶν μὲν ὑπαρχόντων ἠμέλουν, τῶν δὲ ἀπόντων ἐπεθύμουν, καὶ ταῦτα μέρος τι τῆς Εὐρώπης ἔχοντες. οἶμαι γὰρ τοὺς ἑταίρους οὐ πλείονας ὄντας κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὀκτακοσίων οὐκ ἐλάττω καρπίζεσθαι γῆν ἢ μυρίους τῶν Ἑλλήνων τοὺς τὴν ἀρίστην καὶ πλείστην χώραν κεκτημένους. καὶ περὶ Διονυσίου δὲ τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς ταῖς εἴκοσι (FHG I 303)· ʽΔιονύσιος ὁ Σικελίας
b τύραννος τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν· ἠβούλετο γὰρ ἅπαντας εἶναι διεφθαρμένους καὶ φαύλους· οὓς καὶ εὖ περιεῖπε.᾽

4 ὧν οἱ μὲν Pol   7 τοὺς ἑταιρευομένους Pol   9. 10 ὑπελάμβανεν εἶναι Pol   10 στρατιώτας glossa: χαμαικοίτας Mein χαιμαιτύπους (i. e. *qui prosternunt*) K   ἀλλὰ χαμαιτύπους Pol   16 ἐν τῷ σεμνοτάτῳ AC: corr. K   26 scil. ἀνελάμβανεν (p. 260 d)

78. καὶ Δημήτριος δ' ὁ Πολιορκητὴς φιλόγελως ἦν, ὥς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 339). ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ γράφει οὕτως (ib. 341)· ʽπεριεώρα Δημήτριος τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ ἐπιχεομένους Δημητρίου μὲν μόνου βασιλέως, Πτολεμαίου δὲ [μόνου] ναυάρχου, Λυσιμάχου δὲ γαζοφύλακος, Σελεύκου δ' ἐλεφαντάρχου. καὶ ταῦτα αὐτῷ οὐ τὸ τυχὸν συνῆγε μῖσος.' Ἡρό- c δοτος δέ φησιν (II 173. 174) Ἄμασιν Αἰγυπτίων βασιλέα παιγνιήμονα ἐόντα σκώπτειν τοὺς συμπότας, καὶ ʽὅτε ἰδιώτης, φησίν, ἦν, φιλοπότης ὑπῆρχε καὶ φιλοσκώμμων καὶ οὐ κατεσπουδασμένος ἀνήρ.' Νικόλαος δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἑκατοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 416) Σύλλαν φησὶ τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν οὕτω χαίρειν μίμοις καὶ γελωτοποιοῖς φιλόγελων γενόμενον, ὥς καὶ πολλὰ γῆς μέτρα αὐτοῖς χαρίζεσθαι τῆς δημοσίας. ἐμφανίζουσι δ' αὐτοῦ τὸ περὶ ταῦτα ἱλαρὸν αἱ ὑπ' αὐτοῦ γραφεῖσαι σατυρικαὶ κωμῳδίαι τῇ πατρίῳ φωνῇ.

79. Τιρυνθίους δέ φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ d κωμῳδίας (fr. 124 W) φιλόγελως ὄντας, ἀχρείους δὲ πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον ἀπαλλαγῆναι βουλομένους τοῦ πάθους, καὶ τὸν θεὸν ἀνελεῖν αὐτοῖς, ἢν θύοντες τῷ Ποσειδῶνι ταῦρον ἀγελαστὶ τοῦτον ἐμβάλωσιν εἰς τὴν θάλατταν, παύσεσθαι. οἳ δὲ δεδιότες μὴ διαμάρτωσι τοῦ λογίου τοὺς παῖδας ἐκώλυσαν παρεῖναι τῇ θυσίᾳ. μαθὼν οὖν εἷς καὶ συγκαταμιχθείς, ἐπείπερ e

3. 4 ὥσπερ ἑώρα A ἑώρα C: corr. Schw 6 μόνου del. Di 8 καὶ ταῦτα οὕτως AC: corr. Cas 10 καὶ ὅτε δὲ C 13 καὶ εἰκοστῆι A: corr. Vales 17 ἁδρὸν K 24 ἀγελαστεὶ A: corr. C 25 παύεσθαι A: corr. C

ἐβόων ἀπελαύνοντες αὐτόν, 'τί δῆτ'; ἔφη· δεδοίκατε μὴ τὸ σφάγιον ὑμῶν ἀνατρέψω;' γελασάντων δὲ ἔμαθον ἔργῳ τὸν θεὸν δείξαντα ὡς ἄρα τὸ πολυχρόνιον ἦθος ἀμήχανόν ἐστι θεραπευθῆναι. Σωσικράτης δ' ἐν α' Κρητικῶν (FHG IV 500) ἴδιόν τί φησι περὶ τοὺς Φαιστίους ὑπάρχειν. δοκοῦσι γὰρ ἀσκεῖν ἐκ παιδαρίων εὐθὺς τὸ γέλοια λέγειν· διὸ καὶ συμβέβηκεν αὐτοὺς ἀποφθέγγεσθαι πολλάκις εὐκαίρως διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς συνήθειαν. ὥστε πάντας τοὺς κατὰ Κρήτην τούτοις ἀνατιθέναι τὸ γέλοιον.

f 80. τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακείαν χώραν δίδωσιν Ἀναξανδρίδης ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φαρμακομάντει λέγων οὕτως (II 157 K)·

ὅτι εἴμ' ἀλαζὼν τοῦτ' ἐπιτιμᾷς; ἀλλὰ τί;
νικᾷ γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας πολὺ
μετὰ τὴν κολακείαν· ἥδε μὲν γὰρ διαφέρει.

ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ οὕτως (I 432 K)·

ψίθυρός τ' ἐκαλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.

καὶ Σαννυρίων Ἰοῖ (I 795 K)·

φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες.

262 Φιλήμων Ἀνανεουμένῃ (II 480 K)·

ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' οὗτος.

Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀνανεώσει (IV 469 M)·

ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιὼν ἀεί.

κυρίως δ' ὁ κόλαξ ἐπὶ τούτου κεῖται· κόλον γὰρ ἡ τροφή, ὅθεν καὶ ὁ βουκόλος καὶ ὁ δύσκολος, ὅς ἐστι δυσάρεστος καὶ σικχός, κοιλία τε ἡ τὴν τροφὴν δεχο-

5. 6 φαιστείους A: corr. C   12 δ' ὁ κωμ. A: corr. ς   14. 15 τινι καὶ A: corr. Cas (ὑπερτείνει αὕτη C)   17 ἀντιφάνης *AC: corr.* Cas   19 καὶ κόλαξ A: corr. C   20 Ἰοῖ Pors: ποῖ AC

μένη. ψωμοκόλαφον δ' εἴρηκε Δίφιλος ἐν Θησεῖ οὕτως (II 557 K)·

σὲ μὲν καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην.'

81. τοσαῦτα τοῦ Δημοκρίτου εἰπόντος καὶ πιεῖν αἰτήσαντος ἐν τῷ Σαυρίᾳ βομβυλιῷ ὁ Οὐλπιανὸς b ἔφη· 'καὶ τίς ὁ Σαυρίας οὗτος;' καὶ μέλλοντος ἀπεραντολογίας πολλὰς διεξιέναι παρεφάνη πλῆθος οἰκετῶν τὰ πρὸς τὴν ἐδωδὴν εἰσκομίζοντες. περὶ ὧν πάλιν ὁ Δημόκριτος κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔφη· 'ἀεί ποτε ἐγώ, ἄνδρες φίλοι, τεθαύμακα τὸ τῶν δούλων γένος ὡς ἐστιν ἐγκρατὲς τοσαύταις ἐγκαλινδούμενον λιχνείαις. ταύτας γὰρ ὑπερορῶσιν οὐ μόνον διὰ φόβον ἀλλὰ καὶ κατὰ διδασκαλίαν, οὐ τὴν ἐν Δουλοδιδασκάλῳ Φερεκράτους, ἀλλὰ ἐθισθέντες· οὐχ ὡς ἀπειρημένου c τοῦ τοιούτου, καθάπερ ἐν Κῷ τῇ νήσῳ, ὅταν τῇ Ἥρᾳ θύωσι· φησὶ γὰρ Μακαρεὺς ἐν τῇ τρίτῃ Κῳακῶν (FHG IV 442), ὅτι ὁπόταν τῇ Ἥρᾳ θύωσιν οἱ Κῷοι οὔτε εἴσεισιν εἰς τὸ ἱερὸν δοῦλος οὔτε γεύεταί τινος τῶν παρεσκευασμένων· καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσπράτῳ φησίν (II 47 K)·

ὁρᾶν τε κείμενα
ἄμητας ἡμιβρῶτας ὀρνίθειά τε,
ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὥς φασιν αἱ γυναῖκες.

Ἐπικράτης δ' ἐν Δυσπράτῳ ἀγανακτοῦντα ποιεῖ τινα d τῶν οἰκετῶν καὶ λέγοντα (II 284 K)·

τί γὰρ
ἔχθιον ἢ 'παῖ παῖ' καλεῖσθαι παρὰ πότον,
καὶ ταῦτ' ἀγενείῳ μειρακυλλίῳ τινί,

16 τρίτῃ κολάκων A: corr. Cas 18 εἴσισιν A: corr. C
22 ἡμιβρώτους A: cf. litt. d

τῷ τρόπῳ Μαριανδυνοὶ μὲν Ἡρακλεώταις ὑπετάγησαν, διὰ τέλους ὑποσχόμενοι θητεύσειν παρέχουσιν αὐτοῖς τὰ δέοντα, προσδιαστειλάμενοι μηδενὸς αὐτῶν ἔσεσθαι πρᾶσιν ἔξω τῆς Ἡρακλεωτῶν χώρας, ἀλλ' ἐν αὐτῇ μόνον τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ.' τάχ' οὖν διὰ τοῦτο καὶ Εὐφορίων ὁ ἐποποιὸς τοὺς Μαριανδυνοὺς δωροφόρους κέκληκε (fr. 73 M)·

e δωροφόροι καλεοίαθ' ὑποφρίσσοντες ἄνακτας.

λέγει δὲ καὶ Καλλίστρατος ὁ Ἀριστοφάνειος (FHG IV 355), ὅτι τοὺς Μαριανδυνοὺς ὠνόμαζον μὲν δωροφόρους ἀφαιροῦντες τὸ πικρὸν τῆς [ἀπὸ] τῶν οἰκετῶν προσηγορίας, καθάπερ Σπαρτιᾶται μὲν ἐποίησαν ἐπὶ τῶν εἱλώτων, Θετταλοὶ δ' ἐπὶ τῶν πενεστῶν, Κρῆτες δ' ἐπὶ τῶν κλαρωτῶν. καλοῦσι δὲ οἱ Κρῆτες τοὺς μὲν κατὰ πόλιν
f οἰκέτας χρυσωνήτους, ἀμφαμιώτας δὲ τοὺς κατ' ἀγρὸν ἐγχωρίους μὲν ὄντας, δουλωθέντας δὲ κατὰ πόλεμον· διὰ τὸ κληρωθῆναι δὲ κλαρώτας. ὁ Ἔφορος δ' ἐν γ' ἱστοριῶν (FHG I 242)· 'κλαρώτας, φησί, Κρῆτες καλοῦσι τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ γενομένου περὶ αὐτῶν κλήρου. τούτοις δ' εἰσὶ νενομισμέναι τινὲς ἑορταὶ ἐν Κυδωνίᾳ, ἐν αἷς οὐκ εἰσίασιν εἰς τὴν πόλιν ἐλεύθεροι, ἀλλ' οἱ δοῦλοι πάντων κρατοῦσι καὶ κύριοι μαστιγοῦν εἰσι τοὺς ἐλευθέρους.' Σωσικράτης δ' ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν (FHG IV 501) 'τὴν μὲν κοινήν, φησί, δουλείαν οἱ Κρῆτες καλοῦσι μνοίαν, τὴν δὲ ἰδίαν ἀφαμιώτας, τοὺς
264 δὲ ὑπηκόους περιοίκους.' τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Δωσιάδας ἐν δ' Κρητικῶν (FHG IV 399). 85. Θετταλῶν δὲ λεγόντων πενέστας τοὺς μὴ γόνῳ δούλους,

8 καλὲ οἴαθ' A: corr. Schw 9 ἀριστοφάνιος A: corr. C 11 [ἀπὸ] K 14 κλαροτῶν A: corr. C 15 ἀφαμιῶται Hes. *et Strab. p. 701* 25. 26 τοὺς δὲ περιοίκους ὑπηκόους: corr. Dobr

διὰ πολέμου δ' ἡλωκότας, Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἀπο-
χρησάμενος τῇ φωνῇ φησι (I 752 K)·

δεσπότου πενέστου ῥυσὰ βουλευτήρια.

Φιλοκράτης δ' ἐν β' Θετταλικῶν (FHG IV 477) (εἰ
γνήσια τὰ συγγράμματα) καλεῖσθαί φησι τοὺς πενέστας
καὶ Θετταλικέτας. Ἀρχέμαχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ Εὐβοικῶν
(FHG IV 314) 'Βοιωτῶν, φησίν, τῶν τὴν Ἀρναίαν κατοικη-
σάντων οἱ μὴ ἀπάραντες εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἀλλ' ἐμ- b
φιλοχωρήσαντες παρέδωκαν ἑαυτοὺς τοῖς Θεσσαλοῖς
δουλεύειν καθ' ὁμολογίας, ἐφ' ᾧ οὔτε ἐξάξουσιν αὐτοὺς
ἐκ τῆς χώρας οὔτε ἀποκτενοῦσιν, αὐτοὶ δὲ τὴν
χώραν αὐτοῖς ἐργαζόμενοι τὰς συντάξεις ἀποδώσουσιν·
οὗτοι οὖν οἱ κατὰ τὰς ὁμολογίας καταμείναντες καὶ
παραδόντες ἑαυτοὺς ἐκλήθησαν τότε μὲν μενέσται,
νῦν δὲ πενέσται. καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων ἑαυτῶν εἰσιν
εὐπορώτεροι.' καὶ Εὐριπίδης δὲ ἐν Φρίξῳ λάτριας
αὐτοὺς ὀνομάζει διὰ τούτων (fr. 827 N)· c

λάτρις πενέστης ἁμὸς ἀρχαίων δόμων.

86. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν
ἱστοριῶν (FHG I 207) 'οὐκ ἦν, φησί, πάτριον τοῖς
Ἕλλησιν ὑπὸ ἀργυρωνήτων τὸ παλαιὸν διακονεῖσθαι',
γράφων οὕτως· 'καθόλου δὲ ᾐτιῶντο τὸν Ἀριστο-
τέλη (p. 497 R) διημαρτηκέναι τῶν Λοκρικῶν ἐθῶν·
οὐδὲ γὰρ κεκτῆσθαι νόμον εἶναι τοῖς Λοκροῖς, ὁμοίως
δὲ οὐδὲ Φωκεῦσιν, οὔτε θεραπαίνας οὔτε οἰκέτας πλὴν
ἐγγὺς τῶν χρόνων. ἀλλὰ πρώτῃ τῇ Φιλομήλου γυναικὶ
τοῦ καταλαβόντος Δελφοὺς δύο θεραπαίνας ἀκολου-
θῆσαι. παραπλησίως δὲ καὶ Μνάσωνα τὸν Ἀριστοτέλους d

1 διὰ πολέμου C: διὰ πόλεμον A, fort. κατὰ πόλεμον
14 μὲν add. C om. A 16 λάτρις (i. e. λάτρεις) C fort. recte
26 ἐγγίστων χρόνων Mein, fort. τῶν ἐγγὺς χρ.

ἑταῖρον χιλίους οἰκέτας κτησάμενον διαβληθῆναι παρὰ τοῖς Φωκεῦσιν ὡς τοσούτους τῶν πολιτῶν τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν ἀφῃρημένον. εἰθίσθαι γὰρ ἐν ταῖς οἰκειακαῖς διακονεῖν τοὺς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις.’ 87. Πλάτων δ’ ἐν ἕκτῳ Νόμων φησί (p. 776 c)· ‘τὰ τῶν οἰκετῶν χαλεπὰ πάντῃ. σχεδὸν γὰρ πάντων Ἑλλήνων ἡ Λακεδαιμονίων εἱλωτεία πλείστην ἀπορίαν παράσχοιτ’
e ἂν καὶ ἔριν τοῖς μὲν ὡς εὖ, τοῖς δ’ ⟨ὡς⟩ οὐκ εὖ γεγονυῖά ἐστιν· ἐλάττω δὲ ἡ Ἡρακλεωτῶν δουλεία τῆς τῶν Μαριανδυνῶν καταδουλώσεως ἔριν ἂν ἔχοι τὸ Θετταλῶν τ’ αὖ πενεστικὸν ἔθνος. εἰς ἃ καὶ πάντα ἀποβλέψαντας ἡμᾶς τί χρὴ ποιεῖν περὶ κτήσεως οἰκετῶν; οὐ γὰρ ὑγιὲς οὐδὲν ψυχῆς δούλης· οὐ δεῖ γὰρ οὐδὲν [ὑγιὲς] πιστεύειν αὐτοῖς τὸν νοῦν κεκτημένον. ὁ δὲ σοφώτατος τῶν ποιητῶν φησιν (ρ 322)·

ἥμισυ γάρ τε νόου ἀπαμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς
f ἀνδρῶν, οὓς ἂν δὴ κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσι.

χαλεπὸν οὖν τὸ κτῆμα ἔργῳ πολλάκις ἐπιδέδεικται περί τε τὰς Μεσσηνίων συχνὰς ἀποστάσεις καὶ περὶ τὰς τῶν ἐκ μιᾶς φωνῆς πολλοὺς οἰκέτας κτωμένων πόλεις ὅσα κακὰ συμβαίνει, καὶ ἔτι τὰ τῶν λεγομένων περιδίνων περὶ τὴν Ἰταλίαν παντοδαπὰ [κλοπῶν] ἔργα καὶ παθήματα· πρὸς ἅ τις ἂν πάντα βλέψας διαπορή-
265 σειε τί χρὴ δρᾶν περὶ ἁπάντων τῶν τοιούτων. δύο δὴ λείπεσθον μηχαναί, μὴ πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας δουλεύσειν ἀσυμφώνους τε ὅτι μάλιστα

3. 4 ἐν ταῖς οἰκίαις C, ἐν ταῖς οἰκειακαῖς χρείαις Hemsterh 8 ἐρεινιοις μὲν A ὡς om. A 11 δ’ αὖ et πάντας A 14 ὑγιές om. Plat 17 ἂν ἤδη A: corr. C 22 περιδείνων A παντοδαπῶν A: corr. Plat (ubi κλοπῶν del. Naber) 23 τις ἅπαντα AC 26 ὅτε A: corr. C

εἰς δύναμιν, τρέφειν δ' αὐτοὺς ὀρθῶς μὴ μόνον
ἐκείνων ἕνεκα, πλέον δ' ἑαυτῶν προτιμῶντας ὑβρίζειν
τε ἥκιστα εἰς αὐτούς. κολάζειν δὲ ἐν δίκῃ δούλους
δεῖ καὶ μὴ νουθετοῦντας ὡς ἐλευθέρους θρύπτεσθαι
ποιεῖν, τὴν δὲ οἰκέτου πρόσρησιν χρὴ σχεδὸν ἐπίταξιν
πᾶσαν γίγνεσθαι, μὴ προσπαίζοντας μηδαμῇ μηδαμῶς
οἰκέταις, μήτ' οὖν θηλείαις μήτε ἄρρεσιν· ἃ δὴ πρὸς b
δούλους φιλοῦσι πολλοὶ σφόδρα ἀνοήτως θρύπτοντες
χαλεπώτερον ἀπεργάζεσθαι τὸν βίον ἐκείνοις τε ἄρχεσθαι
καὶ ἑαυτοῖς ἄρχειν.'

88. πρώτους δ' ἐγὼ τῶν Ἑλλήνων οἶδα ἀργυρωνή-
τοις δούλοις χρησαμένους Χίους, ὡς ἱστορεῖ Θεόπομ-
πος ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 300)·
'Χῖοι πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων μετὰ Θετταλοὺς καὶ Λακε-
δαιμονίους ἐχρήσαντο δούλοις, τὴν μέντοι κτῆσιν αὐτῶν
οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκείνοις ... Λακεδαιμόνιοι μὲν
γὰρ καὶ Θετταλοὶ φανήσονται κατασκευασάμενοι τὴν c
δουλείαν ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῶν οἰκούντων πρότερον
τὴν χώραν ἣν ἐκεῖνοι νῦν ἔχουσιν, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
Θετταλοὶ δὲ Περραιβῶν καὶ Μαγνήτων, καὶ προσηγό-
ρευσαν τοὺς καταδουλωθέντας οἳ μὲν εἵλωτας, οἳ δὲ
πενέστας. Χῖοι δὲ βαρβάρους κέκτηνται τοὺς οἰκέτας
καὶ τιμὴν αὐτῶν καταβάλλοντες.' ὁ μὲν οὖν Θεόπομ-
πος ταῦθ' ἱστόρησεν· ἐγὼ δὲ τοῖς Χίοις ἡγοῦμαι διὰ
τοῦτο νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον· χρόνοις γὰρ ὕστερον
ἐξεπολεμήθησαν διὰ δούλους. Νυμφόδωρος γοῦν ὁ
Συρακόσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Παράπλῳ (FHG II 378)
τάδ' ἱστορεῖ περὶ αὐτῶν· 'τῶν Χίων οἱ δοῦλοι ἀπο- d

5 πρόρρησιν A: corr. C 16 suppl. velut ἐποιήσαντο
23 καταβαλόντες Wilam

διδράσκουσιν αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ὄρη ὁρμώμενοι τὰς ἀγροικίας αὐτῶν κακοποιοῦσι πολλοὶ συναθροισθέντες· ἡ γὰρ νῆσός ἐστι τραχεῖα καὶ κατάδενδρος. μικρὸν δὲ πρὸ ἡμῶν οἰκέτην τινὰ [ὃν] μυθολογοῦσιν αὐτοὶ οἱ Χῖοι ἀποδράντα ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι, ἀνδρεῖον δέ τινα ὄντα καὶ τὰ πολέμια ἐπιτυχῆ τῶν δραπετῶν ἀφηγεῖσθαι ὡς ἂν βασιλέα στρατεύματος. καὶ πολλάκις τῶν Χίων ἐπιστρατευσάντων ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ οὐδὲν ἀνύσαι δυναμένων ἐπεὶ αὐτοὺς ἑώρα μάτην ἀπολλυμένους ὁ Δρίμακος (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ
e δραπέτῃ) λέγει πρὸς αὐτοὺς τάδε· ‘ὑμῖν, ὦ Χῖοί τε καὶ κύριοι, το μὲν γινόμενον πρᾶγμα παρὰ τῶν οἰκετῶν οὐδέποτε μὴ παύσηται· πῶς γὰρ ὁπότε κατὰ χρησμὸν γίνεται θεοῦ δόντος; ἀλλ᾽ ἐὰν ἐμοὶ σπείσησθε καὶ ἐᾶτε ἡμᾶς ἡσυχίαν ἄγειν, ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι πολλῶν ἀγαθῶν ἀρχηγός.’ 89. σπεισαμένων οὖν τῶν Χίων πρὸς αὐτὸν καὶ ἀνοχὰς ποιησαμένων χρόνον τινὰ κατασκευάζεται μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ σφραγῖδα ἰδίαν.
f καὶ δείξας τοῖς Χίοις εἶπε διότι ‘λήψομαι ὅ τι ἂν παρά τινος ὑμῶν λαμβάνω τούτοις τοῖς μέτροις καὶ σταθμοῖς καὶ λαβὼν τὰ ἱκανὰ ταύτῃ τῇ σφραγῖδι τὰ ταμιεῖα σφραγισάμενος καταλείψω. τοὺς δ᾽ ἀποδιδράσκοντας ὑμῶν δούλους ἀνακρίνας τὴν αἰτίαν ἐὰν μέν μοι δοκῶσιν ἀνήκεστόν τι παθόντες ἀποδεδρακέναι, ἕξω μετ᾽ ἐμαυτοῦ, ἐὰν δὲ μηδὲν λέγωσι δίκαιον, ἀπο-
266 πέμψω πρὸς τοὺς δεσπότας.’ ὁρῶντες οὖν οἱ λοιποὶ οἰκέται τοὺς Χίους ἡδέως τὸ πρᾶγμα προσδεξαμένους

2 *αὐτῶν* Cas: *ἑαυτῶν* AC 4 *ὃν* del. C, sed fortasse mutila oratio 6 *ἐπιτυχῆ* Schw: *τῆι ψυχῆι* A om C 10 *ὄνομα αὖ τῷ* A: corr. C 12 *περὶ τῶν* C 13 *παύσεται* Schw 14 *πεισθήσεσθε* AC: corr. Mein 19 *ὅτι ἂν* Schw: *ὅταν* AC 22 *τιμιεῖα* A *ταμεῖα* C: corr. Schw

πολλῷ ἔλαττον ἀπεδίδρασκον φοβούμενοι τὴν ἐκείνου κρίσιν· καὶ οἱ ὄντες δὲ μετ᾽ αὐτοῦ δραπέται πολὺ μᾶλλον ἐφοβοῦντο ἐκεῖνον ἢ τοὺς ἰδίους αὐτῶν δεσπότας καὶ πάντ᾽ αὐτῷ τὰ δέοντ᾽ ἐποίουν, πειθαρχοῦντες ὡς ἂν στρατηγῷ. ἐτιμωρεῖτό τε γὰρ τοὺς ἀτακτοῦντας καὶ οὐθενὶ ἐπέτρεπε συλᾶν ἀγρὸν οὐδ᾽ ἄλλο ἀδικεῖν οὐδὲ ἓν ἄνευ τῆς αὑτοῦ γνώμης. ἐλάμβανε δὲ ταῖς b ἑορταῖς ἐπιπορευόμενος ἐκ τῶν ἀγρῶν οἶνον καὶ ἱερεῖα τὰ καλῶς ἔχοντα ὅσα μὴ αὐτοὶ δοίησαν οἱ κύριοι· καὶ εἴ τινα αἴσθοιτο ἐπιβουλεύοντα αὑτῷ ἢ ἐνέδρας κατασκευάζοντα ἐτιμωρεῖτο. 90. εἶτ᾽ (ἐκήρυξε γὰρ ἡ πόλις χρήματα δώσειν πολλὰ τῷ αὐτὸν λαβόντι ἢ τὴν κεφαλὴν κομίσαντι) οὗτος ὁ Δρίμακος πρεσβύτερος γενόμενος καλέσας τὸν ἐρώμενον τὸν ἑαυτοῦ εἴς τινα τόπον λέγει αὐτῷ ὅτι ‘ἐγώ σε πάντων ἀνθρώπων ἠγάπησα μάλιστα καὶ σύ μοι εἶ καὶ παῖς καὶ υἱὸς καὶ τὰ c ἄλλα πάντα· ἐμοὶ μὲν οὖν χρόνος ἱκανὸς βεβίωται, σὺ δὲ νέος εἶ καὶ ἀκμὴν ἔχεις τοῦ ζῆν. τί οὖν ἐστιν; ἄνδρα σε δεῖ γενέσθαι καλὸν καὶ ἀγαθόν· ἐπεὶ γὰρ ἡ πόλις τῶν Χίων δίδωσι τῷ ἐμὲ ἀποκτείναντι χρήματα πολλὰ καὶ ἐλευθερίαν ὑπισχνεῖται, δεῖ σε ἀφελόντα μου τὴν κεφαλὴν εἰς Χίον ἀπενεγκεῖν καὶ λαβόντα παρὰ τῆς πόλεως τὰ χρήματα εὐδαιμονεῖν.’ ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ νεανίσκου πείθει αὐτὸν τοῦτο ποιῆσαι. καὶ ὃς ἀφελόμενος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν λαμ- d βάνει παρὰ τῶν Χίων τὰ ἐπικηρυχθέντα χρήματα καὶ θάψας τὸ σῶμα τοῦ δραπέτου εἰς τὴν ἰδίαν ἐχώρησε. καὶ οἱ Χῖοι πάλιν ὑπὸ τῶν οἰκετῶν ἀδικούμενοι καὶ διαρπαζόμενοι μνησθέντες τῆς τοῦ τετελευτηκότος

2 οἱ om. A, add. C 9 μὴ αὐτοὶ Wilam: δ᾽ ἂν αὐτοῖς AC

ἐπιεικείας ἡρῷον ἱδρύσαντο κατὰ τὴν χώραν καὶ ἐπωνόμασαν ἥρωος εὐμενοῦς· καὶ αὐτῷ ἔτι καὶ νῦν οἱ δραπέται ἀποφέρουσιν ἀπαρχὰς πάντων ὧν ἂν ἕλωνται. φασὶ δὲ καὶ καθ' ὕπνους ἐπιφαινόμενον πολλοῖς τῶν
e Χίων προσημαίνειν οἰκετῶν ἐπιβουλάς· καὶ οἷς ἂν ἐπιφανῇ οὗτοι θύουσιν αὐτῷ ἐλθόντες ἐπὶ τὸν τόπον οὗ τὸ ἡρῷόν ἐστιν αὐτοῦ.' 91. ὁ μὲν οὖν Νυμφόδωρος ταῦτα ἱστόρησεν· ἐν πολλοῖς δὲ ἀντιγράφοις ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλούμενον οὐχ εὗρον. οὐδένα δὲ ὑμῶν ἀγνοεῖν οἶμαι οὐδὲ ἃ ὁ καλὸς Ἡρόδοτος ἱστόρησε (VIII 105) περὶ Πανιωνίου τοῦ Χίου καὶ ὧν ἐκεῖνος ἔπαθεν δικαίως ἐλευθέρων παίδων ἐκτομὰς ποιησάμενος καὶ τούτους ἀποδόμενος. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς (FHG III 415) καὶ Ποσειδώνιος ὁ στωικὸς (ibid. 265) ἐν ταῖς ἱστορίαις ἑκάτερος τοὺς Χίους φασὶν ἐξανδραποδισθέντας ὑπὸ Μιθριδάτου τοῦ Καππάδοκος
f παραδοθῆναι τοῖς ἰδίοις δούλοις δεδεμένους, ἵν' εἰς τὴν Κόλχων γῆν κατοικισθῶσιν· οὕτως αὐτοῖς ἀληθῶς τὸ δαιμόνιον ἐμήνισε πρώτοις χρησαμένοις ὠνητοῖς ἀνδραπόδοις τῶν πολλῶν αὐτουργῶν ὄντων κατὰ τὰς διακονίας. μήποτ' οὖν διὰ ταῦτα καὶ ἡ παροιμία 'Χῖος δεσπότην ὠνήσατο', ᾗ κέχρηται Εὔπολις ἐν Φίλοις (I 332 K).

92. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τῆς τῶν δούλων προνοοῦντες τύχης ἐνομοθέτησαν καὶ ὑπὲρ δούλων γραφὰς ὕβρεως εἶναι. Ὑπερείδης γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Μαντι-
267 θέου αἰκίας φησίν (fr. 123 Bl.)· 'ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δούλου σῶμα

3 ἂν ἕλωνται K: ἀφέλωνται A ὑφέλωνται corr. in ἀφ. C 6 ἐπεφάνη AC: corr. Schw 13 κατ' αὐτοὺς K 20 τῶν προγόνων K

ὑβρίσῃ γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος.' τὰ ὅμοια εἴρηκε καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος πρώτῳ (fr. 72 Tur) καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου (46). Μάλακος δ' ἐν τοῖς Σιφνίων ὥροις ἱστορεῖ (FHG IV 412), ὡς τὴν Ἔφεσον δοῦλοι τῶν Σαμίων ᾤκισαν χίλιοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες, οἳ καὶ τὸ πρῶτον ἀποστάντες εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ ὄρος κακὰ πολλὰ ἐποίουν τοὺς Σαμίους· ἔτει δὲ ἕκτῳ μετὰ ταῦτα ἐκ μαντείας b οἱ Σάμιοι ἐσπείσαντο τοῖς οἰκέταις ἐπὶ συνθήκαις, καὶ ἀθῷοι ἐξελθόντες τῆς νήσου ἐκπλεύσαντες κατέσχον τὴν Ἔφεσον· καὶ οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τούτων ἐγένοντο.

93. διαφέρειν δέ φησι Χρύσιππος δοῦλον οἰκέτου γράφων ἐν δευτέρῳ περὶ ὁμονοίας διὰ τὸ τοὺς ἀπελευθέρους μὲν δούλους ἔτι εἶναι, οἰκέτας δὲ τοὺς μὴ τῆς κτήσεως ἀφειμένους. 'ὁ γὰρ οἰκέτης, φησί, δοῦλός ἐστι κτήσει κατατεταγμένος.' καλοῦνται δ' οἱ c δοῦλοι, ὡς μὲν Κλείταρχός φησιν ἐν ταῖς Γλώσσαις, ἆζοι καὶ θεράποντες καὶ ἀκόλουθοι καὶ διάκονοι καὶ ὑπηρέται, ἔτι δ' ἐπάμονες καὶ λάτρεις. Ἀμερίας δὲ ἑρκίτας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς κατὰ τοὺς ἀγροὺς οἰκέτας. Ἕρμων δὲ ἐν Κρητικαῖς Γλώτταις μνώτας τοὺς εὐγενεῖς οἰκέτας, Σέλευκος δ' ἄζους τὰς θεραπαίνας καὶ τοὺς θεράποντας, ἀποφράσην δὲ τὴν δούλην καὶ βολίζην, σίνδρωνα δὲ τὸν δουλέκδουλον, ἀμφίπολον δὲ τὴν περὶ τὴν δέσποιναν θεράπαιναν, πρόπολον δὲ τὴν προπορευομένην. Πρόξενος δ' ἐν δευτέρῳ Λακωνικῆς d πολιτείας (FHG II 463) ἐπικαλεῖσθαί φησιν χαλκίδας

4 μαλακος A 6 ᾤκησαν AC: corr. Schw 10 ἀθρόοι C 16 ἐν κτήσει Schw 19 δὲ πάλμονες AC: corr. Valcken 21 Ἕρμων i. q. Ἑρμῶναξ μνῶτας A μνώτας C, μνῴα et μνοία Hes. cf. p. 263f ἐγγενεῖς Eust. 1024, 37 (non C) 23 ἀποφράτην Eust. 1090, 57 (non C), ἀπόφαρσις· ἡ ἑταίρα Hes

παρὰ Λακεδαιμονίοις τὰς θεραπαίνας. Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν Λαέρτῃ (fr. 14 N) τὸν οἰκέτην ἐπὶ δούλου τέθεικεν εἰπών·

ἴθι μοι, δόμον, οἰκέτα, κλεῖσον ὑπόπτερος,
μή τις ἔλθῃ βροτῶν.

Ἀχαιὸς δ' ἐν Ὀμφάλῃ (fr. 30) περὶ τοῦ Σατύρου λέγων φησίν·

ὡς εὔδουλος, ὡς εὔοικος ἦν,

ἰδίως λέγων ὡς χρηστὸς ἐς τοὺς δούλους ἐστὶ καὶ
e τοὺς οἰκέτας. ὅτι δὲ οἰκέτης ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν οἰκίαν διατρίβων κἂν ἐλεύθερος ᾖ κοινόν.

94. οἱ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ περὶ τοῦ ἀρχαίου βίου διαλεγόμενοι ὅτι οὐκ ἦν τότε δούλων χρεία τοιάδε ἐκτίθενται· Κρατῖνος μὲν ἐν Πλούτοις (I 64 K)·

οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν τὸ παλαιόν,
ὅτε τοῖς ἄρτοις ἠστραγάλιζον, μᾶζαι δ' ἐν ταῖσι παλαίστραις
Αἰγιναῖαι κατεβέβληντο δρυπεπεῖς βώλοις τε κομῶσαι.

Κράτης δ' ἐν Θηρίοις (I 133 K)·

ἔπειτα δοῦλον οὐδὲ εἷς κεκτήσετ' οὐδὲ δούλην,
ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ δῆτ' ἀνὴρ γέρων διακονήσει;
f B. οὐ δῆθ'· ὁδοιποροῦντα γὰρ τὰ πάντ' ἐγὼ ποιήσω.
A. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλέον; B. πρόσεισιν αὔθ' ἕκαστον
τῶν σκευαρίων, ὅταν καλῇ τι· παρατίθου τράπεζα·
αὕτη παρασκεύαζε σαυτήν. μάττε θυλακίσκε.

4 ἴθι Wagner: ἴοι A om. C 8 fort. ὡς εὐοικέτης 19 μᾶζα βώλοις κομῶσα est βωλία vel βωλίς, cf. Hesych 24 ὁδοιποροῦ· τὰ A: corr. Cas γὰρ ταῦτα πάντ' A: corr. Elmsl 25 πλεῖον A 27 παρατιθῶ A: corr. Elmsl 28 αὐτὴ C σαυτόν A: corr. C

ἔγχει κύαθε. ποῦσθ' ἡ κύλιξ; διάνιζ' ἰοῦσα σαυτήν.
ἀνάβαινε μᾶζα. τὴν χύτραν χρῆν ἐξερᾶν τὰ τεῦτλα.
ἰχθύ, βάδιζ'. ἀλλ' οὐδέπω 'πὶ θάτερ' ὀπτός εἰμι.
οὔκουν μεταστρέψας σεαυτὸν ἁλὶ πάσεις ἀλείφων;

ἑξῆς δὲ μετὰ ταῦτα ὁ τὸν ἐναντίον τούτῳ παραλαμ- 268
βάνων λόγον φησίν·

ἀλλ' ἀντίθες τοι· ἐγὼ γὰρ αὐτὰ τἄμπαλιν
τὰ θερμὰ λουτρὰ πρῶτον ἄξω τοῖς ἐμοῖς
ἐπὶ κιόνων, ὥσπερ διὰ τοῦ Παιωνίου,
ἀπὸ τῆς θαλάττης, ὥσθ' ἑκάστῳ ῥεύσεται
εἰς τὴν πύελον· ἐρεῖ δὲ θὔδωρ 'ἀνέχετε'.
εἶτ' ἁλάβαστος εὐθέως ἥξει μύρου
αὐτόματος ὁ σπόγγος τε καὶ τὰ σάνδαλα.

95. βέλτιον δὲ τούτων Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσι (I 209 K)·

λέξω τοίνυν βίον ἐξ ἀρχῆς ὃν ἐγὼ θνητοῖσι παρεῖχον· b
εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός.
ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους, ἀλλ' αὐτόματ' ἦν τὰ δέοντα·
οἴνῳ γὰρ ἅπασ' ἔρρει χαράδρα, μᾶζαι δ' ἄρτοις ἐμάχοντο
περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων ἱκετεύουσαι καταπίνειν,

1 λιανιζουσα σεαυτην A νίζε σεαυτήν C: corr. Di (ἰοῦσα νίζε Elmsl, διάνιζε σύγε Piers) 2 χρῆν Elmsl: χρὴ AC ἐξερᾶν τὰ Schw: ἐξάιραντα A ἐξ ἆραι τὰ C 3 'πὶ Erfurdt: τἀπι AC 4 αλειπασεις A: corr. Erf (ἁλσὶ π. Elmsl), sed praestat fort. λιπανεῖς 7 πάμπαλιν A: corr. Cas, αὐτὸ τοὔμπαλιν Kock 10 ἀπὸ Bergk: ἐπὶ A 11 ἀνεχετει A ἀναχαιτε C: corr. Di 12 ἔπειτα ἁλάβαστος AC: corr. Bergk

εἴ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας. οἱ δ' ἰχθύες οἴκαδ' ἰόντες
c *ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις.*
ζωμοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμὸς κρέα θερμὰ κυλίνδων·
ὑποτριμματίων δ' ὀχετοὶ τούτων τοῖς βουλομένοισι παρῆσαν,
ὥστ' ἀφθονία τὴν ἔνθεσιν ἦν ἄρδονθ' ἁπαλὴν καταπίνειν.
λεκανίσκαισιν δ' ἂν ψαιστὰ παρῆν ἡδυσματίοις κατάπαστα,
ὀπταὶ δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγ' εἰσεπέτοντο·
d *τῶν δὲ πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός.*
μήτρας δὲ τόμοις καὶ χναυματίοις οἱ παῖδες ἂν ἠστραγάλιζον.
οἱ δ' ἄνθρωποι πίονες ἦσαν τότε καὶ μέγα χρῆμα γιγάντων.

96. *πρὸς τῆς Δήμητρος ὑμῖν, ὦ ἑταῖροι, εἰ ταῦτα οὕτως ἐγίνετο, χρεία τίς ἡμῖν ἦν οἰκετῶν; ἀλλὰ γὰρ αὐτουργοὺς εἶναι ἐθίζοντες ἡμᾶς οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῶν ποιημάτων ἐπαίδευον εὐωχοῦντες λόγοις. ἐγὼ δ' ἐπειδὴ ὥσπερ λαμπάδιον κατασείσαντος τοῦ θαυμασιωτάτου*
e *Κρατίνου τὰ προκείμενα ἔπη καὶ οἱ μετ' αὐτὸν γενόμενοι μιμησάμενοι ἐπεξειργάσαντο, ἐχρησάμην τῇ τάξει*

11 *λαικανίσικαισι δ'* A: corr. Pors *ἂν ψαιστὰ* Mein: *ἀνάπαιστα* A 13 *φάρυγγ'* AC 17. 18 *ἀνεστραγάλιζον* A *ἂν ἐστρ.* C: corr. Schw 26 *καὶ οἱ* K: *καὶ ὡς οἱ* A, *καλῶς οἱ* Madwig *πλέοι* AC: corr. Di

ὀχετεύσονται θερμῷ σὺν ἔτνει καὶ λειριοπολφανεμώναις.
τὰ δὲ ⟨δὴ⟩ δένδρη τἀν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς ἐριφείοις
φυλλοροήσει καὶ τευθιδίοις ἁπαλοῖσι κίχλαις τ' ἀναβράστοις. e

98. τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους (I 523 K); πάντες γὰρ τῆς καταχήνης αὐτοῦ πλήρεις ἐστέ. τῶν δὲ Μεταγένους ἐκ Θουριοπερσῶν μνημονεύσας καταπαύσω τὸν λόγον, μακρὰ χαίρειν εἰπὼν ταῖς Νικοφῶντος Σειρῆσιν, ἐν αἷς τάδε γέγραπται (I 777 K)·

νιφέτω μὲν ἀλφίτοις,
ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔτνει,
ζωμὸς διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδείτω κρέα,
πλακοῦς ἑαυτὸν ἐσθίειν κελευέτω.

ἀλλ' ὅ γε Μεταγένης τάδε φησίν (I 706 K)· f

ὁ μὲν [ποταμὸς ὁ Κρᾶθις] ἡμῖν καταφέρει
μάζας μεγίστας αὐτομάτας μεμαγμένας,
ὁ δ' ἕτερος ὠθεῖ κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν
ἑφθῶν τε βατίδων εἰλυομένων αὐτόσε·
τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἐνμεντευθενὶ
ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις,
ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικόμμασι,

1 ὀχετεύσοντας A: corr. C θερμοὶ AC: corr. Villebrun 3 δὴ add. Cram. anecd. Ox. I 277 5 ἀπαλοῖς A: corr. Dobr 9 καταχήνης Schw: κατ' ἀχαρνεῖς A 12 ειρησιν A: corr. C 13 νειφέτω (ι ex ει corr. C) et ἀλφίτοισι AC 18 glossam del. K 20 ὁ δ' ἕτερος γε ὁ σύβαρις καλούμενος ποταμὸς AC: corr. Elmsl; fluviorum nomina utrubique apposuerat Athenaeus, deinde interpolator in versus speciem deformavit, cf. Ovid. met. 15, 315 21 εἴλιωμεν αὐτοσσε A: corr. Di (εἰλυόμενον Schw) 22. 23 ἓν μὲν ἐντεῦθεν ῥέει AC: corr. Elmsl

b *Α. τί δῆτα λέξεις, τἀπίλοιπ' ἥνπερ πύθῃ;*
ὀπταὶ κίχλαι γὰρ εἰς ἀνάβραστ' ἠρτυμέναι
περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν,
ὑπὸ μυρρίναισι κἀνεμώναις κεχυμέναι.
τὰ δὲ μῆλ' ἐκρέματο τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν
ὑπὲρ κεφαλῆς, ἐξ οὐθενὸς πεφυκότα.
κόραι δ' ἐν ἀμπεχόναις τριχάπτοις ἀρτίως
ἡβυλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι
πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου
c *ἤντλουν διὰ χώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν.*
καὶ τῶνδ' ἑκάστοτ' εἰ φάγοι τις ἢ πίοι,
διπλάσι' ἐγίνετ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πάλιν.

97. *κἀν τοῖς Πέρσαις δέ φησιν* (I 182 K)·

τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ζυγοποιῶν ἔτι χρεία
ἢ δρεπανουργῶν ἢ χαλκοτύπων ἢ σπέρματος ἢ χαρακισμοῦ;
αὐτόματοι γὰρ διὰ τῶν τριόδων ποταμοὶ λιπαροῖς ἐπιπάστοις
d *ζωμοῦ μέλανος καὶ Ἀχιλλείοις μάζαις κοχυδοῦντες ἐπιβλὺξ*
ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ῥεύσονται, σφῶν ἀρύτεσθαι.
ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἴνῳ καπνίᾳ κατὰ τοῦ κεράμου βαλανεύσει,
ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν ὀχετοὶ βοτρύων μετὰ ναστίσκων πολυτύρων

2 *ὀπταὶ καὶ κίχλαι γὰρ εἰς ἀναβρασεις. αναβρασεις. ἀναβραστ' ἠρτυμέναι* (sic omnia) A *ὀπταὶ δὲ κίχλαι ἀνάβραστοι ἠρτυμέναι* C *ὀπταὶ κίχλαι δ' ἐπὶ τοῖσδ' ἀνάβραστ' ἠρτ.* Poll: corr. Mein 5 *ἐκρέμαντο* AC: corr. Pors 8 *σιβυλλιῶσαι* A: corr. C 11 *ἕκαστος* AC: corr. Iacobs 19 *μάχαις* A: corr. C 21 *ῥεύσοντας* A: corr. C 23 *οἴνωοι καπνιαι* A: corr. C 25 *μετ' ἀμητίσκων καὶ νατίσκων* (*ναστίσκων* C) AC: corr. Schw

στραφεὶς πρὸς τὸν οἰκέτην 'Λεῦκε, ἔφη, κἂν ἐκφατνίσματά τινα ἄρτων ἔχῃς, δὸς τοῖς κυσίν.' καὶ ὁ Κύνουλκος 'εἰ μὲν εἰς ἀκροάσεις λόγων, ἔφη, παρεκεκλήμην, ἠπιστάμην ἥκειν ἀγορᾶς πληθυούσης (οὕτως γάρ τις τῶν σοφῶν τὴν τῶν δείξεων ὥραν ἐκάλει, καὶ αὐτὸν οἱ πολλοὶ διὰ τοῦτο Πληθαγόραν ὠνόμαζον)· εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν, d

μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος

κατὰ τὸν *Μένανδρον* (IV 265 M). διὸ παραχωρῶ σοι, ὦ γάστρων, τῆς τοιαύτης ἐμφορεῖσθαι σιτήσεως·

πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα e
χρυσοῦ τε κἀλέφαντος,

κατὰ τὸν τοῦ Ἐρετριέως *Ἀχαιοῦ Κύκνον* (fr. 23 N).'

100. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων οἷος ἦν ἀπανίστασθαι· ἐπιστραφεὶς δὲ καὶ θεασάμενος πλῆθος ἰχθύων καὶ ἄλλων παντοδαπῶν ὄψων παρασκευὴν εἰσκυκλουμένην τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀνέκραγεν (A 586. 61)·

'τέτλαθι δή, πενίη, καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων·
ὄψων γὰρ πλῆθός σε δαμᾷ καὶ λιμὸς ἀτερπής. f

ἐγὼ γὰρ ἤδη ὑπὸ τῆς ἐνδείας οὐ διθυράμβους φθέγγομαι κατὰ τὸν *Σωκράτην* (Phaedr. p. 238[d]), ἀλλ' ἤδη καὶ ἔπη· 'λιμῶδες' γὰρ ὄντως 'ἡ ῥαψῳδία'. κατὰ γὰρ *Ἀμειψίαν*, ὃς ἐν Σφενδόνῃ ἔφη (I 675 K) περὶ σοῦ μαντευσάμενος, ὦ Λαρήνσιε,

κοὐδ' εἷς σοὐστὶν τῶν πλουτούντων, μὰ τὸν Ἥφαιστον, προσόμοιος,
καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν καταπίνειν.

5 σοφιστῶν C 8 μακρὰς Cob 10 σιτίσεως A: corr. Mus 11 γὰρ om. C 14 οἷός τ' ἦν A: corr. Wilam 22 poetae verba agnovit Schw 23 σφενδωνι A

270 τηδὶ δ' ἀφύαισι, τῇδε δ' αὖ ταγηνίαις.
τεμάχη δ' ἄνωθεν αὐτόματα πεπνιγμένα
εἰς τὸ στόμ' ᾄττει, τὰ δὲ παρ' αὐτὼ τὼ πόδε.
ἄμυλοι δὲ περινέουσιν ἡμῖν ἐν κύκλῳ.

οἶδα δὲ ὅτι καὶ οἱ Θουριοπέρσαι καὶ τὸ τοῦ Νικοφῶντος δρᾶμα ἀδίδακτά ἐστι, διόπερ καὶ τελευταίων αὐτῶν ἐμνήσθην.'

99. ταῦτα τοῦ Δημοκρίτου σαφῶς καὶ τορῶς διεξελθόντος ἐπῄνουν μὲν οἱ δαιταλεῖς, ὁ δὲ **Κύνουλκος**
b ἔφη· 'ἄνδρες σύσσιτοι, σφόδρα με λιμώττοντα οὐκ ἀηδῶς ὁ Δημόκριτος εἱστίασεν ποταμοὺς διαπερανάμενος ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, ὑφ' ὧν 'ἀρδευθεὶς τὴν ψυχὴν πάνυ πειναλέος γεγένημαι' λόγους αὐτὸ μόνον καταβροχθίσας· ὥστε ἤδη παυσάμενοί ποτε τῆς τοσαύτης ἀπεραντολογίας [καὶ] κατὰ τὸν **Παιανιέα** ῥήτορα τοιούτων τινῶν μεταλάβωμεν ἃ μήτ' ἰσχὺν ἐντίθησι μήτ' ἀποθνήσκειν ἐᾷ (3, 33)·

ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως
c οὐκ ἔστι· πεινῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά,

Ἀχαιός φησιν ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ (fr. 6 N). παρ' οὗ ὁ σοφὸς **Εὐριπίδης** λαβὼν ἔφη (fr. 887 N)·

ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ.'

πρὸς ὃν ὁ **Οὐλπιανὸς** ἀεί ποτε διαπολεμῶν ἔφη·

'πλήρης μὲν λαχάνων ἀγορή, πλήρης δὲ καὶ ἄρτων, σὺ δέ, ὦ κύον, ἀεὶ λιμώττεις καὶ οὐκ ἐᾷς ἡμᾶς λόγων καλῶν καὶ ἀφθόνων μεταλαμβάνειν, μᾶλλον δὲ σιτεῖσθαι· τροφὴ γὰρ ψυχῆς λόγοι καλοί.' καὶ ἅμα

1 τιδὶ δ' A: corr. Mus ἀφύλισι A: corr. Villebrun τήνδε A: corr. Elmsl 2 δ' Schw: λ' A 3 αὐτῶι A 4 περινάουσιν A: corr. Iacobitz 12. 13 poetae verba agnovit Mein 13 πιναλέος A 14 καταβροχθείσας A: corr. C 15 καὶ del. Di

στραφεὶς πρὸς τὸν οἰκέτην ‘Λεῦκε, ἔφη, κἂν ἐκφατνίσματά τινα ἄρτων ἔχῃς, δὸς τοῖς κυσίν.’ καὶ ὁ Κύνουλκος ‘εἰ μὲν εἰς ἀκροάσεις λόγων, ἔφη, παρεκεκλήμην, ἠπιστάμην ἥκειν ἀγορᾶς πληθυούσης (οὕτως γάρ τις τῶν σοφῶν τὴν τῶν δείξεων ὥραν ἐκάλει, καὶ αὐτὸν οἱ πολλοὶ διὰ τοῦτο Πληθαγόραν ὠνόμαζον)· εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν, d

μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος

κατὰ τὸν Μένανδρον (IV 265 M). διὸ παραχωρῶ σοι, ὦ γάστρων, τῆς τοιαύτης ἐμφορεῖσθαι σιτήσεως·

πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα e
χρυσοῦ τε κἀλέφαντος,

κατὰ τὸν τοῦ Ἐρετριέως Ἀχαιοῦ Κύκνον (fr. 23 N).’

100. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων οἷος ἦν ἀπανίστασθαι· ἐπιστραφεὶς δὲ καὶ θεασάμενος πλῆθος ἰχθύων καὶ ἄλλων παντοδαπῶν ὄψων παρασκευὴν εἰσκυκλουμένην τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀνέκραγεν (A 586. 61)·

‘τέτλαθι δή, πενίη, καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων·
ὄψων γὰρ πλῆθός σε δαμᾷ καὶ λιμὸς ἀτερπής. f

ἐγὼ γὰρ ἤδη ὑπὸ τῆς ἐνδείας οὐ διθυράμβους φθέγγομαι κατὰ τὸν Σωκράτην (Phaedr. p. 238[d]), ἀλλ’ ἤδη καὶ ἔπη· ‘λιμῶδες’ γὰρ ὄντως ‘ἡ ῥαψῳδία’. κατὰ γὰρ Ἀμειψίαν, ὃς ἐν Σφενδόνῃ ἔφη (I 675 K) περὶ σοῦ μαντευσάμενος, ὦ Λαρήνσιε,

κοὐδ’ εἷς σοὔστιν τῶν πλουτούντων, μὰ τὸν Ἥφαιστον, προσόμοιος,
καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν καταπίνειν. 271

5 σοφιστῶν C 8 μακρὰς Cob 10 σιτίσεως A: corr. Mus 11 γὰρ om. C 14 οἷός τ’ ἦν A: corr. Wilam 22 poetae verba agnovit Schw 23 σφενδωνι A

ὁρῶ γὰρ θαῦμ' ἄπιστον, ἰχθύων γένη
περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα, κωβιούς, σπάρους,
ψήττας, ἐρυθίνους, κεστρέας, πέρκας, ὄνους,
θύννους, μελανούρους, σηπίας, αὐλωπίας,
τρίγλας, ἐλεδώνας, σκορπίους,

φησὶν Ἡνίοχος ἐν Πολυπράγμονι (II 432 K)· δεῖ οὖν κἀμὲ κατὰ τὸν κωμικὸν Μεταγένην ἐπειπόντα (I 709 K)

εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ δείπνου
τετλάναι.'

b 101. σιωπήσαντος δ' αὐτοῦ ὁ Μασσούριος ἔφη· 'ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπολείπεταί τινα περὶ τοῦ ἀμφὶ τοὺς οἰκέτας λόγου συμβαλοῦμαί τι καὶ αὐτὸς μέλος εἰς ἔρωτα (Philox. fr. 6) τῷ σοφῷ καὶ φιλτάτῳ Δημοκρίτῳ. Φίλιππος ὁ Θεαγγελεὺς ἐν τῷ περὶ Καρῶν καὶ Λελέγων συγγράμματι (FHG IV 475) καταλέξας τοὺς Λακεδαιμονίων εἵλωτας καὶ τοὺς Θετταλικοὺς πενέστας καὶ Κᾶράς φησι τοῖς Λέλεξιν ὡς οἰκέταις χρήσασθαι πάλαι τε καὶ νῦν. Φύλαρχος δ' ἐν ἕκτῃ ἱστοριῶν (FHG
c I 336) καὶ Βυζαντίους φησὶν οὕτω Βιθυνῶν δεσπόσαι ὡς Λακεδαιμονίους τῶν εἱλώτων. περὶ δὲ τῶν παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐπευνάκτων καλουμένων (δοῦλοι δ' εἰσὶ καὶ οὗτοι) σαφῶς ἐκτίθεται Θεόπομπος διὰ τῆς δευτέρας καὶ τριακοστῆς τῶν ἱστοριῶν (FHG I 310) λέγων οὕτως· 'ἀποθανόντων πολλῶν Λακεδαιμονίων ἐν τῷ πρὸς Μεσσηνίους πολέμῳ οἱ περιλειφθέντες εὐλαβηθέντες μὴ καταφανεῖς γένωνται τοῖς ἐχθροῖς ἐρημωθέντες ἀνεβίβασαν τῶν εἱλώτων ἐφ' ἑκάστην
d στιβάδα τῶν τετελευτηκότων τινάς· οὓς καὶ πολίτας ὕστερον ποιήσαντες προσηγόρευσαν ἐπευνάκτους, ὅτι

1 γὰρ add. Cynulcus 3 εὐρυθίνους A: corr. ϛ 25 fort. τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Μεσσ.

κατετάχθησαν ἀντὶ τῶν τετελευτηκότων ἐπὶ τὰς στιβάδας.'
ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ κἀν τῇ τριακοστῇ καὶ τρίτῃ τῶν
ἱστοριῶν (ibid. 311) παρὰ Σικυωνίοις κατωνακοφόρους
καλεῖσθαι δούλους τινὰς παραπλησίους ὄντας τοῖς
ἐπευνάκτοις. τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Μέναιχμος
ἐν τοῖς Σικυωνιακοῖς (fr. 2 M) [κατωνακοφόρους καλεῖσθαι
δούλους τινὰς παραπλησίους ὄντας τοῖς ἐπευνάκτοις].
ἔτι Θεόπομπος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Φιλιππικῶν (FHG e
I 284) Ἀρδιαίους φησὶ κεκτῆσθαι προσπελατῶν ὥσπερ
εἱλώτων τριάκοντα μυριάδας. 102. οἱ δὲ μόθακες
καλούμενοι παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐλεύθεροι μέν εἰσιν,
οὐ μὴν Λακεδαιμόνιοι. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Φύλαρχος
ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 347)
οὕτως· 'εἰσὶ δ' οἱ μόθακες σύντροφοι τῶν Λακεδαι-
μονίων· ἕκαστος γὰρ τῶν πολιτικῶν παίδων ὡς ἂν
καὶ τὰ ἴδια ἐκποιῶσιν οἳ μὲν ἕνα, οἳ δὲ δύο,
τινὲς δὲ πλείους ποιοῦνται συντρόφους αὐτῶν. εἰσὶν
οὖν οἱ μόθακες ἐλεύθεροι μέν, οὐ μὴν Λακεδαι- f
μόνιοί γε, μετέχουσιν δὲ τῆς παιδείας πάσης. τούτων
ἕνα φασὶ γενέσθαι καὶ Λύσανδρον τὸν καταναυμαχή-
σαντα τοὺς Ἀθηναίους πολίτην γενόμενον δι' ἀνδρα-
γαθίαν.' Μύρων δὲ ὁ Πριηνεὺς ἐν δευτέρῳ Μεσση-
νιακῶν (FHG IV 461) 'πολλάκις, φησίν, ἠλευθέρωσαν
Λακεδαιμόνιοι δούλους καὶ οὓς μὲν ἀφέτας ἐκάλεσαν,
οὓς δὲ ἀδεσπότους, οὓς δὲ ἐρυκτῆρας, δεσποσιοναύτας
δ' ἄλλους, οὓς εἰς τοὺς στόλους κατέτασσον, ἄλλους
δὲ νεοδαμώδεις ἑτέρους ὄντας τῶν εἱλώτων.' Θεό- 272
πομπος δ' ἐν ζ' Ἑλληνικῶν (FHG I 280) περὶ τῶν

1 ἐπὶ K: εἰς A 3. 6 κατανακοφόρους AC 6 inclusa del. Mein 9 ἀρκαδίους A ἀρκάδας C: corr. Palmer 16 corrupta 19 γε Di: τε A παιδιᾶς A: corr. C 24 ἄφετοι Hesych

εἱλώτων λέγων ὅτι καὶ ἑλεάται καλοῦνται γράφει οὕτως· ʽτὸ δὲ τῶν εἱλώτων ἔθνος παντάπασιν ὠμῶς διάκειται καὶ πικρῶς· εἰσὶ γὰρ οὗτοι καταδεδουλωμένοι πολὺν ἤδη χρόνον ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν, οἳ μὲν αὐτῶν ἐκ Μεσσήνης ὄντες, οἱ δ᾽ ἑλεάται κατοικοῦντες πρότερον τὸ καλούμενον Ἕλος τῆς Λακωνικῆς.᾽
103. Τίμαιος δ᾽ ὁ Ταυρομενίτης ἐκλαθόμενος αὐτοῦ — ἐλέγχει δ᾽ αὐτὸν εἰς τοῦτο Πολύβιος ὁ Με-
b γαλοπολίτης διὰ τῆς δωδεκάτης τῶν ἱστοριῶν (c. 6) — οὐκ εἶναι ἔφη σύνηθες τοῖς Ἕλλησι δούλους κτᾶσθαι (FHG I 207), αὐτὸς εἰπὼν ὁ Ἐπιτίμαιος (οὕτως δ᾽ αὐτὸν καλεῖ Ἴστρος ὁ Καλλιμάχειος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἀντιγραφαῖς) εἰπὼν γὰρ ὅτι Μνάσων ὁ Φωκεὺς πλείους ἐκέκτητο δούλους τῶν χιλίων· κἀν τῇ τρίτῃ δὲ τῶν ἱστοριῶν ὁ Ἐπιτίμαιος ἔφη (ib. p. 202) οὕτως εὐδαιμονῆσαι τὴν Κορινθίων πόλιν ὡς κτήσασθαι δούλων μυριάδας ἓξ καὶ τεσσαράκοντα· δι᾽ ἃς ἡγοῦμαι
c καὶ τὴν Πυθίαν αὐτοὺς κεκληκέναι χοινικομέτρας. Κτησικλῆς δ᾽ ἐν τρίτῃ Χρονικῶν (FHG IV 375) ⟨κατὰ τὴν ἑπτα⟩καιδεκάτην πρὸς ταῖς ἑκατόν φησιν ὀλυμπιάδα Ἀθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν καὶ εὑρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας μ΄. Νικίας δ᾽ ὁ Νικηράτου, ὡς ὁ καλὸς ἔφη Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ πόρων (4, 14), χιλίους ἔχων οἰκέτας ἐμίσθωσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἀργυρεῖα Σωσίᾳ τῷ Θρᾳκὶ ἐφ᾽ ᾧ ὀβολὸν ἑκάστου
d τελεῖν τῆς ἡμέρας. Ἀριστοτέλης δ᾽ ἐν Αἰγινητῶν

12 καλλιμάχιος A: corr. C 13 γὰρ om. C 19. 20 κατὰ τὴν ἑπτακαιδεκάτην Di (numerum invenit St. Croix): καὶ δεκάτηι A ἐν τρίτῳ (ex v. 19) καὶ δεκάτῳ πρὸς ταῖς ρ΄ ὀλυμπιάδι C 27 ἑκάστου Xen: ἕκαστον AC

ἠγείρετο, κατ᾽ ἀμφότερα δυστυχῶν. ὁ δὲ Ποντικὸς d Ἑστιαῖος καλῶς ἐκαυχᾶτο μήτε ἀνατέλλοντα μήτε καταδυόμενόν ποτε τὸν ἥλιον ἑωρακέναι διὰ τὸ παιδείᾳ παντὶ καιρῷ προσέχειν, ὡς ὁ Νικαεὺς Νικίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς Διαδοχαῖς (FHG IV 464). 106. τί οὖν, οὐκ εἶχεν καὶ Σκιπίων καὶ ὁ Καῖσαρ οἰκέτας; εἶχον, ἀλλ᾽ ἐφύλασσον τοὺς πατρίους νόμους καὶ κεκολασμένως ἔζων τηροῦντες τὰ τῆς πολιτείας ἔθη. συνετῶν γάρ ἐστιν ἀνδρῶν ἐμμένειν τοῖς παλαιοῖς ζηλώμασιν, δι᾽ ὧν στρατευόμενοι κατεστρέφοντο τοὺς ἄλλους, [καὶ] λαμβάνοντες e ἅμα τοῖς δοριαλώτοις καὶ εἴ τι χρήσιμον καὶ καλὸν ὑπῆρχε παρ᾽ ἐκείνοις εἰς μίμησιν· ὅπερ ἐν τοῖς πάλαι χρόνοις ἐποίουν οἱ Ῥωμαῖοι. διαφυλάττοντες γὰρ ἅμα καὶ τὰ πάτρια μετῆγον παρὰ τῶν χειρωθέντων εἴ τι λείψανον καλῆς ἀσκήσεως εὕρισκον, τὰ ἄχρηστα ἐκείνοις ἐῶντες, ὅπως μηδ᾽ εἰς ἀνάκτησιν ὧν ἀπέβαλον ἐλθεῖν ποτε δυνηθῶσι. παρὰ γοῦν τῶν Ἑλλήνων μηχανὰς καὶ ὄργανα πολιορκητικὰ μαθόντες τούτοις αὐτῶν περιεγένοντο, Φοινίκων τε τὰ ναυτικὰ εὑρόντων τούτοις αὐτοὺς κατεναυμάχησαν. ἔλαβον δὲ f καὶ παρὰ Τυρρηνῶν τὴν σταδίαν μάχην φαλαγγηδὸν ἐπιόντων, καὶ παρὰ Σαυνιτῶν δὲ ἔμαθον θυρεοῦ χρῆσιν, παρὰ δὲ Ἰβήρων γαίσων, καὶ ἄλλα δὲ παρ᾽ ἄλλων μαθόντες ἄμεινον ἐπεξειργάσαντο· μιμησάμενοί τε κατὰ πάντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν διετήρησαν αὐτὴν μᾶλλον ἢ ἐκεῖνοι· νῦν δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν χρησίμων ποιούμενοι παρὰ τῶν ἐναντίων συναποφέρονται καὶ τὰ μοχθηρὰ ζηλώματα. 107. πάτριος μὲν γὰρ ἦν 274 αὐτοῖς, ὥς φησι Ποσειδώνιος (FHG III 253), καρτερία

1 ἀνίστατο (pro ἠγείρετο) C 6 σκηπίων AC 10 καὶ om. C, del. K 28 ⟨οὐκέτι⟩ ποιούμενοι vel παριέμενοι K

273 ὀλίγον πολλῶν δούλων καθ' ἑκάστην ἡμέραν συρρεόντων
ὡς αὐτόν· καὶ εἰ μὴ ἀπέθανεν ἐν τῇ πρὸς Λικίννιον
Κράσσον παρατάξει, οὐ τὸν τυχόντα ἂν ἱδρῶτα τοῖς
ἡμεδαποῖς παρεσχήκει, ὡς ὁ κατὰ τὴν Σικελίαν Εὔνους.
105. σώφρονες δ' ἦσαν καὶ πάντα ἄριστοι οἱ ἀρ-
χαῖοι Ῥωμαῖοι· Σκιπίων γοῦν ὁ Ἀφρικανὸς ἐπίκλην
ἐκπεμπόμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπὶ τὸ καταστήσασθαι
τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην βασιλείας, ἵνα τοῖς προσή-
κουσιν ἐγχειρισθῶσιν, πέντε μόνους ⟨συν⟩επήγετο
οἰκέτας, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος (fr. 166 H) καὶ Ποσει-
b δώνιος (FHG III 255), καὶ ἑνὸς ἀποθανόντος κατὰ τὴν
ὁδοιπορίαν ἐπέστειλε τοῖς οἰκείοις ἄλλον ἀντ' ἐκείνου
πριαμένους πέμψαι αὐτῷ. Ἰούλιος δὲ Καῖσαρ ὁ πρῶτος
πάντων ἀνθρώπων περαιωθεὶς ἐπὶ τὰς Βρεττανίδας
νήσους μετὰ χιλίων σκαφῶν τρεῖς οἰκέτας τοὺς πάντας
συνεπήγετο, ὡς Κόττας ἱστορεῖ ὁ τότε ὑποστρατηγῶν
αὐτῷ ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας συγγράμματι
(p. 247 ed. min. Pet), ὃ τῇ πατρίῳ ἡμῶν γέγραπται φωνῇ.
ἀλλ' οὐ Σμινδυρίδης ὁ Συβαρίτης τοιοῦτος, ὦ Ἕλληνες,
ὃς ἐπὶ τὸν Ἀγαρίστης τῆς Κλεισθένους θυγατρὸς
c ἐξορμῶν γάμον ὑπὸ χλιδῆς καὶ τρυφῆς χιλίους συν-
επήγετο οἰκέτας, ἁλιεῖς καὶ ὀρνιθευτὰς καὶ μαγείρους·
οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ ἐνδείξασθαι βουλόμενος ὡς εὐδαι-
μόνως ἔζη, ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν
τῷ περὶ ἡδονῆς (fr. 33 Koepke) (τὸ δ' αὐτὸ βιβλίον καὶ
ὡς Θεοφράστου φέρεται) οὐκ ἔφη τὸν ἥλιον ἐτῶν
εἴκοσιν οὔτ' ἀνατέλλοντα οὔτε δυόμενον ἑωρακέναι.
καὶ τοῦτ' ἦν αὐτῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν πρὸς εὐδαι-
μονίαν. οὗτος, ὡς ἔοικεν, πρωὶ μὲν ἐκάθευδεν, ὀψὲ δ'

6 σκηπίων A 9 ἐπήγετο A: corr. K 20 ἀγαρόστης AC
21 ἰδίους (pro χιλίους) Diod. 8,19, cf. Cobet mnem. 9,270

ἠγείρετο, κατ' ἀμφότερα δυστυχῶν. ὁ δὲ Ποντικὸς d
Ἑστιαῖος καλῶς ἐκαυχᾶτο μήτε ἀνατέλλοντα μήτε κατα-
δυόμενόν ποτε τὸν ἥλιον ἑωρακέναι διὰ τὸ παιδείᾳ
παντὶ καιρῷ προσέχειν, ὡς ὁ Νικαεὺς Νικίας ἱστορεῖ
ἐν ταῖς Διαδοχαῖς (FHG IV 464). 106. τί οὖν, οὐκ εἶχεν
καὶ Σκιπίων καὶ ὁ Καῖσαρ οἰκέτας; εἶχον, ἀλλ' ἐφύ-
λασσον τοὺς πατρίους νόμους καὶ κεκολασμένως ἔζων
τηροῦντες τὰ τῆς πολιτείας ἔθη. συνετῶν γάρ ἐστιν
ἀνδρῶν ἐμμένειν τοῖς παλαιοῖς ζηλώμασιν, δι' ὧν
στρατευόμενοι κατεστρέφοντο τοὺς ἄλλους, [καὶ] λαμ- e
βάνοντες ἅμα τοῖς δοριαλώτοις καὶ εἴ τι χρήσιμον
καὶ καλὸν ὑπῆρχε παρ' ἐκείνοις εἰς μίμησιν· ὅπερ ἐν
τοῖς πάλαι χρόνοις ἐποίουν οἱ Ῥωμαῖοι. διαφυλάττοντες
γὰρ ἅμα καὶ τὰ πάτρια μετῆγον παρὰ τῶν χειρω-
θέντων εἴ τι λείψανον καλῆς ἀσκήσεως εὕρισκον, τὰ
ἄχρηστα ἐκείνοις ἐῶντες, ὅπως μηδ' εἰς ἀνάκτησιν ὧν
ἀπέβαλον ἐλθεῖν ποτε δυνηθῶσι. παρὰ γοῦν τῶν
Ἑλλήνων μηχανὰς καὶ ὄργανα πολιορκητικὰ μαθόντες
τούτοις αὐτῶν περιεγένοντο, Φοινίκων τε τὰ ναυτικὰ
εὑρόντων τούτοις αὐτοὺς κατεναυμάχησαν. ἔλαβον δὲ f
καὶ παρὰ Τυρρηνῶν τὴν σταδίαν μάχην φαλαγγηδὸν
ἐπιόντων, καὶ παρὰ Σαυνιτῶν δὲ ἔμαθον θυρεοῦ χρῆσιν,
παρὰ δὲ Ἰβήρων γαίσων, καὶ ἄλλα δὲ παρ' ἄλλων
μαθόντες ἄμεινον ἐπεξειργάσαντο· μιμησάμενοί τε κατὰ
πάντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν διετήρησαν αὐτὴν
μᾶλλον ἢ ἐκεῖνοι· νῦν δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν χρησίμων
ποιούμενοι παρὰ τῶν ἐναντίων συναποφέρονται καὶ
τὰ μοχθηρὰ ζηλώματα. 107. πάτριος μὲν γὰρ ἦν 274
αὐτοῖς, ὥς φησι Ποσειδώνιος (FHG III 253), καρτερία

1 ἀνίστατο (pro ἠγείρετο) C 6 σκηπίων AC 10 καὶ om. C, del. K 28 ⟨οὐκέτι⟩ ποιούμενοι vel παριέμενοι K

καὶ λιτὴ δίαιτα καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὴν κτῆσιν
ἀφελὴς καὶ ἀπερίεργος χρῆσις, ἔτι δὲ εὐσέβεια μὲν
θαυμαστὴ περὶ τὸ δαιμόνιον, δικαιοσύνη δὲ καὶ πολλὴ
τοῦ πλημμελεῖν εὐλάβεια πρὸς πάντας ἀνθρώπους
μετὰ τῆς κατὰ γεωργίαν ἀσκήσεως. τοῦτο δ' ἔστιν ἐκ
τῶν πατρίων θυσιῶν ὧν ἐπιτελοῦμεν ἰδεῖν· ὁδούς τε
γὰρ πορευόμεθα τεταγμένας καὶ ὡρισμένας καὶ τεταγ-
b μένα φέρομεν καὶ λέγομεν ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ δρῶμεν
ἐν ταῖς ἱερουργίαις, ἀφελῆ τε ταῦτα καὶ λιτά, καὶ
οὐδὲν πλέον τῶν κατὰ φύσιν οὔτε ἠμφιεσμένοι καὶ
περὶ τὰ σώματα ἔχοντες οὔτε ἀπαρχόμενοι, ἐσθῆτάς
τε ἔχομεν καὶ ὑποδέσεις εὐτελεῖς πίλους τε ταῖς κε-
φαλαῖς περικείμεθα προβατείων δερμάτων δασεῖς, κε-
ράμεα δὲ καὶ χαλκᾶ τὰ διακονήματα κομίζομεν κἂν
τούτοις βρωτὰ καὶ ποτὰ πάντων ἀπεριεργότατα, ἄτοπον
ἡγούμενοι τοῖς μὲν θεοῖς πέμπειν κατὰ τὰ πάτρια,
c αὑτοῖς δὲ χορηγεῖν κατὰ τὰ ἐπείσακτα· καίτοι γε τὰ
μὲν εἰς ἡμᾶς δαπανώμενα τῇ χρείᾳ μετρεῖται, τὰ δ'
εἰς τοὺς θεοὺς ἀπαρχαί τινές εἰσι. 108. Μούκιος
γοῦν Σκευόλας τρίτος ἐν Ῥώμῃ τὸν Φάνιον ἐτήρει
νόμον αὐτὸς καὶ Αἴλιος Τουβέρων καὶ Ῥουτίλιος
Ῥοῦφος ὁ τὴν πάτριον ἱστορίαν γεγραφώς. ἐκέλευε
δ' ὁ νόμος τριῶν μὲν πλείονας τῶν ἔξω τῆς οἰκίας
μὴ ὑποδέχεσθαι, κατὰ ἀγορὰν δὲ τῶν πέντε· τοῦτο
δὲ τρὶς τοῦ μηνὸς ἐγίνετο. ὀψωνεῖν δὲ πλείονος τῶν
δυεῖν δραχμῶν καὶ ἡμίσους οὐκ ἐπέτρεπεν· κρέως δὲ
καπνιστοῦ δεκαπέντε τάλαντα δαπανᾶν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν
d ἐπεχώρει καὶ ὅσα γῆ φέρει λάχανα καὶ ὀσπρέων ἑψή-

1 πρὸς K: ὑπὸ AC, περὶ Mein 12 πίλους C: πλείους A 13 προβατίων A: corr. C 21 ναυτος καικίλιος τουβέρων A: corr. Mercerus 26 κρεῶς A

ματα. σμικρᾶς δὲ πάνυ τῆς δαπάνης ὑπαρχούσης διὰ τὸ τοὺς παρανομοῦντας καὶ ἀφειδῶς ἀναλίσκοντας ἀνατετιμηκέναι τὰ ὤνια πρὸς τὸ ἐλευθεριώτερον νομίμως προήρχοντο· ὁ μὲν γὰρ Τουβέρων παρὰ τῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἀγροῖς ὄρνιθας ὠνεῖτο δραχμιαίους, ὁ δὲ Ῥουτίλιος παρὰ τῶν ἁλιευόντων αὑτοῦ δούλων τριωβόλου τὴν μνᾶν τοῦ ὄψου καὶ μάλιστα τοῦ θυριανοῦ καλουμένου· μέρος δ' ἐστὶ τοῦτο θαλασσίου κυνὸς οὕτω καλούμενον. ὁ δὲ Μούκιος παρὰ τῶν e εὐχρηστουμένων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν τύπον ἐποιεῖτο τὴν διατίμησιν. ἐκ τοσούτων οὖν μυριάδων ἀνθρώπων οὗτοι μόνοι τὸν νόμον ἐνόρκως ἐτήρουν καὶ δῶρον οὐδὲ τὸ μικρότατον ἐδέχοντο· αὐτοὶ δ' ἄλλοις ἐδίδοσαν καὶ φίλοις τοῖς ἀπὸ παιδείας ὁρμωμένοις μεγάλα· καὶ γὰρ ἀντείχοντο τῶν ἐκ τῆς στοᾶς δογμάτων. 109. τῆς δὲ πολυτελείας τῆς νῦν ἀκμαζούσης πρῶτος ἡγεμὼν ἐγένετο Λεύκολλος ὁ καταναυμαχήσας Μιθριδάτην, ὡς Νικόλαος ὁ περιπατητικὸς ἱστορεῖ (cf. FHG IV 416, 83)· ἀφικόμενος γὰρ εἰς f τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν ἧτταν τὴν Μιθριδάτου ἔτι τε τὴν Τιγράνου τοῦ Ἀρμενίου καὶ θριαμβεύσας λόγον τε ἀποδοὺς τῶν τοῦ πολέμου πράξεων ὤκειλεν εἰς πολυτελῆ δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης καὶ πρῶτος τρυφῆς εἰσηγητὴς Ῥωμαίοις ἐγένετο, καρπωσάμενος δυεῖν βασιλέων τῶν προειρημένων πλοῦτον. Κάτων δὲ ἐκεῖνος, ὡς Πολύβιος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 24 H), ἐδυσχέραινε καὶ

8 θυρσίωνος K coll. VII 310 e et Plin. 9, 9,11 13 αὐτοὶ Mein: οὗτοι AC 14 ἄλλοις τε et 15 μάλιστα (pro μεγάλα) K 22 ωἴκει μὲν A: corr. C, cf. XII 543 α (ἐξώκειλεν) 25 fort. [τῶν προειρημένων] 27 ἐδυσχαίραινε A: corr. C

275 ἐκεκράγει, ὅτι τινὲς τὰς ξενικὰς τρυφὰς εἰσήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην, τριακοσίων μὲν δραχμῶν κεράμιον ταρίχων Ποντικῶν ὠνησάμενοι, καὶ μειράκια δ' εὔμορφα ὑπερβαλλούσης ἀγρῶν τιμῆς. πρότερον δὲ οὕτως ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντες ὥστε καὶ καθ' ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος (FHG III 253), οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις ἦγον τοὺς υἱοὺς ὕδωρ μὲν ὡς τὸ πολὺ πίνοντας, ἐσθίοντας δ' ὅ τι ἂν τύχῃ. καὶ πολλάκις, φησίν, πατὴρ ἢ μήτηρ υἱὸν ἠρώτα πότερον ἀπίους ἢ κάρυα βούλεται δειπνῆσαι, καὶ τούτων
b τι φαγὼν ἠρκεῖτο καὶ ἐκοιμᾶτο. νῦν δέ, ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 284), οὐδείς ἐστι καὶ τῶν μετρίως εὐπορουμένων, ὅστις οὐ πολυτελῆ μὲν τράπεζαν παρατίθεται, μαγείρους δὲ καὶ θεραπείαν ἄλλην πολλὴν κέκτηται καὶ πλείω δαπανᾷ τὰ καθ' ἡμέραν ἢ πρότερον ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς θυσίαις ἀνήλισκον.'

ἐπεὶ δὲ εἰς ἱκανὸν μῆκος προὔβη τὰ τῶν ἀπομνημονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσωμεν τὸν λόγον.

Z

Ἐπιτελουμένου δὲ ἤδη τοῦ δείπνου τῶν Φαγησίων ἑορτὴν συντελεῖσθαι νομίσαντες οἱ κυνικοὶ πάντων μᾶλλον ηὐφραίνοντο. καὶ ὁ Κύνουλκος ἔφη 'ἕως ἡμεῖς δειπνοῦμεν, ὦ Οὐλπιανέ, (λόγοις γὰρ ἑστιᾷ) προβάλλω σοι παρὰ τίνι εἴρηται Φαγήσια ἑορτὴ καὶ Φαγησιπόσια.' καὶ ὃς ἀπορηθεὶς ἐπισχεῖν τε κελεύσας τοὺς παῖδας τὴν περιφορὰν καίτοι ἤδη οὔσης ἑσπέρας·

4 ἀγρὸν Wilam Z ΤΩΝ ΕΙϹ Λ̄ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙΓ̄ 25. 26 φαγησία et φαγησιποσία A

'οὐ συμπεριφέρομαι, ὦ σοφώτατε· ὥστε λέγειν σοὶ καιρός, ἵνα μᾶλλον καὶ δειπνήσῃς ἥδιον.' καὶ ὃς 'εἰ χάριν ὁμολογήσεις μαθών, λέξω.' ὁμολογήσαντος δ' ἔφη· 'Κλέαρχος Ἀριστοτέλους μαθητής, Σολεὺς δὲ τὸ γένος, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ γρίφων (κρατῶ γὰρ καὶ τῆς λέξεως διὰ τὸ σφόδρα μοι εἶναι προσφιλῆ) οὑτωσί πως εἴρηκε (FHG II 321)· 'φαγήσια, οἳ δὲ φαγησιπόσια προσαγορεύουσι τὴν ἑορτήν· ἐξέλιπε δὲ αὕτη, καθάπερ ἡ τῶν ῥαψῳδῶν ἣν ἦγον . . . καὶ τὴν τῶν Διονυσίων· ἐν ᾗ παριόντες ἑκάστῳ τῶν θεῶν οἷον τιμὴν ἐπετέλουν τὴν ῥαψῳδίαν.' ταῦτ' εἶπεν ὁ Κλέαρχος. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ὦ ἑταῖρε, καὶ τὸ βιβλίον κεκτημένος 276 οὐ φθονήσω σοι· ἀφ' οὗ πολλὰ ἐκμαθὼν εὐπορήσεις προβλημάτων· καὶ γὰρ Καλλίαν ἱστορεῖ τὸν Ἀθηναῖον γραμματικὴν συνθεῖναι τραγῳδίαν, ἀφ' ἧς ποιῆσαι τὰ μέλη καὶ τὴν διάθεσιν Εὐριπίδην ἐν Μηδείᾳ καὶ Σοφοκλέα τὸν Οἰδίπουν.' 2. θαυμασάντων δὲ πάντων τὸ εὐπαίδευτον τοῦ Κυνούλκου ο Πλούταρχος 'κατὰ τὸ ὅμοιον, ἔφη, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ ἐμῇ Λαγυνοφόρια ἑορτή τις ἤγετο, περὶ ἧς ἱστορεῖ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ συγγράμματι Ἀρσινόη. λέγει δὲ οὕτως (p. 197 B)· 'τοῦ Πτολεμαίου b κτίζοντος ἑορτῶν καὶ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη καὶ μάλιστα περὶ τὸν Διόνυσον, ἠρώτησεν Ἀρσινόη τὸν φέροντα τοὺς θαλλοὺς τίνα νῦν ἡμέραν ἄγει καὶ τίς

2 ἤδειον A 3 ὁμολογήσειας A 5 περιγραφων A: corr. Cas 7 φαγησίας A: φαγησία C 9 ῥαψῳδιῶν C 10 ἕκαστοι A: corr. Welcker 11 ἀπετέλουν A ἐπετέλουν C 15 γραμματικὸν AC: Καλλίου γραμματικοῦ ἀθηναίου γραμματικὴ τραγῳδία lemma cod. A 17 οἰδίπου A: corr. C 20 λαγυνοφορία AC: 23 ἑορτῶν K: ἑορτὴν A

ἐστὶν ἑορτή. τοῦ δ' εἰπόντος 'καλεῖται μὲν Λαγυνοφόρια, καὶ τὰ κομισθέντα αὑτοῖς δειπνοῦσι κατακλιθέντες ἐπὶ στιβάδων καὶ ἐξ ἰδίας ἕκαστος λαγύνου παρ' αὑτῶν φέροντες πίνουσιν'' ὡς δ' οὗτος ἀπε-
c χώρησεν, ἐμβλέψασα πρὸς ἡμᾶς 'συνοίκιά γ', ἔφη, ταῦτα ῥυπαρά. ἀνάγκη γὰρ τὴν σύνοδον γίνεσθαι παμμιγοῦς ὄχλου, θοίνην ἕωλον καὶ οὐδαμῶς εὐπρεπῆ παρατιθεμένων.' εἰ δὲ τὸ γένος τῆς ἑορτῆς ἤρεσκεν, οὐκ ἂν ἐκοπίασε δήπου τὰ αὐτὰ ταῦτα παρασκευάζουσα ἡ βασίλεια καθάπερ ἐν τοῖς Χουσίν· εὐωχοῦνται μὲν γὰρ κατ' ἰδίαν, παρέχει δὲ ταῦτα ὁ καλέσας ἐπὶ τὴν ἑστίασιν.'

3. τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας εἰς τὴν τοῦ δείπνου παρασκευὴν ἔφη· 'εἶτα πῶς δειπνήσομεν τοσαῦτα δεῖπνα; ἴσως διὰ νυκτός, ὡς ⟨ὁ⟩ χαρί-
d εις Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν (I 395 K), οὕτως λέγων οἱονεὶ δι' ὅλης νυκτός· ὡς καὶ τὸ Ὁμηρικὸν ἔχει (ι 298)·

κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.

ἀντὶ τοῦ διὰ πάντων τῶν μήλων, τὸ μέγεθος αὐτοῦ ἐμφανίζων.' πρὸς ὃν ὁ ἰατρὸς ἔφη Δάφνος 'ὠφελιμώτερά ἐστι, φίλτατε, τῷ παντὶ σώματι τὰ νυκτερινὰ δεῖπνα· τὸ γὰρ τῆς σελήνης ἄστρον πρὸς τὰς τῆς τροφῆς ἁρμόττει πέψεις σηπτικὸν ὑπάρχον· κατὰ σῆψιν
e δ' ἡ πέψις. εὐσηπτότερα γοῦν τὰ νύκτωρ θυόμενα τῶν ἱερείων καὶ τῶν ξύλων τὰ πρὸς τὸ σελήνιον κοπτόμενα, καὶ τῶν καρπῶν δὲ οἱ πλεῖστοι πρὸς τὸ σελήνιον πεπαίνονται.'

1. 2 λαγυνοφορία AC 15 ὁ add. Mus 19 ἐντὸς θεάτροιο A 21 sqq. cf. Plut. qu. symp. III 10 22 fort. φίλτατοι, παντὶ

4. πολλῶν δὲ ὄντων καὶ διαφόρων τῶν παρεσκευα-
σμένων καὶ αἰεὶ παρασκευαζομένων ἰχθύων μεγέθει
τε καὶ ποικιλίᾳ ὁ Μυρτίλος ἔφη· ʽεἰκότως, ἄνδρες
φίλοι, πάντων τῶν προσοψημάτων ὄψων καλουμένων
ἐξενίκησεν ὁ ἰχθὺς διὰ τὴν ἐξαίρετον ἐδωδὴν μόνος
οὕτως καλεῖσθαι διὰ τοὺς ἐπιμανῶς ἐσχηκότας πρὸς
ταύτην τὴν ἐδωδήν. λέγομεν γοῦν ὀψοφάγους οὐ τοὺς f
βόεια ἐσθίοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς ʽβοείοις
κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά' (Eur. fr. 899), οὐδὲ τὸν
φιλόσυκον, οἷος ἦν Πλάτων ὁ φιλόσοφος, ὡς ἱστορεῖ
Φανόκριτος ἐν τῷ περὶ Εὐδόξου (FHG IV 472)· ἱστορεῖ
δ' ὅτι καὶ Ἀρκεσίλας φιλόβοτρυς ἦν· ἀλλὰ τοὺς περὶ
τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναστρεφομένους. φιλόμηλοι δ' ἦσαν
Φίλιππός τε ὁ Μακεδὼν καὶ ο υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος,
ὡς Δωρόθεός φησιν ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον 277
ἱστοριῶν (fr. 1 M)· Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἱστορεῖ
(fr. 4 M) ὡς κάλλιστα μῆλα εὑρὼν ὁ Ἀλέξανδρος περὶ
τὴν Βαβυλωνίαν χώραν τούτων τε πληρώσας τὰ
σκάφη μηλομαχίαν ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιήσατο, ὡς τὴν
θέαν ἡδίστην γενέσθαι. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι ὄψον κυρίως
καλεῖται πᾶν τὸ πυρὶ κατασκευαζόμενον εἰς ἐδωδήν·
ἤτοι γὰρ ἕψον ἐστὶν ἢ παρὰ τὶ ὠπτῆσθαι ὠνόμασται.'

5. πολλῶν οὖν ὄντων τῶν ἰχθύων, οὓς κατὰ τὰς
ἑκάστας ὥρας ἐδαινύμεθα, ὦ θαυμασιώτατε Τιμόκρα-
τες, — κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα (fr. 691)

χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει, b
σαίνοντες οὐραίοισι

5 fort. *διὰ τὸ ἐξαίρετον τῆς ἐδωδῆς* coll. Plut. qu. symp. IV 4 p. 667f 7 *γοῦν* Di: *οὖν* AC (*καὶ γὰρ* Plut) 19 fort. *καὶ τὴν θ.* 24 *ἐνδαινύμεθα* A: corr. K 27 *σαίνουσιν* AC: corr. Brunck *σαίνουσι δ'* Nauck

οὐ τὴν κεκτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας· καὶ κατὰ τὰς
Ἀχαιοῦ δὲ Μοίρας (fr. 25)·

πολὺς γὰρ ὅμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν
. . . . ἐνάλιος θεωρία,
χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἁλός. —

ἀπομνημονεύσω δέ σοι ἃ περὶ ἑκάστου ἔλεξαν οἱ δειπνο-
σοφισταί. πάντες γὰρ συνεισήνεγκαν εἰς αὐτοὺς τὰς
c ἐκ βιβλίων συμβολάς, ὧν τὰ ὀνόματα διὰ τὸ πλῆθος
παραλείψω.

ὅστις ἀγοράζων ὄψον . . . .
ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν
ῥαφανῖδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται·

φησὶν Ἄμφις ἐν Λευκάδι (II 243 K)· ἵνα δὲ εὐμνημό-
νευτά σοι γένηται τὰ λεχθέντα, κατὰ στοιχεῖον τάξω
τὰ ὀνόματα. καὶ γὰρ Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Αἴαντι
μαστιγοφόρῳ τοὺς ἰχθῦς ἐλλοὺς (v. 1297)

ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν,

ἐζήτησέν τις εἰ καὶ τῶν προ αὐτοῦ τις τῷ ὀνόματι
κέχρηται. πρὸς ὃν ὁ Ζωίλος ἔφη· 'ἐγὼ δὲ οὐκ ὢν
d ὀψοφαγίστατος (οὕτω γὰρ Ξενοφῶν ὠνόμασεν ἐν
Ἀπομνημονεύμασι (III 13, 4) γράφων οὕτως· 'ὀψοφαγί-
στατός τε καὶ βλακίστατός ἐστιν') οἶδα ὅτι ὁ τὴν Τιτα-
νομαχίαν ποιήσας, εἴτ' Εὔμηλός ἐστιν ὁ Κορίνθιος
ἢ Ἀρκτῖνος ἢ ὅστις δήποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, ἐν
τῷ δευτέρῳ οὕτως εἴρηκεν (fr. 4 K)·

ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἐλλοὶ
νήχοντες παίζουσι δι' ὕδατος ἀμβροσίοιο.

e ἔχαιρε δὲ Σοφοκλῆς τῷ ἐπικῷ κύκλῳ, ὡς καὶ ὅλα

3 πολὺς δ' Erfurdt 5 χραίνοντος θυραίοισιν A: corr. Cas 10 Amphidis verba hic non apta 15 ἐν ἄι | τι A: corr. C 27 παίζοντες νήχοντο Bergk

δράματα ποιῆσαι κατακολουθῶν τῇ ἐν τούτῳ μυθοποιίᾳ.'

6. παρατεθεισῶν οὖν ΑΜΙΩΝ ἔφη τις· 'ταύτας Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 301 R) τὰ μὲν βράγχια ἔχειν καλυπτά, εἶναι δὲ καρχαρόδοντας καὶ τῶν συναγελαζομένων καὶ σαρκοφάγων χολήν τε ἔχειν ἰσομήκη τῷ ἐντέρῳ καὶ σπλῆνα ὁμοίως. λέγεται δὲ ὡς θηρευθεῖσαι προσανάλλονται καὶ ἀποτρώγουσαι τὴν ὁρμιὰν ἐκφεύ- f γουσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι (I 683 K) λέγων οὕτως·

ὅτε δ' ἦσθες | ἀμίας παχείας.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Σειρῆσιν (p. 251 L)·

πρωὶ μέν γ' ἀτενὲς ἀπ' ἀοῦς ἀφύας ἀπεπυρίζομες
στρογγύλας καὶ δελφακίνας ὀπτὰ κρέα καὶ πωλύπους,
καὶ γλυκύν γ' ἐπ' ὦν ἐπίομες οἶνον. *Β.* οἰβοιβοῖ τάλας.
Α. περὶ σᾶμά με καλοῦσα κατίσκα λέγοι. *Β.* φοῖ τῶν κακῶν.
Α. ὃ καὶ παρὰ τρίγλα τε μία παχῆα κἀμίαι δύο 278
διατετμαμέναι μέσαι φάσσαι τε τοσσαῦται παρῆς
σκορπίοι τε.

Ἀριστοτέλης δὲ (p. 301 R) παρετυμολογῶν αὐτῆς τοὔνομά φησιν ὠνομάσθαι παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι ταῖς παραπλησίαις· ἐστὶ γὰρ συναγελαστική. Ἱκέσιος δ' ἐν τοῖς περὶ ὕλης εὐχύλους μὲν αὐτὰς εἶναι καὶ ἁπαλάς, πρὸς δὲ τὰς ἐκκρίσεις μέσας, ἧσσον δὲ τροφίμους.

7. ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρο-

11 ἤσθιες Mein 13 ἀποπυρίζομες A: corr. Schw 14 δελφακίσκας Bgk 17 πέπερι, σασαμίς, πλακοῦς B. ἆ. A. κίσχάδες B. φοῦ Bgk 19 καὶ σπάροι Wilam τρίγλας τε καὶ παχηα A: corr. Ahrens 20 διατεταγμαμεναι A: corr. Mein τοσαῦται παρῆν A: corr. Schw

λογίᾳ (οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαί φησι *Λυκόφρων* ἐν
b τοῖς περὶ κωμῳδίας (fr. 19 Strecker), ὡς τὴν *Κλεοστράτου* τοῦ *Τενεδίου* '*Ἀστρολογίαν*) περὶ τῆς ἀμίας φησὶν οὕτως (fr. 7 Ribb)·

τὴν δ' ἀμίαν φθινοπώρου, ὅταν πλειὰς καταδύνῃ,
πάντα τρόπον σκεύαζε. τί σοι τάδε μυθολογεύω;
οὐ γὰρ μὴ σὺ διαφθείρῃς οὐδ' ἂν ἐπιθυμῇς.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο δαήμεναι, ὦ φίλε Μόσχε,
ὅντινα χρή σε τρόπον κείνην διαθεῖναι ἄριστα,
c ἐν συκῆς φύλλοις καὶ ὀριγάνῳ οὐ μάλα πολλῇ·
μὴ τυρόν, μὴ λῆρον· ἁπλῶς δ' οὕτως θεραπεύσας
ἐν συκῆς φύλλοις σχοίνῳ κατάδησον ἄνωθεν,
εἶθ' ὑπὸ θερμὴν ὦσον ἔσω σποδόν, ἐν φρεσὶ καιρὸν
γινώσκων ὁπότ' ἔστ' ὀπτή, καὶ μὴ κατακαύσῃς.
ἔστω δ' αὕτη σοι Βυζαντίου ἐξ ἐρατεινοῦ,
εἴπερ ἔχειν ἀγαθὴν ἐθέλεις, κἂν ἐγγὺς ἁλῷ που
τοῦδε τόπου, κεδνὴν λήψει· τηλοῦ δὲ θαλάσσης
d Ἑλλησποντιάδος χείρων, κἂν κλεινὸν ἀμείψῃς
Αἰγαίου πελάγους ἔναλον πόρον, οὐκ ἔθ' ὁμοία
γίνεται, ἀλλὰ καταισχύνει τὸν πρόσθεν ἔπαινον.

8. οὗτος ὁ *Ἀρχέστρατος* ὑπὸ φιληδονίας γῆν πᾶσαν καὶ θάλασσαν περιῆλθεν ἀκριβῶς, ἐμοὶ δοκεῖ, τὰ πρὸς γαστέρα ἐπιμελῶς ἐξετάσαι βουληθείς· καὶ ὥσπερ οἱ τὰς *Περιηγήσεις* καὶ τοὺς *Περίπλους* ποιησάμενοι μετ' ἀκριβείας ἐθέλει πάντα ἐκτίθεσθαι 'ὅπου ἐστὶν ἕκαστον κάλλιστον βρωτόν τε ⟨ποτόν τε⟩'. τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἐν
e τῷ προοιμίῳ ἐπαγγέλλεται (fr. 2 R) τῶν καλῶν τούτων

3 *γαστρολογίαν* A: corr. Heringa 7 *σε διαφθείρηγ'* AC: corr. Coraes 16 *ἄλωπου* A: corr. Schneider 18 *κεινον* A: corr. Pors 23 *ἐπιμελῶς* om. C *καὶ ἐπιμελῶς* Wilam 26 *ποτόν τε* add. Cas

ὑποθηκῶν ὧν πρὸς τοὺς ἑταίρους ποιεῖται Μόσχον τε καὶ Κλέανδρον, ὥσπερ ὑποτιθέμενος αὐτοῖς κατὰ τὴν Πυθίαν ζητεῖν

ἵππον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίην τε γυναῖκα,
ἄνδρας δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.

Χρύσιππος δ' αὐτὸν ὁ ὄντως φιλόσοφος καὶ περὶ πάντα ἀνὴρ ἀρχηγὸν Ἐπικούρῳ φησὶ γενέσθαι καὶ τοῖς τὰ τούτου ἐπισταμένοις τῆς πάντα διαλυμηναμένης f
ἡδονῆς· καὶ γὰρ οὐκ ἐγκαλυπτόμενος ὁ Ἐπίκουρος λέγει, ἀλλὰ μεγάλῃ τῇ φωνῇ· 'οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τἀγαθὸν ἀφελὼν μὲν τὴν διὰ χυλῶν, ἀφελὼν δὲ τὴν δι' ἀφροδισίων ἡδονήν.' οἴεται γὰρ οὕτως ὁ σοφὸς καὶ τὸν ἀσώτων βίον ἀνεπίληπτον εἶναι, εἴπερ αὐτῷ προσγένοιτο τὸ ἀδεὲς καὶ ἵλεων. διὸ καὶ οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ κατατρέχοντές που τῆς ἡδονῆς καὶ ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς βοῶσιν. 9. Βάτων 279
μὲν ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιήσας πατέρα τῷ τοῦ υἱοῦ παιδαγωγῷ καὶ λέγοντα (IV 502 M)·

ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών,
ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν ἐς βίον
ἀλλότριον αὐτοῦ· καὶ πότους ἑωθινοὺς
πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ εἰθισμένος.
Β. εἶτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;
Α. ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ'; Β. ὥς λέγουσιν οἱ σοφοί·
ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τἀγαθὸν
τὴν ἡδονὴν δήπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
ταύτην ἑτέρωθεν, ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως· b

13 τὸν τῶν ἀσώτων C 16 Πλάτων AC: corr. Cas 24 τὸ τοιοῦτον AC: corr. Mus

εὖ σῶς ἅπαντας ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί.
Α. ἑόρακας οὖν φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινὰ
μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;
Β. ἅπαντας· οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες
καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις
καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα
οὕτως, ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ,
ἴσασιν οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόπου
c καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος,
ὥστ' ἐκπεπλῆχθαι πάντας.

καὶ ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς Βάτων διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπιεικῶν φιλοσόφων ἐπιφέρει (IV 500 M)·

ἐξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλὴν
καὶ Λεσβίου χυτρῖδε λαμβάνειν δύο·
ὁ φρόνιμος ⟨οὗτός⟩ ἐστι, τοῦτο τἀγαθόν.
Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἃ νῦν ἐγὼ λέγω.
εἰ τοῦτον ἔζων πάντες ὃν ἐγὼ ζῶ βίον,
d οὔτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς.

Ἡγήσιππος δ' ἐν Φιλεταίροις (IV 481 M)·

Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιώσαντός τινος
εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅτι ποτ' ἐστὶ τἀγαθόν,
ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἡδονήν.
Β. εὖ γ', ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε·
τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἓν
ἀγαθόν· *Α.* πρόσεστιν ἡδονῇ γὰρ τἀγαθόν.

1 *εὖ σῶς* A (*ευσωσιαπαντητυχον* A p. 103c): *ἔσθ', ὡς* (vel *ὥσθ'*) *ἅπαντας ἂν τυχεῖν δώσεις* K 2 *ἑώρακας* AC 5 *τὸ φρόνιμον* AC: corr. p. 103 9 *ὡς περὶ* A: corr. Pors 12 *Πλάτων* A: corr. Cas 16 *οὗτος* add. K 18 *ἅπαντες* AC 23 *εἰπεῖν* AC: corr. Cas 26 *Α.* add. K

10. ἀσπάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ Ἐπικούρειοι τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ οἱ Κυρηναικοὶ καὶ ⟨οἱ⟩ Μνησιστράτειοι δὲ καλούμενοι· καὶ γὰρ οὗτοι ζῆν μὲν ἡδέως . . . χαίρουσιν, e ὥς φησι Ποσειδώνιος. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἦν καὶ Σπεύσιππος ὁ Πλάτωνος ἀκουστὴς καὶ συγγενής· Διονύσιος γοῦν ὁ τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαῖς καὶ τὰ τῆς φιληδονίας αὐτοῦ διεξερχόμενος ἔτι τε τῆς φιλαργυρίας ἐρανίζεσθαί τε παρὰ πολλῶν αὐτὸν διελέγχων ὀνειδίζει καὶ τὸν Λασθενείας τῆς Ἀρκαδικῆς ἑταίρας ἔρωτα ἐπὶ πᾶσίν τε λέγει τάδε· ‘σύ τισι φιλαργυρίαν ὀνειδίζεις αὐτὸς μηδὲν ἐλλελοιπὼς f αἰσχροκερδείας; τί γὰρ οὐ πεποίηκας; οὐχ ὑπὲρ ὧν Ἑρμείας ὤφειλεν αὐτὸς ἐκτετικὼς ἔρανον συνάγειν ἐπιχειρεῖς;’ 11. περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου Τίμων ἐν γ′ σίλλων φησί (fr. 56 W)·

γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν.

ταύτης γὰρ ἕνεκεν ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τῆς κατὰ σάρκα ἡδονῆς ἐκολάκευεν καὶ Ἰδομενέα καὶ Μητρόδωρον. καὶ αὐτὸς δέ που ὁ Μητρόδωρος οὐκ ἀποκρυπτόμενος τὰς καλὰς ταύτας θέσεις φησίν· ‘περὶ 280 γαστέρα γάρ, ὦ φυσιολόγε Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα ὁ κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν ἅπασαν ἔχει σπουδήν.’ Ἐπίκουρος γὰρ ἦν ὁ τούτων διδάσκαλος, ⟨ὃς⟩ καὶ βοῶν ἔλεγεν· ‘ἀρχὴ καὶ ῥίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ τῆς γαστρὸς ἡδονή, καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ εἰς ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν.’ κἀν τῷ περὶ τέλους δέ φησιν οὕτω πως· ‘οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τά-

1 ἐπικούριοι A 2 οἱ add. K μνησιστράτιοι A: corr. C 3 hiatum not. Wilam 9. 10 τῆς ἀρδικῆς A τῆς σαρδικῆς C: corr. Menagius 12 αἰσχροκερδίας A: corr. C 23 ὃς add. Cas

γαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν
b δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμάτων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὄψιν ἡδείας κινήσεις.' καὶ προελθών (φησι) λέγει· 'τιμητέον τὸ καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, ἐὰν ἡδονὴν παρασκευάζῃ· ἐὰν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν ἐατέον.' 12. πρότερος δὲ τοῦ Ἐπικούρου Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐν Ἀντιγόνῃ περὶ τῆς ἡδονῆς τοιαῦτα εἴρηκεν (1165)·

τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
c πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῇ
τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

Φιλέταιρος Κυναγίδι (II 232 K).

τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν
πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν,
ἐὰν ἔχῃ τις ὁπόθεν; ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν
τοῦτ' αὐτὸ τἀνθρώπει' ὁρῶντα πράγματα,
d εἰς αὔριον δὲ ⟨μηδὲ⟩ φροντίζειν ὅτι
ἔσται· περίεργόν ἐστιν ἀποκεῖσθαι πάνυ
ἕωλον ἔνδον τἀργύριον.

καὶ ἐν Οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτός φησιν (II 234 K)·

θνητῶν δ' ὅσοι
ζῶσιν κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον,

4 προσελθὼν A: corr. Mus (φησι), λέγει K: φησὶ λέγειν A 15 τἄλλα λέγω καπνοὺς σκιάς A 21 τἀνθρώπια A 22 μηδὲ add. Grot ὅτι Erf: εἴ τι AC 24 ἀργύριον AC: corr. Mein

ἐγω μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω.
οὐ γὰρ θανών γε δήπουθεν ἔγχελυν φάγοις
οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος.

3. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Γραμματει-
[δ]ιοποιῷ (IV 441 M)·

ὦ πάντες ἄνθρωποι, τί τὸ ζῆν ἡδέως e
παρέντες ἐπιμελεῖσθε τοῦ κακῶς ποιεῖν
πολεμοῦντες ἀλλήλους; πότερα πρὸς τῶν θεῶν
ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου νυνὶ τύχη
ἄγροικος ἡμῶν οὔτε παιδείαν ὅλως
εἰδυῖα, τί τὸ κακόν ποτ' ἢ τί τἀγαθὸν
ἔστ' ἀγνοοῦσα παντελῶς, εἰκῆ τέ πως
ἡμᾶς κυλίνδουσ' ὅντιν' ἂν τύχῃ τρόπον;
οἶμαί γε. τίς γὰρ μᾶλλον ἂν προείλετο
Ἕλλην ἀληθῶς οὖσα λεπομένους ὁρᾶν
αὐτοὺς ὑφ' αὑτῶν καὶ καταπίπτοντας νεκρούς, f
ἐξὸν ἱλαρούς, παίζοντας, ὑποπεπωκότας,
αὐλουμένους. ωδει λέγ' αὐτή, γλυκυτάτη,
ἔλεγχ' ἄγροικον οὖσαν ἡμῶν τὴν τύχην.

[κ]αὶ προελθών·

οὐ τοῦτο τὸ ζῆν ἐστι τὸν καλούμενον
θεῶν ἀληθῶς βίον; ὅσῳ δ' ἡδίονα
τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν ἂν ἢ τὰ νῦν,
εἰ μεταβαλόντες τὸν βίον διήγομεν·
πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας τοὺς μέχρι 281
ἐτῶν τριάκοντ', ἐξιέναι τοὺς δ' ἱππέας

2 οὐ γὰρ θανών γ' ἂν αὖθις (δή ποτ' Wilam) K 4 γραμ-[μα]τιδιοποιῷι A: corr. Mein 7 καλῶς A: corr. C 11 ποτ' [ἢ] τί Pors: ἢ τί ποτ' ἢ τί A ἢ τί ποτε C 17 ὑποπεπτωκότας [A]: corr. C 18 κηλουμένους ᾠδῇ. Mein, fort. σὺ δὴ λέγ' [20] προσελθὼν A 21 τὸν Schw: τὸ A 23 ἢ Mus: ἦν A [24] μεταβάλλοντες A: corr. Cas

ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον ἡμέρας δέκα
στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον πρὸ ἡμέρας,
τοὺς τὴν ῥάφανον πωλοῦντας ἕψειν Μεγαρέων,
εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοὺς συμμάχους,
κεραννύναι τὸν οἶνον Εὐβοεῖς. *B.* τρυφὴ
καὶ βίος ἀληθῶς. *A.* ἀλλ' ἀπαιδεύτῳ τύχῃ
b δουλεύομεν.

14. φιλήδονον δ' οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν ἀρχαῖόν φασι γενέσθαι Τάνταλον· ὁ γοῦν τὴν τῶν Ἀτρειδῶν ποιήσας κάθοδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει (p. 56 K) πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ συνδιατρίβοντα ἐξουσίας τυχεῖν παρα τοῦ Διὸς αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς τὰς ἀπολαύσεις ἀπλήστως διακείμενον ὑπὲρ αὐτῶν τε τούτων μνείαν ποιήσασθαι καὶ τοῦ ζῆν τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς θεοῖς. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία
c τὴν μὲν εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως δὲ μηδὲν ἀπολαύῃ τῶν παρακειμένων, ἀλλὰ διατελῇ ταραττόμενος, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐξήρτησεν αὐτῷ πέτρον, δι' ὃν οὐ δύναται τῶν παρακειμένων τυχεῖν οὐδενός. καὶ τῶν στωικῶν δέ τινες συνεφήψαντο ταύτης τῆς ἡδονῆς· Ἐρατοσθένης γοῦν ὁ Κυρηναῖος μαθητὴς γενόμενος Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, ὃς ἦν εἷς τῶν ἀπὸ τῆς στοᾶς, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρίστωνι παρεμφαίνει τὸν διδάσκαλον ὡς ὕστερον ὁρμήσαντα
d ἐπὶ τρυφήν, λέγων ὧδε (p. 193 B)· 'ἤδη δέ ποτε καὶ τοῦτον πεφώρακα τὸν τῆς ἡδονῆς καὶ ἀρετῆς μεσότοιχον διορύττοντα καὶ ἀναφαινόμενον παρὰ τῇ ἡδονῇ.' καὶ Ἀπολλοφάνης δὲ (γνώριμος δὲ ἦν καὶ οὗτος

5 Εὐβοῆς A: corr. Mein *B.* et *A.* add. K 28 καὶ ἀφάνης δὲ A: corr. Cas

τοῦ Ἀρίστωνος) ἐν τῷ Ἀρίστωνι, καὶ αὐτὸς οὕτως ἐπιγράψας τὸ σύγγραμμα, ἐμφανίζει τὴν τοῦ διδασκάλου φιληδονίαν. περὶ δὲ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν; ὃς ἄντικρυς ἀποδὺς τὸν τῆς ἀρετῆς χιτῶνα ἀνθινὰ μετημφιάσατο καὶ Μεταθέμενος καλούμενος ἔχαιρε, καίτοι γηραιὸς ἀποστὰς τῶν τῆς στοᾶς e
λόγων καὶ ἐπὶ τὸν Ἐπίκουρον μεταπηδήσας· περὶ οὗ οὐκ ἀχαρίτως ὁ Τίμων ἔφη (fr. 59 W)·

ἡνίκ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι·
ὥρη ἐρᾶν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.

15. Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους προθεὶς τὸ 'καταπυγοτέραν τ' ἀλφηστᾶν' (Sophr. fr. 61 Bo) φησίν· 'ἰχθῦς τινες οἱ ΑΛΦΗΣΤΑΙ τὸ μὲν ὅλον κιρροειδεῖς, πορ- f
φυρίζοντες δὲ κατά τινα μέρη. φασὶ δ' αὐτοὺς ἁλίσκεσθαι σύνδυο καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἑπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων (p. 301 R) μονάκανθον εἶναι καὶ κιρρὸν τὸν ἀλφηστικόν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ὁ 282
Ἡρακλεώτης ἐν Ἁλιευτικῷ οὕτως (fr. 18 Birt)·

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῇσιν ἐρυθρὸν
σκορπίον.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 233 L)·

μύες ἀλφησταί τε κορακῖνοί ⟨τε⟩ κοριοειδέες.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μίθαικος ἐν Ὀψαρτυτικῷ.

10 παύεσθαι AC: corr. AP X 38 14 κηροειδεῖς A: corr. C (ubi η superscr.) et Et. M. 72, 52 16 ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ C 19 κατωφερεῖς Et. M et C (superscr. α) 21 δ' αὐτῶν A: corr. C 26 τε add. ex p. 308 e

16. ΑΝΘΙΑΣ *κάλλιχθυς*· τούτου μέμνηται Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 232 L)·

b καὶ σκιφίας χρόμις θ', ⟨ὃς⟩ ἐν τῷ ἦρι καττὸν Ἀνάνιον
ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χείματι.

λέγει δὲ Ἀνάνιος οὕτως (II 502 B[4])·

ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χειμῶνι,
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκέης φύλλου.
ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρέας·
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν·
καὶ κυνῶν αὕτη τόθ' ὥρη καὶ λαγῶν κἀλωπέκων·
ὄιος αὖτ' ὅταν θέρος τ' ᾖ κὴχέται βαβράζωσιν.
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρῶμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπὴς ἐν μυττωτῷ.
c βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μέν, καὶ μεσέων νυκτῶν ἡδὺς
κἠμέρης.

τῶν τοῦ Ἀνανίου πλεόνων ἐμνημόνευσα νομίζων καὶ τοῦτον ὑποθήκας τοῖς λάγνοις τοιαύτας ἐκτεθῆσθαι. 17. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῴων ἠθῶν (620 b 33) 'ὅπου ἂν ἀνθίας ᾖ, φησίν, οὐκ ἐστὶν θηρίον· ᾧ σημείῳ χρώμενοι οἱ σπογγιεῖς κατακολυμβῶσι καλοῦντες αὐτὸν ἱερὸν ἰχθύν.' μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων· 'τὸν δ' ἀνθίαν τινὲς
d καὶ κάλλιχθυν καλοῦσιν, ἔτι δὲ καλλιώνυμον καὶ ἔλοπα.' Ἱκέσιος δ' ἐν τοῖς περὶ ὕλης ὑπὸ μέν τινων λύκον,

3 χρόμις Ahr ex p. 328a: χρόμιος A θ' ὃς Schw: τ' A τε ἃς A p. 328 ἀναμιον A 8—10 del. Wilam 8 χιμέρης A: corr. Heringa κρεῖας Herm 9 τραπῶσιν A: corr. C 10 αὖ τῇ τόθ' ὥρῃ Mein κἀλωπήκων Herm 11 οἶος A: corr. Cas αὐτοετ' ὅταν A: corr. Heringa 13 ἐμπρεπεῖς A: corr. C 18 τούτων ὑπ. τ. λ. ταύτας ἐκτεθήσεσθαι A τοιαύτας ὑποθήκας τοῖς λάγνοις Ἀνάνιος ἐκτίθεται C: corr. Wilam 20 ἐὰν A 21 σπογγεῖς AC: corr. Di

ὑπὸ δ' ἄλλων καλλιώνυμον· εἶναι δ' αὐτὸν χονδρώδη καὶ εὔχυλον καὶ εὐέκκριτον, οὐκ εὐστόμαχον δέ. Ἀριστοτέλης (p. 307 R) δὲ καὶ καρχαρόδοντα εἶναι τὸν κάλλιχθυν σαρκοφάγον τε καὶ συναγελαζόμενον. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις τὸν μὲν ἔλοπα καταριθμεῖται, τὸν δὲ κάλλιχθυν ἢ καλλιώνυμον ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα σεσίγηκεν· λέγει δὲ περὶ τοῦ ἔλοπος οὕτως (p. 238 L)·

τόν τε πολυτίματον ἔλοπ', ὁ δ' αὔτος χαλκὸς ὤνιος,
ἕνα μόνον, καὶ κῆνον ὁ Ζεὺς ἔλαβε κἠκελήσατο
κατθέμειν αὐτῷ τέ οἱ καὶ τᾷ δάμαρτι θωτέρω. e

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων διαφέρειν φησὶν ἀνθίαν καὶ κάλλιχθυν, ἔτι τε καὶ καλλιώνυμον καὶ ἔλοπα.

18. τίς δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς; ὁ μὲν τὴν Τελχινιακὴν ἱστορίαν συνθείς, εἴτ' Ἐπιμενίδης (p. 233 K) ἐστὶν ὁ Κρὴς ἢ Τηλεκλείδης εἴτ' ἄλλος τις, ἱερούς φησιν εἶναι ἰχθύας δελφῖνας καὶ πομπίλους.
ἐστὶ δ' ὁ πομπίλος ζῷον ἐρωτικόν, ὡς ἂν καὶ αὐτὸς f
γεγονὼς ἐκ τοῦ Οὐρανίου αἵματος ἅμα τῇ Ἀφροδίτῃ. Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Οἰταικῶν φησι (fr. 16 Sch)·

πομπίλος, ὃς ναύτῃσιν ἀδημονέουσι κελεύθους
μήνυσεν φιλέρωσι καὶ ἄφθογγός περ ἀμύνων.

Ἀλέξανδρος δ' ὁ Αἰτωλὸς ἐν Κρίκᾳ, εἰ γνήσιον τὸ 283
ποιημάτιον (p. 240 M)·

πηδαλίῳ ἄκρῳ ἔπι πομπίλος ἁνιοχεύων
ἧστ' ἀκάτω κατόπισθε θεοῖς ὕπο πομπίλος ἰχθύς.

8 extrema corrupta 9 κηννον A 10 κατθενμὲν A: corr. K τε οἱ Cas: τεει A 14 τίς δ' C: τί δ' A coll. 284 e 21 ἀδημονεύουσι A: corr. Cas 22 μηνύσαι A: corr. Dobr ἀμύνω A: corr. Gesner 23 Κίρκᾳ Schw 25 παιδαλιωι et ἔπει A: corr. Mus 25. 26 ανιοχευ | νηστὰ κάτω A: corr. Mein 26 θεᾶς Mein (θεῆς Wilam)

Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν τοῖς θαλασσίοις ἔργοις ἐπιγραφομένοις προειπών·

πομπίλος, ὃν καλέουσιν ἁλίπλοοι ἱερὸν ἰχθύν,

διηγεῖται ὡς οὐ μόνον τῷ Ποσειδῶνι ὁ πομπίλος ἐστὶ διὰ τιμῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς τὴν Σαμοθρᾴκην κατέ-
b χουσι θεοῖς. ἁλιέα γοῦν τινα πρεσβύτην τῷ ἰχθύι τούτῳ κόλασιν ὑποσχεῖν ἔτι τοῦ χρυσοῦ γένους κατ' ἀνθρώπους ὄντος. ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Ἐπωπεὺς καὶ ἐξ Ἰκάρου ἦν τῆς νήσου. καὶ τοῦτον οὖν ἅμα τῷ υἱῷ ἁλιεύοντα καὶ οὐκ εὐτυχήσαντα ἄλλων ἰχθύων ἐν τῇ ἄγρᾳ ἢ πομπίλων οὐκ ἀποσχέσθαι τῆς τούτων ἐδωδῆς, ἀλλὰ πάντας μετὰ τοῦ υἱοῦ καταθοινηθῆναι καὶ μετ' οὐ πολὺ δίκας ἐκτῖσαι τῆς δυσσεβείας· κῆτος γὰρ ἐπελθὸν τῇ νηὶ τὸν Ἐπωπέα ἐν ὄψει τοῦ παιδὸς
c καταπιεῖν. ἱστορεῖ δ' ὁ Παγκράτης ὡς καὶ πολέμιός ἐστιν ὁ πομπίλος τῷ δελφῖνι καὶ ὅτι οὐδ' οὗτος ἀτιμώρητος ἐκφεύγει πομπίλου φαγών. ἀχρεῖος γοῦν γίνεται καὶ σφαδᾴζων ἐπειδὰν φάγῃ καὶ ἐπὶ τοὺς αἰγιαλοὺς ἐκκυμανθεὶς βορὰ γίνεται αἰθυίαις τε καὶ λάροις, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ταῖς κητείαις παρεδρευόντων ἀνδρῶν παρανομεῖται. μνημονεύει τῶν πομπίλων καὶ Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ θ' τοῦ Δείπνου·

κωβιοὶ εἰνάλιοι καὶ πομπίλοι, ἱεροὶ ἰχθῦς.

d Ἤριννά τε ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον ποιημάτιον (III 143 B[4])·

πομπίλε, ναύτῃσιν πέμπων πλόον εὔπλοον ἰχθύ,
πομπεύσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἁδεῖαν ἑταίραν.

17 γοῦν Di: οὖν AC 19 ἁρπυίαις AC: corr. Mus 20 κητίαις A: corr. C 24 κωβιοί τ' AC: corr. Cas 27 ἰχθύ Di: ἰχθῦν A 28 πομπεύσας A: corr. Steph

19. *Ἀπολλώνιος* δ' ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης ἐν Ναυκράτεως κτίσει (fr. 7 Mich) τὸν Πομπίλον φησὶν ἄνθρωπον πρότερον ὄντα μεταβαλεῖν εἰς ἰχθὺν διά τινα Ἀπόλλωνος ἔρωτα· τὴν γὰρ Σαμίων πόλιν πα- e
ραρρεῖν ποταμὸν Ἴμβρασον,

τῷ ῥά ποτ' Ὠκυρόην νύμφην, περικαλλέα κούρην,
Χησιὰς εὐπατέρεια τέκεν φιλότητι μιγεῖσα,
Ὠκυρόην, ᾗ κάλλος ἀπείριτον ὤπασαν Ὧραι·

ταύτης οὖν ἐρασθέντα Ἀπόλλωνα ἐπιχειρῆσαι ἁρπάσαι. διαπεραιωθεῖσαν δ' εἰς Μίλητον κατά τινα Ἀρτέμιδος ἑορτὴν καὶ μέλλουσαν ἁρπάζεσθαι εὐλαβηθεῖσαν Πομπίλον τινὰ θαλασσουργὸν ἄνθρωπον καθικετεῦσαι ὄντα πατρῷον φίλον, ὅπως αὐτὴν εἰς τὴν πατρίδα διασώσῃ, f
λέγουσαν τάδε (fr. 8)·

πατρὸς ἐμοῖο φίλου συμφράδμονα θυμὸν ἀέξων,
Πομπίλε, δυσκελάδου δεδαὼς θοὰ βένθεα πόντου,
σῷζέ με·

καὶ τὸν εἰς τὴν ἀκτὴν διαγαγόντα αὐτὴν διαπεραιοῦν. ἐπιφανέντα δὲ τὸν Ἀπόλλωνα τήν τε κόρην ἁρπάσαι καὶ τὴν ναῦν ἀπολιθώσαντα τὸν Πομπίλον εἰς τὸν ὁμώνυμον ἰχθὺν μεταμορφῶσαι ποιῆσαί τε τὸν (fr. 9)

πομπίλον ὠκυάλων νηῶν αιηονονα δουρον. 284

20. *Θεόκριτος* δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Βερενίκῃ τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθὺν ἱερὸν καλεῖ διὰ τούτων (p. 184 Ziegl[3])·

καἴ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
ἐξ ἁλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,
σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν,

8 ἀμήχανον C 14 λέγουσα A: corr. Cas 22 νήσων A: corr. Schw extr. ὀδουρόν Wilam 27 ζώει A: corr. Toup 28 ἀκρονύχους A: corr. Scal

ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὁ γάρ θ' ἱερώτατος ἄλλων,
b καί κε λίνα στήσαιτο καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης
ἔμπλεα.

Διονύσιος δ' ὁ ἐπικαλούμενος Ἴαμβος ἐν τῷ περὶ διαλέκτων γράφει οὕτως· 'ἀκηκόαμεν γοῦν ἁλιέως Ἐρετρικοῦ [τὸν] ἱερὸν ἰχθὺν καὶ ἄλλων πολλῶν ἁλιέων καλούντων τὸν πομπίλον· ἐστὶν πελάγιος καὶ παρὰ τὰς ναῦς πυκνὰ φαίνεται ἐοικὼς πηλαμύδι, ποικίλος. τὸν δ' οὖν ἰχθύν τις παρὰ τῷ ποιητῇ ἕλκει (Π 407)·

c ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν,

εἰ μὴ ἄλλος τίς ἐστιν οὕτω καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς.' *Καλλίμαχος* δ' ἐν Γαλατείᾳ τὸν χρύσοφρυν (fr. 37 Sch)·

ἢ μᾶλλον χρύσειον ἐν ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθὺν
ἢ πέρκας ὅσα τ' ἄλλα φέρει βυθὸς ἄσπετος ἅλμης.

ἐν δὲ τοῖς ἐπιγράμμασιν ὁ αὐτὸς ποιητής φησιν (fr. 72 Sch)·

ἱερὸς δέ τοι, ἱερὸς ὕκης.

ἄλλοι δ' ἀκούουσιν ἱερὸν ἰχθὺν τὸν ἄνετον, ὡς καὶ ἱερὸν βοῦν τὸν ἄνετον, οἱ δὲ τὸν μέγαν, ὡς 'ἱερὸν
d μένος Ἀλκινόοιο' (θ 385), τινὲς δὲ τὸν ἱέμενον πρὸς τὸν ῥοῦν.' 21. *Κλείταρχος* δ' ἐν ἑβδόμῃ Γλωσσῶν 'οἱ ναυτικοί, φησίν, πομπίλον ἱερὸν ἰχθὺν προσαγορεύουσι διὰ τὸ ἐκ πελάγους προπέμπειν τὰς ναῦς ἕως εἰς λιμένα· διὸ καὶ πομπίλον καλεῖσθαι, χρύσοφρυν ὄντα.' καὶ *Ἐρατοσθένης* δ' ἐν Ἑρμῇ φησιν (fr. 14 H)·

ἄγρης μοῖραν ἔλειπον, ἔτι ζώοντας ἰούλους
ἠὲ γενειῆτιν τρίγλην ἢ περκάδα κίχλην
ἢ δρομίην χρύσειον ἐν ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν.

6 [τὸν] K 9 τοῦτον οὖν τὸν ἰχθὺν Wilam 13 χρυσιον *A: corr. C* ἐπ' Mein 28 ἐπ' Plut. soll. *anim.* 981 d

ἐκ ταύτης ἡμῶν τῆς ὀψολογίας ὁ καλὸς Οὐλπιανὸς e
ζητείτω κατὰ τί Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ὑποθήκαις περὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ ταρίχων εἰπών (fr. 48 R)·

Βοσπόρου ἐκπλεύσαντα τὰ λευκότατ', ἀλλὰ προσέστω
μηδὲν ἐκεῖ στερεᾶς σαρκὸς Μαιώτιδι λίμνῃ
ἰχθύος αὐξηθέντος, ὃν ἐν μέτρῳ οὐ θέμις εἰπεῖν —

τίς οὗτός ἐστιν ὅν φησιν οὐ θεμιτὸν εἶναι ἐμμέτρως εἰπεῖν;

22. ΑΦΥΑΙ. καὶ ἑνικῶς δὲ ἀφύην λέγουσιν. Ἀρι- f
στώνυμος Ἡλίῳ ῥιγῶντι (I 668 K)·

ὥστ' οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστ' ἔθ' ἁπλῶς.

τῆς δ' ἀφύης ἐστὶ γένη πλείω· καὶ ἡ μὲν ἀφρῖτις λεγομένη οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (p. 303 R), ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσσῃ ἀφροῦ, οὗ ἂν ὄμβρων γενομένων πολλῶν σύστασις γένηται. ἑτέρα δ' ἐστὶν ἀφύη ⟨ἡ⟩ κωβῖτις λεγομένη· γίνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ διαγενομένων κωβιδίων· καὶ ἐξ αὐτῆς δὲ 285
ταύτης τῆς ἀφύης ἀπογεννῶνται ἕτεραι, αἵτινες ἐγκρασίχολοι καλοῦνται. γίνεται δὲ καὶ ἄλλη ἀφύη ὁ γόνος τῶν μαινίδων καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος καὶ ἔτι ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων τῶν ἐκ τῆς ἄμμου καὶ τῆς ἰλύος γινομένων. πάντων δὲ τούτων ἡ ἀφρῖτις ἀρίστη. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων κωβίτην τινὰ ἑψητὸν λέγει καὶ τὸν ἐξ ἀθερίνης· ἰχθυδίου δὲ ὄνομα ἀθερίνη. εἶναι δέ φησι καὶ τριγλῖτιν ἀφύην. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 232, 7 L) ἐν μεμβράσι καὶ καμμάροις b

10 ῥιγοῦντι A 11 ἀφύην A: corr. Et. M. 195, 33 ἔστ' ἁπλῶς A ἔστι σαφῶς Et. M. ἔστιν ἔτι σαφῶς A 287 d: corr. Di 15 οὗ ἂν K: ὅταν AC 16 ἡ om. AC: add. Schw ex schol. Arist. Equit. 642 18 διαγινομένων C 21 βεμβράδος C more suo 24 κωβίτιν A: corr. C 27 καμάροις A cf. 286 f 306 c

τὰς ἀφύας καταριθμεῖται διαστέλλων τὸν λεγόμενον γόνον. Ἱκέσιος δέ φησι· 'τῆς ἀφύης ἣ μὲν λευκὴ καὶ λίαν λεπτὴ καὶ ἀφρώδης, ἣν καλοῦσιν ἔνιοι καὶ κωβῖτιν, ἣ δὲ ῥυπαρωτέρα ταύτης καὶ ἁδροτέρα· διαφέρει δ' ἡ καθαρὰ καὶ λεπτή.' Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλός φησι (fr. 10 R)·

τὴν ἀφύην μίνθου πᾶσαν πλὴν τὴν ἐν Ἀθήναις·
τὸν γόνον ἐξαυδῶ, τὸν ἀφρὸν καλέουσιν Ἴωνες·
καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν εὐκόλποισι Φαλήρου
c ἀγκῶσιν ληφθένθ' ἱεροῖς. κἀν τῇ περικλύστῳ
ἐστὶ Ῥόδῳ γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ.
ἂν δέ που ἱμείρῃς αὐτοῦ γεύσασθαι, ὁμοῦ χρὴ
κνίδας ὀψωνεῖν, τὰς ἀμφικόμους ἀκαλήφας·
εἰς ταὐτὸν μίξας δ' αὐτὰς ἐπὶ τηγάνου ὄπτα,
εὐώδη τρίψας ἄνθη λαχάνων ἐν ἐλαίῳ.

23. Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν περὶ τῆς ἀφύης φησί· 'διὰ τὸ μικροῦ δεῖ-
d σθαι πυρὸς ἐν τοῖς τηγάνοις οἱ περὶ Ἀρχέστρατον (fr. 11 R) ἐπιβαλόντας κελεύουσιν ἐπὶ θερμὸν τήγανον σίζουσαν ἀφαιρεῖν· ἅμα δ' ἧπται καὶ σίζει, καθάπερ τοὔλαιον, εὐθύς. διὸ λέγεται "ἴδε πῦρ ἀφύη."' Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ τῶν δι' αὑτὰ αἱρετῶν 'τὴν ἀφύην, φησί, [τὴν] ἐν Ἀθήναις μὲν διὰ τὴν δαψίλειαν ὑπερορῶσι καὶ πτωχικὸν εἶναί φασιν ὄψον, ἐν ἑτέραις δὲ πόλεσιν ὑπερθαυμάζουσι πολὺ χείρω γινομένην. εἶθ' οἱ μέν, φησίν, ἐνταῦθα τοὺς Ἀδριατικοὺς ὄρνιθας τρέφειν σπεύδουσιν ἀχρειοτέρους ὄντας,

4 κιβῶτιν A: corr. Cas 9 φάγε Ribb εὐκόλποιο Mein 12 ἂν δέ τις (τι C) που AC: corr. Schw 17 περὶ om. A add. C 19 ἐπιβάλλοντες AC: corr. K 23. 24 τὴν μὲν ἐν Ἀθήναις C τὴν ἐν Ἀθήναις A: corr. Wilam διὰ τὴν C: διὰ μὲν τὴν A δαψιλίαν A: corr. C 25 χείρων A: corr. C

ὅτι τῶν παρ' ἡμῖν πολὺ ἐλάττους εἰσίν· ἐκεῖνοι δὲ
τἀναντία μεταπέμπονται τοὺς ἐνθάδε.' ἐπὶ τοῦ ἑνικοῦ e
Ἕρμιππος Δημόταις (I 228 K) [τὸ ἑνικόν]·

νῦν δ' οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς.

Καλλίας Κύκλωψιν (I 695 K)·

πρὸς τῆς ἀφύης τῆς ἡδίστης.

Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ ῥιγῶντι (I 668 K)·

ὥστ' οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστιν ἁπλῶς.

ἀφύδια δὲ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς (I 522 K)·

μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια.

24. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν
ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὰς Ῥοδιακὰς ἀφύας καὶ ἀντιτιθεὶς
πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ
φησί· 'ταῖς μὲν Φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς Αἰνάτιδας f
καλουμένας ἀφύας, τῷ δὲ γλαυκίσκῳ τὸν ἔλοπα καὶ
τὸν ὄρφον ἀντιπαρατιθεῖσα, πρὸς δὲ τὰς Ἐλευσινιακὰς
ψήττας καὶ σκόμβρους καὶ εἴ τις ἄλλος παρ' αὐτοῖς
ἰχθὺς ἐπάνω τῇ δόξῃ τοῦ Κέκροπος γέγονεν ἀντι-
γεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον. ⟨ὃν⟩ ὁ τὴν Ἡδυ-
πάθειαν γράψας παρακελεύεται τῷ μὴ δυναμένῳ τιμῇ
κατεργάσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν ἀδικίᾳ κτήσασθαι [τὴν 286
ὀψοφαγίαν].' Ἀρχέστρατον λέγει τὸν τένθην ὁ
Λυγκεύς, ὃς ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι περὶ τοῦ
γαλεοῦ λέγει οὕτως (fr. 13 R)·

ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἂν ἀποθνήσκειν
μέλλῃς, ἂν μή σοι πωλεῖν θέλῃ, ἅρπασον αὐτόν,
ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα· κᾆτα

3 τὸ ἑνικὸν del. Cas 4 κινεῖ A: corr. Mus 8 νῦν p. 284 f: μὲν A 10 τὰ μικρὰ τὰ φαλ. AC: corr. Pors 13 ῥόδνῳ A 14 Αἰνιάτιδας A: corr. K cf. Steph. B. s. v. Αἶνος 15 γλυκίσκῳ A: corr. Mus ἔλλοπα A 19 ὃν add. K 21. 22 τὴν ὀψοφαγίαν del. Madvig 26 ἐθέλῃ AC 27 seq. καθ' ὕστερον A: corr. C

ὕστερον ἤδη πάσχ' ὅτι σοι πεπρωμένον ἐστίν.

25. ΑΧΑΡΝΟΣ. *Καλλίας Κύκλωψιν* (I 694 K)·

b κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί,
ἐγχέλεια, κάραβοι, λινεύς, ἄχαρνος οὑτοσί.

26. ΒΑΤΙΣ. ΒΑΤΡΑΧΟΣ. ΒΑΤΟΣ. τῆς μὲν οὖν βατίδος καὶ τοῦ βατράχου μνημονεύει *Ἀριστοτέλης* ἐν τοῖς περὶ ζῴων (p. 296 R) καταριθμῶν αὐτὰ ἐν τοῖς σελάχεσιν. *Εὔπολις* δ' ἐν Κόλαξί φησι (I 303 K)·

παρὰ τῷδε Καλλίᾳ πολλὴ θυμηδία,
ἵνα πάρα μὲν κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῴ
καὶ γυναῖκες εἱλίποδες.

καὶ *Ἐπίχαρμος* ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 232 L)·

ἦν δὲ νάρκαι ⟨καὶ⟩ βατίδες, ἦν δὲ ζύγαιναι, πρήστιες,
c κάμίαι τε καὶ βάτοι ῥίναι τε τραχυδέρμονες.

ἐν δὲ Μεγαρίδι (p. 245 L)·

τὰς πλευρὰς οἷόν περ βατίς,
τὰν δ' ὀπισθίαν ἔχησθ' ἀτενὲς οἷόν περ βάτος,
τὰν δὲ κεφαλὰν ὀστέων οἷόν περ ἔλαφος, οὐ βατίς,
τὰν δὲ λαπάραν σκορπίος παῖς ἐπιθαλάττιός τε οὐ.

Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτι (I 793 K)·

ὦ βατίδες, ὦ γλαύκων κάρα.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (h. an. p. 540 b 17) σελάχη φησὶν εἶναι βάτον, τρυγόνα, βοῦν, λάμιαν, αἰετόν, νάρκην, βάτραχον καὶ πάντα τὰ γαλεοειδῆ.
d *Σώφρων* δ' ἐν μίμοις ἀνδρείοις βότιν καλεῖ τινα ἰχθὺν ἐν τούτοις (fr. 62 Bo)· 'κέστραι βότιν κάπτουσαι'· καὶ μήποτε βοτάνην τινὰ λέγει. περὶ δὲ τοῦ βατράχου

3 *κίθαρις* A: cf. p. 306 a 4 *οὑτοσί* Schw: *οὕτως* A 9. 10 *θυμηδία η ἵνα* A: corr. C 13 *καὶ* add. Schw 15 *καμειται βάτοι* A: corr. Pors 17—20 corrupta 24 *ἁμίαν* A 25 *γαλοειδῆ* A: corr. C

συμβουλεύει ὁ σοφώτατος Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς γνώμαις τάδε (fr. 12 R)·

βάτραχον ἔνθ' ἂν ἴδῃς, ὀψώνει . . . .
. . . . καὶ γαστρίον αὐτοῦ
σκεύασον . .

περὶ δὲ τῆς βατίδος (fr. 49 R):

καὶ βατίδ' ἑφθὴν ἔσθε μέσου χειμῶνος ἐν ὥρῃ,
καὶ ταύτῃ τυρὸν καὶ σίλφιον· ἅττα τε σάρκα
μὴ πίειραν ἔχῃ πόντου τέκνα, τῷδε τρόπῳ χρὴ e
σκευάζειν. ἤδη σοὶ ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.

Ἔφιππος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φιλύρᾳ δράματι (II 262 K)· ἑταίρας δ' ὄνομα ἡ Φιλύρα·

πότερον ἐγὼ
τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμὼν ἕψω; τί φής;
ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω; Β. Σικελικῶς.

27. ΒΩΚΕΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ζωικῷ ἢ περὶ ἰχθύων (p. 297 R) 'νωτόγραπτα, φησί, f λέγεται βῶξ, σκολιόγραπτα δὲ κολίας.' Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 232 L)·

ἔτι δὲ ποττούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμμαροι.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ βόηκας αὐτοὺς καλεῖ ἐν τούτοις (fr. 9 Birt)·

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκάς τε τριγκούς τε.

Σπεύσιππος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀττικοὶ βόακας. Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις (I 514 K)·

ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα 287
μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

3 hiatum signif. Di 8 κἀπίπασον τυρὸν K 14 Β. τί φής; Α. ἢ Mein, quod si verum, v. 15 scribendum Β. Σικελικῶς; ut sit homo occupato animo respondens 24 τρικκούς p. 322 b: βρίγκους Gesner

ὠνομάσθη δὲ παρὰ τὴν βοήν. διὸ καὶ Ἑρμοῦ ἱερὸν εἶναι λόγος τὸν ἰχθύν, ὡς τὸν κίθαρον Ἀπόλλωνος. *Φερεκράτης* δ' ἐν Μυρμηκανθρώποις εἰπών (I 178 K)·

ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν
ἰχθύν ⟨γέ⟩ φασι τὸ παράπαν,

ἐπιφέρει·

νὴ τὼ θεώ,
οὐκ ἔστιν ἰχθὺς ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ Βυζάντιος (omis. N) κακῶς φησιν ἡμᾶς λέγειν τὸν ἰχθὺν βῶκα δέον βόωπα, ἐπεὶ
b μικρὸς ὑπάρχων μεγάλους ὦπας ἔχει· εἴη ἂν οὖν ὁ βόωψ βοὸς ὀφθαλμοὺς ἔχων. πρὸς ὃν λεκτέον, εἰ τοῦτον κακῶς ὀνομάζομεν, διὰ τί κορακῖνόν φαμεν καὶ οὐ κοροκῖνον; ὠνομάσθη γὰρ ἀπὸ τοῦ τὰς κόρας κινεῖν. τί δ' οὐχὶ καὶ σείουρον λέγομεν, ἀλλὰ σίλουρον; ὠνόμασται γὰρ καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ σείειν συνεχῶς τὴν οὐράν.

28. ΒΕΜΒΡΑΔΕΣ. *Φρύνιχος* Τραγῳδοῖς (I 383 K)·

ὦ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι.

Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ βαμβραδόνας αὐτὰς καλεῖ (p. 232 L)·

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι, λαγοί, δράκοντες ἄλκιμοι.

c καὶ *Σώφρων* ἐν ἀνδρείοις (fr. 54 Bo)· ʽβαμβραδόνι, ῥαφίδι.ʼ *Νουμήνιος* δ' ἐν Ἁλιευτικῷ (fr. 3 Birt)·

ἠβαιῇ καρῖδι καὶ εἴ ποτε βεμβράδι, κείνη
ζωῇ ἔπ' ἀγρώσσοις· τάδε ⟨δὴ⟩ σκέψαιο δέλετρα.

2 κίθαριν A: corr. C 4 ἀλλὰ Et. M. 218, 31: ἄλλον AC 5 γέ add. Et. M 8 ἄλλος ἰχθὺς A: corr. Et. M οὐδὲ εἷς AC: corr. Et. M 11 μεγάλας C 17 Φρύνιχος C: Φρύνιχος συνεχῶς A 21 βαμβρ. δ' ἔτι κίχλαι καὶ λ. A: corr. Et. M 195, 30 τ' ἄλκιμοι p. 305 c 23 ραφεια A: corr. Cas 24 ἢ βαιῇ A: corr. Birt 25 ζωὴ A: corr. Birt ἐπ' ἀγρώστοιο A: corr. Wilam (ἐπαγρώσσοιο Birt) δὴ add. K δέλευρα A: corr. *Schneider*

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί· 'βεμβράδα ἀποκεφαλίσας, ἐὰν ᾖ ἁδροτέρα, καὶ ἀποπλύνας ἁλὶ λεπτῷ καὶ ὕδατι, ἕψε τὸν αὐτὸν τρόπον τῇ τριγλίτιδι.' γίνεται δέ, φησίν, ἐκ μόνης τῆς βεμβράδος σκευασία τις ἡ προσαγορευομένη βεμβραφύη· ὧν μνημονεύει Ἀριστώνυμος ἐν Ἡλίῳ ῥιγῶντι (I 668 K)·

ὅ γέ τοι Σικελὸς ταῖς μεμβραφύαις προσέοικεν ὁ d
καρκινοβήτης.

Ἀττικοὶ δ' ὅμως βεμβράδας λέγουσιν. Ἀριστομένης Γόησι (I 691 K)·

βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ.

Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ ῥιγῶντι (I 668 K)·

οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστ' ἔθ' ἁπλῶς οὔτ' αὖ βεμβρὰς
κακοδαίμων.

Ἀριστοφάνης Γήρᾳ (I 425 K)·

ταῖς πολιόχρωσι βεμβράσιν τεθραμμένη.

Πλάτων Πρέσβεσιν (I 633 K)·

Ἡράκλεις, τῶν βεμβράδων.

ἐν δὲ ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξὶν ἔστιν εὑρεῖν καὶ διὰ τοῦ μ̅ γραφόμενον (I 264 K). *Ἀντιφάνης δ' ἐν Κνοιθιδεῖ* (II 61 K)· e

ἄτοπά γε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσι
κηρύγμαθ', οὗ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα
μέλιτος γλυκυτέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν.
εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν, οὐδὲν κωλύει
τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι
πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

καί Ἄλεξις δ' ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ̅ εἴρηκεν (II 391 K)·

3 ἕψει AC: corr Di 6 ῥιγοῦντι AC 13 ἔστιν ἔτι σαφῶς A: cf. p. 284 f 20. 21 κνοισθιδει A 22 ατοπόν τε A: γε Schw ἄτοπα Mein 23 κήρυγμα A: corr. Mein 28 καὶ om. A add. C

f ὃς τοῖς τετραδισταῖς μὲν παρέθηκεν ἐσθίειν
πρώην λέκιθον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα.
ἐν δὲ Πρωτοχόρῳ (II 369 K)·
ἐπιπονώτερον
⟨ἔργον⟩ μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληφ' ἐγὼ
ἀφ' οὗ παρασιτῶ. μεμβράδας μοι κρεῖττον ἦν
ἔχειν μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν.
ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο.

288 29. ΒΛΕΝΝΟΣ. τούτου μέμνηται Σώφρων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὡλιεὺς τὸν ἀγροιώταν (fr. 53 Bo) 'βλέννῳ θηλαμόνι.' ἐστὶ δὲ κωβιῷ τὴν ἰδέαν παραπλήσιος.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ ΒΑΙΟΝΑΣ τινὰς ἰχθῦς καλεῖ ἐν τούτοις (p. 233 L)·
ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς κἀχαρίστους βαιόνας.
καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμία ἐστὶ 'μή μοι βαιών· κακὸς ἰχθύς.'

30. ΒΟΥΓΛΩΣΣΟΣ. ὁ Πυθαγορικὸς δὲ δι' ἐγκράτειαν Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 51 R)·
b εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην ⟨καὶ⟩ τὴν ὑπότρηχυν
βούγλωσσον, ταύτην δὲ θέρευς, περὶ Χαλκίδα κεδνήν.
Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 234 L)·
βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.
τῶν δὲ βουγλώσσων διαλλάττοντές εἰσιν οἱ κυνόγλωσσοι· περὶ ὧν καὶ αὐτῶν Ἐπίχαρμός φησιν (ibid)·
αἰολίαι πλῶτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες.
Ἀττικοὶ δὲ ψῆτταν αὐτὴν καλοῦσιν.

1 ἐσθίων AC: corr. Schw, ἑστιῶν Villebrun 3 πρωτοχώρωι A 5 ἔργον add. Pors 6 παρασίτωι A 10 ἀγριώταν A 14 δὲ AC: corr. ex p. 324 e 17 βούγλωσσον AC: corr. Mus 19 καὶ add. ex p. 330 (τήν θ' C) 20 περὶ p. 330: καὶ A, fort. ταύτην τε θ. καὶ χαλκίδα κεδνήν 25 δὲ καὶ A, cf. p. 307 c

31. ΓΟΓΓΡΟΙ. *τούτους Ἱκέσιος σκληροτέρους τῶν* [c] *ἐγχέλεων εἶναί φησι καὶ ἀραιοσαρκοτέρους τε καὶ ἀτροφωτέρους εὐχυλίᾳ τε πολὺ λειπομένους, εὐστομάχους δὲ εἶναι. Νίκανδρος δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν* (fr. 122 Schn) *καλεῖσθαί φησιν αὐτοὺς καὶ γρύλλους. Εὔδοξος δ' ἐν ἕκτῳ Γῆς περιόδου γόγγρους δέ φησιν πολλοὺς ἀνδραχθεῖς ἐν Σικυῶνι ἁλίσκεσθαι· ὧν ἐνίους εἶναι καὶ ἁμαξιαίους. Φιλήμων δὲ τῆς κωμῳδίας ὁ ποιητὴς καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν Σικυῶνι δια-* [d] *φόρων γόγγρων ποιεῖ τινα μάγειρον ἐπὶ τέχνῃ τῇ ἑαυτοῦ σεμνυνόμενον καὶ λέγοντα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Στρατιώτῃ τάδε* (II 500 K)·

32. *ὡς ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ*
λέξαι μολόντι τοὔψον ὡς ἐσκεύασα.
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἡδύ γ' ἔστ' εὐημερεῖν
ἐν ἅπασιν· ἰχθὺς ἁπαλὸς οἷος γέγονέ μοι,
οἷον παρατέθεικ', οὐ πεφαρμακευμένον
τυροῖσιν οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον,
ἀλλ' οἷος ἦν ζῶν κὠπτὸς ὢν τοιοῦτος ἦν.
οὕτως ἁπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾶον τὸ πῦρ [e]
ὀπτῶν τὸν ἰχθύν, οὐδὲ πιστευθήσομαι . . .
ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὁπόταν ἁρπάσῃ
τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι· περιτρέχει κύκλῳ
τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν δ' ἐσπούδακεν,
ἕτεραι διώκουσιν δὲ ταύτην· ταὐτὸν ἦν.
τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθὼν
τῆς λοπάδος ἀνεπήδησε κἄφευγεν κύκλῳ [f]

6 *δέ* om. C 13 Eur. Med. 57 17 *τοῦτον παρατ.* C 21 *τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν* A: corr. C tum desunt talia: *nec credar si convivarum studium et cupiditatem describam* 22 *ὁπόταν ὄρνις* Mein 24 *καταπιεῖν μεῖζον τι περι δ'* A *καταπιεῖν περὶ δ'* C: corr. Mein

τὴν λοπάδ' ἔχων, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας.
ἐξῆν ὀλολύζειν· οἳ μὲν ἥρπασάν τι γάρ,
οἳ δ' οὐδέν, οἳ δὲ πάντα. καίτοι παρέλαβον
ἰχθῦς ποταμίους ἐσθίοντας βόρβορον.
εἰ δ' ἔλαβον ἄρτι σκάρον ἢ 'κ τῆς Ἀττικῆς
γλαυκίσκον, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ἢ 'ξ Ἄργους κάπρον
289 ἢ 'κ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς
φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν,
ἅπαντες οἱ φαγόντες ἐγένοντ' ἂν θεοί.
ἀθανασίαν εὕρηκα· τοὺς ἤδη νεκροὺς
ὅταν ⟨μόνον⟩ ὀσφρανθῶσι ποιῶ ζῆν πάλιν.

33. ταῦτα, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐδ' ἂν Μενεκράτης ἂν ὁ Συρακόσιος ἐξωγκώσατο ὁ Ζεὺς ἐπικαλούμενος, ὃς ἐφρόνει μέγα ὡς μόνος αἴτιος τοῦ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις γινόμενος διὰ τῆς αὑτοῦ ἰατρικῆς. τοὺς γοῦν
b θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἱερὰς καλουμένας νόσους συγγράφεσθαι ἠνάγκαζεν ὅτι ὑπακούσονται αὐτῷ δοῦλοι περισωθέντες. καὶ ἠκολούθουν ὃ μέν τις Ἡρακλέους σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ηρακλῆς (Νικόστρατος δ' ἦν οὗτος ὁ Ἀργεῖος, ἱερὰν νόσον θεραπευθείς· μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἔφιππος ἐν Πελταστῇ λέγων ὧδε (II 260 K)·

οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός,
Νικόστρατος δ' Ἀργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς.

ἄλλος δέ τις ὡς Ἑρμῆς χλαμύδα ἔχων καὶ κηρύκειον,
c πρὸς δὲ τούτοισι πτερά, ὡς ὁ Ζελείτης Νικαγόρας ο

5 εἰ δὲ λαβὼν A ἢν δὲ λάβω C: corr. Canter ἄρτι σκάρον corrupta 8 ὁ Ποσ. A: corr. C 11 μόνον add. Cas 13 ἐφθέγξατο A: corr. C cf. 290a 15 οὖν AC: corr. Di 23 εἶναι ὁ θεός A: Ζεὺς θεός Schw, fort. Αἰτναῖος θεός, ut εἶναι verbum alio loco positum fuerit 26 τούτοις C, sed *videntur* etiam hi Ephippi versus fuisse

καὶ τῆς πατρίδος τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ Βάτων ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων (FHG IV 348)). Ἡγήσανδρος δέ φησιν (ibid. 414) ὅτι καὶ Ἀστυκρέοντα θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε. καὶ ἄλλος δ' αὐτῷ τῶν περισωθέντων Ἀσκληπιοῦ στολὴν ἀναλαβὼν συμπεριεφθείρετο. αὐτὸς δ' ὁ Ζεύς πορφύραν ἠμφιεσμένος καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχων καὶ σκῆπτρον κρατῶν κρηπῖδάς τε ὑποδεδεμένος περιῄει μετὰ τοῦ θείου χοροῦ. καὶ ἐπιστέλλων Φιλίππῳ d τῷ βασιλεῖ οὕτως ἔγραψεν· 34. 'Μενεκράτης Ζεὺς Φιλίππῳ χαίρειν. σὺ μὲν Μακεδονίας βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ἰατρικῆς, καὶ σὺ μὲν ὑγιαίνοντας δύνασαι ὅταν βουληθῇς ἀπολλύναι, ἐγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σῴζειν καὶ τοὺς εὐρώστους ἀνόσους οἳ ἂν ἐμοὶ πείθωνται παρέχειν μέχρι γήρως ζῶντας. τοιγαροῦν σὲ μὲν Μακεδόνες δορυφοροῦσιν, ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες ἔσεσθαι. Ζεὺς γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς βίον παρέχω.' πρὸς ὃν ὡς μελαγχολῶντα ἐπέστελλεν ὁ e Φίλιππος· '⟨Φίλιππος⟩ Μενεκράτει ὑγιαίνειν.' παραπλησίως δὲ ἐπέστελλε καὶ Ἀρχιδάμῳ τῷ Λακεδαιμονίων βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις·ὅσοις ἔγραφεν, οὐκ ἀπεχόμενος τοῦ Διός. καλέσας δ' αὐτόν ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὁ Φίλιππος μετὰ τῶν ἰδίων θεῶν συγκατέκλινε πάντας ἐπὶ τῆς μέσης κλίνης ὑψηλότατα καὶ ἱεροπρεπέστατα κεκοσμημένης καὶ τράπεζαν παραθείς, ἐφ' ἧς βωμὸς ἔκειτο καὶ τῶν ἀπὸ γῆς παντοδαπῶν ἀπαρχαί. καὶ ὁπότε τοῖς ἄλλοις παρεφέρετο τὰ ἐδώδιμα, τοῖς ἀμφὶ Μενεκράτην ἐθυμίων καὶ ἔσπενδον οἱ παῖδες. καὶ τέλος f ὁ καινὸς Ζεὺς μετὰ τῶν ὑπηκόων γελώμενος θεῶν ἔφυγεν

3 Ἀστυκλέα C   4. 5 fort. ἄλλος δέ τις   17 ἐπέστειλεν C
18 Φίλιππος add. Cas   25 παντοδαπῶν K: πάντων $\overline{ανων}$ A
28 θεῶν Cas: θέων AC

ἐκ τοῦ συμποσίου, ὥς Ἡγήσανδρος ἱστορεῖ (FHG IV 414)· μνημονεύει δὲ τοῦ Μενεκράτους καὶ Ἄλεξις ἐν Μίνῳ (II 346 K). 35. καὶ Θεμίσων δὲ ὁ Κύπριος, τὰ Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως παιδικά, ὥς φησι Πύθερμος ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG IV 488), οὐ μόνον ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἀνεκηρύττετο 'Θεμίσων Μακεδών,
290 Ἀντιόχου βασιλέως Ἡρακλῆς', ἔθυον δὲ αὐτῷ πάντες οἱ ἐγχώριοι ἐπιλέγοντες Ἡρακλεῖ Θεμίσωνι, καὶ παρῆν αὐτὸς ὁπότε τις τῶν ἐνδόξων θύοι καὶ ἀνέκειτο στρωμνὴν καθ' αὑτὸν ἔχων ἠμφιεσμένος λεοντῆν· ἐφόρει δὲ καὶ τόξα Σκυθικὰ καὶ ῥόπαλον ἐκράτει. ὁ δ' οὖν Μενεκράτης τοιοῦτος ὢν ὁποῖος εἴρηται οὐδὲν παραπλήσιόν ποτε ἐξωγκώσατο οἷον ὁ προειρημένος μάγειρος·

ἀθανασίαν ηὕρηκα· τοὺς ἤδη νεκρούς,
ὅταν ⟨μόνον⟩ ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν.

b 36. ἀλαζονικὸν δ' ἐστὶ πᾶν τὸ τῶν μαγείρων φῦλον, ὡς καὶ Ἡγήσιππος ἐν Ἀδελφοῖς παρίστησι. παράγει δὲ μάγειρον λέγοντα (IV 479 M)·

βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
εἰρημέν' ἐστίν· ἢ λέγων φαίνου τι δὴ
καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με.
B. οὐκ ἀλλὰ τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς, Σύρε,
εὑρηκέναι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ.
οὐ γὰρ παρέργως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν δυεῖν
ἔχων περίζωμ', ἀλλ' ἅπαντα τὸν βίον
ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα·

2 Λίνῳ Mein 7 ἀλλ' ἔθυον αὐτῷ C 9 τις C: τι A 16 μόνον add. Cas 18 ἡγήσανδρος (sic C quoque) ἐν δελφοῖς A: corr. Cas 21 δὴ Schw: λη A 23 Σύρε Petitus: εὖρε A 24 εὕρημα μόνον εἰδέναι τῶν νομιζομένων ἐμέ A: νόμιζε μόνον *Schw*, reliqua corr. Dobr

εἴδη λαχάνων ὅσ' ἐστί, βεμβράδων τρόπους, c
φακῆς γένη παντοδαπά. τὸ πέρας σοι λέγω·
ὅταν ἐν περιδείπνῳ τυγχάνω διακονῶν,
ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς
τὰ βάπτ' ἔχοντες, τοὐπίθημα τῆς χύτρας
ἀφελὼν ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν·
τοιοῦτος ἔνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι
διέδραμε γαργαλισμὸς ὡς ὄντων γάμων.
Α. φακῆν παρατιθείς, εἰπέ μοι, καὶ βεμβράδας;
Β. τὰ πάρεργά μου ταῦτ' ἔστιν. ἢν δὲ δὴ λάβω
τὰ δέοντα καὶ τοὐπτάνιον ἁρμόσωμ' ἅπαξ, d
ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε Σειρήνων, Σύρε,
ἐγένετο, καὶ νῦν ταὐτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν.
ὑπὸ τῆς γὰρ ὀσμῆς οὐδὲ εἷς δυνήσεται
ἁπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί·
ὁ δὲ παριὼν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν
ἑστήξετ' ἀχανής, προσπεπατταλευμένος,
ἄφωνος, ἄχρι ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος
τὴν ῥῖν' ἕτερός τις προσδραμὼν ἀποσπάσῃ.
Α. μέγας εἶ τεχνίτης. *Β.* ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς·
πολλοὺς ἐγὼ σφόδρ' οἶδα τῶν καθημένων, e
οἳ καταβεβρώκασ' ἕνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας.

πρὸς τῶν θεῶν, τί διαφέρειν οὗτος ὑμῖν δοκεῖ τῶν παρὰ Πινδάρῳ Κηληδόνων (fr. 53 B[4]), αἳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρῆσι τοὺς ἀκροωμένους ἐποίουν ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαυαίνεσθαι; 37. Νικόμαχος δ' ἐν Εἰλειθυίᾳ καὶ αὐτὸς

4 ἀπὸ τῆς Mein 5 τὰ φαί' ἔχοντες Madvig 10 ἢν C: ἐὰν A 11 τοὐπτανεῖον AC 14 ὀσμῆς γὰρ AC: corr. Pierson 18 ἀχαριαν A: corr. C 25 ταῖς σειρῆνες (sic) C 28 εἰληθυία A

παράγει τινὰ μάγειρον ὑπερβάλλοντα τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας. λέγει δ' οὖν οὗτος πρὸς τὸν μισθωσάμενον (IV 583 M)·

f *ὑποδεικνύεις μὲν ἦθος ἀστεῖον πάνυ*
καὶ πρᾷον, ὀλίγωρον δὲ πεποίηκάς τι. Β. πῶς;
Α. ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐσμὲν οὐκ ἐξήτακας,
ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδότων
οὕτω τ' ἐμισθώσω με; Β. μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὐ.
Α. καὶ μὴν ἴσως ὅσον μαγείρου διαφέρει
291 *μάγειρος οὐκ οἶσθ'. Β. εἴσομαι δέ γ' ἢν λέγῃς.*
Α. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄψον ἠγορασμένον
πότερ' ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς
διακόνου 'στ' οὐ τοῦ τυχόντος; Β. Ἡράκλεις.
Α. ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἑτέρα διάθεσις.
πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν ἐνδόξους πάνυ,
ὧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἔνι
ταύταις προσελθεῖν εὐθύς, ἀλλ' ἔμπροσθε δεῖ
ζωγραφίας ἧφθαι. ταῦτα καὶ μαγειρικῆς
πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς τέχνης ἑτέρας τέχνας,
b *ὧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν,*
ἀστρολογικήν, γεωμετρικήν, ἰατρικήν.
τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τέχνας
ἐντεῦθεν εἴσῃ· παρακολουθήσεις χρόνοις,
πότ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πόθ' ὥριμος.
τῶν ἡδονῶν γὰρ μεγάλα τὰ διαστήματα·
ἐνίοτε κρείττων γίνεται θύννου βόαξ.
Β. ἔστω. γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί;

9 *καὶ μὴν* Iac: *κὤιμην* AC *διαφέρει μαγείρου* AC: corr. Schw 12 *πότερον* A: corr. Dobr, fort. *ὀπτὸν* 13 *διακονουστούτου* A: corr. Schw 18—20 mutila et corrupta 21 *ἢ* (om. C) *ἰατρικήν γεωμετρικήν* AC: corr. Mein 23 *παρακολουθήσας* Mein 24 *ποθ' ωρος* A: corr. C

Α. τοὐπτάνιον ἡμεῖς σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα·
τοῦτο διελέσθαι καὶ τόπον λαβόνθ' ἕνα
μερίσαι κατ' εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια, c
ἐκεῖθεν ἐνταῦθ' ἐστὶ μετενηνεγμένα.
Β. οὗτος, πέπεισμαι, κἂν τὰ λοιπὰ μὴ λαλῇς·
περὶ τῆς ἰατρικῆς δέ; *Α.* τῶν γὰρ βρωμάτων
πνευματικὰ παὶ δύσπεπτα καὶ τιμωρίαν
ἔχοντ' ἔνι' ἔστιν, οὐ τροφήν. δειπνῶν δὲ πᾶς d
τἀλλότρια γίνετ' ὀξύχειρ κοὐκ ἐγκρατής·
τοῖς δὴ τοιούτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα
εὕρητ' ἐκεῖθεν. μεταφορὰ δ' ἐστὶν τέχνης,
ἤδη τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως ἐμόν·
περὶ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθήσεται·
ἀριθμῷ τὸ πλῆθος εἰδέναι μαγειρικῆς.
οὐθεὶς ἕτερός σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται.
Β. μίκρ' ἀντάκουσον ἐν μέρει κἀμοῦ. *Α.* λέγε.
Β. σὺ μηθὲν ἐνόχλει μήτε σαυτὸν μήτ' ἐμέ,
ἀπραγμόνως δὲ διαγενοῦ τὴν ἡμέραν.

38. ὁ δὲ παρὰ τῷ νεωτέρῳ Φιλήμονι μάγειρος διδασκαλικός τις εἶναι θέλει τοιαῦτά τινα λαλῶν (II 540 K)· e

ἐάσαθ' οὕτως ⟨ὡς⟩ ἔχει. τὸ πῦρ μόνον
ποιεῖτε τοῖς ὀπτοῖσι μήτ' ἀνειμένον
(το γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτόν, ἀλλ' ἑφθὸν ποιεῖ)
μήτ' ὀξύ· κατακάει γὰρ ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ
τοῦτο πάλιν, εἰς τὴν σάρκα δ' οὐκ ἐνδύεται.

1 τοὐπτάνειον AC 3 vix integer 5 κἂν — μὴ λαλῇς K: καὶ — μὴ λαλεῖς (λαλῇς C) AC 8 ἔνεστιν A: corr. Mein δείπνω δέπας A ἐπὶ τὰ ἀλλότρια δεῖπνα πᾶς C: corr. Mus 12 εἰ δὴ K ἐμόν corruptum: ἔνι (vel ἐνόν) K 13 oratio mutila 14 velut ἀριθμητικῆς τὸ πλῆθος ὀρθῶς εἰδέναι 16 μικρὰ διάκουσον A: corr. Cob 18 δίαγε νῦν Cob 21 οὕτως ἔχειν A: corr. Bentl 22 ποιεῖται A: corr. C ὀπτοῖς AC

μάγειρός ἐστιν· οὐκ ἐὰν ζωμήρυσιν
ἔχων τις ἔλθῃ καὶ μάχαιραν πρός τινα,
οὐδ' ἄν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθῦς ἐμβάλῃ,
f ἀλλ' ἔστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι.

39. ὁ δὲ παρὰ Διφίλῳ ἐν τῷ Ζωγράφῳ καὶ πρὸς οὓς ἐκμισθοῦν αὑτὸν δεῖ διδάσκει λέγων οὕτως (II 553 K)·

οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐθαμοῦ, Δράκων, ἐγὼ
ἐπ' ἔργον, οὗ μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν
τραπεζοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην.
οὐ γὰρ βαδίζω πρότερον ἂν μὴ δοκιμάσω
292 τίς ἐσθ' ὁ θύων ἢ πόθεν συνίσταται
τὸ δεῖπνον ἢ κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας.
ἔστιν δ' ἁπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφή,
εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαί με δεῖ.
οἷον τὸ κατὰ τοὐμπόριον, εἰ βούλει, γένος.
ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχήν, ἀποβαλὼν
τὸν ἱστὸν ἢ πηδάλια συντρίψας νεώς,
ἢ φορτί' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γενόμενος·
ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· οὐθὲν ἡδέως
ποιεῖ γὰρ οὗτος, ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν·
b ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται
τοῖς συμπλέουσιν ὁπόσον ἐπιβάλλει μέρος
τιθείς, τά θ' αὑτοῦ σπλάγχν' ἕκαστος ἐσθίει.
ἀλλ' ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου
τριταῖος, ἀπαθής, εὐπορηκώς, περιχαρὴς
εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνᾷ γεγονέναι καὶ δώδεκα,
λαλῶν τὰ ναῦλα καὶ ⟨τὰ⟩ δάνει' ἐρυγγάνων,
ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν,

1 δ' ἐστὶν AC: corr. Mus 8 οὗ Pors: οὐ A 10 ἐὰν AC 13 θ' A: corr. C 17 πηδάλιον τι συντρ. AC: corr. Grot 27 ἐμῶν τὰ Kock τὰ add. Wilam

ὑπὸ τοῦτον ὑπέμυξ' εὐθὺς ἐκβεβηκότα,
τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον, ἐμνήσθην Διὸς
Σωτῆρος, ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν. c
τοιοῦτος ὁ τρόπος. μειράκιον ἐρῶν πάλιν
τὰ πατρῷα βρύκει καὶ σπαθᾷ· πορεύομαι.
ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα, νὴ Δί', ἕτερά που
ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον ἐνευρημένα
τὰ κράσπεδ' ἀποθλιβέντα καὶ κεκραγότα·
'ὀψάριον ἀγοραῖον ποιεῖν τίς βούλεται;'
ἐῶ βοᾶν· πληγὰς γὰρ ἔτι προσλαμβάνειν
ἐλθόντα καὶ τὴν νύχθ' ὅλην διακονεῖν.
τὸ μισθάριον γὰρ ἂν ἀπαιτῇς, 'ἀμίδα μοι
ἔνεγκε πρῶτον' φησίν. 'ὄξος ἡ φακῆ d
οὐκ εἶχε.' πάλιν ᾔτησας· 'οἰμώξει μακρὰ
πρῶτος μαγείρων' φησίν. ἕτερα μυρία
τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἄν. οὗ δὲ νῦν σ' ἄγω,
πορνεῖόν ἐστιν, πολυτελῶς Ἀδώνια
ἄγουσ' ἑταίρα μεθ' ἑτέρων πορνῶν· χύδην
σαυτὸν ἀποτάξεις τόν τε κόλπον ἀποτρέχων.

40. καὶ παρ' Ἀρχεδίκῳ δ' ἐν Θησαυρῷ ἄλλος σοφιστὴς μαγειρίσκος τάδε λέγει (IV 435 M)· e

πρῶτον ὠμῶν κειμένων
τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι.
'δίδου κατὰ χειρός.' 'τοὔψον οἰχήσει λαβών.'
τὰς λοπάδας ἐπιθεὶς ἐπὶ τὸ πῦρ τοὺς ἄνθρακας
ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα.
ἐν ᾧ τὸ λάχανον αἵ τε τῶν παροψίδων

1 ὑπέκυψ' Preller ὑπέδυν Naber 5 πορευόμεναι A corr. C 7 ἀνασεσυρμένα Mein 8 ἀποθλίβοντα A: corr. Bothe 10 ἔτι K: ἔστι A 17 ἄδωνιν A: corr. Mus 19 σαυτόν τε σάξεις K (ἀποσάξεις Cas) 25 τὸν ἄνθρακα Herm

τὸν ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσί μου,
ἑφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμ' ἔχοντα τοὺς
f χυμοὺς ἐν αὑτῷ τήν τε τῆς ἅλμης ἀκμήν,
εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος.
ἐλᾳδίου κοτύλης τε παραναλωμένης
σέσωκ' ἐμοὶ τρίκλινα πεντήκοντ' ἴσως.

Φιλοστέφανος δ' ἐν *Δηλίῳ* καὶ ὀνόματα ἐνδόξων μαγείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει (IV 589 M)·

293 εἰδώς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ
τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ Θίβρωνα, Δαίδαλε,
τὸν ἐξ Ἀθηνῶν, τὸν καλούμενον Πέρας,
δοὺς μισθὸν ὃν ⟨μ'⟩ ᾔτησας ἥκω δεῦρ' ἄγων.

41. **Σωτάδης** δ', οὐχ ὁ τῶν Ἰωνικῶν ᾀσμάτων ποιητὴς ὁ Μαρωνίτης, ἀλλ' ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας, ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν *Ἐγκλειομέναις* (οὕτω γὰρ ἐπιγράφει τὸ δρᾶμα) τοιάδε μάγειρον λέγοντα (II 447 K)·

καρῖδας ἔλαβον πρῶτον· ἀπεταγήνισα
b ταύτας ἁπάσας. γαλεὸς εἴληπται μέγας·
ὤπτησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρυμέαν
ἕψω ποιήσας τρῖμμα συκαμίνινον.
γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο,
ἐν λοπάδι μεγάλῃ ταῦτα, λιτῶς προσαγαγὼν
χλόην, κύμινον, ἅλας, ὕδωρ, ἐλᾴδιον.
λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα·
ἔσται δι' ἅλμης λιπαρὸς ἑφθὸς ἐν χλόῃ,
ἀποδοὺς ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά.
c τρίγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλάς·

4 *πᾶς ἀνὴρ ἐλ.* A: corr. Mus 6 *σέσωκέμου* A: corr. Schw 10 *θίμβρωνα* AC: corr. Gaisf *δεδαλε* A: corr. Mus 12 *μ'* add. Cas *ἄγων σε* A: corr. Schw 14 *μαρωνίτης* A: corr. C 17 *ἀπετηγάνισα* AC: corr. Mein 20 *συκάμινον* A: corr. Cas 23 *ἔλαιον* AC: corr. Cas 26 *ἀποβέλισον* A: corr. Schw

ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ᾽ ὡς ἔχει
ἅλμῃ τε λιπαρᾷ παρατίθημ᾽ ὀρίγανον.
ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας·
ἀστεῖον ἑφθὴ τευθὶς ὠνθυλευμένη
καὶ πτερύγι᾽ ἁπαλῶς σηπίας ὠπτημένα.
τριμμάτιον ᾠκείωσα τούτοις ἀνθινὸν
παντοδαπόν. ἑψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά·
ὀξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον.
γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα· d
κατέπνιξ᾽ ἐν ἅλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρᾳ.
κωβίδι᾽ ἄττα καὶ πετραῖα δή τινα
ἰχθύδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
ἐμόλυν᾽ ἀλεύρῳ .... τοιούτῳ τινὶ
πέμπω τε ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.
ἀμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
θρίοισι ταύτην ἅλις ἐλᾳδίῳ διεὶς
ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον
ἐνέκρυψά θ᾽ ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν. e
ἀφύαν θ᾽ ἅμ᾽ αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικήν·
εἷς κύαθος ἐνταῦθ᾽ ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολύ·
τεμὼν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα,
κἂν ᾖ δικότυλος λήκυθος, καταστρέφω.
τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο. τοῦτ᾽ ἐσθ᾽ ἡ τέχνη,
οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι᾽ ὑπομνημάτων.

42. καὶ μαγείρων μὲν ἅλις· περὶ δὲ τοῦ γόγγρου λεκτέον. Ἀρχέστρατος μὲν γὰρ ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ f

1 ταυτα A: corr. Mus 2 λιπαρὰς παρ. ὀριγάνου K 3 ταύταισι A: corr Schw 4 ωφθη A: corr. Dobr 5 ἀπλῶς A: corr. Di 6 τριμματίοιν A: corr. Mus 7 ἑψήτ᾽ ἦν δὲ K ταῦτ᾽ αστινα A: corr. Dobr 16 ἅλας A εἴλησ᾽ C: corr. Pors 19 ἀφύην Mein 21 corruptus

καὶ ὁπόθεν ἕκαστον μέρος αὐτοῦ δεῖ συνωνεῖσθαι διηγεῖται οὕτως (fr. 16 R)·

γόγγρου μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλήν, φίλος, ἐν Σικυῶνι
πίονος, ἰσχυροῦ, μεγάλου καὶ πάντα τὰ κοῖλα·
εἶτα χρόνον πολὺν ἕψε χλόῃ περίπαστον ἐν ἅλμῃ·

294 ἑξῆς τε περὶ τῶν κατ' Ἰταλίαν τόπων διεξιὼν πάλιν ὁ καλὸς οὗτος περιηγητής φησιν (fr. 17 R)·

καὶ γόγγρος σπουδαῖος ἁλίσκεται, ὥστε τοσοῦτον
τῶν ἄλλων πάντων ὄψων κρατεῖ οὗτος ὅσον περ
θύννος ὁ πιότατος τῶν φαυλοτάτων κορακίνων.

Ἄλεξις ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις (II 323 K)·

γόγγρου δ' ὁμοῦ σωρευτὰ πιμελῆς μέλη
ὑπεργέμοντα.

b Ἀρχέδικος δ' ἐν Θησαυρῷ παράγει τινὰ μάγειρον λέγοντα, περὶ ὧν ὠψώνηκεν αὐτός (IV 436 M)·

δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον . . . .
γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια
δραχμῶν πάλιν πέντ'· ὦ ταλαιπώρου βίου.
δραχμῆς τραχήλους· ἀλλὰ νὴ τὸν ἥλιον,
κἀμοὶ τράχηλον ἕτερον εἴ ποθεν λαβεῖν
ἦν καὶ πρίασθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἂν
πρὶν εἰσενεγκεῖν ταῦτα δεῦρ' ἀπηγξάμην·
c οὐθεὶς δεδιακόνηκεν ἐπιπονώτερον.
ἅμα μὲν πρίασθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα,
ἅμα δ' εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ', ἀπωλλύμην.
'κατέδοντ' ἐκεῖνοι', τοῦτο πρὸς ἐμαυτὸν λέγω,
'διαπυτιοῦσ' οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαί.'
οἴμοι.

8. 9 tradita fort. ferri possunt, sed conieci κόλπων pro ὄψων 12. 13 μέλη σωρευτὰ πιμελῆς ὑπογέμοντα A: corr. Pors 17 γόγγρου δὲ Schw, γόγγρου κεφάλαια Mein 26 τοῦτον A: corr. Mus

43. ΓΑΛΕΟΙ. Ἱκέσιος ἐν τοῖς περὶ ὕλης τῶν γαλεῶν βελτίονας εἶναι καὶ ἁπαλωτέρους τοὺς ἀστερίας καλουμένους. Ἀριστοτέλης δὲ (p. 303 R) εἴδη αὐτῶν d φησιν εἶναι πλείω, ἀκανθίαν, λεῖον, ποικίλον, σκύμνον, ἀλωπεκίαν, ῥίνην. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸν ἀλωπεκίαν μίαν ἔχειν φησὶ λοφιὰν πρὸς τῷ οὐραίῳ, ἐπὶ δὲ τῆς ῥάχεως οὐδαμῶς. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων καὶ κεντρίνην φησί τινα γαλεὸν εἶναι καὶ νωτιδανόν. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ ἐπινωτιδέα καλεῖ, χείρονα δ' εἶναι τὸν κεντρίνην καὶ δυσώδη. γνωρίζεσθαι δ' ἐκ τοῦ πρὸς τῇ πρώτῃ λοφιᾷ ἔχειν κέντρον τῶν ὁμοειδῶν οὐκ ἐχόντων· οὔτε δὲ e στέαρ οὔτε πιμελὴν ἔχειν τοὺς ἰχθῦς τούτους διὰ τὸ χονδρώδεις εἶναι. ἰδίως δὲ ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν ἔχει πεντάγωνον. τίκτει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλεῖστα τρία καὶ εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα καὶ πάλιν ἀφίησιν· μάλιστα δ' ὁ ποικίλος καὶ ⟨ὁ⟩ ἀλωπεκίας. οἱ δὲ λοιποὶ οὐκ ἔτι διὰ τὴν τραχύτητα. 44. Ἀρχέστρατος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας βίον περὶ τοῦ ἐν Ῥόδῳ γαλεοῦ λέγων τὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖται τῷ παρὰ Ῥωμαίοις μετ' αὐλῶν καὶ στεφάνων εἰς τὰ δεῖπνα περιφερομένῳ ἐστεφανωμένων καὶ τῶν f φερόντων αὐτὸν καλούμενόν τε ἀκκιπήσιον. ἀλλ' οὗτος μὲν μικρὸς καὶ μακρορυγχότερός ἐστι καὶ τῷ σχήματι τρίγωνος ἐκείνων μᾶλλον· τούτων δ' ὁ εὐτελέστατος καὶ μικρότατος οὐχ ἧττον Ἀττικῶν χιλίων πιπράσκεται. Ἀπίων δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀπικίου τρυφῆς τὸν ἔλοπα καλούμενον τοῦτόν φησιν εἶναι τὸν ἀκκιπήσιον. ἀλλ' ὅ γε Ἀρχέστρατος

7. 8 ἐν τῷ περὶ ζωικῶν Rose   17 ὁ add. Mus   20. 21 ἡγεῖται haec turbata

Βοιώτιαι μὲν ἐγχέλεις, μῦς Ποντικοί,
θύννοι Μεγαρικοί, μαινίδες Καρύστιαι,
φάγροι δ' Ἐρετρικοί, Σκύριοι δὲ κάραβοι. d

ὁ δ' αὐτὸς ἐν Φιλώτιδι καὶ ταῦτα λέγει (II 109 K)·

οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον, ὥσπερ ἄλλοτε,
ἕψειν ἐν ἅλμῃ ⟨φημί⟩. B. τὸ δὲ λαβράκιον
A. ὀπτᾶν ὅλον. B. τὸν γαλεόν; A. ἐν ὑποτρίμματι
ζέσαι. B. τὸ δ' ἐγχέλειον; A. ἅλες, ὀρίγανον,
ὕδωρ. B. ὁ γόγγρος; A. ταὐτόν. B. ἡ βατίς; A. χλόη.
B. πρόσεστι θύννου τέμαχος. A. ὀπτήσεις. B. κρέας
ἐρίφειον; A. ὀπτόν. B. θάτερον; A. τἀναντία.
B. ὁ σπλήν; A. σεσάχθω. B. νῆστις;

Εὔβουλος Καμπυλίωνι (II 179 K)· e

τήν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα . . . . . .
. . . . τοῦδε τοῦ θαλαττίου
Γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστερον . . . .
λάβρακά θ' ἑφθὸν . . . . ἅλμῃ μίαν.

[Ἀλ]εξανδρίδης Νηρεῖ (II 145 K)·

ὁ πρῶτος εὑρὼν πολυτελὲς τμητὸν μέγα
γλαύκου πρόσωπον τοῦ τ' ἀμύμονος δέμας
θύννου τά τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἁλὸς
Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον.

[Ἄ]μφις ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις (II 240 K)·

1 *βοιωτια* AC: corr. Schw   2 *θύννοι* superscr. *γλαῦκοι* C: [fo]rt. versus excidit *θύννοι ⟨. . . . . . | γλαῦκοι⟩ Μεγ.*   6 *φημί* [a]dd. ex p. 662b   7. 8 *ἐνυποτριμματίζεσθαι* AC: corr. Cas [. . .] *ἐγχέλιον* AC   17 *αὐτοῦ δὲ τοῦ θαλ.* | *Γλαύκου* K   18 *κάρα* [a]dd. Mein   19 *τ'* A   22 *ἀκύμονος* AC: corr. Dobr   24 *πάντα* [τό]νδε C

f γλαῦκοι δ' ὅλοι, ῥαχιστὰ κρανίων μέρη
εὔσαρκα.

καὶ ἐν Φιλεταίρῳ (II 247 K)·

ἔχειν καθαρείως ἐγχελύδιόν τι καὶ
γλαυκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου
τεμάχια.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Κύκλωπι ὑπερακοντίζων τὸν τένθην Ἀρχέστρατόν φησιν (II 65 K)·

ἔστω δ' ἡμῖν κεστρεὺς τμητός,
νάρκη πνικτή, πέρκη σχιστή,
τευθὶς σακτή, συνόδων ὀπτός,
γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλή,
βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,
βατίδος νῶτον, κέστρας ὀσφύς,
ψήττας κίσχος, μαινίς, καρίς,
τρίγλη, φυκίς·
τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.

296 47. Ναυσικράτης Ναυκλήροις (IV 575 M)·

δύο μέν φασιν ἁπαλοὶ καὶ καλοὶ
⟨παῖδες θεοῦ⟩ τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις
ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,
ὃν καὶ τὰ θνητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη.
Β. Γλαῦκον λέγεις. Α. ἔγνωκας.

τὸν δὲ Γλαῦκον τὸν θαλάττιον δαίμονα Θεόλυτος μὲν ὁ Μηθυμναῖος ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἔπεσιν ἐρασθέντα φησὶν Ἀρεάδνης, ὅτ' ἐν Δίᾳ τῇ νήσῳ ὑπὸ Διονύσου ἡρπάσθη, καὶ βιαζόμενον ὑπὸ Διονύσου ἀμπελίνῳ
b δεσμῷ ἐνδεθῆναι καὶ δεηθέντα ἀφεθῆναι εἰπόντα·

4 καθαρίως A: corr. Cob ἐνκελίδιον A: corr. ς 9 τμητός Pors: ὑμήττιος AC 15 ψῆττα, σκίνδος Kock μενίς A: corr. C 20 suppl. Dobr 26 ἀριάδνης C (item litt. c)

Ἀνθηδών νύ τίς ἐστιν ἐπὶ πλευροῖο θαλάσσης
ἀντίον Εὐβοίης σχεδὸν Εὐρίποιο ῥοάων·
ἔνθεν ἐγὼ γένος εἰμί· πατὴρ δέ με γείνατο Κωπεύς.

Προμαθίδας δ' ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἡμιάμβοις Πολύ-
βου τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Εὐβοίας τῆς Λαρύμνου γενεαλογεῖ
τὸν Γλαῦκον. Μνασέας δ' ἐν τρίτῳ τῶν Εὐρωπιακῶν
(FHG III 151) *Ἀνθηδόνος καὶ Ἀλκυόνης αὐτὸν γενεαλογεῖ.*
ναυτικὸν δὲ αὐτὸν καὶ κολυμβητὴν ἀγαθὸν γενόμενον
Πόντιον καλεῖσθαι· ἁρπάσαντα Σύμην τὴν Ἰηλύσου καὶ c
Δωτίδος θυγατέρα ἀποπλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν
ἐγγὺς τῆς Καρίας νῆσον ἔρημον κατοικίσαντα ἀπὸ τῆς
γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορεῦσαι. Εὐάνθης δ'
ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνῳ Ποσειδῶνος
αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ Ναΐδος νύμφης μιγῆναί τε
Ἀρεάδνῃ ἐν Δίᾳ τῇ νήσῳ ἐρασθέντα, ὅτε ὑπὸ Θησέως
κατελείφθη. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Δηλίων πολιτείᾳ
(p. 465 R) *ἐν Δήλῳ κατοικήσαντα μετὰ τῶν Νηρηίδων*
τοῖς θέλουσι μαντεύεσθαι. Πόσσις δ' ὁ Μάγνης ἐν d
τρίτῳ Ἀμαζονίδος τῆς Ἀργοῦς φησι δημιουργὸν γενέ-
σθαι τὸν Γλαῦκον καὶ κυβερνῶντα αὐτήν, ὅτε Ἰάσων
μετὰ τῶν Τυρρηνῶν ἐμάχετο, μόνον ἄτρωτον γενέσθαι
ἐν τῇ ναυμαχίᾳ· κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν ἐν τῷ τῆς
θαλάσσης βυθῷ φανῆναι καὶ οὕτως γενέσθαι θαλάτ-
τιον δαίμονα ὑπὸ μόνου τε Ἰάσονος θεωρηθῆναι.
Νικάνωρ δὲ ὁ Κυρηναῖος ἐν Μετονομασίαις τὸν
Μελικέρτην φησὶ Γλαῦκον μετονομασθῆναι. 48. *ἱστορεῖ* e
δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ

1 *ἐπὶ λευροῖο* Mein 2 *ευρειποροροδων* A: corr. Mus
9 *ἴηλυμος* A: corr. Cas (*Ἰαλύσου*) ex St. Byz. s. v. *Σύμη*
11 *κατοικήσαντα* AC: corr. Di 18 *τοῖς θεοῖς* A: corr. C
23 *ἀφανισθῆναι* Emperius 24 *θεαθῆναι* C

ἐπιγραφομένῳ Ἁλιεῖ (p. 238 M), ὡς ὅτι ʽγευσάμενος βοτάνης' κατεποντώθη,

ἣν Ἠελίῳ φαέθοντι
ἐν μακάρων νήσοισι λιτὴ φύει εἴαρι γαίη·
Ἠέλιος δ' ἵπποις θυμήρεα δόρπον ὀπάζει
ὕλην ναιετάουσαν, ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν
ἄτρυτοι, καὶ μή τιν' ἕλοι μεσσηγὺς ἀνίη.

Αἰσχρίων δ' ὁ Σάμιος ἔν τινι τῶν ἰάμβων Ὕδνης φησὶ τῆς Σκύλλου τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ θυγατρὸς τὸν θαλάσσιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι. ἰδίως
f δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἣν φαγὼν ἀθάνατος ἐγένετο (II 517 B[4])·

καὶ θεῶν ἄγρωστιν εὗρες, ἣν Κρόνος κατέσπειρε.

Νίκανδρος δ' ἐν τρίτῳ Εὐρωπίας (fr. 25 Sch) Νηρέως ἐρώμενον τὸν Γλαῦκον ἱστορεῖ γενέσθαι. ὁ δ' αὐτὸς Νίκανδρος ἐν πρώτῳ Αἰτωλικῶν (fr. 2) τὴν μαντικήν φησιν Ἀπόλλωνα ὑπὸ Γλαύκου διδαχθῆναι· θηρῶντα
297 δὲ περὶ τὴν Ὀρείην (ὄρος δὲ τοῦθ' ὑπάρχειν ὑψηλὸν ἐν Αἰτωλίᾳ) λαγὼν θηρᾶσαι, ὃν λιποθυμοῦντα ὑπὸ τῆς διώξεως ἀπαγαγεῖν ὑπὸ κρήνῃ τινὶ καὶ τῇ παρακειμένῃ πόᾳ ἤδη ὑποψυχόμενον ἀπομάσσειν. ἀναζωπυρήσαντος δὲ τοῦ λαγὼ τῇ βοτάνῃ ἐπιγνόντα τῆς βοτάνης τὴν δύναμιν ἀπογεύσασθαι καὶ ἔνθεον γενόμενον ἐπιγενομένου χειμῶνος κατὰ Διὸς βούλησιν εἰς τὴν θάλασσαν αὑτὸν ἐκρῖψαι. Ἡδύλος δ' ὁ Σάμιος ἢ Ἀθηναῖος Μελικέρτου φησὶν ἐρασθέντα τὸν Γλαῦκον ἑαυτὸν ῥῖψαι εἰς τὴν θάλατταν. Ἡδύλη δ' ἡ τοῦ
b ποιητοῦ τούτου μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς

3 ἣν Mus: εἰν A 6 ὕλη Mus, sed latet regionis nomen 7 ἂν εἴη A: corr. Mus 13 καὶ θεῶν ⟨βρῶσιν⟩ | ἄγρ. Haupt 20 ἐπὶ κρήνῃ Pierson, verba turbata 21 ἀποψυχόμενον Pierson

Ἀττικῆς ἰάμβων ποιητρίας, ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ ἱστορεῖ τὸν Γλαῦκον ἐρασθέντα Σκύλλης ἐλθεῖν αὐτῆς εἰς τὸ ἄντρον ‘ἢ κόγχου δωρήματα’ φέροντα

Ἐρυθραίης ἀπὸ πέτρης,
ἢ τοὺς ἀλκυόνων παῖδας ἔτ' ἀπτερύγους,
τῇ νύμφῃ δύσπιστος ἀθύρματα. δάκρυ δ' ἐκείνου
καὶ Σειρὴν γείτων παρθένος οἰκτίσατο·
ἀκτὴν γὰρ κείνην ἀπενήχετο καὶ τὰ σύνεγγυς c
Αἴτνης.

49. ΓΝΑΦΕΥΣ. *Δωρίων* ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸ ἐκ τῆς ἑψήσεως τοῦ γναφέως ὑγρόν φησι πάντα σπῖλον καθαίρειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ *Ἐπαίνετος* ἐν Ὀψαρτυτικῷ.

50. ΕΓΧΕΛΥΣ. τῶν θαλασσίων ἐγχέλεων μνημονεύει *Ἐπίχαρμος* ἐν Μούσαις (fr. 5 L)· *Δωρίων* δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μνημονεύων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Κωπαΐδος τὰς Κωπαΐδας ἐπαινεῖ· γίνονται δ' αὗται d
ὑπερμεγέθεις. φησὶ γοῦν *Ἀγαθαρχίδης* ἐν ἕκτῃ Εὐρωπιακῶν (FHG III 192) τὰς ὑπερφυεῖς τῶν Κωπαΐδων ἐγχέλεων ἱερείων τρόπον στεφανοῦντας καὶ κατευχομένους οὐλάς τ' ἐπιβάλλοντας θύειν τοῖς θεοῖς τοὺς Βοιωτούς· καὶ πρὸς τὸν ξένον τὸν διαποροῦντα τὸ τοῦ ἔθους παράδοξον καὶ πυνθανόμενον ἓν μόνον εἰδέναι φῆσαι τὸν Βοιωτὸν φάσκειν τε ὅτι δεῖ τηρεῖν τὰ προγονικὰ νόμιμα καὶ ὅτι μὴ καθήκει τοῖς ἄλλοις ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι. οὐ χρὴ θαυμάζειν εἰ

3 δώρημα φέροντ' A: corr. Mein, δωμήματα K κόγχους Wilam 7 ᾠκτίσατο C 8 παρενήχετο Iac, ἀνενήχετο K 14 in mg. ΤΩΝ ΕΙC $\overline{Λ}$ ΤΕΛΟC ΤΟΥ $\overline{ΓΙ}$ ΑΡΧΗ ΤΟΥ $\overline{ΔΙ}$ 23 ἔθους Elmsl: γένους A 24 φάσκοντα ὅτι K φάσκειν τε om. C 26 οὐ χρὴ δὲ C

e ἱερείων τρόπον ἐγχέλεις θύονται, ὁπότε καὶ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174 Wil) τοὺς Αἰολέας λέγει θυσίαν ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι ὑπὸ τὴν τῶν θύννων ὥραν, ὅταν εὐαγρήσωσι, θύειν τῷ θεῷ τὸν πρῶτον ἁλόντα θύννον, καὶ τὴν θυσίαν ταύτην καλεῖσθαι θυνναῖον. 51. καὶ τάριχοι δὲ παρὰ Φασηλίταις ἀποθύονται. Ἡρόπυθος γοῦν ἐν Ὥροις Κολοφωνίων (F H G IV 428) περὶ τῆς κτίσεως ἱστορῶν τῆς Φασήλιδός φησιν ὅτι Λάκιος ὁ τὴν ἀποικίαν στείλας μισθὸν ἔδωκε τοῦ τόπου Κυλάβρᾳ ποιμένι νέμοντι πρόβατα ταρίχους, ἐκείνου τοῦτο
f αἰτήσαντος. προθέντος γὰρ αὐτῷ τοῦ Λακίου λαβεῖν τοῦ χωρίου ἢ ἄλφιτα ἢ ταρίχους εἵλετο ὁ Κυλάβρας τοὺς ταρίχους· καὶ διὰ τοῦτο οἱ Φασηλῖται ἀνὰ πᾶν ἔτος τῷ Κυλάβρᾳ ἔτι καὶ νῦν τάριχον θύουσι. Φιλοστέφανος δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων οὕτως γράφει (F H G III 28)· Λάκιον τὸν Ἀργεῖον τῶν σὺν Μόψῳ ἀφικομένων, ὅν τινες
298 μὲν Λίνδιον εἶναι λέγουσιν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιφήμου τοῦ Γέλαν οἰκίσαντος, εἰς τὴν Φασήλιδα ὑπὸ Μόψου μετ' ἀνδρῶν πεμφθέντα κατά τινα λόγον Μαντοῦς τῆς Μόψου μητρός, ὅτε αἱ πρύμναι τῶν ἰδίων νηῶν συνέβαλον καὶ συνεθραύσθησαν κατὰ Χελιδονίας τῶν μετὰ τοῦ Λακίου διὰ τὸ ὑστερεῖν αὐτῶν νυκτὸς προσβαλόντων· ἀγοράσαι δ' αὐτὸν τὴν γῆν λέγεται, οὗ ἡ πόλις νῦν ἐστι, καθὰ ἡ Μαντὼ προεῖπε, παρὰ Κυλάβρα τινὸς δόντα τάριχον· τοῦτον γὰρ ἑλέσθαι

3 *Αἰολέας* Wilam: *ἁλιέας* AC 6 *θυνναῖα* Mein 8 *ὅροις* A: corr. Schw 13 *ἄλφιτα ἢ αλιτα* A: corr. Toup 14 *κύλαβρος* A 21 *κατά τινα λόγια* K, sed narratio valde turbata restitui nequit, cf. O. Mueller Dor. I 114 27 *καλύβρα* A *καλάβρα* C

λαβεῖν αὐτὸν ἀφ' ὧν ἦγον. ὅθεν κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς
Φασηλίτας τῷ Κυλάβρᾳ θύειν τάριχον τιμῶντας ὡς
ἥρωα. 52. περὶ δὲ τῶν ἐγχέλεων Ἱκέσιός φησιν ἐν τοῖς
περὶ ὕλης, ὡς αἱ ἐγχέλεις εὐχυλότεραι πάντων εἰσὶν b
ἰχθύων καὶ ὅτι εὐστομαχίᾳ διαφέρουσι τῶν πλείστων·
πλήσμιαι γάρ εἰσι καὶ πολύτροφοι. ἐν δὲ τοῖς ταρί-
χεσι τὰς Μακεδονικὰς ἐγχέλεις κατατάττει. Ἀριστο-
τέλης δὲ χαίρειν φησὶ (p. 305 R) τὰς ἐγχέλεις καθα-
ρωτάτῳ ὕδατι. ὅθεν τοὺς ἐγχελυοτρόφους καθαρὸν
αὐταῖς ἐπιχεῖν· πνίγεσθαι γὰρ ἐν τῷ θολερῷ. διὸ καὶ
οἱ θηρεύοντες θολοῦσι τὸ ὕδωρ, ἵνα ἀποπνίγωνται.
λεπτὰ γὰρ ἔχουσαι τὰ βράγχια αὐτίκα ὑπὸ τοῦ θολοῦ
τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται. ὅθεν κἂν τοῖς χειμῶσιν c
ὑπὸ τῶν πνευμάτων ταραττομένου τοῦ ὕδατος ἀποπνί-
γονται. ὀχεύονται δὲ συμπλεκόμεναι κᾆτ' ἀφιᾶσι
γλοιῶδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύι ζωογο-
νεῖται. λέγουσι δὲ οἱ ἐγχελυοτρόφοι καὶ ὡς νυκτὸς
μὲν νέμονται, ἡμέρας δ' ἐν τῇ ἰλύι ἀκινητίζουσι ζῶσί
τε τὸ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν
ὁ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (h. an. 6,16 p. 570 a 3.15—17.20)
γίνεσθαι αὐτὰς οὔτε ᾠοτοκούσας οὔτε ζωοτοκούσας
ἀλλ' οὐδὲ ἐξ ὀχείας, ἀλλ' ἐν τῷ βορβόρῳ καὶ τῇ ἰλύι
σήψεως γινομένης· καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν καλουμένων d
τῆς γῆς ἐντέρων λέγεται. διὸ καὶ Ὅμηρον τῆς τῶν
ἰχθύων φύσεως χωρίζοντα τάδε εἰπεῖν (Φ 353)·

τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες οἳ κατὰ δίνας.

53. Ἐπικούρειος δέ τις εἰκαδιστὴς τῶν συνδειπνούν-
των ἡμῖν ἐγχέλυος παρατεθείσης 'πάρεστιν, ἔφη, ἡ

16 γλινῶδες AC: corr. C superscr. 24 ἐντέρων om. A: add. C 27 ἐπικούριος A: corr. C

τῶν δείπνων Ἑλένη· ἐγὼ οὖν Πάρις ἔσομαι.᾿ καὶ χεῖρας μήπω τινὸς ἐκτετακότος ἐπ᾿ αὐτὴν ἐπιβαλὼν ἐψίλωσε τὸ πλευρὸν ἀνάγων εἰς ἄκανθαν. ὁ δ᾿ αὐτὸς
e οὗτος πλακοῦντός ποτε θερμοῦ παρατεθέντος καὶ πάντων ἀπεχομένων ἐπιφωνήσας (Υ 371)·

τοῦ δ᾿ ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,

προπετῶς ἐπιβαλὼν καὶ καταπιὼν φλεγόμενος ἐξεφέρετο. καὶ ὁ Κύνουλκος ἔφη· ῾ἀποφέρεται ἐκ τῆς βρογχοπαρατάξεως ὁ λάρος.᾿ καὶ περὶ τῆς ἐγχέλυος δ᾿ Ἀρχέστρατος οὕτως ἱστορεῖ (fr. 18 R)·

ἔγχελυν αἰνῶ μὲν πᾶσαν, πολὺ δ᾿ ἐστὶ κρατίστη
῾Ρηγίου ἀντιπέρας πορθμοῦ ληφθεῖσα θαλάσσης·
f ἔνθα σὺ τῶν ἄλλων πάντων, Μεσσήνιε, θνητῶν
βρῶμα τιθεὶς τοιόνδε διὰ στόματος πλεονεκτεῖς.
οὐ μὴν ἀλλὰ κλέος γ᾿ ἀρετῆς μέγα κάρτα φέρουσι
Κωπαῖαι καὶ Στρυμόνιαι· μεγάλαι τε γάρ εἰσι
καὶ τὸ πάχος θαυμασταί. ὁμῶς δ᾿ οἶμαι βασιλεύει
299 πάντων τῶν περὶ δαῖτα καὶ ἡδονῇ ἡγεμονεύει
ἔγχελυς, ἣ φύσει ἐστὶν ἀπύρηνος μόνος ἰχθύς . . .

54. ῾Ομήρου δὲ εἰπόντος ῾τείροντ᾿ ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες᾿ ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 101 B[4])·

πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγχέλυας ἐδέξω.

οἱ δ᾿ Ἀττικοί, καθὼς Τρύφων φησί (fr. 21 V), τὰς ἑνικὰς χρήσεις ἐπιστάμενοι διὰ τοῦ ῡ τὰς πληθυντικὰς οὐκ ἔτι ἀκολούθως ἐπιφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης ἐν μὲν Ἀχαρνεῦσι (889)·

σκέψασθε (φησί) παῖδες τὴν κρατίστην ἔγχελυν.

καὶ ἐν Λημνίαις (I 487 K)·

2 χεῖρας Cas: πέρας AC 3 ἀγαγὼν AC: corr. Schw 12 ἀντιπέραν C πορθμῷ Mein 17 ὅμως AC: corr. Coraes, ὅλως Schw 19 ἀπήρινος Coraes

ἔγχελυν Βοιωτίαν. b

τὴν δ' εὐθεῖαν ἐν Δαιταλεῦσι (I 447 K)·

καὶ λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς.

καὶ Κρατῖνος ἐν Πλούτοις (I 63 K)·

θύννος, ὀρφώς, γλαῦκος, ἔγχελυς, κύων.

τὰς μέντοι πληθυντικὰς οὐκ ἔθ' ὁμοίως τῷ ποιητῇ. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν (864)·

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.

καὶ δευτέραις Νεφέλαις (559)·

τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.

ἐν Σφηξὶ δὲ ἡ δοτική (510)·

οὐ χαίρω δὲ βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλεσιν.

Στράττις δ' ἐν Ποταμίοις ἔφη (I 722 K)·

ἐγχέλεων ἀνεψιός.

Σημωνίδης δ' ἐν ἰάμβοις (II 453 B[4])· c

ὥσπερ ἔγχελυς κατὰ γλοιοῦ.

καὶ τὴν αἰτιατικήν·

ἐρῳδιος γὰρ ἔγχελυν Μαιανδρίην
τρίορχον εὑρὼν ἐσθίοντ' ἀφείλετο.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς περὶ ζῴων διὰ τοῦ ῑ ἔγχελις εἴρηκεν. ὅταν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι λέγῃ (864)·

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας·
ὅταν γὰρ ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν·
ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν, d
αἱροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς,

σαφῶς δηλοῖ ὅτι ἡ ἔγχελυς ἐκ τῆς ἰλύος λαμβάνεται. ἔνθεν καὶ τοὔνομα εἰς ῡς ἐπερατώθη. καὶ ὁ ποιητὴς οὖν θέλων δηλῶσαι τὸ εἰς βάθος τοῦ ποταμοῦ καιόμενον οὕτως ἔφη·

8 ὥσπερ γὰρ A 13 ποταμοῖς A 23 οὐδὲ ἕν AC
24 ἂν A 27 ἔνθεν A: ὅθεν C

τείρουτ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες.

ἰδικώτερον δὲ καὶ κατ' ἐξαίρετον ἐγχέλυες, ἵνα καὶ τὸ βάθος τοῦ κεκαυμένου ὕδατος δηλώσῃ. 55. Ἀντι-
e φάνης δ' ἐν Λύκωνι κωμῳδῶν τοὺς Αἰγυπτίους φησὶν (II 71 K)·

τά τ' ἄλλα δεινούς φασι τοὺς Αἰγυπτίους
εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔγχελυν·
πολὺ τῶν θεῶν γάρ ἐστι τιμιωτέρα.
τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,
τούτων δὲ δραχμὰς τοὐλάχιστον δώδεκα
ἢ πλέον ἀναλώσασιν ὀσφρέσθαι μόνον·
οὕτως ἔσθ' ἅγιον παντελῶς τὸ θηρίον.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους
f ἀποτεινόμενος τὸν λόγον φησίν (II 150 K)·

οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ·
οὔθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμονοοῦσ' οὔθ' οἱ νόμοι
ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολύ.
βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς·
τὴν ἔγχελυν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα,
ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολύ·
οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι
300 μάλιστα τούτοις· κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ,
τοὔψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω.
τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὁλοκλήρους νόμος
εἶναι, παρ' ὑμῖν δ', ὡς ἔοικ', ἀπηργμένους.
τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐὰν ἴδῃς
κλαίεις, ἐγὼ δ' ἥδιστ' ἀποκτείνας δέρω.
δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Αἰγυπτίοις (II 451 K)·

10 τούτων δραχμὰς δὲ K ἕνδεκα (ια) C 11 ὀσφρᾶσθαι AC: corr. Elmsl 12 οὕτως ἅγιόν γε Koppiers 19 ἡγῇ C

πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν ἶβις ἢ κύων;
ὅπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς b
ἀσεβοῦντες οὐ διδόασιν εὐθέως δίκην,
τίν' αἰελούρου βωμὸς ἐπιτρίψειεν ἄν;

56. ὅτι δ' ἤσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες πολὺ μέν ἐστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς, καὶ Εὔβουλος δέ φησιν ἐν Ἠχοῖ (II 176 K)·

νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτὰ
λευκόχρως παρέσται,
ἔγχελυς, ὦ μέγα μοι μέγα σοι φῶς . . . ἐναργές.

καὶ ἐν Ἴωνι (II 177 K)·

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει c
ὑπογάστρι' ὀπτῶν αἵ τ' ἐχιδνοσώματοι
Βοιώτιαι παρῆσαν ἐγχέλεις θεαὶ
τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι.

καὶ ἐν Μηδείᾳ (II 186 K)·

παρθένου Βοιωτίας
Κωπᾷδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.

ὅτι δὲ καὶ αἱ Στρυμόνιαι ἐγχέλεις δι' ὀνόματος ἦσάν φησιν ἐν Θαμύρᾳ Ἀντιφάνης (II 52 K)·

καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν
Θρῇκας κατάρδων ποταμὸς ὠνομασμένος
Στρυμών, μεγίστας ἐγχέλεις κεκτημένος. d

καὶ περὶ τὸν Εὐλέα δὲ ποταμὸν (οὗ μνημονεύει Ἀντίμαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὕτως (fr. 56 K)·

ἐλθὼν Εὐλῆος πηγὰς ἔπι δινήεντος)

1 μὲν om. C, ἄν τιν' οὖν Kock, με νῦν Mein 2 τοὺς Philod. π. εὐσεβ. 20: θεοὺς AC 10 φάος ὅσσον ἐναργές K 12 καὶ μετὰ A: cf. p. 302d ἐπὶ σὲ πλεῖ AC: cf. p. 302 13 αἵ τε λιμνοσώματοι AC: corr. K 22 θρήικης AC: corr. Madv 24 εὐκλέα A: corr. Schw 26 εὐλείας A: corr. Mein, Εὐλεῖος Bgk

Δημήτριος [δ'] ὁ *Σκήψιος* ἐν ἑκκαιδεκάτῃ τοῦ *Τρωικοῦ διακόσμου* (fr. 11 Gaede) ἐγχέλεις φησὶ διαφόρους γίνεσθαι.

57. ΕΛΟΨ. προείρηται μέν τινα περὶ αὐτοῦ (p. 282 d)· ἀλλὰ καὶ *Ἀρχέστρατός* φησι τάδε περὶ αὐτοῦ (fr. 19 R)·

e τὸν δ' ἔλοπ' ἔσθε μάλιστα Συρακούσαις ἐνὶ κλειναῖς,
τόν γε κρατιστεύονθ'. οὗτος γὰρ αὖ ἐστιν ἐκεῖθεν
τὴν ἀρχὴν γεγονώς· ὥσθ' ἡνίκ' ἂν ᾖ περὶ νήσους
ἢ περὶ τὴν ἄλλην που ἁλῷ γῆν ἢ περὶ Κρήτην,
λεπτὸς καὶ στερεὸς καὶ κυματοπλὴξ ἀφικνεῖται.

58. ΕΡΥΘΡΙΝΟΣ. *Ἀριστοτέλης* ἐν τῷ περὶ ζῴων (p. 306 R) καὶ *Σπεύσιππος* παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγρον, ἐρυθρῖνον, ἥπατον. τὰ παραπλήσια εἴρηκε καὶ
f *Δωρίων* ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Κυρηναῖοι δὲ ὕκην τὸν ἐρυθρῖνον καλοῦσιν, ὡς *Κλείταρχός* φησιν ἐν *Γλώσσαις*.

59. ΕΓΚΡΑΣΙΧΟΛΟΙ. καὶ τούτων μέμνηται *Ἀριστοτέλης* ὡς μικρῶν ἰχθυδίων ἐν τῷ περὶ ζωικῶν. *Δωρίων* δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν ἐγκρασιχόλων ἐν τοῖς ἑψητοῖς μέμνηται εἰπὼν οὕτως· 'ἑψητοὺς εἶναι μὲν δεῖ ἐγκρασιχόλους ἢ ἴωπας ἢ ἀθερίνας ἢ κωβιοὺς ἢ τριγλίδας μικρὰς σηπίδιά τε καὶ τευθίδια καὶ καρκίνια.'

301 60. ΕΨΗΤΟΣ. ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων. *Ἀριστοφάνης* ἐν *Ἀναγύρῳ* (I 405 K)·

οὐχ ἑψητῶν λοπάς ἐστιν.

Ἄρχιππος *Ἰχθύσι* (I 682 K)·

καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἐντυχὼν
ἑψητός.

1 δ' del. Schw 5 ἐνικλίναις A: corr. C 7 γεγονωςθ' ην κανη περὶ A: corr. Ribb 13 δὲ δύκην AC: corr. Cas 22 totum hoc caput de suo addidit Athenaeus 26. 27 ἑψητὸς ἐντυχών AC: corr. Mein

Εὔπολις Αἰξίν (I 259 K)·

ὦ Χάριτες, αἷσι μέλουσιν ἑψητοί.

Εὔβουλος ἐν Προσουσίᾳ ἢ Κύκνῳ (II 196 K)·

ἀγαπῶν τε κἂν ἑψητὸν ἐν τεύτλοις ἕνα
διὰ δωδεκάτης ἑψόμενον ἡμέρας ἴδῃ.

Ἄλεξις ἐν Ἀπεγλαυκωμένῳ (II 303 K)·

καὶ γὰρ ἑψητοί τινες
παρῆσαν ἡμῖν δαιδαλεῖοί πως.

τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. · καὶ b πάλιν·

τῶν οὖν κορακίνων πεῖραν οὐχὶ λαμβάνεις
οὐδὲ τριχίδων οὐδ' οἷον ἑψητῶν τινῶν;

πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἑψητοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον. *Ἀριστοφάνης* Δράμασιν ἢ Νιόβῳ (I 464 K)·

οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἑψητῶν.

Μένανδρος Περινθίᾳ (IV 188 M)·

τὸ παιδίον .. εἰσῆλθεν ἑψητοὺς φέρον.

ἑνικῶς δὲ *Νικόστρατος* ἐν Ἡσιόδῳ (II 223 K)·

βεμβράδ', ἀφύην, ἑψητόν.

Ποσείδιππος Ἀποκλειομένῃ (IV 515 M)·

ἑψητὸν ἀγοράζειν τινά.

ἐν δὲ τῇ ἐμῇ Ναυκράτει ἑψητοὺς καλοῦσιν ἰχθύδια c ὑπολειπόμενα ἐν ταῖς διώρυξιν, ὅταν ὁ Νεῖλος ὑποπαύηται τῆς πληρώσεως.

61. ΗΠΑΤΟΣ ἢ ΛΕΒΙΑΣ. *Διοκλῆς* τοῦτόν φησι τῶν πετραίων εἶναι· *Σπεύσιππος* δ' ὅμοιον φάγρῳ τὸν ἥπατον. ἐστὶ δὲ μονήρης, ὥς φησιν *Ἀριστοτέλης* (p. 306 R), σαρκοφάγος τε καὶ καρχαρόδους, τὴν χροιὰν μὲν μέλας, ὀφθαλμοὺς δὲ μείζονας ἢ καθ'

8 δαιδαλαῖοί A δαιδάλεοι C: corr. Wilam 19 βαμβράδ' A: corr. Mus

αὐτὸν ἔχων, καρδίαν τρίγωνον λευκήν. Ἀρχέστρατος δ' ὁ τῶν δείπνων λοχαγός φησιν (fr. 30 R)·

d *καὶ λεβίαν λαβέ, Μόσχε, τὸν ἥπατον ἐν περικλύστῳ*
Δήλῳ καὶ Τήνῳ.

62. ΗΛΑΚΑΤΗΝΕΣ. *Μνησίμαχος Ἱπποτρόφῳ* (II 438 K)·

σκόμβρος,
θύννος, κωβιός, ἠλακατῆνες.

εἰσὶ δὲ κητώδεις, ἐπιτήδειοι εἰς ταριχείαν. Μένανδρος Κόλακί φησι (IV 154 M)·

κωβιός, ἠλακατῆνες,
κυνὸς οὐραῖον.

Μνασέας δὲ ὁ Πατρεύς φησι (FHG III 155)· '*Ἰχθύος δὲ γίνεται καὶ Ἡσυχίας τῆς ἀδελφῆς Γαλήνη καὶ Μύραινα καὶ Ἠλακατῆνες.*'

e 63. ΘΥΝΝΟΣ. *τοῦτόν φησιν Ἀριστοτέλης* (h. an. 598 a b) *εἰσπλεῖν εἰς τὸν Πόντον ἐχόμενον τῆς γῆς· ἐν τῷ δεξιῷ ὀφθαλμῷ βλέπειν, τῷ γὰρ εὐωνύμῳ ἀμβλυωπεῖν. ἔχει δ' ὑπὸ τὰ πτερύγια τὸν λεγόμενον οἶστρον. χαίρει δὲ ἀλέᾳ· διὸ καὶ πρὸς τὴν ἄμμον πρόσεισι. γίνεται δὲ ἐδώδιμος ὅταν τοῦ οἴστρου παύσηται. μίσγεται δὲ μετὰ τὴν φωλείαν, ὥς φησι Θεόφραστος, καὶ ἕως μὲν ἂν ἔχῃ μικρὰ τὰ κυήματα, δυσάλωτος,*
f *ὅταν δὲ μείζω γένηται, διὰ τὸν οἶστρον ἁλίσκεται. φωλεύει δὲ ὁ θύννος καίτοι πολυαίματος ὤν. Ἀρχέστρατος δέ φησιν* (fr. 21 R)·

1 *τρίγωνον, ἧπαρ λευκόν* Rondelet 3 *λαβεῖν οσχετον* A: corr. Valck 10 *Κόλακι* Clericus: *κόλωσι* A 12 *καὶ κυνὸς* AC: corr. ex Mnesimacho p. 403 b v. 36 15 *Ἠλακατήν* Adam 16 *θύννος* add. C 17 *ἐκπλεῖν* AC: corr. ed. Bas male haec truncata, cf. Aristot 22 *φωλίαν* A: corr. C

ἀμφὶ δὲ τὴν ἱεράν τε καὶ εὐρύχορον Σάμον ὄψῃ
θύννον ἁλισκόμενον σπουδῇ μέγαν, ὃν καλέουσιν
ὄρκυν, ἄλλοτε δ᾽ αὖ κῆτος. τούτου δὲ θεοῖς χρὴ
ὀψωνεῖν ἃ πρέπει ταχέως καὶ μὴ περὶ τιμῆς . . .
ἐστὶ δὲ γενναῖος Βυζαντίῳ ἔν τε Καρύστῳ· 302
ἐν Σικελῶν δὲ κλυτῇ νήσῳ Κεφαλοιδὶς ἀμείνους
πολλῷ τῶνδε τρέφει θύννους καὶ Τυνδαρὶς ἀκτή.
ἂν δέ ποτ᾽ Ἰταλίας ἱερᾶς Ἱππώνιον ἔλθῃς
ἑρπετὸν εἰς ὕδατος στεφάνους, πολὺ δή, πολὺ πάντων
ἐνταῦθ᾽ εἰσὶν ἄριστοι ἔχουσί τε τέρματα νίκης.
οἱ δ᾽ ἐπὶ τῶνδε τόπων πεπλανημένοι εἰσὶν ἐκεῖθεν
πολλὰ περάσαντες πελάγη βρυχίου διὰ πόντου·
ὥστ᾽ αὐτοὺς ἡμεῖς θηρεύομεν ὄντας ἀώρους. b

64. ὠνομάσθη δὲ θύννος ἀπὸ τοῦ θύειν τε καὶ ὁρμᾶν. ὁρμητικὸς γὰρ ὁ ἰχθὺς διὰ τὸ ἔχειν κατά τινα ὥραν οἶστρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὑφ᾽ οὗ φησιν ὁ Ἀριστοτέλης αὐτὸν ἐξελαύνεσθαι γράφων οὕτως (h. an. 602 a 25)· ʽοἱ δὲ θύννοι καὶ οἱ ξιφίαι οἰστρῶσι περὶ κυνὸς ἐπιτολήν· ἔχουσι γὰρ ἀμφότεροι τηνικαῦτα παρὰ τὰ πτερύγια οἱονεὶ σκωλήκιον τὸν καλούμενον οἶστρον, c ὅμοιον μὲν σκορπίῳ, μέγεθος δ᾽ ἡλίκον ἀράχνης. τοῦτο δὲ ποιεῖ αὐτοὺς ἐξάλλεσθαι οὐκ ἔλαττον τοῦ δελφῖνος· καὶ τοῖς πλοίοις πολλάκις ἐμπίπτουσι.᾽ καὶ Θεοδωρίδας δέ φησι (anth. I. 521 B)·

θύννοι τε διοιστρήσοντι Γαδείρων δρόμον.

1 εὐρύχωρον AC 3 ἄλλοι δ᾽ A: corr. Ribb θεοῖς AC: θέρευς Ribb 4 μητέρι τιμῆς A: corr. Coraes lacunam indic. Meineke addens verb. δηριάαν sim. 6 δὲ Cor: τε AC κεφαλοιδ᾽ εἰς A: corr. Cas 8 εἰπώνιον A: corr. Mus 9 Περσεφόνης ἕδος εὐστεφάνου K coll. Strab. p. 256 13 ὧιτ᾽ A: corr. Cas ὥρους A: corr. Cas 19 ὅμοιον μὲν σκορπίωι τηνικαῦτα A (ex v. seq.) 25 δὴ οἴστρησοντι A: corr. Iac

Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 8 H) περὶ τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ Λυσιτανίας χώρας διαλεγόμενός φησιν ὅτι βάλανοί εἰσι κατὰ βάθος ἐν τῇ αὐτόθι θαλάττῃ πεφυτευμέναι, ὧν τὸν καρπὸν σιτουμένους τοὺς θύννους πιαίνεσθαι.
d διόπερ οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις λέγων ὗς εἶναι θαλαττίους τοὺς θύννους. [εἰσὶν γὰρ οἱ θύννοι οἷον ὕες, ἀπὸ τῶν βαλάνων αὐξανόμενοι] 65. ἐπαινεῖται δὲ τοῦ ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογάστρια, ὡς καὶ Εὔβουλός φησιν ἐν Ἴωνι (II 177 K)·

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει
ὑπογάστρι' ὀπτῶν.

Ἀριστοφάνης Λημνίαις (I 487 K)·

οὐκ ἔγχελυν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου
ὑπογάστριον.

Στράττις Ἀταλάντῃ (I 713 K)·

ὑπογάστριον θύννου τι κἀκροκώλιον
e δραχμῆς ὕειον.

ἐν δὲ Μακεδόσιν (I 719 K)·

ὑπογάστριά θ' ἡδέα θύννων.

Ἔριφος Μελιβοίᾳ (II 429 K)·

ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι
ὑπογάστριον θύννακος οὐδὲ κρανίον
λάβρακος οὐδὲ γόγγρον οὐδὲ σηπίας,
ἃς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς.

ὅταν δὲ καὶ Θεόπομπος ἐν Καλλαίσχρῳ λέγῃ (I 738 K)·

ἰχθύων δὲ δὴ
ὑπογάστρι', ὦ Δάματερ,

7 εἰσὶν — 8 αὐξανόμενοι del. K 17 τι p. 399d: τε A 18 ὕιον A: corr. Cas 22 velut ταῦτ' ἄρ' ἄθλιοι | εἴσ' οἱ πένητες 25 οὐδὲ μακραναη A: corr. C, fort. ἂν (i. e. ἃ ἂν) οὐδὲ 28 ὑπογάστριον ὦ AC: corr. p. 399d

παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάστριον λέγουσι, f σπανίως δ' ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων. ἄδηλον δ' ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάστριον *Ἀντιφάνης* ἐν τῷ Ποντικῷ, ὅταν λέγῃ (II 92 K)·

ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως
τούτους μεγαλείως ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις
ὑπογάστρι' ἐλθὼν (ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι)
τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται
πλευρὰν μετ' αὐτῶν.

Ἄλεξις δ' ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ θύννου ἐπαινῶν φησιν (II 354 K)·

καὶ τοὺς ἁλιέας δ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλω·
ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι,
τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας. 303
Β. οὗτος πρότερον κεφαλὴν εἰ λάβοι θύννου
ἐνόμιζεν ἐγχέλεια καὶ θύννας ἔχειν.

ἐπῄνουν δὲ τῶν θύννων καὶ τὰς κλεῖδας καλουμένας, ὡς *Ἀριστοφῶν* ἐν Πειρίθῳ (II 278 K)·

καὶ μὴν διέφθαρταί γε τοὔψον παντελῶς·
κλεῖδες μὲν ὀπταὶ δύο παρεσκευασμέναι b
Β. αἷς τὰς θύρας κλείουσι; Α. θύννειοι μὲν οὖν.
Β. σεμνὸν τὸ βρῶμα. Α. καὶ τρίτη Λακωνική.

66. *Ἀντίγονος* δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174 Wil) τῷ Ποσειδῶνί φησι θύννον θύεσθαι, καθάπερ προείπαμεν (p. 297 b). *Ἡρακλέων* δ' ὁ Ἐφέσιος ⟨θύννον⟩

5 ὀψώνηκε A: corr. C ἴσως vix sanum 6 ταύταις Herw 7 ἃς (pro ὅσα) Kock, fort. ἃς ὁ 11 at non laudat 12 δ' om. C ἐμβαλῶ C 14 σικχηπίδια A: corr. C 15 B. add. Kock κεφάλαιον (hoc Mein) εἰ λάβοι κυνός Kock εἰ θύννου λάβοι Erfurdt 16 ἐγχέλια A θύννους C 21 θύννον μὲν AC: corr. Kock 22 τὸ Mus: καὶ A om. C 25 θύννον add. K cf. Hesych s. θύννον

τὸν ὄρκυνόν φησι λέγειν τοὺς Ἀττικούς. *Σώστρατος* δ᾽ ἐν δευτέρῳ περὶ ζῴων τὴν πηλαμύδα θυννίδα καλεῖσθαι λέγει, μείζω δὲ γινομένην θύννον, ἔτι δὲ μείζονα ὄρκυνον, ὑπερβαλλόντως δὲ αὐξανόμενον γίνεσθαι
c κῆτος. μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ *Αἰσχύλος* λέγων (fr. 300 N)·

σφύρας δέχεσθαι κἀπιχαλκεύειν μύδρους
ὡς ἀστενακτὶ θύννος ὣς ἠνείχετο
ἄναυδος.

καὶ ἀλλαχοῦ (fr. 301 N)·

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην,

ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὡς *Ἀριστοτέλης* εἴρηκεν (cf. p. 301e).

⟨*Μένανδρος*⟩ Ἁλιεῦσι (IV 77 M)·

καὶ θάλασσα βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον μέγαν.

καὶ παρὰ *Σώφρονι* ὁ θυννοθήρας ἐστίν (p. 12 Bo). οὓς ἔνιοι θύννους καλοῦσιν, Ἀθηναῖοι δὲ θυννίδας.

67. ΘΥΝΝΙΣ. τοῦ ἄρρενος ταύτην φησὶ διαφέρειν
d ὁ *Ἀριστοτέλης* (h. an. 543 a 12) τῷ ἔχειν ὑπὸ τῇ γαστρὶ πτερύγιον, ὃ καλεῖσθαι ἀθέρα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζῴων μορίων (ib. 543 b 11) διιστὰς αὐτὴν τοῦ θύννου φησιν τοῦ θέρους τίκτειν περὶ τὸν Ἑκατομβαιῶνα θυλακοειδές, ἐν ᾧ πολλὰ γίνεσθαι μικρὰ ᾠά. καὶ *Σπεύσιππος* δ᾽ ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων διίστησιν αὐτὰς τῶν θύννων καὶ *Ἐπίχαρμος* ἐν Μούσαις. *Κρατῖνος* δ᾽ ἐν Πλούτοις φησίν (I 63 K)·

3 μείζω C: νομίζω A 7 κἀπιχαλκεύει λέγων μ. A: corr. Iac 8 ἠνίχετο A: corr. Herm 9 ἂν λυδός A: corr. Mus 11 οὗτος καὶ ὄνομα A ὄμμα C: corr. ex Plut. mor. 979e 14 Μένανδρος add. Dalecamp, sed plura exciderunt, etiam post Sophronis locum 15 θάλασσα καὶ β. A: corr. Bentl 18 ταύτηι AC: corr. Cas 20 ἀφαρέα (ἀφορέα A[a]) Arist

ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἡ μέλαινά σοι
καὶ θύννος, ὀρφώς, γλαῦκος, ἔγχελυς, κύων.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων (p. 299 R) ἀγελαῖον καὶ ἐκτοπιστικὸν εἶναι τὴν θυννίδα. Ἀρχέ- e
στρατος δ' ὁ κίμβιξ φησί (fr. 20 R)·

καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν — τὴν θυννίδα φωνῶ
τὴν μεγάλην, ἧς μητρόπολις Βυζάντιόν ἐστιν.
εἶτα τεμὼν αὐτὴν ὀρθῶς ὄπτησον ἅπασαν
ἁλσὶ μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.
θερμά τ' ἔχειν τεμάχη βάπτων δριμεῖαν ἐς ἅλμην·
καὶ ξήρ' ἂν ἐθέλῃς ἔσθειν γενναῖα πέλονται,
ἀθανάτοισι θεοῖσι φυὴν καὶ εἶδος ὅμοια.
ἂν δ' ὄξει ῥάνας παραθῇς, ἀπόλωλεν ἐκείνη. f

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Παιδεραστῇ (II 85 K)·

τῆς τε βελτίστης μεσαῖον θυννάδος Βυζαντίας
τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασιν.

τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Κουρίδι οὕτως (II 63 K)·

ὁ μὲν ⟨ἐν⟩ ἀγρῷ τρεφόμενος
θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει
πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' ἢ 304
θύννης τὰ πρὸς γῆς. B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω.
B. τούτους φάγοις ἄν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. B. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις,

1 ἡ μέλαινά σοι K: ἢ μελαίνας οι A   4. 5 ἀρχέλαος AC: corr. Mus   6 τὴν Ribb: ἣν A   9 μοῦνον AC: corr. Mus   11 καὶ ξήρ' ἂν Dalecamp: κἂν ξηρὰν AC ἐσθίειν AC: corr. Mus   12 ὅμοιαι AC: corr. Gesner   16 τλεύτλου A: corr. C   19 ἐν add. Cob   21 πλὴν C: πρὶν A   22 γῆς Cob: τῆς A   24 δ' ἵνα δ' ἐσθίῃς (ηι in ras. m.[1]) A: corr. Schw

τουτι κακόνωτα πλοῖα; Γ. Κωπᾷδας λέγεις;
ἀγρίως γε . . . παρὰ λίμνην γὰρ γεωργῶν τυγχάνω.
τὰ δ' ἐγχέλεια γράψομαι λιποταξίου·
κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

τούτων τῶν ἰαμβείων ἔνια ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐν Ἀκε-
b στρίᾳ καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίωνι. Ἱππῶναξ δέ, ὡς Λυσανίας ἐν τοῖς περὶ ἰαμβοποιῶν παρατίθεται, φησίν (II 474 B[4])·

ὃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύβδην
θυννίδα τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
πέτρας τορείας, σῦκα μέτρια τρώγων
καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

μνημονεύει δὲ τῶν θυννίδων καὶ Στράττις ἐν Καλλιππίδῃ (I 715 K).

c 68. ΙΠΠΟΥΡΟΙ. Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 22) τοὺς ἱππούρους φησὶν ᾠὰ τίκτειν, καὶ ταῦτα ἐξ ἐλαχίστων μέγιστα γίνεσθαι, ὡς καὶ τὰ τῆς σμυραίνης· τίκτειν δὲ ἔαρος. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων κορύφαιναν καλεῖσθαί φησι τὸν ἵππουρον. Ἱκέσιος δ' ἱππουρεῖς αὐτοὺς προσαγορεύει. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 234 L)·

κὠξύρυγχοι ῥαφίδες ἵππουροί τε καὶ χρυσόφρυες.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ τὴν φύσιν τοῦ ἰχθύος
d διηγούμενος συνεχές φησιν αὐτὸν ἐξάλλεσθαι, διὸ καὶ

1 τὸ τί; Kock, fort. ἀνθρωποφάγους. B. τὸ δ. δ' ἐσθίεις; Γ. τὸ τί; B. τὰ μαλακόνωτα K 2 hiatum not. Wilam 3 γράφομαι λειποταξίου A: corr. Pors 9 ῥύδην A: corr. Bgk 10 θύνναν A θύννον C: corr. Mein 12 σκληρόν A: corr. Dalecamp 13 corruptus et fort. mutilus 17 ἐν πέμπτῳ ed. Bas, sed cf. p. 312 c

ἀρνευτὴν ὀνομάζεσθαι. λέγει δὲ οὕτω περὶ αὐτοῦ (fr. 6 Birt)·

ἠὲ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτὴν ἵππουρον.

Ἀρχέστρατος δέ φησιν (fr. 22 R)·

ἵππουρος δὲ Καρύστιός ἐστιν ἄριστος·
ἄλλως τ' εὔοψον σφόδρα χωρίον ἐστὶ Κάρυστος.

Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικοῖς κορύφαιναν αὐτόν φησιν ὀνομάζεσθαι.

69. ΙΠΠΟΙ. μήποτε τούτους ἱππίδια καλεῖ Ἐπίχαρμος ὅταν λέγῃ (p. 240 L)· e

κορακῖνοι δὲ κοριοειδέες,
πίονες χἰππίδια λεῖα, ψύχει ἁπαλακουρίδες.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ (fr. 10 Birt)·

ἢ σκάρον ἢ κῶθον τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην
χάννους τ' ἐγχέλυάς τε καὶ ἐννυχίην πίτυνον,
ἢ μύας ἢ ἵππους ἠὲ γλαύκην κορύδυλιν.

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος ἐν τῇ Θηβαΐδι λέγων οὕτως (fr. K)·

ἢ ὕκην ἢ ἵππον ἢ ὃν κίχλην καλέουσιν.

70. ΙΟΥΛΙΔΕΣ. περὶ τούτων Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησίν· 'ἰουλίδας ἕψειν μὲν ἐν ἅλμῃ, ὀπτᾶν δ' ἐπὶ τηγάνου.' Νουμήνιος δέ (fr. 5 B)· f

κεῖνο δὲ δὴ σκέπτοιο, τό κεν καὶ ἰουλίδα μάργον
πολλὸν ἀποτροπόῳτο καὶ ἰοβόλον σκολόπενδραν.

ἰούλους δ' ⟨ὁ⟩ αὐτὸς ὀνομάζει τὰ ἔντερα τῆς γῆς διὰ τούτων (fr. 1 B)·

3 συνόδοντ' ἢ Mein 9 ἵππος AC: corr. K 11 κορακινον δὲ κορακοειδεῖς A: corr. Di ex p. 282a 12 λιηπιδια A: corr. Di ψυχει corruptum παλοκουρίδες A: corr. Cas 14 καὶ p. 309c: ἢ A λείην A: corr. Schw 15 πύτινον p. 327f 17 ἀντιφάνης AC: corr. Ionsius 19 ὕκκην A 24 ἀποτροπῷτο A: corr. K ἰοβόρον A ἰοβόρον superscr. λ C σκολοπένδρου A: corr. C 25 ὁ add. Schw

305 καὶ δὲ σύ γε μνήσαιο δελείατος, ὅττι παρ' ἄκρα
δήεις αἰγιαλοῖο γεώλοφα· οἳ μὲν ἴουλοι
κέκληνται, μέλανες, γαιηφάγοι, ἔντερα γαίης.
ἠὲ καὶ ἑρπήλας δολιχήποδας, ὁππότε πέτραι
ἀμμώδεις κλύζωνται ἐπ' ἄκρῃ κύματος ἀγῇ,
ἔνθεν ὀρύξασθαι θέμεναί τ' εἰς ἄγγος ἀολλεῖς.

71. ΚΙΧΛΑΙ καὶ ΚΟΣΣΥΦΟΙ. διὰ τοῦ ητα Ἀττικοὶ
b κίχλην λέγουσι, καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς λα λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ ἕτερον λ ἔχει, Σκύλλα, σκίλλα, κόλλα, βδέλλα, ἅμιλλα, ἄμαλλα· τὰ δὲ εἰς λη οὐκέτι, ὀμίχλη, φύτλη, γενέθλη, αἴγλη, τρώγλη. ὁμοίως οὖν καὶ τρίγλη. **Κρατῖνος** (I 106 K)·

τρίγλην δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός.

Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν 'οἱ δὲ πετραῖοι, φησίν, καλούμενοι μαλακόσαρκοι, κόσσυφοι, κίχλαι, πέρκαι, κωβιοί, φυκίδες, ἀλφηστικός.' **Νουμήνιος** δ' ἐν Ἁλιευτικῷ (fr. 17 B)·

c γλαύκους ἢ ὀρφῶν ἔναλον γένος ἠὲ μελάγχρων
κόσσυφον ἢ κίχλας ἁλιειδέας.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 232 L)·

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι λαγοὶ δράκοντές τ' ἄλκιμοι.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 297 R)· 'καὶ τὰ μὲν μελανόστικτα, ὥσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλόστικτα, ὥσπερ κίχλη.' **Παγκράτης** δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν ἔργοις θαλαττίοις τὴν κίχλην πολλοῖς ὀνόμασί φησι καλεῖσθαι·

1 ἄκρας AC: corr. Schw 2 γεωλόφους· οἱ C γεώλοφα σοὶ A traditum videtur ἄκρας — γεωλόφος· οἳ μὲν 4 ἕρπηνας C 13 τρίγλη δ' A: corr. Schw, fort. δ' delendum 18 γλαύκου AC: corr. ex p. 315b ὀρφὼ AC: ὀρφὼν p. 315b 21 τε κίχλαι τε καὶ λαγοὶ AC: corr. p. 287b, fortasse βαμβρ. κίχλαι τε καὶ λ. κτλ' 25 οργοις A: corr. Cas

οἷς ἤδη κίχλην οἰνώδεα, τὴν καλαμῆες
σαῦρον κικλήσκουσι καὶ αἰολίην, ὀρφίσκον, d
πιότατον κεφαλῇ.

Νίκανδρος δ' ἐν τετάρτῳ Ἑτεροιουμένων φησίν (fr. 59 Schn)·

ἢ σκάρον ἢ κίχλην πολυώνυμον.

72. ΚΑΠΡΟΣ καὶ ΚΡΕΜΥΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων φησί (p. 296 R)· ʽτὰ δὲ ἀνόδοντα καὶ λεῖα ὡς ῥαφίς. καὶ τὰ μὲν λιθοκέφαλα ὡς κρέμυς, τὰ δὲ σκληρότατα, τραχύδερμα ὡς κάπρος. καὶ τὰ μὲν δίραβδα ὥσπερ σεσερῖνος, τὰ δὲ πολύραβδα καὶ ἐρυθρόγραμμα ὡς σάλπη.ʼ τοῦ δὲ κάπρου μνημονεύει καὶ Δωρίων e καὶ Ἐπαίνετος. Ἀρχέστρατος δέ φησιν (fr. 23 R)·

αὐτὰρ ἐς Ἀμβρακίαν ἐλθὼν εὐδαίμονα χώραν
τὸν κάπρον ἂν ἐσίδῃς ὠνοῦ καὶ μὴ κατάλειπε,
κἂν ἰσόχρυσος ἔῃ, μή σοι νέμεσις καταπνεύσῃ
δεινὴ ἀπ' ἀθανάτων· τὸ γάρ ἐστιν νέκταρος ἄνθος.
τούτου δ' ⟨οὐ⟩ θέμις ἐστὶ φαγεῖν θνητοῖσιν ἅπασιν
οὐδ' ἐσιδεῖν ὅσσοισιν, ὅσοι μὴ πλεκτὸν ὕφασμα f
σχοίνου ἑλειοτρόφου κοῖλον χείρεσσιν ἔχοντες
εἰώθασι δονεῖν ψήφους αἴθωνι λογισμῷ
ἄρθρων μηλείων ἐπὶ γῆν δωρήματα βάλλων.

73. ΚΙΘΑΡΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων ἢ περὶ ἰχθύων (p. 308 R) ʽὁ κίθαρος, φησί, καρχαρόδους, μονήρης, φυκοφάγος, τὴν γλῶτταν ἀπολελυμένος, καρδίαν λευκὴν ἔχων καὶ πλατεῖαν.ʼ Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ (I 155 K)·

10 σκληρόδερμα Rose 15 καρπὸν A: corr. C 18 οὐ add. Cas 19 ὅσοις A: corr. C 20 ἑλιοτρόφου AC κοῖλου AC: corr. Cas 22 βάλλειν C recte Wilamowitzius *fritillum* (v. 20) et *astragalos* (v. 23) intellegit, tamen aleatoribus cur solis liceat capro vesci non patet

306 κίθαρος γεγενῆσθαι κἀγοράζειν κίθαρος ὤν.
B. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πάνυ.
A. ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν, ὦ 'γαθή,
ἔνεστιν ἐν κιθάρῳ τι κακόν.

Ἐπίχαρμος Ἥβας γάμῳ (p. 234 L)·

ἦν δ' ὑαινίδες ⟨τε⟩ βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.

ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλλωνος εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος. Καλλίας δ' ἢ Διοκλῆς Κύκλωψι (I 694 K)·

κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί.

ὁ δ' Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Ἡδυπαθείᾳ (fr. 27 R)·

b κίθαρον δὲ κελεύω,
ἂν μὲν λευκὸς ἔῃ .... στερεός τε πεφύκῃ,
ἕψειν εἰς ἅλμην καθαρὰν βαιὰ φύλλα καθέντα·
ἂν δ' ᾖ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὀπτᾶν
ὀρθῇ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρᾳ.
καὶ πολλῷ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειφε·
χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὁρῶν, ἐστὶν δ' ἀκόλαστος.

74. ΚΟΡΔΥΛΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 309 R) ἀμφίβιον εἶναι καὶ τελευτᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου αὐαν-
c θέντα. Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ κουρύλον αὐτὸν καλεῖ (fr. 2 Birt)·

τοῖσί κεν ἄρμενα πάντα παροπλίσσαιο δέλετρα
κουρύλον ἢ πειρῆνα ἢ εἰναλίην ἕρπηλαν.

μέμνηται δὲ καὶ κορδυλίδος ἐν τούτοις (fr. 10 B)·

ἢ μύας ἢ ἵππους ἠὲ γλαύκην κορύδυλιν.

2 ἀγαθόν Schw: ὡς ἀγαθόν AC γ' εο ὁ κίθ. A: corr. C 4 ἔνεστι κἂν Grot 6 ἦν p. 326e: ᾗ A τε add. ex p. 326e 9 κύκλωψὴ A 10 τε p. 286b: τὸ A 13 στερεός τε μέγας τε Ribb 14 βαιὰ corruptum 16 νεοθηγεῖ AC: corr. Cas 23 δὲ μυρα A: corr. Wilam 24 ἕρπιλαν A: corr. K cf. p. 305 a

75. ΚΑΜΜΟΡΟΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 232 L)·

ἔτι δὲ πὸτ τούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμμοροι.

καὶ Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις (fr. 34 Bo) αὐτῶν μέμνηται. ἐστὶ δὲ καρίδων γένος καὶ ὑπὸ Ῥω- d μαίων οὕτως καλοῦνται.

76. ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ. Νουμήνιος ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ Ἁλιευτικῷ φησιν (fr. 11 Birt)·

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτὲ δὲ ῥόθιον ψαμαθῖδα.

Σώφρων Θυννοθήρᾳ (fr. 56 Bo)· 'ἁ δὲ γαστὴρ ὑμέων καρχαρίας, ὅκκα τινὸς δῆσθε.' Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸν καρχαρίαν καλεῖσθαί φησι (fr. 137 Sch.) καὶ λάμιαν καὶ σκύλλαν.

77. ΚΕΣΤΡΕΥΣ. Ἱκέσιός φησι· 'τῶν δὲ καλουμένων λευκίσκων πλέονά ἐστιν εἴδη. λέγονται γὰρ οἳ e μὲν κέφαλοι, οἳ δὲ κεστρεῖς, ἄλλοι δὲ χελλῶνες, οἳ δὲ μυξῖνοι. ἄριστοι δ' εἰσὶν οἱ κέφαλοι καὶ πρὸς τὴν γεῦσιν καὶ πρὸς τὴν εὐχυλίαν. δεύτεροι δ' εἰσὶ τούτων οἱ λεγόμενοι κεστρεῖς, ἥσσονες δ' οἱ μυξῖνοι· καταδεέστεροι δὲ πάντων οἱ χελλῶνες, οἱ λεγόμενοι βάκχοι. εὔχυλοι δέ εἰσι σφόδρα καὶ οὐ πολύτροφοι καὶ εὐέκκριτοι.' Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν κεστρέων τὸν μὲν θαλάττιον ἐκτίθεται, τὸν δὲ ποτάμιον οὐ δοκιμάζει, εἴδη δὲ τοῦ θαλαττίου κέφαλον καὶ νῆστιν. τὸν δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κεστρέως ἐχῖνον f σφόνδυλον ὀνομάζει διαφέρειν τέ φησι κεφάλου κεφαλῖνον, ὃν καὶ βλεψίαν καλεῖσθαι. Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (p. 543 b 14) 'ἄρχονται μέν, φησί,

3 ἔτι δ' ἐπὶ τούτοις A: corr. ex p. 286f 6 καλούμενον C 11 ὀκκαττινος A: ὅκα τινὸς Schw 20. 21 οἱ δὲ λεγόμενοι βάκχοι εὔχυλοί εἰσι Rondelet 22 εὔκριτοι A: corr. C 25 νήστην A: corr. C

κύειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελλῶνες Ποσειδεῶνος μηνὸς καὶ ὁ σαργὸς καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέφαλος· κύουσι δὲ τριάκοντα ἡμερῶν. ἔνιοι δὲ τῶν κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ φύονται
307 ἐκ τῆς ἰλύος καὶ τῆς ἄμμου.' ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης (p. 307 R)· 'ὁ κεστρεὺς καρχαρόδους ὢν οὐκ ἀλληλοφαγεῖ, ἅτε δὴ οὐδ' ὅλως σαρκοφαγῶν. ἐστὶ δὲ ὃ μέν τις κέφαλος, ὃ δὲ χελλών, ὃ δὲ φεραῖος. καὶ ὁ μὲν χελλὼν πρὸς τῇ γῇ νέμεται, ὁ δὲ φεραῖος οὔ. καὶ τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φεραῖος τῇ ἀφ' αὑτοῦ γενομένῃ μύξῃ, ὁ δὲ χελλὼν ἄμμῳ καὶ ἰλύι. λέγεται δὲ καὶ ὅτι τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηρίων κατεσθίει, ἐπεὶ ⟨οὐδ'⟩ οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων.'

b Εὐθύδημος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων εἴδη κεστρέων εἶναι ⟨κέφαλον καὶ⟩ σφηνέα καὶ δακτυλέα. καὶ κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέραν τὴν κεφαλὴν ἔχειν, σφηνέας δὲ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράγωνοι. τὰ δὲ τῶν δακτυλέων τὸ πλάτος ἔχει ἔλασσον τῶν δυεῖν δακτύλων. θαυμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων οἱ περὶ Ἄβδηρα ἁλισκόμενοι, ὡς καὶ Ἀρχέστρατος εἴρηκε (fr. 26 R), δεύτεροι δὲ οἱ ἐκ Σινώπης. 78. καλοῦνται δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπό τινων πλῶτες, ὥς φησι Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν (fr. 82 Pr). καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς ὀνομάζει (p. 239 L)·

c αἰολίαι πλῶτές ⟨τε⟩ κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῴων ἠθῶν καὶ βίων

13 οὐδ' add. K, ἐπειδὴ μηδ' αὐτοὶ ἰχθύων ἅπτονται lemm. A 15 suppl. Schw 17 σφῆνες A: corr. C 18 διδακτυλαίων A: corr. C διὰ τὸ πλάτος ἔχειν Cramer 26 τε add. ex p. 288 b

ρησίν (p. 610 b 14), ὅτι ζῶσιν οἱ κεστρεῖς κἂν ἀφαιρεθῶσι τὰς κέρκους. ἀπεσθίεται δ' ὁ μὲν κεστρεὺς ὑπὸ λάβρακος, ὁ δὲ γόγγρος ὑπὸ μυραίνης. ἡ δὲ λεγομένη παροιμία 'κεστρεὺς νηστεύει' ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων ἀκούεται, ἐπειδὴ οὐ σαρκοφαγεῖ ὁ κεστρεύς. Ἀναξίλας ἐν Μονοτρόπῳ Μάτωνα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ διαβάλλων φησί (II 269 K)·

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὁ δὲ καλὸς Ἀρχέστρατός φησι (fr. 25 R)· d

κεστρέα δ' Αἰγίνης ἐξ ἀμφιρύτης ἀγόραζε,
ἀνδράσι τ' ἀστείοισιν ὁμιλήσεις.

Διοκλῆς Θαλάττῃ (I 767 K)·

ἅλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
κεστρεύς.

79. ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις Ἄρχιππος Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησιν (I 681 K)·

νήστεις κεστρέας, κεφάλους.

Ἀντιφάνης Λάμπωνι (II 68 K)·

κεστρεῖς ἔχων, ἀλλ' οὐ στρατιώτας τυγχάνεις
νήστεις.

Ἄλεξις Φρυγί (II 390 K)·

ἐγὼ δὲ κεστρεὺς νῆστις οἴκαδ' ἀποτρέχω.

Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν (I 670 K)·

ἐγὼ δ' ἰὼν πειράσομαι e
εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν· ἧττόν γ' ἂν οὖν
νῆστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί.

Εὔφρων Αἰσχρᾷ (IV 489 M)·

Μίδας δὲ κεστρεύς ἐστι· νῆστις περιπατεῖ.

8 κρανεῖον A: corr. C 20 ἄλλους AC: corr. Mein 25 ἰὼν Abresch: ἰδὼν A 26 γὰρ οὖν Dobr

306 κίθαρος γεγενῆσθαι κἀγοράζειν κίθαρος ὤν.
B. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πάνυ.
A. ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν, ὦ 'γαθή,
ἔνεστιν ἐν κιθάρῳ τι κακόν.

Ἐπίχαρμος Ἥβας γάμῳ (p. 234 L)·

ἦν δ' ὑαινίδες ⟨τε⟩ βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.

ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλλωνος εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος. Καλλίας δ' ἢ Διοκλῆς Κύκλωψι (I 694 K)·

κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί.

ὁ δ' Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Ἡδυπαθείᾳ (fr. 27 R)·

b κίθαρον δὲ κελεύω,
ἂν μὲν λευκὸς ἔῃ .... στερεός τε πεφύκῃ,
ἕψειν εἰς ἅλμην καθαρὰν βαιὰ φύλλα καθέντα·
ἂν δ' ᾖ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὀπτᾶν
ὀρθῇ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρᾳ.
καὶ πολλῷ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειφε·
χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὁρῶν, ἐστὶν δ' ἀκόλαστος.

74. ΚΟΡΔΥΛΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 309 R) ἀμφίβιον εἶναι καὶ τελευτᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου αὐαν-
c θέντα. Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ κουρύλον αὐτὸν καλεῖ (fr. 2 Birt)·

τοῖσί κεν ἄρμενα πάντα παροπλίσσαιο δέλετρα
κουρύλον ἢ πειρῆνα ἢ εἰναλίην ἕρπηλαν.

μέμνηται δὲ καὶ κορδυλίδος ἐν τούτοις (fr. 10 B)·

ἢ μύας ἢ ἵππους ἠὲ γλαύκην κορύδυλιν.

2 ἀγαθόν Schw: ὡς ἀγαθόν AC γ' εο ὁ κίθ. A: corr. C 4 ἔνεστι κἀν Grot 6 ἦν p. 326e: ἢ A τε add. ex p. 326e 9 κύκλωψὴ A 10 τε p. 286b: τὸ A 13 στερεός τε μέγας τε Ribb 14 βαιὰ corruptum 16 νεοθηγεῖ AC: corr. Cas 23 δὲ μυρα A: corr. Wilam 24 ἕρπιλαν A: corr. K cf. p. 305 a

φάσκων ὅτι μὴ νῆστις ὢν φαῦλός ἐστι καὶ ὅτι ἐὰν b
φοβηθῇ κρύπτει τὴν κεφαλήν ὡς τὸ πᾶν κρύπτων
σῶμα. Πλάτων τε ἐν Ἑορταῖς φησιν (I 608 K)·

ἐξιόντι [μὲν] γὰρ
ἁλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας,
ἰχθῦς ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἔν γ' ἐμοί,

σὺ δέ μοι εἰπέ, ὦ Θετταλὸν πάλαισμα Μυρτίλε, διὰ
τί οἱ ἰχθύες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπες καλοῦνται.'
καὶ ὅς· 'ἤτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι· βούλονται γὰρ κατὰ
τὴν ἀναλογίαν ἴλλοπές τινες εἶναι διὰ τὸ εἴργεσθαι
φωνῆς. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἴλλεσθαι εἴργεσθαι, ἡ δὲ ὄψ c
φωνή. καὶ γὰρ τοῦτ' ἀγνοεῖς ἔλλοψ τις ὤν. ἐγὼ δὲ
κατὰ τὸν σοφὸν Ἐπίχαρμον (p. 262 L) μηδὲν ἀποκρι-
νομένου τοῦ κυνὸς

τὰ πρὸ τοῦ δύ' ἄνδρες ἔλεγον, εἷς ἐγὼν ἀποχρέω,

καὶ φημὶ ἔλλοπες διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί. λέξω δὲ
καὶ μὴ προβληθέντος διὰ τί οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν μὲν
ἄλλων ἐμψύχων μετρίως ἅπτονται, τινὰ δὲ καὶ θύοντες,
ἰχθύων μόνων οὐ γεύονται τὸ παράπαν .... ἢ διὰ τὴν
ἐχεμυθίαν; θεῖον γὰρ ἡγοῦνται τὴν σιωπήν. ἐπεὶ οὖν d
καὶ ὑμεῖς, ὦ Μολοττικοὶ κύνες, πάντα μὲν σιωπᾶτε,
πυθαγορίζετε δὲ οὔ, ἡμεῖς μὲν ἄλλους ἰχθυολογήσομεν.'

81. ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ. 'οἱ μὲν θαλάττιοι, φησὶν Ἱκέσιος,
ὀλιγότροφοι καὶ εὐέκκριτοι, εὐχυλίᾳ δὲ μέσοι.' Ἀρι-
στοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 30) συμ-
βαίνειν μέν φησι σχεδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι ταχεῖαν γί-

1 μὴ Arist: καὶ AC 4 μὲν del. Mein 6 καὶ τοὺς π. AC: corr. Gesner ἠγέ μοι AC: corr. Kock 7 Θεττ. παλ. poetae verba 7. 8 διότι AC: corr. K 16 ἄλοπες (λ in ras. mai. m¹) A λέοπες C: corr. Cas coll. schol. Theocr. I 42 18 ἀπτόμενοι K 19 δὲ μόνων C hiatus expleri potest ex Plut. qu. symp. p. 729a 22 ἄλλως C 24 δὲ Coraes: γε AC

κύειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελλῶνες Ποσειδεῶνος μηνὸς καὶ ὁ σαργὸς καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέφαλος· κύουσι δὲ τριάκοντα ἡμερῶν. ἔνιοι δὲ τῶν κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ φύονται
307 ἐκ τῆς ἰλύος καὶ τῆς ἄμμου.' ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης (p. 307 R)· 'ὁ κεστρεὺς καρχαρόδους ὢν οὐκ ἀλληλοφαγεῖ, ἅτε δὴ οὐδ' ὅλως σαρκοφαγῶν. ἐστὶ δὲ ὃ μέν τις κέφαλος, ὃ δὲ χελλών, ὃ δὲ φεραῖος. καὶ ὁ μὲν χελλὼν πρὸς τῇ γῇ νέμεται, ὁ δὲ φεραῖος οὔ. καὶ τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φεραῖος τῇ ἀφ' αὑτοῦ γενομένῃ μύξῃ, ὁ δὲ χελλὼν ἄμμῳ καὶ ἰλύι. λέγεται δὲ καὶ ὅτι τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηρίων κατεσθίει, ἐπεὶ ⟨οὐδ'⟩ οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων.'
b Εὐθύδημος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων εἴδη κεστρέων εἶναι ⟨κέφαλον καὶ⟩ σφηνέα καὶ δακτυλέα. καὶ κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέραν τὴν κεφαλὴν ἔχειν, σφηνέας δὲ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράγωνοι. τὰ δὲ τῶν δακτυλέων τὸ πλάτος ἔχει ἔλασσον τῶν δυεῖν δακτύλων. θαυμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων οἱ περὶ Ἄβδηρα ἁλισκόμενοι, ὡς καὶ Ἀρχέστρατος εἴρηκε (fr. 26 R), δεύτεροι δὲ οἱ ἐκ Σινώπης. 78. καλοῦνται δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπό τινων πλῶτες, ὥς φησι Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν (fr. 82 Pr). καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς ὀνομάζει (p. 239 L)·

c αἰολίαι πλῶτές ⟨τε⟩ κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῴων ἠθῶν καὶ βίων

13 οὐδ' add. K, ἐπειδὴ μηδ' αὐτοὶ ἰχθύων ἅπτονται lemm. A 15 suppl. Schw 17 σφῆνες A: corr. C 18 διδακτυλαίων A: corr. C διὰ τὸ πλάτος ἔχειν Cramer 26 τε add. ex p. 288 b

φησίν (p. 610 b 14), ὅτι ζῶσιν οἱ κεστρεῖς κἂν ἀφαιρεθῶσι τὰς κέρκους. ἀπεσθίεται δ' ὁ μὲν κεστρεὺς ὑπὸ λάβρακος, ὁ δὲ γόγγρος ὑπὸ μυραίνης. ἡ δὲ λεγομένη παροιμία 'κεστρεὺς νηστεύει' ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων ἀκούεται, ἐπειδὴ οὐ σαρκοφαγεῖ ὁ κεστρεύς. Ἀναξίλας ἐν Μονοτρόπῳ Μάτωνα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ διαβάλλων φησί (II 269 K)·

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὁ δὲ καλὸς Ἀρχέστρατός φησι (fr. 25 R)· d

κεστρέα δ' Αἰγίνης ἐξ ἀμφιρύτης ἀγόραζε,
ἀνδράσι τ' ἀστείοισιν ὁμιλήσεις.

Διοκλῆς Θαλάττῃ (I 767 K)·

ἅλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
κεστρεύς.

79. ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις Ἄρχιππος Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησιν (I 681 K)·

νήστεις κεστρέας, κεφάλους.

Ἀντιφάνης Λάμπωνι (II 68 K)·

κεστρεῖς ἔχων, ἀλλ' οὐ στρατιώτας τυγχάνεις
νήστεις.

Ἄλεξις Φρυγί (II 390 K)·

ἐγὼ δὲ κεστρεὺς νῆστις οἴκαδ' ἀποτρέχω.

Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν (I 670 K)·

ἐγὼ δ' ἰὼν πειράσομαι e
εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν· ἧττόν γ' ἂν οὖν
νῆστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί.

Εὔφρων Αἰσχρᾷ (IV 489 M)·

Μίδας δὲ κεστρεύς ἐστι· νῆστις περιπατεῖ.

8 κρανεῖον A: corr. C 20 ἅλλους AC: corr. Mein 25 ἰὼν Abresch: ἰδὼν A 26 γὰρ οὖν Dobr

Φιλήμων Συναποθνήσκουσιν (II 501 K)·

ἠγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὀπτὸν οὐ μέγαν.

Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ (I 430 K)·

ἆρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;
ὡς μὲν γάρ ἐστε νήστιδες, γινώσκεται.

Ἀναξανδρίδης Ὀδυσσεῖ (II 148 K)·

f τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρῖνός ἐστι νῆστις.

Εὔβουλος Ναυσικάᾳ (II 188 K)·

ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται,
νῆστιν πονηροῦ κεστρέως τρίβων βίον.

80. τούτων ποτὲ λεχθέντων ἐπὶ τῷ καλῷ τούτῳ ὄψῳ τῶν κυνικῶν τις ἑσπέριος ἐλθὼν ἔφη 'ἄνδρες φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς [νηστείαν] ἄγομεν Θεσμοφορίων τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν; ὡς γὰρ ὁ Δίφιλός φησιν ἐν Λημνίαις (II 558 K)·

οὗτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ
308 κεστρεὺς ἂν εἴην ἕνεκα νηστείας ἄκρας.'

ὑπολαβὼν δὲ Μυρτίλος·

'καὶ στῆτ' ἐφεξῆς,

ἔφη, κατὰ τὸν Θεοπόμπου Ἡδυχάρην (I 736 K)·

κεστρέων νῆστις χορός,
λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι.

οὐ πρότερον γάρ τινος μεταλήψεσθε, ἕως ἂν ἢ ὑμεῖς ἢ ὁ συμμαθητὴς ὑμῶν Οὐλπιανὸς εἴπητε διὰ τί νῆστις μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κεστρεὺς καλεῖται.' καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· 'ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐσθίει ἔμψυχον, καὶ ἀνελκυσθεὶς δ' οὐ δελεάζεται οὔτε σαρκὶ οὔτ' ἄλλῳ τινὶ ἐμψύχῳ, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (h. an. 591 b 2)

2 κεστρέοναοπτὸν A: corr. Mus 5 ἐστι A εἰσὶ C: corr. ς γινώσκετε AC: corr. Mus 13 νηστείαν del. Nauck Θεσμοφορείων A: corr. C 23 μεταλήψεσθαι A: corr. Mus

φάσκων ὅτι μὴ νῆστις ὢν φαῦλός ἐστι καὶ ὅτι ἐὰν b
φοβηθῇ κρύπτει τὴν κεφαλὴν ὡς τὸ πᾶν κρύπτων
σῶμα. *Πλάτων* τε ἐν Ἑορταῖς φησιν (I 608 K)·

ἐξιόντι [μὲν] γὰρ
ἁλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας,
ἰχθῦς ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἔν γ' ἐμοί,

σὺ δέ μοι εἰπέ, ὦ Θετταλὸν πάλαισμα Μυρτίλε, διὰ
τί οἱ ἰχθύες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπες καλοῦνται.'
καὶ ὅς· 'ἤτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι· βούλονται γὰρ κατὰ
τὴν ἀναλογίαν ἴλλοπές τινες εἶναι διὰ τὸ εἴργεσθαι
φωνῆς. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἴλλεσθαι εἴργεσθαι, ἡ δὲ ὂψ c
φωνή. καὶ γὰρ τοῦτ' ἀγνοεῖς ἔλλοψ τις ὤν. ἐγὼ δὲ
κατὰ τὸν σοφὸν *Ἐπίχαρμον* (p. 262 L) μηδὲν ἀποκρι-
νομένου τοῦ κυνὸς

τὰ πρὸ τοῦ δύ' ἄνδρες ἔλεγον, εἷς ἐγὼν ἀποχρέω,

καὶ φημὶ ἔλλοπες διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί. λέξω δὲ
καὶ μὴ προβληθέντος διὰ τί οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν μὲν
ἄλλων ἐμψύχων μετρίως ἅπτονται, τινὰ δὲ καὶ θύοντες,
ἰχθύων μόνων οὐ γεύονται τὸ παράπαν .... ἢ διὰ τὴν
ἐχεμυθίαν; θεῖον γὰρ ἡγοῦνται τὴν σιωπήν. ἐπεὶ οὖν d
καὶ ὑμεῖς, ὦ Μολοττικοὶ κύνες, πάντα μὲν σιωπᾶτε,
πυθαγορίζετε δὲ οὔ, ἡμεῖς μὲν ἄλλους ἰχθυολογήσομεν.'

81. ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ. 'οἱ μὲν θαλάττιοι, φησὶν *Ἰκέσιος*,
ὀλιγότροφοι καὶ εὐέκκριτοι, εὐχυλίᾳ δὲ μέσοι.' *Ἀρι-
στοτέλης* δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 30) συμ-
βαίνειν μέν φησι σχεδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι ταχεῖαν γί-

1 μὴ Arist: καὶ AC 4 μὲν del. Mein 6 καὶ τοὺς π. AC: corr. Gesner ἦγέ μοι AC: corr. Kock 7 Θεττ. παλ. poetae verba 7. 8 διότι AC: corr. K 16 ἄλοπες (λ in ras. mai. m[1]) A λέοπες C: corr. Cas coll. schol. Theocr. I 42 18 ἀπτόμενοι K 19 δὲ μόνων C hiatus expleri potest ex Plut. qu. symp. p. 729a 22 ἄλλως C 24 δὲ Coraes: γε AC

νεσθαι τὴν αὔξησιν, ⟨οὐχ⟩ ἥκιστα δὲ κορακίνῳ. τίκτει δὲ πρὸς τῇ γῇ καὶ τοῖς βρυώδεσι καὶ δασέσι. Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ἐμφερεῖς φησιν εἶναι
e μελάνουρον καὶ κορακῖνον. Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ φησι (fr. 12 Birt)·

ῥηιδίως ἕλκοιο καὶ αἰολίην κορακῖνον.

μήποτ' οὖν καὶ οἱ παρ' Ἐπιχάρμῳ αἰολίαι λεγόμενοι ἐν Μούσαις (p. 239 L) κορακῖνοί εἰσι. φησὶ γάρ·

αἰολίαι πλῶτές τε κυνόγλωσσοί τε.

ἐν δὲ Ἥβας γάμῳ (p. 233 L) καὶ τῶν αἰολιῶν μνημονεύει ὡς διαφόρων·

μύες ἀλφησταί τε κορακῖνοί τε κοριοειδέες,
αἰολίαι πλῶτές τε κυνόγλωσσοί τε.

Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν κορακῖνόν φησιν ὑπὸ πολλῶν σαπέρδην προσαγορεύεσθαι. ὁμοίως
f δ' εἴρηκε καὶ Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος, ἔτι δὲ Φιλότιμος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. ὅτι δὲ καὶ πλατιστακὸς καλεῖται ὁ σαπέρδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακῖνος, Παρμένων φησὶν ὁ Ῥόδιος ἐν πρώτῳ μαγειρικῆς διδασκαλίας. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Τελμησσεῦσι (I 527 K) ‘μελανοπτερύγων, ἔφη, κορακίνων.’ ὑποκοριστικῶς δὲ ὠνόμασεν αὐτοὺς Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι (I 160 K)·

309 τοῖς σοῖσι συνὼν κορακινιδίοις
καὶ μαινιδίοις.

Ἄμφις δ' ἐν Ἰαλέμῳ (II 242 K)·

ὅστις κορακῖνον ἐσθίει θαλάττιον
γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.

οἱ δὲ Νειλῶται κορακῖνοι ὅτι γλυκεῖς καὶ εὔσαρκοι, ἔτι δὲ ἡδεῖς, οἱ πεπειραμένοι ἴσασιν. ὠνομάσθησαν

1 οὐχ add. ex Arist 6 ἕλκοιτο A: corr. Birt 12. 13 μυς et κοροειδέες et αἰόλαι A: corr. ex p. 282 a 17 πλατιστατικὸς A: corr. C

δὲ διὰ τὸ διηνεκῶς τὰς κόρας κινεῖν καὶ οὐδέποτε παύεσθαι. καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ Ἀλεξανδρεῖς πλάτακας ἀπὸ τοῦ περιέχοντος.

82. ΚΥΠΡΙΝΟΣ. τῶν σαρκοφάγων καὶ οὗτος, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 309 R), καὶ συναγελαστικῶν. b τὴν δὲ γλῶτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ στόμα κέκτηται. Δωρίων δ' αὐτὸν ἐν τοῖς λιμναίοις καὶ ποταμίοις καταλέγων γράφει οὕτως· 'λεπιδωτόν, ὃν καλοῦσί τινες κυπρῖνον.'

83. ΚΩΒΙΟΙ. πολύχυλοι, ὥς φησιν Ἱκέσιος, εὐστομίᾳ διαφέροντες, εὐέκκριτοι, ὀλιγότροφοι καὶ κακόχυμοι. διαφέρουσι δ' εὐστομίᾳ οἱ λευκότεροι τῶν μελάνων. ἡ δὲ τῶν χλωρῶν κωβιῶν σὰρξ χαυνοτέρα ἐστὶν καὶ ἁλιπεστέρα· καὶ χυλὸν ἐλάττονα καὶ λεπτότερον ἐναφιᾶσι, τροφιμώτεροί τ' εἰσὶ διὰ τὸ μέγεθος. Διοκλῆς φησι τοὺς πετραίους αὐτῶν μαλακοσάρκους c εἶναι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ κώθους αὐτοὺς καλεῖ (fr. 10 Birt)·

ἢ σκάρον ἢ κῶθον τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην.

καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ (fr. 52 Bo)· 'κωθωνοπλύται' φησί καὶ τὸν τοῦ θυννοθήρα δὲ υἱὸν ἴσως ἀπὸ τούτου Κωθωνίαν προσηγόρευσεν. Σικελιῶται δ' εἰσὶν οἱ τὸν κωβιὸν κώθωνα καλοῦντες, ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις (fr. 141 Sch) καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος. Ἐπίχαρ- d μος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ κωβιοὺς ὀνομάζει (p. 234 L)·

τρυγόνες τ' ὀπισθόκεντροι καὶ μάλ' ἁδροὶ κωβιοί.

4 κυπριανὸς et 9 κυπριανόν A: corr. C 6 οὐκ ἐν τῷ στ. Schw 15 δέ εἰσι C 19 δειην A: corr. Schw cf. p. 304 e 20 ἀγροιωτικῶι θωλινοπλύται A: corr. Cas 27 χαλαδροι A χαλάδριοι C: corr. Cas

Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβιοὺς καὶ ὁπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων (II 100 K)·

ἥκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἥρωσι τὰ ψαίστ' ἀπονεμῶ.
ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιούς.
ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρύχον,
e τὸν ἰχθυοπώλην, 'προστίθημι, φησί, σοὶ
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί.'
ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', Ὀτρυνικούς.

Μένανδρος Ἐφεσίῳ (IV 125 M)·

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων
δραχμῶν ἐτίμα κωβιοὺς . . . . σφόδρα.

ποταμίων δὲ κωβιῶν μνημονεύει *Δωρίων* ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

84. ΚΟΚΚΥΓΕΣ. *Ἐπίχαρμος* (p. 283 L)·

κἄγλαοὶ κόκκυγες, οὓς παρσχίζομες
f πάντας, ὀπτᾶντες δὲ χἀδύναντες αὐτοὺς χναύομες.

καὶ *Δωρίων* δέ φησι δεῖν αὐτοὺς ὀπτᾶν παρασχίσαντας κατὰ ῥάχιν καὶ παρηδύνειν χλόῃ, τυρῷ [ῥοΐ], σιλφίῳ, ἁλί, ἐλαίῳ· στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἁλὶ ὀλίγῳ, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι. ἐρυθρὸν δ' αὐτὸν καλεῖ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος *Νουμήνιος* οὕτως (fr. 15 Birt)·

ἄλλοτ' ἐρυθρὸν
κόκκυγ' ἢ ὀλίγας πεμφηρίδας, ἄλλοτε σαῦρον.

310 85. ΚΥΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ. περὶ τούτων φησὶν *Ἀρχέστρατος* ὁ τῶν ὀψοφάγων Ἡσίοδος ἢ Θέογνις· ἦν

5 ἀπονέμων AC: corr. Cob 6 θνητοῖσιν A: corr. C 8 φημί A: corr. C 11 ἐφεσίοις A 18 πάντες AC: corr. K χἠδύνοντες C χαύομες A: corr. C 19 παρσχίσαντας AC 20 ῥοί om. C del. K

σίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος. Νειλῷοι δ' εἰσὶν ἰχθύες, εἴ γ' ἔτι μνημονεύειν δύναμαι πολυέτη τὴν ἀποδημίαν ἔχων, νάρκη μὲν ἡ ἡδίστη, χοῖρος, σῖμος, b φάγρος, ὀξύρυγχος, ἀλλάβης, σίλουρος, συνοδοντίς, ἐλεώτρις, ἔγχελυς, θρίσσα, ἄβραμις, τύφλη, λεπιδωτός, φῦσα, κεστρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.

89. ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ. οὗτος καλεῖται καὶ ῥίνη. ἐστὶ δὲ λευκόσαρκος, ὡς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. Πλάτων Σοφισταῖς (I 637 K)·

κἂν ᾖ γαλεός, κἂν λειόβατος, κἂν ἔγχελυς.

90. ΜΥΡΑΙΝΑΙ. Θεόφραστος ἐν τῷ [ε'] περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διαιτωμένων (fr. 171, 4 W) ἔγχελύν φησιν καὶ μύραιναν πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὑγροῦ ζῆν διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βράγχια καὶ ὀλίγον δέχεσθαι τὸ ὑγρόν. τροφίμους δ' αὐτὰς εἶναί φησιν ὁ Ἱκέσιος c οὐχ ἧττον τῶν ἐγχέλεων, ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ζῴων μορίων (p. 310 R) ἐκ μικροῦ φησιν αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὔξησιν λαμβάνειν καὶ εἶναι καρχαρόδουν τίκτειν τε πᾶσαν ὥραν μικρὰ ᾠά. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ σ̄ μυραίνας αὐτὰς καλεῖ οὑτωσὶ λέγων (p. 239 L)·

οὔτε γόγγρων ⟨ὧν⟩ τι παχέων οὔτε μυραινᾶν ἀπῆς.

ὁμοίως δὲ καὶ Σώφρων (fr. 68 Bo). Πλάτων δ' ἢ Κάνθαρος ἐν τῇ Συμμαχίᾳ (I 640 K) σὺν τῷ σ̄·

βατίς τε καὶ σμύραινα

πρόσεστιν.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ d

1 νειλῷοι lemm. A et C: νειλαῖοι A 2 ἰχθύες ἄλλοι τε καὶ εἴ γε C 5 τύφλην A: corr. Mus 11 ε' del. Cas 17 πέμπτῳ ζῴων ed. Bas, at cf. p. 304c 22 γόγγρωι A ὧν add. Ahrens μύραιναν απης A: corr. Koen 27 φημί A: corr. C

ἕψε δ' ἐπ' ἀνθρακιῆς φλόγα τούτοις μὴ προσενεγκὼν
καὶ κίνει πυκινῶς, μὴ προσκαυθέντα λάθῃ σε.
ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα
e οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν, ὅσοι κεπφαττελεβώδη
ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσίν τ' ἀπόπληκτοι
ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ
ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτέαν, ἄν που περικύρσῃ.

τούτου τοῦ ἰχθύος μέρος ἐστὶ καὶ ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων καλούμενος θυρσίων, ἥδιστος ὢν καὶ τρυφερώτατος.

86. ΛΑΒΡΑΚΕΣ. οὗτοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 310 R), μονήρεις εἰσὶ καὶ σαρκοφάγοι. γλῶσσαν δ' ἔχουσιν ὀστώδη καὶ προσπεφυκυῖαν, καρδίαν τρίγωνον· f ἐν δὲ πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 b 3) τίκτειν αὐτοὺς καθάπερ τοὺς κεστρεῖς καὶ χρυσόφρυας μάλιστ' οὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσι. τίκτουσι δὲ χειμῶνος καὶ τίκτουσι δίς. Ἱκέσιος δέ φησιν ὅτι οἱ λάβρακες εὔχυλοί εἰσι καὶ οὐ πολύτροφοι, πρὸς δὲ τὴν ἔκκρισιν ἥσσονες, εὐστομίᾳ δὲ πρῶτοι κρίνονται. ὠνομάσθη δ' ὁ ἰχθὺς παρὰ τὴν λαβρότητα. λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων ἰχθύων διαφέρει, ἐπινοητικὸς ὢν τοῦ διασῴζειν ἑαυτόν. διὸ καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Ἀριστοφάνης φησί (I 543 K)·

311 λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρόν φησιν αὐτὸν νήχεσθαι (fr. 107 B[4]). ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος (fr. 53 R)·

λάμβανε δ' ἐκ Γαίσωνος ὅταν Μίλητον ἵκηαι,
κεστρέα τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα.

3 πυκνῶς AC: corr. Schneider 5 κούφαν γε (καὶ C) λεβώδη AC: corr. Bentl 7 ὡς δ' A: corr. C 8 βροτέαν AC: βροτέην p. 163d 18 ἧσσον A: corr. C 18. 19 εὐστομαχώτατοι lemm. A: fort. εὐστομαχίᾳ

εἰσὶ γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι· ὁ γὰρ τόπος ἐστὶ τοιοῦτος.
πιότεροι δ' ἕτεροι πολλοὶ Καλυδῶνί τε κλεινῇ
Ἀμβρακίᾳ τ' ἐνὶ πλουτοφόρῳ Βόλβῃ τ' ἐνὶ λίμνῃ·
ἀλλ' οὐκ εὐώδη γαστρὸς κέκτηνται ἀλοιφὴν b
οὐδ' οὕτω δριμεῖαν. ἐκεῖνοι δ' εἰσίν, ἑταῖρε,
τὴν ἀρετὴν θαυμαστοί. ὅλους δ' αὐτοὺς ἀλεπίστους
ὀπτήσας μαλακοὺς χρηστῶς προσένεγκε δίχ' ἅλμης.
μηδὲ προσέλθῃ σοί ποτε τοὔψον τοῦτο ποιοῦντι
μήτε Συρακόσιος μηθεὶς μήτ' Ἰταλιώτης.
οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστῶς σκευαζέμεν ἰχθῦς,
ἀλλὰ διαφθείρουσι κακῶς τυροῦντες ἅπαντα c
ὄξει τε ῥαίνοντες ὑγρῷ καὶ σιλφίου ἅλμῃ.
τῶν δὲ πετραίων ἰχθυδίων τῶν τρισκαταράτων
πάντων εἰσὶν ἄριστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι
καὶ πολλὰς ἰδέας κομψῶς παρὰ δαιτὶ δύνανται
ὀψαρίων τεύχειν γλίσχρων ἡδυσματολήρων.

87. καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἱππεῦσι μνημονεύει ὡς διαφόρων γινομένων τῶν περὶ τὴν Μίλητον λαβράκων, ὅταν οὕτως λέγῃ (361)· d

ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.

ἐν δὲ Λημνίαις (I 487 K)·

οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι,

ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου καθάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὔβουλος δ' ἐν Τιτθαῖς φησι (II 204 K)·

μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως· ὅ τι ἂν ᾖ
ὁσίας ἕνεκα, σηπίδια ἢ τευθίδια

2 πολλῷ K 7 δίχ' Mein: δι' A 8 ποτε Coraes: πρὸς AC 10 χρηστοὺς AC: corr. Wilam 14 παντοῖ' εἰσὶν Ribb 21 λήμναις A 22 κρανεῖον A 26 καθαρίως A ὅτι ἐανη A: corr. Cas 27 ὁσίας ἕνεκ' ἀρκεῖ· τευθίδια, σηπίδια Ephippus p. 359 a

πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος, νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος κρανίον
εὐμέγεθες.

ὁ δὲ Γαίσων, οὗ Ἀρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαισωνὶς e λίμνη ἐστὶ μεταξὺ Πριήνης καὶ Μιλήτου ἡνωμένη τῇ θαλάσσῃ, ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ ϛʹ τῶν Ἑλληνικῶν (FHG III 3). Ἔφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ (FHG I 260) ποταμὸν εἶναί φησι τὸν Γαίσωνα περὶ Πριήνην, ὃν εἰσρεῖν εἰς λίμνην. Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι μνημονεύων τῶν λαβράκων φησίν (I 684 K)·

Αἰγύπτιος μιαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
Ἕρμαιος, ὃς βίᾳ δέρων ῥίνας γαλεούς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων.

88. ΛΑΤΟΣ. τοῦτον κατὰ τὴν Ἰταλίαν κράτιστον f εἶναί φησιν Ἀρχέστρατος λέγων οὕτως (fr. 29 R)·

τὸν δὲ λάτον τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίῃ πολυδένδρῳ
ὁ Σκυλλαῖος ἔχει πορθμός, θαυμαστὸν ἔδεσμα.

οἱ δ' ἐν τῷ Νείλῳ ποταμῷ γινόμενοι λάτοι τὸ μέγεθος εὑρίσκονται καὶ ὑπὲρ διακοσίας λίτρας ἔχοντες. ὁ δὲ ἰχθὺς οὗτος λευκότατος ὢν καὶ ἥδιστός ἐστι πάντα τρόπον σκευαζόμενος, παραπλήσιος ὢν τῷ κατὰ τὸν Ἴστρον γινομένῳ γλάνιδι. φέρει δ' ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα γένη πολλὰ ἰχθύων καὶ πάντα ἥδιστα, μάλιστα δὲ τὰ 312 τῶν κορακίνων. πολλὰ γὰρ καὶ τούτων γένη. φέρει δὲ καὶ τοὺς μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων (I 684 K)·

τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας.

εἰσὶ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν Πόντον, φέροντες τὴν ὀνομα-

1 τὰ μικρὰ A: corr. Schw, ἢ πλεκτάνι' ἄττα [μικρὰ] K πολύποδος A 16 ἰταλῆι AC: corr. Mus 24 τὰ γένη C

σίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος. Νειλῷοι δ' εἰσὶν
χθύες, εἴ γ' ἔτι μνημονεύειν δύναμαι πολυέτη τὴν
ἀποδημίαν ἔχων, νάρκη μὲν ἡ ἡδίστη, χοῖρος, σῖμος, b
ράγρος, ὀξύρυγχος, ἀλλάβης, σίλουρος, συνοδοντίς, ἐλέω-
ρις, ἔγχελυς, θρίσσα, ἄβραμις, τύφλη, λεπιδωτός,
ρῦσα, κεστρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.

89. ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ. οὗτος καλεῖται καὶ ῥίνη. ἐστὶ
δὲ λευκόσαρκος, ὡς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. Πλά-
των Σοφισταῖς (I 637 K)·

κἂν ᾖ γαλεός, κἂν λειόβατος, κἂν ἔγχελυς.

90. ΜΥΡΑΙΝΑΙ. Θεόφραστος ἐν τῷ [ε'] περὶ τῶν
ἐν τῷ ξηρῷ διαιτωμένων (fr. 171, 4 W) ἔγχελύν φησιν
καὶ μύραιναν πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὑγροῦ
ζῆν διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βράγχια καὶ ὀλίγον δέχεσθαι
τὸ ὑγρόν. τροφίμους δ' αὐτὰς εἶναί φησιν ὁ Ἱκέσιος c
οὐχ ἧττον τῶν ἐγχέλεων, ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων.
Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ζῴων μορίων (p. 310 R)
ἐκ μικροῦ φησιν αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὔξησιν λαμβά-
νειν καὶ εἶναι καρχαρόδουν τίκτειν τε πᾶσαν ὥραν
μικρὰ ᾠά. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ σ̄
μυραίνας αὐτὰς καλεῖ οὑτωσὶ λέγων (p. 239 L)·

οὔτε γόγγρων ⟨ὧν⟩ τι παχέων οὔτε μυραινᾶν ἀπῆς.

ὁμοίως δὲ καὶ Σώφρων (fr. 68 Bo). Πλάτων δ' ἢ
Κάνθαρος ἐν τῇ Συμμαχίᾳ (I 640 K) σὺν τῷ σ̄·

βατίς τε καὶ σμύραινα

πρόσεστιν.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ d

1 νειλῷιοι lemm. A et C: νειλαῖοι A 2 ἰχθύες ἄλλοι τε
καὶ εἴ γε C 5 τύφλην A: corr. Mus 11 ε' del. Cas
17 πέμπτῳ ζῴων ed. Bas, at cf. p. 304 c 22 γόγγρωι A ὧν add.
Ahrens μύραιναν απης A: corr. Koen 27 φημί A: corr. C

μύραιναν ἔχειν μίαν ἄκανθαν μόνην, ὁμοίαν τῷ ὀνίσκῳ τῷ καλουμένῳ γαλλαρίᾳ. Ἀνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ δακέτων τῶν μυραινῶν φησιν δακούσας ἀναιρεῖν τὰς ἐξ ἔχεως, εἶναι δ' αὐτὰς ἧττον καὶ περιφερεῖς ⟨καὶ⟩ ποικίλας. Νίκανδρος δ' ἐν Θηριακῷ (823)·

μυραίνης δ' ἔκπαγλον, ἐπεὶ μογεροὺς ἁλιῆας
πολλάκις ἐμβρύξασα κατεπρήνιξεν ἐπάκτρων
εἰς ἅλα φυζηθέντας, ἐχετλίου ἐξαναδῦσα·
εἰ ἔτυμον κείνην γε σὺν οὐλοβόροις ἐχίεσσι
e θόρνυσθαι, προλιποῦσαν ἁλὸς νόμον, ἠπείροισιν.

Ἀνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων ψεῦδός φησιν εἶναι τὸ μύραιναν ἔχει μίγνυσθαι προερχομένην ἐπὶ τὸ τεναγῶδες· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τενάγους ἔχεις νέμεσθαι, φιληδοῦντας ἀμμώδεσιν ἐρημίαις. Σώστρατος δὲ ἐν τοῖς περὶ ζῴων (ἐστὶ δὲ δύο ταῦτα βιβλία) συγκατατίθεται τῇ μίξει.

91. ΜΥΡΟΣ. ὁ δὲ μῦρος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 24), διαφέρει τῆς σμυ-
f ραίνης. ἣ μὲν γὰρ ποικίλον καὶ ἀσθενέστερον, ὁ δὲ μῦρος λειόχρως καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὸ χρῶμα ὅμοιον ἔχει ἴυγγι ὀδόντας τε ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. Δωρίων δὲ τὸν μῦρόν φησι τὰς διὰ σαρκὸς ἀκάνθας οὐκ ἔχειν, ἀλλ' ὅλον εἶναι χρήσιμον καὶ ἁπαλὸν ὑπερβολῇ. εἶναι δὲ αὐτῶν γένη δύο· εἰσὶ γὰρ οἳ μὲν μέλανες, οἳ δ' ὑποπυρρίζοντες, κρείσσονες δ' εἰσὶν οἱ μελανίζοντες. Ἀρχέστρατος δὲ ὁ ἡδονικὸς φιλόσοφός φησιν (fr. 32 R)·

313 Ἰταλίας δὲ . . . μεταξὺ κατὰ στενοκύμονα πορθμὸν

4 καὶ add. K 6 ἐπὶ A 7 ἐκβρύξασα A 8 φυσηθέντας ἐχέταιον A 14 λιμώδεσιν AC: corr. Scal 15 δύο AC: δ' Schneider 20 σμῦρος ὁμόχρους Arist 21 ἔχει τῇ πίτυι Arist ὀλόντατε AC 27 Θρινακίης δὲ | Ἰταλίας τε Ribb

97. ΟΡΦΩΣ. καλεῖται δὲ καὶ ὀρφός, ὡς Πάμφιλος. 315 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (543 a 30) ταχεῖαν λέγων γίνεσθαι τοῖς ἰχθύσι τὴν αὔξησιν, καὶ ὀρφώς, φησίν, ἐκ μικροῦ γίνεται μέγας ταχέως. ἐστὶ δὲ (Rose p. 313) καὶ σαρκοφάγος καὶ καρχαρόδους, ἔτι δὲ καὶ μονήρης. ἴδιον δ' ἐν αὐτῷ ἐστι τὸ τοὺς θορικοὺς πόρους μη εὑρίσκεσθαι καὶ τὸ δύνασθαι πολὺν χρόνον ζῆν μετὰ τὴν ἀνατομήν. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν φωλευόντων ἐν ταῖς χειμεριωτάταις ἡμέραις χαίρει τε πρόσγειος μᾶλλον ὢν ἢ πελάγιος. ζῇ δ' οὐ πλέον δύο b ἐτῶν. μνημονεύων δ' αὐτοῦ Νουμήνιός φησι (fr. 7 B)·

τοῖσί κεν εὐμαρέως θαλάμης ἄπο μακρὸν ἀείροις
σκορπίον ἢ ὀρφὸν περιτρηχέα· τῶν γὰρ ἐπ' ἄκρης...

καὶ πάλιν (fr. 17 B)·

γλαύκους ἢ ὀρφῶν ἔναλον γένος ἠὲ μελάγχρουν
κόσσυφον.

Δωρίων δὲ τὸν νέον φησὶν ὀρφὸν ὑπ' ἐνίων καλεῖσθαι ὀρφακίνην. Ἄρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσιν (I 682 K)·

ἱερεὺς γὰρ ἦλθ' αὐτοῖσιν ὀρφώς του θεῶν.

Κρατῖνος δ' Ὀδυσσεῦσι (I 59 K)·

τέμαχος ὀρφῷ χλιαρόν.

Πλάτων Κλεοφῶντι (I 616 K)·

σὲ γάρ, γραῦ, συγκατῴκισεν σαπρὰν c
ὀρφῷσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν.

Ἀριστοφάνης Σφηξίν (493)·

ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφώς, μεμβράδας δὲ μὴ 'θέλη.

τὴν μέντοι ἑνικὴν εὐθεῖαν ὀξυτόνως προφέρονται Ἀττικοί. Ἄρχιππος Ἰχθύσιν, ὡς πρόκειται. τὴν δὲ γενικὴν Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι (l. s.)· 'τέμαχος ὀρφῷ χλιαρόν.'

17 ὀρφῶν C 21 ὀρφῷ C: ὀρφὼς A 24 ὀρφοῖσι AC: corr. Bgk 28 δέ γε γενικὴν A: corr. Mus

δὲ παραστύφειν καὶ εἶναι τρόφιμον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 234 L)·

ἦν δὲ σαργῖνοί τε μελάνουροί τε.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῳικῶν (p. 297 R) γράφει οὕτως· 'ἱρροπυγόστικτοι δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουρος καὶ σαργὸς πολύγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοι.' ὅμοιον
e δὲ εἶναι τῷ μελανούρῳ φησὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων τὸν καλούμενον ψύρον· ὃν Νουμήνιος καλεῖ ψόρον οὕτως (fr. 14 Birt)·

ἢ ψόρον ἢ σάλπας ἢ αἰγιαλῆα δράκοντα.

94. ΜΟΡΜΥΡΟΣ. τροφιμώτατος, ὥς φησιν Ἱκέσιος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ μύρμας αὐτοὺς ὀνομάζει, εἰ μὴ διάφοροι τὴν φύσιν εἰσίν. γράφει δ' οὕτως (p. 235 L)·

⟨καὶ⟩ χελιδόνες τε μύρμαι τοί τε κολιᾶν μέζονες ἐντί.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μορμύλους αὐτοὺς
f καλεῖ. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ ὀψωνητικῇ τέχνῃ, ἣν προσεφώνησέ τινι τῶν ἑταίρων δυσώνῃ, φησίν· 'οὐκ ἄχρηστον δὲ πρὸς τοὺς ἀτενίζοντας καὶ μὴ συγκαθιέντας τῇ τιμῇ καὶ τὸ κακῶς λέγειν παρεστηκότα τοὺς ἰχθύας, ἐπαγόμενον Ἀρχέστρατον τὸν γράψαντα τὴν Ἡδυπάθειαν ἢ τῶν ἄλλων τινὰ ποιητῶν καὶ λέγοντα τὸ μέτρον (Arch. fr. 31 R)·

μόρμυρος αἰγιαλεὺς κακὸς ἰχθὺς οὐδέ ποτ' ἐσθλός.

314 καὶ (Arch. fr. 7 R) 'τὴν ἀμίαν ὠνοῦ φθινοπώρου,' νῦν δ' ἐστὶν ἔαρ. καὶ (Arch. fr. 26 R)·

6 μελανόγραμμοι μελανδέρινος ὅμοιον A: corr. C 7 δὲ add. C δ' ἐν A: corr. C 15 καὶ add. ex p. 321a μυρμίαι AC: corr. indidem κοιλίαν AC: corr. Cas 19 δύσωνι ἢ ζήνωνι A: corr. Schw, cf. p. 228c 21 παρεστηκότας AC: corr. Coraes 23 ἢ om. A: add. C

κεστρέα τὸν θαυμαστόν, ὅταν χειμὼν ἀφίκηται, νῦν δ' ἐστὶ θέρος· καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων. ἀποσοβήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ὠνουμένων καὶ προσεστηκότων. τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναγκάσεις τὸ σοὶ δοκοῦν λαβεῖν αὐτόν.'

95. ΝΑΡΚΗ. Πλάτων ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ (I 640 K)·

νάρκη γὰρ ἑφθὴ βρῶμα χάριεν γίνεται.

ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων ἐν Μένωνί φησι (p. 80 d)· 'τῇ θαλαττίᾳ νάρκῃ· καὶ γὰρ αὕτη τὸν πλησιάζοντα ναρκᾶν ποιεῖ.' ἡ δὲ κλῆσις αὐτῆς καὶ παρ' Ὁμήρῳ b (Θ 328)·

νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ.

Μένανδρος δ' ἐν Φανίῳ διὰ τοῦ ᾱ ἔφη (IV 217 M)·

ὑπελήλυθέν τέ μου
νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα,

μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὕτω κεχρημένου. Ἱκέσιος δέ φησιν ἀτροφωτέραν καὶ ἀχυλοτέραν αὐτὴν εἶναι ἔχειν τε χονδρῶδές τι διακεχυμένον, εὐστόμαχον πάνυ. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φωλευόντων (fr. 178 W) διὰ τὸ ψῦχός φησι τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν (ibid) δια- c πέμπεσθαί φησι τὴν νάρκην τὴν ἀφ' αὑτῆς δύναμιν καὶ διὰ τῶν ξύλων καὶ διὰ τῶν τριοδόντων, ποιοῦσαν ναρκᾶν τοὺς ἐν χεροῖν ἔχοντας. εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ νάρκης (FHG II 324), ἅπερ μακρότερα ὄντα ἐπιλέλησμαι, ὑμᾶς δὲ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα ἀναπέμπω. ἐστὶ δ' ἡ νάρκη, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (p. 311 R), τῶν σελαχωδῶν καὶ τῶν σκυμνοτοκούντων.

4 αὐτόν suspectum, fort. αὐτός 7 ἑφθὴ Bentl: ἔφη A 13 φανωι A: corr. Schw 22 ἀπ' αὐτῆς AC: corr. ς, [τὴν] ἀπ' αὐτῆς ed. Wimm

δεῖ μέν, ὡς ἔοικε, πολλῶν πουλύπων.

c *Πλάτων Παιδίῳ* (I 626 K)·

ὥσπερ τοὺς πουλύποδας πρώτιστα σέ.

Ἀλκαῖος (I 764 K)·

ἔδω δ' ἐμαυτὸν ὡς πουλίπους.

οἳ δὲ πουλύποδα προφέρονται ἀνάλογον τῷ πούς ποδὸς ποδὶ πόδα. *Εὔπολις Δήμοις* (I 284 K)·

ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους.

101. *Διοκλῆς* δ' ἐν α' Ὑγιεινῶν 'τὰ δὲ μαλάκια, φησί, πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια· μάλιστα δὲ οἱ πουλύποδες.' ἱστορεῖ δ' *Ἀριστοτέλης* (p. 317 R) τὸν πολύποδα ἔχειν πόδας ὀκτώ, ὧν τοὺς μὲν ἄνω δύο καὶ κάτω ἐλαχίστους, τοὺς δ' ἐν μέσῳ μεγίστους· ἔχειν δὲ καὶ κοτυληδόνας δύο, αἷς τὴν τροφὴν προσ-
d άγεσθαι· τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς ἐπάνω τῶν δύο ποδῶν· τὸ δὲ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐν μέσοις τοῖς ποσί. ἀναπτυχθεὶς δὲ ἐγκέφαλον ἔχει διμερῆ. ἔχει δὲ καὶ τὸν λεγόμενον θόλον, οὐ μέλανα καθάπερ σηπία ἀλλ' ὑπέρυθρον, ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι. ὁ δὲ μήκων κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας |οἱονεὶ κύστις. σπλάγχνον δ' οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν. τροφῇ δὲ χρῆται ἔστιν ὅτε καὶ τοῖς τῶν κογχυλίων σαρκιδίοις, τὰ ὄστρακα ἐκτὸς τῶν
e θαλαμῶν ῥίπτων· ὅθεν διαγινώσκουσιν οἱ θηρεύοντες. ὀχεύει δὲ συμπλεκόμενος καὶ πολὺν χρόνον πλησιάζει διὰ τὸ ἄναιμος εἶναι. τίκτει δὲ |διὰ τοῦ λεγομένου φυσητῆρος, ὅς ἐστι πόρος τῷ σώματι. καὶ τίκτει ᾠὰ βοτρυδόν. 102. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἂν ἀπορήσῃ τροφῆς [ὅτι] αὐτὸν κατεσθίει. ὧν εἷς ἐστι καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς

1 πολύπων A 2 Παιδίῳ Cas: παιδὶ A 3 πολύποδας A 5 ὡς del. Nauck 15 ἐπάνω τῶν ὀδόντων Rose 28 ὅτι om. C, del. Di

Φερεκράτης. οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Ἀγρίοις φησίν (I 149 K)·

ἐνθρύσκοισι καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοις ζῆν· ὁπόταν δ'
ἤδη πεινῶσιν σφόδρα . . . f
ὥσπερεὶ τοὺς πουλύποδας
. . . νύκτωρ περιτρώ-
γειν αὑτῶν τοὺς δακτύλους;

καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ (II 551 K)·

πουλύπους
ἔχων ἁπάσας ὁλομελεῖς τὰς πλεκτάνας.
Β. οὐ περιβεβρωκὼς αὑτόν ἐστι, φίλτατε.

τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. ὑπὸ γὰρ τῶν γόγγρων διωκόμενος τοὺς πόδας ἀδικεῖται. λέγεται δ' ὡς, ἄν τις ταῖς θαλάμαις αὐτοῦ ἅλας ὑποσπείρῃ, εὐθέως ἐξέρχεται. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι φεύγων διὰ τὸν φόβον μεταβάλλει τὰς χρόας καὶ ἐξομοιοῦται τοῖς τόποις ἐν οἷς 317 κρύπτεται, ὡς καὶ ὁ Μεγαρεὺς Θέογνίς φησιν ἐν ταῖς ἐλεγείαις (215)·

πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παροιμιῶν (FHG II 318) παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν ὅτου ἐστί·

πουλύποδός μοι, τέκνον, ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως,
τοῖσιν ἐφαρμόζου τῶν κεν ⟨κατὰ⟩ δῆμον ἵκηαι. b

103. 'περὶ δὲ Τροιζῆνα τὸ παλαιόν', φησὶν ὁ αὐτὸς

5 σφόδρ' ἄγαν Wilam 6 ὡσπερὶ A: corr. Mus πολύποδας A 7 hiatum signific. Dobr 12 ἑαυτὸν AC: corr. Schw 26 ἐφαρμόζου C: ἐφαρμόζων A ἐφαρμόζειν Antig. Car. mir. 25 ὧν καὶ (κε C) δῆμον AC:. corr. Antig

98. ΟΡΚΥΝΟΣ. *Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τοὺς*
ὀρκύνους ἐκ τῆς περὶ Ἡρακλέους στήλας θαλάσσης
d *περαιουμένους εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἔρχεσθαι θάλασσαν·*
διὸ καὶ πλείστους ἁλίσκεσθαι ἐν τῷ Ἰβηρικῷ καὶ Τυρ-
ρηνικῷ πελάγει· κἀντεῦθεν κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν
διασκίδνασθαι. Ἱκέσιος δὲ τοὺς μὲν ἐν Γαδείροις
ἁλισκομένους πιμελεστέρους εἶναι, μετὰ δὲ τούτους
τοὺς ἐν Σικελίᾳ. τοὺς δὲ πόρρω Ἡρακλείων στηλῶν
ἀλιπεῖς διὰ τὸ πλείονα τόπον ἐκνενῆχθαι. ἐν Γαδεί-
ροις μὲν οὖν τὰ κλειδία καθ' αὑτὰ ταριχεύεται, ὡς
καὶ τῶν ἀντακαίων αἱ γνάθοι καὶ οὐρανίσκοι καὶ οἱ
e *λεγόμενοι μελανδρύαι ἐξ αὐτῶν ταριχεύονται. Ἱκέ-*
σιος δέ φησι τὰ ὑπογάστρια αὐτῶν λιπαρὰ ὑπάρχοντα
τῇ εὐστομίᾳ πολὺ διαλλάσσειν τῶν ἄλλων μερῶν, τὰ
δὲ κλειδία εὐστομώτερα εἶναι τούτων.

99. ΟΝΟΣ *καὶ* ΟΝΙΣΚΟΣ. *ὄνος, φησὶν Ἀριστο-*
τέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 311 R), *ἔχει στόμα ἀνερ-*
ρωγὸς ὁμοίως τοῖς γαλεοῖς· καὶ οὐ συναγελαστικός.
καὶ μόνος οὗτος ἰχθύων τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει
καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ λίθους ἐμφερεῖς μύλαις. φωλεύει
τε μόνος ἐν ταῖς ὑπὸ κύνα θερμοτάταις ἡμέραις, τῶν
f *ἄλλων ταῖς χειμεριωτάταις φωλευόντων. μνημονεύει*
δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 235 L)·

> *μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κηκτραπελογάστορας*
> *ὄνους.*

διαφέρει δ' ὄνος ὀνίσκου, ὥς φησι Δωρίων ἐν τῷ
περὶ ἰχθύων γράφων οὕτως· ὄνος, ὃν καλοῦσί τινες

11 *ἀντακέων* A: corr. C   12 *μελανυδρίαι* AC: corr. Cas
15 *κλειδία μέρη* A: corr. C   24 *σκῆπτραπελογάστορας* A
κοι
πελογάστορας C: corr. Schw ex Clem. Al. paed. II 18 (ubi *ἐκτρα-*
πελόγαστρον)   27 *καλέουσι* AC

γάδον. γαλλερίας, ὃν καλοῦσί τινες ὀνίσκον τε καὶ μάξεινον.’ Εὐθύδημος δ’ ἐν τῷ περὶ ταρίχων ‘οἳ μὲν βάκχον, φησί, καλοῦσιν, οἳ δὲ γελαρίην, οἳ δὲ ὀνίσκον.’ Ἀρχέστρατος δέ φησι (fr. 35 R)·

τὸν δ’ ὄνον Ἀνθηδών, τὸν καλλαρίαν καλέουσιν, 316
ἐκτρέφει εὐμεγέθη, σομφὴν δὲ τρέφει τινὰ σάρκα
κἄλλως οὐχ ἡδεῖαν ἔμοιγ’, ἄλλοι δ’ . . . . . .
αἰνοῦσιν· χαίρει γαρ ὃ μὲν τούτοις, ὃ δ’ ἐκείνοις.

100. ΠΟΥΛΥΠΟΥΣ, πουλύποδος. οὕτως φασὶν οἱ Ἀττικοί (ὡς καὶ Ὅμηρος (ε 432)·

ὡς δ’ ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο)

ἀνάλογον· παρὰ τὸ πούς γὰρ γέγονεν. τὴν δὲ αἰτιατικὴν πουλύπουν φασίν, ὡς Ἀλκίνουν καὶ Οἰδίπουν. καὶ τρίπουν δὲ λέβητα Αἰσχύλον εἰρηκέναι ἐν Ἀθά- b
μαντι (fr. 1 N) ἀπὸ ἁπλοῦ τοῦ πούς ὡς νοῦς. τὸ δὲ πώλυπον λέγειν Αἰολικόν· Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 436 K)·

⟨καὶ⟩ ταῦτ’ ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας.

καὶ πάλιν·

τὸν πουλύπουν μοι ἔθηκε.

καὶ πάλιν·

πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.

Ἀλκαῖος Ἀδελφαῖς μοιχευομέναις (I 756 K)·

ἠλίθιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν.

Ἀμειψίας Κατεσθίοντι (I 671 K)·

1 γάλον K γαλλερίδας AC: corr. Mein, γαλαρίας Hes 2 μυξῖνον C 3 γαλλερίην C 5 ἀνοηδων A: corr. Cas 6 εὐμεγέθης ὀμφὴν A: corr. ex C 7 καλῶς AC: corr. Coraes 7. 8 ἀλλ’ ὑδαίνουσαν A ἀλλ’ οἰδαίνουσιν C: corr. Heringa ἄλλοι δέ μιν αἰνῶς suppl. Ribb 9 πολύπους A: corr. Di πολύποδος add. C 16 fort. Δωρικόν coll. p. 318 f 18 ταῦθ’ ἐκόντα (om. καὶ) A: corr. ex p. 323 c πολύπους A 22 πηγαὶ AC: corr. Cas 23 ἀδελφις A

δεῖ μέν, ὡς ἔοικε, πολλῶν πουλύπων.

c Πλάτων Παιδίῳ (I 626 K)·

ὥσπερ τοὺς πουλύποδας πρώτιστα σέ.

Ἀλκαῖος (I 764 K)·

ἔδω δ' ἐμαυτὸν ὡς πουλύπους.

οἱ δὲ πουλύποδα προφέρονται ἀνάλογον τῷ ποὺς ποδὸς ποδὶ πόδα. Εὔπολις Δήμοις (I 284 K)·

ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους.

101. Διοκλῆς δ' ἐν α' Ὑγιεινῶν 'τὰ δὲ μαλάκια, φησί, πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια· μάλιστα δὲ οἱ πουλύποδες.' ἱστορεῖ δ' Ἀριστοτέλης (p. 317 R) τὸν πολύποδα ἔχειν πόδας ὀκτώ, ὧν τοὺς μὲν ἄνω δύο καὶ κάτω ἐλαχίστους, τοὺς δ' ἐν μέσῳ μεγίστους· ἔχειν δὲ καὶ κοτυληδόνας δύο, αἷς τὴν τροφὴν προσ-
d άγεσθαι· τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς ἐπάνω τῶν δύο ποδῶν· τὸ δὲ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐν μέσοις τοῖς ποσί. ἀναπτυχθεὶς δὲ ἐγκέφαλον ἔχει διμερῆ. ἔχει δὲ καὶ τὸν λεγόμενον θόλον, οὐ μέλανα καθάπερ σηπία ἀλλ' ὑπέρυθρον, ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι. ὁ δὲ μήκων κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας |οἱονεὶ κύστις. σπλάγχνον δ' οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν. τροφῇ δὲ χρῆται ἔστιν ὅτε καὶ τοῖς τῶν κογχυλίων σαρκιδίοις, τὰ ὄστρακα ἐκτὸς τῶν
e θαλαμῶν ῥίπτων· ὅθεν διαγινώσκουσιν οἱ θηρεύοντες. ὀχεύει δὲ συμπλεκόμενος καὶ πολὺν χρόνον πλησιάζει διὰ τὸ ἄναιμος εἶναι. τίκτει δὲ |διὰ τοῦ λεγομένου φυσητῆρος, ὅς ἐστι πόρος τῷ σώματι. καὶ τίκτει ᾠὰ βοτρυδόν. 102. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἂν ἀπορήσῃ τροφῆς [ὅτι] αὑτὸν κατεσθίει. ὧν εἷς ἐστι καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς

1 πολύπων A 2 Παιδίῳ Cas: παιδὶ A 3 πολύποδας A 5 ὡς del. Nauck 15 ἐπάνω τῶν ὀδόντων Rose 28 ὅτι om. C, del. Di

ἣ δὲ καὶ εὐπλοΐην δώσει καὶ χείματι μέσσῳ
τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.

τοῦ πολύποδος μνημονεύει καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων ἐν Φοίνικι λέγων (fr. 36 N)· e

καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσι
στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός.

107. εἴδη δ' ἐστὶ πολυπόδων ἑλεδώνη, πολυποδίνη, βολβιτίνη, ὀσμύλος, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 300 R) καὶ Σπεύσιππος. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν Ἀριστοτέλης μαλάκιά φησιν εἶναι πουλύποδας, ὀσμύλην, ἑλεδώνην, σηπίαν, τευθίδα· Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 235 L)·

πώλυποί τε σηπίαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες
χὰ δυσώδης βολβιτὶς γραῖαί τ' ἐριθακώδεες.

Ἀρχέστρατος δέ φησι (fr. 36 R)· f

πούλυποι ἔν τε Θάσῳ καὶ Καρίᾳ εἰσὶν ἄριστοι·
καὶ Κέρκυρα τρέφει μεγάλους πολλούς τε τὸ πλῆθος.

Δωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ω καλοῦσι πώλυπον, ὡς Ἐπίχαρμος. καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη (II 457 B[4])· 'πώλυπον διζήμενος.' Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν. ἐστὶ δὲ τῶν σελαχωδῶν· τὰ χονδρώδη δ' οὕτω λέγεται·

πουλύποδες, γαλεοί τε κύνες.

μαλάκια δὲ καλεῖται τὰ τευθιδώδη. σελάχια δὲ τὰ τῶν ἐρίων φῦλα.

2 ἐκλιμπάνει A: corr. Cas, ἐκλεανεῖ Madv 8 βολβοτύνη A: corr. Rose 13 ποτ' αἰναὶ A: corr. C 14 χαλυσώδεις A: corr. Cas 16 πώλυποι A 17 κερκο | ρα (in fine versus) A: corr. C πολλοὺς μεγάλους AC: corr. Schw 19 πωλύπουν A: corr. Eust. 1541, 29 (non C) 22 χονδρώδ' οὕτω A: corr. C 23 Archestrati verba esse coni. Mein 24 μαλάχια et σαλάχια A: corr. C 25 ῥινῶν φῦλα K

Κλέαρχος, ʽοὔτε τὸν ἱερὸν καλούμενον πουλύπουν
οὔτε τὸν κωπηλάτην [πουλύπουν] νόμιμον ἦν θηρεύειν,
ἀλλ' ἀπεῖπον τούτων τε καὶ τῆς θαλαττίας χελώνης
μὴ ἅπτεσθαι. ὁ δὲ πουλύπους ἐστὶ συντηκτικὸς καὶ
λίαν ἀνόητος· πρὸς γὰρ τὴν χεῖρα τῶν διωκόντων βα-
δίζει καὶ διωκόμενος ἔστιν ὅτε οὐχ ὑποχωρεῖ. συντή-
κονται δ' αὐτῶν αἱ θήλειαι μετὰ τὸν τόκον καὶ παρίενται·
διὸ καὶ ῥᾳδίως ἁλίσκονται. ἑωράθησαν δέ ποτε καὶ
ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐξιόντες, μάλιστα δὲ πρὸς τὰ τραχέα τῶν
c χωρίων· φεύγουσι γὰρ τὰ λεῖα. καὶ χαίρουσι δὲ τῶν
φυτῶν [καὶ] ταῖς ἐλαίαις καὶ πολλάκις εὑρίσκονται ταῖς
πλεκτάναις περιειληφότες τὸ στέλεχος'. (ἐφωράθησαν
δὲ καὶ συκέαις προσπεφυκυίαις τῇ θαλάσσῃ προσπλε-
κόμενοι καὶ τῶν σύκων ἐσθίοντες, ὥς φησι Κλέαρχος
ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ὑγρῷ.) ʽἐστὶ δὲ δεῖγμα τοῦ ἥδε-
σθαι αὐτοὺς τῇ ἐλαίᾳ καὶ τοῦτο· ἐάν τις κλάδον τοῦ
d φυτοῦ τούτου καθῇ εἰς τὴν θάλασσαν καθ' ἣν εἰσι
πουλύποδες καὶ μικρὸν ἐπίσχῃ, ἀπονητὶ ἀνέλκει τῷ
κλάδῳ περιπλεκομένους ὅσους ἐθέλει.' ἔχουσι δὲ τὰ
μὲν ἄλλα μέρη ἰσχυρότατα, τὸν δὲ τράχηλον ἀσθενῆ.
104. λέγεται δ' αὐτῶν τὸν ἄρρενα ἕλκειν αἰδοιῶδές
τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτανῶν, ἐν ᾗ αἱ δύο μεγάλαι κοτυ-
ληδόνες εἰσίν. εἶναι δὲ τοῦτο νευρῶδες μέχρι εἰς μέσην
τὴν πλεκτάνην ἅπαν προσπεφυκός. ἐν δὲ πέμπτῳ μορίων
φησὶν Ἀριστοτέλης (544 a 6)· ʽπουλύπους ὀχεύει τοῦ
χειμῶνος καὶ τίκτει τῷ ἔαρι. φωλεύει δὲ περὶ δύο
e μῆνας. ἐστὶ δὲ πολύγονον τὸ ζῷον. διαφέρει δὲ ὁ
ἄρρην τῆς θηλείας τῷ τε τὴν κεφαλὴν ἔχειν προμη-

1 τὸ ἱερὸν A: corr. C 2 glossam del. K 4 πολύπους A passim 8 ἐφωράθησαν Cas 11 καὶ om. C 21 ἔχειν *ed. Basil*

κεστέραν καὶ τὸ καλούμενον ὑπὸ τῶν ἁλιέων αἰδοῖον
ἔχειν ἐν τῇ πλεκτάνῃ. ἐπῳάζει δὲ ὅταν τέκῃ· διὸ καὶ
χείριστοί εἰσι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον. ἀποτίκτει δ'
(Arist. 549 b 31) ὁ μὲν πουλύπους ἢ εἰς θαλάμας ἢ εἰς
κεράμιον ἤ τι ἄλλο τοιοῦτο κοῖλον. καὶ μεθ' ἡμέρας
πεντήκοντα ἐκ τῶν ᾠῶν πουλυπόδια ἐξέρπει ὥσπερ
τὰ φαλάγγια πολλά. ὁ δὲ θῆλυς (p. 550 b 4) πουλύπους
ὁτὲ μὲν ⟨ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς, ὁτὲ δ'⟩ ἐπὶ τῷ στόματι προκά-
θηται τῆς θαλάμης, τὴν πλεκτάνην ἐπέχων.' Θεό- f
φραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χρόας
(fr. 173 W) τὸν πολύποδά φησι τοῖς πετρώδεσι μάλιστα
μόνοις συνεξομοιοῦσθαι, τοῦτο ποιοῦντα φόβῳ καὶ
φυλακῆς χάριν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ δια-
τριβόντων ζῴων (fr. 171, 4 W) οὐ δέχεσθαί φησι τοὺς
πολύποδας τὴν θάλατταν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν κατὰ
τόπους διαφορῶν ὁ Θεόφραστος πολύποδας οὐ γίνε-
σθαί φησιν περὶ Ἑλλήσποντον (fr. 173 W). ψυχρὰ γὰρ ἡ
θάλασσα αὕτη καὶ ἧττον ἁλμυρά, ταῦτα δ' ἀμφότερα
πολέμια πολύποδι. 105. 'ὁ δὲ ναυτίλος καλούμενος,
φησὶν Ἀριστοτέλης (p. 320 R), πολύπους μὲν οὐκ ἔστιν,
ἐμφερὴς δὲ κατὰ τὰς πλεκτάνας. ἔχει δὲ τὸ νῶτον ὀστρα-
κόδερμον. ἀναδύνει δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ἔχων 318
τὸ ὄστρακον, ἵνα μὴ τὴν θάλατταν ἕλκῃ· ἐπαναστραφεὶς
δ' ἐπιπλεῖ ἄνω ποιήσας δύο τῶν πλεκτανῶν, αἳ με-
ταξὺ αὐτῶν λεπτὸν ὑμένα ἔχουσιν διαπεφυκότα, ὡς
καὶ τῶν ὀρνίθων οἱ πόδες ὁρῶνται μεταξὺ τῶν δα-
κτύλων δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες· ἄλλας δὲ δύο πλε-
κτάνας καθίησιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀντὶ πηδαλίων.

8 ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς, ὅτε δ' om. A 11. 12 μάλιστα ἢ μόνοις K (ἢ μόνοις τόποις Cas) 21 γονωτὸν A: corr. C 24 δ' om A: add. C 27 δερμάτιον A: corr. C

ὅταν δέ τι προσιὸν ἴδῃ, δείσας συστέλλει τοὺς πόδας καὶ πληρώσας αὐτὸν τῆς θαλάσσης κατὰ βυθοῦ ὡς b τάχος χωρεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν καὶ ἰχθύων ‘πολύπους, φησί, τις ὃ μὲν τρεψίχρως, ὃ δὲ ναυτίλος.’ 106. εἰς τὸν ναυτίλον τοῦτον φέρεταί τι Καλλιμάχου τοῦ Κυρηναίου ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον (5 W)·

κόγχος ἐγώ, Ζεφυρῖτι, πάλαι τέρας. ἀλλὰ σὺ νῦν με,
Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
ναυτίλος ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων,
εἰ δὲ Γαληναίη, λιπαρὴ θεός, οὖλος ἐρέσσων
c ποσσί νιν, ὥστ' ἔργῳ τοὔνομα συμφέρεται,
ἔστ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδας, ὄφρα γένωμαι
σοὶ τὸ περίσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη,
μηδέ μοι ἐν θαλάμῃσιν ἔθ', ὡς πάρος, (εἰμὶ γὰρ ἄπνους),
τίκτηται νοτερῆς ὤεον ἀλκυόνης.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
ῥέζειν καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

d ἔγραψε δὲ καὶ Ποσείδιππος εἰς τὴν ἐν τῷ Ζεφυρίῳ τιμωμένην ταύτην Ἀφροδίτην τόδε τὸ ἐπίγραμμα·

τοῦτο καὶ ἐν πόντῳ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς Φιλαδέλφου
Κύπριδος ἱλάσκεσθ' ἱερὸν Ἀρσινόης,
ἣν ἀνακοιρανέουσαν ἐπὶ Ζεφυρίτιδος ἀκτῆς
πρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης.

1 δήσας A: corr. C 4 τριψίχρως AC: corr. Cas 7 παλαίτερος A: corr. Schneider με Mus: μοι A 9 ναυτίλον A: corr. K 12 ποσσιν ἵν' ὡσπεργωι A: ὥστ' ἔργῳ Cas, reliqua corr. Herm 14 Ἀρσινόης A: corr. ex Et. M. 664, 49 17 τίκτει τ' αἰνοτέρης A: corr. Bentl 20 ἐπὶ τῷ Wilam 22 ἐν ποταμῷ A: corr. Iac 24 ἣν ἄρα κοιρ. Mein, ἣν ἅλα (vel ἀλλ) κοιραν. K Ζεφυρηίδος A: corr. Valck 25 νούαρχος A

ἢ δὲ καὶ εὐπλοΐην δώσει καὶ χείματι μέσσῳ
τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.

τοῦ πολύποδος μνημονεύει καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων ἐν Φοίνικι λέγων (fr. 36 N)· e

καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσι
στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός.

107. *εἴδη δ' ἐστὶ πολυπόδων ἑλεδώνη, πολυποδίνη, βολβιτίνη, ὀσμύλος, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ* (p. 300 R) *καὶ Σπεύσιππος. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν Ἀριστοτέλης μαλάκιά φησιν εἶναι πουλύποδας, ὀσμύλην, ἑλεδώνην, σηπίαν, τευθίδα· Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ* (p. 235 L)·

πώλυποί τε σηπίαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες
χὰ δυσώδης βολβιτὶς γραῖαί τ' ἐριθακώδεες.

Ἀρχέστρατος δέ φησι (fr. 36 R)· f

πούλυποι ἔν τε Θάσῳ καὶ Καρίᾳ εἰσὶν ἄριστοι·
καὶ Κέρκυρα τρέφει μεγάλους πολλούς τε τὸ πλῆθος.

Δωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ω καλοῦσι πώλυπον, ὡς Ἐπίχαρμος. καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη (II 457 B[4])· ‘*πώλυπον διζήμενος.*’ *Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν. ἐστὶ δὲ τῶν σελαχωδῶν· τὰ χονδρώδη δ' οὕτω λέγεται·*

πουλύποδες, γαλεοί τε κύνες.

μαλάκια δὲ καλεῖται τὰ τευθιδώδη. σελάχια δὲ τὰ τῶν ἐρίων φῦλα.

2 *ἐκλιμπάνει* A: corr. Cas, *ἐκλεανεῖ* Madv 8 *βολβοτύνη* A: corr. Rose 13 *ποτ' αἰναὶ* A: corr. C 14 *χαλυσώδεις* A: corr. Cas 16 *πώλυποι* A 17 *κερκο | ρα* (in fine versus) A: corr. C *πολλοὺς μεγάλους* AC: corr. Schw 19 *πωλύπουν* A: corr. Eust. 1541, 29 (non C) 22 *χονδρώδ' οὕτω* A: corr. C 23 Archestrati verba esse coni. Mein 24 *μαλάχια* et *σαλάχια* A: corr. C 25 *ῥινῶν φῦλα* K

319 108. ΠΑΓΟΥΡΟΙ. τούτων μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ Ξέναρχος ἐν Πορφύρᾳ οὑτωσί (II 471 K)·

ἁλιεὺς ὢν ἄκρος σοφίαν
ἐν παγούροις μὲν θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
ἰχθυδίοις εὕρηκα παντοδαπὰς τέχνας,
γέροντα βούγλωττον δὲ μὴ ταχέως πάνυ
συναρπάσομαι; καλόν γ' ἂν εἴη.

109. ΠΗΛΑΜΥΣ. Φρύνιχος ἐν Μούσαις μνημονεύει (I 380 K). Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (543 b 2) 'αἱ πηλαμύδες, φησί, καὶ οἱ θύννοι τίκτουσιν ἐν τῷ Πόντῳ, ἄλλοθι δὲ οὔ.' μνημονεύει αὐτῶν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν (fr. 460)·

b ἔνθ' ἡ πάροικος πηλαμὺς χειμάζεται,
πάραυλος Ἑλλησποντίς, ὡραία θέρους
τῷ Βοσπορίτῃ· τῷδε γὰρ θαμίζεται.

110. ΠΕΡΚΑΙ. τούτων μέμνηται Διοκλῆς καὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων, παραπλησίας εἶναι λέγων πέρκην, χάνναν, φυκίδα. Ἐπίχαρμος δέ φησι (p 236 L)·

κομαρίδας τε καὶ κύνας, κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ (fr. 18 B)·

ἄλλοτε δ' αὖ πέρκας, ὁτὲ δὲ στροφάδας παρὰ πέτρην
c φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῇσιν ἐρυθρὸν
σκορπίον.

ΠΕΡΚΗ. καὶ ταύτης Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ μέμνηται καὶ Σπεύσιππος ἐν β' τῶν Ὁμοίων καὶ Νουμήνιος, ὧν τὰ μαρτύρια πρόκειται. Ἀριστο-

2. 3 οὕτως ἴτ' ἁλιεὺς A: corr. Mein 3 ἀκρόσοφος Mein 4 [σοφίαν] ἐπὶ μὲν παγούροις τοῖς θ. Herw (τοῖς add. Dobr), melius τοῖς θεοισεχθροῖσί τε 6 δὲ Schw: τὸ A 13 ἔνθ' C: εἴθ A 14 πάροικος AC: corr. Bgk ex Hes. s. v. πάραυλος 15 τῇδε Nauck 21 περὶ πέτρην Schw 24 φυκίς (pro πέρκη) Cas, non recte ut videtur

τέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ἀκανθοστεφῆ φησιν εἶναι καὶ ποικιλόχροα φυκίδα. τῶν δὲ γραμμοποικίλων πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρημένων πέρκη. καὶ παροιμία δέ ἐστιν· 'ἕπεται πέρκη μελανούρῳ.'

111. ΡΑΦΙΔΕΣ. καὶ τούτων μέμνηται Ἐπίχαρμος λέγων (p. 234 L)·

κὠξύρυγχοι ῥαφίδες ἵππουροί τε. d

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων 'βελόνην, φησίν, ἣν καλοῦσιν ῥαφίδα.' Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (543 b 11) βελόνην αὐτὴν καλεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν ἢ ἰχθύων (p. 296 R) ῥαφίδα αὐτὴν ὀνομάσας ἀνόδουν φησὶν αὐτὴν εἶναι. καὶ Σπεύσιππος αὐτὴν βελόνην καλεῖ.

112. ΡΙΝΗ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἐν Σμύρνῃ φησὶν τὰς ῥίνας διαφόρους γίνεσθαι, καὶ πάντα δὲ τὰ σελαχώδη τὸν Σμυρναικὸν κόλπον ἔχειν διαφέροντα. Ἀρχέστρατος δέ φησιν (fr. 54 R)·

καὶ σελάχη μέντοι κλεινὴ Μίλητος ἄριστα
ἐκτρέφει· ἀλλά γε χρὴ ῥίνης λόγον ἢ πλατυνώτου e
λειοβάτου ποιεῖσθαι. ὁμῶς κροκόδειλον ἂν ὀπτὸν
δαισαίμην ἀπ' ἰπνοῦ τερπνὸν παίδεσσιν Ἰώνων.

113. ΣΚΑΡΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 314 R) καρχαρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον ἔχειν τε στόμα μικρὸν καὶ γλῶτταν οὐ λίαν προσπεφυκυῖαν,
καρδίαν τρίγωνον, ἧπαρ λευκόν, τρίλοβον, ἔχειν τε χολὴν f
καὶ σπλῆνα μέλανα, τῶν δὲ βραγχίων τὸ μὲν διπλοῦν, τὸ δὲ ἁπλοῦν. μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων μηρυ-

2. 3 versus fuisse putat Wilam 18 καινὴ AC: corr. Cas 19 ἀλλὰ τί χρὴ Wilam 20 ἄνοπτον A: corr. C 21 Ἴπνου Mein 22 σκάρος. σπάρος. τὸν σκάρον Ἀρ. C 25 ἧπαρ λευκόν Rondelet: παράλευκον AC τρίβολον A: corr. C

κάζει. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυκίων τροφῇ· διὸ καὶ τούτοις θηρεύεται. ἀκμάζει δὲ θέρους. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ φησίν (p. 236 L)·

ἁλιεύομεν σπάρους
καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

320 *Σέλευκος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἁλιευτικῷ μόνον φησὶ τῶν ἰχθύων τὸν σκάρον ⟨οὐ⟩ καθεύδειν· ὅθεν οὐδὲ νύκτωρ ποτὲ ἁλῶναι. τοῦτο δ' ἴσως διὰ φόβον αὐτῷ συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ* (fr. 55 R)·

σκάρον ἐξ Ἐφέσου ζήτει, χειμῶνι δὲ τρίγλαν
ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθέντα Τειχιοέσσῃ
Μιλήτου κώμῃ Καρῶν πέλας ἀγκυλοκώλων.

κἀν ἄλλῳ δὲ μέρει φησίν (fr. 41 R)·

b *καὶ σκάρον ἐν παράλῳ Καλχηδόνι τὸν μέγαν ὄπτα,*
πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει
καὶ μέγεθος κυκλίᾳ ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
τοῦτον ὅλον θεράπευε τρόπον τοιόνδε· λαβών νιν,
ἡνίκ' ἂν εὖ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ πάντα πυκασθῇ,
κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κἄπειτα κατόπτα.
πάσσειν δ' ἁλσὶ κυμινοτρίβοις καὶ γλαυκῷ ἐλαίῳ
ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγήν.

c *Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δύο γένη φησὶν εἶναι σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὀνίαν, τὸν δὲ αἴολον.*

114. ΣΠΑΡΟΣ. *τοῦτον Ἱκέσιος εὐχυλότερον μὲν*

5 *σκῶρ* AC: corr. Wilam 8 *οὐ* add. Cas 12. 13 *τρίγλας — ληφθέντας* K (*ληφθεῖσαν* Mus) 14 *ἀγκυλοκώλων* superscr. *τόξων* C, cf. Hom. *K* 428 16 *καρχηδόνι* A *χαλκηδόνι* (corr. in *καρχηδόνι*) C: corr. Schw 17 *εὔχρηστον* AC: corr. Di 18 *κυκλιας* AC: corr Mus 19 *νιν* Cas: *νῦν* AC 20 *καὶ* Mus: *τε καὶ* A 26 *τὸν δὲ σπάρον Ἱκ. φησιν* C cf. c. 113

εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφιμώτερον. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 236 L)·

αὐτὸς ὁ Ποτιδὰν ἄγων γαύλοισιν ἐν Φοινικικοῖς
εἶκε καλλίστους αδητατήγανος ἀγεμὼν σπάρους
καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ (fr. 16 B)· d

ἢ σπάρον ἢ ὕκας ἀγεληίδας.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Πλείσταρχον Ὑγιεινῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησιν ἰχθύων ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους, κόκκυγας, ψήττας, σαργούς, τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἧττον τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκότεροί εἰσιν. Ἱκέσιος δέ φησι· 'τῶν σκορπίων ὃ μέν ἐστι πελάγιος, ὃ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος πυρρός, ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει e καὶ τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπίοι σμηκτικοί, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύτροφοι. χονδρώδεις γάρ εἰσι.' τίκτει δ' ὁ σκορπίος δίς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 7). Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ (fr. 18 B)·

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῇσιν ἐρυθρὸν
σκορπίον ἢ πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουρον.

ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἐστιν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ζωικῶν (p. 315 R). Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναί φησι τὸν σκορπίον (p. 234 L)·

σκορπίοι τε ποικίλοι γλαῦκοί τε, σαῦροι πίονες. f

3 ποτιδαναίων γαυλοῖς A: corr. Koen 4 εἰκαὶ A: ἧκε Valck, εἶκε Abr cf. p. 319 f 5 σκῶρ A: corr. Wilam 7 ἢ ὕκας ἢ ἀγ. AC: corr. Mus 25 ἢ ζωικῶν Cas

μονήρης δ' ἐστὶ καὶ φυκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζῴων μορίων (543 a 7. b 5) ὁ Ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ εἰ τοὺς αὐτοὺς λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορπίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ διάφοροι καὶ οἵ χυμοὶ καὶ αἱ χρόαι εἰσὶν οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ὁ δ' ὀψαρτυτὴς Ἀρχέστρατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσι λέγει (fr. 42 R)·

321 ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, ἐὰν ᾖ
μὴ μείζων πυγόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χεῖρας ἴαλλε.

116. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ (I 434 K)· Ἱκέσιός φησι τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ το μέγεθος, τροφιμωτέρους δὲ τῶν κολιῶν καὶ εὐχυλοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτωτέρους. μνημονεύει αὐτῶν οὕτως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 235 L)·

καὶ χελιδόνες τε μύρμαι τοί τε κολιᾶν μείζονες
ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τᾶν θυννίδων γα μείονες.

117. ΣΑΡΓΟΙ. 'οὗτοι, ὥς φησιν Ἱκέσιος, στύφουσι
b μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰσὶ τροφιμώτεροι.' Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ πανοῦργον εἶναί φησι περὶ τὰς θήρας τὸν σαργόν (fr. 17 B)·

κόσσυφον ἢ κίχλας ἁλιειδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη
σαργὸν ἐπικέλσοντα, λινοπληγέστατον ἰχθύν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 7) τίκτειν αὐτόν φησιν δίς, ἔαρος, εἶτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 236 L)·

αἱ δὲ λῆς, σαργοί τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι ...

9 ἂν AC 10 μείων AC: corr. Stephanus 13 τροφίμους AC: corr. Cas κοιλιῶν A: corr. C 16 θ' οἵ τε Ahr κοιλίαν A: corr. Cas 17 θυννίλων A: corr. Cas γε A: corr. Ahr μηονος A: corr. Ahr (μήονες Cas) 23 ἐπιτέλσωντα A: corr. Cas

παραπλήσια ἐκτίθεται κέστραν, βελόνην, σαυρίδα. καὶ b οἱ Ἀττικοὶ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναν καλοῦσι κέστραν, σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρήσαντο. Στράττις γοῦν ἐν Μακεδόσιν ἐρομένου τινὸς Ἀττικοῦ ὡς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα καὶ λέγοντος (I 719 K)·

ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς;

φησὶν ὁ ἕτερος·

κέστραν μὲν ὔμμες ὠττικοὶ κικλήσκετε.

Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ (II 50 K)·

πάνυ συχνὴ
σφύραινα. B. κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν.

Νικοφῶν δ' ἐν Πανδώρᾳ (I 776 K)·

κέστραι τε καὶ λάβρακες.

Ἐπίχαρμος Ἥβας γάμῳ (p. 240 L)· c

κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

123. ΣΗΠΙΑ. Ἀριστοφάνης Δαναίσι (I 436 K)·

καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους.

ὡς αἰτίας ἡ παραλήγουσα παροξύνεται, ως Φιλήμων ἱστορεῖ, ὁμοίως καὶ ταῦτα· παιδία, ταινία, οἰκία. τὴν σηπίαν δὲ Ἀριστοτέλης (p. 320 R) πόδας ἔχειν ὀκτώ, ὧν τοὺς ὑποκάτω δύο μεγίστους, προβοσκίδας δύο καὶ μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ⟨τὸ⟩ στόμα. ἔχει δὲ καὶ ὀδόντας δύο τὸν μὲν ἄνω, τὸν δὲ κάτω καὶ τὸ λεγόμενον ὄστρακον ἐν τῷ νώτῳ. ἐν δὲ τῇ d μύτιδι ὁ θολός ἐστιν· αὕτη δὲ κεῖται παρ' αὐτὸ τὸ στόμα κύστεως τόπον ἐπέχουσα. ἐστὶ δ' ἡ κοιλία πλακώδης καὶ λεία, ὁμοία τοῖς τῶν βοῶν ἠνύστροις. τρέφονται δ' αἱ μικραὶ σηπίαι τοῖς λεπτοῖς ἰχθυδίοις,

15 πέρδικας A cf. litt. a 19 παιδία om. C: σχεδία vel τηλία K coll. Herod. 300, 39 22 τὸ add. K 26 τρόπον AC: corr. K coll. Arist. h. a. 524b 17 28 δὲ αἱ C: δὴ A

Παγκράτης δ' ἐν ἔργοις θαλασσίοις·

f σάλπαι τ' ἰσομήκεες ἰχθῦς,
ἅς τε βόας πορκῆες ἁλίζωοι καλέουσιν,
οὕνεκα γαστέρι φῦκος ἀεὶ ἀλέουσιν ὀδοῦσιν.

ἐστὶ δὲ ποικίλος ὁ ἰχθύς. ὅθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ Κολοφώνιον *Μνασέαν* συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα παίγνια διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς Σάλπην οἱ συνήθεις προσηγόρευον. *Νυμφόδωρος* δὲ ὁ Συρα-
322κόσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ (FHG II 378) Λεσβίαν φησὶ γενέσθαι Σάλπην ⟨τὴν⟩ τὰ παίγνια συνθεῖσαν. *Ἄλκιμος* δ' ἐν τοῖς Σικελικοῖς (FHG IV 296) ἐν Μεσσήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον Βότρυν γενέσθαι εὑρετὴν τῶν παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομένοις Σάλπης. *Ἄρχιππος* δὲ ἐν Ἰχθύσιν ἀρσενικῶς εἴρηκεν ὁ σάλπης (I 683 K)·

ἐκήρυξεν βόαξ,
σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἕπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.

γίνεται δ' ὅμοιος ἰχθὺς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ ὁ καλούμενος στρωματεύς, ῥάβδους ἔχων δι' ὅλου τοῦ σώματος τεταμένας χρυσιζούσας, ὥς ἱστορεῖ *Φίλων* ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

b 119. ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων *Ἐπίχαρμος* μέμνηται (p. 283 L)·

συναγρίδας μαζούς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθροποικίλους.

Νουμήνιος Ἁλιευτικῷ διὰ τοῦ υ̅ λέγων φησίν (fr. 9 B)·

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκάς τε τρικκούς τε.

καὶ πάλιν·

3 ἁλίζωνοι A: corr. C (ubi superscr. ζωνοι) 4 ἀλέγουσιν AC: corr. Gesner 10 τὴν add. Mus 16 ἢ κῆρυξ μὲν ἐβόαξ A κῆρυξ μὲν ἐβόασε C: corr. Mein

κρέασιν ὀπτοῖς ἐκ τοῦ αἵματος τεταραγμένου μέλιτι, τυρῷ, ἁλί, κυμίνῳ, σιλφίῳ, ὄξει ἑφθοῖς.᾽ καὶ Γλαῦκος δ᾽ ὁ Λοκρὸς ἐν Ὀψαρτυτικῷ οὕτως γράφει· ῾ὑπόσφαγμα δ᾽ αἷμα ἑφθὸν καὶ σίλφιον καὶ ἕψημα ἢ μέλι καὶ ὄξος καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ φύλλα εὐώδη τετμημένα.᾽ ὁ b
δὲ πολυμαθέστατος Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 39 R)·

σηπίαι Ἀβδήροις τε Μαρωνείᾳ τ᾽ ἐνὶ μέσσῃ.

Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (I 473 K)·

ἰχθῦς ἑώνηταί τις ἢ σηπίδιον·

καὶ ἐν Δαναΐσιν (I 454 K)·

ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.

Θεόπομπος Ἀφροδίτῃ (I 734 K)·

ἀλλ᾽ ἔντραγε
τὴν σηπίαν τηνδὶ λαβοῦσα καὶ τοδὶ
τὸ πουλυπόδειον.

περὶ δὲ ἑψήσεως σηπιδίων Ἄλεξις ἐν Πονήρᾳ παράγει μάγειρον τάδε λέγοντα (II 367 K)·

σηπίαι τόσους c
δραχμῆς μιᾶς τρίς. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας
καὶ τὰ πτερύγια συντεμὼν ἑφθὰς ποῶ.
τὸ δ᾽ ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους
σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσὶ δειπνούντων ἅμα
ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπεισιὼν φέρω.

125. ΤΡΙΓΛΗ, κίχλη διὰ τοῦ η. τὰ γὰρ εἰς λα λήγοντα θηλυκὰ ἕτερον αἰτεῖ λάβδα, Σκύλλα, Τελέσιλλα· ὅσα δ᾽ ἐπιπλοκὴν ἔχει τοῦ γ εἰς η λήγει, τρώγλη, d

1 fort. ἑφθοῖς pro ὀπτοῖς scrib. et v. 2 ἑφθοῖς delendum τεταραγμένοις A: corr. C 2 ὄξει Wilam: ἐξ A 7 μαρωνίαι AC 14 τὴν διαλαβοῦσα A: corr. C 15 πουλυπόδιον A 18 τόσους corruptum 19 τρεῖς Cas 20 ἑφθὰ A: corr. Di 23 ἐπισείων Mein

καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφώς,
κωβιός, ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς.

Μνησίμαχος δ' ἐν Ἱπποτρόφῳ (II 438, 36 K)·

τῶν καρχαριῶν
νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
κόκκυξ.

ΣΚΕΠΙΝΟΣ. *τούτου μνημονεύων Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καλεῖσθαί φησιν αὐτὸν ἀτταγεινόν.*

f 121. ΣΚΙΑΙΝΑ. *Ἐπίχαρμος Ἥβας γάμῳ* (p. 233 L)·

αἰολίαι πλῶτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες.

Νουμήνιος δὲ σκιαδέα αὐτὸν καλεῖ ἐν τούτοις (fr. 6 B)·

τοῖσί κε θηρήσαιο λαβεῖν λελιημένος ἰχθὺν
ἠὲ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτὴν ἵππουρον
ἠὲ φάγρον λοφίην, ὁτὲ δ' ἀγρόμενον σκιαδῆα.

ΣΥΑΓΡΙΔΕΣ. *τούτων μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν* 323 *Ἥβας γάμῳ καὶ ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ* (p. 224 L).

122. ΣΦΥΡΑΙΝΑΙ. *ταύτας φησὶν Ἱκέσιος τροφιμωτέρας εἶναι τῶν γόγγρων, ἀπειθεῖς δὲ τὴν γεῦσιν καὶ ἀστόμους, εὐχυλίᾳ δὲ μέσους. ὁ δὲ Δωρίων 'σφύραιναν, φησίν, ἣν καλοῦσι κέστραν.' Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις κέστραν ὀνομάσας οὐκ ἔτι σφυραίνας ὀνομάζει ὡς ταὐτὸν οὔσας* (p. 240 L)·

χαλκίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις (fr. 62 Bo)· *'κέστραι βότιν κάπτουσαι.' Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὡς*

2 *πουλυπόδιον* A: corr. Di   5 *καρχάρων* et 7 *συκίς* A: corr. ex p. 403b   10 *ἀτταγῖνον* C   12 *ενηλιάδεσσκιαθίδες* A cf. p. 288b   14 *λαβὼν* A: corr. Cas (*φαγεῖν* litt. b)   15 *συνόδοντ'* Mein   17 *συναγρίδες* Schw coll. p. 322b   18 *γᾶι καὶ ἐν* A   21 *μέσως* AC (hinc *εὔχυλοι* C): corr. Schw   23 fort. *κέστρας*

παραπλήσια ἐκτίθεται κέστραν, βελόνην, σαυρίδα. καὶ b οἱ Ἀττικοὶ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναν καλοῦσι κέστραν, σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρήσαντο. Στράττις γοῦν ἐν Μακεδόσιν ἐρομένου τινὸς Ἀττικοῦ ὡς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα καὶ λέγοντος (I 719 K)·

ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς;

φησὶν ὁ ἕτερος·

κέστραν μὲν ὔμμες ὠττικοὶ κικλήσκετε.

Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ (II 50 K)·

πάνυ συχνὴ
σφύραινα. B. κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν.

Νικοφῶν δ' ἐν Πανδώρᾳ (I 776 K)·

κέστραι τε καὶ λάβρακες.

Ἐπίχαρμος Ἥβας γάμῳ (p. 240 L)· c

κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

123. ΣΗΠΙΑ. Ἀριστοφάνης Δαναΐσι (I 436 K)·

καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους.

ὡς αἰτίας ἡ παραλήγουσα παροξύνεται, ως Φιλήμων ἱστορεῖ, ὁμοίως καὶ ταῦτα· παιδία, ταινία, οἰκία. τὴν σηπίαν δὲ Ἀριστοτέλης (p. 320 R) πόδας ἔχειν ὀκτώ, ὧν τοὺς ὑποκάτω δύο μεγίστους, προβοσκίδας δύο καὶ μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ⟨τὸ⟩ στόμα. ἔχει δὲ καὶ ὀδόντας δύο τὸν μὲν ἄνω, τὸν δὲ κάτω καὶ τὸ λεγόμενον ὄστρακον ἐν τῷ νώτῳ. ἐν δὲ τῇ d μύτιδι ὁ θολός ἐστιν· αὕτη δὲ κεῖται παρ' αὐτὸ τὸ στόμα κύστεως τόπον ἐπέχουσα. ἐστὶ δ' ἡ κοιλία πλακώδης καὶ λεία, ὁμοία τοῖς τῶν βοῶν ἠνύστροις. τρέφονται δ' αἱ μικραὶ σηπίαι τοῖς λεπτοῖς ἰχθυδίοις,

15 πέρδικας A cf. litt. a 19 παιδία om. C: σχεδία vel τηλία K coll. Herod. 300, 39 22 τὸ add. K 26 τρόπον AC: corr. K coll. Arist. h. a. 524b 17 28 δὲ αἱ C: δὴ A

γλην Σώφρων, ἐπεὶ αἱ τὸ γένειον ἔχουσαι ἡδίονές εἰσι
d μᾶλλον τῶν ἄλλων. Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἑκάτῃ Τριγλανθίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἁλύσει φησί (IV 556 M)·

δέσποιν' Ἑκάτη τριοδῖτι,
τρίμορφε, τριπρόσωπε,
τρίγλαις κηλευμένα.

127. ἐὰν δ' ἐναποπνιγῇ τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ κα τοῦτο ἀνὴρ πίῃ, ἀφροδισιάζειν οὐ δυνήσεται, ὡς Τε ψικλῆς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. κἂν γυνὴ πίῃ τοῦ αὐτοῦ οἴνου, οὐ κυίσκεται. ὁμοίως δὲ οὐδὲ ὄρν ὁ δὲ πολυίστωρ Ἀρχέστρατος ἐπαινέσας τὰς κα Τειχιοῦντα τῆς Μιλησίας τρίγλας ἑξῆς φησι (fr. 56 B

e κἂν Θάσῳ ὀψώνει τρίγλην κοὐ χείρονα λήψῃ
ταύτης· ἐν δὲ Τέῳ χείρω, κεδνὴ δὲ καὶ αὐτή·
ἐν δ' Ἐρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλῖτις.

Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ φησίν (I 80 K)·

οὐδ' Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην
οὐδὲ τρυγόνος οὐδὲ δεινοῦ φυὴν μελανούρου.

Ναυσικράτης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς Αἰξ νικας τρίγλας ἐν Ναυκλήροις λέγων οὕτως (IV 575

μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς
πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται·
f αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,
δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
B. τρίγλας λέγεις.

8 τρίγλαισι saltem 16 Τέῳ Schneider: τῶι A 19 ἐξωνί et 20 οὐ δεινουφην A: corr. Cas 21 ἐξωνικὰς A: corr. 24 ἐξωνικὸς A: corr. C 25 ἐν τόποις AC: corr. p. 330b

κρέασιν ὀπτοῖς ἐκ τοῦ αἵματος τεταραγμένου μέλιτι, τυρῷ, ἁλί, κυμίνῳ, σιλφίῳ, ὄξει ἑφθοῖς.' καὶ **Γλαῦκος** δ' ὁ Λοκρὸς ἐν Ὀψαρτυτικῷ οὕτως γράφει· 'ὑπόσφαγμα δ' αἷμα ἑφθὸν καὶ σίλφιον καὶ ἕψημα ἢ μέλι καὶ ὄξος καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ φύλλα εὐώδη τετμημένα.' ὁ b δὲ πολυμαθέστατος **Ἀρχέστρατός** φησιν (fr. 39 R)·

σηπίαι Ἀβδήροις τε Μαρωνείᾳ τ' ἐνὶ μέσσῃ.

Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (I 473 K)·

ἰχθῦς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον·

καὶ ἐν Δαναίσιν (I 454 K)·

ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.

Θεόπομπος Ἀφροδίτῃ (I 734 K)·

ἀλλ' ἔντραγε
τὴν σηπίαν τηνδὶ λαβοῦσα καὶ τοδὶ
τὸ πουλυπόδειον.

περὶ δὲ ἑψήσεως σηπιδίων **Ἄλεξις** ἐν Πονήρᾳ παράγει μάγειρον τάδε λέγοντα (II 367 K)·

σηπίαι τόσους c
δραχμῆς μιᾶς τρίς. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας
καὶ τὰ πτερύγια συντεμὼν ἑφθὰς ποῶ.
τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους
σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσὶ δειπνούντων ἅμα
ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπεισιὼν φέρω.

125. ΤΡΙΓΛΗ, κίχλη διὰ τοῦ η̄. τὰ γὰρ εἰς λ̄ᾱ λήγοντα θηλυκὰ ἕτερον αἰτεῖ λάβδα, Σκύλλα, Τελέσιλλα· ὅσα δ' ἐπιπλοκὴν ἔχει τοῦ γ̄ εἰς η̄ λήγει, τρώγλη, d

1 fort. ἑφθοῖς pro *ὀπτοῖς* scrib. et v. 2 ἑφθοῖς delendum *τεταραγμένοις* A: corr. C 2 *ὄξει* Wilam: *ἐξ* A 7 *μαρωνίαι* AC 14 *τὴν διαλαβοῦσα* A: corr. C 15 *πουλυπόδιον* A 18 *τόσους* corruptum 19 *τρεῖς* Cas 20 *ἑφθὰ* A: corr. Di 23 *ἐπισείων* Mein

αἴγλη, ζεύγλη. τὴν δὲ τρίγλην φησὶν Ἀριστοτέλης τρὶς τίκτειν τοῦ ἔτους ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 5), τεκμαίρεσθαι λέγων τοὺς ἁλιεῖς τοῦτο ἐκ τοῦ γόνου τρὶς φαινομένου περί τινας τόπους. μήποτ' οὖν ἐντεῦθέν ἐστι καὶ τὸ τῆς ὀνομασίας (ὡς ἀμίαι ὅτι οὐ κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀγεληδόν, σκάρος δὲ ἀπὸ τοῦ σκαίρειν καὶ καρίς, ἀφύαι δ' ὡς ἂν ἀφυεῖς οὖσαι, τουτέστιν δυσφυεῖς· θύω, θύννος ὁ ὁρμητικός, διὰ ⟨τὸ κατὰ⟩ τὴν τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς
e κεφαλῆς οἴστρου ἐξελαύνεσθαι). ἐστὶ δὲ καρχαρόδους, συναγελαστική, παντόστικος, ἔτι δὲ σαρκοφάγος. τὸ δὲ τρίτον τεκοῦσα ἄγονός ἐστι· γίνεται γάρ τινα σκωλήκια αὐτῇ ἐν τῇ ὑστέρᾳ, ἃ τὸν γόνον τὸν γινόμενον κατεσθίει. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος Ἐπίχαρμος ὀνομάζει αὐτὰς κυφὰς ἐν Ἥβας γάμῳ διὰ τούτων (p. 233 L)·

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς κἀχαρίστους βαιόνας.

Σώφρων δ' ἐν τοῖς ἀνδρείοις (fr. 63. 64 Bo) τριγόλας τινὰς ἐν τούτοις ὀνομάζει· 'τριγόλᾳ ὀμφαλοτόμῳ' καὶ 'τρι-
f γόλαν τὸν εὐδιαῖον.' ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Παιδικὰ ποιφυξεῖς φησί (fr. 70 Bo)· 'τρίγλας ⟨μὲν⟩ γένηον, τριγόλα δ' ὀπισθίδια.' κἀν τοῖς γυναικείοις δὲ ἔφη (fr. 13 Bo)· 'τρίγλαν γενεᾶτιν.' Διοκλῆς δ' ἐν τοῖς πρὸς Πλείσταρχον σκληρόσαρκον εἶναί φησι τὴν τρίγλαν. Σπεύσιππος δ' ἐμφερῆ φησιν εἶναι κόκκυγα, χελιδόνα, τρίγλαν. ὅθεν Τρύφων φησὶν ἐν τοῖς περὶ ζῴων (fr. 121 V),

5 ὡς ἀμίαι (διὰ τὸ μὴ κατὰ μίαν φέρεσθαι) C ἀμίαιος ἐστιν A ὡς ἀμίαι ὅτι Mus 9 τὸ κατὰ add. Schw ἐπὶ τοῦ ὑπὸ A: corr. C 11 ἔτι Cas: ἔστι A 13 ὑστεραίᾳ AC: corr. Eust. 1934, 28 19 τριγόλαι τὸν A: corr. Mus 20. 21 παιδὶ κασποιφυξὶς A: corr. Cas 21 μὲν γένηον Ahr: τ' ενηον A 21. 22 τριγολαπισθίδια A: cf. 325 a 23. 24 κλείταρχον A: corr. Schw cf. 320 d

νιος δ' ἐν τῷ Ἁλιευτικῷ ἄντικρυς ὕαινάν τινα καταριθμεῖται ἐν τούτοις (fr. 13 B)·

καυθαρίδα προφανεῖσαν ὕαινάν τε τρίγλην τε.

καὶ Διονύσιος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τῆς ὑαίνης μνημονεύει. Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλος (fr. 44 R)·

ἐν δ' Αἴνῳ καὶ τῷ Πόντῳ τὴν ὗν ἀγόραζε,
ἣν καλέουσί τινες θνητῶν ψαμμῖτιν ὀρυκτήν.
τούτου τὴν κεφαλὴν ἕψειν μηδὲν προσενεγκὼν
ἥδυσμ', ἀλλ' ἐς ὕδωρ μόνον ἐνθεὶς καὶ θαμὰ κινῶν
ὕσσωπον παράθες τρίψας, κἂν ἄλλο τι χρῄζῃς,
δριμὺ διεὶς ὄξος· κᾆτ' ἔμβαπτ' εὖ καὶ ἐπείγου 327
οὕτως ὡς πνίγεσθαι ὑπὸ σπουδῆς καταπίνων.
τὴν λοφιὰν δ' ὀπτᾶν αὐτῆς καὶ τἄλλα τὰ πλεῖστα.

μήποτ' οὖν καὶ ὁ Νουμήνιος ἐν τῷ Ἁλιευτικῷ τὴν ὗν ψαμαθῖδα καλεῖ ἐπὰν λέγῃ (fr. 11 B)·

ἄλλοτε καρχαρίην, ὁτὲ δὲ ῥόθιον ψαμαθῖδα.

132. ΥΚΑΙ. [καὶ] τὸν ὕκην Καλλίμαχος ἐν ἐπιγράμμασιν ἱερὸν ἰχθὺν καλεῖ διὰ τούτων (fr. 72 Sch)·

θεὸς δέ οἱ ἱερὸς ὕκης.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ (fr. 16 B)·

ἢ σπάρον ἢ ὕκας ἀγεληίδας ἢ ἐπὶ φάγρον b
πέτρῃ ἀλωόμενον.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ ιγ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 220) περὶ τοῦ Σικελικοῦ πολιχνίου (λέγω δὲ τῶν Ὑκάρων) διαλεγόμενος προσαγορευθῆναί φησι τὸ πολίχνιον διὰ τὸ τοὺς πρώτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν τόπον

8 ταύτης Ribb ἕψει AC: corr. Di 9 μόνον ὕδωρ AC: corr. Naeke κείνων A: corr. C 11 ἐμβάπτευ A ἔμβαπτε C: corr. Naeke 16 δ' ὄρθιον ψαμμαθιδα AC: corr. p. 306d 17 καὶ om. C 21. 22 ἐπὶ πέτρῃ φάγρον Birt 22 ἀλοώμενον A ἀλώμενον C: corr. Cas 24 τὸ τῶν K ὑκκάρων A: corr. ς casu opinor

θεῷ ἡ κυνηγέτις ἀνάκειται. γενεᾶτιν δ' ἔφη την τρίγλην Σώφρων, ἐπεὶ αἱ τὸ γένειον ἔχουσαι ἡδίονές εἰσι d μᾶλλον τῶν ἄλλων. Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἑκάτῃ Τριγλανθίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἁλύσει φησί (IV 556 M)·

δέσποιν' Ἑκάτη τριοδῖτι,
τρίμορφε, τριπρόσωπε,
τρίγλαις κηλευμένα.

127. ἐὰν δ' ἐναποπνιγῇ τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ καὶ τοῦτο ἀνὴρ πίῃ, ἀφροδισιάζειν οὐ δυνήσεται, ὡς Τερψικλῆς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. κἂν γυνὴ δὲ πίῃ τοῦ αὐτοῦ οἴνου, οὐ κυίσκεται. ὁμοίως δὲ οὐδὲ ὄρνις. ὁ δὲ πολυίστωρ Ἀρχέστρατος ἐπαινέσας τὰς κατὰ Τειχιοῦντα τῆς Μιλησίας τρίγλας ἑξῆς φησι (fr. 56 R)·

e κἂν Θάσῳ ὀψώνει τρίγλην κοὐ χείρονα λήψῃ
ταύτης· ἐν δὲ Τέῳ χείρω, κεδνὴ δὲ καὶ αὐτή·
ἐν δ' Ἐρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλῖτις.

Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ φησίν (I 80 K)·

οὐδ' Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην
οὐδὲ τρυγόνος οὐδὲ δεινοῦ φυὴν μελανούρου.

Ναυσικράτης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς Αἰξωνικας τρίγλας ἐν Ναυκλήροις λέγων οὕτως (IV 575 M)·

μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς
πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται·
f αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,
δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
Β. τρίγλας λέγεις.

8 τρίγλαισι saltem 16 Τέῳ Schneider: τῶι A 19 ἐξωνίδα et 20 οὐ δεινουφην A: corr. Cas 21 ἐξωνικὰς A: corr. C 24 ἐξωνικὸς A: corr. C 25 ἐν τόποις AC: corr. p. 330b

128. ΤΑΙΝΙΑΙ. *καὶ τούτων Ἐπίχαρμος μέμνηται* (p. 234 L)·

καὶ ταὶ φίνταται
ταινίαι λεπταὶ μέν, ἁδῆαι δὲ κὠλίγου πυρός.

Μίθαικος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ 'ταινίαν, φησίν, ἐκκοιλίξας, τὰν κεφαλὰν ἀποταμών, ἀποπλύνας καὶ ταμὼν τεμάχεα κατάχει τυρὸν καὶ ἔλαιον.' πλεῖσται δε γίνονται 326 *καὶ κάλλισται κατὰ τὸν πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Κάνωπον καὶ ἐν Σελευκείᾳ τῇ πρὸς Ἀντιοχείᾳ. ὅταν δ' Εὔπολις ἐν Προσπαλτίοις λέγῃ* (I 323 K)·

μήτηρ τις αὐτῷ Θρᾷττα ταινιόπωλις,

τὴν ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων λέγει καὶ τῶν ζωνῶν, αἷς αἱ γυναῖκες περιδέονται.

129. ΤΡΑΧΟΥΡΟΙ. *τούτων ὡς ξηροτέρων μέμνηται Διοκλῆς. Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ φησιν* (fr. 20 B)·

ἀκονίας κιγκάλους τε καὶ ἀλλοπίην τράχουρον.

[ΤΑΥΛΩΠΙΑΣ.] *περὶ τούτου Ἀρχέστρατος ἱστορεῖ* b (fr. 9 R)·

καὶ νεαροῦ μεγάλου τ' αὐλωπία ἐν θέρει ὠνοῦ
κρανί' ὅταν Φαέθων πυμάτην ἁψῖδα διφρεύῃ·
καὶ παράθες θερμὸν ταχέως καὶ τρίμμα μετ' αὐτοῦ.
ὄπτα δ' ἀμφ' ὀβελίσκον ἑλὼν ὑπογάστριον αὐτοῦ.

130. ΤΕΥΘΙΣ. *Ἀριστοτέλης εἶναί φησι* (p. 323 R) *καὶ ταύτην τῶν συναγελαζομένων ἔχειν τε τὰ πλεῖστα τῆς σηπίας, τὸν τῶν ποδῶν ἀριθμόν, τὰς προβοσκίδας. τῶν δὲ ταύτης ποδῶν οἱ μὲν κάτω μικροί εἰσιν, οἱ δ'* c *ἄνω μείζους· καὶ τῶν προβοσκίδων ἡ δεξιὰ παχυτέρα, καὶ τὸ ὅλον σωμάτιον τρυφερὸν καὶ ὑπομηκέστερον.*

3 *τε* A: corr. C *ἀδεῖαι* superscr. *η* A 10 *προσπαλτείοις* A 16 corruptus *αἰολίας* Gesner *κίγκλους* Schw *ἐλλοπίην* Mein 19 *ταυλωπία* AC: corr. Cas 20 *κρανίον* AC: corr. Ribb

ἔχει δὲ καὶ θολὸν ἐν τῇ μύτιδι οὐ μέλανα ἀλλ' ὠχρόν·
καὶ τὸ ὄστρακον μικρὸν λίαν καὶ χονδρῶδες.
ΤΕΥΘΟΣ. ὁ δὲ τεῦθος (p. 324 R) μόνῳ τούτῳ δια-
φέρει, τῷ μεγέθει· γίνεται δὲ καὶ τριῶν σπιθαμῶν.
τὸ δὲ χρῶμά ἐστιν ὑπέρυθρος καὶ τῶν ὀδόντων τὸν
d μὲν κάτω ἐλάττονα ἔχει, τὸν δὲ ἄνω μείζονα, ἄμφω
δὲ μέλανας καὶ ὁμοίους ῥύγχει ἱέρακος. ἀναπτυχθεὶς
δὲ κοιλίαν ἔχει ὁμοίαν ταῖς ὑείαις. ἐν δὲ ε' μορίων
(p. 550 b 14) βραχύβιά φησιν εἶναι τὸν τεῦθον καὶ τὴν
σηπίαν. *Ἀρχέστρατος* δ' ὁ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν
διὰ γαστριμαργίαν περιελθών [πλεύσας] φησι (fr. 43 R)·

τευθίδες ἐν Δίῳ τῷ Πιερικῷ παρὰ χεῦμα
Βαφύρα· καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ παμπληθέας ὄψει.

Ἄλεξις δὲ ἐν Ἐρετρικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον
(II 323 K)·

τευθίδες, σπίναι, βατίς, δῆμος, ἀφύαι,
e κρεᾴδι', ἐντερίδια· ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας,
τὰ πτερύγι' αὐτῶν συντεμών, στεατίου
μικρὸν παραμίξας, περιπάσας ἡδύσμασι
λεπτοῖσι χλωροῖς ὠνθύλευσα.

καὶ πέμμα δέ τι τευθίδα ὀνομάζειν *Ἰατροκλέα* ἐν
Ἀρτοποιικῷ φησι *Πάμφιλος*.
131. ΥΕΣ. *Ἐπίχαρμος* ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 234 L)·

ἦν δ' ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.

λέγει δέ τινας καὶ ὗας διὰ τούτων (p. 237 L)·

χαλκίδες θ' ὗες τε ἱερακές τε χὠ πίων κύων,

f εἰ μὴ ἄρα οὗτοι οἱ αὐτοί εἰσι τῷ κάπρῳ. *Νουμή-*

3 μύτιδι Schw: μύτι C μύστι A 11 καὶ περιπλεύσας C πλεύσας del Di 13 βαφυραι A: corr. C 16 sq. τευθίδες, | πῖναι, βατίς, χῆμος, ἀφύαι, κρεᾴδια, | ἐντερίδι' — ἀλλὰ Mein 17 ἔντερ', ἀλλὰ Janson 20 λεπτοῖς AC: corr. Schw 26 χαλκιδεῖς τε AC cf. p. 328c

σὺ δ' ἂν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην
αὔτως ἀμπείραις ὀλίγην καὶ μαινίδα.

διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει
Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ
περὶ ταρίχων λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικηνῶν
χώρᾳ περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς. ΘΡΙΣΣΩΝ
δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων καὶ
ἰχθύων (p. 298 R) *ἐν τούτοις· 'μόνιμα θρίσσα, ἐγκρασί-* e
χολος, μεμβράς, κορακῖνος, ἐρυθρῖνος, τριχίς.' ΤΡΙ-
ΧΙΔΩΝ *δὲ Εὔπολις ἐν Κόλαξιν* (I 299 K)·

ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου
πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ,
ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβελίου κρέα.

Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι (662)·

αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατον τοὐβολοῦ.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας
μέμνηται θρίσσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει.
Νικοχάρης Λημνίαις (I 772 K)·

τριχίας δὲ καὶ τὰς πρημνάδας τὰς θυννίδας
ἐπὶ δεῖπνον ἠκούσας ὑπερπλησθεῖς . . .

πρημνάδας δὲ τὰς θυννίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐρώπῃ f
(I 611 K)·

ἁλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἷλον ἀνδράχνῃ
μετὰ πρημνάδων κἄπειτ' ἀφῆχ' ὅτι ἦν βόαξ.

ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων·
ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ ⟨περὶ⟩ ζωικῶν (p. 298 R) *τρι-*

1 *χαλκίδα κείνῃ* Birt 2 *ἀμπειραιο* A: corr. C *καὶ ὀλίγην* AC corr. Birt 8 *μονήρη ⟨μὲν . . . συναγελαστικὰ δὲ⟩ θρίσσα* Rose 9. 10 *τριχιῶν* A: corr. C 15 *γένοιντο* A 19 *τριχιάδας* et *πρημάδας* A: corr. Schw 23 *ἁλιευμένος* AC: corr. Cas *εἶδον* AC: corr. Mein *ἀνδράχμῃ* A *ἀνδραχθῇ* C: corr. Mein 24 *ἀφῆκεν* AC: *corr. Mein* 26 *περὶ* add. Rose

ἰχθῦς εὑρεῖν τοὺς καλουμένους ὕκας καὶ τούτους ἐγκύους· δι' οὓς οἰωνισαμένους Ὕκαρον ὀνομάσαι τὸ χωρίον. Ζηνόδοτος δέ φησι Κυρηναίους τὸν ὕκην ἐρυθρῖνον καλεῖν. Ἕρμιππος δὲ ὁ Σμυρναῖος ἐν τοῖς
c περὶ Ἱππώνακτος (FHG III 52) ὕκην ἀκούει τὴν ἰουλίδα· εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον. διὸ καὶ Φιλητᾶν φάναι (fr. 17 Bgk)·

οὐδ' ὕκης ἰχθὺς ἔσχατος ἐξέφυγε.

133. ΦΑΓΡΟΣ. Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγρον, ἐρυθρῖνον, ἥπατον. ἐμνημόνευσε δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ἐν τοῖς προκειμένοις (litt. b). Ἀριστοτέλης δὲ σαρκοφάγον φησὶν (p. 317 R) αὐτὸν εἶναι καὶ μονήρη καρδίαν τε ἔχειν τρίγωνον ἀκμάζειν τε ἔαρος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ φησίν (p. 237 L)·

ἀόνες φάγροι τε καὶ λάβρακες.

d μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Μεταγένης ἐν Θουριοπέρσαις. Ἀμειψίας δ' ἐν Κόννῳ (I 672 K)·

ὀρφῶσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν.

Ἱκέσιος δέ φησι· 'φάγροι καὶ χρόμις καὶ ἀνθίας καὶ ἀκαρνᾶνες καὶ ὀρφοὶ καὶ συνόδοντες καὶ συναγρίδες τῷ μὲν γένει παραπλήσιοι ὑπάρχουσιν· γλυκεῖς τε γὰρ καὶ παραστύφοντες καὶ τρόφιμοι· κατὰ λόγον δὲ καὶ δυσέκκριτοι. τροφιμώτεροι δ' αὐτῶν οἱ σαρκώδεις καὶ γεωδέστεροι ἐλάττονά τε πιμελὴν ἔχοντες. Ἀρχέστρατος δέ φησι 'Σειρίου ἀντέλλοντος' δεῖν τὸν φάγρον ἐσθίειν (fr. 45 R)·

Δήλῳ τ' Εἰρετρίᾳ τε κατ' εὐλιμένους ἁλὸς οἴκους.

2 ὕκκαρον AC 6 φιλίταν A: corr. C 8 ὕκη AC: corr. Di 16 λονες A: corr. p. 321d 19 ὀρφοῖς A: corr. Bgk βορὰν p. 315c: ασιβορα A 28 δήλῳ C: δόλῳ A

τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ὠνοῦ καὶ μετ' ἐκείνης e
οὐραῖον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον μηδ' εἰσενέγκῃς.

μνημονεύει τοῦ φάγρου καὶ Στράττις ἐν Δημνομέδᾳ (I 718 K)·

πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας.

καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ (I 724 K)·

κᾆτ' εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἁδροὺς
ὀψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους
καὶ Κωπᾴδων ἁπαλῶν τεμάχη
στρογγυλοπλεύρων.

ἐστὶ δὲ καὶ γένος λίθου φάγρος. ἡ γαρ ἀκόνη κατα Κρῆτας φάγρος, ὥς φησι Σιμίας. f

134. ΧΑΝΝΑΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 235 L)·

μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κηκτραπελογάστορας
ὄνους.

Νουμήνιος ἐν Ἁλιευτικῷ (fr. 10 B)·

χάννους τ' ἐγχέλυάς τε καὶ ἐννυχίην πύτινον.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ποικιλερυθρομέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμον διὰ τὸ μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

135. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρμος 328
λέγων (p. 232 L)·

καὶ σκιφίας χρόμιός θ', ὃς ἐν τῷ ἦρι κᾀττι ν Ἀνάνιον
ἰχθύων πάντων ἄριστος.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ (fr. 8 B)·

2 δόμον σον μηδ' ἐσεν. Mein 5 πολλοὺς ἤδη Mein ἐγκύψας A: corr. Cas 10 στρογγυλιπλευρων A: corr. Schw 14 μεγαλοχάμμονας et κηπτραπ. A: cf. p. 315f 17 τεπελίαστε A: cf. p. 304e 19. 20 ποικιλέρυθρον μέλ. AC: corr. Mein 24 χρόμιάς τε ἆς ἐν et κατα τὸν A: cf. p. 282b

ὕκην ἢ κάλλιχθυν, ὁτὲ χρόμιν, ἄλλοτε δ' ὀρφόν.

καὶ Ἀρχέστρατος (fr. 46 R)·

τὸν χρόμιν ἐν Πέλλῃ λήψῃ μέγαν (ἐστὶ δὲ πίων
ἂν θέρος ᾖ) καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.

136. ΧΡΥΣΟΦΡΥΣ. Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν (I 682)·

ἱεροὺς Ἀφροδίτης χρυσόφρυς Κυθηρίας.

b τοὺς δ' ἰχθῦς τούτους φησὶν Ἱκέσιος καὶ τῇ γλυκύτητι καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἀρίστους. εἰσὶ δὲ καὶ τροφιμώτατοι. τίκτουσι δέ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (h. a. 543 b 3), ὁμοίως τοῖς κεστρεῦσιν οὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Εὔπολις δ' ἐν Κόλαξί φησιν (I 298 K)·

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς ἐώνημαι μόνον
ὀκτὼ λάβρακας, χρυσόφρυς δὲ δώδεκα.

ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει (fr. 47 R)·

χρύσοφρυν ἐξ' Ἐφέσου τὸν πίονα μὴ παράλειπε,
c ὃν κεῖνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτὸν
θρέμμα Σελινοῦντος σεμνοῦ. πλῦνον δέ νιν ὀρθῶς,
εἶθ' ὅλον ὀπτήσας παράθες, κἂν ᾖ δεκάπηχυς.

137. ΧΑΛΚΙΔΕΣ καὶ τὰ ὅμοια, θρίσσαι, τριχίδες, ἐρίτιμοι. Ἱκέσιός φησιν· 'αἱ λεγόμεναι χαλκίδες καὶ οἱ τράγοι καὶ αἱ ῥαφίδες καὶ ⟨αἱ⟩ θρίσσαι ἀχυρώδεις καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄχυλοι. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 237 L)·

χαλκίδες θ' ὗες τε ἱέρακές τε χὠ πίων κύων.

d Δωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος δέ φησι (fr. 19 B)·

1 ὁτὲ Wilam: ἠὲ AC 6 ἱερὸς C, ἱερεὺς Bothe χρύσοφρυς A 14 ἑωνημενος μόνον A: corr. Pors 24 αἱ add. Mein

σὺ δ' ἂν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην
αὔτως ἀμπείραις ὀλίγην καὶ μαινίδα.

διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ περὶ ταρίχων λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικηνῶν χώρᾳ περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς. ΘΡΙΣΣΩΝ δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων καὶ ἰχθύων (p. 298 R) ἐν τούτοις· ʽμόνιμα θρίσσα, ἐγκρασί- e
χολος, μεμβράς, κορακῖνος, ἐρυθρῖνος, τριχίς.' ΤΡΙΧΙΔΩΝ δὲ Εὔπολις ἐν Κόλαξιν (I 299 K)·

ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου
πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ,
ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβελίου κρέα.

Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι (662)·

αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατον τοὐβολοῦ.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας μέμνηται θρίσσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει. Νικοχάρης Λημνίαις (I 772 K)·

τριχίας δὲ καὶ τὰς πρημνάδας τὰς θυννίδας
ἐπὶ δεῖπνον ἠκούσας ὑπερπληθεῖς . . .

πρημνάδας δὲ τὰς θυννίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐρώπῃ f
(I 611 K)·

ἁλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράχνῃ
μετὰ πρημνάδων κἄπειτ' ἀφῆχ' ὅτι ἦν βόαξ.

ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων· ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ ⟨περὶ⟩ ζωικῶν (p. 298 R) τρι-

1 *χαλκίδα κείνῃ* Birt 2 *ἀμπειραιο* A: corr. C *καὶ ὀλίγην* AC corr. Birt 8 *μονήρη ⟨μὲν . . . συναγελαστικὰ δὲ⟩ θρίσσα* Rose 9. 10 *τριχιῶν* A: corr. C 15 *γένοιντο* A 19 *τριχιάδας* et *πρημάδας* A: corr. Schw 23 *ἁλιευμένος* AC: corr. Cas *εἶδον* AC: corr. Mein *ἀνδράχμῃ* A *ἀνδραχθῇ* C: corr. Mein 24 *ἀφῆκεν* AC: corr. Mein 26 *περὶ* add. Rose

B. τί δῆτα τοῦτο; *A.* θρᾷτταν ἢ ψῆττάν τιν' ἢ
μύραιναν ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα
θαλάττιον.

139. ΨΗΤΤΑΙ. ταύτας Διοκλῆς ἐν τοῖς ξηροτέροις
f καταριθμεῖται. Σπεύσιππος δ' ἐν β' Ὁμοίων παραπλήσιά φησιν εἶναι ψῆτταν, βούγλωσσον, ταινίαν. Ἀριστοτέλης δ' ἐν ε' ζῴων μορίων (p. 542 b 32) γράφει· 'ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἰχθύων οἱ πλεῖστοι ἅπαξ τίκτουσιν, οἷον οἱ χυτοὶ οἱ τῷ δικτύῳ περιεχόμενοι, χρόμις, ψῆττα,
330 θύννος, πηλαμύς, κεστρεύς, χαλκίδες καὶ τὰ τοιαῦτα.' ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν (p. 295 R) 'σελάχη, φησί, βοῦς, τρυγών, νάρκη, βατίς, βάτραχος, βούγλωττος, ψῆττα, μῦς.' Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφει· 'τῶν δὲ πλατέων βούγλωττον, ψῆτταν, ἔσχαρον, ὃν καλοῦσι καὶ κόριν.' βουγλώσσους δ' ὀνομάζει καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ (p. 234 L)·

ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος.

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν ἐπιστολαῖς τὰς καλλίστας γίνεσθαί φησι ψήττας περὶ Ἐλευσῖνα τῆς Ἀττικῆς. Ἀρχέστρατος δέ φησιν (fr. 51 R)·

εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότρηχυν
b βούγλωσσον .... περὶ Χαλκίδα κεδνήν.

Ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καί ἐστι τὸ ὄνομα Ἑλληνικόν. Ναυσικράτης ἐν Ναυκλήροις· προειπὼν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει (IV 577 M)·

αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς
πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται·
αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,

8 ἰχθυδίων AC 12 βουγλωττα AC: corr. Schw verba mutila esse notat Rondelet 17 οἱ αἰνίδες A cf. p. 326 e 22 βούγλωσσα A: corr. C cf. p. 288 b 26 ἐξωνικὸς A

δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
B. τρίγλαν λέγεις γαλακτοχρῶτα Σικελὸς ὃν
πήγνυσοχλος ῥόμβος.

140. πεπληρωκότες τὴν περὶ ἰχθύων γενομένην τοῖς δειπνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαν, ὦ Τιμόκρατες, αὐτοῦ τον c λόγον καταπαύσαντες, εἰ μή τι καὶ ἄλλων σοι δεῖ βρωμάτων, παραθήσομέν σοι καὶ ἃ Εὔβουλος εἴρηκεν ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ (II 185 K)·

πρὸς τούτοισιν δὲ παρέσται σοι
θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων
χορδαί τ' ἐρίφων ἧπάρ τε κάπρου
κριοῦ τ' ὄρχεις χόλικές τε βοὸς
κρανία τ' ἀρνῶν νῆστις τ' ἐρίφου
γαστήρ τε λαγῶ, φύσκη, χορδή,
πνεύμων ἀλλᾶς τε.

ἐμφορηθεὶς οὖν καὶ τούτων ἔασον ἡμᾶς καὶ τοῦ σωματίου ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι, ἵνα δυνηθῇς τὰ μετὰ ταῦτα εὐλόγως σιτεῖσθαι.

H

Τὴν κατὰ τὴν Λυσιτανίαν (χώρα δ' ἐστὶν αὕτη τῆς Ἰβηρίας, ἣν νῦν Ῥωμαῖοι Σπανίαν ὀνομάζουσι) διηγούμενος εὐδαιμονίαν Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης, ἀνδρῶν ἄριστε Τιμόκρατες, ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 8, 4 H) φησιν ὡς αὐτόθι διὰ 331
τὴν τοῦ ἀέρος εὐκρασίαν καὶ τὰ ζῷα πολύγονα καὶ οἱ

2 τρίγλας p. 325 c χαλακτοχρῶτα A: corr. Mus reliqua integra reliqui 9 τούτοις A: corr. Kuster 19 ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ | ΔΕΙΠΝΟϹΟΦΙϹΤΩΝ | ΤΩΝ ΕΙϹ Λ' ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙΕ | Η

ἄνθρωποι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ καρποὶ οὐδέποτε φθείρονται· 'ῥόδα μὲν γὰρ αὐτόθι καὶ λευκόια καὶ ἀσπάραγοι καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις οὐ πλεῖον διαλείπει μηνῶν τριῶν, τὸ δὲ θαλάττιον ὄψον καὶ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ κατὰ τὴν χρηστότητα καὶ κατὰ τὸ κάλλος μεγάλην ἔχει διαφορὰν πρὸς τὸ γινόμενον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς θαλάττῃ. καὶ ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικελικὸς μέδιμνός ἐστι δραχμῆς, ὁ δὲ τῶν πυρῶν ἐννέα ὀβολῶν
b Ἀλεξανδρεινῶν· τοῦ δ' οἴνου δραχμῆς ὁ μετρητὴς καὶ ἔριφος ὁ μέτριος ὀβολοῦ καὶ λαγώς. τῶν δ' ἀρνῶν τριώβολον καὶ τετρώβολον ἡ τιμή, ὗς δὲ πίων ἑκατὸν μνᾶς ἄγων πέντε δραχμῶν καὶ πρόβατον δυεῖν, τάλαντον δὲ σύκων τριῶν ὀβολῶν, μόσχος δραχμῶν πέντε καὶ βοῦς ζύγιμος δέκα. τὰ δὲ τῶν ἀγρίων ζῴων κρέα σχεδὸν οὐδὲ κατηξιοῦτο τιμῆς, ἀλλ' ἐν ἐπιδόσει καὶ χάριτι τὴν ἀλλαγὴν ποιοῦνται τούτων.' ἡμῖν δὲ ὁ καλὸς Λαρήνσιος τὴν Ῥώμην Λυσιτανίαν ἑκάστοτε παρέχων ἐμπίπλησι παντοίων ἀγαθῶν ὁσημέραι, μετὰ τοῦ ἡδέος
c καὶ μεγαλοφρόνως φιλοτιμούμενος, οὐδὲν φερομένοις οἴκοθεν ἢ λογάρια.

2. πολλῶν δὲ λεχθέντων ἐπὶ τοῖς ἰχθύσι λόγων δῆλος μὲν ἦν ἀχθόμενος ὁ Κύνουλκος. καὶ ὁ καλὸς Δημόκριτος αὐτὸν προφθάσας ἔφη· 'ἀλλὰ μήν, 'ἄνδρες ἰχθύες' κατὰ τὸν Ἄρχιππον (I 685 K), παρελίπετε (δεῖ γὰρ καὶ ἡμᾶς μικρὰ προσοψωνῆσαι) τούς τε ὀρυκτοὺς ἰχθύας καλουμένους, οἳ ἐν Ἡρακλείᾳ γίγνονται καὶ περὶ Τίον τοῦ Πόντου τὴν Μιλησίων ἀποικίαν, ἱστοροῦντος περὶ αὐτῶν Θεοφράστου (fr. 171 W). ὁ δ' αὐτὸς οὗτος φιλόσοφος καὶ περὶ τῶν πηγνυμένων

7 σίκλος AC: corr. Schw. 9 ἀλεξανδρινῶν A ἀλεξανδρηνῶν C 11 δὲ πίων Cas: δείπνων AC 12 δυσὶν A δύο C

διὰ χειμῶνα τῷ κρυστάλλῳ ἱστόρησεν, οἳ οὐ πρότερον αἰσθάνονται οὐδὲ κινοῦνται, πρὶν ἂν εἰς τὰς λοπάδας ἐμβληθέντες ἕψωνται. ἴδιον δὲ παρὰ τούτους συμ- d βαίνει τὸ περὶ τοὺς ἐν Παφλαγονίᾳ ὀρυκτοὺς καλουμένους ἰχθῦς γινόμενον· ὀρύττεσθαι γὰρ κατὰ βάθους πλέονος τοὺς τόπους οὔτε ποταμῶν ἐπιχύσεις ἔχοντας οὔτε φανερῶν ναμάτων, καὶ εὑρίσκεσθαι ἐν αὐτοῖς ἰχθῦς ζῶντας. 3. Μνασέας δὲ ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ (FHG III 150) τοὺς ἐν τῷ Κλείτορι ποταμῷ φησιν ἰχθῦς φθέγγεσθαι, καίτοι μόνους εἰρηκότος Ἀριστοτέλους (fr. 272 R) φθέγγεσθαι σκάρον καὶ τὸν ποτάμιον χοῖρον. Φιλοστέφανος δ' ὁ Κυρηναῖος μὲν γένος, Καλλιμάχου δὲ γνώριμος, ἐν τῷ περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν e (FHG III 32) ἐν Ἀόρνῳ φησὶ τῷ ποταμῷ διὰ Φενεοῦ ῥέοντι ἰχθῦς εἶναι φθεγγομένους ὁμοίως κίχλαις· καλεῖσθαι δ' αὐτοὺς ποικιλίας. Νυμφόδωρος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τοῖς Περίπλοις (FHG II 376) ἐν τῷ Ἑλώρῳ ποταμῷ λάβρακας εἶναί φησι καὶ ἐγχέλεις μεγάλας οὕτω τιθασοὺς ὡς ἐκ τῶν χειρῶν δέχεσθαι τῶν προσφερόντων ἄρτους. ἐγὼ δὲ ἐν τῇ κατὰ Χαλκίδα Ἀρεθούσῃ τεθέαμαι, ἴσως δὲ καὶ ὑμῶν οἱ πλεῖστοι, κεστρεῖς χειροήθεις καὶ ἐγχέλεις ἐνώτια ἐχούσας ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, λαμβανούσας τε καὶ λαμβάνοντας παρὰ τῶν προσφερόντων τροφὰς τά τε ἀπὸ τῶν ἱερείων σπλάγχνα f καὶ τυροὺς χλωρούς. Σῆμος δ' ἐν ἕκτῳ Δηλιάδος (FHG IV 494) "Ἀθηναίοις, φησί, θυομένοις ἐν Δήλῳ τὴν χέρνιβα βάψας ὁ παῖς προσήνεγκε κἂν τῇ φιάλῃ

1 χειμῶνος C 5. 6 βάθος πλέον ἐς τοὺς A 7 φανερῶν K coll. Arist. mir. 74: θερμῶν AC 9 post ποταμῷ add. C: Ἀρκαδίας ἐν τῷ Λάδωνι ποταμῷ cf. p. 332f 10 μόνους Mus: μόνου A μόνον C 14 ἐν τῷ Ἀροανίῳ Paus. 8, 21, 1

μετὰ τοῦ ὕδατος ἰχθῦς κατέχεεν. εἰπεῖν οὖν αὐτοῖς τους τῶν Δηλίων μάντεις ὡς κυριεύσουσι τῆς θαλάσ-
332σης.' 4. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 10 H) μετὰ τὴν Πυρήνην φησὶν ἕως τοῦ Νάρβωνος ποταμοῦ πεδίον εἶναι, δι' οὗ φέρεσθαι ποταμοὺς Ἰλλέβεριν καὶ Ῥόσκυνον ῥέοντας παρὰ πόλεις ὁμωνύμους κατοικουμένας ὑπὸ Κελτῶν. ἐν οὖν τῷ πεδίῳ τούτῳ εἶναι τοὺς λεγομένους ἰχθῦς ὀρυκτούς. εἶναί τε τὸ πεδίον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν ἔχον πεφυκυῖαν· ὑπὸ δὲ ταύτην διάμμου τῆς γῆς οὔσης ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς πήχεις ὑπορρεῖν τὸ πλαζόμενον
b ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ· μεθ' οὗ ἰχθύες κατὰ τὰς παρεκχύσεις ὑποτρέχοντες ὑπὸ τὴν γῆν χάριν τῆς τροφῆς (φιληδοῦσι γὰρ τῇ τῆς ἀγρώστεως ῥίζῃ) πεποιήκασι πᾶν τὸ πεδίον πλῆρες ἰχθύων ὑπογείων, οὓς ἀνορύττοντες λαμβάνουσιν. ἐν Ἰνδοῖς δέ φησι Θεόφραστος (fr. 171 W) τοὺς ἰχθῦς ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς τὴν γῆν ἐξιόντας καὶ πηδῶντας πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ ἀπιέναι καθάπερ τοὺς βατράχους, ὁμοίους ὄντας τὴν ἰδέαν τοῖς μαξείνοις καλουμένοις ἰχθύσιν. 5. οὐκ ἔλαθεν δέ με οὐδὲ Κλέαρχος ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου
c ὅσ' εἴρηκε καὶ περὶ τοῦ ἐξωκοίτου καλουμένου ἰχθύος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐνύδρων (FHG II 325). εἴρηκε γὰρ — κρατεῖν δ' οἶμαι καὶ τῆς λέξεως οὕτως ἐχούσης· 'ὁ ἐξώκοιτος ἰχθύς, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν ἄδωνιν, τοὔνομα μὲν εἴληφε διὰ τὸ πολλάκις τὰς ἀναπαύσεις ἔξω τοῦ ὑγροῦ ποιεῖσθαι· ἐστὶ δὲ ὑπόπυρρος καὶ ἀπὸ τῶν βραγχίων ἑκατέρωθεν τοῦ σώματος μέχρι τῆς

10 ἐμπεφυκυῖαν Mein 11 ἐπὶ Schw: ὑπὸ AC 20 τοῖς μαξίναις Theophr. cf. p. 315f 22 ὅσ' K: ὃς A 24 κρατῶ δ' οἶμαι C 25 ὁ ἐξώκοιτος C: ὁ om. A

ἱ Ἀπαμεὺς ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν ἁρπάσας c ἐπολεμεῖτο ὑπὸ Σαρπηδόνος τοῦ Δημητρίου στρατηγοῦ περὶ Πτολεμαΐδα πόλιν καὶ ὡς ὁ Σαρπηδὼν ληφθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μεσόγαιαν μετὰ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ὥδευον κατὰ τὸ πλησίαλον νικήσαντες τῇ μάχῃ, ἐξαίφνης πελάγιον κῦμα ἐξαρθὲν μετέωρον εἰς ὕψος ἐξαίσιον ἐπῆλθεν τῇ γῇ καὶ πάντας αὐτοὺς ἐπέκλυσεν διέφθειρέν τε ὑποβρυχίους, ἰχθύων τε πολὺν σωρὸν ἀναχωροῦν τὸ κῦμα μετὰ τῶν νεκρῶν κατέλιπε. καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρπη- d δόνα ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν ἐπελθόντες τοῖς μὲν τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν, ἰχθύων δὲ ἀφθονίαν ἀπηνέγκαντο καὶ ἔθυσαν Ποσειδῶνι τροπαίῳ πρὸς τοῖς προαστείοις τῆς πόλεως.' 8. οὐ κατασιωπήσομαι δὲ οὐδὲ τοὺς ἐν Λυκίᾳ ἰχθυομάντεις ἄνδρας, περὶ ὧν ἱστορεῖ Πολύχαρμος ἐν δευτέρῳ Λυκιακῶν (FHG IV 479) γράφων οὕτως· 'ὅταν γὰρ διέλθωσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὗ τὸ ἄλσος ἐστὶ πρὸς τῷ αἰγιαλῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἐστιν ἡ δῖνα ἐπὶ τῆς ἀμάθου, παραγίνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὀβελίσκους δύο ξυλίνους, ἔχοντας ἐφ' ἑκατέρῳ σάρκας ὀπτὰς ἀριθμῷ e δέκα. καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς κάθηται πρὸς τῷ ἄλσει σιωπῇ, ὁ δὲ μαντευόμενος ἐμβάλλει τοὺς ὀβελίσκους εἰς τὴν δῖναν καὶ ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμενον. μετὰ δὲ τὴν ἐμβολὴν τῶν ὀβελίσκων πληροῦται θαλάσσης ἡ δῖνα καὶ παραγίνεται ἰχθύων πλῆθος τοσοῦτον [καὶ τοιοῦτον] ὥστ' ἐκπλήττεσθαι το ἀόρατον τοῦ πράγματος, τῷ δὲ

3 λίμνην (pro πόλιν) C   5. 6 πλυσιαλον A: corr. C   6 τὴν μάχην C   12 ἐφείσθησαν A: corr. C   δὲ C: τε A   19 fort. τὸ Ἀπόλλωνος   26 [καὶ τοιοῦτον] K   27 τὸ ὁρατὸν A: corr. Mein

σεισμῶν γενομένων ἀνεφάνησαν περὶ τὴν χώραν αὐτῶν
λίμναι τε [αἱ] πρότερον οὐκ οὖσαι καὶ ποταμοὶ καὶ
ἄλλαι πηγαὶ ὑπὸ τῆς κινήσεως ἀνοιχθεῖσαι, πολλαὶ δὲ
καὶ ἠφανίσθησαν, τοσοῦτόν τε ἄλλο ἀνέβλυσεν αὐτῶν
ἐν τῇ γῇ πικρόν τε καὶ γλαυκὸν ὕδωρ, πλεῖστον ὅσον
ἀπεχούσης τῶν τόπων τῆς θαλάσσης, ὥστε ὀστρέων
333 πλησθῆναι τὸν πλησίον τόπον ἅπαντα καὶ ἰχθύων
τῶν τε ἄλλων ὅσα τρέφει ἡ θάλασσα.' οἶδα δὲ καὶ
πολλαχοῦ ὕσαντα τὸν θεὸν ἰχθύσι· **Φαινίας** γοῦν ἐν
δευτέρῳ πρυτάνεων Ἐρεσίων (FHG II 294) ἐν Χερρο-
νήσῳ φησὶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὗσαι τὸν θεὸν ἰχθύας.
καὶ **Φύλαρχος** δ' ἐν τετάρτῃ (FHG I 335) ἑωρακέναι
τινὰς πολλαχοῦ τὸν θεὸν ὕσαντα ἰχθύσι, πολλάκις δὲ
καὶ γυρίνοις τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος [καὶ ἐπὶ βατρά-
χων]. **Ἡρακλείδης** γοῦν ὁ Λέμβος ἐν τῇ κα' τῶν
ἱστοριῶν (FHG III 168) 'περὶ τὴν Παιονίαν καὶ Δαρ-
δανίαν βατράχους, φησίν, ὗσεν ὁ θεὸς καὶ τοσοῦτο
αὐτῶν ἐγένετο τὸ πλῆθος ὡς τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁδοὺς
b πλήρεις εἶναι. τὰς μὲν οὖν πρώτας ἡμέρας κτείνοντες
τούτους καὶ συγκλείοντες τὰς οἰκίας διεκαρτέρουν· ὡς
δ' οὐδὲν ἤνυον, ἀλλὰ τά τε σκεύη ἐπληροῦτο καὶ μετὰ
τῶν ἐδεσμάτων εὑρίσκοντο συνεψόμενοι καὶ συνοπτώ-
μενοι οἱ βάτραχοι καὶ πρὸς τούτοις οὔτε τοῖς ὕδασιν
ἦν χρῆσθαι οὔτε τοὺς πόδας ἐπὶ τὴν γῆν θεῖναι συσ-
σεσωρευμένων αὐτῶν, ἐνοχλούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς
τῶν τετελευτηκότων ὀδμῆς ἔφυγον τὴν χώραν.' 7. οἶδα
δὲ καὶ **Ποσειδώνιον** τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς εἰπόντα καὶ
περὶ πλήθους ἰχθύων τάδε (FHG III 254)· 'ὅτε Τρύφων

2 [αἱ] K 5 γλαυκὸν corr. in γλυκὺ C 14 καὶ πυροῖς A: corr. Dobr καὶ ἐπὶ βατράχων del. Dobr (cf. Plat. Theaet. 161 d et Ael. anim. 17,41 βάτραχοι ἡμιτελεῖς) 23 οὐδὲ τοῖς A C: corr. Di

ὁ Ἀπαμεὺς ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν ἁρπάσας c
ἐπολεμεῖτο ὑπὸ Σαρπηδόνος τοῦ Δημητρίου στρατηγοῦ
περὶ Πτολεμαΐδα πόλιν καὶ ὡς ὁ Σαρπηδὼν ληφθεὶς
ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μεσόγαιαν μετὰ τῶν ἰδίων στρα-
τιωτῶν, οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ὥδευον κατὰ τὸ πλη-
σίαλον νικήσαντες τῇ μάχῃ, ἐξαίφνης πελάγιον κῦμα
ἐξαρθὲν μετέωρον εἰς ὕψος ἐξαίσιον ἐπῆλθεν τῇ γῇ
καὶ πάντας αὐτοὺς ἐπέκλυσεν διέφθειρέν τε ὑποβρυ-
χίους, ἰχθύων τε πολὺν σωρὸν ἀναχωροῦν τὸ κῦμα
μετὰ τῶν νεκρῶν κατέλιπε. καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρπη- d
δόνα ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν ἐπελθόντες τοῖς μὲν
τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν, ἰχθύων δὲ ἀφθο-
νίαν ἀπηνέγκαντο καὶ ἔθυσαν Ποσειδῶνι τροπαίῳ
πρὸς τοῖς προαστείοις τῆς πόλεως.' 8. οὐ κατασιωπή-
σομαι δὲ οὐδὲ τοὺς ἐν Λυκίᾳ ἰχθυομάντεις ἄνδρας,
περὶ ὧν ἱστορεῖ Πολύχαρμος ἐν δευτέρῳ Λυκιακῶν
(FHG IV 479) γράφων οὕτως· 'ὅταν γὰρ διέλθωσι πρὸς
τὴν θάλασσαν, οὗ τὸ ἄλσος ἐστὶ πρὸς τῷ αἰγιαλῷ
τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἐστιν ἡ δῖνα ἐπὶ τῆς ἀμάθου,
παραγίνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὀβελίσκους δύο
ξυλίνους, ἔχοντας ἐφ' ἑκατέρῳ σάρκας ὀπτὰς ἀριθμῷ e
δέκα. καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς κάθηται πρὸς τῷ ἄλσει σιωπῇ,
ὁ δὲ μαντευόμενος ἐμβάλλει τοὺς ὀβελίσκους εἰς τὴν
δῖναν καὶ ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμενον. μετὰ δὲ τὴν ἐμ-
βολὴν τῶν ὀβελίσκων πληροῦται θαλάσσης ἡ δῖνα καὶ
παραγίνεται ἰχθύων πλῆθος τοσοῦτον [καὶ τοιοῦτον]
ὥστ' ἐκπλήττεσθαι το ἀόρατον τοῦ πράγματος, τῷ δὲ

3 λίμνην (pro πόλιν) C 5. 6 πλυσιαλον A: corr. C 6 τὴν μάχην C 12 ἐφείσθησαν A: corr. C δὲ C: τε A 19 fort. τὸ Ἀπόλλωνος 26 [καὶ τοιοῦτον] K 27 τὸ ὁρατὸν A: corr. Mein

μεγέθει ⟨τοιούτων⟩ ὥστε καὶ εὐλαβηθῆναι. ὅταν δὲ ἀπαγγείλῃ τὰ εἴδη τῶν ἰχθύων ὁ προφήτης, οὕτως τὸν χρησμὸν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ὁ μαντευόμενος
f περὶ ὧν ηὔξατο. φαίνονται δὲ ὀρφοί, γλαῦκοι, ἐνίοτε δὲ φάλλαιναι ἢ πρίστεις, πολλοὶ δὲ καὶ ἀόρατοι ἰχθῦς καὶ ξένοι τῇ ὄψει.' Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Γεωγραφουμένων λέγεσθαί φησιν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων πηγὴν ἀναδίδοσθαι γλυκέος ὕδατος, ὅθεν συμβαίνειν δίνας γίνεσθαι· γίνεσθαι δὲ καὶ ἰχθύας ἐν τῷ δινάζοντι τόπῳ μεγάλους. τούτοις δὲ οἱ θυσιάζοντες ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυσιαζομένων ἐπὶ ξυλίνων ὀβελίσκων ἀναπείροντες κρέα ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ
334 καὶ μάζας καὶ ἄρτους. ὀνομάζεται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ τόπος οὗτος Δῖνος.' 9. οἶδα δὲ καὶ Φύλαρχον εἰρηκότα που (FHG I 334) περὶ μεγάλων ἰχθύων καὶ τῶν συμπεμφθέντων αὐτοῖς σύκων χλωρῶν, ὅτι αἰνιττόμενος Πάτροκλος ὁ Πτολεμαίου στρατηγὸς Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ ἔπεμπεν, ὡς Δαρείῳ Σκύθαι ἐπερχομένῳ αὐτῶν τῇ χώρᾳ· ἔπεμψαν γὰρ οὗτοι μέν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος (IV 131), ὄρνιν καὶ ὀιστὸν καὶ βάτραχον· ἀλλ' ὅ γε Πάτροκλος, ὡς διὰ τῆς τρίτης τῶν ἱστοριῶν φησιν ὁ Φύλαρχος, πεμφθέντων τῶν προειρημένων
b σύκων καὶ ἰχθύων. ἐτύγχανεν δὲ κωθωνιζόμενος ὁ βασιλεὺς καὶ ὡς πάντες διηποροῦντο ἐπὶ τοῖς δώροις, ὁ Ἀντίγονος γελάσας πρὸς τοὺς φίλους ἔφη γινώσκειν τί βούλεται τὰ ξένια· ἢ γὰρ θαλαττοκρατεῖν ἡμᾶς φησι Πάτροκλος ἢ τῶν σύκων τρώγειν. 10. οὐ λανθάνει δέ με καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ ἰχθύες καμα-

1 τοιούτων add. K (μεγέθει δὲ τοιούτων C) 5 πριστις A πρηστίδων (mutata structura) C ἀνόρατοι A 12 ἀναπήροντες A: corr. Mus 16 sqq. haec pessime truncata 26 δεῖν ἡμᾶς Madvig

σῆνες ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ φυσικοῦ οὕτως (v. 214 St)

πῶς καὶ δένδρεα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες,

καὶ ὅτι ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τίς ἐστιν ἢ Στασῖνος ἢ ὅστις δή ποτε χαίρει ὀνομαζό- c μενος, τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸς καὶ εἰς ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων (fr. 6 K)·

τοὺς δὲ μέτα τριτάτην Ἑλένην τέκε, θαῦμα βροτοῖσι·
τήν ποτε καλλίκομος Νέμεσις φιλότητι μιγεῖσα
Ζηνὶ θεῶν βασιλῆι τέκεν κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης.
φεῦγε γὰρ οὐδ' ἔθελεν μιχθήμεναι ἐν φιλότητι
πατρὶ Διὶ Κρονίωνι· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ d
καὶ νεμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ
φεῦγεν, Ζεὺς δ' ἐδίωκε· λαβεῖν δ' ἐλιλαίετο θυμῷ
ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἰχθύι εἰδομένην, πόντον πολὺν ἐξορόθυνεν,
ἄλλοτ' ἀν' Ὠκεανὸν ποταμον καὶ πείρατα γαίης,
ἄλλοτ' ἀν' ἤπειρον πολυβώλακα. γίγνετο δ' αἰεὶ
θηρί' ὅσ' ἤπειρος αἰνὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι νιν.

11. οἶδα δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀπόπυριν καλουμένην e περὶ τὴν Βόλβην λίμνην, περὶ ἧς Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι φησὶν οὕτως (FHG IV 420)· "Ἀπολλωνίαν τὴν Χαλκιδικὴν δύο ποταμοὶ περιρρέουσιν Ἀμμίτης καὶ Ὀλυνθιακός· ἐμβάλλουσι δ' ἀμφότεροι εἰς τὴν Βόλβην λίμνην. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀλυνθιακοῦ μνημεῖόν ἐστιν Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βόλβης υἱοῦ.

2. 3 οὕτως πως· καὶ A 8 τοῖς δὲ A: corr. Mein τέκε corruptum 14 καταπην A: corr. Iunius 17 fort. ἐξοροθύνων 19 γίνετο A 20 θηρία ὅσσ' A: corr. Schw fort. ἀδινὰ τρέφει 24 ῥέουσιν A: corr. K

κατὰ δὲ τὸν Ἀνθεστηριῶνα καὶ Ἐλαφηβολιῶνα λέγουσιν οἱ ἐπιχώριοι διότι πέμπει ἡ Βόλβη τὴν ἀπόπυριν Ὀλύνθῳ, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπέραντον
f πλῆθος ἰχθύων ἐκ τῆς λίμνης εἰς τὸν Ὀλυνθιακὸν ἀναβαίνειν ποταμόν. ἐστὶ δὲ βραχύς, ὥστε μόλις κρύπτειν τὸ σφυρόν· ἀλλ᾽ οὐδὲν ἧττον τοσοῦτον ἔρχεται πλῆθος ἰχθύων ὥστε τοὺς περιοίκους ἅπαντας ἱκανὸν εἰς τὴν ἑαυτῶν χρείαν συντιθέναι τάριχος. θαυμαστὸν δέ ἐστι τὸ μὴ παραλλάττειν τὸ τοῦ Ὀλύνθου μνημεῖον. πρότερον μὲν οὖν φασι τοὺς κατὰ τὴν Ἀπολλωνίαν Ἐλαφηβολιῶνος τὰ νόμιμα συντελεῖν τοῖς τελευτήσασι, νῦν δ᾽ Ἀνθεστηριῶνος. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν μόνοις τούτοις τοῖς μησὶ τοὺς ἰχθῦς τὴν ἀνάβασιν ποιεῖσθαι, ἐν οἷς τοὺς τετελευτηκότας εἰώθασι τιμᾶν.’

12. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ, ἄνδρες ἰχθύες· ὑμεῖς
335 γὰρ πάντα συναθροίσαντες βορὰν ἡμᾶς τοῖς ἰχθύσι παραβεβλήκατε καὶ οὐκ ἐκείνους ἡμῖν, τοσαῦτα εἰπόντες ὅσα οὐδὲ Ἰχθύας ὁ Μεγαρικὸς φιλόσοφος οὐδ᾽ Ἰχθύων· ὄνομα δὲ καὶ τοῦτο κύριον, οὗ μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι (I 212 K). δι᾽ ὑμᾶς δὲ καὶ τῷ παιδὶ παρακελεύσομαι κατὰ τοὺς Φερεκράτους Μυρμηκανθρώπους (I 180 K)·

μηδέποτ᾽ ἰχθύν, ὦ Δευκαλίων, μηδ᾽ ἢν αἰτῶ παραθῇς μοι.

καὶ γὰρ ἐν Δήλῳ φησὶ Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν β᾽ Δηλιάδος (FHG IV 493) ‘ὅταν θύωσι τῇ Βριζοῖ — αὕτη δ᾽ ἐστὶν ἡ ἐνυπνιόμαντις· βρίζειν δ᾽ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι τὸ καθεύδειν (μ 7)·

5 ἀναβαίνει Wilam 16 cf. p. 343c 18 ὅσα Cas: ἃ A 23 ἢν Di: ἂν A 27 ἐν ὕπνῳ μάντις AC: corr. K coll. Hesych s. Βριζόμαντις

ἔνθα δ᾽ ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν — b

ταύτῃ οὖν ὅταν θύωσιν αἱ Δηλιάδες, προσφέρουσιν αὐτῇ σκάφας πάντων πλήρεις ἀγαθῶν πλὴν ἰχθύων διὰ τὸ εὔχεσθαι ταύτῃ περί τε πάντων καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν πλοίων σωτηρίας.᾽ 13. Χρύσιππον δ᾽, ἄνδρες φίλοι, τὸν τῆς στοᾶς ἡγεμόνα κατὰ πολλὰ θαυμάζων ἔτι μᾶλλον ἐπαινῶ τὸν πολυθρύλητον ἐπὶ τῇ ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον αἰεί ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀναφέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ c φησὶ ποιῆσαι Αἰσχρίων ὁ Σάμιος ἰαμβοποιὸς Πολυκράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρονεστάτης γενομένης. ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἰαμβεῖα (II 517 B)·

ἐγὼ Φιλαινὶς ἡ ᾽πίβωτος ἀνθρώποις
ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
μή μ᾽, ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην·
οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης· d
Πολυκράτης δὲ τὴν γενῆν Ἀθηναῖος,
λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν ἅσσ᾽ ἔγραψ᾽· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

ἀλλ᾽ οὖν ὅ γε θαυμασιώτατος Χρύσιππος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησι· ‛καὶ βιβλία τά τε Φιλαινίδος καὶ τὴν τοῦ Ἀρχεστράτου Γαστρονομίαν καὶ δυνάμεις ἐρωτικὰς καὶ συνουσιαστικάς, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς θεραπαίνας ἐμπείρους τοιῶνδε κινήσεών τε καὶ σχημάτων καὶ περὶ τὴν τούτων

8 fort. συγκατατάττοντα 10 ἰαμβοηθιος A: corr. Cas 12 ἰαμβία A 16 λάσθνην A: corr. Cas 17 Ζῆν᾽ Anth. P. VII 345 κούρους i. e. *filios mortuos*; κρουνούς Wilam 18 ἦιν A 22 ὅ γε Schw: γε ὁ A 25 βρωτικὰς A: corr. Coraes 26 fort. θεραπείας

e μελέτην γινομένας.' καὶ πάλιν· 'ἐκμανθάνειν τ' αὐτοὺς τὰ τοιαῦτα καὶ κτᾶσθαι τὰ περὶ τούτων γεγραμμένα Φιλαινίδι καὶ Ἀρχεστράτῳ καὶ τοῖς τὰ ὅμοια γράψασιν.' κἀν τῷ ἑβδόμῳ δέ φησι· 'καθάπερ γὰρ οὐκ ἐκμανθάνειν τὰ Φιλαινίδος καὶ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρονομίαν ἔστιν ὡς φέροντά τι πρὸς τὸ ζῆν ἄμεινον.' 14. ὑμεῖς δὲ πολλάκις τοῦ Ἀρχεστράτου τούτου μνημονεύσαντες ἀκολασίας ἐπληρώσατε τὸ συμπόσιον. τί γὰρ τῶν ἐπιτρῖψαι δυναμένων παρέλιπεν ὁ καλὸς οὗτος ἐποf ποιὸς καὶ μόνος ζηλώσας τὸν Σαρδαναπάλλου τοῦ Ἀνακυνδαράξεω βίον, ὃν ἀδιανοητότερον εἶναι ⟨ἢ⟩ κατὰ τὴν προσηγορίαν τοῦ πατρὸς Ἀριστοτέλης ἔφη (fr. 67 R), ἐφ' οὗ τοῦ τάφου ἐπιγεγράφθαι φησὶ Χρύσιππος τάδε·

336 εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι σοι οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
κεῖν' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ σὺν ἔρωτι
τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλυνται.
[ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδέ ποτ' αὐτῆς
b λήσομαι· ἐκτήσθω δ' ο θέλων τὸν ἀπείρονα χρυσόν.]

καὶ ἐπὶ τῶν Φαιάκων δὲ ὁ ποιητὴς ἔφη (θ 248)·

αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε
εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λόετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.

καὶ ἄλλος δέ τίς φησι τῷ Σαρδαναπάλλῳ παραπλή-

10 τὸ (pro τὸν) A 11. 12 ⟨ἢ⟩ Madvig, fort. ἢ αὐτὴν τὴν 13 τῷ τάφῳ C 16 τοι C 19 ἐβρόχθισα Nauck 20. 21 λέλειπται alii 22. 23 del. Nauck

σιος, ὑποτιθέμενος καὶ οὗτος τοῖς μὴ σωφρονοῦσι τοιάδε (trag. fr. ad. 68 N)·

πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι
τοὐφήμερον ζῆν ἡδέως· ὁ γὰρ θανὼν
τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός.
μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών. c

καὶ Ἄμφις δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἰαλέμῳ (II 242 K) φησί·

ὅστις δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἐᾷ,
μάταιός ἐστιν ἔν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς
κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχής.

καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ δὲ Γυναικοκρατίᾳ τὰ ὅμοια λέγει (II 238 K)·

πῖνε, παῖζε· θνητὸς ὁ βίος, ὀλίγος οὑπὶ γῇ χρόνος·
ὁ θάνατος δ' ἀθάνατός ἐστιν, ἂν ἅπαξ τις ἀποθάνῃ.

καὶ Βακχίδας δέ τις τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας d βίον ἀποθανὼν ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγεγραμμένον ἔχει·

πιέν, φαγὲν καὶ πάντα τᾷ ψυχᾷ δόμεν·
κἠγὼ γὰρ ἕστακ' ἀντὶ Βακχίδα λίθος.

15. Ἄλεξις δ' ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ, φησὶ Σωτίων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν Τίμωνος σίλλων· (ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δράματι· πλείονα τῆς μέσης καλουμένης κωμῳδίας ἀναγνοὺς δράματα τῶν ὀκτακοσίων καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος οὐ περιέτυχον τῷ Ἀσωτοδιδασκάλῳ, ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξιωθέν τινι σύνοιδα· οὔτε γὰρ Καλλίμαχος οὔτε Ἀριστοφάνης e

4 τοὐφ' ἡμέραν Cas 11 εργεμοι A: corr. Iac 15 πῖνε καὶ παῖζε AC: corr. Muret 16 θάνατος δ' ὁ θάνατος AC: corr. Pors 20 κἀγὼ AC 22 σίμωνος A: corr. Mus 26. 27 ἀξιωθέντι σύνοιδα A: corr. K

τυραννήσαντος τῆς πατρίδος, ἐν τοῖς ἀποφθέγμασιν·
‘Δωρίωνι τῷ αὐλητῇ φάσκοντός τινος ἀγαθὸν ἰχθὺν
εἶναι βατίδα, ‘ὥσπερ ἂν εἴ τις, ἔφη, ἑφθὸν τρίβωνα
e ἐσθίοι’. ἐπαινοῦντος δ’ ἄλλου τὰ τῶν θύννων ὑπο-
γάστρια ‘καὶ μάλα, ἔφη· δεῖ μέντοι γε ἐσθίειν αὐτά,
ὥσπερ ἐγὼ ἐσθίω.’ εἰπόντος δὲ ‘πῶς;’ ‘ἡδέως’ ἔφη. τοὺς
δὲ καράβους ἔφη τρία ἔχειν, διατριβὴν καὶ εὐωχίαν
καὶ θεωρίαν. ἐν Κύπρῳ δὲ παρὰ Νικοκρέοντι δειπνῶν
ἐπῄνεσε ποτήριόν τι. καὶ ὁ Νικοκρέων ἔφη· ‘ἐὰν βούλῃ,
ὁ αὐτὸς τεχνίτης ποιήσει σοι ἕτερον.’ ‘σοί γε, ἔφη,
ἐμοὶ δὲ τοῦτο δός,’ οὐκ ἀνοήτως γε τοῦτο φήσας ὁ
αὐλητής· λόγος γὰρ παλαιὸς ὡς ὅτι

ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
f ἀλλ’ ἅμα τῷ φυσῆν χὠ νόος ἐκπέταται.’

19. Ἡγήσανδρος δ’ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG IV
416) τάδε φησὶ περὶ αὐτοῦ· ‘Δωρίων ὁ ὀψοφάγος
τοῦ παιδὸς οὐκ ἀγοράσαντος ἰχθῦς μαστιγῶν αὐτὸν
ἐκέλευεν τῶν ἀρίστων ἰχθύων ὀνόματα λέγειν. τοῦ
338 δὲ παιδὸς ὀρφὸν καὶ γλαυκίσκον καὶ γόγγρον καὶ
τοιούτους ἑτέρους καταριθμοῦντος ‘ἰχθύων σε, φησίν,
ἐκέλευον ὀνόματα λέγειν, οὐ θεῶν.’ ὁ αὐτὸς Δωρίων
καταγελῶν τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυτίλῳ χειμῶνος
ἔφασκεν ἐν κακκάβᾳ ζεούσᾳ μείζονα ἑωρακέναι χει-
μῶνα. Ἀριστόδημος δὲ ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπο-
μνημονευμάτων (FHG III 310) φησί· ‘Δωρίωνος τοῦ
κρουματοποιοῦ κυλλόποδος ὄντος ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ
τοῦ χωλοῦ ποδὸς τὸ βλαυτίον. καὶ ὃς ‘οὐθέν, ἔφη,
πλεῖον καταράσομαι τῷ κλέψαντι ἢ ἁρμόσαι αὐτῷ τὸ
b σανδάλιον.’ ὅτι δ’ ἦν ὁ Δωρίων οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ

9 ἐὰν Mein: ὃ ἂν AC 11 γε C: τε A 19 ὀρφῶν C
22 cf. Bergk PL[4] III 619 Ναυπλίῳ Cas

διαβόητος φανερὸν ἐξ ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φιλίππῳ δράματι (II 442 K)·

οὔκ, ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτός ἐστι Δωρίων
ἔνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφυσητής.

20. οἶδα δὲ καὶ ἃ ὁ Ἑρμιονεὺς Λᾶσος ἔπαιξε περὶ ἰχθύων, ἅπερ Χαμαιλέων ἀνέγραψεν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ Λάσου συγγράμματι λέγων ὧδε (fr. 12 Koepke)· τὸν Λᾶσόν φησι τὸν ὠμὸν ἰχθὺν ὀπτὸν εἶναι φάσκειν. θαυμαζόντων δὲ πολλῶν ἐπιχειρεῖν λέγοντα ὡς ὃ ἔστιν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκουστὸν καὶ ὃ ἔστιν νοῆσαι τοῦτό ἐστιν νοητόν· c ὡσαύτως οὖν καὶ ὃ ἔστιν ἰδεῖν τοῦτ' εἶναι ὀπτόν· ὥστ' ἐπειδὴ τὸν ἰχθὺν ἦν ἰδεῖν, ὀπτὸν αὐτὸν εἶναι. καὶ παίζων δέ ποτε ἰχθὺν παρά τινων ἁλιέων ὑφείλετο καὶ λαβὼν ἔδωκέ τινι τῶν παρεστώτων. ὁρκίζοντος δὲ ὤμοσεν μήτ' αὐτὸς ἔχειν τὸν ἰχθὺν μήτ' ἄλλῳ συνειδέναι λαβόντι, διὰ τὸ λαβεῖν μὲν αὐτόν, ἔχειν δὲ ἕτερον, ὃν ἐδίδαξεν ἀπομόσαι πάλιν ὅτι οὔτ' αὐτὸς ἔλαβεν οὔτ' ἄλλον ἔχοντα οἶδεν· εἰλήφει μὲν d γὰρ ὁ Λᾶσος, εἶχεν δὲ αὐτός. τοιαῦτα δὲ καὶ Ἐπίχαρμος παίζει, ὥσπερ ἐν Λόγῳ καὶ Λογίνᾳ (p. 245 L)·

ὁ Ζεύς μ' ἐκάλεσε, Πέλοπί γ' ἔρανον ἑστιῶν.
B. ἦ παμπόνηρον ὄψον, ὦ 'τάν, ὁ γέρανος.
A. ἀλλ' οὔτι γέρανον, ἀλλ' ἔρανόν ⟨γά⟩ τοι λέγω.

21. Ἄλεξις δ' ἐν Δημητρίῳ Φάυλλόν τινα κωμῳδεῖ ὡς φίλιχθυν ἐν τούτοις (II 314 K)·

πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος

3. 4 *Δωρίων ἔνδον ἐστιν* A: corr. Pors 7 [*τοῦ Λάσου*] Nauck 10 *λέγειν ὡς* A: corr. C (*ἐπεχείρει λέγων*) 10. 11 *ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκουστόν* A: corr. C 16 *δὲ τοῦ ἁλιέως* C fort. recte 21 *καὶ λόγον εἶναι* AC: corr. Pors 24 *γα* add. Ahr

ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθῦς οὐκ ἐνῆν
e *οὐδενὶ φαγεῖν. νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασι*
τούτοις Φάυλλος προσγέγονε χειμὼν τρίτος.
ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχῃ
ἐς τὴν ἀγοράν, τοὔψον πριάμενος οἴχεται
φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν· ὥστε γίγνεται
ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡ μάχη.

"*Ἀντιφάνης* δ' ἐν *Ἁλιευομένῃ* φιληδοῦντάς τινας καταλέγων ἰχθύσιν φησί (II 20 K)·

τὰς σηπίας δὸς πρῶτον. Ἡράκλεις ἄναξ,
ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μὴ φῶσί σε
f *Δωριάς, ἀλλ' οὐ σηπίας εἰληφέναι.*
τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας
ἀπόδος· παχύς γε νὴ Δί'. ὦ Ζεῦ, τίς ποτε,
ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδετ' ἄρτι τῶν φίλων;
οὐδεὶς ὃς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολάς.
ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιά,
τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν.
339 *καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας*
ἔχοντ' ἀκάνθας τουτονὶ τίς λήψεται
πρῶτος προσελθών; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ
τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὑτοσί,
ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται.
καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιθαρῳδοῖς ὡς σφόδρα

1 *οὐκ ἂν ἦν* Pors 2 *νῦν δὲ* AC: corr. Schw 10 *τῆς σηπιάδος* A: corr. Cas 13 *ἀλλ' οὐεσηπιὰς* A: corr. K; ab initio fuit mulierculae nomen propter corporis inmunditiem infamis numero plurali positum, velut *Δωριάδας*; etiam *Σηπία* meretrix nota est *Δωριάς, ἀλούτους* Iacobs 15 *ἀπόθες* Kock 22 *τοῦτον εἴ τις* A: corr. Pors

ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκὼς λανθάνει.
ἀνδρῶν δ' ἄριστον Κωβιὸν πηδῶντ' ἔτι
πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·
ἁδρὸς γάρ ἐστιν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται· b
ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ὡρμηκυῖα γάρ.
ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγόνα
χωρὶς Θεανοῖ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους.

22. πιθανώτατα ἐν τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν Μισγόλαν κεκωμῴδηκεν ὡς ἐσπουδακότα περὶ κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς ὡραίους. φησὶ γὰρ καὶ ὁ ῥήτωρ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ (§ 41) περὶ αὐτοῦ τάδε· 'Μισγόλας ἐστὶν Ναυκράτους, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολλυτεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ ἀγαθός, καὶ οὐδαμῇ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ c τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὼς καὶ ἀεί τινας εἰωθὼς ἔχειν περὶ αὐτὸν κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς. ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν ὅστις ἐστίν.' καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῖ φησιν (II 464 K)·

ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται
ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἱππίσκῳ (II 298 K)·

ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι
τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κιθαρῳδός εἰμ' ἐγώ.

23. Πυθιονίκην δέ φησι φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐρα- d στὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς, ὡς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις φησίν (II 459 K)· "Ἄνυτος

2 ἀνδρωτἄριστον A: corr. Cas ἔτι τι A: corr. Mus 7 θεὰνοιδεὕρεθη κἀντ. A: corr. Pors. et Iacobs 8 ἐν K: ἐπὶ A 13 κολυττεύς A 23 πείσειέ A: corr. Mus, cf. Eurip. Or. 249 27 νικοκλῆς ἐν ἀκαρίοις A: corr. Cas

ὁ παχὺς προς Πυθιονίκην ὅταν ἐλθὼν φάγῃ τι. καλεῖ γὰρ αὐτόν, ὥς φασιν, ὁπόταν Χαιρεφίλου τοὺς δύο σκόμβρους ξενίσῃ μεγάλους ἡδομένη.' καὶ πάλιν (ib. 458)·

ἡ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται
καὶ σοῦ κατέδεται τυχὸν ἴσως ἃ νῦν ἔχεις
λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ'· ἄπληστός ἐστι γάρ.
e ὅμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας
αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει
ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυσὶν
καὶ ταῦτ' ἀνάλτοις καὶ πλατυρρύγχοις τισί.

πρὸ τούτων δ' ἦν ἐραστὴς αὐτῆς Κωβιός τις ὄνομα. 24. περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι καὶ φίλ-
f ιχθυς ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς, Τιμοκλῆς ἐν Πολυπράγμονι (II 463 K)·

εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω
ὁ Κάραβος προσῆλθεν. ἐμβλέπων δέ μοι,
ὡς γοῦν ἐδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα
ἐλάλει. συνιεὶς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ
ὧν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς· τῷ δ' ἄρα
340 βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι.

Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ (II 337 K)·

τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
ἤδη τετάρτην ἡμέραν. Β. ἦσαν κόραι
θυγατέρες αὐτῷ; Α. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων,
ἃς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προιτίδας
b ἔπαυσε μαινομένας, καταστήσειεν ἄν.

1. 2 velut καλεῖ γὰρ αὐτόν, φασίν, ὁπόταν τοὺς δύο | σκόμβρους ξενίσῃ τοὺς Χαιρεφίλου ⏑ – ⏑ – | μεγάλοισιν ἥδεται γάρ 7 σαργανιας A: corr. Schw, cf. IX 407e 9 σύνεστισ απέρδ' εἰς A: corr. Scal 17 γοῦν Pors: δ' οὖν AC 18 συνεἰς AC: corr. Di 21 κρατίαι A

ὁμοίως αὐτὸν σκώπτει κἀν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσιν. εἰς δὲ ὀψοφαγίαν ἐν μὲν Φαίδωνι ἢ Φαιδρίᾳ οὕτως (II 388 K)·

ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ,
ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοὔψον, εἰ φιλεῖς ἐμέ,
παύσῃς καταιγίζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.
B. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.
μάχιμος γὰρ ἁνήρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.

τὰ αὐτὰ ἰαμβεῖα φέρεται κἀν τῇ ἐπιγραφομένῃ Εἰς τὸ c
φρέαρ. ἐν δὲ Μανδραγοριζομένῃ (II 350 K)·

εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ
ξένους ἑτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἔγχελυς,
ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίαιτό με.

ἐν δὲ Κρατεύᾳ (II 337 K)·

καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ Κάραβος.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ (II 42 K)·

ἧττόν τ' ἀποσταίην ἂν ὧν προειλόμην
ἢ Καλλιμέδων γλαύκου προοῖτ' ἂν κρανίον.

Εὔβουλος δ' ἐν Ἀνασῳζομένοις (II 167 K)· d

ἑταῖροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι
μετὰ Καράβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν
δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων
ἄθρους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἕν.

Θεόφιλος δ' ἐν Ἰατρῷ ἅμα σκώπτων αὐτοῦ καὶ τὸ ἐν λόγοις ψυχρόν (II 474 K)·

πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων . . .

8 ἀνὴρ A: corr. Di 9 ἰαμβία A 12 ἑταίρους A: corr. Mus 14 κρατίαι A 20 ἕτεροι Mus, velut ἐχθροῖσι δὴ θεοῖσι συμπ. cf. Ar. Ach. 704 21 μόνος βροτῶν μόνος A μόνος βροτῶν C: fort. βροτῶν μόνος 23 τεμαχήτας A: corr. C 26 ἔχει suppl. Kock

. . . . ἐγχέλειον παρατέθεικε. τῷ πατρὶ
e τευθὶς ἦν χρηστή. ʿπατρίδιον, πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον;ʾ
ʿψυχρός ἐστιν, ἄπαγε, φησί· ῥητόρων οὐ γεύομαι.ʾ

Φιλήμονος δ' ἐν Μετιόντι εἰπόντος (II 489 K)·

Ἀγύρριος δὲ παρατεθέντος καράβου
ὡς εἶδεν αὐτὸν ʿχαῖρε πάππα φίλτατεʾ
εἴπας τί ἐποίει; τὸν πατέρα κατήσθιεν.

Ἡρόδικος δ' ὁ Κρατήτειος ἐν τοῖς συμμίκτοις ὑπομνήμασι τοῦ Καλλιμέδοντος υἱὸν ὄντα ἀπέδειξε τὸν Ἀγύρριον.

25. γεγόνασι δὲ καὶ οἵδε ὀψοφάγοι. Ἀνταγόρας
f μὲν ὁ ποιητὴς οὐκ εἴα τὸν παῖδα ἀλεῖψαι τὸν ἰχθύν, ἀλλὰ λοῦσαι, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 416)· ʿἐν δὲ στρατοπέδῳ ἕψοντι, φησίν, αὐτῷ γόγγρων λοπάδα καὶ περιεζωσμένῳ Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς παραστὰς ʿἆρά γε, εἶπεν, ὦ Ἀνταγόρα, τὸν Ὅμηρον οἴει τὰς τοῦ Ἀγαμέμνονος πράξεις ἀναγράψαι γόγγρους ἕψοντα;ʾ κἀκεῖνον οὐ φαύλως εἰπεῖν· ʿσὺ δὲ οἴει, φησί, τὸν Ἀγαμέμνονα τὰς πράξεις ἐκείνας ἐργάσασθαι πολυπραγμονοῦντα τίς ἐν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρους ἕψει;ʾ ὄρνιν δὲ ἕψων ποτὲ ὁ Ἀνταγόρας οὐκ ἔφη βαδιεῖσθαι εἰς τὸ βαλανεῖον, εὐλαβούμενος μή ποτε οἱ παῖδες τὸν ζωμὸν ἐκροφήσωσι. Φιλοκύδους δ'
341 εἰπόντος ὅτι ἡ μήτηρ τηρήσει, ʿἐγὼ οὖν, εἶπε, τῇ μητρὶ ὀρνίθειον ζωμὸν πιστεύσω;ʾ καὶ Ἀνδροκύδης δ' ὁ Κυζικηνὸς ζωγράφος φίλιχθυς ὤν, ὡς ἱστορεῖ Πολέμων (fr. 66 Pr), ἐπὶ τοσοῦτον ἦλθεν ἡδυπαθείας ὡς

1. 2 verborum dispositio incerta 1 ἐγχέλιον A 5 ἀγύριος AC 6 πάππα C: πα A 8 κρατήτιος A 13 αλλουσαι A: corr. Mus 14 ἐν τῷ στρατ. Plut. qu. symp. p. 668d 15 καὶ om Plut 18 λόγος post φαύλως add. C

καὶ τοὺς περὶ τὴν Σκύλλαν ἰχθῦς κατὰ σπουδὴν γράψαι. 26. περὶ δὲ Φιλοξένου τοῦ Κυθηρίου διθυραμβοποιοῦ Μάχων ὁ κωμῳδιοποιὸς τάδε γράφει·

ὑπερβολῇ λέγουσι τὸν Φιλόξενον
τῶν διθυράμβων τὸν ποιητὴν γεγονέναι
ὀψοφάγον. εἶτα πουλύποδα πηχῶν δυεῖν b
ἐν ταῖς Συρακούσαις ποτ' αὐτὸν ἀγοράσαι
καὶ σκευάσαντα καταφαγεῖν ὅλον σχεδὸν
πλὴν τῆς κεφαλῆς. ἁλόντα δ' ὑπὸ δυσπεψίας
κακῶς σφόδρα σχεῖν· εἶτα δ' ἰατροῦ τινος
πρὸς αὐτὸν εἰσελθόντος, ὃς φαύλως πάνυ
ὁρῶν φερόμενον αὐτὸν εἶπεν· 'εἴ τί σοι
ἀνοικονόμητόν ἐστι διατίθου ταχύ,
Φιλόξεν'· ἀποθανῇ γὰρ ὥρας ἑβδόμης' —
κἀκεῖνος εἶπε· 'τέλος ἔχει τὰ πάντα μοι, c
ἰατρέ, φησί, καὶ δεδιῴκηται πάλαι·
τοὺς διθυράμβους σὺν θεοῖς καταλιμπάνω
ἠνδρωμένους καὶ πάντας ἐστεφανωμένους·
οὓς ἀνατίθημι ταῖς ἐμαυτοῦ συντρόφοις
Μούσαις . . . . Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον ἐπιτρόπους.
ταῦθ' αἱ διαθῆκαι διασαφοῦσιν. ἀλλ' ἐπεὶ
ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἐᾷ
οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμίδ' ἀναβοᾷ,
καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος, ἧς κλύειν χρεών, d
ἵν' ἔχων ἀποτρέχω πάντα τἀμαυτοῦ κάτω,
τοῦ πουλύποδός μοι τὸ κατάλοιπον ἀπόδοτε.'

κἀν ἄλλῳ δὲ μέρει φησί·

10 ἔχειν AC: corr. Mein εἶτα δ' Grot: εἶτα C εἶτ' A 12 αὐτὸν φερόμενον AC: transp. Grot 16 δεδιοίκηται AC: corr. Kuster 20 lacunam not. Mein 22 σχολάζει A: corr. C 23 χωρεῖ A: corr. C πορθμὸν AC: corr. Cas 26 πολύποδος AC

Φιλόξενός ποθ', ὥς λέγουσ', ὁ Κυθήριος
ηὔξατο τριῶν σχεῖν τὸν λάρυγγα πήχεων,
'ὅπως καταπίνω, φησίν, ὅτι πλεῖστον χρόνον
καὶ πάνθ' ἅμα μοι τὰ βρώμαθ' ἡδονὴν ποῇ.'

e καὶ Διογένης δὲ ὁ κύων ὠμὸν πολύποδα καταφαγὼν ἐπιθεμένης αὐτῷ τῆς γαστρὸς ἀπέθανε. περὶ δὲ τοῦ Φιλοξένου καὶ ὁ παρῳδὸς Σώπατρος λέγων φησί·

δισσαῖς γὰρ ἐν μέσαισιν ἰχθύων φοραῖς
ἧσται, τὸν Αἴτνης ἐς μέσον λεύσσων σκοπόν.

27. καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ῥήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὥς φησι Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ διηγούμενος τοὺς παρὰ
f Ἁρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δὲ οὕτως (II 452 K)·

Α. Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει.
Β. μακάριος, εἴπερ μεταδίδωσι μηδενί.
Α. καὶ Μοιροκλῆς εἴληφε χρυσίον πολύ.
Β. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχὴς δ' ὁ λαμβάνων.
Α. εἴληφε καὶ Δήμων τι καὶ Καλλισθένης.
Β. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.
Α. ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει.
342 Β. τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῶν πλουτιεῖ·
ὀψοφάγος γάρ, ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητής φησι (II 458 K)·

τόν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην περᾷς,
ὃς ἠπίαις φωναῖσιν, ἔμφρονος λόγου
κόμποις παφλάζων, ὑπτίοις πυκνώμασι

2 σχεῖν K: ἔχειν AC 8. 9 obscuri 17 εἶτ' εἴληφε AC: corr. Mus τι Dobr: τε AC 20 πλουτεῖ A: corr. C 21 γάρ deleri nequit; verba mutila 23 πέρας A περάσον (omissis quae secuntur) C: corr. Dobr 24 ον σηπίαις (litt. ον ση in ras. m[1]) A: corr. Iacobs 25 ὑπτίοις K: ἠπίοις A

πρὸς παν .... δυσας ἔχει,
μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος.

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ [τὸν Ὑπερείδην] πρὸς τῷ ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι, καθάπερ καὶ Καλ- b
λίαν τὸν ῥήτορα **Ἀξιόνικος** ἐν Φιλευριπίδῃ (II 413 K)·

ἄλλον δ' ἰχθὺν
μεγέθει πίσυνόν τινα τοῖσδε τόποις
ἥκει κομίσας
Γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γ' ἁλούς,
σῖτον ὀψοφάγων.
καὶ λίχνων ἀνδρῶν ἀγάπημα φέρων κατ' ὤμων.
τίνα τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;
πότερον χλωρῷ τρίμματι βρέξας
ἢ τῆς ἀγρίας
ἅλμης πάσμασι σῶμα λιπάνας
πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;
ἔφα τις, ὡς ἐν ἅλμῃ
θερμῇ τοῦτο φάγοι γ' ἑφθὸν ἀνὴρ
Μοσχίων φίλαυλος. c
βοᾷ δ' ὄνειδος ἴδιον, ὦ Καλλία.
ἦ σὺ μὲν ἀμφί ⟨τε⟩ σῦκα καὶ ἀμφὶ ταρίχι' ἀγάλλῃ,
τοῦ δ' ἐν ἅλμῃ παρεόντος
οὐ γεύῃ χαρίεντος ὄψου,

τὰ μὲν σῦκα, ὡς ἂν συκοφάντην λοιδορῶν, τὰ δὲ ταρίχη, μήποτε καὶ ὡς αἰσχροποιοῦντος. καὶ **Ἕρμιππος** δέ φησιν ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν

1 velut πρὸς πᾶν ἁπαντῶν κλῆθρ' ὅταν λύσας ἔχῃ 3 glossam del. Wilam 5 ἀξιόνεικος A 9 γαλοὺς A: corr. K 11 φέρων Iacobs: φέρω A 15 λιάσμασι A: πάσμασι Erf, νάμασι Mein 20 ἴδιον suspectum 20. 21 ὦ Καλλία. ἦ Schw: ὦ καλαΐδη A 21 τε add. Mein τάριχ' A: corr. Mein 22 fort. παρατεθέντος totum fragmentum Euripidei cantici parodia

(FHG III 50) ἑωθινὸν τὸν Ὑπερείδην ποιεῖσθαι νῦν τοὺς περιπάτους ἐν τοῖς ἰχθύσι. 28. Τίμαιος δ' ο Ταυρομενίτης καὶ Ἀριστοτέλη τὸν φιλόσοφον ὀψοφάγον φησὶ γεγονέναι. καὶ Μάτων δ' ὁ σοφιστὴς d ὀψοφάγος ἦν· δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ, οὗ ἡ ἀρχή 'οὐ ψεῦδος οὐδέν φησιν' (II 58 K)·

ὀφθαλμὸν ὤρυττέν τις ὥσπερ ἰχθύος
Μάτων προσελθών.

Ἀναξίλας δ' ἐν Μονοτρόπῳ (II 269 K)·

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὑπερβολὴ γαστριμαργίας τὸ καὶ ἁρπάζειν ἐσθίοντα καὶ e ταῦτα κρανίον κεστρέως, εἰ μὴ ἄρα οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ ἴσασιν ἐνόν τι χρήσιμον ἐν κεστρέως κρανίῳ, ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἀρχεστράτου λιχνείας ἐμφανίσαι ἡμῖν. 29. Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κατάλογον ποιεῖται ὀψοφάγων ἐν τούτοις (II 89 K)·

Εὔθυνος δ' ἔχων
σανδάλια καὶ σφραγῖδα καὶ μεμυρισμένος
ἐλογίζετο τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι·
f Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,
ἄνδρες πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες
οἷοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
ὁρῶντες ἐξέθνῃσκον ἐπὶ τῷ πράγματι
ἔφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ.
κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον τοιάδε,
ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετὸν

1 νῦν del. Mein, requiritur ἀεὶ coll. vit. Hyp. 17 4 μάτρων AC: corr. Di 19 σανδάλιον A: corr. Koppiers fort. σφραγίδια 20 fort. ἐκ τῶν π. 22 corruptus; ὀψοφάγοι glossam esse putat Leo 26 τοιαδί Mein: τάδε A

τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαί τινας
ὑμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα, 343
ὄψου δὲ μηδὲν .... εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ.
τί οὖν ὄφελος τῶν νησιάρχων; ἔστι δὴ
νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
τῶν ἰχθύων. νυνδὶ Μάτων συνήρπακεν
τοὺς ἁλιέας, καὶ ⟨δὴ⟩ Διογείτων νὴ Δία
ἅπαντας ἀναπέπεικεν ὡς αὑτὸν φέρειν,
κοὐ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ τοσαῦτα φλῶν.
γάμοι δ' ἐκεῖνοι καὶ πότοι νεανικοὶ
ἦσαν .....

Εὔφρων δὲ ἐν Μούσαις (IV 491 M)· b

Φοινικίδης δ' ὡς εἶδεν ἐν πλήθει νέων
μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων,
ἐπίσχετ' ὀργῇ χεῖρας ἠρεθισμένας·
'τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν;
τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἁρπάσαι;
ποῦ Κόρυδος ἢ Φυρόμαχος ἢ Νείλου βία;
ἴτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τάχ' ⟨ἂν⟩ οὐδὲν μεταλάβοι.'

30. τῆς αὐτῆς ἰδέας καὶ Μελάνθιος ἦν ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής· ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεῖα. κωμῳδοῦσι δ' αὐτὸν ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ Λεύκων ἐν Φράτερσιν, **Ἀριστοφάνης** ἐν Εἰρήνῃ (v. 804), **Φερεκράτης** ἐν Πετάλῃ. ἐν δὲ τοῖς Ἰχθύσιν **Ἄρχιππος** τῷ δράματι (I 685 K) ὡς ὀψοφάγον δήσας παραδίδωσι τοῖς ἰχθύσιν ἀντι- c

3 μηδὲ A: corr. Mus ἐνθάδ' suppl. Cas 4 ἔστιν δὴ A: distinxit Wilam 6 νῦν δὲ μακρῶι A: corr. Di 7 δὴ add. Mein 8 πάντας A: corr. Muret 9 τοιαῦτα A: corr. Iacobs 10 νεανίσκοι A: corr. Mus 12 εὐφάνης δὲ A: corr. Schw 13 νεῶν A: corr. Schw 14 νηρίων A 17 δεινὸς γ' ἀρ ἁρπάσαι A: corr. Mus 18 νιλλου A, cf. VI 240f 19 ἂν add. Herw

βρωθησόμενον. ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀρίστιππος ὁ Σωκρατικὸς ὀψοφάγος ἦν· ὅστις καὶ ὑπὸ Πλάτωνός ποτε ὀνειδιζόμενος ἐπὶ τῇ ὀψοφαγίᾳ, ὥς φησι Σωτίων καὶ d Ἡγήσανδρος, . . . γράφει δὲ οὕτως ὁ Δελφός (FHG IV 416)· 'Ἀρίστιππος Πλάτωνος ἐπιτιμήσαντος αὐτῷ διότι πολλοὺς ἰχθῦς ἠγόρασε, δυεῖν ὀβολοῖν ἔφησεν ἐωνῆσθαι. τοῦ δὲ Πλάτωνος εἰπόντος διότι καὶ αὐτὸς ἂν ἠγόρασα τοσούτου, 'ὁρᾷς οὖν, εἶπεν, ὦ Πλάτων, ὅτι οὐκ ἐγὼ ὀψοφάγος, ἀλλὰ σὺ φιλάργυρος.' Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὐλητρίδι ἢ Διδύμαις Φοινικίδην τινὰ ἐπ' ὀψοφαγίᾳ κωμῳδῶν φησιν (II 30 K)·

ὁ ⟨μὲν⟩ Μενέλαος ἐπολέμησ' ἔτη δέκα
τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναῖκα τὴν ὄψιν καλήν,
Φοινικίδης δὲ Ταυρέᾳ δι' ἔγχελυν.

e 31. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ Φιλοκράτην, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραζεν, εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὀψοφαγίαν λοιδορεῖ (19, 229). Διοκλῆς δὲ ὁ ὀψοφάγος, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 416), πυθομένου τινὸς αὐτοῦ πότερος χρηστότερος ἰχθύς, γόγγρος ἢ λάβραξ, 'ὃ μὲν ἑφθός, ἔφη, ὃ δὲ ὀπτός.' ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγῳδός, Ἀθηνίωνος μὲν μαθητής, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα f τοῦ Μαυρουσίων βασιλέως, ὥς φησιν Ἀμάραντος ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὑψιπύλην ὑπεκρίνατο·

μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κεναρηφαγον ηχος
λεύσσων Ὑψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὅρα.
ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιν' ὧδε

12 μὲν add. Koppiers 27. 28 sic A 29 τινων δὲ A: corr. Pors

γῆρυν χρυσολόβοις οὔασιν ἠγάσατο.
νῦν δέ με χυτρόποδες, κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγηνα
χήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενον. 344

32. Φόρυσκον δέ φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 417) τὸν ἰχθυοφάγον οὐ δυνηθέντα ὅσον ἤθελεν ἀφελεῖν τοῦ ἰχθύος, ἀλλ' ἀκολουθήσαντος αὐτῷ πλείονος εἰπεῖν (Soph. Ant. 714)·

τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται,

καὶ ὅλον τὸν ἰχθὺν ἀναλῶσαι. Βίων δε προαρπάσαντός τινος τὰ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος στρέψας καὶ αὐτὸς καὶ δαψιλῶς φαγὼν ἐπεῖπεν (Eur. Bacch. 1127)·

Ἰνὼ δὲ τἀπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο.

Θεόκριτος δ' ὁ Χῖος τελευτησάσης τῆς γυναικὸς Διοκλεῖ b
τῷ ὀψοφάγῳ, ἐπειδὴ ποιῶν αὐτῇ τὸ περίδειπνον πάλιν ὠψοφάγει κλαίων ἅμα, 'παῦσαι, φησί, κλαίων, ὦ πόνηρε· οὐδὲν γὰρ πλέον ὀψοφαγῶν ποιήσεις.' τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἀγρὸν καταβεβρωκότος εἰς ὀψοφαγίαν, ἐπειδὴ θερμόν ποτε καταβροχθίσας ἰχθὺν ἔφησε τὸν οὐρανὸν κατακεκαῦσθαι, 'λοιπόν, ἔφησεν, ἐστίν, ὁ Θεόκριτος, σοι καὶ τὴν θάλασσαν ἐκπιεῖν, καὶ ἔσῃ τρία τὰ μέγιστα ἠφανικώς, γῆν καὶ θάλατταν καὶ οὐρανόν.' Κλέαρχος c
δ' ἐν τοῖς περὶ βίων φίλιχθύν τινα ἀναγράφων φησὶν οὕτως (FHG II 308)· 'Τέχνων ὁ παλαιὸς αὐλητὴς Χάρμου τοῦ αὐλητοῦ τελευτήσαντος (ἦν δὲ φίλιχθυς) ἀποπυρίδας ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐνήγιζεν αὐτῷ.' καὶ Ἄλεξις δ' ὁ ποιητὴς ἦν ὀψοφάγος, ὡς ὁ Σάμιός φησι Λυγκεύς· καὶ σκωπτόμενος ὑπό τινων σπερμολόγων εἰς ὀψοφαγίαν ἐρομένων τε ἐκείνων τί ἂν ἥδιστα φάγοι, ὁ

1 χρυσοβόλοις A: corr. Pors 3 χαριζόμενοι A: corr. Schw 4 φορουσκον AC: corr. K coll. CIA II 334 9 cf. V 186 d

Ἄλεξις ‘σπερμολόγους, ἔφη, πεφρυγμένους.’ 33. Νόθιππον δὲ τὸν τραγῳδιοποιόν, ὃν Ἕρμιππος ἐν ταῖς Μοίραις φησίν (I 236 K)·

d εἰ δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοιόνδε μάχεσθαι,
καὶ βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' ὀπτὴ μεγάλη καὶ πλευρὸν ὕειον,
τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν δὲ Νόθιππον ἑκόντα.
εἷς γὰρ μόνος ὢν κατεβρόχθισεν ἂν τὴν Πελοπόννησον ἅπασαν.

ὅτι δὲ οὗτός ἐστιν ὁ ποιητὴς σαφῶς παρίστησι Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις (I 214 K). Μυννίσκος ὁ τραγικὸς ὑποκριτὴς κωμῳδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρφακι ὡς ὀψοφάγος οὕτως (I 642 K)·

e ὁδὶ μὲν Ἀναγυράσιος Ὀρφώς ἐστί σοι.
θ' οὔθ' ὡς φίλος Μυννίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς.
B. καλῶς λέγεις.

καὶ Λάμπωνα δὲ τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ομοίοις κωμῳδοῦσι Καλλίας Πεδήταις καὶ Λύσιππος Βάκχαις. Κρατῖνος δ' ἐν Δραπέτισιν εἰπὼν περὶ αὐτοῦ (I 30 K)·

Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν
ψῆφος δύναται φλεγυρὰ δείπνου φίλων ἀπείργειν,

ἐπιφέρει·

νῦν δ' αὖθις ἐρυγγάνει.
f βρύκει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν, τρίγλῃ δὲ κἂν μάχοιτο.

2 ὃν del. Schw, sed mutila oratio vel anacolutha 9 ἕν' ὄντα Porson (praef. Hec. XVIII), sed invitus fortasse 17 οἶσθ', ᾧ φίλος Wilam (B. οἶδ', ᾧ φ. Fritzsche) μύννικος A ἔσοθ' ὁ A: corr. Blomf 25 αὖτις AC: corr. Di 26 τρίγλης Herw

34. *Ἡδύλος* δ' ἐν ἐπιγράμμασιν ὀψοφάγους καταλέγων Φαίδωνος μέν τινος ἐν τούτοις μέμνηται·

Φαίδων δὲ ... φύσκι' ἐνείκαι
χορδάς ⟨θ'⟩ ὁ ψάλτης· ἐστὶ γὰρ ὀψοφάγος.

Ἄγιδος δ' ἐν τούτοις·

ἐφθὸς ὁ κάλλιχθυς· νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,
ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἄγις ὁ τῶν λοπάδων· 345
γίνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ ὃ βούλεται, ἀλλ' ἀπόκλειε ...
ἥξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεὶς τυχὸν ὡς Ζεὺς
χρυσορόης ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίου λοπάδα.

καὶ γυναῖκα δέ τινα Κλειὼ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις σκώπτων φησίν·

ὀψοφάγει Κλειοῖ· καταμύομεν· ἢν δὲ θελήσῃς,
ἔσθε μόνη. δραχμῆς ἐστιν ὁ γόγγρος ἅπας. b
θὲς μόνον ἢ ζώνην ⟨ἢ⟩ ἐνώτιον ἤ τι τοιοῦτον
σύσσημον. τὸ δ' ὁρᾶν μὴ μόνον οὐ λέγομεν.
ἡμετέρη σὺ Μέδουσα· λιθούμεθα πάντες ἀπλάτου
οὐ Γοργοῦς, γόγγρου δ' οἱ μέλεοι λοπάδι.

35. *Ἀριστόδημος* δ' ἐν τοῖς γελοίοις ἀπομνημονεύμασιν Εὐφράνορά φησι (FHG III 310) τὸν ὀψοφάγον ἀκούσαντα ὅτι ἄλλος ἰχθυοφάγος ἀπέθανε θερμὸν c ἰχθύος τέμαχος καταπιὼν ἀναφωνῆσαι 'ἱερόσυλος ὁ θάνατος.' Κίνδων δὲ ὁ ὀψοφάγος καὶ Δημύλος (ὀψοφάγος δὲ καὶ οὗτος) γλαύκου παρατεθέντος, ἄλλου δ' οὐδενός, ὃ μὲν τὸν ὀφθαλμὸν κατελάβετο, καὶ ὁ Δημύλος ἐπὶ τὸν ἐκείνου ὀφθαλμὸν ἐπιβαλὼν ἐβιάζετο

3 φύκει' A φύκη C: corr. K αἰνεῖ καὶ AC: corr. Iacobs 4 θ' add. Iac 13 ὀψοφαγεῖ κλειώ. καταμυομενην δὲ et 14 ἔσθεμον ἢ et 15 θεσμὸν ὃν A: corr. Heraldus 15 ἢ add. Mus 16 ναὶ μὰ τόν, οὐ σθένομεν Iacobs 17 λιθούμεθα πάντες C: λιθούμεθ' ἅπαντα A ἀπλάτου K: πάλαι που A (om. C) 18 γόγγροι A: corr. C 22 ἀνεφώνησεν A: corr. Schw

φωνῶν 'ἄφες καὶ ἀφήσω.' ἐν δείπνῳ δέ ποτε καλῆς λοπάδος ὄψου παρατεθείσης ὁ Δημύλος οὐκ ἔχων ὅπως αὐτὴν μόνος καταφάγῃ ἐνέπτυσεν εἰς αὐτήν. Ζήνων δ' ὁ Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστης πρὸς τὸν
d ὀψοφάγον ᾧ συνέζη ἐπὶ πλείονα χρόνον, καθά φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Ζήνωνος βίῳ (p. 119 Wil), μεγάλου τινὸς κατὰ τύχην ἰχθύος παρατεθέντος, ἄλλου δ' οὐδενὸς παρεσκευασμένου, λαβὼν ὅλον ὁ Ζήνων ἀπὸ τοῦ πίνακος οἷος ἦν κατεσθίειν. τοῦ δ' ἐμβλέψαντος αὐτῷ, 'τί οὖν, ἔφη, τοὺς συζῶντάς σοι οἴει πάσχειν, εἰ σὺ μίαν ἡμέραν μὴ δεδύνησαι ἐνεγκεῖν ὀψοφαγίαν;' Ἴστρος δέ φησι (om. FHG) Χοιρίλον τὸν ποιητὴν παρ' Ἀρχελάου τέσσαρας μνᾶς ἐφ' ἡμέρᾳ λαμβάνοντα ταύτας καταναλίσκειν εἰς ὀψοφαγίαν, γενόμενον ὀψοφάγον οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ τοὺς ἰχθυοφάγους παῖδας, ὧν
e Κλέαρχος μνημονεύει ἐν τῷ περὶ θινῶν (FHG II 325)· φάσκων Ψαμμήτιχον τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα παῖδας θρέψαι ἰχθυοφάγους, τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου βουλόμενον εὑρεῖν· καὶ ἄλλους δὲ ἀδίψους ἀσκῆσαι τοὺς ἐρευνησομένους τὰς ἐν Λιβύῃ ψάμμους, ὧν ὀλίγοι διεσώθησαν. οἶδα δὲ καὶ τοὺς περὶ Μόσσυνον τῆς Θρᾴκης βοῦς, οἳ ἰχθῦς ἐσθίουσι παραβαλλομένους αὐτοῖς εἰς τὰς φάτνας. Φοινικίδης δὲ τοὺς ἰχθῦς παρατιθεὶς τοῖς τὰς συμβολὰς δεδωκόσι τὴν μὲν θάλασσαν ἔλεγε κοινὴν εἶναι, τοὺς δ' ἐν αὐτῇ ἰχθῦς τῶν ὠνησαμένων.

f 36. εἴρηται δὲ καὶ ὁ ὀψοφάγος, ὦ ἑταῖροι, καὶ το ὀψοφαγεῖν. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις δευτέραις (v. 983)·

3 καταφάγοι Mus   9 cf. Diog. Laert. 7, 19   16 περὶ οἴνων Suid. s. v. νεοττός   23 Phoenicidam intellego poetam comicum   26 ὦ ἑταῖροι Coraes: ὡς ἕτεροι A

⟨οὐδ'⟩ ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν.

Κηφισόδωρος Ὑί (I 802 K)·

οὐδ' ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης.

Μάχων Ἐπιστολῇ (IV 496 M)·

ὀψοφάγος εἰμί. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης
θεμέλιος ἡμῖν· προσπεπονθέναι τι δεῖ 346
τὸν μὴ τὰ παραδοθέντα λυμανούμενον.
⟨ὁ⟩ πεφροντικὼς αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός.
ἔπειτ' ἐπὰν ᾖ καθαρὰ τᾀσθητήρια,
οὐκ ἂν διαμάρτοις. ἕψε καὶ γεύου πυκνά.
ἅλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ'. ⟨ἔτ'⟩ ἐπιδεῖταί τινος
ἑτέρου· πάλιν γεύου σύ, μέχρι ἂν ἡδὺς ᾖ,
ὥσπερ λύραν ἐπίτειν', ἕως ⟨ἂν⟩ ἁρμόσῃ.
εἶθ' ὁπόταν ἤδη πάντα συμφωνεῖν δοκῇ,
εἴσαγε διὰ πασῶν νικολαΐδας μυκόνιος. b

πρὸς τούτοις τοῖς ὀψοφάγοις, ἄνδρες ἑταῖροι, οἶδα καὶ τὸν παρ' Ἠλείοις τιμώμενον Ὀψοφάγον Ἀπόλλωνα. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ *Πολέμων* ἐν τῇ πρὸς Ἄτταλον ἐπιστολῇ (fr. 70 Pr). οἶδα δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ Πισάτιδι γραφὴν ἀνακειμένην ἐν τῷ τῆς Ἀλφειώσας Ἀρτέμιδος c ἱερῷ (Κλεάνθους δ' ἐστὶ τοῦ Κορινθίου), ἐν ᾗ Ποσειδῶν πεποίηται θύννον τῷ Διὶ προσφέρων ὠδίνοντι, ὡς ἱστορεῖ *Δημήτριος* ἐν ὀγδόῳ Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 5 Gaede).

37. καὶ τοσαῦτα μέν, ἔφη ὁ *Δημόκριτος*, καὶ

1 οὐδ' om. A 2. 3 υἱοῦδ' A: corr. Cas 6 θεμέλιον Di 7 παρατεθέντα A: corr. Mein 8 ὁ add. K 10 καί γε οὐ A: corr. Coraes 11 ἔτ' add. Iacobs 12 συμμετρίαν ἁρμόσῃ et 13 ἐπιτειναι· ὡς (ἕως Iacobs) ἡδὺς εἶ A: corr. Mein, cf. Plut. qu. symp. p. 657 de 14 δοκῇς A: corr. Iacobs 15 non *intellego* 19 πεισάτιδι A 20 Ἀλφειονία Strab. p. 343

αὐτὸς ὑμῖν προσοψωνήσας οὐκ ὀψοφαγήσων παρῆλθον
διὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλπιανόν, ὃς διὰ τὰ Σύρων
πάτρια καὶ ἡμᾶς τῶν ἰχθύων ἀπεστέρησεν ἕτερ' ἐκ
Συρίας παρεισφέρων. καίτοι γε Ἀντίπατρος ὁ Ταρσεὺς
ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τετάρτῳ περὶ δεισιδαιμονίας λέ-
d γεσθαί φησι πρός τινων ὅτι Γάτις ἡ τῶν Σύρων
βασίλισσα οὕτως ἦν ὀψοφάγος ὥστε κηρῦξαι ἄτερ
Γάτιδος μηδένα ἰχθὺν ἐσθίειν· ὑπ' ἀγνοίας δὲ τοὺς
πολλους αὐτὴν μὲν Ἀταργάτιν ὀνομάζειν, ἰχθύων δὲ
ἀπέχεσθαι. Μνασέας δ' ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀσίας φησὶν
οὕτως (FGH III 155)· ʽἐμοὶ μὲν ἡ Ἀταργάτις δοκεῖ χαλεπὴ
βασίλισσα γεγονέναι καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπεστα-
τηκέναι, ὥστε καὶ ἀπονομίσαι αὐτοῖς ἰχθὺν μὴ ἐσθίειν,
ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν διὰ τὸ ἀρέσαι αὐτῇ το
βρῶμα. καὶ διὰ τόδε νόμιμον ἔτι διαμένειν, ἐπὰν
e εὔξωνται τῇ θεῷ, ἰχθῦς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς ἀνα-
τιθέναι· τοὺς δὲ ἱερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀλη-
θινοὺς ἰχθῦς ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὀψοποιησαμένους παρα-
τιθέναι, ἑφθούς τε ὁμοίως καὶ ὀπτούς, οὓς δὴ αὐτοὶ
καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ἱερεῖς.' καὶ μικρὸν
προελθὼν πάλιν φησίν· ʽἡ δέ γε Ἀταργάτις, ὥσπερ
Ξάνθος λέγει ὁ Λυδός (FHG I 38), ὑπὸ Μόψου τοῦ
Λυδοῦ ἁλοῦσα κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ
ἐν τῇ περὶ Ἀσκάλωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν καὶ ὑπὸ
f τῶν ἰχθύων κατεβρώθη.' 38. τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς,
ἄνδρες φίλοι, ἑκόντες παρελίπετε ὡς ἱερόν τινα ἰχθυν
τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ κωμῳδιοποιῷ, ὅν φησι τῷ

3. 4 ἕτερ' ἐξ | ετρειας A: corr. K (fuisse videtur ἐξσυρείας) 11 Ἀταργάτις dea in titulis Deliis (*bull. de corr. hell.* 6, 495) 15 ἔτι Cas: ἐστὶ AC 21 προσελθὼν A: corr. ς 22 *Μόξον* Mueller

Γηρυόνῃ σκευάζεσθαι ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι δια τούτων λέγων (II 252 K)·

τούτῳ δ' ὁπόταν ναέται χώρας
ἰχθύν τιν' ἕλωσ' οὐχ ἡμέριον,
τῆς περικλύστου δ' ἁλίας Κρήτης
μείζω μεγέθει, λοπάς ἐστ' αὐτῷ
δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.
καὶ περιοίκους εἶναι ταύτῃ 347
Σινδούς, Λυκίους, Μυγδονιώτας,
Κραναούς, Παφίους. τούτους δ' ὕλην
κόπτειν, ὁπόταν βασιλεὺς ἕψῃ
τὸν μέγαν ἰχθύν· καὶ προσάγοντας,
καθ' ὅσον πόλεως ἕστηκεν ὅρος,
τοὺς δ' ὑποκαίειν. λίμνην δ' ἐπάγειν
ὕδατος μεστὴν εἰς τὴν ἅλμην,
τοὺς δ' ἅλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν
μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἑκατόν.
περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω b
πέντε κέλητας πεντασκάλμους,
περιαγγέλλειν τ'· 'οὐχ ὑποκαίεις,
Λυκίων πρύτανι; ψυχρὸν τουτί·
παύου φυσῶν, Μακεδὼν ἄρχων·
σβέννυ, Κέλθ', ὡς μὴ προσκαύσῃς.'

οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα εἴρηκεν ὁ Ἔφιππος *κἀν Πελταστῇ τῷ δράματι* (II 261 K), *ἐν ᾧ καὶ ταῦτα* c *ἐκείνοις ὑποτέτακται·*

2 *λέγων* fort. delendum 7 *πόντους χωρεῖν* Kock 8. 9 *ταύτῃ ἐσϊνδοὺς ϊνδοὺς* A *ἰνδοὺς* (nihil amplius) C: corr. Schw, *ταύτης* item Schw 13 fort. *ἐφ' ὅσον* 14 *τῆσδ'* Mein 20. 21 *τε κοὺχ υποκαίειν Λ. πρυτάνεις* A: corr. Wilam 23 *Κελτους μὴ* A: corr. Wilam *προσκλύσῃς* A: corr. Schw

τοιαῦθ' ὑθλῶν δειπνεῖ καὶ ζῇ
θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων,
οὐ γινώσκων ψήφων ἀριθμούς,
σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἕλκων.

εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος ὁ Ἔφιππος εἴρηκεν ὥρα σοι ζητεῖν, καλὲ Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκειν ἡμᾶς, καὶ τῶν εἰρημένων τούτων

εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπαναδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι,

κατὰ τὸν Αἰσχύλου Προμηθέα (814).'

d 39. καὶ ὁ Κύνουλκος ἀνεβόησε· 'καὶ τίν' ἂν τῶν μεγάλων οὗτος οὐκ ἰχθύων, ἀλλὰ ζητήσεων ἐπὶ νοῦν λάβοι; ὃς τὰς ἀκάνθας ἀεὶ ἐκλέγει ἑψητῶν τε καὶ ἀθερινῶν καὶ εἴ τι τούτων ἀτυχέστερόν ἐστιν ἰχθύδιον, τὰ μεγάλα τεμάχη παραπεμπόμενος. καθάπερ γὰρ

ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις,

φησὶν ἐν Ἰξίονι Εὔβουλος (II 176 K),

ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἑκάστοτε
ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας
καὶ κάρδαμ' ἐσκευασμένα,

οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ 'λεβητοχάρων' Οὐλπιανός, κατὰ
e τὸν ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν (II 515 B[4]), μηδὲν μὲν ἐσθίειν τῶν ἀνδρὶ προσηκόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς ἐσθίοντας εἰ παρεῖδον ἢ ἄκανθαν ἢ τῶν τραγανῶν τι ἢ χονδρῶδες τῶν παρατεθέντων, οὐδ' ἐπὶ νοῦν βαλλόμενος τὸ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου, ὃς τὰς αὑτοῦ τραγῳδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγεν τῶν Ὁμήρου

22 λεβητοχάρις (i. e. —ρης) C 25 παριδον A 25. 26 fort. ἢ τραγανόν τι: τι τῶν τραγανωδῶν ἢ χονδρωδῶν C 27 τὸ K: τὰ A

μεγάλων δείπνων. φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάνυ ὁ Αἰσχύλος, ὃς καὶ ἡττηθεὶς ἀδίκως ποτέ, ὡς Θεόφραστος ἢ Χαμαιλέων (fr. 35 Köpke) ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς εἴρηκεν, ἔφη χρόνῳ τὰς τραγῳδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς f ὅτι κομιεῖται τὴν προσήκουσαν τιμήν. 40. πόθεν δὲ καὶ εἰδέναι δύναται, ἅπερ εἶπεν Στρατόνικος ὁ κιθαριστὴς εἰς Πρόπιν τὸν Ῥόδιον κιθαρῳδόν; Κλέαρχος γὰρ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν φησιν (FHG II 319) ὡς ὁ Στρατόνικος θεασάμενος τὸν Πρόπιν ὄντα τῷ μὲν μεγέθει μέγαν, τῇ δὲ τέχνῃ κακὸν καὶ ἐλάττονα τοῦ σώματος, ἐπερωτώντων αὐτὸν ποῖός τίς ἐστιν εἶπεν 'οὐδεὶς κακὸς μέγας ἰχθύς', αἰνισσόμενος ὅτι πρῶτον 348 μὲν οὐδείς ἐστιν, εἶθ' ὅτι κακός, καὶ πρὸς τούτοις μέγας μέν, ἰχθὺς δὲ διὰ τὴν ἀφωνίαν. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ γελοίου (fr. 130 W) λεχθῆναι μέν φησι τὴν παροιμίαν ὑπὸ τοῦ Στρατονίκου, ἀλλ' εἰς Σιμύκαν τὸν ὑποκριτήν, διελόντος τὴν παροιμίαν 'μέγας οὐδεὶς σαπρὸς ἰχθύς.' Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ναξίων πολιτείᾳ (fr. 510 R) περὶ τῆς παροιμίας οὕτως γράφει· 'τῶν παρὰ Ναξίοις εὐπόρων οἱ μὲν πολλοὶ τὸ ἄστυ b ᾤκουν, οἱ δὲ ἄλλοι διεσπαρμένοι κατὰ κώμας. ἐν οὖν δή τινι τῶν κωμῶν, ᾗ ὄνομα ἦν Ληιστάδαι, Τελεσταγόρας ᾤκει, πλούσιός τε σφόδρα καὶ εὐδοκιμῶν καὶ τιμώμενος παρὰ τῷ δήμῳ τοῖς τ' ἄλλοις ἅπασι καὶ τοῖς καθ' ἡμέραν πεμπομένοις. καὶ ὅτε καταβάντες ἐκ τῆς πόλεως δυσωνοῖντό τι τῶν πωλουμένων, ἔθος ἦν τοῖς πωλοῦσι λέγειν ὅτι μᾶλλον ἂν προέλοιντο Τελεσταγόρᾳ δοῦναι ἢ τοσούτου ἀποδόσθαι. νεανίσκοι c οὖν τινες ὠνούμενοι μέγαν ἰχθὺν εἰπόντος τοῦ ἁλιέως

7 et 9 Πρέπιν Wilam 16 σιμμύκαν A, cf. Dem. 18, 262 17 οὐδεὶς μέγας Mein 28 ἀναδόσθαι AC: corr. Coraes

τὰ αὐτὰ λυπηθέντες τῷ πολλάκις ἀκούειν ὑποπιόντες ἐκώμασαν πρὸς αὐτόν. δεξαμένου δὲ τοῦ Τελεσταγόρου φιλοφρόνως αὐτοὺς οἱ νεανίσκοι αὐτόν τε ὕβρισαν καὶ δύο θυγατέρας αὐτοῦ ἐπιγάμους. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ Νάξιοι καὶ τὰ ὅπλα ἀναλαβόντες ἐπῆλθον τοῖς νεανίσκοις, καὶ μεγίστη τότε στάσις ἐγένετο προστατοῦντος τῶν Ναξίων Λυγδάμιδος, ὃς ἀπὸ ταύτης τῆς στρατηγίας τύραννος ἀνεφάνη τῆς πατρίδος . . . .'

d 41. οὐκ ἄκαιρον δ' εἶναι νομίζω [εἰπεῖν] ἔτι καὶ αὐτός, ἐπειδήπερ ἐμνήσθην τοῦ κιθαριστοῦ Στρατονίκου, λέξαι τι περὶ τῆς εὐστοχίας αὐτοῦ τῶν ἀποκρίσεων. διδάσκων γὰρ κιθαριστάς, ἐπειδὴ ἐν τῷ διδασκαλείῳ εἶχεν ἐννέα μὲν εἰκόνας τῶν Μουσῶν, τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος μίαν, μαθητὰς δὲ δύο, πυνθανομένου τινὸς πόσους ἔχοι μαθητάς, ἔφη 'σὺν τοῖς θεοῖς δώδεκα.' εἰς Μύλασα δ' ἐπιδημήσας καὶ κατιδὼν ναοὺς μὲν πολλούς, ἀνθρώπους δὲ ὀλίγους στὰς ἐν
e μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἔφη 'ἀκούετε, νεῴ.' Μάχων δ' αὐτοῦ ἀναγράφει τάδε ἀπομνημονεύματα·

Στρατόνικος ἀπεδήμησεν εἰς Πέλλαν ποτέ,
παρὰ πλειόνων ἔμπροσθε τοῦτ' ἀκηκοὼς
ὡς σπληνικοὺς εἴωθεν ἡ πόλις ποιεῖν.
ἐν τῷ βαλανείῳ καταμαθὼν οὖν πλείονας
γυμναζομένους τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ,
κομψῶς τό τε χρῶμα καὶ τὸ σῶμ' ἠσκηκότας,
διαμαρτάνειν ἔφασκε τοὺς εἰρηκότας
αὐτῷ· καταμαθὼν δ', ἡνίκ' ἐξῄει πάλιν,

8 hiatum not. Wilam 9 εἰπεῖν del. Schw ἔτι Mus: ὅτι A 13 διδασκαλίῳ A: corr. C 15 ἔχει C 18 ναοί A: corr. Mein 20 ποτὲ· ὃς A: ὃς om. C, del. Mein 24 μειρακίων A: corr. Mein παρὰ τῷ πυρί Pors 27 πάλιν A: τινα C

τῆς κοιλίας τὸν σπλῆν' ἔχοντα διπλάσιον . . .
'καθήμενος γὰρ ἐνθάδ' οὗτος φαίνεται f
τά ⟨θ'⟩ ἱμάτια τῶν εἰσιόντων λαμβάνων
τηρεῖν ἅμα καὶ τοὺς σπλῆνας, εὐθέως ἵνα
μηδ' ἡτισοῦν τοῖς ἔνδον ᾖ στενοχωρία.'
ψάλτης κακὸς Στρατόνικον ἑστιῶν ποτε
ἐπεδείκνυτ' αὐτῷ τὴν τέχνην παρὰ τὸν πότον.
οὔσης δὲ λαμπρᾶς καὶ φιλοτίμου τῆς δοχῆς,
ψαλλόμενος ⟨ὁ⟩ Στρατόνικος, οὐκ ἔχων δ' ὅτῳ
διαλέξεθ' ἑτέρῳ, συγκατέθλα τὸ ποτήριον.
ᾔτησε μεῖζον καὶ κυάθους πολλοὺς λαβὼν 349
τῷ θ' ἡλίῳ τὴν κύλικα δείξας συντόμως
πιὼν καθεῦδε, ταῦτ' ἐπιτρέψας τῇ τύχῃ.
ἐπὶ κῶμον ἐλθόντων δὲ τῷ ψάλτῃ τινῶν
ἑτέρων κατὰ τύχην, ὡς ἔοικε, γνωρίμων
ἔξοινος ὁ Στρατόνικος ἐγένετ' εὐθέως.
προσπυνθανομένων δ' ὅ τι πολυν πίνων ἀεὶ
οἶνον ἐμεθύσθη συντόμως, ἀπεκρίνατο·
'ὁ γὰρ ἐπίβουλος κἀναγὴς ψάλτης, ἔφη,
ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ δειπνίσας ἀπέκτονεν.'
Στρατόνικος εἰς Ἄβδηρ' ἀποδημήσας ποτὲ b
ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν τιθέμενον αὐτόθι,
ὁρῶν ἕκαστον τῶν πολιτῶν κατ' ἰδίαν
κεκτημένον κήρυκα κηρύττοντά τε
ἕκαστον αὐτῶν, ὅτε θέλοι, νουμηνίαν
σχεδόν τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ
ὄντας πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν,

1 διπλασίονα AC: corr. Schw lacunam not. Dobr 3 θ' add. Pors 9 ὁ add. Cas 10 διαλέξηθ' A: corr. C 11 ᾔτει τε Mein 13 τἄλλ' Iacobs, fort. πάντ' 17 πολὺ A: corr. Schw (πολλὰ πιὼν C) 20 ὑποφατνη AC: corr. Mus

ἐπ᾿ ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει
σχέδην, δεδορκὼς ἀτενὲς εἰς τὴν γῆν κάτω.
πυνθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινος
c τὸ πάθος τὸ γεγονὸς ἐξαπίνης περὶ τοὺς πόδας,
τοῦτ᾿ εἶπε· ‘τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε,
καὶ τῶν κολάκων πολὺ μᾶλλον ἐπὶ δεῖπνον τρέχω·
ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα παντελῶς,
μή ποτ᾿ ἐπιβὰς κήρυκι τὸν πόδ᾿ ἀναπαρῶ.’
αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖσιν αὐλητοῦ κακοῦ
μέλλοντος ὁ Στρατόνικος ‘εὐφήμει, μέχρι
σπείσαντες εὐξώμεσθα, φησί, τοῖς θεοῖς.’
Κλέων τις ἦν κιθαρῳδός, ὃς ἐκαλεῖτο Βοῦς,
δεινῶς ἀπᾴδων τῇ λύρᾳ τ᾿ οὐ χρώμενος.
d τούτου διακούσας ὁ Στρατόνικος εἶφ᾿ ὅτι
‘ὄνος λύρας ἐλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας.’
Στρατόνικος ὁ κιθαρῳδὸς ὡς Βηρισάδην
ἔπλευσεν εἰς τὸν Πόντον ὄντα βασιλέα.
πολλοῦ χρόνου δ᾿ ἤδη γεγονότος ἀποτρέχειν
ἠβούλετο Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
ὡς δ᾿ αὐτόν, ὡς ἔοικεν, οὐ προσίετο,
τοῦτ᾿ ἀποκριθῆναί φασι τῷ Βηρισάδῃ·
‘σὺ γὰρ διανοεῖ, φησίν, αὐτοῦ καταμένειν;’
ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησέν ποτε
e Στρατόνικος ὁ κιθαρῳδός. εἶτα γρᾴδιον
ἐνέβλεπεν αὐτῷ κοὐκ ἀφίστατ᾿ οὐδαμοῦ.
κᾆθ᾿ ὁ Στρατόνικος ‘πρὸς θεῶν, μῆτερ, φράσον
τί ἔσθ᾿ ὃ βούλει καὶ τί μ᾿ εἰσβλέπεις ἀεί;’

3 πυνθανομένων A (ἐρωτῶντος δέ τινος C): corr. Mein 5 τοῖς κώλοις Cas, τοῖς ἄλλοις legit Eust. 1108, 44 (non C) 10 εὐφημεῖν μεχρή A: corr. Pors 11 εὐξώμεθα A 13 fort. προσχρώμενος 21 φησὶ A: corr. ς 22 σὺ Abresch: εὖ A 26 καθὸ A καὶ ὁ C: corr. Cas 27 αἰεί A: corr. C

ʽδιηπόρησα, φησίν, εἰ μήτηρ σε ⟨μὲν⟩
δέκα μῆνας εἶχε κἀκράτει τῆς κοιλίας,
πόλις δ' ἔχουσά σ' ἡμέραν ἀλγεῖ μίαν.'
ἡ Νικοκρέοντος εἰσιοῦσ' Ἀξιοθέα
γυνὴ μετὰ παιδίσκης ἅβρας εἰς τὸν πότον
ἀπεψόφησε κα̑τα τῷ Σικυωνίῳ
ἀμυγδάλην ἐπιβᾶσα συνέτριβεν, συνεὶς f
Στρατόνικος εἶπεν ʽοὐχ ὅμοιος ὁ ψόφος.'
ὑπὸ νύκτα τῆς φωνῆς δὲ ταύτης οὕνεκα
ἐν τῷ πελάγει διέλυσε τὴν παρρησίαν.
ἐπιδεικνυμένου πόθ', ὡς ἔοικεν, ἐν Ἐφέσῳ
ἀφυοῦς κιθαρῳδοῦ τὸν μαθητὴν τοῖς φίλοις,
παρὼν κατὰ τύχην ὁ Στρατόνικος τοῦτ' ἔφη·
ʽὃς αὐτὸς αὑτὸν οὐ κιθ ....
ἄλλους κιθα ....'

42. Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ φιλίας (FHG II 313) ʽΣτρατόνικος, φησίν, ὁ κιθαριστὴς ἀναπαύεσθαι μέλλων ἐκέλευεν ἀεὶ τὸν παῖδα προσφέρειν αὐτῷ πιεῖν· ʽοὐχ ὅτι διψῶ, φησίν, ἵνα δὲ μὴ διψήσω.' ἐν δὲ Βυζαντίῳ κιθαρῳδοῦ τὸ μὲν προοίμιον ᾄσαντος εὖ, ἐν 350
δὲ τοῖς λοιποῖς ἀποτυγχάνοντος, ἀναστὰς ἐκήρυξεν ʽὃς ἂν καταμηνύσῃ τὸν τὸ προοίμιον ᾄσαντα κιθαρῳδόν, λήψεται χιλίας δραχμάς.' ἐρωτηθεὶς δ' ὑπό τινος τίνες εἰσὶν οἱ μοχθηρότατοι, τῶν ἐν Παμφυλίᾳ Φασηλίτας μὲν ἔφησε μοχθηροτάτους εἶναι, Σιδήτας δὲ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ. πάλιν δ' ἐπερωτηθείς, ὥς φησιν Ἡγή-

1 εἰ C: ἡ A μὲν add. K 4 νικοθέοντος A: corr. C βιοθέα AC: corr. Wesseling 5 πότον Cas: ποταμόν A 6 κα̑τα C: κατὰ A fort. κἀ̑θ' ὅτε τῷ τῶν σικυωνίων A: corr. Mein 7 συνεὶς K: τυχης A 14. 15 continuam codicis scripturam dispescuit Di; ὃς αὐτὸς αὑτὸν οὐ κιθαρίζει φαῦλος ὢν ἄλλους κιθαρίζων φαυλότατος ὢν δείκνυται Mein

σανδρος (FHG IV 415), *πότερα Βοιωτοὶ βαρβαρώτεροι τυγχάνουσιν ὄντες ἢ Θετταλοί, Ἠλείους ἔφησεν. ἀνα-* b *στήσας δέ ποτε καὶ τρόπαιον ἐν τῇ διατριβῇ ἐπέγραψε ʽκατὰ τῶν κακῶς κιθαριζόντων.ʼ ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπό τινος τίνα τῶν πλοίων ἀσφαλέστατά ἐστι, τὰ μακρὰ ἢ τὰ στρογγύλα, ʽτὰ νενεωλκημέναʼ εἶπεν. ἐν Ῥόδῳ δʼ ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς οὐδεὶς ἐπεσημήνατο, καταλιπὼν τὸ θέατρον ἐξῆλθεν εἰπὼν ʽὅπου τὸ ἀδάπανον οὐ ποιεῖτε, πῶς ἐγὼ ἐλπίζω παρʼ ὑμῶν ἔρανον λήψεσθαιʼ; ʽγυμνικοὺς δὲ ἀγῶνας, ἔφη, διατιθέτωσαν Ἠλεῖοι,* c *Κορίνθιοι δὲ θυμελικούς, Ἀθηναῖοι δὲ σκηνικούς. εἰ δέ τις τούτων πλημμελοίη, μαστιγούσθωσαν Λακεδαιμόνιοιʼ, ἐπισκώπτων τας παρʼ αὐτοῖς ἀγομένας μαστιγώσεις, ὥς φησι* Χαρικλῆς *ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ ἀστικοῦ ἀγῶνος* (FHG IV 360). *Πτολεμαίου δὲ τοῦ βασιλέως περὶ κιθαριστικῆς πρὸς αὐτὸν διαλεγομένου φιλονικότερον, ʽἕτερόν ἐστιν, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ, σκῆπτρον, ⟨ἕτερον δὲ πλῆκτρον⟩ʼ, ὥς φησι* Καπίτων *ὁ ἐποποιὸς ἐν δʹ τῶν πρὸς Φιλόπαππον ὑπομνημάτων. παρακληθεὶς δʼ* d *ἀκοῦσαί ποτε κιθαρῳδοῦ μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἔφη* (Π 250)·

τῷ δʼ ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δʼ ἀνένευσε,

καί τινος εἰπόντος ʽτὸ ποῖον;ʼ ἔφη ʽκακῶς μὲν κιθαρίζειν ἔδωκεν, ᾄδειν δὲ καλῶς ἀνένευσε.ʼ δοκοῦ δέ ποτε καταπεσούσης καὶ ἀποκτεινάσης ἕνα τῶν πονηρῶν ʽἄνδρες, ἔφη, δοκῶ, εἰσὶ θεοί· εἰ δὲ μή εἰσι, δοκοί εἰσιν.ʼ 43. *ἀναγράφει δὲ καὶ τάδε μετὰ τὰ προειρημένα τοῦ Στρατονίκου ἀπομνημονευμάτων οὕτως.*

16. 17 *φιλονεικότερον* A 18 *ἕτερον δὲ πλῆκτρον* add. Mus 25 *δοκοί* Schw: *δοκῶ* A *δοκῷ* C 26 lemma *ἐκ τῶν Καλλισθένους Στρατονίκου ἀπομνημονεύματα*: fort. post *τὰ προειρημένα* addendum *ὁ Καλλισθένης τῶν τοῦ Στρ. κτλʼ*.

Στρατόνικος πρὸς τὸν Χρυσογόνου πατέρα λέγοντα e
ὅτι πάντα αὐτῷ ὑπάρχει οἰκεῖα· αὐτὸς μὲν γαρ ἐργο-
λάβος εἶναι, τῶν δὲ υἱῶν ὃ μὲν διδάξει, ὁ δὲ αὐλήσει,
'προσδεῖ γ', ἔφη ὁ Στρατόνικος, ἔτι ἑνός.' εἰπόντος
δὲ 'τίνος;' 'θεάτρου, ἔφη, οἰκείου.' ἐρομένου δέ τινος
ὅ τι τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν περινοστεῖ, ἀλλ' οὐκ ἐν μιᾷ
πόλει διαμένει, παρὰ τῶν Μουσῶν ἔφη εἰληφέναι
τέλος τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας, παρ' ὧν πράττεσθαι
μισθὸν ἀμουσίας. τὸν Φάωνα δὲ ἔφη αὐλεῖν οὐχ
ἁρμονίαν, ἀλλὰ τὸν Κάδμον. προσποιουμένου δὲ εἶναι f
Φάωνος αὐλητικοῦ καὶ ἔχειν φάσκοντος Μεγαροῖ χορόν,
'ληρεῖς, ἔφη· ἐκεῖ μὲν γὰρ οὐκ ἔχεις, ἀλλ' ἔχει.' μά-
λιστα δὲ θαυμάζειν ἔφη τὴν τοῦ σοφιστοῦ Σατύρου
μητέρα, ὅτι ὃν οὐδεμία πόλις ἐνεγκεῖν οἵα τε δέκα
ἡμέρας, ἐκείνη δέκα μῆνας ἤνεγκε. πυνθανόμενος δὲ
ἐν Ἰλίῳ ἐπιδημεῖν αὐτὸν [ἐν] τοῖς Ἰλιείοις 'αἰεί, ἔφη- 351
σεν, Ἰλίῳ κακά.' Μυννάκου δ' αὐτῷ περὶ μουσικῆς
διαμφισβητοῦντος οὐ προσέχειν αὐτῷ ἔφη, ὅτι ἀνώ-
τερον τοῦ σφυροῦ λέγει. τὸν δὲ φαῦλον ἰατρὸν ἀπαυ-
θημερίζειν ἔφη ποιεῖν εἰς Ἅιδου τοὺς θεραπευομένους.
ἀπαντήσας δέ τινι τῶν γνωρίμων ὡς εἶδεν ἐσπογγισ-
μένα τὰ ὑποδήματα καλῶς συνηχθέσθη ὡς πράττοντι
κακῶς, νομίζων οὐκ ἂν οὕτως ἐσπογγίσθαι καλῶς, εἰ
μὴ αὐτὸς ἐσπόγγισεν. ἐν Τειχιοῦντι δὲ τῆς Μιλήτου
μιγάδων οἰκούντων ὡς ἑώρα πάντας τοὺς τάφους b
ξενικοὺς ὄντας 'ἀπίωμεν, ἔφη, παῖ· ἐνταῦθα γὰρ οἱ
ξένοι ἐοίκασιν ἀποθνήσκειν, τῶν δ' ἀστῶν οὐδείς.'
Ζήθου δὲ τοῦ κιθαριστοῦ διεξιόντος περὶ μουσικῆς,

6 ὅ τι A: τι ὅτι C, διὰ τί Cas 8 παρ' C: περὶ A 12 ἔχῃ C 16 ἐν del. K 21 ἴδεν A: corr. C 22 συνήσθη A οὐ συνήσθη C: corr. Mus

μόνῳ δὲ οὐκ ἔφη προσήκειν περὶ μουσικῆς λαλεῖν, 'ὅς γε, ἔφη, τὸ ἀμουσότατον τῶν ὀνομάτων εἵλου, εἰ σεαυτὸν ἀντ' Ἀμφίονος Ζῆθον καλεῖς.' Μακεδόνα δέ τινα κιθαρίζειν διδάσκων ἐκπικρανθεὶς ἐπὶ τῷ μηδὲν αὐτὸν ποιεῖν τῶν δεόντων 'εἰς Μακεδονίαν' ἔφη. 44.
c πρὸς βαλανείῳ ψυχρῷ καὶ φαύλῳ κεκοσμημένον ἰδὼν ἡρῷον λαμπρῶς ὡς ἐξῆλθεν λελουμένος κακῶς 'οὐ θαυμάζω, ἔφη, ὅτι πολλοὶ ἀνάκεινται πίνακες·' ἕκαστον γὰρ τῶν λουομένων ὡς σωθέντα ἀνατιθέναι. ἐν Αἴνῳ δὲ ἔφη τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας εἶναι ψῦχος, τοὺς δὲ τέτταρας χειμῶνα. τοὺς δὲ Ποντικοὺς ἐκ τοῦ πολλοῦ ἥκειν πόντου, ὥσπερ ἐκ τοῦ ὀλέθρου. τοὺς δὲ Ῥοδίους ἐκάλει λευκοὺς Κυρηναίους καὶ μνηστήρων πόλιν, τὴν δ' Ἡράκλειαν Ἀνδροκόρινθον καὶ τὸ Βυζάντιον μασχά-
d λην τῆς Ἑλλάδος, τοὺς δὲ Λευκαδίους ἑώλους Κορινθίους, τοὺς δ' Ἀμβρακιώτας Μεμβρακιώτας. ἐκ τῆς δ' Ἡρακλείας ὡς ἐξῄει τας πύλας καὶ περιεσκόπει, ἐρομένου τινὸς τί περισκοπεῖ, αἰσχύνεσθαι ἔφη, μὴ ὀφθῇ, ὥσπερ ἐκ πορνείου ἐξιών. ἰδὼν δ' ἐν τῷ κύφωνι δεδεμένους δύο 'ὡς μικροπολιτικόν, ἔφη, τὸ μὴ δύνασθαι συμπληρῶσαι.' πρὸς δὲ ἁρμονικόν τινα, κηπουρὸν ὄντα πρότερον, ἀμφισβητοῦντ' αὐτῷ περὶ ἁρμονίας ἔφη·

ἄρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

e ἐν Μαρωνείᾳ δὲ συμπίνων τισὶν ἐθέλειν ἔφη γνῶναι κατὰ τίνα τόπον ἐστὶ τῆς πόλεως, ἐὰν κατακαλύψαντες ἄγωσιν. εἶθ' ὡς ἦγον καὶ ἠρώτων, 'κατὰ τὸ καπηλεῖον', ἔφη, ὅτι καπηλεῖα ἐδόκει εἶναι ἡ Μαρώνεια. τὸν δὲ Τηλεφάνην, ἐπεὶ ἀναφυσᾶν ἤρχετο παρακατακείμενος,

1 μόνῳ δὲ corruptum 23 ἄιδοι AC: corr. Coraes 24 ἔχειν (pro ἐθέλειν) C 27 καπηλεία puto 27 Τηλεφάνει δὲ C, sed oratio mutila

‘ἄνω, ἔφη, ὡς οἱ ἐρυγγάνοντες.’ τοῦ δὲ βαλανέως ἐν
Καρδίᾳ ῥύμμα γῆν μοχθηρὰν καὶ ὕδωρ ἁλμυρὸν παρέ-
χοντος, πολιορκεῖσθαι ἔφη κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.
45. νικήσας δ’ ἐν Σικυῶνι τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀνέ-
θηκεν εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον τρόπαιον ἐπιγράψας· ‘Στρα- f
τόνικος ἀπὸ τῶν κακῶς κιθαριζόντων’. ᾄσαντος δέ
τινος, ἤρετο ⟨τίνος⟩ τὸ μέλος. εἰπόντος δ’ ὅτι Καρ-
κίνου, ‘πολύ γε μᾶλλον, ἔφη, ἢ ἀνθρώπου’. ἐν Μαρω-
νείᾳ δ’ ἔφη οὐ γίνεσθαι ἔαρ, ἀλλ’ ἀλέαν. ἐν Φασήλιδι
δὲ πρὸς τὸν παῖδα διαμφισβητοῦντος τοῦ βαλανέως
περὶ τοῦ ἀργυρίου (ἦν γὰρ νόμος πλείονος λούειν
τοὺς ξένους) ‘ὦ μιαρέ, ἔφη, παῖ, παρὰ χαλκοῦν με 352
[μικροῦ] Φασηλίτην ἐποίησας.’ πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα,
ἵνα λάβῃ τι, αὐτὸς ἔφη μείζων εἶναι πτωχός. ἐν
μικρᾷ δὲ πόλει διδάσκων ἔφη ‘αὕτη οὐ πόλις ἐστίν,
ἀλλὰ μόλις.’ ἐν Πέλλῃ δὲ πρὸς φρέαρ προσελθὼν
ἠρώτησεν εἰ πότιμόν ἐστιν. εἰπόντων δὲ τῶν ἱμώντων
‘ἡμεῖς γε τοῦτο πίνομεν’, ‘οὐκ ἄρ’, ἔφη, πότιμόν ἐστιν’.
ἐτύγχανον δ’ οἱ ἄνθρωποι χλωροὶ ὄντες. ἐπακούσας
δὲ τῆς Ὠδῖνος τῆς Τιμοθέου ‘εἰ δ’ ἐργολάβον, ἔφη,
ἔτικτεν καὶ μὴ θεόν, ποίας ἂν ἠφίει φωνάς.’ Πολυίδου b
δὲ σεμνυνομένου ὡς ἐνίκησε Τιμόθεον ὁ μαθητὴς
αὐτοῦ Φιλωτᾶς, ‘θαυμάζειν ἔφη, εἰ ἀγνοεῖς ὅτι αὐτὸς
μὲν ψηφίσματα ποιεῖ, Τιμόθεος δὲ νόμους.’ πρὸς
Ἄρειον δὲ τὸν ψάλτην ὀχλοῦντά τι αὐτὸν ‘ψάλλ’ ἐς
κόρακας’ ἔφη. ἐν Σικυῶνι δὲ πρὸς νακοδέψην γεγενη-
μένον, ἐπεὶ ἐλοιδορεῖτό τι αὐτῷ ⟨καὶ⟩ ‘κακόδαιμον’
ἔφη, ‘νακόδαιμον’ ἔφη. τοὺς δὲ Ῥοδίους ⟨ὁ⟩ αὐτὸς
Στρατόνικος σπαταλῶνας καὶ θερμοπότας θεωρῶν ἔφη

5 ἀσκλήπειον A: corr. Di 7 τίνος add. Cas (fort. τοῦ) 13 μικροῦ del. Wilam 27 καὶ add. Di 28 ὁ add. Di

αὐτοὺς λευκοὺς εἶναι Κυρηναίους. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν
c Ῥόδον ἐκάλει μνηστήρων πόλιν, χρώματι μὲν εἰς ἀσωτίαν διαλλάττειν ἐκείνων ἡγούμενος αὐτούς, ὁμοιότητι δ' εἰς καταφέρειαν ἡδονῆς τὴν πόλιν μνηστήρων εἰκάζων. 46. ζηλωτὴς δὲ ⟨διὰ⟩ τῶν εὐτραπέλων λόγων τούτων ἐγένετο ὁ Στρατόνικος Σιμωνίδου τοῦ ποιητοῦ, ὥς φησιν Ἔφορος ἐν δευτέρῳ περὶ εὑρημάτων (FHG I 275), φάσκων καὶ Φιλόξενον τὸν Κυθήριον περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδακέναι. Φαινίας δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν δευτέρῳ περὶ ποιητῶν (FHG II 298) 'Στρατόνικος, φησίν, ὁ Ἀθηναῖος δοκεῖ τὴν πολυχορδίαν εἰς τὴν ψιλὴν κιθάρισιν πρῶτος εἰσενεγκεῖν καὶ πρῶτος μαθητὰς τῶν
d ἁρμονικῶν ἔλαβε καὶ διάγραμμα συνεστήσατο. ἦν δὲ καὶ ἐν τῷ γελοίῳ οὐκ ἀπίθανος.' φασὶ δὲ καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν διὰ τὴν ἐν τῷ γελοίῳ παρρησίαν ὑπὸ Νικοκλέους τοῦ Κυπρίων βασιλέως φάρμακον πιόντα διὰ τὸ σκώπτειν αὐτοῦ τοὺς υἱούς.

47. τοῦ δ' Ἀριστοτέλους τεθαύμακα, ὃν πολυθρύλητον πεποιήκασιν οἱ σοφοὶ οὗτοι, καλέ μου Δημόκριτε, (καὶ σὺ τῶν λόγων αὐτοῦ πρεσβεύεις ὡς καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων τε καὶ ῥητόρων τῆς ἀκριβείας)
e πότε μαθὼν ἢ παρὰ τίνος ἀνελθόντος ἐκ τοῦ βυθοῦ Πρωτέως ἢ Νηρέως, τί ποιοῦσιν οἱ ἰχθύες ἢ πῶς κοιμῶνται ἢ πῶς διαιτῶνται. τοιαῦτα γὰρ συνέγραψεν ὡς εἶναι κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν (IV 606 M) 'θαύματα μωροῖς.' φησὶν γὰρ ὅτι κήρυκες μὲν καὶ πάντα τὰ ὀστρακόδερμα ἀνόχευτον αὐτῶν ἐστι τὸ γένος καὶ ὅτι ἡ πορφύρα καὶ ὁ κῆρυξ μακρόβια. ζῆν γὰρ τὴν πορφύραν ἔτη

2 sqq. corrupti   5 διὰ add. Wilam   13 αρμενικῶν A: corr. Schw   20 σὺ K: εἰ A

ἒξ πόθεν τοῦτο οἶδε; καὶ ὅτι ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐν
ὀχείᾳ γίγνεται ἡ ἔχιδνα, καὶ ὅτι μέγιστον μέν ἐστιν f
ἡ φάττα, δεύτερον δὲ ἡ οἰνάς, ἐλάχιστον δὲ ἡ τρυγών.
πόθεν δ' ὅτι ὁ μὲν ἄρρην ἵππος ζῇ ἔτη πέντε καὶ
τριάκοντα, ἡ δὲ θήλεια πλείω τῶν τεσσαράκοντα, βιῶσαι
φήσας τινὰ καὶ ἑβδομήκοντα πέντε. ἱστορεῖ δ' ὅτι καὶ
ἐκ τῆς τῶν φθειρῶν ὀχείας αἱ κόνιδες γεννῶνται καὶ
ὅτι ἐκ τοῦ σκώληκος μεταβάλλοντος γίνεται κάμπη,
ἐξ ἧς βομβυλιός, ἀφ' οὗ ὁ νεκύδαλλος ὀνομαζόμενος·
ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς μελίσσας βιοῦν φησι μέχρι ἐτῶν
ἕξ, τινὰς δὲ καὶ ἑπτά. οὐκ ὦφθαι δέ φησιν οὔτε μέ-
λισσαν οὔτε κηφῆνα ὀχεύοντας, ὅθεν οὐκ εἶναι διιδεῖν 353
πότερα αὐτῶν ἄρρενα ἢ θήλεα. πόθεν δ' ὅτι οἱ ἄν-
θρωποι ἥσσονες μελισσῶν· αἰεὶ γὰρ αὗται τὴν ἰσότητα
τοῦ βίου τηροῦσιν, οὐ μεταβαλλόμεναι, ἀλλ' ἀγείρουσαι
καὶ ἀδιδάκτως ποιοῦσαι. οἱ δ' ἄνθρωποι ἥσσονες με-
λισσῶν καὶ πλήρεις οἰήσεως ὡς ἐκεῖναι μέλιτος· πόθεν
δ' ἐτήρησεν; ἐν δὲ τῷ περὶ μακροβιότητός φησιν ὅτι
ὦπταί τις μυῖα ἔτη ἓξ ἢ ἑπτὰ ζήσασα. τίς γὰρ τούτων
ἡ ἀπόδειξις; 48. ποῦ δὲ εἶδεν ἐκ κέρατος ἐλάφου
κισσὸν ἀναφύντα; γλαῦκες δέ, φησί, καὶ κόρακες ἡμέρας
ἀδυνατοῦσι βλέπειν· διὸ νύκτωρ τὴν τροφὴν ἑαυτοῖς b
θηρεύουσι καὶ οὐ πᾶσαν νύκτα, ἀλλὰ τὴν ἀκρέσπερον,
καὶ τὰς ἰδέας δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἐμφερεῖς
εἶναι; τοῖς μὲν γὰρ γλαυκαί, τοῖς δὲ μέλαιναι, τοῖς
δὲ χαροποί. ἀνθρώποις δὲ ὅτι παντοῖος ὁ ὀφθαλμὸς
ἠθῶν τε διαφορὰς εἶναι περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λέγει·
τοὺς μὲν γὰρ αἰγωποὺς τῶν ἀνθρώπων πρὸς ὀξύτητα

1 τοῦτο οἶδε; καὶ K: αὐτῷ εἰδέναι A (ἔτη ἓξ. καὶ ὅτι C) 5 βιῶναι C 18 δ' ἐτήρησεν K: διετήρησεν A; cf. litt. c 23 ἀρχέσπερον AC: corr. Di 26 χαρωποί A: corr. C ὁ om. A, add. C

μὲν ὄψεως εὖ πεφυκέναι, τὰ δ' ἤθη βελτίστους εἶναι.
καὶ τῶν ἄλλων τοὺς μὲν ἐκτὸς ἔχειν τοὺς ὀφθαλμούς,
τοὺς δὲ ἐντός, ἄλλους δὲ μέσως. καὶ τοὺς μὲν ἐντὸς
c ὀξυωπεστάτους εἶναι, τοὺς δ' ἐκτὸς κακοηθεστάτους·
οἱ δὲ μέσως, φησίν, ἔχοντες ἐπιεικεῖς. εἶναι δέ τινας
καὶ σκαρδαμυκτικούς, τοὺς δ' ἀτενεῖς, τοὺς δὲ μέσους·
ἀβεβαίους δ' εἶναι τοὺς σκαρδαμυκτικούς, ἀναιδεῖς δ'
εἶναι τοὺς ἀτενεῖς· τοὺς δὲ μέσους βελτίστων ἠθῶν.
μόνον τε ἄνθρωπον τῶν ζῴων τὴν καρδίαν ἔχειν ἐν τοῖς
ἀριστεροῖς μέρεσι, τὰ δ' ἄλλα [ζῷα] ἐν τῷ μέσῳ. καὶ τοὺς
ἄρρενας τῶν θηλειῶν πλείονας ὀδόντας ἔχειν. τετηρῆ-
σθαί φησι τοῦτο καὶ ἐπὶ προβάτου καὶ ἐπὶ συὸς καὶ ἐπὶ
d αἰγός. τῶν δὲ ἰχθύων οὐδένα γεννᾶσθαι ὄρχεις ἔχοντα·
μαστοὺς δὲ οὔτ' ἰχθὺν ἔχειν οὔτε ὄρνιθας, δελφῖνα δὲ
μόνον οὐκ ἔχειν χολήν. ἔνιοι δέ, φησίν, ἐπὶ μὲν τῷ
ἥπατι οὐκ ἔχουσιν χολήν, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἐντέροις, ὡς
ἔλοψ καὶ συναγρὶς καὶ σμύραινα καὶ ξιφίας καὶ χελιδών.
ἡ δὲ ἀμία παρ' ὅλον τὸ ἔντερον παρατεταμένην ἔχει τὴν
χολήν, ἱέραξ δὲ καὶ ἰκτῖνος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τοῖς ἐν-
τέροις· ὁ δ' αἰγοκέφαλος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τῇ κοιλίᾳ,
περιστερὰ δὲ καὶ ὄρτυξ καὶ χελιδὼν οἳ μὲν πρὸς τοῖς ἐν-
e τέροις, οἳ δὲ πρὸς τῇ κοιλίᾳ. 49. τὰ δὲ μαλακόδερμά φησι
καὶ τὰ ὀστρακόδερμα καὶ τὰ σελαχώδη καὶ τὰ ἔντομα
πλείονα χρόνον ὀχεύειν. δελφῖνα δὲ καί τινας τῶν
ἰχθύων παρακατακλινομένους ὀχεύειν, καὶ εἶναι τῶν
μὲν δελφίνων βραδεῖαν τὴν μῖξιν, τῶν δὲ ἰχθύων τα-
χεῖαν. ἔτι ὁ λέων, φησί, στερέμνια ἔχει τὰ ὀστᾶ, καὶ
κοπτομένων αὐτῶν ὥσπερ ἐκ τῶν λίθων πῦρ ἐκλάμπειν.

6 μέσους C: μέσως A 7 ἀβεβαίους Schw: ἀναιδεῖς AC ἀναιδεῖς Schw: ἀβεβαίους AC 10 ζῷα om. C, del. K 12 δέ φησι C 14 fort. ὄρνιθα

δελφὶς δὲ ὀστᾶ μὲν ἔχει καὶ οὐκ ἄκανθαν, τὰ δὲ σελάχη καὶ χόνδρον καὶ ἄκανθαν. τῶν δ' ἰχθύων . . . . τα μὲν εἶναι χερσαῖα, τὰ δὲ ἔνυδρα, τὰ δὲ πυριγενῆ. f εἶναι δέ τινα καὶ ἐφήμερα καλούμενα, ἃ μίαν μόνην ἡμέραν ζῆν. τὰ δὲ ἀμφίβια εἶναι ὡς τὸν ποτάμιον ἵππον καὶ κροκόδειλον καὶ ἔνυδριν. πάντα τε τὰ ζῷα δύο ἡγεμόνας ἔχειν πόδας, καρκίνον δὲ τέσσαρας. ὅσα δ' ἔναιμά ἐστι, φησί, τῶν ζῴων ἢ ἄποδά ἐστιν ἢ δίποδα ⟨ἢ τετράποδα⟩, ὅσα δὲ τῶν τεσσάρων πλείονας ἔχει πόδας ἄναιμά ἐστι. διὸ καὶ πάντα τὰ κινούμενα τέτταρσι σημείοις κινεῖται· ἄνθρωπος μὲν β' ποσὶ καὶ χερσί, ὄρνις δὲ β' ποσὶ καὶ β' πτέρυξιν, ἔγχελυς καὶ γόγγρος δύο πτερυγίοις καὶ δύο καμπαῖς. ἔτι τῶν 354 ζῴων τὰ μὲν ἔχει χεῖρας, ὡς ἄνθρωπος, τὰ δὲ δοκεῖ, ὡς πίθηκος· οὐδὲν γὰρ τῶν ἀλόγων ζῴων δίδωσι καὶ λαμβάνει, πρὸς ἅπερ αἱ χεῖρες ὄργανα δέδονται. πάλιν τῶν ζῴων τὰ μὲν ἄρθρα ἔχει, ὡς ἄνθρωπος, ὄνος, βοῦς, τα δὲ ἄναρθρά ἐστιν, οἷον ὄφεις, ὄστρεα, πλεύμονες. πολλά τε τῶν ζῴων οὐ κατὰ πᾶσαν ὥραν φαίνεται, οἷον τὰ φωλεύοντα, καὶ ὅσα δὲ μὴ φωλεύει οὐκ αἰεὶ φαίνεται, οἷον χελιδόνες καὶ πελαργοί.

50. πολλὰ δὲ ἔχων ἔτι λέγειν περὶ ὧν ἐλήρησεν ὁ φαρμακοπώλης παύομαι, καίτοι εἰδὼς καὶ Ἐπί- b κουρον τὸν φιλαληθέστατον ταῦτ' εἰπόντα περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ περὶ ἐπιτηδευμάτων ἐπιστολῇ, ὅτι καταφαγὼν τὰ πατρῷα ἐπὶ στρατείαν ὥρμησε καὶ ὅτι ἐν ταύτῃ κακῶς πράττων ἐπὶ τὸ φαρμακοπωλεῖν ἦλθεν· εἶτα ἀναπεπταμένου τοῦ Πλάτωνος περιπάτου, φησί, παραβαλὼν ἑαυτὸν προσεκάθισε τοῖς λόγοις, οὐκ ὢν ἀφυής,

2 lacunam not. K 9 ἢ τετράποδα add. Mus 12 χερσὶ δύο Mus, potius δύο (β') χερσίν ὄρνιξ A

καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν θεωρουμένην ἐξῆλθεν. οἶδα
c δὲ ὅτι ταῦτα μόνος Ἐπίκουρος εἴρηκεν κατ᾽ αὐτοῦ, οὔτε δ᾽ Εὐβουλίδης, ἀλλ᾽ οὐδὲ Κηφισόδωρος τοιοῦτόν τι ἐτόλμησεν εἰπεῖν κατὰ τοῦ Σταγειρίτου, καίτοι καὶ συγγράμματα ἐκδόντες κατὰ τἀνδρός. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ ὁ Ἐπίκουρος καὶ Πρωταγόραν φησὶ τὸν σοφιστὴν ἐκ φορμοφόρου καὶ ξυλοφόρου πρῶτον μὲν γενέσθαι γραφέα Δημοκρίτου· θαυμασθέντα δ᾽ ὑπ᾽ ἐκείνου ἐπὶ ξύλων τινὶ ἰδίᾳ συνθέσει ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἀναληφθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ καὶ διδάσκειν ἐν κώμῃ τινὶ γράμματα, ἀφ᾽ ὧν ἐπὶ τὸ σοφιστεύειν ὁρμῆσαι.
d κἀγὼ δέ, ἄνδρες συνδαιταλῆς, ἀπὸ τῶν πολλῶν τούτων λόγων τὴν ὁρμὴν ἔχω ἐπὶ τὸ ἤδη γαστρίζεσθαι.᾽

εἰπόντος οὖν τινος ἔτι παρασκευάζεσθαι τοὺς μαγείρους διὰ τὴν πολλὴν τῶν λόγων ἑστίασιν, ἵνα μὴ ψυχρὰ παρατιθῶσιν (οὐδεὶς γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν), ὁ Κύνουλκος ἔφη· ῾κατα τὸν Ἀλέξιδος τοῦ κωμῳδιοποιοῦ Μίλκωνα (II 353 K)

ἐγώ (φησιν) — — —
κἂν μὴ παραθῶσι θερμά. τἀγαθὸν Πλάτων
ἁπανταχοῦ φησ᾽ ἀγαθὸν εἶναι, μανθάνεις;
τὸ δ᾽ ἡδὺ πάντως ἡδὺ κἀκεῖ κἀνθάδε.

e οὐκ ἀχαρίτως δὲ καὶ Σφαῖρον τὸν συσχολάσαντα μὲν Χρυσίππῳ παρὰ Κλεάνθει, μετάπεμπτον δὲ γενόμενον εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου, κηρίνων ποτὲ ἐν τῷ δείπνῳ παρατεθεισῶν ὀρνίθων ἐκτείναντα τὰς χεῖρας ἐπισχεθῆναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς ψευδεῖ συγκατατιθέμενον. τὸν δ᾽ εὐστόχως ἀποφήνασθαι εἰ-

16 οὐδεὶς γὰρ ἂν ψυχρῶν φάγοι fort. poetae verba 20 ἐὰν A: corr. Mein 20. 21 πλάτωνα πανταχοῦ φὴις A: corr. Grot 23 ἀχαρίστως A: corr. Cas 28 fort. ἀποκρίνασθαι coll. Diog. L. 7, 177

πόντα οὐ τούτῳ συγκατατίθεσθαι ὅτι εἰσὶν ὄρνεις, ἀλλ' ὅτι εὔλογόν ἐστι ταύτας ὄρνεις εἶναι. διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν τοῦ εὐλόγου· τὴν μὲν f
γὰρ ἀδιάψευστον εἶναι, τὸ δ' εὔλογον ⟨κἂν⟩ ἄλλως ἀποβαίνειν. καὶ ἡμῖν οὖν κατὰ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν καὶ τῶν κηρίνων περιενεχθήτω, ἵνα κἂν κατὰ τὴν ὄψιν πλανᾶσθαι δυνώμεθα [ἵνα] μὴ πάντα λαλῶμεν.'

51. καὶ μελλόντων ἤδη δειπνεῖν ἐπισχεῖν ἐκέλευσεν 355
ὁ Δάφνος, ἐπειπὼν τὸ ἐκ Μαμμακύθου ἢ Αὔρῶν Μεταγένους ἰαμβεῖον (I 705 K)·

ὥσπερ ἐπειδὰν δειπνῶμέν που, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν ἅπαντες.

'κἀγώ φημι ἐνδεῶς εἰρῆσθαι τὸν περὶ ἰχθύων λόγον, πολλὰ εἰρηκότων καὶ Ἀσκληπιαδῶν παίδων, Φιλοτίμου λέγω ἐν τοῖς περὶ τροφῆς καὶ Μνησιθέου τοῦ Ἀθηναίου, ἔτι δὲ Διφίλου τοῦ Σιφνίου. οὗτος γὰρ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσί φησιν ὅτι τῶν θαλασσίων b
ἰχθύων οἱ μὲν πετραῖοί εἰσιν εὔφθαρτοι, εὔχυλοι, σμηκτικοί, κοῦφοι, ὀλιγότροφοι, οἱ δὲ πελάγιοι δυσφθαρτότεροι, πολύτροφοι, δυσοικονόμητοι. καὶ τῶν πετραίων ὁ φύκης καὶ ἡ φυκίς, ἁπαλώτατα ἰχθύδια ὄντα, ἄβρωμα καὶ εὔφθαρτά ἐστιν, ἡ δὲ πέρκη τούτοις προσεοικυῖα κατὰ τόπους ὀλίγῳ διαλλάττει. οἱ δὲ κωβιοὶ ἀναλογοῦσι τῇ πέρκῃ· ὧν οἱ μικροὶ καὶ οἱ λευκοὶ ἁπαλοί εἰσιν, ἄβρωμοι, εὔχυλοι, εὔπεπτοι· οἱ δὲ χλωροὶ (κα- c
λοῦνται δὲ καυλῖναι) ξηροί εἰσι καὶ ἀλιπεῖς. αἱ δὲ χάνναι ἁπαλόσαρκοι, σκληρότεραι δὲ τῆς πέρκης. ὁ δὲ

4 κἂν add. Wilam 7 ἵνα del. K 9 Ἀρισταγόρου ante ἢ add. Dalecamp 19. 20 σμικτικοί A 22 ὁ φυκην A: corr. *Schw* 22 ἄβρομα et 26 ἄβρομοι A: corr. Di

σκάρος ἁπαλόσαρκος, ψαθυρός, γλυκύς, κοῦφος, εὔπεπτος, εὐανάδοτος, εὐκοίλιος. τούτων δὲ ὁ πρόσφατος ὕποπτος, ἐπειδὴ τοὺς θαλαττίους λαγὼς θηρεύοντες σιτοῦνται· διὸ καὶ τὰ ἐντὸς χολέρας ποιητικὰ ἔχει. ἡ δὲ καλου-
d μένη κηρὶς ἁπαλόσαρκος, εὐκοίλιος, εὐστόμαχος· ὁ δὲ χυλὸς αὐτῆς παχύνει καὶ σμήχει. ὀρφὸς ἢ ὀρφὼς εὔχυλος, πολύχυλος, γλίσχρος, δύσφθαρτος, πολύτροφος, οὐρητικός· τὰ δὲ πρὸς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ γλίσχρα, εὔπεπτα, τὰ δὲ σαρκώδη δύσπεπτα, βαρύτερα· ἁπαλώτερον δὲ τὸ οὐραῖον· φλέγματος δ' ἐστὶ δραστικὸς ὁ ἰχθὺς καὶ δύσπεπτος. αἱ δὲ σφύραιναι τῶν γόγγρων εἰσὶ τροφιμώτεραι. ἡ δὲ λιμναία ἔγχελυς τῆς θαλασσίας ἐστὶν εὐστομωτέρα καὶ πολυτροφωτέρα. τῷ δὲ μελανούρῳ ἀναλογεῖ ὁ χρύσοφρυς. σκορπίοι δὲ οἱ πελά-
e γιοι καὶ κιρροὶ τροφιμώτεροι τῶν τεναγωδῶν τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν μεγάλων. 52. σπάρος δὲ δριμύς, ἁπαλόσαρκος, ἄβρωμος, εὐστόμαχος, οὐρητικός, οὐκ ἄπεπτος, ταγηνιστὸς δὲ δύσπεπτος. τρίγλη εὐστόμαχος παραστύφουσα, σκληρόσαρκος, δύσφθαρτος, ἐφεκτικὴ κοιλίας καὶ μάλιστα ἡ ἐξ ἀνθράκων· ἡ δὲ ἀπὸ τηγάνου βαρεῖα καὶ δύσπεπτος, κοινῶς δὲ πᾶσα αἵματος ἐκκριτική. συνόδους καὶ χάραξ τοῦ μὲν αὐτοῦ γένους εἰσί,
f διαφέρει δ' ὁ χάραξ. φάγρος γίνεται μὲν καὶ ποτάμιος, καλλίων δ' ἐστὶν ὁ θαλάττιος. καπρίσκος καλεῖται μὲν καὶ μῦς, βρωμώδης δ' ἐστὶ καὶ σκληρός, κιθάρου δ' ἐστὶ δυσπεπτότερος· δέρμα δ' ἔχει εὔστομον. ῥαφὶς ἢ βελόνη (καλεῖται δὲ καὶ ἀβλεννής) δύσπεπτος,

3 σιτεῖται C 12 λιμνία AC: corr. Cas 16 τῶν μελάνων Coraes, at cf. Ael. h. an. 17, 6 17 ἄβρομος A ante οὐκ add. Rondelet ὁ μὲν οὖν ἑφθὸς (sufficit ἑφθὸς μὲν) 19 παραστρύφουσα A: corr. C 25 σῦς (potius ὗς) Coraes βρομώδης AC 27 δὲ Di: γε A

ὑγρός, εὐκοίλιος. θρίσσα καὶ τὰ ὁμογενῆ, χαλκὶς καὶ ἐρίτιμος, εὐανάδοτα. κεστρεὺς δὲ γίνεται μὲν καὶ θαλάσσιος καὶ λιμναῖος καὶ ποτάμιος. οὗτος δέ, φησί, καλεῖται 356 καὶ ὀξύρυγχος. κορακῖνος δ' ὁ ἐκ τοῦ Νείλου· ἥττων δ' ὁ μέλας τοῦ λευκοῦ καὶ ὁ ἑφθὸς τοῦ ὀπτοῦ· οὗτος γὰρ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐκοίλιος. σάλπη σκληρά, ἄστομος· κρείσσων δ' ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἡ τῷ φθινοπώρῳ γινομένη· ὑγρόν τι γὰρ καὶ λευκόν, ἔτι δὲ καὶ ἄβρωμον ἀνίησιν. ὁ γρύλλος ὅμοιος μέν ἐστιν ἐγχέλει, ἄστομος δέ. ὁ δὲ ἱέραξ σκληροσαρκότερος μὲν κόκκυγος, τοῖς δ' ἄλλοις ὅμοιος· καὶ ὁ κόραξ ἱέρακος σκληρότερος. οὐρανοσκόπος δὲ καὶ ὁ ἁγνὸς καλούμενος ἢ καὶ καλλιώνυμος βαρεῖς. βῶξ δὲ ἑφθὸς εὔπεπτος, b εὐανάδοτος, ὑγρὸν ἀνιείς, εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' ἀνθράκων γλυκύτερος καὶ ἁπαλώτερος. βάκχος εὔχυλος, πολύχυλος, εὔτροφος. τράγος οὐκ εὔχυλος, ἄπεπτος, βρωμώδης. ψῆττα, βούγλωσσοι εὔτροφοι καὶ ἡδεῖαι. τούτοις ἀναλογεῖ καὶ ὁ ῥόμβος. λευκίσκοι, κέφαλοι, κεστρεῖς, μυξῖνοι, χελλῶνες ὅμοιοί εἰσι κατὰ τὴν προσφοράν, τοῦ δὲ κεφάλου καταδεέστερός ἐστιν ὁ κεστρεύς, ἥσσων δὲ ὁ μυξῖνος, τελευταῖος ὁ χελλών. 53. θυννὶς δὲ καὶ θύννος βαρεῖς καὶ πολύτροφοι. ὁ δὲ καλούμενος ἀκαρνὰν γλυκύς ἐστι καὶ παραστύφων, τρόφιμος δὲ καὶ εὐέκκριτος. ἡ δὲ ἀφύη βαρεῖά ἐστι καὶ δύσπεπτος· c ὧν ἡ λευκὴ καλεῖται κωβῖτις. καὶ ὁ ἑψητὸς δέ, τὸ

1 ὑγρός corruptum: fort. ὑγρὸν ἀνιεῖσα cf. infra p. 356 b εὔκοιλος A: corr. C 7 δ' ἡ Schw: δὲ A 8 καὶ λευκὸν corrupta putat Schw 9 ἄβρομον AC 12 ἁγνὸς K: αγνος A legebatur ἄγνος 13 ἢ καὶ Mus: ηκη A fort. ἢ 14 εὐαπόδοτος A εὐανάδοτον C: corr. Brodaeus 16 βρομώδης A 17 ψῆτται ς 18 γλαυκίσκοι et 19 κολωνες et 21 κόλων A: corr. Rondelet et Cas ex VII p. 306 e 25 κιβωτίς A: corr. C

μικρὸν ἰχθύδιον, τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστί. τῶν δὲ σελαχίων ὁ μὲν βοῦς κρεώδης, ὁ δὲ γαλεὸς κρείσσων ὁ ἀστερίας λεγόμενος· ὁ δὲ ἀλωπεκίας ὅμοιός ἐστι τῇ γεύσει τῷ χερσαίῳ ζῴῳ, διὸ καὶ τοῦ ὀνόματος ἔτυχε. καὶ ἡ βατὶς δὲ εὔστομος, ἡ δὲ ἀστερία βατὶς ἁπαλωτέρα καὶ εὔχυλος· ὁ δὲ λειόβατος δυσκοιλιώτερος καὶ βρωμώδης. ἡ δὲ νάρκη δύσπεπτος οὖσα τὰ μὲν κατὰ
d τὴν κεφαλὴν ἁπαλά τε καὶ εὐστόμαχα ἔχει, ἔτι δὲ εὔπεπτα, τὰ δὲ ἄλλα οὔ· κρείττονες δέ εἰσιν αἱ μικραὶ καὶ μάλιστα αἱ λιτῶς ἑψόμεναι. ἡ δὲ ῥίνη καὶ αὐτὴ τῶν σελαχίων οὖσα εὔπεπτός ἐστι καὶ κούφη. ἡ δὲ μείζων καὶ τροφιμωτέρα. κοινῶς δὲ πάντα τὰ σελάχια φυσώδη ἐστὶ καὶ κρεώδη καὶ δυσκατέργαστα πλεοναζόμενά τε τας ὄψεις ἀμβλύνει. ἡ δὲ σηπία καὶ ἑψομένη μὲν ἁπαλὴ καὶ εὔστομος καὶ εὔπεπτος, ἔτι δ' εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' αὐτῆς χυλὸς λεπτυντικός ἐστιν αἵματος καὶ κινητικὸς τῆς δι' αἱμορροΐδων ἐκκρίσεως.
e τευθὶς δὲ εὐπεπτοτέρα καὶ τρόφιμος, καὶ μᾶλλον ἡ μικρά· ἡ δὲ ἑφθὴ σκληροτέρα ἐστὶ καὶ οὐκ εὔστομος. ὁ δὲ πῶλυψ συνεργεῖ μὲν ἀφροδισίοις, σκληρὸς δ' ἐστὶ καὶ δύσπεπτος· ὁ δὲ μείζων τροφιμώτερος. παρυγραίνει δὲ καὶ κοιλίαν ἑψόμενος ἐπὶ πλεῖον καὶ τὸν στόμαχον ἵστησιν. ἐμφανίζει δὲ καὶ Ἄλεξις ἐν Παμφίλῃ τοῦ πολύποδος τὸ χρήσιμον λέγων ὧδε (II 360 K)·

ἐρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει
ὧν νῦν φέρων πάρειμι; κήρυκας, κτένας,
f βολβοὺς μέγαν τε πουλύπουν ἰχθῦς θ' ἁδρούς.

ἡ δὲ πηλαμὺς πολύτροφος μέν ἐστι καὶ βαρεῖα, οὐρητικὴ δὲ καὶ δύσπεπτος· ταριχευθεῖσα δὲ κυβίῳ ὁμοίως

7 βρωμώδης A 15 fort. αὐτὴ μὲν 17 δι' αἱμορραγιῶν lemma 29 καλλυβίωι A: corr. Rondelet; fort. καὶ κυβίῳ

εὐκοίλιος καὶ λεπτυντική· ἡ δὲ μείζων συνοδοντὶς καλεῖται. ἀναλογῶν μέντοι ὁ χελιδονίας τῇ πηλαμύδι σκληρότερός ἐστιν. ἡ δὲ χελιδών, ἡ τῷ πουλύπῳ ἐοικυῖα, ἔχει τὸ ἀφ' αὑτῆς ὑγρὸν εὔχροιαν ποιοῦν καὶ κινοῦν αἷμα. ὁ δὲ ὄρκυνος βορβορώδης· καὶ ὁ μείζων προς- 357
έοικε τῷ χελιδονίᾳ κατὰ τὴν σκληρότητα, τὰ δὲ ὑπογάστρια αὐτοῦ καὶ ἡ κλεὶς εὔστομα καὶ ἁπαλά. οἱ δὲ κοσταὶ λεγόμενοι ταριχευθέντες εἰσὶ μέσοι. ξανθίας δ' ἐπὶ ποσὸν βρωμώδης ἐστὶν καὶ ἁπαλώτερος τοῦ ὀρκύνου. ταῦτα μὲν οὖν ὁ Δίφιλος εἴρηκεν.

54. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Μνησίθεος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν τῶν μειζόνων φησὶν ἰχθύων γένος ὑφ' ὧν μὲν καλεῖσθαι τμητόν, ὑπ' ἄλλων δὲ πελάγιον, οἷον χρυσόφρυς καὶ γλαύκους καὶ φάγρους. εἰσὶ δὲ δυσκατέρ- b
γαστοι· κατεργασθέντες δὲ πολλαπλασίαν τροφὴν παρέχουσι. τὸ δὲ τῶν λεπιδωτῶν γένος, οἷον θύννων, σκόμβρων, θυννίδων, γόγγρων καὶ τῶν τοιούτων, συμβαίνει τούτοις καὶ ἀγελαίοις εἶναι. τὰ μὲν οὖν μήτε καθ' αὑτὰ φαινόμενα μήτ' ἐν ταῖς ἀγέλαις ἐκφερόμενα μᾶλλόν ἐστιν εὔπεπτα, οἷον γόγγροι καὶ καρχαρίαι καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ ἀγελαῖα γένη τῶν ἰχθύων τούτων τὴν μὲν ἐδωδὴν ἡδεῖαν ἔχει (πίονα γάρ ἐστι), βαρεῖαν δὲ καὶ δυσκατέργαστον. διὸ καὶ ταριχεύεσθαι δύναται μάλιστα καί ἐστι τῶν ταριχηρῶν βέλτιστα γένη ταῦτα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν ὀπτοί· τήκεται γὰρ τὸ πι- c
μελῶδες αὐτῶν. τὰ δὲ καλούμενα δαρτὰ τὸ μὲν ὅλον ἐστὶν ὅσα τραχεῖαν ἔχει τὴν ἐπίφυσιν τοῦ δέρματος, οὐ λεπίσιν, ἀλλ' οἷον ἔχουσιν αἱ βατίδες καὶ ῥῖναι.

8 fort. κοστίαι cf. Hesych: κοσται A   9. 10 ολκίμου A: corr. ς   16 ἀλεπιδώτων Huetius   25 fort. καὶ ὀπτοί   28 aut λεπιδωτὸν scribendum aut participium supplendum

ταῦτα δε πάντα ἐστὶ μὲν εὔθρυπτα, οὐκ εὐώδη δέ·
καὶ τροφὰς ἐμποιεῖ τοῖς σώμασιν ὑγράς, ὑπάγει δὲ
καὶ τὰς κοιλίας μάλιστα πάντων τῶν ἑψομένων ἰχθύων·
τὰ δὲ ὀπτώμενα χείρονα. τὸ δὲ τῶν μαλακίων γένος,
οἷον πολυπόδων τε καὶ σηπιῶν καὶ τῶν τοιούτων,
τὴν μὲν σάρκα δύσπεπτον ἔχει· διὸ καὶ πρὸς ἀφρο-
d δισιασμοὺς ἁρμόττουσιν. αὐτοὶ μὲν γάρ εἰσι πνευ-
ματώδεις, ὁ δὲ τῶν ἀφροδισιασμῶν καιρὸς πνευμα-
τώδους προσδεῖται διαθέσεως. βελτίω δὲ ταῦτα γίνεται
ἑψηθέντα. τὰς γὰρ ὑγρότητας ἔχει πονηράς· ἰδεῖν
γοῦν ἔστιν οἵας ἀφίησιν πλυνόμενα· ταύτας οὖν
ἡ ἕψησις ἐκκαλεῖται τῆς σαρκός. μαλακῆς γὰρ τῆς
πυρώσεως καὶ μεθ' ὑγροῦ διδομένης οἱονεὶ πλύσις τις
αὐτῶν γίνεται. τὰ δ' ὀπτώμενα καταξηραίνει τὰς ὑγρό-
τητας· ἔτι δὲ καὶ τῆς σαρκὸς αὐτῶν φύσει σκληρᾶς
e οὔσης κατὰ λόγον οὕτως ἔχει γίνεσθαι αὐτά. 55. ἀφύαι
δὲ καὶ μεμβράδες καὶ τριχίδες καὶ τἄλλα ὅσων συγκα-
τεσθίομεν τὰς ἀκάνθας, ταῦτα πάντα τὴν πέψιν φυ-
σώδη ποιεῖ, τὴν δὲ τροφὴν δίδωσιν ὑγράν. τῆς οὖν
πέψεως οὐχ ὁμαλιζούσης, ἀλλὰ τῶν μὲν σαρκῶν ἄγαν
ταχὺ πεττομένων, τῆς δὲ ἀκάνθης σχολῇ διαλυομένης
(καὶ γὰρ ἅμα αἱ ἀφύαι καθ' αὑτὰς ἀκανθώδεις) ἐμπο-
δισμὸς αὐτῶν ἑκατέρου γίγνεται περὶ τὴν κατεργασίαν,
εἶτα φῦσαι μὲν ἀπὸ τῆς πέψεως, ὑγρασίαι δὲ ἀπὸ τῆς
f τροφῆς συμβαίνουσι. βελτίω δ' ἐστὶν ἑψόμενα, τῆς
δὲ κοιλίας ἐστὶν ἀνωμάλως ὑπακτικά. τὰ δὲ καλού-
μενα πετραῖα, κωβιοὶ καὶ σκορπίοι καὶ ψῆτται καὶ τὰ
ὅμοια, τοῖς τε σώμασιν ἡμῶν ξηράν τε δίδωσι τροφήν
(εὔογκα δ' ἐστὶ καὶ τρόφιμα καὶ πέττεται ταχέως καὶ

29 εὔογκα γάρ ἐστι Wilam

*οὐκ ἐγκαταλείπει περιττώματα πολλά) πνευμάτων τε
οὔκ ἐστι περιποιητικά. γίνεται δ' εὐπεπτότερον ἅπαν
ὄψον ταῖς σκευασίαις ἁπλῶς ἀρτυθέν· τὰ δὲ πετραῖα
καὶ τῇ ἡδονῇ ἁπλῶς σκευασθέντα. τούτοις δ' ὅμοιόν
ἐστι γένος τὸ καλούμενον μαλακόσαρκον, κίχλαι καὶ
κόσσυφοι καὶ τὰ ὅμοια. ἐστὶ δὲ ὑγρότερα μὲν ταῦτ'
ἐκείνων, πρὸς δὲ τὰς ἀναλήψεις ἀπόλαυσιν ἔχει πλείω.
τῆς μὲν κοιλίας καὶ τῆς οὐρήσεως ὑπακτικώτερα ταῦτ'* 358
*ἐστὶν ἐκείνων διὰ τὸ καὶ τὰς σάρκας ὑγροτέρας καὶ
πλείους ἔχειν τῶν προειρημένων. χρὴ δὲ ἐὰν μὲν τὴν
κοιλίαν βούληταί τις ὑπάγειν, ἕψοντα διδόναι· μετρίως
δὲ ἐχούσης ὀπτηθέντα γίνεται τρόφιμα. πρὸς δὲ τὰς
οὐρήσεις ἀμφοτέρως σκευασθέντα χρήσιμα.* 56. *οἱ δὲ
τόποι τῆς θαλάσσης, ὅπου ποταμοὶ καὶ λίμναι συμ-
βάλλουσιν, ἔτι δὲ πελάγη μεγάλα καὶ κόλποι θαλάττης
εἰσίν, ἐνταῦθα μὲν πάντες οἱ ἰχθύες εἰσὶν ὑγρότεροι
καὶ μᾶλλον πίονες ὑπάρχουσι· καὶ ἐσθίεσθαι μέν εἰσιν* b
*ἡδίους, πρὸς δὲ τὴν πέψιν καὶ τροφὴν γίνονται χείρους.
ἐν δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τοῖς κειμένοις πρὸς τὰ πελάγη
καὶ λίαν ἀναπεπταμένοις σκληροὶ καὶ λεπτοὶ καὶ κυ-
ματοπλῆγές εἰσιν οἱ πλείους. περὶ δὲ τὰς ἀγχιβαθεῖς,
ἐν αἷς μὴ λίαν ἔγκειται μεγάλα πνεύματα, πρὸς δὲ
τούτοις εἴ που καὶ πόλεις σύνεγγύς εἰσιν, ἐνταῦθα δ'
ἔστι τὰ πλεῖστα γένη τῶν ἰχθύων ὁμαλῶς ἄριστα καὶ
πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς εὐπεψίαν καὶ πρὸς τὴν τροφὴν
τοῦ σώματος. δύσπεπτοι δὲ καὶ βαρύτατοι τῶν θα-* c
λασσίων εἰσὶν οἱ μετεκβαίνοντες ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς

3 *ἀρτυθέντα* A: corr. C 4 post *ἡδονῇ* add. *διαφέρει* Schw 7 *ἀπόλλυσιν* A: corr. Mus 11 fort. *ἑψηθέντα* 14. 15 *ἐμβάλλουσιν* Mein 15 *τενάγη* Cas 20. 21 *κυματοπληγεῖς* A: corr. C 21 *τοὺς* (pro *τὰς*) et 22 *οἷς* (pro *αἷς*) C *ἀγχιβαθεῖς ᾐόνας* Wilam 22 fort. [*ἐν*] *αἷς* 25 *πρὸς τροφὴν* C

τε ποταμοὺς καὶ λίμνας, οἷον κεστρεὺς καὶ συλλήβδην τῶν ἰχθύων ὅσοι δύνανται βιοτεύειν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὕδασι. τῶν δὲ τελείως ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ λίμναις βιοτευόντων ἀμείνους εἰσὶν οἱ ποτάμιοι· σῆψις γὰρ ὕδατος τὸ λιμναῖόν ἐστι. καὶ τῶν ποταμίων δ' αὐτῶν βέλτιστοί εἰσιν οἱ ἐν τοῖς ὀξυτάτοις τῶν ποταμῶν ὄντες οἵ τε πυροῦντες· οὗτοι γὰρ οὐ γίνονται, ἐὰν μὴ ποταμὸς ὀξὺς ᾖ καὶ ψυχρός, διαφέρουσι δὲ τῶν ποταμίων ἰχθύων εὐπεψίᾳ.

d 57. ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν ἔχετε, ἄνδρες φίλοι, ὀψωνησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινῶς. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Παράσιτον (II 87 K)

ἐγὼ περὶ τὴν ὀψωνίαν μὲν οὐ πάνυ
ἐσπούδακ' οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάνυ,
ὡς ἄν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὅπου
τοῦ διαλάβοι κραιπάλην Ἑλληνικῶς,

ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυς ὡς ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίωνι, ὅπερ δρᾶμα τῶν Ἀγροίκων ἐστὶν [ἑνὸς] διασκευή. φησὶ γάρ (II 38 K)·

e Α. καὶ μὴν ἑστιάσω τήμερον
ὑμᾶς ἐγώ· σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβών,
Πίστ', ἀργύριον. Π. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι
χρηστῶς ἀγοράζειν. Α. φράζε δή, Φιλούμενε,
ὄψῳ τίνι χαίρεις; Φ. πᾶσι. Α. καθ' ἕκαστον λέγε,
ἰχθὺν τίν' ἡδέως φάγοις ἄν; Φ. εἰς ἀγρὸν
ἦλθεν φέρων ποτ' ἰχθυοπώλης μαινίδας
καὶ τριγλίδας, καὶ νὴ Δί' ἤρεσεν σφόδρα
ἡμῖν ἅπασιν. Α. εἶτα καὶ νῦν, εἰπέ μοι,

7 πυροῦντες non intellego 13 πάνυ Cas: πάνυ τι A reliqua obscura 19 ἑνὸς del. Lehrs 23 φιλούμενον A: corr. Mein 26 ἦλθες A: corr. Mus 27 ἤρεσαν Schw

τούτων φάγοις ἄν; Φ. κἂν τις ἄλλος μικρὸς ᾖ·
τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα f
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. Α. τί φής, ὦ φίλτατε;
ἀνθρωποφάγους, πῶς; Π. οὓς ⟨ἂν⟩ ἄνθρωπος φάγοι
δῆλον ὅτι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑλένης βρώματα,
ἅ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἑκάτης βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας εἶναι καὶ τὰς τριγλίδας. ἐκφαυλίζων δὲ καὶ Ἔφιππος τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρᾳ φησί (II 262 K)·

παππία, βούλει δραμὼν
εἰς τὴν ἀγορὰν κἆτ' ἀγοράσαι μοι; Β. φράζε τί. 359
Α. ἰχθῦς φρονοῦντας, ὦ πάτερ· μή μοι βρέφη.
Β. οὐκ οἶσθ' ὁτιὴ τἀργύριόν ἐστ' ἰσάργυρον;

58. ἥδιστος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν τοῖς Ὀβελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρύνων ἅπαντα τὰ περὶ τὴν ὀψωνίαν καὶ λέγων ὧδε (II 258 K)·

ἀλλ' ἀγόρασον εὐτελῶς·
ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι. Β. φράζε, δέσποτα.
Α. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως, ὅ τι ἂν ᾖ,
ὁσίας ἕνεκ'· ἀρκεῖ τευθίδια, σηπίδια· b
κἂν κάραβός τις ᾖ λαβεῖν, εἷς ἀρκέσει
ἢ δύ' ἐπὶ τὴν τράπεζαν· ἐγχελύδια
Θήβηθεν ἐνίοτ' ἔρχεται· τούτων λαβέ.
ἀλεκτρυόνιον, φάττιον, περδίκιον,

1 κἂν εἴ τις A: corr. Mus 4 πῶς ὡς ἀνθρωποφάγοι A πῶς οὖν ἄνθρωπος φάγοι A p. 313 c: corr. Iacobs 5 Ἑκάτης A 313 c ex priore fabulae editione 8 φίλιππος A: corr. C et p. 359 d 10 παπία A: corr. Schw 11 καταγοράσαι A: corr. Mein 13 ὅτι et ἐσθ' εἰς ἄγυρον A: corr. Heringa 18 ἅπαντα A: corr. Di φράζεο δέποτε A: corr. Cobet (fort. φράζ', ὦ δέσποτα) 19 καθαρίως A 19. 20 ὅτιανοησίας A: corr. Cas 22 ἐγχελίδια A 23 θήβημὲν A: corr. Palmerius ἐκ τούτων AC: corr. Iacobs

τοιαῦτα. δασύπους ἄν τις εἰσέλθῃ, φέρε.
B. ὡς μικρολόγος εἶ. A. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής·
πάντως κρέ' ἡμῖν ἔστι. B. πότερ' ἔπεμψέ τις;
A. οὔκ, ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνή· τὸ μοσχίον
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

c ὁ δὲ παρὰ Μνησιμάχῳ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι Δύσκολος φιλάργυρος ὢν σφόδρα πρὸς τὸν ἀσωτευόμενον νεανίσκον φησίν (II 436 K)·

ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν
μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηργυρωμένα,
μέτρια δέ, τῷ θείῳ σεαυτοῦ. B. πῶς ἔτι
μετριώτερ', ὦ δαιμόνι'; A. ὅπως; σύντεμνε καὶ
ἐπεξαπάτα με· τοὺς μὲν ἰχθῦς μοι κάλει
d ἰχθύδι'· ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει
ὀψάριον. ἥδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολύ.

59. ἐπεὶ δὲ κατὰ θεὸν ἐν τοῖς προκειμένοις, φίλτατε Οὐλπιανέ, ἢ ὑμεῖς, γραμματικῶν παῖδες, εἴπατέ μοι τίνι ἐννοίᾳ ὁ Ἔφιππος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη·

τὸ μοσχίον
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

ἐγὼ γὰρ οἴομαι ἱστορίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν'. καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη Ῥοδιακὴν εἶναι λεγομένην ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποστοματίζειν οὐ δύ-
e νασθαι τῷ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχηκέναι τῷ ταῦτα περιέχοντι βιβλίῳ. 'οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον ἰαμβοποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόντων τῇ κορώνῃ, καὶ λέγοντα ταῦτα (anth. l. p. 217 Bgk)·

1 ἐπέλθῃ A: corr. Pors 2 δέ γε Cas: λέγε A 3 κρες A: corr. Cas 4 εὔθυσεν A: corr: Grot 11 θείῳ γε σαυτοῦ K 12 δαιμόνιε. πῶς A: corr. Hirschig 14 ἰχθύδιον A: corr. Dawes δὲ ἐὰν A 16 haec mutila 26 ἀνδρῶν fort. delendum

ἐσθλοί, κορώνῃ χεῖρα πρόσδοτε κριθέων
τῇ παιδὶ τἀπόλλωνος ἢ λέκος πυρῶν
ἢ ἄρτον ἢ ἥμαιθον ἢ ὅ τι τις χρῄζει·
δότ', ὦγαθοί, ⟨τι⟩ τῶν ἕκαστος ἐν χερσὶν
ἔχει κορώνῃ· χἄλα λήψεται χόνδρον·
φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι·
ὁ νῦν ἅλας δοὺς αὖθι κηρίον δώσει. f
ὦ παῖ, θύρην ἄγκλινε· πλοῦτος ἤκουσε,
καὶ τῇ κορώνῃ παρθένος φέρει σῦκα.
θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἡ κούρη
κἀφνειὸν ἄνδρα κὠνομαστὸν ἐξεύροι·
καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας
καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γοῦνα κατθείη,
θάλος τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις. 360
ἐγὼ δ' ὅκου πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμοὺς
ἀμείβομαι Μούσῃσι πρὸς θύρησ' ᾄδων
καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι πλέονα τωνγεω.

καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἰάμβου φησίν·

ἀλλ', ὦγαθοί, ἐπορέξαθ' ὧν μυχὸς πλουτεῖ·
δὸς ὦν, ἄναξ, δὸς καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη·
νόμος κορώνῃ χεῖρα δοῦν ἐπαιτούσῃ.
τοσαῦτ' ἀείδω· δός τι καὶ καταχρήσει.

κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες, ὥς b
φησι Πάμφιλος *ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων· καὶ τὰ ᾀδόμενα δὲ ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα*

2 *τοῦ ἀπόλλωνος* AC 3 *ἤ τ' ἄρτον ἤ τ' ἥμαιθον* Mein fort. *ἢ τί τις* 4 *τι* add. Cas *ἕκαστος* Schw: *ἕκαστος τις* AC 7 *αὖθις* AC 8 *ανκλεινὲ* A: corr. C 10 *γένοιντο* A: corr. C *κόρη* AC 15 *ὅκοι* Di *με πόδε* Haupt *φέρωσιν* Bergk *ἰφθίμους* Haupt, sed latet adiectivum ad *Μούσῃσιν* 16 *μούσαισι* et *θύραις* A 17 *πλείονα* A *τῶν αἰτέω* Di et Mein 20 *δὸς ὦναξ δὸς* A: corr. Bergk *πολλά μοι* A: corr. Ilgen 22 *τοιαῦτ' εἰδὼς* A: corr. Mein

καλεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ἁγνοκλῆς ὁ Ῥόδιος ἐν Κορω-
νισταῖς. 60. καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις
ἀγερμός τις ἄλλος, περὶ οὗ φησι Θέογνις ἐν β´ περὶ
τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν (FHG IV 514) γράφων οὕτως·
'εἶδος δέ τι τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν Ῥόδιοι καλοῦσιν,
c ὃ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί. χελιδονίζειν δὲ λέ-
γεται διὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι·

ἦλθ', ἦλθε χελιδὼν
καλὰς ὥρας ἄγουσα,
καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
παλάθαν σὺ προκύκλει
ἐκ πίονος οἴκου
οἴνου τε δέπαστρον
τυροῦ τε κάνυστρον.
καὶ πυρῶν
ἁ χελιδὼν καὶ λεκιθίταν
οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμες ἢ λαβώμεθα;
εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν,
ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ θοὐπέρθυρον
ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν·
d μικρὰ μέν ἐστι, ῥᾳδίως νιν οἴσομες.
ἂν δὴ φέρῃς τι,
μέγα δή τι φέροιο.

1 Ἀριστοκλῆς Bapp 9 ὥρας et 10 καὶ καλοὺς AC: corr. Hermann 12 κἀπὶ et μέλανα A: corr. C 13 οὐ προκυκλεῖς AC: corr. Herm 15 τυρῶ A: corr. C καννυστρον A: corr. C 17. 18 καὶ πυρῶν αχελιδὼν A: corr. C, καὶ πύρνα χελιδὼν Bergk, πυρῶν fort. emendata lectio pro τυροῦ (τυρῶ A), sed numeri incerti 21 τὸ ὑπέρθυρον AC 23 μικρὰ γὰρ Bergk μιν AC 24 δὲ (pro δὴ) Di, αἴ κα δὲ φέρῃς Wilam ἂν δὲ φέρῃς Bergk 25 φέροις AC: corr. Bergk

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

τὸν δὲ ἀγερμὸν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων.'
61. ἐπεὶ δὲ Ῥοδιακῶν ἱστοριῶν ἐμνήσθημεν, ἰχθυο-
ογήσων καὶ αὐτὸς ὑμῖν ἔρχομαι ἀπὸ τῆς καλῆς Ῥόδου,
ν εὔιχθυν εἶναί φησιν ὁ ἥδιστος Λυγκεύς. Ἐργείας
ὖν ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς περὶ τῆς πατρίδος προειπὼν e
ινα περὶ τῶν κατοικησάντων τὴν νῆσον Φοινίκων
ησὶν (FHG IV 405) ὡς 'οἱ περὶ Φάλανθον ἐν τῇ Ἰαλυσῷ
όλιν ἔχοντες ἰσχυροτάτην τὴν Ἀχαΐαν καλουμένην
αὶ ὕδατος ἐγκρατεῖς ὄντες χρόνον πολὺν ἀντεῖχον
φίκλῳ πολιορκοῦντι. ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ θέσφατον ἐν
ρησμῷ τινι λελεγμένον ἕξειν τὴν χώραν, ἕως κόρακες
ευκοὶ γένωνται καὶ ἐν τοῖς κρατῆρσιν ἰχθύες φανῶ-
ιν. ἐλπίζοντες οὖν τοῦτ' οὐδέποτε ἔσεσθαι καὶ τὰ
ρὸς τὸν πόλεμον ῥαθυμοτέρως εἶχον. ὁ δ' Ἴφικλος
υθόμενος παρά τινος τὰ τῶν Φοινίκων λόγια καὶ f
νεδρεύσας τοῦ Φαλάνθου πιστόν τινα πορευόμενον
φ' ὕδωρ, ᾧ ὄνομα ἦν Λάρκας, καὶ πίστεις πρὸς
ὐτὸν ποιησάμενος, θηρεύσας ἰχθύδια ἐκ τῆς κρήνης
αὶ ἐμβαλὼν εἰς ὑδρεῖον ἔδωκε τῷ Λάρκᾳ καὶ ἐκέλευσε
έροντα τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐγχέαι εἰς τὸν κρατῆρα ὅθεν
ῷ Φαλάνθῳ ᾠνοχοεῖτο. καὶ ὃ μὲν ἐποίησε ταῦτα· ὁ
ὲ Ἴφικλος κόρακας θηρεύσας καὶ ἀλείψας γύψῳ ἀφῆ- 361
εν. Φάλανθος δ' ἰδὼν τους κόρακας ἐπορεύετο καὶ
πὶ τὸν κρατῆρα· ὡς δὲ καὶ τοὺς ἰχθῦς εἶδεν, ὑπέλαβε

7 Ἐργείας (ἐργίας C) corruptum; Ἑρμείας Wilam Ἐρξίας
Vossius 10 Ἰαλυσίᾳ Diod. V 57 11 ἀχαιΐδα C 12 ὕδατος
: δαιτὸς AC 13 πολιορκοῦντι om. A add. C 16 τὰ del.
Mein 23 ἐκχέαι AC: corr. Wilam

τὴν χώραν οὐκ ἔτι αὐτῶν εἶναι καὶ ἐπεκηρυκεύσατο
πρὸς τὸν Ἴφικλον, ὑπόσπονδος ὑπεξελθεῖν ἀξιῶν μετὰ
τῶν σὺν αὐτῷ. συγκαταθεμένου δὲ τοῦ Ἰφίκλου ἐπι-
τεχνᾶται ὁ Φάλανθος τοιόνδε τι· καταβαλὼν ἱερεῖα
καὶ τὰς κοιλίας ἐκκαθάρας ἐν ταύταις ἐπειρᾶτο ἐξάγειν
χρυσίον καὶ ἀργύριον· αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἴφικλος διε-
κώλυε. προφέροντός τε τοῦ Φαλάνθου τὸν ὅρκον ὃν
b ὤμοσεν, ἐάσειν ἐξάγεσθαι ὅ τι κα τᾷ γαστρὶ αἴρωνται,
ἀντισοφίζεται πλοῖα αὐτοῖς διδοὺς ἵνα ἀποκομισθῶσιν,
παραλύσας τὰ πηδάλια καὶ τὰς κώπας καὶ τὰ ἱστία,
ὀμόσαι φήσας πλοῖα παρέξειν, ἄλλο δὲ οὐδέν. ἐν
ἀπορίᾳ δὲ οἱ Φοίνικες ἐχόμενοι πολλὰ μὲν τῶν χρη-
μάτων κατώρυσσον ἐπισημαινόμενοι τοὺς τόπους, ἵν'
ὕστερόν ποτε ἀνέλωνται ἀφικόμενοι, πολλὰ δὲ τῷ
Ἰφίκλῳ κατέλειπον. ἀπαλλαγέντων οὖν τούτῳ τῷ
c τρόπῳ ἐκ τῆς χώρας τῶν Φοινίκων κατέσχον τὰ πρά-
γματα οἱ Ἕλληνες.' τὰ δ' αὐτὰ ἱστορήσας καὶ Πολύ-
ζηλος ἐν τοῖς Ῥοδιακοῖς (FHG IV 481) 'τὰ περὶ τῶν
ἰχθύων, φησί, καὶ τῶν κοράκων μόνοι ᾔδεσαν ὁ Φακᾶς
καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Δορκία. αὕτη δ' ἐρασθεῖσα τοῦ
Ἰφίκλου καὶ συνθεμένη περὶ γάμου διὰ τῆς τροφοῦ
ἔπεισε τὸν φέροντα τὸ ὕδωρ ἰχθῦς ἀγαγεῖν καὶ ἐμβα-
λεῖν εἰς τὸν κρατῆρα, καὶ αὐτὴ δὲ τοὺς κόρακας λευ-
κάνασα ἀφῆκεν.'

62. Κρεώφυλος δ' ἐν τοῖς Ἐφεσίων Ὥροις (FHG
IV 371) 'οἱ τὴν Ἔφεσον, φησί, κτίζοντες καὶ πολλὰ
d ταλαιπωρηθέντες ἀπορίᾳ τόπου τὸ τελευταῖον πέμψαν-

•

6. 7 διεκώλυσε A: corr. C 7 προσφέροντος A: corr. C 8 κατὰ γαστρὶ A (γαστρὸς C): corr. K; videntur igitur Rhodii ipsam foederis formulam finxisse 25 ὅροις A: corr. Schw Creophyli *dialectum* ionicam (cf. ἔτεα et ἀγορῇ litt. e) non restitui

τες εἰς θεοῦ ἡρώτων ὅπου τὸ πόλισμα θῶνται. ὃ δ' αὐτοῖς ἔχρησεν ἐνταῦθα οἰκίζειν πόλιν ᾗ ἂν ἰχθὺς δείξῃ καὶ ὗς ἄγριος ὑφηγήσηται. λέγεται οὖν ὅπου νῦν ἡ κρήνη ἐστὶν Ὑπέλαιος καλουμένη καὶ ὁ ἱερὸς λιμὴν ἁλιέας ἀριστοποιεῖσθαι, καὶ τῶν ἰχθύων τινὰ ἀποθορόντα σὺν ἀνθρακιᾷ εἰσπεσεῖν εἰς φορυτόν, καὶ ἁφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ λόχμην, ἐν ᾗ ἔτυχε σῦς ἄγριος ὤν· ὃς ὑπὸ τοῦ πυρὸς θορυβηθεὶς ἐπέδραμε τοῦ ὄρους ἐπὶ πολύ, ὃ δὴ καλεῖται Τρηχεῖα, καὶ πίπτει ἀκον- e
τισθεὶς ὅπου νῦν ἐστιν ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ναός. καὶ διαβάντες οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τῆς νήσου, ἔτεα εἴκοσιν οἰκήσαντες, τὸ δεύτερον [εἴκοσι] κτίζουσι Τρηχεῖαν καὶ τὰ ἐπὶ Κορησσόν, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ ἀγορῇ ἱδρύσαντο Ἀπόλλωνός τε τοῦ Πυθίου ἐπὶ τῷ λιμένι.'

63. τοιούτων οὖν ἔτι πολλῶν λεγομένων τότε ἐξάκουστος ἐγένετο κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν αὐλῶν τε βόμβος καὶ κυμβάλων ἦχος ἔτι τε τυμπάνων κτύπος μετὰ ᾠδῆς ἅμα γινόμενος. ἔτυχεν δὲ οὖσα ἑορτὴ τὰ f
Παρίλια μὲν πάλαι καλουμένη, νῦν δὲ Ῥωμαῖα, τῇ τῆς πόλεως Τύχῃ ναοῦ καθιδρυμένου ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου καὶ μουσικωτάτου βασιλέως Ἀδριανοῦ· ἐκείνην τὴν ἡμέραν κατ' ἐνιαυτὸν ἐπίσημον ἄγουσι πάντες οἱ τὴν Ῥώμην κατοικοῦντες καὶ οἱ ἐνεπιδημοῦντες τῇ πόλει. ὁ οὖν Οὐλπιανὸς 'ἄνδρες, ἔφη, τί τοῦτο;

εἰλάπιν' ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν 362
(α 226).'

2 ᾗ ἂν C: ἥντινα A, fort. ᾗ ἄν σφιν 4 ἡ Ὑπέλαιος Di
ἔτυχεν ὗς 5 cf. v. 3 11 ἔτεα εἴκοσιν deleto εἴκοσι v. 12 Wilam (ἔτεα κα' Cas): ἔτεά τ' A 12 κτίζουσι τὴν πόλιν κατά τε τὴν Τρηχ. Wilam, sed Τρηχεῖα nomen Ephesi apud Steph. B. s. Ἔφεσος 19 παράλια AC: corr. Palmerius 25 εἰλαπίνηεγαμος A

καί τινος εἰπόντος ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἅπαντες τῇ θεῷ, ‘ὦ λῷστε’, ὁ Οὐλπιανὸς γελάσας ἔφη, ‘καὶ τίς Ἑλλήνων τοῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσεν, δέον εἰρηκέναι κωμάζουσιν ἢ χορεύουσιν ἤ τι ἄλλο τῶν εἰρημένων. σὺ δὲ ἡμῖν ἐκ τῆς Συβούρας ὄνομα πριάμενος

ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ (Aristias p. 563 N).’

καὶ ὁ Μυρτίλος ἔφη· ‘ἀλλὰ μὴν καὶ Ἑλληνικώτερον
b ἀποδείξω σοι τὸ ὄνομα, ὦ φίλε Ἐπιτίμαιε. πάντας γὰρ ἐπιστομίζειν πειρώμενος οὐδενὸς μὲν ἀμαθίαν κατέγνως, ‘σαυτὸν δ’ ἀποφαίνεις κενότερον λεβηρίδος’. Ἐπίχαρμος, ὦ θαυμασιώτατε, ἐν τοῖς Θεαροῖς μέμνηται τοῦ βαλλισμοῦ, καὶ οὐ μακράν ἐστι τῆς Σικελίας ἡ Ἰταλία. ἐν οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθορῶντες τὰ ἐν Πυθοῖ ἀναθήματα καὶ περὶ ἑκάστου λέγοντές φασι καὶ τάδε (p. 242 L)·

λέβητες χάλκιοι,
κρατῆρες, ὀδελοί. τοῖς γα μὰν ὑπωδέλοις
και λωτε βαλλιζόντες σιοσσον χρῆμα εἴη.

c καὶ Σώφρων δ’ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ φησίν (fr. 27 Bo)· ‘κἤπειτα λαβὼν προῆχε, τοὶ δ’ ἐβάλλιζον.’ καὶ πάλιν (fr. 28)· ‘βαλλίζοντες τὸν θάλαμον σκατος ἐνέπλησαν.’ ἀλλὰ μὴν καὶ Ἄλεξις ἐν Κουρίδι φησί (II 333 K)·

καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον .... ἀνθρώπων ὁρῶ
πλῆθος προσιὸν ὡς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν
ἐνθάδε συνόντων. μὴ γένοιτό μοι μόνῳ

5 ἐκ γῆς σιβουρας A: corr. Cas 9 ἐπεὶ τιμαὶς A: corr. Schw 11 κενώτερον A: corr. C 17 χάλκεοι A χάλκειοι IX 408d: corr. Ahr 19 extr. fort. χρήμασιν 23 σκάτους A: corr. Ahr 25 κώμων A: corr. Cas πλεῖστον suppl. Naber 26 προσιόντων, ὡς καλῶν Mein

νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόσιν
ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμόν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
θοἰμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά. d

ἴδα δὲ καὶ ἀλλαχόθι τοὔνομα καὶ ἀναπεμπασάμενος
;οίσω. 64. σὺ δὲ ἡμῖν δίκαιος εἶ λέγειν, ὃ καὶ τῶν
μηρικῶν μεμνημένος τούτων (α 225)·

τίς δαίς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε
χρεών;
εἰλάπιν' ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν,

νι διαφέρει ἀλλήλων. ἐπεὶ δὲ σιγᾷς, ἐγὼ ἐρῶ. κατὰ
ιρ τὸν Συρακόσιον ποιητὴν (Epich. p. 262 L)·

τὰ πρὸ τοῦ δύ' ἄνδρες ἔλεγον, εἷς ἐγὼν ἀποχρέω.

ς θυσίας καὶ τὰς λαμπροτέρας παρασκευὰς ἐκάλουν e
παλαιοὶ εἰλαπίνας καὶ τοὺς τούτων μετέχοντας εἰλα-
ναστάς. ἔρανοι δέ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων
ναγωγαί, ἀπὸ τοῦ συνερᾶν καὶ συμφέρειν ἕκαστον.
λεῖται δ' ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος καὶ θίασος καὶ οἱ συν-
ντες ἐρανισταὶ καὶ θιασῶται. καλεῖται δὲ καὶ ὁ τῷ
ιονύσῳ παρεπόμενος ὄχλος θίασος, ὡς Εὐριπίδης
ησίν (Bacch. 680)·

ὁρῶ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν.

ὺς μὲν οὖν θιάσους ἀπὸ τοῦ θεοῦ προσηγόρευον·
ὶ γὰρ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς οἱ Λάκωνες σιούς φασι. f
ς δ' εἰλαπίνας ἀπὸ τῆς ἐν αὐταῖς παρασκευῆς γινο-
ένης καὶ δαπάνης. λαφύττειν γὰρ καὶ λαπάζειν τὸ
κενοῦν καὶ ἀναλίσκειν, ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ πορθεῖν
ἀλαπάζειν οἱ ποιηταὶ τάττουσι, καὶ τὰ διαρπαζόμενα
τὰ τὴν λάφυξιν λάφυρα. τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας

4 fort. ⟨κείμενον⟩ καὶ 9 τάδε τ' A 16 εἰσαγωγαὶ AC
ust. 1702, 6): συναγωγαὶ Eust. 1119, 12 18 συνθιασῶται
C: corr. Wilam 23 fort. θιούς 25 fort. λαπάττειν γὰρ cf. Hes

363 *Αἰσχύλος* καὶ *Εὐριπίδης* (Med. 193) εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι. λάπτειν δὲ τὸ τὴν τροφὴν ἐκπέττειν καὶ κενούμενον λαγαρὸν γίγνεσθαι· ὅθεν ἀπὸ μὲν τοῦ λαγαροῦ ἡ λαγών, ὥσπερ καὶ λάγανον, ἀπὸ δὲ τοῦ λαπάττειν λαπάρα. λαφύττειν δέ ἐστι τὸ δαψιλῶς καὶ ἐπὶ πολὺ λαπάττειν καὶ ἐκκενοῦν. τὸ δὲ δαπανᾶν ἀπὸ τοῦ δάπτειν λέγεται· καὶ τοῦτο δὲ τοῦ δαψιλοῦς ἔχεται. διόπερ ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς ἐσθιόντων τὸ δάψαι καὶ δαρδάψαι. *Ὅμηρος* (γ 259)·

ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν.

b τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ τῆς ὀχῆς, ἥ ἐστι τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὖ ἔχειν. εἰς ἃς δὴ συνιόντες οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἄνεσιν αὑτοὺς μεθιέντες τὸ μὲν ποτὸν μέθυ, τὸν δὲ τοῦτο δωρησάμενον θεὸν Μεθυμναῖον καὶ Λυαῖον καὶ Εὔιον καὶ Ἰήιον προσηγόρευον, ὥσπερ καὶ τὸν μὴ σκυθρωπὸν καὶ σύννουν ἱλαρόν. διὸ καὶ τὸ δαιμόνιον ἵλεων ἠξίουν γίνεσθαι ἐπιφωνοῦντες ἰή ἰή. ὅθεν

c καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τοῦτο ἔπραττον ἱερὸν ὠνόμαζον. ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν ἵλεων καὶ ἱλαρὸν ἔλεγον δηλοῖ *Ἔφιππος* ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἐμπολή· περὶ ἑταίρας δέ τινος λέγει (II 254 K)·

ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
τύχῃ τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἡδέως·
ἐφίλησεν οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα
ὥσπερ πολέμιος, ἀλλὰ τοῖσιν στρουθίοις
χανοῦσ' ὁμοίως· ᾖσε, παρεμυθήσατο

10 τὸν δ' ἄρα αλλα A 14 τὸν μὲν A: corr. C 15 τοῦτον AC: corr. Mus 23 λυπουμένοις A: corr. XIII p. 571e 26 πολέμιον A p. 571 27 χαννοῦσ' AC: corr. Mein ἥ σε A (ἧς ἐπαρεμ. p. 571): ᾖσε Mus, ἦσε Turnebus, ἔκυσε Kock

ποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθέως ⟨τ'⟩ ἀφεῖλε πᾶν ὑτοῦ τὸ λυποῦν κἀπέδειξεν ἵλεων.

. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς d ησάμενοι καὶ τα περὶ τὰς ἑορτὰς διέταξαν. ὁρῶν- ὰρ ὡς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὁρμῆς οὐχ τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστῆσαι, χρήσιμον δὲ καὶ ρον τοῖς τοιούτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως ἐθίζειν αι, χρόνον ἀφορίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς προθύ- ; οὕτω μεθῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσιν, ἵν' ἕκαστος ενος ἥκειν τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς ὰς μετὰ αἰδοῦς τὴν συνουσίαν ποιῆται. Ὅμηρος e φησιν (γ 435)·

ἦλθε δ' Ἀθήνη
ἱρῶν ἀντήσουσα.

Ποσειδῶν (α 22. 25)

Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.

Ζεὺς (A 424)

ζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.

ἄνθρωπος δέ που παρῇ πρεσβύτερος καὶ τῇ προ- ει σπουδαῖος, αἰδοῦνται λέγειν τι τῶν ἀσχημόνων πράττειν, ὡς καὶ Ἐπίχαρμός που φησιν (p. 260 L)·

ὰ καὶ σιγῆν ἀγαθόν, ὅκκα παρέωντι κάρρονες. f

μβάνοντες οὖν τοὺς θεοὺς πλησίον αὐτῶν εἶναι ορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως διῆγον. ὅθεν οὔτε λίνεσθαι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔθος, ἀλλὰ 'δαίνυνθ' νοι' (γ 471), οὔτ' εἰς μέθην πίνειν, ἀλλ' 'ἐπεὶ σάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός, ἔβαν οἶκόνδε ος' (γ 395). 66. οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς

τ' add. ex p. 571 23 παρέοντι A: corr. Ahr

καλεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ἁγνοκλῆς ὁ Ῥόδιος ἐν Κορω-
νισταῖς. 60. *καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις*
ἀγερμός τις ἄλλος, περὶ οὗ φησι Θέογνις ἐν β′ περὶ
τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν (FHG IV 514) *γράφων οὕτως·*
'εἶδος δέ τι τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν Ῥόδιοι καλοῦσιν,
c *ὃ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί. χελιδονίζειν δὲ λέ-*
γεται διὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι·

ἦλθ', ἦλθε χελιδὼν
καλὰς ὥρας ἄγουσα,
καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
παλάθαν σὺ προκύκλει
ἐκ πίονος οἴκου
οἴνου τε δέπαστρον
τυροῦ τε κάνυστρον.
καὶ πυρῶν
ἁ χελιδὼν καὶ λεκιθίταν
οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμες ἢ λαβώμεθα;
εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν,
ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ θοὐπέρθυρον
ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν·
d *μικρὰ μέν ἐστι, ῥᾳδίως νιν οἴσομες.*
ἂν δὴ φέρῃς τι,
μέγα δή τι φέροιο.

1 *Ἀριστοκλῆς* Bapp 9 *ὥρας* et 10 *καὶ καλοὺς* AC: corr. Hermann 12 *κἀπὶ* et *μέλανα* A: corr. C 13 *οὐ προκυκλεῖς* AC: corr. Herm 15 *τυρῶ* A: corr. C *καννυστρον* A: corr. C 17. 18 *καὶ πυρῶν αχελιδὼν* A: corr. C, *καὶ πύρνα χελιδὼν* Bergk, *πυρῶν* fort. emendata lectio pro *τυροῦ* (*τυρῶ* A), sed numeri incerti 21 *τὸ ὑπέρθυρον* AC 23 *μικρὰ γὰρ* Bergk *μιν* AC 24 *δὲ* (pro *δὴ*) Di, *αἴ κα δὲ φέρῃς* Wilam *ἂν δὲ φέρῃς* Bergk 25 *φέροις* AC: corr. Bergk

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

τὸν δὲ ἀγερμὸν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ
Λίνδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων.'

61. ἐπεὶ δὲ Ῥοδιακῶν ἱστοριῶν ἐμνήσθημεν, ἰχθυο-
λογήσων καὶ αὐτὸς ὑμῖν ἔρχομαι ἀπὸ τῆς καλῆς Ῥόδου,
ἣν εὔιχθυν εἶναί φησιν ὁ ἥδιστος Λυγκεύς. Ἐργείας
οὖν ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς περὶ τῆς πατρίδος προειπών e
τινα περὶ τῶν κατοικησάντων τὴν νῆσον Φοινίκων
φησὶν (FHG IV 405) ὡς 'οἱ περὶ Φάλανθον ἐν τῇ Ἰαλυσῷ
πόλιν ἔχοντες ἰσχυροτάτην τὴν Ἀχαίαν καλουμένην
καὶ ὕδατος ἐγκρατεῖς ὄντες χρόνον πολὺν ἀντεῖχον
Ἰφίκλῳ πολιορκοῦντι. ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ θέσφατον ἐν
χρησμῷ τινι λελεγμένον ἕξειν τὴν χώραν, ἕως κόρακες
λευκοὶ γένωνται καὶ ἐν τοῖς κρατῆρσιν ἰχθύες φανῶ-
σιν. ἐλπίζοντες οὖν τοῦτ' οὐδέποτε ἔσεσθαι καὶ τὰ
πρὸς τὸν πόλεμον ῥαθυμοτέρως εἶχον. ὁ δ' Ἴφικλος
πυθόμενος παρά τινος τὰ τῶν Φοινίκων λόγια καὶ f
ἐνεδρεύσας τοῦ Φαλάνθου πιστόν τινα πορευόμενον
ἐφ' ὕδωρ, ᾧ ὄνομα ἦν Λάρκας, καὶ πίστεις πρὸς
αὐτὸν ποιησάμενος, θηρεύσας ἰχθύδια ἐκ τῆς κρήνης
καὶ ἐμβαλὼν εἰς ὑδρεῖον ἔδωκε τῷ Λάρκᾳ καὶ ἐκέλευσε
φέροντα τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐγχέαι εἰς τὸν κρατῆρα ὅθεν
τῷ Φαλάνθῳ ᾠνοχοεῖτο. καὶ ὃ μὲν ἐποίησε ταῦτα· ὁ
δὲ Ἴφικλος κόρακας θηρεύσας καὶ ἀλείψας γύψῳ ἀφῆ- 361
κεν. Φάλανθος δ' ἰδὼν τους κόρακας ἐπορεύετο καὶ
ἐπὶ τὸν κρατῆρα· ὡς δὲ καὶ τοὺς ἰχθῦς εἶδεν, ὑπέλαβε

7 Ἐργείας (ἐργίας C) corruptum; Ἑρμείας Wilam Ἐρξίας Vossius 10 Ἰαλυσίᾳ Diod. V 57 11 ἀχαιΐδα C 12 ὕδατος K: δαιτὸς AC 13 πολιορκοῦντι om. A add. C 16 τὰ del. Mein 23 ἐκχέαι AC: corr. Wilam

τὴν χώραν οὐκ ἔτι αὐτῶν εἶναι καὶ ἐπεκηρυκεύσατο πρὸς τὸν Ἴφικλον, ὑπόσπονδος ὑπεξελθεῖν ἀξιῶν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. συγκαταθεμένου δὲ τοῦ Ἰφίκλου ἐπιτεχνᾶται ὁ Φάλανθος τοιόνδε τι· καταβαλὼν ἱερεῖα καὶ τὰς κοιλίας ἐκκαθάρας ἐν ταύταις ἐπειρᾶτο ἐξάγειν χρυσίον καὶ ἀργύριον· αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἴφικλος διεκώλυε. προφέροντός τε τοῦ Φαλάνθου τὸν ὅρκον ὃν
b ὤμοσεν, ἐάσειν ἐξάγεσθαι ὅ τι κα τᾷ γαστρὶ αἴρωνται, ἀντισοφίζεται πλοῖα αὐτοῖς διδοὺς ἵνα ἀποκομισθῶσιν, παραλύσας τὰ πηδάλια καὶ τὰς κώπας καὶ τὰ ἱστία, ὀμόσαι φήσας πλοῖα παρέξειν, ἄλλο δὲ οὐδέν. ἐν ἀπορίᾳ δὲ οἱ Φοίνικες ἐχόμενοι πολλὰ μὲν τῶν χρημάτων κατώρυσσον ἐπισημαινόμενοι τοὺς τόπους, ἵν' ὕστερόν ποτε ἀνέλωνται ἀφικόμενοι, πολλὰ δὲ τῷ Ἰφίκλῳ κατέλειπον. ἀπαλλαγέντων οὖν τούτῳ τῷ
c τρόπῳ ἐκ τῆς χώρας τῶν Φοινίκων κατέσχον τὰ πράγματα οἱ Ἕλληνες.' τὰ δ' αὐτὰ ἱστορήσας καὶ Πολύζηλος ἐν τοῖς Ῥοδιακοῖς (FHG IV 481) 'τὰ περὶ τῶν ἰχθύων, φησί, καὶ τῶν κοράκων μόνοι ᾔδεσαν ὁ Φακᾶς καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Δορκία. αὕτη δ' ἐρασθεῖσα τοῦ Ἰφίκλου καὶ συνθεμένη περὶ γάμου διὰ τῆς τροφοῦ ἔπεισε τὸν φέροντα τὸ ὕδωρ ἰχθῦς ἀγαγεῖν καὶ ἐμβαλεῖν εἰς τὸν κρατῆρα, καὶ αὐτὴ δὲ τοὺς κόρακας λευκάνασα ἀφῆκεν.'

62. Κρεώφυλος δ' ἐν τοῖς Ἐφεσίων Ὥροις (FHG IV 371) 'οἱ τὴν Ἔφεσον, φησί, κτίζοντες καὶ πολλα
d ταλαιπωρηθέντες ἀπορίᾳ τόπου τὸ τελευταῖον πέμψαν-

6. 7 διεκώλυσε A: corr. C 7 προσφέροντος A: corr. C 8 κατὰ γαστρὶ A (γαστρὸς C): corr. K; videntur igitur Rhodii ipsam foederis formulam finxisse 25 ὅροις A: corr. Schw Creophyli dialectum ionicam (cf. ἔτεα et ἀγορῇ litt. e) non restitui

συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου πάλαι.

καὶ Ἔφιππος ἐν Γηρυόνῃ (II 252 K)·

καὶ συναγώγιμον
συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.

ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν καὶ συναγώγιον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος Ἐμπιμπραμένῃ (IV 115 M)·

καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.

εἶθ' ἑξῆς ἔφη·

ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον. d

μήποτε δὲ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον. τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ σημαίνει διὰ τούτων (II 349 K)·

ἥξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἅμα.
Β. πῶς συμβολάς; Α. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς
καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

Ἀργεῖοι δ', ὡς ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν Ἡγήσανδρος· γράφει δ' οὕτως (FHG IV 419)· 'τὴν συμβολὴν τὴν εἰς τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσφερομένην Ἀργεῖοι χῶν καλοῦσι, τὴν δὲ μερίδα αἶσαν.' e

69. οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμματος τέλος εἰληφότος, ἑταῖρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ ἡμᾶς τις οἰηθῇ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα ἰχθῦς ποτε γεγονέναι. φησὶ γὰρ ὁ φυσικός (v. 383 St)·

ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κούρη τε κόρος τε,
ἀμνός τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπορος ἰχθύς.

5 ἐπικληροῦσιν A: corr. Cas 7 ἐν πιμπραμένηι A 23. 24 καταπαῦσαι A: corr. K, nam οὐκ ἀνάρμοστον ad τέλος referendum 28 θάμνος AC: corr. Schneidewin

καί τινος εἰπόντος ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἅπαντες τῇ θεῷ, 'ὦ λῷστε', ὁ **Οὐλπιανὸς** *γελάσας ἔφη, 'καὶ τίς Ἑλλήνων τοῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσεν, δέον εἰρηκέναι κωμάζουσιν ἢ χορεύουσιν ἤ τι ἄλλο τῶν εἰρημένων. σὺ δὲ ἡμῖν ἐκ τῆς Συβούρας ὄνομα πριάμενος*

ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ (Aristias p. 563 N).'

καὶ ὁ **Μυρτίλος** *ἔφη· 'ἀλλὰ μὴν καὶ Ἑλληνικώτερον*
b *ἀποδείξω σοι τὸ ὄνομα, ὦ φίλε Ἐπιτίμαιε. πάντας γὰρ ἐπιστομίζειν πειρώμενος οὐδενὸς μὲν ἀμαθίαν κατέγνως, 'σαυτὸν δ' ἀποφαίνεις κενότερον λεβηρίδος'.* **Ἐπίχαρμος**, *ὦ θαυμασιώτατε, ἐν τοῖς Θεαροῖς μέμνηται τοῦ βαλλισμοῦ, καὶ οὐ μακράν ἐστι τῆς Σικελίας ἡ Ἰταλία. ἐν οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθορῶντες τὰ ἐν Πυθοῖ ἀναθήματα καὶ περὶ ἑκάστου λέγοντές φασι καὶ τάδε* (p. 242 L)·

λέβητες χάλκιοι,
κρατῆρες, ὀδελοί. τοῖς γα μὰν ὑπωδέλοις
και λωτε βαλλιζόντες σιοσσον χρῆμα εἴη.

c *καὶ* **Σώφρων** *δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ φησίν* (fr. 27 Bo)· *'κἤπειτα λαβὼν προῆχε, τοὶ δ' ἐβάλλιζον.' καὶ πάλιν* (fr. 28)· *'βαλλίζοντες τὸν θάλαμον σκατος ἐνέπλησαν.' ἀλλὰ μὴν καὶ* **Ἄλεξις** *ἐν Κουρίδι φησί* (II 333 K)·

καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον .... ἀνθρώπων ὁρῶ
πλῆθος προσιὸν ὡς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν
ἐνθάδε συνόντων. μὴ γένοιτό μοι μόνῳ

5 *ἐκ γῆς σιβουρας* A: corr. Cas 9 *ἐπεὶ τιμαῖς* A: corr. Schw 11 *κενώτερον* A: corr. C 17 *χάλκεοι* A *χάλκειοι* IX 408 d: corr. Ahr 19 extr. fort. *χρήμασιν* 23 *σκάτους* A: corr. Ahr 25 *κώμων* A: corr. Cas *πλεῖστον* suppl. Naber 26 *προσιόντων, ὡς καλῶν* Mein

ἁπαξάπασιν ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ.

ὁρῶ δὲ καὶ μετὰ ὄξους ἀναμεμιγμένον γάρον. οἶδα δὲ ὅτι νῦν τινες τῶν Ποντικῶν ἰδίᾳ καθ' αὑτὸ κατασκευάζονται ὀξύγαρον.'

2. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζωίλος ἔφη· 'Ἀριστοφάνης, ὦ οὗτος, ἐν Λημνίαις τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως (I 486 K)·

Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς. d

καὶ Φερεκράτης Κραπατάλλοις (I 169 K)·

τακεροὺς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι.

σίνηπυ δ' ὠνόμασε Νίκανδρος ο Κολοφώνιος ἐν μὲν Θηριακοῖς οὕτως (v. 921 cf. p. 159 Schn)·

ἦ μὴν καὶ σικύην χαλκήρεα ἠὲ σίνηπυ.

ἐν δὲ τοῖς Γεωργικοῖς (fr. 70, 16 Schn)·

σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπυος.

καὶ πάλιν (fr. 84 Schn)·

κάρδαμ' ἀνάρρινόν τε μελάμφυλλόν τε σίνηπυ.

Κράτης δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀττικῆς λέξεως Ἀριστοφάνη παριστᾷ λέγοντα·

κἄβλεπε σίναπυ καὶ τὰ πρόσωπ' ἀνέσπασε, 367

καθά φησι Σέλευκος ἐν τοῖς περὶ Ἑλληνισμοῦ· ἐστὶ δ' ὁ στίχος ἐξ Ἱππέων (631) καὶ ἔχει οὕτως· 'κἄβλεψε νᾶπυ.' οὐδεὶς δ' Ἀττικῶν σίναπυ ἔφη. ἔχει δὲ ἑκάτερον λόγον. νᾶπυ μὲν γὰρ οἷον νᾶφυ, ὅτι ἐστέρηται φύσεως· ἀφυὲς γὰρ καὶ μικρόν, ὥσπερ καὶ ἡ ἀφύη. σίναπυ δὲ ὅτι σίνεται τοὺς ὦπας ἐν τῇ ὀδμῇ, ὡς καὶ τὸ κρόμμυον ὅτι τὰς κόρας μύομεν. Ξέναρχος δὲ ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Σκύθαις ἔφη (II 472 K)·

1 ἀπαξαναπασιν A: corr. Mus, sed totum versum non intellego   10 αὐτόθεν Schw coll. II p. 55b   11 σινηπι AC   17 κάρδαμον ἄρρινον A: corr. Cas   20 καὶ βλέπε A

363 *Αἰσχύλος* καὶ *Εὐριπίδης* (Med. 193) εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι. λάπτειν δὲ τὸ τὴν τροφὴν ἐκπέττειν καὶ κενούμενον λαγαρὸν γίγνεσθαι· ὅθεν ἀπὸ μὲν τοῦ λαγαροῦ ἡ λαγών, ὥσπερ καὶ λάγανον, ἀπὸ δὲ τοῦ λαπάττειν λαπάρα. λαφύττειν δέ ἐστι τὸ δαψιλῶς καὶ ἐπὶ πολὺ λαπάττειν καὶ ἐκκενοῦν. τὸ δὲ δαπανᾶν ἀπὸ τοῦ δάπτειν λέγεται· καὶ τοῦτο δὲ τοῦ δαψιλοῦς ἔχεται. διόπερ ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς ἐσθιόντων τὸ δάψαι καὶ δαρδάψαι. *Ὅμηρος* (γ 259)·

ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν.

b τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ τῆς ὀχῆς, ἥ ἐστι τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὖ ἔχειν. εἰς ἃς δὴ συνιόντες οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἄνεσιν αὐτοὺς μεθιέντες τὸ μὲν ποτὸν μέθυ, τὸν δὲ τοῦτο δωρησάμενον θεὸν Μεθυμναῖον καὶ Λυαῖον καὶ Εὔιον καὶ Ἰήιον προσηγόρευον, ὥσπερ καὶ τὸν μὴ σκυθρωπὸν καὶ σύννουν ἱλαρόν. διὸ καὶ τὸ δαιμόνιον ἵλεων ἠξίουν γίνεσθαι ἐπιφωνοῦντες ἰή ἰή. ὅθεν c καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τοῦτο ἔπραττον ἱερὸν ὠνόμαζον. ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν ἵλεων καὶ ἱλαρὸν ἔλεγον δηλοῖ *Ἔφιππος* ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἐμπολή· περὶ ἑταίρας δέ τινος λέγει (II 254 K)·

ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
τύχῃ τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἡδέως·
ἐφίλησεν οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα
ὥσπερ πολέμιος, ἀλλὰ τοῖσιν στρουθίοις
χανοῦσ' ὁμοίως· ἦ σε, παρεμυθήσατο

10 τὸν δ' ἄρα αλλα A 14 τὸν μὲν A: corr. C 15 τοῦτον AC: corr. Mus 23 λυπουμένοις A: corr. XIII p. 571 e 26 πολέμιον A p. 571 27 χαυνοῦσ' AC: corr. Mein ἦ σε A (ἦς ἐπαρεμ. p. 571): ᾖσε Mus, ἧσε Turnebus, ἔκυσε Kock

ἐποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθέως ⟨τ'⟩ ἀφεῖλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν κἀπέδειξεν ἵλεων.

65. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς d ὑποστησάμενοι καὶ τα περὶ τὰς ἑορτὰς διέταξαν. ὁρῶντες γὰρ ὡς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὁρμῆς οὐχ οἷόν τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστῆσαι, χρήσιμον δὲ καὶ συμφέρον τοῖς τοιούτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως ἐθίζειν χρῆσθαι, χρόνον ἀφορίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς προθύσαντες οὕτω μεθῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσιν, ἵν' ἕκαστος ἡγούμενος ἥκειν τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς σπονδὰς μετὰ αἰδοῦς τὴν συνουσίαν ποιῆται. Ὅμηρος e γοῦν φησιν (γ 435)·

ἦλθε δ' Ἀθήνη
ἱρῶν ἀντήσουσα.

καὶ ὁ Ποσειδῶν (α 22. 25)

Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.

καὶ ὁ Ζεὺς (Α 424)

χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.

κἂν ἄνθρωπος δέ που παρῇ πρεσβύτερος καὶ τῇ προαιρέσει σπουδαῖος, αἰδοῦνται λέγειν τι τῶν ἀσχημόνων ἢ καὶ πράττειν, ὡς καὶ Ἐπίχαρμός που φησιν (p. 260 L)·

ἀλλὰ καὶ σιγῆν ἀγαθόν, ὅκκα παρέωντι κάρρονες. f

ὑπολαμβάνοντες οὖν τοὺς θεοὺς πλησίον αὐτῶν εἶναι τὰς ἑορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως διῆγον. ὅθεν οὔτε κατακλίνεσθαι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔθος, ἀλλὰ 'δαίνυνθ' ἑζόμενοι' (γ 471), οὔτ' εἰς μέθην πίνειν, ἀλλ' 'ἐπεὶ ἔσπεισάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός, ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος' (γ 395). 66. οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς

1 τ' add. ex p. 571   23 παρέοντι A: corr. Ahr

θύειν καὶ συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους 364καὶ τοὺς οἰκειοτάτους καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις, λοιδοροῦνται δὲ ταῖς γυναιξί, κλαυθμυρίζουσιν τοὺς οἰκέτας, ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς, μονονουχὶ τὸ τοῦ Ὁμήρου λέγοντες (B 381)·

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα,

ἐπὶ νοῦν λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν Χείρωνα πεποιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε Νικόμαχος ὁ ῥυθμικὸς ἢ ὅστις δή ποτε (I 193 K)·

μηδὲ σύ γ' ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θάλειαν
b ἄχθου ὁρῶν παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε ῥέζει·
ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκεῖνον.

νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὅλως μέμνηνται, τὰ δὲ ἑξῆς αὐτῶν ἐκμανθάνουσιν, ἅπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἠοίων [καὶ μεγάλων Ἔργων] πεπαρῴδηται·

ἡμῶν δ' ἤν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον,
ἀχθόμεθ' ἢν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα
χὤττι τάχιστα θύραζ' ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν.
c εἶτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, κᾆτά τις εἶπε
τῶν ξυμπινόντων 'ἤδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις;
οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν;' ὃ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων
τῷ κατακωλύοντι καὶ εὐθὺς ἔλεξ' ἐλεγεῖα (Theogn. 467)·
'μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν
μήθ' εὕδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη'. οὐ γὰρ ἐπ' οἴνοις

3 καλὰ μυρίζουσιν A πλήττουσι C: corr. Cas 13 μέμνηται A: corr. Cas 15 cancellos posuit Di 16 παρῴδηται A: corr. Mein 19 χόττι A: corr. Di θύρας A: corr. Cob 26. 27 ἐπ' οἴνοις nihili, fort. ἑτοίμως

σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθὺ τοὐρόφου.

Εὐριπίδης Σκίρωνι (fr. 678 N)·

οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν.

ἀπο δὲ τοῦ κωλέα συνηρημένον ἐστὶν ὡς συκέα συκῆ, λεοντέα λεοντῆ, κωλέα κωλῆ. **Ἀριστοφάνης** Πλούτῳ δευτέρῳ (1128)·

οἴμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατήσθιον,

καὶ ἐν Δαιταλεῦσι (I 450 K)·

καὶ δελφακίων ἁπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτε- e
ρόεντα.

ἐν δὲ Πελαργοῖς (I 504 K)·

κεφαλάς τ' ἀρνῶν κωλᾶς ⟨τ'⟩ ἐρίφων.

Πλάτων Γρυψίν (I 604 K)· 'ἰχθῦς, κωλᾶς, φύσκας'. **Ἀμειψίας** Κόννῳ (I 672 K)·

δίδοται μάλισθ' ἱερώσυνα,
κωλῆ, τὸ πλευρὸν, ἡμίκραιρ' ἀριστερά.

Ξενοφῶν Κυνηγετικῷ (c. 5, 30)· 'κωλῆν σαρκώδη, λαγόνας ὑγράς.' καὶ **Ξενοφάνης** δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις φησί (II 114 B[4])·

πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἤραο πῖον
ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,
τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδάων ᾖ γένος Ἑλλαδικόν.'

7. ἑξῆς δὲ τούτων πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐπιφερομένων ἡμεῖς ἐπισημανούμεθα τὰ μνήμης ἄξια. καὶ γὰρ ὀρνίθων πλῆθος ἦν αἰεὶ καὶ χηνῶν, ἔτι δὲ τῶν νεοσσῶν ὀρνίθων, οὓς ἵππους τινὲς καλοῦσι, καὶ χοί-

1 τοῦ ῥόφου A: corr. C. F. Hermann 2 σκείρωνι A 3 νεκρῶν A: corr. Cas 12 τ' add. Bergk 22 ἀφίξεται AC: corr. Karsten 23 ἀοιδῶν C fort. γάνος ἀοιδοπόλων — Ἑλλαδικῶν Bergk 27 πίπους Cas

τῶν ἔνδοθεν κομιοῦντ'. Β. ἐκεῖθεν; μανθάνω·
ἐπιδόσιμον παρὰ τἄλλα τοῦτ' ἔσται. Α. φιλῶ
αἰσθητικὴν γραῦν.

καὶ Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ (IV 567 M)·

365 Λάχης, ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. πρόαγε. Β. ποῖ;
Α. ὅποι μ' ἐρωτᾷς; ὡς Φιλουμένην, παρ' ᾗ
τἀπιδόσιμ' ἡμῖν ἐστιν· ἧς ἐχθὲς πιεῖν
κυάθους ἀκράτου μ' ἐβιάσω σὺ δώδεκα.

οἴδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεκράτης περὶ τούτων ἐν Ἐπιλήσμονι ἢ Θαλάττῃ οὕτως (I 159 K)·

συσκευασάμενος δεῖπνον ἐς τὸ σπυρίδιον
ἐβάδιζεν ὡς πρὸς ωφελην.

τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνον, ὅταν
b τις αὐτὸς αὑτῷ σκευάσας δεῖπνον καὶ συνθεὶς εἰς σπυρίδα παρά τινα δειπνήσων ἴῃ. σύνδειπνον εἴρηκεν ἐπὶ συμποσίου Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φόνου (fr. 174 Tur). φησὶν γάρ· 'ἐκεῖνον ἐπὶ τὸ σύνδειπνον κεκλημένον.' καὶ Πλάτων δ' ἔφη (symp. p. 172 b?) 'τοῖς τὸ σύνδειπνον ποιησαμένοις.' καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ (I 429 K)·

ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.

διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δρᾶμα κατὰ τὸ οὐδέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσιν Σύνδειπνον. καλοῦσι δέ τινα καὶ συναγώγιμα δεῖπνα, ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλοκάλῳ ἢ Νύμφαις (II 389 K)·

c κατάκεισο κἀκείνας κάλει.

1 sic distinxit K 6 ὅποι Jacobs: οπού A 8 ἀκράτου μ' Dobr: ἕκατον A (ἕκαστον Cas) 12 ἐς (εἰς) Runkel: ἓν A 13 πρὸς Ὠφελίαν Mein, sed potest verbum προσωφελεῖν fuisse 22 τοὶς A: corr. Brunck

Θεόφραστος δὲ (h. pl. 7, 4, 3) γογγυλίδων φησὶν εἶναι γένη δύο, ἄρρεν καὶ θῆλυ· γίνεσθαι δ' ἄμφω ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπέρματος. Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 262) περὶ τὴν Δαλματίαν φησὶ γίγνεσθαι γογγυλίδας ἀκηπεύ- d
τους καὶ ἀγρίους σταφυλίνους. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἰατρὸς 'ἡ γογγυλίς, φησί, λεπτυντική ἐστι καὶ δριμεῖα καὶ δύσπεπτος, ἔτι δὲ πνευματωτική. κρείττων δέ, φησίν, ἡ βουνιὰς καθέστηκεν· γλυκυτέρα γάρ ἐστι καὶ πεπτικωτέρα πρὸς τῷ εὐστόμαχος εἶναι καὶ τρόφιμος. ἡ δὲ ὀπτωμένη, φησί, γογγυλὶς μᾶλλον πέττεται, περιττότερον δὲ λεπτύνει.' ταύτης μνημονεύει Εὔβουλος ἐν Ἀγκυλίωνι οὕτως (II 165 K)·

ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω. e

καὶ Ἄλεξις ἐν Θεοφορήτῳ (II 325 K)·

λαλῶ Πτολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.

ἡ δὲ ταριχευομένη γογγυλὶς λεπτυντικωτέρα ἐστὶ τῆς ἑφθῆς καὶ μάλιστα ἡ διὰ νάπυος γινομένη, ὥς φησιν ὁ Δίφιλος.

9. ΚΡΑΜΒΗ. Εὔδημος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ λαχάνων κράμβης φησὶν εἶναι γένη τρία, τῆς τε καλουμένης ἁλμυρίδος καὶ λειοφύλλου καὶ σελινούσσης· τῇ δ' ἡδονῇ πρώτην κεκρίσθαι τὴν αλμυρίδα. 'φύεται δ' f
ἐν Ἐρετρίᾳ καὶ Κύμῃ καὶ Ῥόδῳ, ἔτι δὲ Κνίδῳ καὶ Ἐφέσῳ· ἡ δὲ λειόφυλλος ἀνὰ πᾶσαν, φησί, χώραν γίγνεται. ἡ δὲ σελινοῦσσα τὴν ὀνομασίαν ἔχει διὰ τὴν οὐλότητα· ἐμφερὴς γάρ ἐστι σελίνῳ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πύκνωσιν.' Θεόφραστος δὲ οὕτως γράφει

5 αλματίαν A: corr. Dalec 16 ὀπτῆς C 22 σελινουσίης et 26 σελινουσία AC: corr. Mein 27. 28 haec mutila potius quam corrupta

Θ

366 Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται (δ 213) ἐμοί τε καὶ σοί, ὦ Τιμόκρατες. περιενεχθέντων γὰρ κωλήνων καί τινος εἰπόντος εἰ τακεραί εἰσι, 'παρὰ τίνι κεῖται τὸ τακερόν;' ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη. 'καὶ σίναπυ δὲ τίς εἴρηκε τὸ νᾶπυ; ὁρῶ γὰρ ἐν παροψίσι περιφερόμενον μετὰ τῶν κωλεῶν. οἶδα γὰρ καὶ οὕτως λεγόμενον κωλεὸν ἀρσενικῶς καὶ οὐχ, ὡς οἱ ἡμεδαποὶ Ἀθηναῖοι, μόνως θηλυκῶς. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Με- b γαρίδι φησίν (p. 246 L)· 'ὀρύα, τυρίδιον, κωλεοί, σφονδύλοι, τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲ ἕν.' καὶ ἐν Κύκλωπι (p. 243 L)·

χορδαί τε ἁδὺ ναὶ μὰ Δία χὠ κωλεός.

μάθετε δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ, ὦ σοφώτατοι, ὅτι νῦν ὁ Ἐπίχαρμος καὶ χορδὴν ὠνόμασεν, ἀεί ποτε ὀρύαν καλῶν. καὶ ἅλας δὲ ἡδυσμένους ὁρῶ ἐν ἄλλαις παροψίσιν. ἀνηδύντων δὲ ἁλῶν πλήρεις οἱ κυνικοί, παρ' οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύκῳ τις ἄλλος κύων (II 66 K)·

τῶν θαλαττίων δ' ἀεὶ
c ὄψων ἓν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἅλας.
...... ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν
οἰνάριον, ἦθος νὴ Δί' οἰκίας τρόπον.
Β. πῶς ἦθος; Α. οἷον τοῖς παροῦσι συμφέρει

ΤΩΝ ΕΙϹ Λ̄ ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι̅Ϛ̅   2 χαίρει δ' ἐφ' A   5 τακεροί ϛ (apud Cas), sed cf. v. 8 sqq et Photius s. v. κωλῆν; oratio videtur mutila   6 σίναπι A: corr. Di   8 κωλεῶν Cas: κωλήνων A   9 ὑμεδαποὶ Cas   11 ορεατηρηδιον A; ὄρυα Cas (ὀρύα Schw), τυρίδιον Mus   20 fort. ἄναλος *(insulsus)* κύων   21 αἰεί A   22 ἅλα A: corr. Schw   24 εἶδος A: corr. Schw, reliqua vix sana   25 ποσειδος A: πῶς Cob ἦθος Kock

ἁπαξάπασιν ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ.

ὁρῶ δὲ καὶ μετὰ ὄξους ἀναμεμιγμένον γάρον. οἶδα δὲ ὅτι νῦν τινες τῶν Ποντικῶν ἰδίᾳ καθ' αὑτὸ κατασκευάζονται ὀξύγαρον.'

2. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζωίλος ἔφη· 'Ἀριστοφάνης, ὦ οὗτος, ἐν Λημνίαις τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως (I 486 K)·

Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς. d

καὶ Φερεκράτης Κραπατάλλοις (I 169 K)·

τακεροὺς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι.

σίνηπυ δ' ὠνόμασε Νίκανδρος ο Κολοφώνιος ἐν μὲν Θηριακοῖς οὕτως (v. 921 cf. p. 159 Schn)·

ἢ μὴν καὶ σικύην χαλκήρεα ἠὲ σίνηπυ.

ἐν δὲ τοῖς Γεωργικοῖς (fr. 70, 16 Schn)·

σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπυος.

καὶ πάλιν (fr. 84 Schn)·

κάρδαμ' ἀνάρρινόν τε μελάμφυλλόν τε σίνηπυ.

Κράτης δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀττικῆς λέξεως Ἀριστοφάνη παριστᾷ λέγοντα·

κἄβλεπε σίναπυ καὶ τὰ πρόσωπ' ἀνέσπασε, 367

καθά φησι Σέλευκος ἐν τοῖς περὶ Ἑλληνισμοῦ· ἐστὶ δ' ὁ στίχος ἐξ Ἱππέων (631) καὶ ἔχει οὕτως· 'κἄβλεψε νᾶπυ.' οὐδεὶς δ' Ἀττικῶν σίναπυ ἔφη. ἔχει δὲ ἑκάτερον λόγον. νᾶπυ μὲν γὰρ οἷον νᾆφυ, ὅτι ἐστέρηται φύσεως· ἀφυὲς γὰρ καὶ μικρόν, ὥσπερ καὶ ἡ ἀφύη. σίναπυ δὲ ὅτι σίνεται τοὺς ὦπας ἐν τῇ ὀδμῇ, ὡς καὶ τὸ κρόμμυον ὅτι τὰς κόρας μύομεν. Ξέναρχος δὲ ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Σκύθαις ἔφη (II 472 K)·

1 ἁπαξαναπασιν A: corr. Mus, sed totum versum non intellego 10 αὐτόθεν Schw coll. II p. 55b 11 σινηπι AC 17 κάρδαμον ἄρρινον A: corr. Cas 20 καὶ βλέπε A

τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι
b κακόν. τὸ θυγάτριόν γέ μου σεσινάπικεν
διὰ τῆς ξένης.

ἁλῶν δὲ καὶ ὄξους μέμνηται ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς περὶ Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ λέγων (I 429 K)·

καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;
εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λευκοὺς ἅλας;

3. ἡμεῖς μὲν οὖν σοι ταῦτα, καλὲ ἄνθρωπε, ζητοῦντι συνεισευπορήσαμεν· σὺ δ' ἡμῖν ἀποκρίνασθαι δίκαιος εἶ παρὰ τίνι ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἡ παροψὶς κεῖται. ἐπὶ μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευασμένου ποικίλου καὶ εἴδους c τινὸς τοιούτου Πλάτωνα οἶδα εἰρηκότα ἐν Ἑορταῖς οὕτως (I 609 K)·

ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

ἐν δὲ Εὐρώπῃ πάλιν ἐπὶ παροψήματος διὰ πλειόνων εἴρηκεν, ἐν οἷς ἐστι καὶ τάδε (I 611 K)·

Α. γυνὴ καθεύδουσ' ἐστὶν ἀργόν. Β. μανθάνω.
Α. ἐγρηγορυίας δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες
αὗται μόνον κρεῖττον πολὺ χρῆμ' εἰς ἡδονὴν
ἢ τἄλλα βεῖν οὐ γάρ τινες παροψίδες
d εἴσ', ἀντιβολῶ σ';

κἀν τοῖς δ' ἑξῆς δίεισιν ὥσπερ ἐπὶ παροψήματος λέγων τῶν παροψίδων. ἐν δὲ Φάωνι (I 649 K)·

τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσι·
βραχὺ γάρ ⟨τι⟩ τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ.

Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 436 K)·

2 γε K: τε A om. C σεσινάπηκεν AC: corr. Dalec 6 ῥῆμα A: corr. schol. Vesp. 1312 8 καλὲ Οὐλπιανέ Wilam 19 αὗται A: corr. Mein κρείττους A: corr. Schw 20 Β. βεῖνον γάρ Wilam 22 fort. λεγομένων 25 τι add. Pors

πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του ⟨τρόπου⟩
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.'

4. σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλπιανοῦ, 'ἀλλ' ἐγώ, φησὶν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμι δίκαιος πολλὰ ἤδη σιωπήσας·

πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν e

κατὰ τὸν Πάριον Εὔηνον (II 269 B^4)

ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν οὐκ ἔτι τοῦτ' ἐν ἔθει·
καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός·
'σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.'
τοὺς ξυνετοὺς δ' ἄν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ ῥᾴστης εἰσὶ διδασκαλίας.

5. ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἴρηκεν, ὦ φιλότης Μυρτίλε, (προήρπασα γάρ σου τὸν λόγον) Ἀντιφάνης Βοιωτίῳ f
(II 36 K)·

καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι.

καὶ Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνῃ (II 324 K)·

ὡς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο
φέροντας εἴσω ποικίλων παροψίδων
κόσμου βρύουσαν, οὐκ ἔτ' εἰς ἔμ' ἔβλεπεν.

καὶ ὁ τὰ εἰς Μάγνητα ἀναφερόμενα ποιήσας ἐν Διονύσῳ πρώτῳ (I 7 K)·

καὶ ταῦτα μέν μοι τῶν κακῶν παροψίδες.

Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ (fr. 7 N)· 368

κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων
κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα.

1 τρόπου add. Mus 9 τοῦτο ἐθέλει A: corr. Stob. II 22 W 10 τούτοις et 11 μέντοι αὐτὰ A: corr. Stob 15 Βοιωτίᾳ et 17 καλέσας Poll. 10, 88: καλέσασα A 19 ἴδε A: corr. Schw 21 κόσμῳ Bergk ἐμὲ βλέπον A: corr. Di 27 κατέφθα A: corr. C

Σωτάδης δ' ὁ κωμικὸς Παραλυτρουμένῳ (II 449 K)·

παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ·
τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

ἀμφιβόλως δ' εἴρηται τὸ παρὰ τῷ *Ξενοφῶντι* ἐν πρώτῳ Παιδείας (c. 3, 4). φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος· 'προσῆγεν αὐτῷ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώ-
b ματα.' καὶ παρὰ τῷ τὸν Χείρωνα δὲ πεποιηκότι τὸν εἰς *Φερεκράτην* ἀναφερόμενον (I 191 K) ἐπὶ ἡδύσματος ἡ παροψὶς κεῖται καὶ οὐχ, ὡς *Δίδυμος* ἐν τῷ περὶ παρεφθορυίας λέξεως (p. 19 Sch), ἐπὶ τοῦ ἀγγείου. φησὶ γάρ·

νὴ τὸν Δί' ... ὥσπερ αἱ παροψίδες
τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων,
οὓς ὁ καλετας ἀξιοῖ τοῦ μηθενός.

Νικοφῶν Σειρῆσιν (I 777 K)·

ἀλλᾶς μαχέσθω περὶ ἕδρας παροψίδι.

Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 436 K)·

c πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του ⟨τρόπου⟩
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

Πλάτων Ἑορταῖς (I 609 K)·

ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

περὶ βολβῶν δ' ἀρτύσεως καὶ σκευασίας τὸν λόγον ποιεῖται. οἱ δ' Ἀττικοί, ὦ Συραττικὲ Οὐλπιανέ, καὶ ἔμβαμμα λέγουσιν, ὡς *Θεόπομπος* ἐν Εἰρήνῃ (I 735 K)·

ὁ μὲν ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσὸν
d ἔμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίνεται.

6. καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν. *Εὔπολις* Αὐτολύκῳ (I 269 K)·

5 *προσήγαγεν* Xen   11 sqq. videntur cum obsoniis parasiti comparari, inde v. 11 velut *οὗτοί γ'* supplendum et 13 fort. *αὐτοὺς δ' ὁ καλέσας ἀξιοῖ τ. μ.*   15 *ἀλλᾶς* Bergk: *ἄλλος* A   17 *τρόπου* add. Mus   24 *μὲν γὰρ ἄρτος* A teste Schw (ego non notavi) *μὲν ἄρτος* C: *ὁ μὲν γὰρ ἡδὺς* Iacobs

σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθὺ τοὐρόφου.

Εὐριπίδης Σκίρωνι (fr. 678 N)·

οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν.

ἀπο δὲ τοῦ κωλέα συνῃρημένον ἐστὶν ὡς συκέα συκῆ, λεοντέα λεοντῆ, κωλέα κωλῆ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ δευτέρῳ (1128)·

οἴμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατήσθιον,

καὶ ἐν Δαιταλεῦσι (I 450 K)·

καὶ δελφακίων ἁπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτε- e
ρόεντα.

ἐν δὲ Πελαργοῖς (I 504 K)·

κεφαλάς τ' ἀρνῶν κωλᾶς ⟨τ'⟩ ἐρίφων.

Πλάτων Γρυψίν (I 604 K)· 'ἰχθῦς, κωλᾶς, φύσκας'. Ἀμειψίας Κόννῳ (I 672 K)·

δίδοται μάλισθ' ἱερώσυνα,
κωλῆ, τὸ πλευρὸν, ἡμίκραιρ' ἀριστερά.

Ξενοφῶν Κυνηγετικῷ (c. 5, 30)· 'κωλῆν σαρκώδη, λαγόνας ὑγράς.' καὶ Ξενοφάνης δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις φησί (II 114 B⁴)·

πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἤραο πῖον
ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,
τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδάων ᾖ γένος Ἑλλαδικόν.'

7. ἑξῆς δὲ τούτων πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐπιφερομένων ἡμεῖς ἐπισημανούμεθα τὰ μνήμης ἄξια. καὶ γὰρ ὀρνίθων πλῆθος ἦν αἰεὶ καὶ χηνῶν, ἔτι δὲ τῶν νεοσσῶν ὀρνίθων, οὓς ἵππους τινὲς καλοῦσι, καὶ χοί-

1 τοῦ ῥόφου A: corr. C. F. Hermann 2 σκείρωνι A 3 νεκρῶν A: corr. Cas 12 τ' add. Bergk 22 ἀφίξεται AC: corr. Karsten 23 ἀοιδῶν C fort. γάνος ἀοιδοπόλων — Ἑλλαδικῶν Bergk 27 πίπους Cas

369 ρων καὶ τῶν περισπουδάστων φασιανικῶν ὀρνίθων. περὶ λαχάνων οὖν πρότερον ἐκθέμενός σοι καὶ περὶ τῶν ἄλλων μετὰ ταῦτα διηγήσομαι.

8. ΓΟΓΓΥΛΙΔΕΣ. ταύτας Ἀπολλᾶς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων (FHG IV 307) ὑπὸ Λακεδαιμονίων γάστρας φησὶ καλεῖσθαι. Νίκανδρος δ᾽ ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις (fr. 132 Schn) παρὰ Βοιωτοῖς γάστρας ὀνομάζεσθαι τὰς κράμβας, τὰς δὲ γογγυλίδας ζεκελτίδας· Ἀμερίας δὲ καὶ Τιμαχίδας τὰς
b κολοκύντας ζεκελτίδας καλεῖσθαι. Σπεύσιππος δ᾽ ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ‘ῥαφανίς, φησί, γογγυλίς, ῥάφυς, ἀνάρρινον ὅμοια.’ τὴν δὲ ῥάφυν Γλαῦκος ἐν τῷ Ὀψαρτυτικῷ διὰ τοῦ π̄ ψιλῶς καλεῖ ῥάπυν. τούτοις δ᾽ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ὅμοιον εἰ μὴ ἡ νῦν προσαγορευομένη βουνιάς. Θεόφραστος δὲ (h. pl. 7, 4, 3) βουνιάδα μὲν οὐκ ὀνομάζει, ἄρρενα δὲ καλεῖ τινα γογγυλίδα, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ βουνιάς. Νίκανδρος δ᾽ ἐν τοῖς Γεωργικοῖς τῆς βουνιάδος μνημονεύει (fr. 70 Schn)·

γογγυλίδας σπείροις δὲ κυλινδρωτῆς ἐφ᾽ ἅλωος,
c ὄφρ᾽ ἂν ἴσαι πλαθάνοισι χαμηλότεραι θαλέθωσι.
βουνιὰς ἀλλ᾽ εἴσω ῥαφάνοις, εἴσω λαθαρωκοι.
γογγυλίδος δισσὴ γὰρ ἰδ᾽ ἐκ ῥαφάνοιο γενέθλη
μακρή τε στιφρή τε φαείνεται ἐν πρασιῇσι.

Κηφισιακῶν δὲ γογγυλίδων μνημονεύει Κράτης ἐν Ῥήτορσιν (I 138 K) οὕτως·

κηφισιακαῖσι γογγυλίσιν ὅμοια πάνυ.

4 περὶ Mus: μέρει A 6 γαστέρας A: cf. Hes. s. v 8 γαστέας A 9 ζακελτίδας C cf. Hes. s. ζέλκια 15 δὲ Schw: μὲν A 19 κυλίνδρωι τησεφαλωιοσ A: corr. Cas 21 ῥάφανος κείσθω Schneid 22 ἰδ᾽ ἐκ IV p. 133d: δ᾽ ἐκ A 23 τρασιῇισι A: corr p. 133 24 κηφησιακῶν A 25 οὕτως ὡς A: corr. Mus 26 κηφησιακαῖσι A ὅμοια πνεῖ Wilam

Θεόφραστος δὲ (h. pl. 7, 4, 3) γογγυλίδων φησὶν εἶναι
γένη δύο, ἄρρεν καὶ θῆλυ· γίνεσθαι δ' ἄμφω ἐκ τοῦ
αὐτοῦ σπέρματος. Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν
τῇ ἑβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 262) περὶ
τὴν Δαλματίαν φησὶ γίγνεσθαι γογγυλίδας ἀκηπεύ- d
τους καὶ ἀγρίους σταφυλίνους. Δίφιλος δ' ὁ Σίφ-
νιος ἰατρὸς 'ἡ γογγυλίς, φησί, λεπτυντική ἐστι καὶ
δριμεῖα καὶ δύσπεπτος, ἔτι δὲ πνευματωτική. κρείττων
δέ, φησίν, ἡ βουνιὰς καθέστηκεν· γλυκυτέρα γάρ ἐστι
καὶ πεπτικωτέρα πρὸς τῷ εὐστόμαχος εἶναι καὶ τρό-
φιμος. ἡ δὲ ὀπτωμένη, φησί, γογγυλὶς μᾶλλον πέττεται,
περιττότερον δὲ λεπτύνει.' ταύτης μνημονεύει Εὔβου-
λος ἐν Ἀγκυλίωνι οὕτως (II 165 K)·

ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω. e

καὶ Ἄλεξις ἐν Θεοφορήτῳ (II 325 K)·

λαλῶ Πτολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.

ἡ δὲ ταριχευομένη γογγυλὶς λεπτυντικωτέρα ἐστὶ τῆς
ἑφθῆς καὶ μάλιστα ἡ διὰ νάπυος γινομένη, ὥς φησιν
ὁ Δίφιλος.

9. ΚΡΑΜΒΗ. Εὔδημος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ
λαχάνων κράμβης φησὶν εἶναι γένη τρία, τῆς τε καλου-
μένης ἁλμυρίδος καὶ λειοφύλλου καὶ σελινούσσης· τῇ
δ' ἡδονῇ πρώτην κεκρίσθαι τὴν αλμυρίδα. 'φύεται δ' f
ἐν Ἐρετρίᾳ καὶ Κύμῃ καὶ Ῥόδῳ, ἔτι δὲ Κνίδῳ καὶ
Ἐφέσῳ· ἡ δὲ λειόφυλλος ἀνὰ πᾶσαν, φησί, χώραν
γίγνεται. ἡ δὲ σελινοῦσσα τὴν ὀνομασίαν ἔχει διὰ τὴν
οὐλότητα· ἐμφερὴς γάρ ἐστι σελίνῳ καὶ κατὰ τὴν
ἄλλην πύκνωσιν.' Θεόφραστος δὲ οὕτως γράφει

5 αλματίαν A: corr. Dalec 16 ὀπτῆς C 22 σελινουσίης et 26 σελινουσία AC: corr. Mein 27. 28 haec mutila potius quam corrupta

(h. pl. 7, 4, 4)· ʽτῆς δὲ ῥαφάνου (λέγω δὲ τὴν κράμβην) ἣ μέν ἐστιν οὐλόφυλλος, ἣ δὲ ἀγρία.ʼ Δίφιλος δʼ ὁ Σίφνιός φησι· ʽκράμβη δὲ καλλίστη γίνεται καὶ γλυκεῖα ἐν Κύμῃ, ἐν δὲ Ἀλεξανδρείᾳ πικρά. τὸ δʼ ἐκ Ῥόδου φερόμενον σπέρμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ ἐνιαυτὸν γλυκεῖαν ποιεῖ τὴν κράμβην, μεθʼ ὃν χρόνον πάλιν ἐπιχωριάζει. Νίκανδρος δʼ ἐν Γεωργικοῖς (fr. 85 Schn.)·

370 λείη μὲν κράμβη, ὁτὲ δʼ ἀγριὰς ἐμπίπτουσα
σπειρομένης πολύφυλλος ἐνήβησε πρασιῇσιν
ἢ οὔλη καπυροῖσιν ὀραμνῖτις πετάλοισιν
ἢ ἐπιφοινίσσουσα καὶ αὐχμηρῇσιν ὁμοίη
βατραχέη κύμη τε κακόχροος, ἣ μὲν ἔοικε
πέλμασιν, οἷσι πέδιλα παλίμβολα κασσύουσιν·
ἣν μάντιν λαχάνοισι παλαιόγονοι ἐνέπουσιν.

μήποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέκληκε τὴν κράμβην ἱερὰν οὖσαν, ἐπεὶ καὶ παρʼ Ἱππώνακτι ἐν τοῖς ἰάμ-
b βοις ἐστί τι λεγόμενον τοιοῦτον (II 475 B[4])·

ὁ δʼ ἐξολισθὼν ἱκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἑπτάφυλλον, ᾗ θύεσκε Πανδώρῃ
Θαργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμάκου.

καὶ Ἀνάνιος δέ φησι (II 502 B)·

καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.

καὶ Τηλεκλείδης Πρυτάνεσιν (I 216 K) ʽναὶ μὰ τὰς κράμβαςʼ ἔφη. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ (p. 224 L) ʽναὶ μὰ τὰν κράμβανʼ. Εὔπολις Βάπταις

1 λέγει δὲ vel λέγων scribendum 9 λείη μὲ A 10 σπειρομένη A: corr. Wilam ἐνηβῆσαι A: corr. Schw 11 καπυροῖσιν Iac: καὶ τύριος A ὀραμνῖτις Schneid: ὀθάμνιτις A 12 ηκαι ἐπιφ. A: corr. Cas fort. αὐχμηρῇ συνομοίη 13 κύμη δὲ Schneid 21 θαργιλίοισιν A

ὀχευομένους δὲ τοὺς κάπρους
καὶ τὰς ἀλεκτρυόνας θεωροῦσ' ἄσμενοι.

ἐπεὶ δὲ τοῦ κωμικοῦ τούτου ἐμνήσθην καὶ οἶδα τὸ
δρᾶμα τὸν Τηρέα αὐτοῦ μὴ κεκριμένον ἐν τοῖς πρώ-
τοις, ἐκθήσομαι ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, εἰς κρίσιν ἃ εἴρηκε 374
περὶ αὐτοῦ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἕκτῳ περὶ
κωμῳδίας (fr. 17 Koepke) γράφων ὧδε· "Ἀναξανδρίδης
διδάσκων ποτὲ διθύραμβον Ἀθήνησιν εἰσῆλθεν ἐφ'
ἵππου καὶ ἀπήγγειλέν τι τῶν ἐκ τοῦ ᾄσματος. ἦν δὲ
τὴν ὄψιν καλὸς καὶ μέγας καὶ κόμην ἔτρεφε καὶ ἐφόρει
ἁλουργίδα καὶ κράσπεδα χρυσᾶ. πικρὸς δ' ὢν τὸ ἦθος
ἐποίει τι τοιοῦτο περὶ τὰς κωμῳδίας· ὅτε γὰρ μὴ b
νικῴη, λαμβάνων ἔδωκεν εἰς τὸν λιβανωτὸν κατατεμεῖν
καὶ οὐ μετεσκεύαζεν ὥσπερ οἱ πολλοί. καὶ πολλὰ
ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἠφάνιζε, δυσκολαίνων
τοῖς θεαταῖς διὰ τὸ γῆρας." λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος
Ῥόδιος ἐκ Καμίρου. θαυμάζω οὖν πῶς καὶ ὁ Τηρεὺς
περιεσώθη μὴ τυχὼν νίκης καὶ ἄλλα δράματα τῶν ὁμοίων
τοῦ αὐτοῦ. καὶ Θεόπομπος δὲ ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς
θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρυόνα λέγων οὕτως (I 735 K)·

ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκὼς
ἀλεκτρυόνα τίκτουσαν ᾠὰ πάγκαλα.

καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 435 K)· c

ᾠὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυών.

καὶ πάλιν·

πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

ἐν δὲ Νεφέλαις διδάσκων τὸν πρεσβύτην περὶ ὀνό-
ματος διαφορᾶς φησι (665)·

1 verba corrupta 17 καμήρου 27. 28 ὑπηνέμια βίαι A: corr. Phot. s. v. ὑπηνέμια 28. 29 ὀνομάτων Wilam

καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἕψουσι λιπαράς, ὦ θεοί,
ἔτνος θ' ἅμ' αὐταῖς πίσινον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀπλήστῳ (II 544 K)·

ἥκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τἀγαθά,
f ῥάφανος λιπαρά, σπλαγχνίδια πολλά, σαρκία
ἁπαλώτατ', οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἐμοῖς βλίτοις
ὅμοια πράγματ' οὐδὲ ταῖς ....
θλασταῖς ἐλάαις.

Ἀλκαῖος Παλαίστρᾳ (I 762 K)·

ἤδη δ' ἧψε χύτραν ῥαφάνων.

Πολύζηλος δ' ἐν Μουσῶν γοναῖς κράμβας αὐτὰς ὀνομάζων φησί (I 792 K)·

ὑψιπέταλοί τε κράμβαι συχναί.

11. ΣΕΥΤΛΑ. τούτων φησὶν ὁ Θεόφραστος (h. pl. 7,
371 4, 4) εὐχυλότερον εἶναι τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος καὶ ὀλι-
γοσπερμότερον καὶ καλεῖσθαι Σικελικόν. ‘ἡ δὲ σευτλὶς
ἕτερον, φησί, τοῦ τεύτλου ἐστί.’ διὸ καὶ Δίφιλος ὁ
κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἥρωι δράματι (II 557 K) ἐπιτιμᾷ
τινι ὡς κακῶς λέγοντι καὶ ‘τὰ τεῦτλα τευτλίδας καλῶν’.
Εὔδημος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων δ' γένη φησὶν εἶναι
τεύτλων, σπαστόν, καυλωτόν, λευκόν, πάνδημον· τοῦτο
δ' εἶναι τῇ χρόᾳ φαιόν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος τὸ
σευτλίον φησὶν εὐχυλότερον εἶναι τῆς κράμβης καὶ
θρεπτικώτερον μετρίως· ἐκζεστὸν δὲ καὶ λαμβανόμενον
μετὰ νάπυος λεπτυντικώτερον εἶναι καὶ ἑλμίνθων
b φθαρτικόν. εὐκοιλιώτερον δὲ τὸ λευκόν, τὸ δὲ μέλαν

2 θ' ἅμ' Cas: θαῦμ' A αὐτοῖς A: corr. Mein 5 πολλὰ suspectum Meinekio σαρκίδια A: corr. Schw 6 βλίτοις Schw: βαιτοις A 17 φησί non dixit hoc Theophrastus 19 τευτλίδας Cas: τοῦ τάινας A C

οὐρητικώτερον. ὑπάρχειν δ' αὐτῶν καὶ τὰς ῥίζας εὐστομωτέρας καὶ πολυτροφωτέρας.

12. ΣΤΑΦΥΛΙΝΟΣ. 'οὗτος δριμύς ἐστι, φησὶν ὁ Δίφιλος, ἱκανῶς δὲ θρεπτικὸς καὶ εὐστόμαχος μέσως διαχωρητικός τε καὶ πνευματώδης, δύσπεπτος, οὐρητικὸς ἱκανῶς, διεγερτικὸς πρὸς ἀφροδίσια· διὸ καὶ ὑπ' ἐνίων φίλτρον καλεῖται.' Νουμήνιος δ' ἐν τῷ Ἁλιευτικῷ φησι·

φύλλων δ' ὅσσ' ἄσπαρτα τά τ' ἐρρίζωται ἀρούραις
χείματος ἠδ' ὁπόταν πολυάνθεμον εἶαρ ἵκηται, c
αὐχμηρὴν σκόλυμόν τε καὶ ἀγριάδα σταφυλῖνον,
ῥάφιν τ' ἔμπεδον καὶ καυκαλίδ' ἀγροιῶτιν.

Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν φησιν (fr. 71 Schn)·

ἐν δέ τε καὶ μαράθου καυλὸς βαθύς, ἐν δέ τε ῥίζαι
πετραίου, σὺν δ' αὐτὸς ἐπαυχμήεις σταφυλῖνος,
σμυρνεῖον σόγκος τε κυνόγλωσσός τε σέρις τε·
σὺν καὶ ἄρου δριμεῖα καταψήχοιο πέτηλα
ἠδ' ὅπερ ὄρνιθος κλέεται γάλα.

μνημονεύει τοῦ σταφυλίνου καὶ Θεόφραστος. Φαινίας δ' ἐν ε' περὶ φυτῶν γράφει οὕτως· 'κατὰ δὲ τὴν d αὐτοῦ τοῦ σπέρματος φύσιν ὁ καλούμενος σὴψ καὶ τὸ τοῦ σταφυλίνου σπέρμα.' κἀν τῷ πρώτῳ δέ φησι· 'πετασώδη τὴν τῶν σπερμάτων ἀπείληφε φύσιν ἄν-

7 haec neque ex Halieuticis neque ex Theriacis et fortasse ne Numenii quidem 9 ὅσσασπαρατα A: corr. Cas 12 καὶ ῥάφυν Di ἐμπέδιον Cas καυλίδα A: corr. Cas 15 ἐν δέ τι καὶ et οὐδ' ἔτι ῥίζαι A: corr. Bernardus 16 πετρίου A: corr. Schw επαυχμειην A: corr. Cas et Schneid 17 σμυρνίον A: corr. J. G. Schneider 19 καλέεται A: corr. Di 21 sq. sensus: *staphylini semen utile contra sepis morsum* coll. Nic. ther. 843 et quem Dalecampius attulit Dioscor. III 54 (59) 24 ἄννησον forma poetica, item paullo post μυηφόνον (coll. Nic. alex. 305)

νησον, μάραθον, σταφυλῖνος, καυκαλίς, κώνειον, κόριον, σκίλλα, ἣν ἔνιοι μυηφόνον.' ἐπεὶ δὲ ἄρου ἐμνημόνευσεν ὁ Νίκανδρος, προσαποδοτέον ὅτι καὶ Φαινίας ἐν τῷ προειρημένῳ βιβλίῳ γράφει οὕτως· 'δρακόντιον, ὃ ἔνιοι ἄρον ἀρωνια.' τὸν δὲ σταφυλῖνον Διοκλῆς ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν ἀσταφυλῖνον καλεῖ. τὸ δὲ καρτὸν καλούμενον (μέγας δ' ἐστὶν καὶ εὐαυξὴς σταφυλῖνος)
e εὐχυλότερόν ἐστι τοῦ σταφυλίνου καὶ μᾶλλον θερμαντικώτερον, οὐρητικώτερον, εὐστόμαχον, εὐοικονόμητον, ὡς ὁ Δίφιλος ἱστορεῖ.

13. ΚΕΦΑΛΩΤΟΝ. τοῦτο καὶ πράσιον καλεῖσθαί φησιν ὁ αὐτὸς Δίφιλος καὶ εὐχυλότερον εἶναι τοῦ καρτοῦ. εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ μέσως λεπτυντικόν, θρεπτικόν τε καὶ πνευματῶδες. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τὰ κεφαλωτὰ καλεῖσθαί φησι γηθυλλίδας. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα μνήμης εὑρίσκω τετυχηκὸς παρὰ μὲν Εὐβούλῳ ἐν Πορνοβοσκῷ οὕτως (II 195 K)·

f οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά·
παρα Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον,
ἕψουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας.

οἱ δὲ τὸ γήθυον καλούμενον τοῦτό φασιν εἶναι, οὗ μνημονεύει Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ (I 373 K)· ὅπερ ἐξηγούμενος δρᾶμα Δίδυμος ὅμοιά φησιν εἶναι τὰ γήθυα τοῖς λεγομένοις ἀμπελοπράσοις, τὰ δ' αὐτὰ καὶ γηθυλλίδας λέγεσθαι. μνημονεύει τῶν γηθυλλίδων καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Φιλοκτήτῃ οὕτως (p. 253 L)· 'ἐν δὲ σκόροδα

2 σκίλλα Wilam coll. Hesych. s. v: σκιάς A 3 φανίας A 5 ἀρωνια corruptum 6 καρτὸν Mus: καρω A et lemma 11 πράσειον A: corr. C 15 τηθυλλίδας A: τηθυλλίδας ἢ γηθυλλίδας C 18 ἄρτον πάλιν K 20 ἔψευσαν A: corr. Dalec 24 ἀμπελοπράσσοις A: corr. C 24. 25 ἐπιθυλλίδας AC: corr. Dalec

δύο καὶ γαθυλλίδες δύο.' Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι 372
δευτέρῳ (I 393 K)·

τῶν δὲ γηθύων
ῥίζας ἐχούσας σκοροδομίμητον φύσιν.

Πολέμων δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ Σαμοθρᾴκης
(fr. 36 Pr) καὶ κιττῆσαί φησι τῆς γηθυλλίδος τὴν Λητώ,
γράφων οὕτως· 'διατέτακται παρὰ Δελφοῖς τῇ θυσίᾳ
τῶν Θεοξενίων, ὃς ἂν κομίσῃ γηθυλλίδα μεγίστην τῇ
Λητοῖ, λαμβάνειν μοῖραν ἀπὸ τῆς τραπέζης. ἑώρακα
δὲ καὶ αὐτὸς οὐκ ἐλάττω γηθυλλίδα γογγυλίδος καὶ
τῆς στρογγύλης ῥαφανῖδος. ἱστοροῦσι δὲ τὴν Λητω b
κύουσαν τὸν Ἀπόλλωνα κιττῆσαι γηθυλλίδος· διὸ δὴ
τῆς τιμῆς τετυχηκέναι ταύτης.'

14. ΚΟΛΟΚΥΝΤΗ. χειμῶνος δὲ ὥρᾳ ποτὲ κολοκυν-
τῶν ἡμῖν περιενεχθεισῶν πάντες ἐθαυμάζομεν νεαρὰς
εἶναι νομίζοντες, καὶ ὑπεμιμνησκόμεθα ὧν ἐν Ὥραις
ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐπαινῶν τὰς καλὰς
Ἀθήνας ἐν τούτοις (I 536 K)·

ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικυούς, βότρυς, ὀπώραν,
στεφάνους ἴων, ..., κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας, c
πυόν, χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια.
ὑρίσους δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων·
ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν,
ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ.
. . . . μέγιστον ἀγαθόν, εἴπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ
ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. Β. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον·

4 σκοροδόμητον A: corr. Toup 10 δὲ Wilam: τε A τι C 15 ἐθαύμαζον A: corr. Di 20 ῥόδων, κρίνων suppl. Pors 21 ωυετος A ὠυτὸς C: corr. Di, sed diffido 22 χελιδόνα AC: corr. Pors 23 ὑρίχους Pors 24 ἄγουσιν K 26 εἶπας (εἶπες Pors) post ἀγαθόν add. Cob, fort. τοῦτ' οὐ μέγιστον — λαβεῖν;

εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο.
ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον χρήσας ἀφειλόμην ἄν.
Α. κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀθηνῶν.
d τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
Β. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φής, τιητί;
Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν.

ἐθαυμάζομεν οὖν τὰς κολοκύντας μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἐσθίοντες· χλωραί τε γὰρ ἦσαν καὶ τὸ ἴδιον ἀπεδίδοσαν τοῦ χυμοῦ. ἐτύγχανον δ' οὖσαι τῶν συντεθειμένων ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα μαγγανεύειν εἰδότων ὀψαρτυτῶν. ἐζήτει οὖν ὁ Λαρήνσιος εἰ καὶ τὴν e χρῆσιν ταύτην ἠπίσταντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· 'Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Γεωργικῶν μνημονεύει ταύτης τῆς χρήσεως σικύας ὀνομάζων τὰς κολοκύντας· οὕτως γὰρ ἐκαλοῦντο, ὡς πρότερον εἰρήκαμεν· λέγει δ' οὕτως (fr. 72 Schn)·

αὐτὰς μὴν σικύας τμήγων ἀνὰ κλώσμασι πείραις,
ἠέρι δὲ ξήρανον· ἐπεγκρεμάσαιο δὲ καπνῷ,
χείμασιν ὄφρ' ἂν δμῶες ἅλις περιχανδέα χύτρον
f πλήσαντες ῥοφέωσιν ἀεργέες, ἔνθα τε μέτρια
ὄσπρια πανσπερμηδὸν ἐπεγχεύῃσιν ἀλετρίς.
τῇ ἔνι μὲν σικύης ὅρμους βάλον ἐκπλύναντες,
ἐν δὲ μύκην σειράς τε πάλαι λαχάνοισι πλακείσας
αὐλοτέροις καυλοῖς τε μιγήμεναι εὐφαοριξη.'

373 15. ΟΡΝΕΙΣ. ἐπεὶ δὲ καὶ ὄρνεις ἐπῆσαν ταῖς κολοκύνταις καὶ ἄλλοις κνιστοῖς λαχάνοις (οὕτως δ' εἴρηκεν

2 τοῦτον A: corr. Brunck χρήσας Pors: φήσας A 3 δρῶν A: corr. Cas ἀθηναίων A: corr. Brunck 5 τιήτι A, fort. τί, εἴ τι; certe deae verba non sunt 17 τμητῶν A: corr. Schw 20 ἀεργὲς A: corr. Mus fort. ἐν δ' ἄρ' ἄμετρα vel μέτρῳ (hoc Cas) 22 κορμοὺς Wilam 23 σιρας A: corr. Schw 24 οὐλοτέροις Dalec, αὐοτέροις Wilam reliqua non capio

Ἀριστοφάνης ἐν Δηλίᾳ (I 592. II 43 K) τὰ σύγκοπτα
λάχανα, κνιστὰ ἢ στέμφυλα), ὁ *Μυρτίλος* ἔφη· 'ἀλλὰ
μὴν καὶ ὄρνίθας καὶ ὀρνίθια νῦν μόνως ἡ συνήθεια
καλεῖ τὰς θηλείας, ὧν ὁρῶ περιφερόμενον πλῆθος
(καὶ *Χρύσιππος* δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ
τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς γράφει οὕτως· 'καθάπερ
τινὲς τὰς λευκὰς ὄρνιθας τῶν μελαινῶν ἡδίους εἶναι
μᾶλλον'), ἀλεκτρυόνας δὲ καὶ ἀλεκτοριδέας τοὺς ἄρ- b
ρενας· τῶν ἀρχαίων δὲ τὸ ὄρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ
θηλυκῶς λεγόντων ἐπ' ἄλλων ὀρνέων, οὐ περὶ τούτου
τοῦ εἰδικοῦ, περὶ οὗ φησιν ἡ συνήθεια ὄρνιθας ὠνή-
σασθαι. *Ὅμηρος* μὲν οὖν φησι (β 181)·

ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.

καὶ ἀλλαχόθι θηλυκῶς (Ξ 290) 'ὄρνιθι λιγυρῇ.' καί
(*I* 323)·

ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
μάστακ', ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δέ τέ οἱ πέλει αὐτῇ.

Μένανδρος δ' ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτῃ σαφῶς τὸ ἐπὶ c
τῆς συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως (IV 118 M)·
'ἀλεκτρυών τις ἐκεκράγει μέγα. οὐ σοβήσετ' ἔξω, φησί,
τὰς ὄρνιθας ἀφ' ἡμῶν;' καὶ πάλιν·

αὕτη ποτ' ἐξεσόβησε τὰς ὄρνις μόλις.

ὀρνίθια δ' εἴρηκε *Κρατῖνος* ἐν Νεμέσει οὕτως (I 50 K)·
'τἆλλα πάντ' ὀρνίθια.' ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον
ὄρνιν ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. ὁ αὐτὸς *Κρατῖνος* ἐν τῷ d
αὐτῷ δράματι· 'ὄρνιθα φοινικόπτερον.' καὶ πάλιν
(I 48 K)·

1 *Ἀντιφάνης* Mein *κνηστὰ* superscr. ῐ C 4 *περιφερομένων* A: corr. Cas 8 *ἀλεκτορίδας* AC: corr. K 11 *ἰδικοῦ* A: corr. Mein, reliqua male truncata 21 scrib. *ὄρνις ἀφ' ἡμῶν* 25 *ὄρνιθα ἀλλὰ καὶ ὄρνιν* A: corr. C

ὄρνιθα τοίνυν δεῖ σε γίγνεσθαι μέγαν.

καὶ Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις (fr. 134 N)·

ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον.

Αἰσχύλος Καβείροις (fr. 90 N)·

ὄρνιθα δ᾽ οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

Ξενοφῶν δ᾽ ἐν δευτέρῳ Παιδείας (I 6, 39)· 'ἐπὶ μὲν τοὺς ὄρνιθας τῷ ἰσχυροτάτῳ χειμῶνι.' Μένανδρος Διδύμαις (IV 104 M)· 'ὄρνεις φέρων ἐλήλυθα.' καὶ ἑξῆς 'ὄρνιθας ἀποστέλλει' φησίν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνις λέγουσι πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρ-
e τύριον (litt. c)· ἀλλὰ καὶ Ἀλκμάν πού φησι (fr. 28 B[4])·

ἄυσαν δ᾽ ἄπρακτα νεάνιδες
ὥστ᾽ ὄρνις ἱέρακος ὑπερπταμένω.

καὶ Εὔπολις ἐν Δήμοις (I 283 K)·

οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς μὲν ἐκγεννᾶν τέκνα
ὄρνις θ᾽ ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί;

16. τὸν δ᾽ ἀλεκτρυόνα ἐκ τῶν ἐναντίων οἱ ἀρχαῖοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι. Κρατῖνος Νεμέσει (I 48 K)·

Λήδα, σὸν ἔργον· δεῖ σ᾽ ὅπως εὐσχήμονος
ἀλεκτρυόνος μηδὲν διοίσει τοὺς τρόπους,
ἐπὶ τῷδ᾽ ἐπῴζουσ᾽, ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν
f ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ᾽ ὄρνεον.

Στράττις Ψυχασταῖς (I 728 K)·

αἱ δ᾽ ἀλεκτρυόνες ἅπασαι
καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε
καὶ τα μίκρ᾽ ὀρνίθια.

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ (II 156 K)·

1 γίνεσθαι A 4 καβιροις A 8 διδυμίαις A 12 λῦσαν A: corr. Bgk 13 ὄρνιθας A: corr. ς ὑπερπταμένωι A: corr. Di 15 κρειους A μὲν Wilam: με A 16 ὄρνεις A ὁμοίως A: corr. Cas 19 εὐσχημόνως A: corr. Stephanus 21 ἐπωάζουσα A: corr. Valcken

ὀχευομένους δὲ τοὺς κάπρους
καὶ τὰς ἀλεκτρυόνας θεωροῦσ' ᾄσμενοι.

ἐπεὶ δὲ τοῦ κωμικοῦ τούτου ἐμνήσθην καὶ οἶδα τὸ δρᾶμα τὸν Τηρέα αὐτοῦ μὴ κεκριμένον ἐν τοῖς πρώτοις, ἐκθήσομαι ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, εἰς κρίσιν ἃ εἴρηκε 374 περὶ αὐτοῦ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἕκτῳ περὶ κωμῳδίας (fr. 17 Koepke) γράφων ὧδε· "Ἀναξανδρίδης διδάσκων ποτὲ διθύραμβον Ἀθήνησιν εἰσῆλθεν ἐφ' ἵππου καὶ ἀπήγγειλέν τι τῶν ἐκ τοῦ ᾄσματος. ἦν δὲ τὴν ὄψιν καλὸς καὶ μέγας καὶ κόμην ἔτρεφε καὶ ἐφόρει ἁλουργίδα καὶ κράσπεδα χρυσᾶ. πικρὸς δ' ὢν τὸ ἦθος ἐποίει τι τοιοῦτο περὶ τὰς κωμῳδίας· ὅτε γὰρ μὴ b νικῴη, λαμβάνων ἔδωκεν εἰς τὸν λιβανωτὸν κατατεμεῖν καὶ οὐ μετεσκεύαζεν ὥσπερ οἱ πολλοί. καὶ πολλὰ ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἠφάνιζε, δυσκολαίνων τοῖς θεαταῖς διὰ τὸ γῆρας.' λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος Ῥόδιος ἐκ Καμίρου. θαυμάζω οὖν πῶς καὶ ὁ Τηρεὺς περιεσώθη μὴ τυχὼν νίκης καὶ ἄλλα δράματα τῶν ὁμοίων τοῦ αὐτοῦ. καὶ Θεόπομπος δὲ ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρυόνα λέγων οὕτως (I 735 K)·

ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκὼς
ἀλεκτρυόνα τίκτουσαν ᾠὰ πάγκαλα.

καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 435 K)· c

ᾠὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυών.

καὶ πάλιν·

πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

ἐν δὲ Νεφέλαις διδάσκων τὸν πρεσβύτην περὶ ὀνόματος διαφορᾶς φησι (665)·

1 verba corrupta 17 καμήρου 27. 28 ὑπηνέμια βίαι A: corr. Phot. s. v. ὑπηνέμια 28. 29 ὀνομάτων Wilam

νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
Β. ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.

d λέγεται δὲ καὶ ἀλεκτορὶς καὶ ἀλέκτωρ. Σιμωνίδης 'ἱμερόφων' ἀλέκτωρ' ἔφη (fr. 80 [b] B[4]). Κρατῖνος Ὥραις (I 91 K)·

ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὥραν πᾶσαν καναχῶν ὀλόφωνος
ἀλέκτωρ.

εἴρηται δ' οὕτως ἐπειδὴ καὶ ἐκ τοῦ λέκτρου ἡμᾶς διεγείρει. οἱ δὲ Δωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ χ̄ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμὰν δὲ διὰ τοῦ σ̄ τὴν εὐθεῖαν ἐκφέρει (fr. 26, 4 B[4])· 'ἁλιπόρφυρος εἴαρος ὄρνις.' καὶ τὴν γενικήν (fr. 67)· 'οἶδα δ' ὀρνίχων νόμως πάντων.'

17. ΔΕΛΦΑΞ. Ἐπίχαρμος τὸν ἄρρενα χοῖρον
e οὕτως καλεῖ ἐν Ὀδυσσεῖ αὐτομόλῳ (p. 247 L)·

δέλφακά τε τῶν γειτόνων
τοῖς Ἐλευσινίοις φυλάσσων δαιμονίως ἀπώλεσα
οὐχ ἑκών· καὶ ταῦτα δή με συμβολατεύειν ἔφα
τοῖς Ἀχαιοῖσιν προδιδόμειν τ' ὤμνυέ με τὸν δέλφακα.

καὶ Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ καὶ ἀρσενικῶς εἴρηκε τὸν δέλφακα καὶ ἐπὶ τοῦ τελείου τέθεικε τοὔνομα εἰπών (II 266 K)·

τοὺς μὲν ὀρεινόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας ὑλι-
βάτους,
τοὺς δὲ πάνθηρας, ἄλλους ἀγρώστας λύκους,
λέοντας.

ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν τοὔνομα τάττει Ἀριστοφάνης

12 δι' ὀρνίχων A: corr. Hermann 17 ἐλευσινοις A cf. hymn. Cer. 266 ἀπώλεσας A: corr. Petitus 18 ἔφη A 19 προδιδόμην A 23 ὀρειονόμους Bergk ὑληβάτας C: ἠλιβάτους Mein 26 καὶ vel ἢ λέοντας Mein

Ταγηνισταῖς (I 522 K) ‘ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς ἠτριαῖον’. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν (v. 786)·

νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἕξει μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κἠρυθράν.
ἀλλ’ αἱ τράφεν λῇς, ἅδε τοι χοῖρος καλά. 375

καὶ Εὔπολις ἐν *Χρυσῷ γένει*. καὶ Ἱππῶναξ δ’ ἔφη (fr. 70^{b} B) ‘ὡς Ἐφεσίη δέλφαξ’. κυρίως δ’ αἱ θήλειαι οὕτως λεχθεῖεν ἂν αἱ δελφύας ἔχουσαι· οὕτως δὲ αἱ μῆτραι καλοῦνται καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἔνθεν ἐτυμολογοῦνται. περὶ δὲ τῆς ἡλικίας τοῦ ζῴου Κρατῖνός φησιν ἐν *Ἀρχιλόχοις* (I 12 K)·

ἤδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις.

Ἀριστοφάνης δ’ ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ἡλικιῶν φησι (p. 102 N)· ‘τῶν δὲ συῶν τὰ μὲν ἤδη συμπεπηγότα b
δέλφακες, τὰ δ’ ἁπαλὰ καὶ ἔνικμα χοῖροι. ἔνθεν τὸ Ὁμηρικὸν σαφὲς γίνεται (ξ 80)·

τά τε δμώεσσι πάρεστι
χοίρε’, ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι.’

Πλάτων δ’ ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν *Ποιητῇ* ἀρρενικῶς ἔφη (I 631 K) ‘τὸν δέλφακα ἀπῆγε σιγῇ’. ἦν δὲ καὶ παλαιὸς νόμος, ὥς φησιν Ἀνδροτίων (FHG I 375), τῆς ἐπιγονῆς ἕνεκα τῶν θρεμμάτων μὴ σφάττειν πρόβατον ἄπεκτον ἢ ἄτοκον· διὸ τα ἤδη τέλεια ἤσθιον·

ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι (ξ 81). c

καὶ νῦν δὲ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρειαν οὐ θύειν ἀμνὴν οὐδὲ τυροῦ γεύεσθαι. καὶ κατὰ χρόνον δέ τινα ἐκλιπόντων τῶν βοῶν, φησὶν ὁ Φιλόχορος (FHG I 394), νομοθετηθῆναι διὰ τὴν σπάνιν ἀπέχεσθαι αὐτοὺς τῶν

5 ἀλλ’ ἔτραφεν A 7 ἐφεστίη Mein 8 δελφύνας A: corr. C (ὡς δελφύας) 22 ἕνεκα τῶν ἑκατῶν θρ. A: corr. C 25 ἀμνεῖον C

ζώων, συνάγειν βουλομένους καὶ πληθῦσαι τῷ μὴ καταθύεσθαι. χοῖρον δ' οἱ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἱππῶναξ (fr. 40 B[4])·

σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοίρου.

d καὶ Σοφοκλῆς Ἐπιταιναρίοις (fr. 211 N)·

τοιγὰρ ἴωδὴ φυλάξαι χοῖρος ὥστε δεσμίων.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων (FHG III 188) 'εἰς Ἄσσον, φησίν, ἐπιδημήσαντί μοι οἱ Ἄσσιοι παρέστησαν χοῖρον [ὕιον] ἔχοντα τὸ μὲν ὕψος δύο καὶ ἡμίσους πήχεων, ὅλον δ' ἄρτιον πρὸς τὸ μῆκος, τῇ χροιᾷ χιόνινον. ἔφασάν τε τὸν βασιλέα Εὐμένη τὰ τοιαῦτα ἐπιμελῶς ὠνεῖσθαι παρ' αὐτῶν, διδόντα τοῦ ἑνὸς δραχμὰς τετρακισχιλίας.' Αἰσχύλος δέ φησιν (fr. 302 N)·

e ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον
τόνδ' ἐν νοτοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ
ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον;

καὶ πάλιν (fr. 303 N)·

λευκός· τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος·
ὁ χοῖρος ἕψου μηδὲ λυπηθῇς πυρί.

καὶ ἔτι (fr. 304 N)·

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός,
ἣ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά,
δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

f ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου (fr. 23 Koepke).

18. περὶ δὲ ὑῶν ὅτι ἱερόν ἐστι τὸ ζῷον παρὰ

1 συναγαγεῖν C   4 ἐν σπονδῆι A: corr. Di   ἀγρίας A   6 ἰώδη Mein   χοῖρον ὥστε δεσμίαν Cas   7 ante Ptolemaei locum supplenda fere haec: οἳ δὲ καὶ τὸν ἄρρενα χοῖρον καλοῦσιν ..   10 ὕιον om. C   16 ῥοθοῦντι Di   17 βέλτερον *Burney*   23 μ' Pors: γ' A

Κρησὶν Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιος ἐν πρώτῳ περὶ Κυζίκου φησὶν οὕτως (FHG IV 289)· ‘μυθεύουσιν ἐν Κρήτῃ γενέσθαι τὴν Διὸς τέκνωσιν ἐπὶ τῆς Δίκτης, ἐν ᾗ καὶ ἀπόρρητος γίνεται θυσία. λέγεται γὰρ ὡς 376 ἄρα Διὶ θηλὴν ὑπέσχεν ὗς καὶ τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ περιοιχνεῦσα τὸν κνυζηθμὸν τοῦ βρέφεος ἀνεπάιστον τοῖς παριοῦσιν ἐτίθει. διὸ πάντες τὸ ζῷον τοῦτο περίσεπτον ἡγοῦνται καὶ οὐκ ἄν, φησί, τῶν κρεῶν δαίσαιντο. Πραίσιοι δὲ καὶ ἱερὰ ῥέζουσιν ὑί, καὶ αὕτη προτελὴς αὐτοῖς ἡ θυσία νενόμισται.’ τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τελετῆς (FHG III 8). πεταλίδων συῶν μνημονεύει Ἀχαιὸς ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ λέγων οὕτως (fr. 8 N) ‘πεταλίδων δέ τοι συῶν ... μορφαῖς ταῖσδε πόλλ’ ἐπάιον’. πεταλίδας δ’ αὐτὰς εἴρηκε μεταφέρων b ἀπὸ τῶν μόσχων· οὗτοι γὰρ πέτηλοι λέγονται ἀπὸ τῶν κεράτων, ὅταν αὐτὰ ἐκπέταλα ἔχωσι. παραπλησίως δὲ τῷ Ἀχαιῷ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν Ἀντερινύι (fr. 25 Hi) τους σύας λαρινοὺς προσηγόρευσε μεταγαγὼν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαρινῶν βοῶν· οἳ οὕτως ἐκλήθησαν ἤτοι ἀπὸ τοῦ λαρινεύεσθαι (ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι. Σώφρων (fr. 106 Bo)· ‘βόες δὲ λαρινεύονται’) ἢ ἀπό τινος κώμης Ἠπειρωτικῆς Λαρίνης ἢ ἀπὸ τοῦ βουκο- c λοῦντος αὐτάς· Λαρῖνος δ’ οὗτος ἐκαλεῖτο.

19. εἰσαχθέντος δὲ ἡμῖν ποτε καὶ δέλφακος, οὗ τὸ μὲν ἥμισυ κραμβαλέον ἦν ἐπιμελῶς πεποιημένον, τὸ δὲ ἥμισυ ὡς ἂν ἐξ ὕδατος ἡψημένον τακερῶς, καὶ

2 sqq. ionicam dialectum non restitui 6 περιιχνεῦσα τὸν κνιζισμὸν A: corr. C 7 παροῦσιν A: corr. Eust 773, 16 (non C) 8 οὐκ ἄν K: οὓς A 10 αὐτὴ A: corr. Schw ενόμισται A: corr. C 19 μετάγων C

πάντων θαυμαζόντων τοῦ μαγείρου τὴν σοφίαν, μέγα φρονῶν ἐκεῖνος ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἔφη· 'ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὴν σφαγὴν ἔχει τις ὑμῶν ἐπιδεῖξαι ὅπου ἐγένετο ἢ πῶς αὐτοῦ ἡ γαστὴρ πεπλήρωται παντοίων ἀγαθῶν. καὶ γὰρ κίχλας ἐν ἑαυτῷ ἔχει καὶ ἄλλα ὀρνίθια ὑπο-
d γαστρίων τε μέρη χοιρείων καὶ μήτρας τόμους καὶ τῶν ᾠῶν τὰ χρυσᾶ, ἔτι δὲ ὀρνίθων 'γαστέρες αὐταῖσι μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέες' (com. inc. IV 606 M) καὶ τὰ ἐκ τῶν σαρκῶν εἰς λεπτὰ κατακνιζόμενα καὶ μετὰ πεπερίδων συμπλαττόμενα· ἰσίκια γὰρ 'ὀνομάζειν αἰδοῦμαι' (Eur. Or. 37) τὸν *Οὐλπιανόν*, καίπερ αὐτὸν εἰδὼς ἡδέως αὐτοῖς χρώμενον. πλὴν ὁ ἐμός γε συγγραφεὺς *Πάξαμος* (FHG IV 472) τῶν ἰσικίων μέμνηται. καὶ οὔ μοι φροντὶς Ἀττικῶν χρήσεων. ὑμεῖς οὖν ἐπιδείξατε πῶς τε ὁ χοῖρος ἐσφάγη καὶ πῶς ἐξ ἡμισείας μέν
e ἐστιν ὀπτός, ἑφθὸς δὲ κατὰ θάτερα.' ἔτ' οὖν ἡμῶν ἀναζητούντων ὁ μάγειρος ἔφη· 'ἀλλ' ἦ νομίζετέ με ἔλαττον πεπαιδεῦσθαι τῶν ἀρχαίων ἐκείνων μαγείρων περὶ ὧν οἱ κωμῳδιοποιοὶ λέγουσι; *Ποσείδιππος* μὲν ἐν *Χορευούσαις*· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τοὺς μαθητὰς τάδε (IV 521 M)·

20. μαθητὰ Λεύκων οἵ τε συνδιάκονοι
ὑμεῖς· ἅπας γάρ ἐστιν οἰκεῖος τόπος
ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι· τῶν ἡδυσμάτων
πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ
f ἀλαζονεία· το καθ' ὅλου δὲ τῶν τεχνῶν
ὄψει σχεδόν τι . . . . τοῦθ' ἡγούμενον.
ξεναγὸς οὗτος ὅστις ἂν θώρακ' ἔχῃ

6 χοίρων A: corr. C 7 γαστέρας C 8 πλέας (om. C) Schw 9 ἐκ σαρκῶν C 24 λαλεῖν Cas: ἄλλειν A 26 ἀλαζονείαι A 27 ὄψεις δ' ἔχοντι A: corr. Pors fort. σχεδὸν πασῶν σὺ

φολιδωτὸν ἢ δράκοντα σεσιδηρωμένον,
ἐφάνη Βριάρεως· ἂν τύχῃ δ', ἐστὶν λαγώς.
ὁ μάγειρος ἂν μὲν ὑποδιακόνους ἔχων
πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσίῃ,
κυμινοπρίστας πάντας ἢ λιμοὺς καλῶν, 377
ἔπτηξ' ἕκαστος εὐθύς. ἂν δ' ἀληθινὸν
σαυτὸν παραβάλλῃς, καὶ προσεκδαρεὶς ἄπει.
ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώραν δίδου,
καὶ τὰ στόμια γίνωσκε τῶν κεκλημένων.
ὥσπερ γὰρ εἰς τἀμπόρια, τῆς τέχνης πέρας
τοῦτ' ἔστιν, ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα.
διακονοῦμεν νῦν γάμους· τὸ θῦμα βοῦς·
ὁ διδοὺς ἐπιφανής, ἐπιφανὴς ὁ λαμβάνων· b
τούτων γυναῖκες ἱέρειαι Θεᾷ, Θεῷ,
κορύβαντες, αὐλοί, παννυχίδες, ἀναστροφή·
ἱππόδρομος οὗτός ἐστί σοι μαγειρικῆς.
μέμνησο καὶ σὺ τοῦτο.

καὶ περὶ ἑτέρου δὲ μαγείρου (ὄνομα δ' ἐστὶ Σεύθης) ὁ αὐτός φησιν ποιητὴς οὕτως (IV 523 M)·

ἰδιώτης μέγας
αὑτοῖς ὁ Σεύθης· οἶσθας, ὦ βέλτισθ', ὅτι c
ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐθὲν δοκεῖ.
οἱ πολέμιοι πάρεισιν· ὁ βαθὺς τῇ φύσει
στρατηγὸς ἔστη καὶ τὸ πρᾶγμ' ἐδέξατο.
πολέμιός ἐστι πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος.
κινεῖ γὰρ ἀθρόος οὗτος· εἰσελήλυθεν,

3 et 6 ἐὰν AC 5 καλῶς AC: corr. Grot 6 ἐπιτηξ' A ἔπειτ' ἦξεν C: corr. Cas 7 παραβάλῃς C 11 ἄνευ A: corr. C 14 τῇ θεᾶι θεοί A: corr. Wilam, cf. Dittenb. syll. 13, 39 21 σευήθης A οἶσθα A: corr. Pierson 24 ἕστηκεν καὶ AC: corr. Cas 26 πίνει AC: corr. Grot

ἐκ πεντεκαίδεχ' ἡμερῶν προηλπικὼς
τὸ δεῖπνον, ὁρμῆς μεστός, ἐκκεκαυμένος,
τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις. νόει
ὄχλου τοιούτου ῥαχίαν ἠθροισμένην.

d 21. ὁ δ' ἐν τοῖς Εὔφρονος Συνεφήβοις μάγειρος ἀκούσατε οἷα παραινεῖ (IV 492 M)·

ὅταν ἐρανισταῖς, Καρίων, διακονῇς,
οὐκ ἔστι παίζειν οὐδ' ἃ μεμάθηκας ποιεῖν.
ἐχθὲς κεκινδύνευκας· οὐδεὶς εἶχέ σοι
κωβιὸς ὅλως γὰρ ἧπαρ, ἀλλ' ἦσαν κενοί·
ἐγκέφαλος ἠλλοίωτο. δεῖ δέ, Καρίων,
ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν,
Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην,
μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν αἰτήσῃς, ἁπλῶς
e εἶναι δίκαιον, οἷ δὲ νῦν βαδίζομεν
εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον. ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ,
ἐμὸς εἶ μαθητὴς καὶ μάγειρος οὐ κακός.
ὁ καιρὸς εὐκτός· ὠφελοῦ. φιλάργυρος
ὁ γέρων, ὁ μισθὸς μικρός· εἴ σε λήψομαι
νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας,
ἀπόλωλας. εἴσω πάραγε· καὶ γὰρ αὐτὸς οὑτοσὶ
προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.

f 22. μέγας δέ ἐστι σοφιστὴς καὶ οὐδὲν ⟨ἥττων⟩ τῶν ἰατρῶν εἰς ἀλαζονείαν καὶ ὁ παρὰ Σωσιπάτρῳ μάγειρος ἐν Καταψευδομένῳ λέγων ὧδε (IV 482 M)·

οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη,

1 προσηλπικὼς A: corr. C 2 ἐκλελυμένος AC: corr. Cob 3 ὁπότε (sic) κατὰ χειρὸς Cob 4 ῥακίαν A: corr. Mein 11 ὁ κέφαλος (antea οὑγκέφαλος) Mein 14 αἰτήσαις A: corr. Di 15 οὗ A: corr. Di 21 latet interpolatio 22 προσέρχεσθ' A 23 ἥττων add. Cas 24 ἀλαζονίαν A

ἂν κατανοήσῃς, ἐστὶν ἡμῶν, Δημύλε,
ἀλλὰ πέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
εἶναι μάγειροί φασιν οὐθὲν εἰδότες·
ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται.
ἐπεὶ μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινόν, 378
ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον
καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ μαθήματα
ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ', ἕτερόν σοι τυχὸν
φανήσεται τὸ πρᾶγμα. τρεῖς ἡμεῖς ⟨μόνοι⟩
ἐσμὲν ἔτι λοιποί, Βοιδίων καὶ Χαριάδης
ἐγώ τε· τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου. ΔΗ. τί φῄς;
Α. ἐγώ; τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σῴζομεν
τὸ Σίκωνος· οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν. b
ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν . . . .
ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν.
περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους·
ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.
πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.
ΔΗ. ἆρα σύ με κόπτειν οἷος εἶ γε, φίλτατε;
Α. οὔκ, ἀλλ' ἐν ὅσῳ προσέρχετ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς
μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος, c
ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὔκαιρον χρόνον.
ΔΗ. Ἄπολλον, ἐργῶδές ⟨γ'⟩. Α. ἄκουσον, ὦγαθέ·
δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρώτιστα μὲν
περὶ τῶν μετεώρων τάς τε τῶν ἄστρων δύσεις
καὶ τὰς ἐπιτολὰς καὶ τὸν ἥλιον πότε
ἐπὶ τὴν μακράν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν

1 et 5 ἐὰν A 2 πέπαυται AC: corr. Pors 9 μόνοι add. Cas (μόνον Grot) 12 ἐρῶ Mein 14 et 15 post 16 transponit Hirschig 14 ΔΗ. βαβαί add. Mein 19 fort. με et γε transponenda 23 γ' add. Di

ἐπάνεισι κἂν ποίοισίν ἐστι ζῳδίοις.
τὰ γὰρ ὄψα, φασί, πάντα καὶ τὰ βρώματα σχεδὸν
d ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὅλης συντάξεως
ἑτέραν ἐν ἑτέροις λαμβάνει τὴν ἡδονήν.
ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα τὴν ὥραν ἰδὼν
τούτων ἑκάστοις ὡς προσήκει χρήσεται,
ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τυντλάζεται.
πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως
ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται.
ΔΗ. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ'; *Α.* ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω·
τοὐπτάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς
e λαβεῖν ὅσον δεῖ καὶ τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν
ἐστίν, μεγάλην χρείαν τιν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει.
ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κἀκεῖ διαφορὰν
εἴωθε τοῖς ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινα.
τί οὖν ἔτι σοι δίειμι τὰ στρατηγικὰ
— — —
ἔχω γε τὸν μάγειρον. ἡ τάξις σοφὸν
ἁπανταχοῦ μέν ἐστι κἂν πάσῃ τέχνῃ,
f ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν.
τὸ γὰρ παραθεῖναι κἀφελεῖν τεταγμένως
ἕκαστα καὶ τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν,
πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βάδην,
καὶ πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον καὶ πότε
εὔκαιρον αὐτῶν ἐστι τῶν ὄψων τὰ μὲν
θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως,
τὰ δ' ὅλως ἀποψύξαντα, ταῦτα πάντα . . .

2 φασί om. C, del. Mein 4 ἑτέροις Mein: αὐτοῖς AC 6 προσῆκε A: corr. C 11 τοὐπτάνειον AC καταβάλλεσθαι A: corr. C 12 λαμβάνειν AC: corr. Cas 15 ἔψοῦσιν AC: corr. Dobr 16 τί οὖν Cas: τοιοῦτον A om. C lacunam not. Di 27 δὴ suppl. Mus

ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται 379
μαθήμασιν. ΔΗ. τίς δή τι παραδείξας ἐμοὶ
τὰ δέοντ' ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε.

23. καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξιδι δὲ ἐν Μιλησίοις μάγειρος οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε (II 351 K)·

οὐκ ἴστε ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν ὅτι
οὐχ ἁρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
μόνος καθέστηκ', ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
συμβάλλεταί τις, ἂν καλῶς χρῶνται, μερίς.
Β. ποῖόν τι; δεῖ γὰρ κἀμὲ τὸν ξένον μαθεῖν. b
Α. τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον
δεῖ τοὖψον, ἄλλο δ' οὐδέν. ἂν μὲν οὖν τύχῃ
ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν
εἰς καιρὸν ἐλθών, ὠφέλησε τὴν τέχνην·
ἂν δ' ὑστερίζῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,
ὥστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν,
ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.
Β. εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω.
Α. ἑστήκαθ' ὑμεῖς· κάεται δ' ἐμοὶ τὸ πῦρ· c
ἤδη πυκνοὶ δ' ᾄττουσιν Ἡφαίστου κύνες
κούφως πρὸς αἴθραν, οἷς τὸ γίνεσθαί θ' ἅμα
καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις
μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὁρώμενος.

24. Εὔφρων δέ, οὗ καὶ πρὸ βραχέος ἐμνήσθην, ἄνδρες δικασταί, (δικαστὰς γὰρ ὑμᾶς οὐκ ὀκνήσαιμ' ἂν

2 σιγῶντι παραδ. K 3 fort. καὐτὸς 7 οὐκ ἀρχ. A: corr. Bothe 10 // οἷον A: corr. Pors 12 τοὖψον Pierson: τοῦτον A 13 κρινῶν Heimsoeth 19 Β. add. Mein 22 οἶσθ' ὃ γίν. A: corr. Petavius 25 βραχέως A

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Κωμασταῖς βραχέως (p. 244 L)·

σηπίας τ' ἄγον νεούσας πέρδικάς τε πετομένους.

φησὶ δ' Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζῴου τάδε (p. 287 R)· 'ὁ πέρδιξ ἐστὶ μὲν χερσαῖος, σχιδανόπους, ζῇ δὲ ἔτη πεντεκαίδεκα, ἡ δὲ θήλεια καὶ πλείονα. πολυχρονιώτερα γὰρ ἐν τοῖς ὄρνισι τῶν ἀρρένων τὰ θήλεα.
b ἐπῳάζει δὲ καὶ ἐκτρέφει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. ὅταν δὲ γνῷ ὅτι θηρεύεται, προελθὼν τῆς νεοττιᾶς κυλινδεῖται παρὰ τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος, ἐλπίδα ἐμποιῶν τοῦ συλληφθήσεσθαι, ἐξαπατᾷ τε ἕως ἂν ἀποπτῶσιν οἱ νεοττοί· εἶτα καὶ αὐτὸς ἐξίπταται. 42. ἐστὶ δὲ τὸ ζῷον κακόηθες καὶ πανοῦργον, ἔτι δὲ ἀφροδισιαστικόν. διὸ καὶ τὰ ᾠὰ τῆς θηλείας συντρίβει, ἵνα ἀπολαύῃ τῶν ἀφροδισίων. ὅθεν ἡ θήλεια γιγνώσκουσα ἀποδιδράσκουσα τίκτει.' τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνέων (fr. 100[c] 3 Schn). μάχονται δὲ καὶ
c οἱ χῆροι αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ ἡττηθεὶς ὀχεύεται ὑπὸ τοῦ νικήσαντος. Ἀριστοτέλης δέ φησιν (h. a. p. 614 a 2) ὅτι τὸν ἡττηθέντα πάντες ἐν μέρει ὀχεύουσιν. ὀχεύουσι δὲ καὶ οἱ τιθασοὶ τοὺς ἀγρίους. ἐπειδὰν δὲ κρατηθῇ τις ὑπὸ τοῦ δευτέρου, οὗτος λάθρᾳ ὀχεύεται ὑπὸ τοῦ κρατιστεύσαντος. γίνεται δὲ τοῦτο κατά τινα ὥραν τοῦ ἔτους, ὡς καὶ ὁ Μύνδιός φησιν Ἀλέξανδρος. νεοττεύουσι δὲ ἐπὶ γῆς οἱ ἄρρενες καὶ αἱ θήλειαι, διελόμενοι ἕκαστοι οἶκον. ἐπὶ δὲ τὸν θηρεύοντα πέρδικα ὠθεῖται ὁ τῶν ἀγρίων ἡγεμὼν μαχούμενος· ἁλόντος δὲ τούτου ἕτερος ἔρχεται μαχού-
d μενος. καὶ ὁπόταν μὲν ἄρρην ᾖ ⟨ὁ⟩ θηρεύων, τοῦτο

2 ἄγαν ἐούσας A: corr. Schw, fort. ἄγει 18 sqq. male haec omnia ex Aristotele exscripta 26. 27 μαχόμενος AC: *corr.* Schneid 28 ὁ add. ex Arist

λεπτὸν ἔριφον καὶ μικρόν. οὐκ ἦν ἐκφορὰ 380
Λύκῳ κρεῶν τότ' οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ.
ἑτέρους πορίσασθαι δύ' ἐρίφους ἠνάγκασας·
τὸ γὰρ ἧπαρ αὐτῶν πολλάκις σκοπουμένων
καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθὼν
ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρόν.
πολὺν ἐποίησας θόρυβον· οὐκ εἶχεν νεφρόν.
ἔλεγον. ἔκυπτον οἱ παρόντες ἀποβολῇ. b
ἔθυσαν ἕτερον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν
τὴν καρδίαν εἶδόν σε καταπίνοντ' ἐγώ . . .
πάλαι μέγας εἶ, γίνωσκε· τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν
λύκον διὰ κενῆς σὺ μόνος εὕρηκας τέχνην.
χορδῆς ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους
δύ' ἐχθὲς ὠμοὺς εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας
καὶ πρὸς τὸ δίχορδον ἐτερέτιζες. ᾐσθόμην·
ἐκεῖνο δρᾶμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον. c

25. μή τις τούτων τῶν δευτέρων ἑπτὰ σοφῶν ὀνομασθέντων τοιοῦτόν τι ἐπενόησε περὶ τοῦ χοίρου, πῶς καὶ τὰ ἐντὸς πεπλήρωται καὶ τὸ μὲν ὀπταλέον ἐστὶν αὐτοῦ, τὸ δὲ ἑφθόν, αὐτὸς δ' ἐστὶν ἄσφακτος;' δεομένων οὖν ἡμῶν καὶ λιπαρούντων δεικνύναι τὴν σοφίαν, 'οὐκ ἐρῶ, φησί, τῆτες, μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας (Dem. cor. 208)| καὶ πρὸς ἔτι τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας.' ἔδοξεν οὖν πᾶσι διὰ τὸν τηλικόνδε ὅρκον d
μὴ βιάζεσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἐπ' ἄλλο δέ τι τῶν παραφερομένων τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς

2 τότε λευκω κρεων A: corr. Pors, fort. τότε σοι, Λύκε, κρεῶν 4 κοπουμένων A: corr. Cas 6 τὼ νεφρώ et 7 νεφρώ Dobr 7. 8 'οὐκ ἔχει ν.', ἔλεγον Schw, sed v. 8 corruptus 9 πάνυ A: corr. Tyrwhitt post v. 10 hoc requiro *ita etiam tertium haedum mactare coacti sunt* 13. 14 despero 26 το . . χεῖρας A: corr. Cas

ἔφη· ‘μὰ τοὺς ἐν Ἀρτεμισίῳ κινδυνεύσαντας, οὐδείς τινος γεύσεται πρὶν λεχθῆναι ποῦ κεῖται τὸ παραφέρειν. τὰ γὰρ γεύματα ἐγὼ οἶδα μόνος.’ καὶ ὁ Μάγνος ἔφη· ‘Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι (I 511 K)·

τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;

e Σώφρων δ’ ἐν γυναικείοις κατακοινότερον κέχρηται λέγων (fr. 20 Bo)· ‘παράφερε, Κοικόα, τὸν σκύφον μεστόν.’ καὶ Πλάτων δ’ ἐν Λάκωσιν ἔφη (I 621 K) ‘πάσας παραφερέτω.’ Ἄλεξις Παμφίλῃ (II 360 K)·

παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἶτα παραφέρων
ἀγαθῶν ἁμάξας . . .

περὶ δὲ τῶν γευμάτων ἃ σαυτῷ προὔπιες ὥρα σοι λέγειν, Οὐλπιανέ. τὸ γὰρ γεῦσαι ἔχομεν ἐν Εὐπόλιδι ἐν Αἰξί (I 260 K)·

τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβών.’

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ‘Ἔφιππος, ἔφη, ἐν Πελταστῇ (II 261 K) ‘ἔνθ’ ὄνων ἵππων τε στάσεις καὶ γεύματα οἴνων.’ Ἀντιφάνης δ’ ἐν Διδύμοις (II 45 K)·

οἰνογευστεῖ, περιπατεῖ
ἐν τοῖς στεφάνοις.’

26. ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη· ‘λέξω τοίνυν κἀγὼ οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν (Ar. Nub. 961), ἀλλ’ εὕρεσιν ἐμήν (ἵνα μὴ ὁ αὐλητὴς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὔβουλος ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ ἔφη (II 184 K)·

381 ἀλλ’ ἠκούσαμεν
καὶ τοῦτο, νὴ τὴν Ἑστίαν, οἴκοι ποθ’ ὡς
⟨ὅσ’⟩ ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτῃ, τύπτεται,
ὥς φασιν, αὐλητὴς παρ’ ὑμῖν.

7 περίφερε A: corr. Dalec 9 περιφερέτω A: corr. Schw 13 παρ’ Εὐπόλιδι Di 17 ὠνίων ἵππων στάσεις Wilam 27 ὅσ’ add. Schw 28 φησιν A: corr. Grot ὁ αὐλητὴς A

Φιλύλλιός τε ἢ ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησίν (I 784 K)·
ὅ τι ἂν τύχῃ
μάγειρος ἀδικήσας, τὸν αὐλητὴν λαβεῖν
πληγάς)
περὶ ἡμιόπτου καὶ ἡμιέφθου καὶ ἀσφάκτου γεμιστοῦ
χοίρου. ὁ μὲν χοῖρος ἐσφάγη ὑπὸ τὸν ὦμον σφαγὴν
βραχεῖαν', καὶ ἐπέδειξεν. 'ἔπειτα ἀπορρεύσαντος τοῦ b
πολλοῦ αἵματος πάντα τὰ ἐντοσθίδια μετὰ τῆς ἐξαι-
ρέσεως (εἴρηται γὰρ καὶ ἐξαίρεσις, ὦ στωμυλῆθραι
δαιταλεῖς) διακλύσας ἐπιμελῶς οἴνῳ πολλάκις ἐκρέμασα
ἐκ ποδῶν. εἶτα πάλιν οἴνῳ διέβρεξα καὶ προεψήσας
μετὰ πολλοῦ πιπέρεως τὰ προειρημένα χναυμάτια ἔβυσα
διὰ τοῦ στόματος, πολλὸν ἐπιχέας ζωμὸν εὖ πάνυ πε-
ποιημένον. καὶ μετὰ ταῦτα περιέπλασα τοῦ χοίρου
τὴν ἡμίσειαν, ὡς ὁρᾶτε, ἀλφίτοις πολλοῖς κριθῆς ἀνα-
δεύσας αὐτὰ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. ἔπειτ' ἐνέθηκα κριβάνῳ c
ὑποθεὶς τράπεζαν χαλκῆν ἐστάθευσά τε τῷ πυρί, ὡς
μήτε κατακαῦσαι μήτ' ὠμὸν ἀφελεῖν. καὶ τῆς φορίνης
ἤδη γενομένης κραμβαλέας εἴκασα καὶ τἄλλο μέρος
ἡψῆσθαι ἀποβαλὼν τ' αὐτοῦ τὰ ἄλφιτα οὕτω φέρων
ὑμῖν παρέθηκα. 27. τὴν δ' ἐξαίρεσιν, ὦ καλέ μου
Οὐλπιανέ, Διονύσιος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τοῖς Ὁμω-
νύμοις τῷ δράματι οὕτως εἴρηκε ποιήσας τινὰ μάγειρον
πρὸς τοὺς μαθητὰς διαλεγόμενον (II 425 K)·
ἄγε δὴ Δρόμων νῦν, εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν d

1 φιλυλαιος A 5. 6 περὶ — χοίρου fort. in lemmatis locum revocanda 9 verba στωμυλῆθραι δαιταλῆς videntur Aristophanis esse, cf. litt. a 11 προσεψήσας AC: corr. Cas 13 πολλὸν ἐπιχέας ζωμόν iambographi fragmentum totamque praeterea descriptionem ex poetarum frustulis compositam esse vidit Mein πάνυ A: μάλα C 15 κριθῶν C 25 δρίμων A: corr. Mus

d ἐστὶ κατάλοιπον μέροπας ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν.
'οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμὼν οὐδεὶς ὅλως;'
οὐκ οἴομαί γε Δαιτυμών. ἐλογιζόμην·
ἥξει Φιλῖνος, Μοσχίων, Νικήρατος,
ὁ δεῖν', ὁ δεῖνα· κατ' ὄνομ' ἀνελογιζόμην·
οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἷς μοι Δαιτυμών.
οὐδεὶς παρέσται, φημί. 'τί λέγεις; οὐδὲ εἷς;'
σφόδρ' ἠγανάκτησ' ὥσπερ ἠδικημένος,
εἰ μὴ κέκληκα Δαιτυμόνα. καινὸν πάνυ.
e 'σῦν ἄρα θύεις ἐρυσίχθον';' οὔκ, ἔφην ἐγώ.
'βοῦν δ' εὐρυμέτωπον;' οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε.
'μῆλα θυσιάζεις ἆρα;' μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ,
οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ'. 'οὔκουν, ἔφη,
τὰ μῆλα πρόβατα;' ⟨μῆλα πρόβατ';⟩ οὐ μανθάνω
. . . . . τούτων οὐδὲν οὐδὲ βούλομαι.
ἀγροικότερός εἰμ'· ὥσθ' ἁπλῶς μοι διαλέγου.
f '"Ομηρον οὐκ οἶσθα λέγοντα;' καὶ μάλα
ἐξῆν ὃ βούλοιτ', ὦ μάγειρ', αὐτῷ λέγειν.
ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο, πρὸς τῆς Ἑστίας;
'κατ' ἐκεῖνον ἤδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι.'
Ὁμηρικῶς γὰρ διανοεῖ μ' ἀπολλύναι;
'οὕτω λαλεῖν εἴωθα.' μὴ τοίνυν λάλει
οὕτω παρ' ἔμοιγ' ὤν. 'ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας
383 δραχμὰς ἀποβάλω, φησί, τὴν προαίρεσιν;
τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο.' τοῦτο δ' ἐστὶ τί;
'κριθαί.' 'τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιπλοκὰς λέγεις;
'πηγὸς πάρεστι;' πηγός; οὐχὶ λαικάσει,

2 οὐδὲ εἷς AC 7 οὐδὲ εἷς παρέσται AC 9 δαιτυμόνας AC: corr. ς 10 σῦν Wilam: οὐδ' AC θύει A: corr. C 14 suppl. Cobet 17 "Οημρος C οἶσθα AC: οἶσθας Di, fort. "Ομηρος, οὐκ οἶσθ', ἔλεγε ταῦτα 18 βούλει τω A: corr. Cas et Coraes 21 διανοῇ C 27 λεκας εἰ A: corr. Coraes

ἐρεῖς σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν;
'ἀτάσθαλός γ' εἶ, πρέσβυ, φησ'· ἅλας φέρε.'
τοῦτ' ἔστι πηγός; 'ἀλλὰ δεῖξον χέρνιβα.'
παρῆν. ἔθυεν, ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα
τοιαῦθ' ἃ μὰ τὴν Γῆν οὐδὲ εἷς ἤκουσεν ἄν,
μίστυλλα, μοίρας, δίπτυχ', ὀβελούς, ὥστε με b
τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων
σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν ῥημάτων,
πλὴν ἱκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν
ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε. τὸν δ' οὐκ ἂν ταχὺ
ἔπεισεν ἡ Πειθὼ μὰ τὴν Γῆν οἶδ' ὅτι.

30. *περίεργον δ' ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τὸ πολὺ τῶν μαγείρων γένος περί τε τὰς ἱστορίας καὶ τὰ ὀνόματα. λέγουσι γοῦν αὐτῶν οἱ λογιώτατοι 'γόνυ κνήμης ἔγγιον' καὶ 'περιῆλθον Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην'. ἐπιτιμῶντες δέ τινί φασιν μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποιεῖν. ἐγὼ δὲ ἕνα τῶν ἀρχαίων μαγείρων τεθαύμακα πείρᾳ τῆς τέχνης ἧς εἰσηγήσατο ἀπολαύσας. παράγει δ' αὐτὸν Ἄλεξις ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε* (II 341 K)· c

ἧψε, μοὐδόκει,
πνικτόν τι ὄψον δελφάκειον, ΓΛ. ἡδύ γε.
Α. ἔπειτα προσκέκαυκε. ΓΛ. μηδὲν φροντίσῃς·
ἰάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἐστί. Α. τῷ τρόπῳ;
ΓΛ. ὄξος λαβὼν ἦν εἰς λεκάνην τιν' ἐγχέας d
ψυχρόν, ξυνιεῖς, εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν
εἰς τοὖξος ἐνθῇς· διάπυρος γὰρ οὖσ' ἔτι
ἕλξει δι' αὑτῆς νοτίδα καὶ ξυμουμένη

1 fort. *σαφέστερόν τ' ἐρεῖς* 7 *φιλτα* A: corr. Mus fort. *βιβλίον* 8 *ἕκαστον* Cob 9 *ἱκετευωγ'* A: corr. Pors 10 *τάχα* Mein 20 *μοι δοκεῖ* A: corr. Hirschig 21 *τιν' ὄψον δελφακιον* A: corr. Di, *ὄψον τι πνικτὸν* Kock 26 *ἐνθείς* A: corr. Dobr

ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους
σομφάς, δι' ὧν την ὑγρασίαν ἐκδέξεται·
τὰ κρέα δ' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα,
ἔγχυλα δ' ἀτρεμεὶ καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.
Α. Ἄπολλον, ὡς ἰατρικῶς. ὦ Γλαυκία,
e ταυτὶ ποιήσω. ΓΛ. καὶ παρατίθει γ' αὐτά, παῖ,
ὅταν παρατιθῇς, μανθάνεις, ἐψυγμένα.
ἀτμὶς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηδήσεται
ταῖς ῥισίν, ἀλλ' ἄνω μάλ' εἰσι καταφαγών.
Α. πολλῷ γ' ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἦσθ' ἄρα
λογογράφος ἢ μάγειρος. ὃ λέγεις οὐ λέγεις·
τέχνην δ' ὀνειδίζεις.

31. καὶ μαγείρων μὲν ἅλις, ἄνδρες δαιταλεῖς, μὴ καί
f τις αὐτῶν τὰ ἐκ Δυσκόλου Μενάνδρου βρενθυόμενος λαρυγγίσῃ τάδε (IV 108 M)·

οὐδὲ εἷς
μάγειρον ἀδικήσας ἀθῷος διέφυγεν·
ἱεροπρεπής πώς ἐστιν ἡμῶν ἡ τέχνη.

ἐγὼ δ' ὑμῖν, κατὰ τὸν ἥδιστον Δίφιλον (II 570 K),

παρατίθημ' ὁλοσχερῆ
ἄρν' ἐς μέσον σύμπτυκτον, ὠνθυλευμένον,
χοιρίδια περιφόρινα κρομβώσας ὅλα,
δούρειον ἐπάγω χῆνα τῷ φυσήματι.

384 32. ΧΗΝ. περιενεχθέντων δὲ τούτων καὶ ἄλλων χηνῶν περιττῶς ἐσκευασμένων ἔφη τις 'οἱ χῆνες

2 εἰσδέξεται Mein   3 τὰ κρέ' ἡδέ' ἔσται κοὐκ Iac   4 ἔνχυλα A   9 ἀνωμαλίσει corr. Scaliger fort. εἶσι κατ' ὀροφὴν vel ἀτμὸς (Schw) — εἶσιν διαλαθών   10 πολλῶν τ' A: corr. Cas   22 περιφορεινα A: corr. Di   23 δουριον A intellege *anserem ita tumidum* (i. e. *saginatum*) *ut anser Troianus* (i. e. *aliis inclusis animalibus gravidus*, cf. Macrob. sat. 3, 13, 13) *esse videatur*

σιτευτοί'. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς 'ὁ δὲ σιτευτὸς χὴν παρὰ τίνι;' πρὸς ὃν ὁ Πλούταρχος· 'Θεόπομπος μὲν ἔφη ὁ Χῖος ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς (FHG I 281) κἀν τῇ τρισκαιδεκάτῃ δὲ τῶν Φιλιππικῶν Ἀγησιλάῳ τῷ Λάκωνι εἰς Αἴγυπτον ἀφικομένῳ πέμψαι τοὺς Αἰγυπτίους χῆνας καὶ μόσχους σιτευτούς. καὶ Ἐπιγένης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Βάκχαις φησίν (II 417 K)·

ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα ἔτρεφέν μοι λαβὼν
σιτευτόν.

καὶ Ἀρχέστρατος ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι b
(fr. 58 R)·

[ὡς] καὶ σιτευτὸν χηνὸς ὁμοῦ σκεύαζε νεοττόν,
ὀπτὸν ἁπλῶς καὶ τόνδε.

σὺ δὲ ἡμῖν, ὦ Οὐλπιανέ, δίκαιος εἶ λέγειν, ὁ περὶ πάντων πάντας ἀπαιτῶν, ποῦ μνήμης ἠξίωται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ πολυτελῆ ταῦτα τῶν χηνῶν ἥπατα. ὅτι γὰρ χηνοβοσκοὺς οἴδασι μάρτυς Κρατῖνος ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ λέγων (I 26 K)· 'χηνοβοσκοί, βουκόλοι.' Ὅμηρος δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς εἴρηκεν (ο 161)· 'αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων.' καί (ο 174)·

ὥς ὅδε χῆν' ἥρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ. c

καί (τ 536)·

χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
ἐξ ὕδατος.

χηνείων δὲ ἡπάτων (περισπούδαστα δὲ ταῦτα κατὰ τὴν Ῥώμην) μνημονεύει Εὔβουλος ἐν Στεφανοπώλισι λέγων οὕτως (II 199 K)·

8. 9 χῆνα σιτευτὸν λαβὼν | ἔτρεφέ με Di, fort. ἀνέτρεφέ μοι 12 ὡς del. Schw σιτευτοῦ A: corr. Ribb σκευάζει A: corr. Schw 20 αρπιν χῆνα A 24 debebant plura exscribi ut genus masculinum appareret 26 εὔπολις A: corr. Cas στεφανοπώλησι A

εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἧπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις.'

33. ἦσαν δὲ καὶ ἡμίκραιραι πολλαὶ δελφάκων. μνημονεύει δ' αὐτῶν Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ (IV 568 M)·

d εἰσῆλθεν ἡμίκραιρα τακερὰ δέλφακος.
Β. ταύτης μὰ τὸν Δί' οὐχὶ κατέλιπον λέγω
οὐδέν.

μετὰ δὲ ταῦτα ὁ καλούμενος κρεωκάκκαβος. κρέα δ' ἐστὶ ταῦτα συγκεκομμένα μεθ' αἵματος καὶ λίπους ἐν ζωμῷ γεγλυκασμένῳ. 'λέγειν δὲ οὕτως Ἀριστοφάνης ⟨φησὶν⟩ ὁ γραμματικὸς (p. 219 N) 'Ἀχαιούς', ὁ Μυρτίλος ἔφη. ''Ἀντικλείδης δ' ἐν η' Νόστων (fr. 8 M) 'ἐν δείπνῳ, φησίν, μελλόντων Χίων ὑπ' Ἐρυθραίων
e ἐξ ἐπιβουλῆς ἀναιρεῖσθαι μαθών τις τὸ μέλλον γίνεσθαι ἔφη·

ὦ Χῖοι, πολλὴ γὰρ Ἐρυθραίους ἔχει ὕβρις·
φεύγετε δειπνήσαντες ὑὸς κρέα μηδὲ μένειν βοῦν.'

ἀναβράστων δὲ κρεῶν μνημονεύει Ἀριστομένης Γόησιν οὕτως (I 691 K)· . . . . . καὶ ὄρχεις ἤσθιον, οὓς καὶ νεφροὺς ἐκάλουν· Φιλιππίδης ἐν τῇ Ἀνανεώσει Γναθαίνης τῆς ἑταίρας τὸ γαστρίμαργον ἐμφανίζων λέγει (IV 468 M)·

ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἧκ' ὄρχεις φέρων
f πολλούς. τα μὲν οὖν γύναια τἄλλ' ἠκκίζετο,
ἡ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαινα γελάσασα . . . .
'καλοί γε, φησίν, οἱ νεφροί, νὴ τὴν φίλην
Δήμητρα.' καὶ δύ' ἁρπάσασα κατέπιεν,

5 εἰσῆλθον A: corr. Cas 6 λέγω A: γ' ἐγὼ Mus, fort. οὐκ ἔγωγ' ἂν κατέλιπον 11 φησὶν commode magis quam necessario add. Cas 19 lacunam not. Di 24 ἠκκίζετο C ἀκκίζετο superscr. η A 25 ἀναγελάσασ' ἅμα Mein

ποιεῖ· ὅταν δὲ θήλεια ᾖ ἡ θηρεύουσα, ᾄδει ἕως ἂν ἀπαντήσῃ ὁ ἡγεμὼν αὐτῇ· καὶ οἱ ἄλλοι ἀθροισθέντες ἀποδιώκουσιν ἀπὸ τῆς θηλείας, ὅτι ἐκείνῃ, ἀλλ' οὐχ ἑαυτοῖς προσέχει. ὅθεν πολλάκις διὰ ταῦτα σιγῇ προσέρχεται, ὅπως μὴ ἄλλος ἀκούσας τῆς φωνῆς ἔλθῃ μαχούμενος αὐτῷ. ἐνίοτε δὲ ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα προσιόντα κατασιγάζει. πολλάκις τε ἐπῳάζουσα ἐξίσταται, ὅταν προσερχόμενον ἐπαισθάνηται τὸν ἄρρενα τῇ θηρευούσῃ, ὑπομένει τε ὀχευθῆναι, ἵνα αὐτὸν ἀποσπάσῃ τῆς θηρευούσης. ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἐπτόηνται περὶ τὴν e ὀχείαν οἱ πέρδικες καὶ οἱ ὄρτυγες ὡς εἰς τοὺς θηρεύοντας ἐμπίπτειν καθίζοντας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀγομένους θήλεις πέρδικας ἐπὶ θήραν, ὁπόταν ἴδωσιν ἢ ὄσφρωνται τῶν ἀρρένων κατ' ἄνεμον στάντων ἢ περιπετομένων, ἐγκύους γίγνεσθαι, τινὲς δὲ καὶ παραυτίκα τίκτειν. πέτονταί τε περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν χάσκοντες καὶ τὴν γλῶσσαν ἔξω ἔχοντες οἵ τε θήλεις καὶ οἱ ἄρρενες.' Κλέαρχος δ' ἐν τῷ f περὶ τοῦ Πανικοῦ (FHG II 324) 'οἱ στρουθοί, φησί, χοἱ πέρδικες, ἔτι δὲ οἱ ἀλεκτρυόνες καὶ οἱ ὄρτυγες προΐενται τὴν γονὴν οὐ μόνον ἰδόντες τὰς θηλείας, ἀλλὰ κἂν ἀκούσωσιν αὐτῶν τὴν φωνήν. τούτου δὲ αἴτιον ἡ τῇ ψυχῇ γινομένη φαντασία περὶ τῶν πλησιασμῶν. φανερώτατον δὲ γίνεται περὶ τὰς ὀχείας, ὅταν ἐξ ἐναντίας αὐτοῖς θῇς κάτοπτρον· προστρέχοντες γὰρ διὰ τὴν ἔμφασιν ἁλίσκονταί τε καὶ προΐενται τὸ

2 ἀπατηθῆι AC: corr. K, ἀντιάσῃ Aristot. p. 614 a 14 (ἀντᾴσῃ Schneider) αὐτῆς AC: corr. ex Arist ἁθροισθέντες A 4 προσέρχεται. ὃ δὲ πολλάκις Arist 12 fort. καθίζοντες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν K: ἐπὶ τῶν κεράμων AC ἐπὶ τὰς κεφαλὰς Aristot 13 θηλείας AC: corr. Schw 18 καὶ οἱ C: καὶ A 24 intellege περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρόν

ἵνα μηδενὸς μεταλαμβάνῃ, ἀλλὰ πάντα λαλῇ, ἔφη· *Κρατῖνος* ἐν *Ὀδυσσεῦσιν* εἴρηκε τὴν ὀξάλμην διὰ τούτων (I 58 K)·

ἀνθ' ὧν πάντας ἑλὼν ὑμᾶς ἐρίηρας ἑταίρους,
φρύξας, ἑψήσας κἀπανθρακίσας, ὀπτήσας,
d εἰς ἅλμην τε καὶ ὀξάλμην κᾆτ' ἐς σκοροδάλμην
χλιερὸν ἐμβάπτων, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἁπάντων
ὑμῶν φαίνηται, κατατρώξομαι, ὦ στρατιῶται.

καὶ *Ἀριστοφάνης* *Σφηξίν* (330)·

ἀποφυσήσας
εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν.

35. ὀψάριον δὲ τῶν μὲν ζώντων ἡμεῖς λέγομεν, ἀτὰρ καὶ *Πλάτων* ἐπὶ τοῦ ἰχθύος ἐν *Πεισάνδρῳ* (I 627 K)·

e ἤδη φαγών τι πώποθ', οἷα γίνεται,
ὀψάριον ἔκαμες καὶ προσέστη τοῦτό σοι;
B. ἔγωγε πέρυσι κάραβον φαγών.

Φερεκράτης *Αὐτομόλοις* (I 153 K)·

τοὐψάριον τουτὶ παρέθηκέ τις ἡμῖν.

Φιλήμων *Θησαυρῷ* (II 487 K)·

οὐκ ἔστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ' οὐδ' ἔχειν
ὀψάρια χρηστά.

Μένανδρος *Καρχηδονίῳ* (IV 145 M)·

ἐπιθυμιάσας τῷ Βορέᾳ λιβανίδιον
ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον· ἑψήσω φακῆν.

f καὶ ἐν *Ἐφεσίῳ* (IV 125 M)·

ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν
ὀψάριον.

5 κἀπ' ἀνθρακιᾶς C καὶ ἐπανθρακώσας Pollux 6, 69 11 θερμόν A 14 γείνεται A 16 ἐγὼ δὲ A: corr. Di 20 παραλογίζεσθ' Bentl, non sufficit; fuit substantivum ante λογίσασθαι 23 ἐπιθυμίσας τῶι βορεαι· ἴδιον A: corr. Bentl, κρεάδιον Dobr 24 οὐδὲ ἓν A

εἶτ' ἐπιφέρει·

τῶν ἰχθυοπωλῶν ⟨ἀρτίως⟩ τις τεττάρων
δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς.

Ἀναξίλας Ὑακίνθῳ πορνοβοσκῷ (II 273 K)·

ἐγὼ δ' ἰὼν ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω.

καὶ μετ' ὀλίγα·

σκεύαζε, παῖ, τοὐψάριον ἡμῖν.

τὸ δὲ ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνους (I 403 K)·

εἰ μὴ παραμυθῇ μ' ὀψαρίοις ἑκάστοτε,

ἀντὶ τοῦ προσοψήμασιν ἀκούομεν. καὶ γὰρ Ἄλεξις ἐν Παννυχίδι περιθεὶς μαγείρῳ τὸν λόγον φησίν 386 (II 361 K)·

θερμοτέροις χαιρεοις αἰεὶ
τοῖς ὀψαρίοις ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω;
B. κατωτέρω. A. τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὑτοσὶ
ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν· ψυχρά σοι
ἅπαντα παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ;
B. Ἄπολλον. A. οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω. B. δηλαδή.
A. τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ.
B. οὐκ οἴομ' οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς. b
A. ἐγὼ δ' ἐρῶ . . . τοῖς γὰρ ἑστιωμένοις
τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.
B. σὺ πρὸς θεῶν ἔθυσας . . . τὸν ἔριφον·
μὴ κόπτ' ἔμ', ἀλλὰ τὰ κρέα. A. παῖδες, παράγετε·
ὀπτάνιον ἔστιν; B. ἔστι. A. καὶ κάπνην ἔχει;

2 ἀρτίως add. ex p. 309e 9 παραμύθημ' A: corr. Brunck 13 fort. χαίροις σύγ' ἂν 15 λέγεις δέσποτα πῶς A: corr. Dobr, nisi quod fortasse ποταπὸς relinquendum 16 ἄνθρωπος A: corr. Dobr 18 B. ante δηλαδή add. Mein 21 ἐγὼ δὲ πρῶτος Mein, fort. ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι· 23 addendum ἤδη vel οἶμαι 24 κόπτε με A 25 παῖδες (sic iterum) ὀπτάνειον A: corr. Schw

ἱστορίας γράφει τάδε (p. 633a 29)· ‘εἰσὶ δὲ τῶν ὀρνίθων
οἳ μὲν κονιστικοί, οἳ δὲ λοῦνται, οἳ δὲ οὔτε κονιστι-
c κοὶ οὔτε λοῦνται. ὅσοι δὲ μὴ πτητικοί, ἀλλ’ ἐπίγειοι,
κονιστικοί, οἷον ἀλεκτορίς, πέρδιξ, ἀτταγήν, φασιανός,
κορυδαλλός.’ μνημονεύει δ’ αὐτῶν καὶ Σπεύσιππος
ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων. φασιανὸν δὲ οὗτοι κεκλήκασιν
αὐτὸν καὶ οὐ φασιανικόν. 38. Ἀγαθαρχίδης δ’ ὁ
Κνίδιος ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Εὐρωπια-
κῶν (FHG III 194) περὶ τοῦ Φάσιδος ποταμοῦ τὸν λόγον
ποιούμενος γράφει καὶ ταῦτα· ‘πλῆθος δ’ ὀρνίθων
τῶν καλουμένων φασιανῶν φοιτᾷ τροφῆς χάριν πρὸς
τὰς ἐκβολὰς τῶν στομάτων.’ Καλλίξενος δ’ ὁ Ῥόδιος
d ἐν τετάρτῃ περὶ Ἀλεξανδρείας (FHG III 65) διαγράφων
τὴν γενομένην πομπὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πτολεμαίου
τοῦ Φιλαδέλφου καλουμένου βασιλέως ὡς μέγα θαῦμα
περὶ τῶν ὀρνίθων τούτων οὕτως γράφει· ‘εἶτα ἐφέ-
ροντο ἐν ἀγγείοις ψιττακοὶ καὶ ταῴ καὶ μελεαγρίδες
καὶ φασιανοὶ καὶ ὄρνιθες Αἰθιοπικοὶ πλήθει πολλοί.’
Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν ταῖς ἐπιγραφο-
μέναις Ὀψαρτυτικαῖς Γλώσσαις καὶ Πάμφιλος ὁ Ἀλεξ-
e ανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων καὶ γλωσσῶν Ἐπαί-
νετον παρατίθεται λέγοντα ἐν τῷ Ὀψαρτυτικῷ ὅτι ὁ
φασιανὸς ὄρνις τατύρας καλεῖται. Πτολεμαῖος δ’ ὁ
Εὐεργέτης ἐν δευτέρῳ ὑπομνημάτων (FHG III 186) τέ-
ταρόν φησιν ὀνομάζεσθαι τὸν φασιανὸν ὄρνιν. τοσαῦτά
σοι περὶ τῶν φασιανικῶν ὀρνίθων ἔχων λέγειν, οὓς
ἐγὼ διὰ σὲ ὥσπερ οἱ πυρέσσοντες περιφερομένους
εἶδον. σὺ δὲ κατὰ τὰς συνθήκας ἂν μὴ αὔριον ἀπο-

12 ἐμβολὰς A: corr. C tum scrib. Καλλίξεινος 17 ταώς A ταοὶ V p. 201b: corr. Schw 19 ἀριστοφάνιος A 24 ἐν τῷ δωδεκάτῳ XIV p. 654c 24. 25 τέταρτον A: corr. p. 654c 26. 27 haec mutilata 27 παραφερομένους Cas coll. p. 386d

φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος (cf. Rose Arist. ps. p. 294)
μικρότερός ἐστι γλαυκὸς καὶ ἐπὶ μολυβδοφανεῖ τῷ
χρώματι ὑπόλευκα στίγματα ἔχει δύο τε ἀπὸ τῶν
ὀφρύων παρ' ἑκάτερον κρόταφον ἀναφέρει πτερά.'
Καλλίμαχος δέ φησι (fr. 100ᶜ 7 Schn) δύο γένη εἶναι c
σκωπῶν καὶ τοὺς μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ οὔ. διὸ
καὶ καλεῖσθαι τοὺς μὲν σκῶπας αὐτῶν, τοὺς δ' ἀεί-
σκωπας· εἰσὶ δὲ γλαυκοί. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρός
φησι τοὺς παρ' Ὁμήρῳ χωρὶς τοῦ σ̄ κῶπας εἶναι, καὶ
Ἀριστοτέλη (h. a. p. 617 b 31) οὕτως αὐτοὺς ὠνομα-
κέναι. φαίνεσθαί τε τούτους ἀεὶ καὶ μὴ ἐσθίεσθαι.
τοὺς δ' ἐν τῷ φθινοπώρῳ φαινομένους δύο ἡμέραις
ἢ μιᾷ, τούτους εἶναι ἐδωδίμους. διαφέρουσι δὲ τῶν
ἀεισκώπων τῷ πάχει καί εἰσι παραπλήσιοι τρυγόνι καὶ
φάττῃ. καὶ Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων χωρὶς d
τοῦ σ̄ κῶπας αὐτοὺς ὀνομάζει. Ἐπίχαρμος (p. 283 L)·
'σκῶπας, ἔποπας, γλαῦκας'. καὶ Μητρόδωρος δ' ἐν
τῷ περὶ συνηθείας ἀντορχουμένους φησὶν ἁλίσκεσθαι
τοὺς σκῶπας.

46. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν περδίκων λόγῳ ἐμνή-
σθημεν ὅτι εἰσὶν ὀχευτικώτατοι, προσιστορήσθω ὅτι
καὶ ἀλεκτρυὼν ἀφροδισιαστικὸν τὸ ὄρνεον. Ἀριστο-
τέλης γοῦν φησιν (h. a. p. 614 a 7) ὅτι τῶν ἀνατιθε-
μένων ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀλεκτρυόνων τὸν ἀνατεθέντα οἱ
προόντες ὀχεύουσι μέχρι ἂν ἄλλος ἀνατεθῇ· εἰ δὲ μὴ e
ἀνατεθείη, μάχονται πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ ἡττήσας
τὸν ἡττηθέντα διὰ παντὸς ὀχεύει. ἱστορεῖται δὲ ὅτι
καὶ ἀλεκτρυὼν εἰσιὼν οἱανδήποτε θύραν ἐπικλίνει τὸν

10 Aristoteles σκῶπας dixit 14 τῷ τάχει A: corr. Aristot et Ael. l. s 22 τὸ ὄρνεον om. C, ἐστιν ὄρνεον Wilam 26 ἀνατεθῆι· ἢ A: corr. Di

περισπῶσι δ' οἱ Ἀττικοὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τοὔνομα. τὰ γὰρ εἰς $\overline{\alpha\varsigma}$ λήγοντα ἐκτεταμένον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὅτε ἔχει τὸ ἄλφα παραλῆγον, βαρύτονά ἐστιν, οἷον ἀκάμας, Σακάδας, ἀδάμας. λεκτέον δὲ καὶ ἀτταγαῖ καὶ οὐχὶ ἀτταγῆνες.

40. ΠΟΡΦΥΡΙΩΝ. ὅτι καὶ τούτου *Ἀριστοφάνης*
c (Av. 707) μέμνηται δῆλον. *Πολέμων* δ' ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον (fr. 59 Pr) πορφυρίωνά φησι τὸν ὄρνιν διαιτώμενον κατὰ τὰς οἰκίας τὰς ὑπάνδρους τῶν γυναικῶν τηρεῖν πικρῶς καὶ τοιαύτην ἔχειν αἴσθησιν ἐπὶ τῆς μοιχευομένης, ὥσθ' ὅταν τοῦθ' ὑπονοήσῃ προσημαίνει τῷ δεσπότῃ, ἀγχόνῃ τὸ ζῆν περιγράψας. οὐ πρότερόν τε, φησίν, τροφῆς μεταλαμβάνει, εἰ μὴ περιπατήσει τόπον τινὰ ἐξευρὼν ἑαυτῷ ἐπιτήδειον· μεθ' ὃ κονισάμενος λούεται, εἶτα τρέφεται. *Ἀριστοτέλης* δὲ σχιδανόποδά φησιν (p. 290 R) αὐτὸν
d εἶναι ἔχειν τε χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρά, ῥύγχος ἠργμένον ἐκ τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν, μέγεθος ἀλεκτρυόνος, στόμαχον δ' ἔχει λεπτόν· διὸ τῶν λαμβανομένων εἰς τὸν πόδα ταμιεύεται μικρὰς τὰς ψωμίδας. κάπτων δὲ πίνει. πενταδάκτυλός τε ὢν τὸν μέσον ἔχει μέγιστον. *Ἀλέξανδρος* δ' ὁ Μύνδιος ἐν β' περὶ τῆς τῶν πτηνῶν ἱστορίας Λίβυν εἶναί φησι τὸν ὄρνιν καὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην θεῶν ἱερόν. ΠΟΡΦΥΡΙΣ. *Καλλίμαχος* δ' ἐν τῷ περὶ ὀρνίθων (fr. 100[c] 2 Schn) διεστάναι φησὶ πορφυρίωνα πορφυρίδος, ἰδίᾳ ἑκάτερον καταριθμούμενος· τήν τροφήν τε λαμβάνειν τὸν

2 ἐκτεταμένα C 4 σακάδας A: Ἀθάμας Eust. 854, 25 14 περιπατήσῃ A: corr. C (i. e. *ambulando*) 15 μεθ' ὃν AC εἶτα lemma A: corr. Gesner, sed melius, puto, καθ' ὃν Wilam *17 τε C: γε* A 21 τετραδάκτυλος Rose 22 ὁ μυνδαῖος

ῃ δι' ὧν ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων λέγεται,
διὰ τοῦ κ̄ ἐπὶ γενικῆς κλίνεται, κήρυκος, πέλυκος,
Ἔρυκος, Βέβρυκος, ὅσα δὲ μὴ τοῦτον ἔχει τὸν χαρα-
κτῆρα, διὰ τοῦ γ̄, ὄρτυγος, ὄρυγος, κόκκυγος. σημειῶ-
δες δὲ τὸ ὄνυχος. καθόλου τε τῇ πληθυντικῇ εὐθείᾳ
ἑπομένη ἡ ἑνικὴ γενικὴ χρῆται τῷ αὐτῷ συμφώνῳ
τῆς τελευταίας τυπωτικῷ, κἂν ἄνευ συμφώνου λέγηται,
ὁμοίως. Ἀριστοτέλης δέ φησιν (p. 287 R)· 'ὁ ὄρτυξ
ἐστὶ μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων, νεοττιὰν
δὲ οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ κονίστραν· καὶ ταύτην σκεπάζει c
φρυγάνοις διὰ τοὺς ἱέρακας, ἐν ᾗ ἐπῳάζει.' Ἀλέξαν-
δρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ ζῴων (Arist. ps.
p. 294) 'ὁ θῆλυς, φησίν, ὄρτυξ λεπτοτράχηλός ἐστι τοῦ
ἄρρενος οὐκ ἔχων τὰ ὑπὸ τῷ γενείῳ μέλανα. ἀνατμη-
θεὶς δὲ πρόλοβον οὐχ ὁρᾶται μέγαν ἔχων, καρδίαν δ'
ἔχει μεγάλην, καὶ ταύτην τρίλοβον. ἔχει δὲ καὶ ἧπαρ
καὶ τὴν χολὴν ἐν τοῖς ἐντέροις κεκολλημένην, σπλῆνα
μικρὸν καὶ δυσθεώρητον, ὄρχεις δὲ ὑπὸ τῷ ἥπατι ὡς
ἀλεκτρυόνες.' περὶ δὲ τῆς γενέσεως αὐτῶν Φανό- d
δημος ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος φησίν (FHG I 366)· 'ὡς
κατεῖδεν Ἐρυσίχθων Δῆλον τὴν νῆσον τὴν ὑπὸ τῶν
ἀρχαίων καλουμένην Ὀρτυγίαν παρ' ὃ τὰς ἀγέλας
τῶν ζῴων τούτων φερομένας ἐκ τοῦ πελάγους ἱζά-
νειν εἰς τὴν νῆσον διὰ τὸ εὔορμον εἶναι . . .' Εὔ-
δοξος δ' ὁ Κνίδιος ἐν πρώτῳ γῆς περιόδου τοὺς
Φοίνικας λέγει θύειν τῷ Ἡρακλεῖ ὄρτυγας διὰ τὸ τὸν
Ἡρακλέα τὸν Ἀστερίας καὶ Διὸς πορευόμενον εἰς

3 ἔχῃι A: corr. C 13 λεπτοτραχηλότερός Cas 15 δὲ C: δ' ἐν A 16 in. ἔχει C: ἔχειν A, fort. ἔχων vel [ἔχειν] τρίβολον A: corr. Cas 21 κατεῖχεν Cas εὐρυσίχθων A: corr. Cas 22 παρὰ τὸ C 24 lacunam not. Mueller 25 γῆς Mus: τῆς A

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Κωμασταῖς βραχέως (p. 244 L)·

σηπίας τ' ἄγον νεούσας πέρδικάς τε πετομένους.

φησὶ δ' Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζῴου τάδε (p. 287 R)·
'ὁ πέρδιξ ἐστὶ μὲν χερσαῖος, σχιδανόπους, ζῇ δὲ ἔτη
πεντεκαίδεκα, ἡ δὲ θήλεια καὶ πλείονα. πολυχρονιώ-
τερα γὰρ ἐν τοῖς ὄρνισι τῶν ἀρρένων τὰ θήλεα.
b ἐπῳάζει δὲ καὶ ἐκτρέφει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. ὅταν
δὲ γνῷ ὅτι θηρεύεται, προελθὼν τῆς νεοττιᾶς κυλιν-
δεῖται παρὰ τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος, ἐλπίδα ἐμποιῶν
τοῦ συλληφθήσεσθαι, ἐξαπατᾷ τε ἕως ἂν ἀποπτῶσιν
οἱ νεοττοί· εἶτα καὶ αὐτὸς ἐξίπταται. 42. ἐστὶ δὲ τὸ
ζῷον κακόηθες καὶ πανοῦργον, ἔτι δὲ ἀφροδισιαστικόν.
διὸ καὶ τὰ ᾠὰ τῆς θηλείας συντρίβει, ἵνα ἀπολαύῃ
τῶν ἀφροδισίων. ὅθεν ἡ θήλεια γιγνώσκουσα ἀπο-
διδράσκουσα τίκτει.' τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Καλλίμαχος
ἐν τῷ περὶ ὀρνέων (fr. 100^{c} 3 Schn). μάχονται δὲ καὶ
c οἱ χῆροι αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ ἡττηθεὶς ὀχεύεται
ὑπὸ τοῦ νικήσαντος. Ἀριστοτέλης δέ φησιν (h. a.
p. 614 a 2) ὅτι τὸν ἡττηθέντα πάντες ἐν μέρει ὀχεύου-
σιν. ὀχεύουσι δὲ καὶ οἱ τιθασοὶ τοὺς ἀγρίους. ἐπειδὰν
δὲ κρατηθῇ τις ὑπὸ τοῦ δευτέρου, οὗτος λάθρᾳ ὀχεύε-
ται ὑπὸ τοῦ κρατιστεύσαντος. γίνεται δὲ τοῦτο κατά
τινα ὥραν τοῦ ἔτους, ὡς καὶ ὁ Μύνδιός φησιν Ἀλέ-
ξανδρος. νεοττεύουσι δὲ ἐπὶ γῆς οἱ ἄρρενες καὶ αἱ
θήλειαι, διελόμενοι ἕκαστοι οἶκον. ἐπὶ δὲ τὸν θη-
ρεύοντα πέρδικα ὠθεῖται ὁ τῶν ἀγρίων ἡγεμὼν μα-
χούμενος· ἁλόντος δὲ τούτου ἕτερος ἔρχεται μαχού-
d μενος. καὶ ὁπόταν μὲν ἄρρην ᾖ ⟨ὁ⟩ θηρεύων, τοῦτο

2 ἄγαν ἐούσας A: corr. Schw, fort. ἄγει 18 sqq. male haec omnia ex Aristotele exscripta 26. 27 μαχόμενος AC: corr. Schneid 28 ὁ add. ex Arist

ποιεῖ· ὅταν δὲ θήλεια ᾖ ἡ θηρεύουσα, ᾄδει ἕως ἂν ἀπαντήσῃ ὁ ἡγεμὼν αὐτῇ· καὶ οἱ ἄλλοι ἀθροισθέντες ἀποδιώκουσιν ἀπὸ τῆς θηλείας, ὅτι ἐκείνῃ, ἀλλ' οὐχ ἑαυτοῖς προσέχει. ὅθεν πολλάκις διὰ ταῦτα σιγῇ προσέρχεται, ὅπως μὴ ἄλλος ἀκούσας τῆς φωνῆς ἔλθῃ μαχούμενος αὐτῷ. ἐνίοτε δὲ ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα προσιόντα κατασιγάζει. πολλάκις τε ἐπῳάζουσα ἐξίσταται, ὅταν προσερχόμενον ἐπαισθάνηται τὸν ἄρρενα τῇ θηρευούσῃ, ὑπομένει τε ὀχευθῆναι, ἵνα αὐτὸν ἀποσπάσῃ τῆς θηρευούσης. ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἐπτόηνται περὶ τὴν e
ὀχείαν οἱ πέρδικες καὶ οἱ ὄρτυγες ὡς εἰς τοὺς θηρεύοντας ἐμπίπτειν καθίζοντας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀγομένους θήλεις πέρδικας ἐπὶ θήραν, ὁπόταν ἴδωσιν ἢ ὄσφρωνται τῶν ἀρρένων κατ' ἄνεμον στάντων ἢ περιπετομένων, ἐγκύους γίγνεσθαι, τινὲς δὲ καὶ παραυτίκα τίκτειν. πέτονταί τε περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν χάσκοντες καὶ τὴν γλῶσσαν ἔξω ἔχοντες οἵ τε θήλεις καὶ οἱ ἄρρενες.' Κλέαρχος δ' ἐν τῷ f
περὶ τοῦ Πανικοῦ (FHG II 324) 'οἱ στρουθοί, φησί, χοἰ πέρδικες, ἔτι δὲ οἱ ἀλεκτρυόνες καὶ οἱ ὄρτυγες προΐενται τὴν γονὴν οὐ μόνον ἰδόντες τὰς θηλείας, ἀλλὰ κἂν ἀκούσωσιν αὐτῶν τὴν φωνήν. τούτου δὲ αἴτιον ἡ τῇ ψυχῇ γινομένη φαντασία περὶ τῶν πλησιασμῶν. φανερώτατον δὲ γίνεται περὶ τὰς ὀχείας, ὅταν ἐξ ἐναντίας αὐτοῖς θῇς κάτοπτρον· προστρέχοντες γὰρ διὰ τὴν ἔμφασιν ἁλίσκονταί τε καὶ προΐενται τὸ

2 ἀπατηθῆι AC: corr. K, ἀντιάσῃ Aristot. p. 614 a 14 (ἀντάσῃ Schneider) αὐτῆς AC: corr. ex Arist ἀθροισθέντες A 4 προσέρχεται. ὃ δὲ πολλάκις Arist 12 fort. καθίζοντες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν K: ἐπὶ τῶν κεράμων AC ἐπὶ τὰς κεφαλὰς Aristot 13 θηλείας AC: corr. Schw 18 καὶ οἱ C: καὶ A 24 intellege περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρόν

σπέρμα, πλὴν τῶν ἀλεκτρυόνων. τούτους δ' ἡ τῆς ἐμφάσεως αἴσθησις εἰς μάχην προάγεται μόνον.' ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. 43. καλοῦνται δ' οἱ πέρδικες ὑπ'
390 ἐνίων κακκάβαι, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος λέγοντος οὕτως (fr. 25 B[4])·

ἔπη τάδε καὶ μέλος Ἀλκμὰν
εὗρε γεγλωσσάμενον
κακκαβίδων στόμα συνθέμενος,

σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδίκων ᾄδειν ἐμάνθανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἔφη (fr. 24 Koepke) 'τὴν εὕρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ᾀδόντων ὀρνίθων· ὧν κατὰ μίμησιν λαβεῖν στάσιν τὴν μουσικήν. οὐ πάντες δ' οἱ πέρδικες, φησί, κακκαβίζουσιν· Θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν (fr. 181 W) 'οἱ Ἀθήνησι, φησίν, ἐπὶ τάδε πέρδικες τοῦ
b Κορυδαλλοῦ πρὸς τὸ ἄστυ κακκαβίζουσιν, οἱ δ' ἐπέκεινα τιττυβίζουσιν.' Βάσιλις δ' ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰνδικῶν (FHG IV 346) 'οἱ μικροί, φησίν, ἄνδρες οἱ ταῖς γεράνοις διαπολεμοῦντες πέρδιξιν ὀχήματι χρῶνται.' Μενεκλῆς δ' ἐν πρώτῃ τῆς Συναγωγῆς (FHG IV 450) 'οἱ Πυγμαῖοι, φησί, τοῖς πέρδιξι καὶ ταῖς γεράνοις πολεμοῦσι.' τῶν δὲ περδίκων ἐστὶν ἕτερον γένος ἐν Ἰταλίᾳ ἀμαυρὸν τῇ πτερώσει καὶ μικρότερον τῇ ἕξει, τὸ ῥύγχος οὐχὶ κινναβάρινον ἔχον. οἱ δὲ περὶ τὴν Κίρραν πέρδικες ἄβρωτον ἔχουσι τὸ κρέας
c διὰ τὰς νομάς. οἱ δὲ περὶ τὴν Βοιωτίαν ἢ οὐ διαβαίνουσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἢ διαβαίνοντες τῇ φωνῇ

6 ἔπηγε δὲ A: corr. Bergk 7 τε γλωσσαμενον A: corr. Mein 8 στόμα Emperius: ὄνομα A 13 ὧν τὴν κατὰ AC: corr. Mus λαβεῖν σύστασιν Wilam

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

κἀν Φιλοκτήτῃ δὲ (fr. 252) κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν
εἴρηκεν. ἡ μὲν οὖν οἰνάς, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης,
μείζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, χρῶμα δ' ἔχει οἰνωπόν,
ἡ δὲ φὰψ μέσον περιστερᾶς καὶ οἰνάδος, ἡ δὲ φάσσα
ἀλέκτορος τὸ μέγεθος, χρῶμα δὲ σποδιόν, ἡ δὲ τρυγὼν
πάντων ἐλάττων, χρῶμα δὲ τεφρόν. αὕτη δὲ θέρους b
φαίνεται, τὸν δὲ χειμῶνα φωλεύει. ἡ δὲ φὰψ καὶ ἡ
περιστερὰ αἰεὶ φαίνονται, ἡ δ' οἰνὰς φθινοπώρῳ μόνῳ.
πολυχρονιωτέρα δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσσα·
καὶ γὰρ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ζῇ ἔτη. οὐκ
ἀπολείπουσι δ' ἕως θανάτου οὔτε οἱ ἄρρενες τὰς θη-
λείας οὔτε αἱ θήλειαι τοὺς ἄρρενας, ἀλλὰ καὶ τελευ-
τήσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι
καὶ κόρακες καὶ κορῶναι καὶ κολοιοί· ἐπῳάζει δ' ἐκ
διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστεροειδὲς γένος, καὶ γενομένων
τῶν νεοττῶν ὁ ἄρρην ἐμπτύει αὐτοῖς, ὡς μὴ βασκαν-
θῶσι. τίκτει δὲ ᾠὰ δύο, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄρρεν c
ποιεῖ, τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίκτουσι δὲ πᾶσαν ὥραν
τοῦ ἔτους· διὸ δὴ καὶ δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ τιθέασιν,
ἐν Αἰγύπτῳ δὲ δωδεκάκις. τεκοῦσα γὰρ τῇ ἐχομένῃ
ἡμέρᾳ συλλαμβάνει.' ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ φησιν Ἀριστο-
τέλης (h. a. 5, 13) ὅτι περιστερὰ ἕτερον, πελειὰς δ'
ἔλαττον, καὶ ὅτι ἡ πελειὰς τιθασὸν γίνεται, περιστερὰ

1 *σιτούμενον* Wilam, sed ipsum verbum *σιτεῖσθαι* suspectum 2 *πεπληγμένην* Schw 4 haec ex variis Aristotelis locis compilata, singula v. apud Rosium 23 'debebat scribere *ἐν ἄλλοις*' Rose 24 *πελιάς* passim A 24 sqq. duce Aristotele videtur scribendum *περιστερὰ ἕτερον καὶ πελειάς, καὶ ὅτι ἔλαττον μὲν ἡ πελειάς, τίθασον ⟨δὲ⟩ γίνεται ⟨μᾶλλον ἢ⟩ περιστερά· ⟨ἡ πελειὰς⟩ δὲ καὶ μέλαν κτλ.*'

ῥεύεσθαί φησιν αὐτὸν λαγωδίαν. φασὶ δ' αὐτὸν καὶ τὴν τροφὴν ἀναμαρυκᾶσθαι ἥδεσθαί τε ἵππῳ. εἰ γοῦν τις δορὰν ἵππων περιθοῖτο, θηρεύσει ὅσους ἂν θέλῃ· προσίασι γάρ. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης (p. 293 R)· ʽὁ ὦτός ἐστι μὲν παρόμοιος τῇ γλαυκί, οὐκ ἔστι δὲ νυκτερινός. ἔχει τε περὶ τὰ ὦτα πτερύγια, διὸ καὶ ὦτος καλεῖται· μέγεθος περιστερᾶς, μιμητὴς ἀνθρώπων· ἀντορχούμενος γοῦν ἁλίσκεται.ʼ ἀνθρωποειδὴς δ' ἐστὶ τὴν μορφὴν καὶ πάντων μιμη-
391 τὴς ὅσα ἄνθρωπος ποιεῖ. διόπερ καὶ τοὺς ἐξαπατωμένους ῥᾳδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ κωμικοὶ ὤτους καλοῦσιν. ἐν γοῦν τῇ θήρᾳ αὐτῶν ὁ ἐπιτηδειότατος ὀρχεῖται στὰς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ τὰ ζῷα βλέποντα εἰς τὸν ὀρχούμενον νευροσπαστεῖται. ἄλλος δέ τις ὄπισθεν στὰς καὶ λαθὼν συλλαμβάνει τῇ περὶ τὴν μίμησιν ἡδονῇ κατεχομένους. 45. τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖν λέγουσι καὶ τοὺς σκῶπας· καὶ γὰρ τούτους ὀρχήσει λόγος ἁλίσκεσθαι. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ὅμηρος (ε 66). γένος τε ὀρχήσεως ἀπ' αὐτῶν καλεῖται σκὼψ λαβὸν τοὔνομα ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ζῷον ἐν τῇ κινήσει ποικι-
b λίας. χαίρουσι δὲ οἱ σκῶπες καὶ ὁμοιότητι καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡμεῖς σκώπτειν καλοῦμεν τὸ συνεικάζειν καὶ καταστοχάζεσθαι τῶν σκωπτομένων διὰ τὸ τὴν ἐκείνων ἐπιτηδεύειν προαίρεσιν. πάντα δὲ τὰ τῶν ζῴων εὔγλωττα καὶ διηρθρωμένα ἐστὶ τὴν φωνὴν καὶ μιμεῖται τοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ὀρνίθων ἤχους ὥσπερ ψιττακὸς καὶ κίττα. ʽὁ δὲ σκώψ, ὥς

1 λγαωιδίαν AC: λαγωπίαν Lobeck 3 θέλοι AC: corr. Mus 5 ὁ om. A add. C 6 περὶ C et Arist. h. a. 8, 12 p. 597b 22: παρα A 16 sqq. cf. Ael. n. a. 15, 28 23 τοὺς σκωπτομένους A: corr. C superscr.

φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος (cf. Rose Arist. ps. p. 294) μικρότερός ἐστι γλαυκὸς καὶ ἐπὶ μολυβδοφανεῖ τῷ χρώματι ὑπόλευκα στίγματα ἔχει δύο τε ἀπὸ τῶν ὀφρύων παρ' ἑκάτερον κρόταφον ἀναφέρει πτερά.' Καλλίμαχος δέ φησι (fr. 100[c] 7 Schn) δύο γένη εἶναι c σκωπῶν καὶ τοὺς μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ οὔ. διὸ καὶ καλεῖσθαι τοὺς μὲν σκῶπας αὐτῶν, τοὺς δ' ἀείσκωπας· εἰσὶ δὲ γλαυκοί. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρός φησι τοὺς παρ' Ὁμήρῳ χωρὶς τοῦ σ̅ κῶπας εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλη (h. a. p. 617 b 31) οὕτως αὐτοὺς ὠνομακέναι. φαίνεσθαί τε τούτους ἀεὶ καὶ μὴ ἐσθίεσθαι. τοὺς δ' ἐν τῷ φθινοπώρῳ φαινομένους δύο ἡμέραις ἢ μιᾷ, τούτους εἶναι ἐδωδίμους. διαφέρουσι δὲ τῶν ἀεισκώπων τῷ πάχει καί εἰσι παραπλήσιοι τρυγόνι καὶ φάττῃ. καὶ Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων χωρὶς d τοῦ σ̅ κῶπας αὐτοὺς ὀνομάζει. Ἐπίχαρμος (p. 283 L)· 'σκῶπας, ἔποπας, γλαῦκας'. καὶ Μητρόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ συνηθείας ἀντορχουμένους φησὶν ἁλίσκεσθαι τοὺς σκῶπας.

46. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν περδίκων λόγῳ ἐμνήσθημεν ὅτι εἰσὶν ὀχευτικώτατοι, προσιστορήσθω ὅτι καὶ ἀλεκτρυὼν ἀφροδισιαστικὸν τὸ ὄρνεον. Ἀριστοτέλης γοῦν φησιν (h. a. p. 614 a 7) ὅτι τῶν ἀνατιθεμένων ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀλεκτρυόνων τὸν ἀνατεθέντα οἱ προόντες ὀχεύουσι μέχρι ἂν ἄλλος ἀνατεθῇ· εἰ δὲ μὴ e ἀνατεθείη, μάχονται πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ ἡττήσας τὸν ἡττηθέντα διὰ παντὸς ὀχεύει. ἱστορεῖται δὲ ὅτι καὶ ἀλεκτρυὼν εἰσιὼν οἱανδήποτε θύραν ἐπικλίνει τὸν

10 Aristoteles σκῶπας dixit 14 τῷ τάχει A: corr. Aristot et Ael. l. s 22 τὸ ὄρνεον om. C, ἐστιν ὄρνεον Wilam 26 ἀνατεθῆι· ἢ A: corr. Di

e *Λιβύην ἀναιρεθῆναι μὲν ὑπὸ Τυφῶνος, Ἰολάου δ' αὐτῷ προσενέγκαντος ὄρτυγα καὶ προσαγαγόντος ὀσφρανθέντα ἀναβιῶναι. ἔχαιρε γάρ, φησί, καὶ περιὼν τῷ ζῴῳ τούτῳ.* 48. *ὑποκοριστικῶς δὲ* **Εὔπολις** *ἐν Πόλεσιν αὐτοὺς κέκληκεν ὀρτύγια λέγων οὕτως* (I 317 K)·

ὄρτυγας ἔθρεψας σύ τινας ἤδη πώποτε;
Β. ἔγωγε μίκρ' ἄττ' ὀρτύγια. κἄπειτα τί;

Ἀντιφάνης *δ' ἐν Ἀγροίκῳ ὀρτύγιον εἴρηκεν οὕτως* (II 14 K)·

ὡς δὴ σὺ τί
ποιεῖν δυνάμενος ὀρτυγίου ψυχὴν ἔχων;

f **Πρατίνας** *δ' ἐν Δυμαίναις ἢ Καρυάτισιν* (III 559 B[4]) *ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄρτυγα, πλὴν εἰ μή τι παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὡς καὶ οἱ πέρδικες. καὶ ἡ σιαλὶς δὲ ἀπὸ τούτου ἂν εἴη, φησὶν ὁ* **Δίδυμος** (p. 76 Sch), *ὠνομασμένη. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ἀπὸ τῆς φωνῆς ἔχει τὴν ὀνομασίαν. ἡ δὲ ὀρτυγομήτρα καλουμένη, ἧς μνημονεύει* **Κρατῖνος** *ἐν Χείρωσι λέγων* (I 88 K)· *'Ἰθακησία*
393 *ὀρτυγομήτρα' — λέγει δὲ περὶ αὐτῆς ὁ Μύνδιος* **Ἀλέξανδρος** *ὅτι ἐστὶ τὸ μέγεθος ἡλίκη τρυγών, σκέλη δὲ μακρά, δυσθαλὴς καὶ δειλή. περὶ δὲ τῆς τῶν ὀρτύγων θήρας ἰδίως ἱστορεῖ* **Κλέαρχος** *ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος Πολιτείᾳ μαθηματικῶς εἰρημένων γράφων οὕτως* (FHG II 316)· *'οἱ ὄρτυγες περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρόν, ἐὰν κάτοπτρον ἐξ ἐναντίας τις αὐτῶν καὶ πρὸ τούτου*

2 fort. *καὶ τῇ ῥινὶ* 3 lemma: *ἐντεῦθεν παροιμία ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλέα τὸν καρτερόν* 6 *θρεψας* A: corr. Schw 7 *μικρά γ'* A: corr. Pors 12 *δυμαναις* A: corr. Toup, *Δυσμαίναις* Mein *καριατισιν* A 14 *φωνάεντες* A 15 *σιαλις* A 19 *κράτης* A: corr. Schw

βρόχον θῇ, τρέχοντες πρὸς τὸν ἐμφαινόμενον ἐν τῷ
κατόπτρῳ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸν βρόχον.' καὶ περὶ τῶν
κολοιῶν δὲ καλουμένων τὰ ὅμοια ἱστορεῖ ἐν τούτοις·
'καὶ τοῖς κολοιοῖς δὲ διὰ τὴν φυσικὴν φιλοστοργίαν, b
καίπερ τοσοῦτον πανουργίᾳ διαφέρουσιν, ὅμως ὅταν
ἐλαίου κρατὴρ τεθῇ πλήρης, οἱ στάντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ
χεῖλος καὶ καταβλέψαντες ἐπὶ τὸν ἐμφαινόμενον κατα-
ράττουσι. διόπερ ἐλαιοβρόχων γενομένων ἡ τῶν πτε-
ρῶν αὐτοῖς συγκόλλησις αἰτία γίνεται τῆς ἁλώσεως.'
τὴν μέσην δὲ τοῦ ὀνόματος συλλαβὴν ἐκτείνουσιν
Ἀττικοὶ ὡς δοίδυκα καὶ κήρυκα, ὡς ὁ Ἰξίων φησὶ
Δημήτριος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου.
Ἀριστοφάνης δ' ἐν Εἰρήνῃ συνεσταλμένως ἔφη c
(v. 788) διὰ το μέτρον· 'ὄρτυγες οἰκογενεῖς.'

τῶν δὲ καλουμένων ΧΕΝΝΙΩΝ (μικρὸν δ' ἐστὶν
ὀρτύγιον) μνημονεύει Κλεομένης ἐν τῇ πρὸς Ἀλέ-
ξανδρον ἐπιστολῇ γράφων οὕτως· 'φαληρίδας ταρι-
χηρὰς μυρίας, τυλάδας πεντακισχιλίας, χέννια ταριχηρὰ
μύρια.' καὶ Ἵππαρχος ἐν τῇ Αἰγυπτίᾳ Ἰλιάδι·

οὐδέ μοι Αἰγυπτίων βίος ἤρεσεν οἷον ἔχουσι,
χέννια τίλλοντες καλκατιαδεισαλέοντα.

49. οὐκ ἀπελείποντο δὲ ἡμῶν τοῦ συμποσίου πολ-
λάκις οὐδὲ ΚΥΚΝΟΙ, περὶ ὧν φησιν ὁ Ἀριστοτέλης d
(p. 285 R)· 'ὁ κύκνος εὔτεκνός ἐστι καὶ μάχιμος· ἀλλη-
λοκτονεῖ γοῦν ὁ μάχιμος. μάχεται δὲ καὶ τῷ ἀετῷ,
αὐτὸς μάχης μὴ προαρξάμενος. εἰσὶ δ' ᾠδικοὶ καὶ

5 καίπερ K: καὶ γὰρ A (τοὺς κολοιοὺς τοσοῦτον π. διαφέροντας C) 17 ἀθληρίδας A: corr. Cas 20 οὐδέ Mein: οὐ A 21 videtur κύλληστις (vel κύλλαστις cf. III 114 c) vocabulum latere et deinde εἰσαλέοντες (ἀλέοντες Cas) coll. p. 418 e 447 c 25 ἀετῷ Arist. h. a. 610 a 1: αὐτῷ A

μάλιστα περὶ τὰς τελευτάς. διαίρουσι δὲ καὶ τὸ πέλαγος ᾄδοντες. ἐστὶν δὲ τῶν στεγανοπόδων καὶ ποηφάγων.' ὁ δὲ Μύνδιός φησιν Ἀλέξανδρος πολλοῖς τελευτῶσιν παρακολουθήσας οὐκ ἀκοῦσαι ᾀδόντων. ὁ δὲ τὰ Κεφαλίωνος ἐπιγραφόμενα Τρωικὰ συνθεὶς
e *Ἡγησιάναξ ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ τὸν Ἀχιλλεῖ μονομαχήσαντα Κύκνον φησὶ* (FHG III 69) *τραφῆναι ἐν Λευκόφρυι πρὸς τοῦ ὁμωνύμου ὄρνιθος. Βοῖος δ' ἐν Ὀρνιθογονίᾳ ἢ Βοιώ, ὥς φησι Φιλόχορος* (FHG I 417), *ὑπὸ Ἄρεως τον Κύκνον ὀρνιθωθῆναι καὶ παραγενόμενον ἐπὶ τὸν Σύβαριν ποταμὸν πλησιάσαι γεράνῳ. λέγει δὲ καὶ ἐντίθεσθαι αὐτὸν τῇ νεοττιᾷ πόαν τὴν λεγομένην λυγαίαν. καὶ περὶ τῆς γεράνου δέ φησιν ὁ Βοῖος ὅτι ἦν τις παρὰ τοῖς Πυγμαίοις γυνὴ διάσημος, ὄνομα Γεράνα. αὕτη κατὰ θεὸν τιμωμένη πρὸς τῶν πολιτῶν αὐτὴ τοὺς ὄντως θεοὺς ταπεινῶς ἧγε, μάλιστα*
f *δὲ Ἥραν τε καὶ Ἄρτεμιν. ἀγανακτήσασα οὖν ἡ Ἥρα εἰς ἀπρεπῆ τὴν ὄψιν ὄρνιν μετεμόρφωσε πολέμιόν τε καὶ στυγητὴν κατέστησε τοῖς τιμήσασιν αὐτὴν Πυγμαίοις, γενέσθαι τε λέγει ἐξ αὐτῆς καὶ Νικοδάμαντος τὴν χερσαίαν χελώνην. καθόλου δὲ ὁ ποιήσας ταῦτα τὰ ἔπη πάντα τὰ ὄρνεα ἀνθρώπους ἱστορεῖ πρότερον γεγονέναι.*

50. ΦΑΣΣΑΙ. *Ἀριστοτέλης φησὶ* (p. 288 R) *περιστερῶν μὲν εἶναι ἓν γένος, εἴδη δὲ πέντε, γράφων*
394 *οὕτως· 'περιστερά, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τρυγών.' ἐν δὲ πέμπτῳ περὶ ζῴων μορίων* (h. a. 5, 13) *τὴν φάβα οὐκ ὀνομάζει, καίτοι Αἰσχύλου ἐν τῷ σατυρικῷ Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος* (fr. 206 N)·

1 *διαιροῦσι* AC: corr. Schw (*διαβαίνουσι* Ael. v. h. 1, 14) 16 *ταπεινοὺς* C 18 *τὴν ὄψιν* Mein: *ὄψιν τὴν* A 19 *τε* C: *γε* A 27 *τῷ τραγικῷ* A: corr. Cas

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

κἀν Φιλοκτήτῃ δὲ (fr. 252) κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν εἴρηκεν. ἡ μὲν οὖν οἰνάς, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, μείζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, χρῶμα δ' ἔχει οἰνωπόν, ἡ δὲ φὰψ μέσον περιστερᾶς καὶ οἰνάδος, ἡ δὲ φάσσα ἀλέκτορος τὸ μέγεθος, χρῶμα δὲ σποδιόν, ἡ δὲ τρυγὼν πάντων ἐλάττων, χρῶμα δὲ τεφρόν. αὕτη δὲ θέρους b
φαίνεται, τὸν δὲ χειμῶνα φωλεύει. ἡ δὲ φὰψ καὶ ἡ περιστερὰ αἰεὶ φαίνονται, ἡ δ' οἰνὰς φθινοπώρῳ μόνῳ. πολυχρονιωτέρα δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσσα· καὶ γὰρ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ζῇ ἔτη. οὐκ ἀπολείπουσι δ' ἕως θανάτου οὔτε οἱ ἄρρενες τὰς θηλείας οὔτε αἱ θήλειαι τοὺς ἄρρενας, ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι καὶ κόρακες καὶ κορῶναι καὶ κολοιοί· ἐπῳάζει δ' ἐκ διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστεροειδὲς γένος, καὶ γενομένων τῶν νεοττῶν ὁ ἄρρην ἐμπτύει αὐτοῖς, ὡς μὴ βασκανθῶσι. τίκτει δὲ ᾠὰ δύο, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄρρεν c
ποιεῖ, τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίκτουσι δὲ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους· διὸ δὴ καὶ δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ τιθέασιν, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ δωδεκάκις. τεκοῦσα γὰρ τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ συλλαμβάνει.' ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ φησιν Ἀριστοτέλης (h. a. 5, 13) ὅτι περιστερὰ ἕτερον, πελειὰς δ' ἔλαττον, καὶ ὅτι ἡ πελειὰς τιθασὸν γίνεται, περιστερὰ

1 *σιτούμενον* Wilam, sed ipsum verbum *σιτεῖσθαι* suspectum 2 *πεπληγμένην* Schw 4 haec ex variis Aristotelis locis compilata, singula v. apud Rosium 23 'debebat scribere *ἐν ἄλλοις*' Rose 24 *πελιάς* passim A 24 sqq. duce Aristotele videtur scribendum *περιστερὰ ἕτερον καὶ πελειάς, καὶ ὅτι ἔλαττον μὲν ἡ πελειάς, τίθασον* <*δὲ*> *γίνεται* <*μᾶλλον ἢ*> *περιστερά·* <*ἡ πελειὰς*> *δὲ καὶ μέλαν κτλ.*'

(p. 291 R), σχιδανόπους ἐστὶ καὶ ποιολόγος καὶ τίκτει τριέτης γενόμενος, ἐν οἷς [χρόνοις] καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν πτερῶν λαμβάνει. ἐπῳάζει δ' ἡμέρας πρὸς λ'. τίκτει τε ἅπαξ τοῦ ἔτους ᾠὰ δώδεκα· ταῦτα δὲ οὐκ εἰς ἅπαξ, ἀλλὰ παρ' ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτοτόκοι ὀκτώ. τίκτει δὲ καὶ ὑπηνέμια, ὡς ἡ ἀλεκτορίς, οὐ πλείω δὲ τῶν δύο. ἐκλέπει δὲ καὶ ἐπῳάζει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς.' Εὔπολις δ' ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶ περὶ αὐτοῦ οὕτως (I 266 K)·

c μή ποτε θρέψω
παρὰ Φερσεφόνῃ τοιόνδε ταῶν, ὃς τοὺς εὕδοντας ἐγείρει.

Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ῥήτορι λόγος μὲν γέγραπται ἔχων ἐπίγραμμα περὶ ταῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία μνεία τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποικίλους πολλάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους τρέφειν Δῆμον τὸν Πυριλάμπους καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θέας ἔκ τε Λακεδαίμονος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδὴν ποιεῖσθαι τῶν ᾠῶν μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ἰδέας αὐτῶν λέγων γράφει
d (fr. 58 Bl)· 'εἴ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς ὄρνιθας, οἰχήσονται ἀναπτόμενοι. ἐὰν δὲ τῶν πτερύγων ἀποτέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται· τὰ πτερὰ γὰρ αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα.' ὅτι δὲ καὶ περισπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θέα ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν φησίν· 'ἀλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας ὁ βουλόμενος εἰσῄει, τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἴ τις ἔλθοι βουλόμενος θεάσασθαι, οὐκ ἔστιν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθὲς οὐδὲ πρῴην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά ἐστιν.'

1 post ποιολόγος haec habent AC: τίκτει τε ἅπαξ τοῦ ἔτους ᾠὰ δώδεκα, quae v. 3 transposuit ed. Basil, cf. Arist. h. a. 564 a 26 2 χρόνοις del. Rose, om. Arist 10 ταὼν A

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

κἀν Φιλοκτήτῃ δὲ (fr. 252) κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν εἴρηκεν. ἡ μὲν οὖν οἰνάς, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, μείζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, χρῶμα δ' ἔχει οἰνωπόν, ἡ δὲ φὰψ μέσον περιστερᾶς καὶ οἰνάδος, ἡ δὲ φάσσα ἀλέκτορος τὸ μέγεθος, χρῶμα δὲ σποδιόν, ἡ δὲ τρυγὼν πάντων ἐλάττων, χρῶμα δὲ τεφρόν. αὕτη δὲ θέρους b φαίνεται, τὸν δὲ χειμῶνα φωλεύει. ἡ δὲ φὰψ καὶ ἡ περιστερὰ αἰεὶ φαίνονται, ἡ δ' οἰνὰς φθινοπώρῳ μόνῳ. πολυχρονιωτέρα δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσσα· καὶ γὰρ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ζῇ ἔτη. οὐκ ἀπολείπουσι δ' ἕως θανάτου οὔτε οἱ ἄρρενες τὰς θηλείας οὔτε αἱ θήλειαι τοὺς ἄρρενας, ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι καὶ κόρακες καὶ κορῶναι καὶ κολοιοί· ἐπῳάζει δ' ἐκ διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστεροειδὲς γένος, καὶ γενομένων τῶν νεοττῶν ὁ ἄρρην ἐμπτύει αὐτοῖς, ὡς μὴ βασκανθῶσι. τίκτει δὲ ᾠὰ δύο, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄρρεν c ποιεῖ, τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίκτουσι δὲ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους· διὸ δὴ καὶ δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ τιθέασιν, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ δωδεκάκις. τεκοῦσα γὰρ τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ συλλαμβάνει.' ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ φησιν Ἀριστοτέλης (h. a. 5, 13) ὅτι περιστερὰ ἕτερον, πελειὰς δ' ἔλαττον, καὶ ὅτι ἡ πελειὰς τιθασὸν γίνεται, περιστερὰ

1 *σιτούμενον* Wilam, sed ipsum verbum *σιτεῖσθαι* suspectum 2 *πεπληγμένην* Schw 4 haec ex variis Aristotelis locis compilata, singula v. apud Rosium 23 'debebat scribere *ἐν ἄλλοις*' Rose 24 *πελιάς* passim A 24 sqq. duce Aristotele videtur scribendum *περιστερὰ ἕτερον καὶ πελειάς, καὶ ὅτι ἔλαττον μὲν ἡ πελειάς, τίθασον ⟨δὲ⟩ γίνεται ⟨μᾶλλον ἢ⟩ περιστερά· ⟨ἡ πελειὰς⟩ δὲ καὶ μέλαν κτλ.*'

οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦ Η̄ στοιχείου τυπώσασθαι τοὺς
b παλαιοὺς τὴν δασεῖαν. διόπερ καὶ Ῥωμαῖοι πρὸ πάντων τῶν δασυνομένων ὀνομάτων τὸ Η̄ προγράφουσι, τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς διασημαίνοντες. εἰ δὲ τοιαύτη ἡ δασύτης, μήποτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν ὁ ταὼς πρὸς τῶν Ἀττικῶν προσπνεῖται.'

58. πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ ἑκάστου τῶν εἰσκομιζομένων ῥηθέντων, 'ἀλλὰ κἀγώ,' φησὶν ὁ Λαρήνσιος, κατὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλπιανὸν προτείνω τι καὶ αὐτὸς ὑμῖν· ζητήσεις γὰρ σιτούμεθα· τὸν τέτρακα τί νομίζετε;' καί τινος εἰπόν-
c τος 'εἶδος ὀρνέου' (ἔθος δὲ γραμματικῶν παισὶν περὶ πάντων τῶν προβαλλομένων λέγειν, εἶδος φυτοῦ, εἶδος ὀρνέου, εἶδος λίθου), ὁ Λαρήνσιος ἔφη· 'καὶ αὐτός, ἀνδρῶν λῷστε, ὅτι ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ὄρνισι μνημονεύει ἐν τούτοις (v. 884) οἶδα· 'πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι.' ζητῶ δ' ἐγὼ παρ' ὑμῶν μαθεῖν εἰ καὶ παρ' ἄλλῳ τινὶ αὐτοῦ τις γίνεται μνήμη. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ πτηνῶν ζῴων οὐ τοῦ ὄρνιθος τοῦ μεγάλου μνημονεύει, ἀλλά τινος τῶν
d σμικροτάτων. λέγει γὰρ οὕτως· 'τέτραξ τὸ μέγεθος ἴσος σπερμολόγῳ, τὸ χρῶμα κεραμεοῦς, ῥυπαραῖς στιγμαῖς καὶ μεγάλαις γραμμαῖς ποικίλος, καρποφάγος. ὅταν ᾠοτοκῇ δέ, τετράζει τῇ φωνῇ. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας Γάμῳ (p. 237 L)·

λαμβάνοντι γὰρ
ὄρτυγας στρουθούς τε κορυδαλλάς ⟨τε⟩ φιλοκονείμονας

6 τοῦ ταῶς C, fort. τὸ ταὼς 18 ταῶνι A 28 στρουθούς τε καὶ A: corr. Pors τε add. Pors fort. φιλοκονίονας

σκευάζουσαι αὐτοὺς πρὸς τὴν τροφήν. τῆς δὲ Σικελίας ἐν Ἔρυκι καιρός τις ἐστίν, ὃν καλοῦσιν Ἀναγωγάς, ἐν ᾧ φασι τὴν θεὸν εἰς Λιβύην ἀνάγεσθαι. τότ' οὖν αἱ περὶ τὸν τόπον περιστεραὶ ἀφανεῖς γίνονται ὡς δὴ τῇ θεῷ συναποδημοῦσαι. καὶ μεθ' ἡμέρας ἐννέα ἐν τοῖς λεγομένοις Καταγωγίοις μιᾶς προπετασθείσης ἐκ 395 τοῦ πελάγους περιστερᾶς καὶ εἰς τὸν νεὼν εἰσπτάσης παραγίνονται καὶ αἱ λοιπαί. ὅσοι οὖν τότε περιουσίας εὖ ἥκουσι τῶν περιοίκων εὐωχοῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ κροταλίζουσιν μετὰ χαρᾶς, ὄζει τε πᾶς ὁ τόπος τότε βούτυρον, ᾧ δὴ τεκμηρίῳ χρῶνται τῆς θείας ἐπανόδου. Αὐτοκράτης ἐν τοῖς Ἀχαικοῖς (FHG IV 346) καὶ τὸν Δία ἱστορεῖ μεταβαλεῖν τὴν μορφὴν εἰς περιστερὰν ἐρασθέντα παρθένου Φθίας ὄνομα ἐν Αἰγίῳ. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστερὸν καλοῦσιν. Ἄλεξις Συντρέχουσιν (II 375 K)·

λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰρ περιστερός. b
ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον·
εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν.

ἐν δὲ Ῥοδίῳ ἢ Ποππυζούσῃ θηλυκῶς εἴρηκε καὶ ὅτι αἱ Σικελικαὶ διάφοροί εἰσι (II 316 K)·

περιστερὰς
ἔνδον τρέφω τῶν Σικελικῶν τούτων πάνυ
κομψάς.

Φερεκράτης ἐν Γραυσί φησιν (I 154 K)·

ἀπόπεμψον ἀγγέλλοντα τὸν περιστερόν.

ἐν δὲ Πετάλῃ (ib. 185)·

1 sq. auctoris nomen intercidit 2 Ἀναγώγια Ael. v. h. 1, 15 et n. an. 4, 2 recte 6 προσπετασθείσης A: corr. C 13 μεταβάλλειν A: corr. Ael 14 αἰγείωι A: corr. C et Ael 17 ὁ λευκὸς A: corr. Schw 18 ὁ δὲ Schw: ὁι δε A οἶδε C 23 τούτων πάνυ τούτων A πάνυ C: corr. Mus 25 ἐν γραφεῦσι A: corr. Mein

c *ἀλλ', ὦ περιστέριον, ὅμοιον Κλεισθένει*
πέτου, κόμισον δέ μ' ἐς Κύθηρα καὶ Κύπρον.

Νίκανδρος δὲ ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν τῶν Σικελικῶν μνημονεύων πελειάδων φησί (fr. 73 Sch)·

καί τε σύ γε θρέψαιο Δρακοντιάδας διτοκεύσας
ἢ Σικελὰς μεγάροισι πελειάδας· οὐδέ φιν ἅρπαι
οὐδεφινοστρακεοι λωβήσιμοι ἐξενέπονται.

52. ΝΗΤΤΑΙ. *τούτων, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος* (cf. Rose Ar. ps. p. 293), *ὁ ἄρρην μείζων καὶ ποικιλώτερος. τὸ δὲ λεγόμενον γλαυκίον διὰ τὴν τῶν*
d *ὀμμάτων χρόαν μικρῷ ἔλαττόν ἐστι νήττης. τῶν δὲ βοσκάδων καλουμένων ὁ μὲν ἄρρην κατάγραφος· . . . . . . νήττης. ἔχουσι δὲ οἱ ἄρρενες σιμά τε καὶ ἐλάττονα τῇ συμμετρίᾳ τὰ ῥύγχη. ἡ δὲ μικρὰ κολυμβίς, πάντων ἐλαχίστη τῶν ἐνύδρων, ῥυπαρομέλαινα τὴν χροιὰν καὶ τὸ ῥύγχος ὀξὺ ἔχει σκέπον τε τὰ ὄμματα, τὰ δὲ πολλὰ καταδύεται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο γένος βοσκάδων μεῖζον μὲν νήττης, ἔλαττον δὲ χηναλώπεκος. αἱ δὲ λεγόμεναι φασκάδες μικρῷ μείζονες οὖσαι τῶν μικρῶν κολυμβίδων τὰ λοιπὰ νήτταις εἰσὶ παραπλήσιοι.*
e *ἡ δὲ λεγομένη οὐρία οὐ πολὺ λείπεται νήττης, τῷ χρώματι δὲ ῥυπαροκέραμός ἐστι, τὸ δὲ ῥύγχος μακρόν τε καὶ στενὸν ἔχει. ἡ δὲ φαλαρὶς καὶ αὐτὴ στενὸν ἔχουσα τὸ ῥύγχος στρογγυλωτέρα τὴν ὄψιν οὖσα ἔντεφρος τὴν γαστέρα, μικρῷ μελαντέρα τὸν νῶτον. τῆς δὲ νήττης καὶ κολυμβάδος, ἀφ' ὧν καὶ τὸ νήχεσθαι καὶ κολυμβᾶν εἴρηται, μνημονεύει μετὰ καὶ ἄλλων*

1 *καλλισθένει* A: corr. Pors 6 *σικελικὰς* A: corr. Mus *μεγάροιο* A: corr. I. G. Schneider *φιναρσαι* A: corr. Heringa 7 *οὐδ' ὄφις ὀστρακέοις* O. Schneider *νωμήσιμοι* A: corr. O. Schneider *ἐξενίπονται* A: corr. Heringa 13 *ἐστὶ δὲ ἧττον νήττης* C, sed haec post *ῥύγχη* v. 14 22 *ῥυποκέραμος* AC: corr. Mus

λιμναίων πολλῶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι διὰ τούτων (v. 875)·

νάσσας, κολοιούς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
τροχίλους, κολύμβους. f

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνέων (fr. 100 c 5).

53. παρῆσαν δὲ πολλάκις ἡμῖν καὶ οἱ καλούμενοι ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ, ὧν μνημονεύει Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Σιμάριστος ἐν γ' Συνωνύμων καὶ τετάρτῳ. εἰσὶ δ' οἱ ὄρχεις οὕτω καλούμενοι.

συγκεκνισωμένων δέ τινων κρεῶν ζωμῷ [καὶ] παραφερομένων ἐπεί τις ἔφη 'τῶν ΠΝΙΚΤΩΝ κρεαδίων δός', 396
ὁ τῶν ὀνομάτων Δαίδαλος Οὐλπιανὸς 'αὐτὸς ἐγώ, φησίν, ἀποπνιγήσομαι, εἰ μὴ εἴπῃς ὅπου καὶ σὺ εὗρες τὰ τοιαῦτα κρεάδια. οὐ μὴ γὰρ ὀνομάσω πρὶν μαθεῖν.' ὃ δὲ 'Στράττις εἶπεν, ἔφη, ἐν Μακεδόσιν ἢ Παυσανίᾳ (I 719 K)· 'πνικτόν τι τοίνυν ἔστω σοι συχνὸν τοιοῦτον'. καὶ Εὔβουλος Κατακολλωμένῳ (II 180 K)·

καὶ πνικτὰ Σικελὰ πατανίων σωρεύματα.

Ἀριστοφάνης τ' εἴρηκεν ἐν Σφηξίν (v. 511)· 'ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.' Κρατῖνος δ' ἐν Δηλιάσι (I 21 K)·

τῷ δ' ὑποτρίψας τι μέρος πνῖξον καθαρύλλως. b

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ (II 12 K)·

καὶ πρῶτα μὲν
αἴρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος
Δηὼ βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται φίλον·
ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη,

9 σιμαρος A: corr. Cas 11 καὶ del. Schw 14 aut ἐὰν μὴ εἴπῃς aut εἰ μὴ ἐρεῖς 16. 17 ἢ κινησίαι A: corr. Mein 19 σικελικὰ A: corr. Bentl 20. 21 ἐν ολοπαδι A 26 δημήτηρ A: corr. Cas

χλόην καταμπέχοντα σάρκα νεογενῆ.
Β. τί λέγεις; Α. τραγῳδίαν περαίνω Σοφοκλέους.'

54. ΓΑΛΑΘΗΝΩΝ δὲ χοίρων ποτὲ περιενεχθέντων
c καὶ περὶ τούτων ἐζήτησαν οἱ δαιταλεῖς εἰ τὸ ὄνομα εἴρηται. καί τις ἔφη· 'Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ (I 157 K)· 'γαλαθήν' ἔκλεπτον οὐ τέλεα.' ἐν δὲ Αὐτομόλοις (I 153 K)· 'οὐ γαλαθηνὸν ἄρ' ὗν θύειν μέλλεις.' Ἀλκαῖος Παλαίστρᾳ (I 761 K)·

ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν· εἴ τι γρύξομαι
ὧν σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνοῦ μυός.

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ φησὶν (c. 183) ὅτι ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν ὅτι μὴ γαλαθηνὰ μοῦνα. Ἀντιφάνης Φιλεταίρῳ (II 104 K)·

d κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος οὑτοσὶ
γαλαθηνός.

Ἡνίοχος Πολυεύκτῳ (II 432 K)·

ὁ βοῦς ⟨ὁ⟩ χαλκοῦς ἦν ἂν ἑφθὸς δεκάπαλαι,
ὃ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβών.

καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν (fr. 51 B[4])·

οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα
γαλαθηνόν, ὅς τ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης
ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

Κράτης Γείτοσι (I 130 K)·

νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν . . . παιδικῶν ἅλις
οκως περ ἀρνῶν ἐστι γαλαθηνῶν τε καὶ
χοίρων.

1 χλόῃ Kock 2 παραινῶ A: corr. Cas 9 ὅδει A: corr. Schw 14 κωραλίσκος Di, latet aliud οὗτος A: corr. Schw 17 ὁ add. Pors δὲ καὶ παλαι A: corr. Iacobs 21 καιροσσης A: corr. schol. Pind. ol. 3, 52 24. 25 δαισοκως A: ἅλις Iacobs, οκως corruptum

λαγῶν ἐν Ἀστυπαλαίᾳ, ὡς τοὺς Ἀστυπαλαιεῖς περὶ
αὐτῶν μαντεύσασθαι. καὶ τὴν Πυθίαν εἰπεῖν κύνας
τρέφειν καὶ κυνηγετεῖν· ἁλῶναί τε ἐν ἐνιαυτῷ πλείους
τῶν ἑξακισχιλίων. ἐγένετο δὲ τὸ πλῆθος τοῦτο Ἀνα-
φαίου τινὸς ἐμβαλόντος δύο λαγωοὺς εἰς τὴν νῆσον·
ὡς καὶ πρότερον Ἀστυπαλαιέως τινὸς ἀφέντος δύο
πέρδικας εἰς τὴν Ἀνάφην τοσοῦτον πλῆθος ἐγένετο e
περδίκων ἐν τῇ Ἀνάφῃ, ὡς κινδυνεῦσαι ἀναστάτους
γενέσθαι τοὺς κατοικοῦντας. κατ' ἀρχὰς δ' ἡ μὲν
Ἀστυπάλαια οὐκ εἶχεν λαγώς, ἀλλὰ πέρδικας ....'
πολύγονον δ' ἐστὶ τὸ ζῷον ὁ λαγώς, ὡς Ξενοφῶν
εἴρηκεν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ (5, 13). καὶ Ἡρόδοτος δ'
οὕτως φησίν (III 108)· 'τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγὼς ὑπὸ
πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ ἀν-
θρώπου, οὕτω δή τι πολύγονόν ἐστιν, ἐπικυίσκει τε
μόνον πάντων θηρίων, καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων
ἐν τῇ γαστρί, τὸ δὲ ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῇς μήτρῃσι f
πλάσσεται, τὸ δ' ἐπαναιρέεται.' Πολύβιος δ' ἐν τῇ
δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 3, 10) γίγνεσθαί φησι παρό-
μοιον τῷ λαγῷ ζῷον τὸν κούνικλον καλούμενον, γρά-
φων οὕτως· 'ὁ δὲ κούνικλος καλούμενος πόρρωθεν
μὲν ὁρώμενος εἶναι δοκεῖ λαγὼς μικρός· ὅταν δ' εἰς
τὰς χεῖρας λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν καὶ κατὰ
τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν βρῶσιν. γίνεται δὲ τὸ
πλεῖον κατὰ γῆς.' μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ποσει- 401
δώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ ἱστορίᾳ (FHG III 275)· 'καὶ
ἡμεῖς εἴδομεν πολλοὺς κατὰ τὸν ἀπὸ Δικαιαρχείας

3 fort. ἑνὶ ἐνιαυτῷ   9. 10 lemma: ὅτι τὸ παλαιὸν Ἀστυπαλαία μὲν πέρδικας εἶχεν, ἀλλ' οὐχὶ λαγώς, Ἀνάφη δὲ λαγούς, ἀλλ' οὐχὶ πέρδικας, unde confirmatur Meinekii coniectura, qui v. 10 post πέρδικας excidisse putat ἡ δὲ Ἀνάφη οὐ πέρδικας, ἀλλὰ λαγώς   17 τῇσι C   21 κύνικλος Polyb

(p. 291 R), σχιδανόπους ἐστὶ καὶ ποιολόγος καὶ τίκτει τριέτης γενόμενος, ἐν οἷς [χρόνοις] καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν πτερῶν λαμβάνει. ἐπῳάζει δ' ἡμέρας πρὸς λ'. τίκτει τε ἅπαξ τοῦ ἔτους ᾠὰ δώδεκα· ταῦτα δὲ οὐκ εἰς ἅπαξ, ἀλλὰ παρ' ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτοτόκοι ὀκτώ. τίκτει δὲ καὶ ὑπηνέμια, ὡς ἡ ἀλεκτορίς, οὐ πλείω δὲ τῶν δύο. ἐκλέπει δὲ καὶ ἐπῳάζει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς.' Εὔπολις δ' ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶ περὶ αὐτοῦ οὕτως (I 266 K)·

c μή ποτε θρέψω
παρὰ Φερσεφόνῃ τοιόνδε ταῶν, ὃς τοὺς εὕδοντας ἐγείρει.

Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ῥήτορι λόγος μὲν γέγραπται ἔχων ἐπίγραμμα περὶ ταῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία μνεία τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποικίλους πολλάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους τρέφειν Δῆμον τὸν Πυριλάμπους καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θέας ἔκ τε Λακεδαίμονος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδὴν ποιεῖσθαι τῶν ᾠῶν μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ἰδέας αὐτῶν λέγων γράφει
d (fr. 58 Bl)· 'εἴ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς ὄρνιθας, οἰχήσονται ἀναπτόμενοι. ἐὰν δὲ τῶν πτερύγων ἀποτέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται· τὰ πτερὰ γὰρ αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα.' ὅτι δὲ καὶ περισπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θέα ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν φησίν· 'ἀλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας ὁ βουλόμενος εἰσῄει, τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἴ τις ἔλθοι βουλόμενος θεάσασθαι, οὐκ ἔστιν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθὲς οὐδὲ πρῴην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά ἐστιν.'

1 post ποιολόγος haec habent AC: τίκτει τε ἅπαξ τοῦ ἔτους ᾠὰ δώδεκα, quae v. 3 transposuit ed. Basil, cf. Arist. h. a. 564 a 26   2 χρόνοις del. Rose, om. Arist   10 ταὼν A

57. *ταῶς δὲ λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ὥς φησι Τρύφων* e (fr. 5 Vels), *τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπῶντες καὶ δασύνοντες. καὶ ἀναγιγνώσκουσι μὲν οὕτως παρ' Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις — πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον* (litt. c) — *καὶ ἐν Ορνισιν Ἀριστοφάνους* (v. 101)

> *Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;*

καὶ πάλιν (269)

> *ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου ταῶς;*

λέγουσι δὲ καὶ τὴν δοτικὴν ταωνι, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ Ἀριστοφάνης (v. 884). *ἀμήχανον δὲ παρὰ Ἀττικοῖς καὶ Ἴωσιν ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόμασι τὴν τελευτῶσαν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην δασύνεσθαι. πάντως γὰρ εἶναι ψιλὴν αὐτὴν παρηκολούθηκεν, οἷον* f *νεὥς, λεὥς, Τυνδάρεὡς, Μενέλεὡς, λειπόνεὡς, εὔνεὡς, Νείλεὡς, πρᾶὸς, υἷός, Κεῖὸς, Χῖὸς, δῖὸς, χρεῖὸς, πλεῖὸς, λεῖὸς, λαιὅς, βαιὅς, φαιὅς, πηὅς, γόὸς, θοὅς, ῥόὸς, ζωὅς. φίλαρχος γὰρ οὖσα καὶ ἡγεμονικὴ τὴν φύσιν ἡ δασύτης τοῖς τελευταίοις μέρεσι τῶν ὀνομάτων* 398 *οὐδαμῶς ἐγκαθείργνυται. ὠνόμασται δὲ ταῶς ἀπὸ τῆς τάσεως τῶν πτερῶν.' Σέλευκος δ' ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ Ἑλληνισμοῦ· 'ταῶς· παραλόγως δ' οἱ Ἀττικοὶ καὶ δασύνουσι καὶ περισπῶσι. τοῖς δὲ πρώτοις τῶν φωνηέντων κατὰ τὰς ἁπλᾶς τῶν ὀνομάτων ἐκφορὰς συνεκφέρεσθαι ἐθέλει καὶ ἐνταυθοῖ προάττουσα καὶ τάχιον ἐκθέουσα δι' ἐπιπολῆς ἐστι τῶν λέξεων. τεκμαιρόμενοι οὖν Ἀθηναῖοι καὶ διὰ τῆς τάξεως τὴν ἐνοῦσαν τῇ προσῳδίᾳ φύσιν οὐκ ἐπὶ τῶν φωνηέντων αὐτὴν τιθέασιν ὥσπερ τὰς ἄλλας, πρὸ δὲ τούτων τάσσουσιν.*

9 *ταῶνι* A 14 in *νεώς* et eis quae secuntur nominibus psilosis notam om. A add. C 24 fort. *ἐντεῦθεν* *πρόττουσα* C superscr. *α*: *πράττουσα* A

οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦ Η̅ στοιχείου τυπώσασθαι τοὺς b παλαιοὺς τὴν δασεῖαν. διόπερ καὶ Ῥωμαῖοι πρὸ πάντων τῶν δασυνομένων ὀνομάτων τὸ Η̅ προγράφουσι, τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς διασημαίνοντες. εἰ δὲ τοιαύτη ἡ δασύτης, μήποτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν ὁ ταὼς πρὸς τῶν Ἀττικῶν προσπνεῖται.'

58. πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ ἑκάστου τῶν εἰσκομιζομένων ῥηθέντων, 'ἀλλὰ κἀγώ, φησὶν ὁ Λαρήνσιος, κατὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλπιανὸν προτείνω τι καὶ αὐτὸς ὑμῖν· ζητήσεις γὰρ σιτούμεθα· τὸν τέτρακα τί νομίζετε;' καί τινος c εἰπόντος 'εἶδος ὀρνέου' (ἔθος δὲ γραμματικῶν παισὶν περὶ πάντων τῶν προβαλλομένων λέγειν, εἶδος φυτοῦ, εἶδος ὀρνέου, εἶδος λίθου), ὁ Λαρήνσιος ἔφη· 'καὶ αὐτός, ἀνδρῶν λῷστε, ὅτι ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ὄρνισι μνημονεύει ἐν τούτοις (v. 884) οἶδα· 'πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι.' ζητῶ δ' ἐγὼ παρ' ὑμῶν μαθεῖν εἰ καὶ παρ' ἄλλῳ τινὶ αὐτοῦ τις γίνεται μνήμη. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ πτηνῶν ζῴων οὐ τοῦ ὄρνιθος τοῦ μεγάλου μνημονεύει, ἀλλά τινος τῶν d σμικροτάτων. λέγει γὰρ οὕτως· 'τέτραξ τὸ μέγεθος ἴσος σπερμολόγῳ, τὸ χρῶμα κεραμεοῦς, ῥυπαραῖς στιγμαῖς καὶ μεγάλαις γραμμαῖς ποικίλος, καρποφάγος. ὅταν ᾠοτοκῇ δέ, τετράζει τῇ φωνῇ. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας Γάμῳ (p. 237 L)·

λαμβάνοντι γὰρ
ὄρτυγας στρουθούς τε κορυδαλλάς ⟨τε⟩ φιλοκονείμονας

6 τοῦ ταῶς C, fort. τὸ ταὼς 18 ταῶνι A 28 στρουθούς τε καὶ A: corr. Pors τε add. Pors fort. φιλοκονίονας

οἵτινες οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν παρεῖχον ἡμῖν. καὶ γὰρ τὸ τοῦ αἰγὸς κρέας τροφιμώτατόν ἐστι. Κλειτόμαχος γοῦν ὁ Καρχηδόνιος οὐδενὸς δεύτερος τῶν ἀπὸ τῆς νέας Ἀκαδημείας κατὰ τὴν θεωρίαν ὢν Θηβαῖόν τινα ἀθλητὴν ὑπερβαλεῖν ἰσχύι φησὶ τους καθ' ἑαυτὸν κρέασιν αἰγείοις χρώμενον. εὔτονοι γὰρ καὶ d γλίσχροι ⟨οἱ⟩ χυμοὶ καὶ πολὺν χρόνον ὑπομένειν ἐν τοῖς ὄγκοις δυνάμενοι. ἐσκώπτετο δὲ ὁ ἀθλητὴς διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἱδρώτων δυσωδίαν. τὰ δ' ὕεια καὶ ἄρνεια κρέα ἀδιαπόνητα ταῖς ἕξεσιν ὑπάρχοντα ῥᾷστα φθείρεται διὰ τὴν πιμελήν.

τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμῳδιοποιοῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδίστην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὠσὶ μᾶλλον ἢ τῇ φάρυγγι, ὥσπερ τὰ παρὰ Ἀντιφάνει μὲν ἐν Ἀκεστρίᾳ (II 17 K)·

κρέας δὲ τίνος ἥδιστ' ἂν ἐσθίοις (φησίν); Β. τίνος;
εἰς εὐτέλειαν. τῶν προβάτων μὲν οἷς ἔνι
μήτ' ἔρια μήτε τυρός, ἀρνός, φίλτατε. e
τῶν δ' αἰγιδίων κατὰ ταὔθ' ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ,
ἐρίφου. διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἁδρῶν
ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι.

ἐν δὲ Κύκλωπί φησι (II 65 K)·

τῶν χερσαίων δ' ὑμῖν ἥξει
παρ' ἐμοῦ ταυτί·
βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ὑλιβάτης,
αἲξ οὐρανία, κριὸς τομίας,
κάπρος ἐκτομίας, ὗς οὐ τομίας,
δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι, ...

7 οἱ add. K 10 fort. ἀδιαμένητα coll. I p. 26 b, ἀνεκπόνητα Herw 15 κρέα AC: corr. Mein 16 ὧν ἂν ᾖ Herw 18 αἰγείων AC: corr. Dobr, αἰγίων Mein 24 ὑλιβάτας A ἠλιβάτας Eust. 1753, 22 (ὑληβάτας C)

Ἶσον δ' Ἑρμιονεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μετασπων
ψύας ἔγχει νύξε.

Σιμάριστος δ' ἐν τρίτῳ Συνωνύμων οὕτως γράφει·
b 'ὀσφύος αἱ ἐκ πλαγίων σάρκες ἐπανεστηκυῖαι ψύαι. τὰ δ' ἑκατέρωθεν κοιλώματα λέγουσι κύβους γαλλιας.' Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ σκελετῶν οὕτως φησί (FHG II 324)· 'σάρκες μυωταὶ καθ' ἑκάτερον μέρος, ἃς οἳ μὲν ψύας, οἳ δὲ ἀλώπεκας, οἳ δὲ νευρομήτρας καλοῦσι. μνημονεύει δὲ τῶν ψυῶν καὶ Ἱπποκράτης ὁ ἱερώτατος. ὠνομάσθησαν δ' οὕτως διὰ τὸ ῥᾳδίως ἀποψᾶσθαι ἢ οἷόν τις [οὖσα] ἐπιψαύουσα σὰρξ καὶ ἐπιπολῆς τοῖς ὀστέοις ὑπάρχουσα.' μνημονεύει αὐτῶν καὶ Εὔφρων ὁ κωμικὸς ἐν Θεωροῖς (IV 491 M)·

c λοβός τίς ἐστι καὶ ψύαι καλούμεναι·
ταύτας ἐπιτεμὼν πρὶν θεωρῆσαι μαθών . . .

60. ΟΥΘΑΡ. Τηλεκλείδης Στερροῖς (I 217 K)·

ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὖθαρ φορῶ.

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν φησιν (c. 2) . . . σπανίως δ' ἔστιν εὑρεῖν τὸ οὖθαρ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζῴων λεγόμενον· ΥΠΟΓΑΣΤΡΙΟΝ δὲ μόνον ὡς ἐπὶ τῶν ἰχθύων λέγεται. Στράττις Ἀταλάντῃ (I 713 K)·

ὑπογάστριον θύννου τι κἀκροκώλιον.

d Θεόπομπος Καλλαίσχρῳ (I 738 K)·

ἰχθύων δὲ δὴ
ὑπογάστρι', ὦ Δάματερ.

ἐν δὲ Σειρῆσιν ὑπήτρια καλεῖ τὰ ὑπογάστρια λέγων οὕτως (I 747 K)·

2 ψοίας, item 14 ψόαι scribendum, cf. Phot. s. v. Phryn. p. 300 Lo   5 γαλλιας A γαλλίας C: quid sit nescio   11 ἢ add. C om. A   οὖσα del. Wilam coll. Et. M. 819, 15   14 γαί Herw   25 ὑπογαστρίωι διαματερ A ὑπογάστρια (hoc solum) C: corr. VII 302d

ἀρτύματ᾽ ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βιβλίων
καὶ τὴν θυίαν ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου,
οἷον λέγω κύμινον, ὄξος, σίλφιον,
τυρόν, κορίαννον, οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν
ἐχρῆτο, πάντ᾽ ἀφεῖλον εἶναί θ᾽ ὑπέλαβον
τὸν τοῖς ⟨τοιούτοις⟩ παντοπώλην χρώμενον. 404
αὐτοὶ δ᾽ ἔλαιον καὶ λοπάδα καινήν, πάτερ,
πῦρ τ᾽ ὀξὺ καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον
ἐποίουν· ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές.
οὗτοί τε πρῶτοι δάκρυα καὶ πταρμὸν πολὺν
ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ σίαλον ἀπήγαγον,
τῶν τ᾽ ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους.
ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος πιών τιν᾽ ἅλμην ἀπέθανεν·
παρὰ τὴν φύσιν γὰρ τὸ ποτὸν ἦν. *Β.* μάλ᾽ εἰκότως. b
Α. ὁ Σόφων δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει,
ἐμὸς γενόμενος, ὦ πάτερ, διδάσκαλος.
καὐτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα
σπεύδων ἐμαυτοῦ καινὰ τῆς τέχνης. *Β.* παπαῖ·
ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν.
Α. τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία
ἔχοντα καὶ ζητοῦντα ⟨τὰ⟩ κατὰ τὴν τέχνην,
οὐθὲν Διοδώρου διαφέροντ᾽ Ἀσπενδίου. c
γεύσω δ᾽, ἐὰν βούλῃ, σὲ τῶν εὑρημένων·
οὐ ταὐτὰ προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα,
τεταγμέν᾽ εὐθύς ἐστί μοι πρὸς τὸν βίον·
ἕτερ᾽ ἐστὶ τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις
καὶ τοῖς τελώναις. μειράκιον ἐρωμένην

5 ἐχρᾶτο AC: corr. Herw πάντα φίλων το ειναι θ᾽ A: corr. Dobr 6 suppl. Di 10 πρῶτον A: corr. C 12 ἀνεκάθαραν A: corr. C 21 τὰ add. Cas 22 οὐθὲν χονδρευόυσι διαφέρωι A: corr. Mein, sed praestat fort. διαφέρω τἀσπενδίου 23 βούλησθε τῶν A: corr. Tyrwhitt

ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι.

Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγετικῷ (c. 5, 1) χωρὶς τοῦ ν̄ λαγῶ καὶ περισπωμένως, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. ὥσπερ δὲ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασιν νεὼν καὶ λαὸν λεών, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι
b λαγὼν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸν λαγὸν ἑνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκῳ σατυρικῷ πληθυντικὴ ὀνομαστική (fr. 108)·

γέρανοι, χελῶναι, γλαῦκες, ἰκτῖνοι, λαγοί.

τῇ δὲ λαγὼν ἡ διὰ τοῦ ω̄ παραπλησίως προσαγορευομένη λαγῴ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν (I 303 K)· 'ἵνα πάρα μὲν βατίδες καὶ λαγῴ καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.' εἰσὶν δ' οἳ καὶ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν περισπωμένως προφέρονται. δεῖ δὲ ὀξυτο-
c νεῖν τὴν λέξιν, ἐπειδὴ τὰ εἰς ο̄ς λήγοντα τῶν ὀνομάτων ὁμότονά ἐστι, κἂν μεταληφθῇ εἰς τὸ ω̄ παρ' Ἀττικοῖς· ναὸς νεώς, κάλος κάλως. οὕτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Ἡρόδοτος καὶ ὁ τοὺς Εἵλωτας ποιήσας. εἶτά ἐστι τὸ μὲν Ἰακὸν λαγός (Amipsiae I 675 K)·

λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον,

τὸ δὲ λαγὼς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός, ὡς Σοφοκλῆς (fr. 108)·

d *γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἰκτῖνοι, λαγοί.*

τὸ μέντοι 'ἢ πτῶκα λαγωόν' (X 310) εἰ μέν ἐστιν Ἰωνικόν, πλεονάζει τὸ ω̄, εἰ δ' Ἀττικόν, τὸ ο̄. λαγῷα δὲ λέγεται κρέα.' 63. Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασι (FHG IV 421) 'κατὰ τὴν Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ φησιν βασιλείαν τοσοῦτον πλῆθος γενέσθαι

13 fort. καὶ ταύτην 21 πείθει A: corr. p. 446 d 24 καὶ κορῶναι γλαῦκες λαγοί A: cf. litt. b

λαγῶν ἐν Ἀστυπαλαίᾳ, ὡς τοὺς Ἀστυπαλαιεῖς περὶ
αὐτῶν μαντεύσασθαι. καὶ τὴν Πυθίαν εἰπεῖν κύνας
τρέφειν καὶ κυνηγετεῖν· ἁλῶναί τε ἐν ἐνιαυτῷ πλείους
τῶν ἑξακισχιλίων. ἐγένετο δὲ τὸ πλῆθος τοῦτο Ἀνα-
φαίου τινὸς ἐμβαλόντος δύο λαγωοὺς εἰς τὴν νῆσον·
ὡς καὶ πρότερον Ἀστυπαλαιέως τινὸς ἀφέντος δύο
πέρδικας εἰς τὴν Ἀνάφην τοσοῦτον πλῆθος ἐγένετο e
περδίκων ἐν τῇ Ἀνάφῃ, ὡς κινδυνεῦσαι ἀναστάτους
γενέσθαι τοὺς κατοικοῦντας. κατ' ἀρχὰς δ' ἡ μὲν
Ἀστυπάλαια οὐκ εἶχεν λαγώς, ἀλλὰ πέρδικας . . . .'
πολύγονον δ' ἐστὶ τὸ ζῷον ὁ λαγώς, ὡς Ξενοφῶν
εἴρηκεν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ (5, 13). καὶ Ἡρόδοτος δ'
οὕτως φησίν (III 108)· 'τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγὼς ὑπὸ
πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ ἀν-
θρώπου, οὕτω δή τι πολύγονόν ἐστιν, ἐπικυίσκει τε
μόνον πάντων θηρίων, καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων
ἐν τῇ γαστρί, τὸ δὲ ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῆς μήτρῃσι f
πλάσσεται, τὸ δ' ἐπαναιρέεται.' Πολύβιος δ' ἐν τῇ
δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 3, 10) γίγνεσθαί φησι παρό-
μοιον τῷ λαγῷ ζῷον τὸν κούνικλον καλούμενον, γρά-
φων οὕτως· 'ὁ δὲ κούνικλος καλούμενος πόρρωθεν
μὲν ὁρώμενος εἶναι δοκεῖ λαγὼς μικρός· ὅταν δ' εἰς
τὰς χεῖρας λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν καὶ κατὰ
τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν βρῶσιν. γίνεται δὲ τὸ
πλεῖον κατὰ γῆς.' μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ποσει- 401
δώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ ἱστορίᾳ (FHG III 275)· 'καὶ
ἡμεῖς εἴδομεν πολλοὺς κατὰ τὸν ἀπὸ Δικαιαρχείας

3 fort. ἑνὶ ἐνιαυτῷ 9. 10 lemma: ὅτι τὸ παλαιὸν Ἀστυπαλαία μὲν πέρδικας εἶχεν, ἀλλ' οὐχὶ λαγώς, Ἀνάφη δὲ λαγούς, ἀλλ' οὐχὶ πέρδικας, unde confirmatur Meinekii coniectura, qui v. 10 post πέρδικας excidisse putat ἡ δὲ Ἀνάφη οὐ πέρδικας, ἀλλὰ λαγώς 17 τῇσι C 21 κύνικλος Polyb

πλοῦν ἐπὶ Νέαν πόλιν. νῆσος γάρ ἐστιν οὐ μακρὰν τῆς γῆς κατὰ τὰ τελευταῖα μέρη τῆς Δικαιαρχείας ὑπ' ὀλίγων μὲν κατοικουμένη, πολλοὺς δὲ ἔχουσα τοὺς κουνίκλους τούτους.' καλοῦνται δέ τινες καὶ χελιδονίαι λαγωοί. μνημονεύει Δίφιλος ἢ Καλλιάδης ἐν Ἀγνοίᾳ οὕτως (II 541 K)·

τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος;
B. χελιδόνειος ὁ δασύπους, γλυκεῖα δ' ἡ μίμαρκυς.

Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ κ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 301)
b *περὶ τὴν Βισαλτίαν φησὶ λαγωοὺς γίγνεσθαι δύο ἥπατα ἔχοντας.*

64. ΣΥΟΣ *δὲ ἀγρίου ἐπεισενεχθέντος, ὃς κατ' οὐδὲν ἦν ἐλάττων τοῦ καλοῦ γραφομένου Καλυδωνίου, 'προβάλλω, τὶς ἔφη, σοὶ ζητεῖν, φροντιστὰ καὶ λογιστὰ Οὐλπιανέ, τίς ἱστόρηκε τὸν Καλυδώνιον σῦν θήλειάν τε γεγονέναι καὶ λευκὸν τὴν χρόαν.' ὃ δὲ σφόδρα φροντίσας καὶ τὸ προβληθὲν ἀποδιοπομπησάμενος 'ἀλλ' ὑμεῖς γε, ἔφη, ἄνδρες γάστρωνες, εἰ*
c *μὴ κόρον ἤδη ἔχετε τοσούτων ἐμπλησθέντες, ὑπερβάλλειν μοι δοκεῖτε πάντας τοὺς ἐπὶ πολυφαγίᾳ διαβοήτους γενομένους· καὶ τίνες εἰσὶν οὗτοι ζητεῖτε. προφέρεσθαι δὲ δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς σὺν τῷ σ̄ σῦς ἐτυμώτερον· παρὰ τὸ σεύεσθαι γὰρ καὶ ὁρμητικῶς ἔχειν τὸ ζῷον εἴρηται. τέτριπται δὲ καὶ τὸ λέγειν χωρὶς τοῦ κατ' ἀρχὰς σ̄ ὗς. οἳ δὲ σῦν εἰρῆσθαι οἱονεὶ θῦν, τὸν εἰς θυσίαν εὐθετοῦντα. νῦν δέ, εἰ δοκεῖ, ἀποκρίνασθέ μοι τίς μνημονεύει κατὰ τὸ σύνθετον*

8 *χελιδόνιος* et *γλαυκια* A: corr. Mein *B. γλυκεῖά γ'* Kock 13 *καλοῦ* del. Wilam, fort. *μεγάλου* 14 *ἔφη συζητεῖν* A: corr. Schw 14. 15 *φροντιστὰ καὶ λογιστὰ* poetae verba esse vidit Mein 17 fort. *κᾆτα* (pro *καὶ*) 18 *ὑμεῖς* Schw: *ὑμῖν* A, nisi forte oratio mutila

ὁμοίως ἡμῖν σνάγρου ἐπὶ τοῦ συὸς τοῦ ἀγρίου. Σοφοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς ἐπὶ κυνὸς d ἔταξε τοὔνομα ἀπὸ τοῦ σῦς ἀγρεύειν, λέγων (fr. 159 N)·

σὺ δ', ὦ Σύαγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος.

παρ' Ἡροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον Σύαγρος Λάκων γένος, ὁ πρὸς Γέλωνα τὸν Συρακόσιον πρεσβεύσας περὶ τῆς πρὸς τοὺς Μήδους συμμαχίας ἐν τῇ ἑβδόμῃ (c. 153). καὶ Αἰτωλῶν δὲ οἶδα στρατηγὸν Σύαγρον, οὗ μνημονεύει Φύλαρχος ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν (FHG I 335).' καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη· 'ἀεί ποτε σύ, ὦ Οὐλπιανέ, οὐδενὸς μεταλαμβάνειν εἴωθας τῶν παρασκευαζομένων πρὶν μαθεῖν εἰ ἡ χρῆσις μὴ εἴη τῶν e ὀνομάτων παλαιά. κινδυνεύεις οὖν ποτε διὰ ταύτας τὰς φροντίδας ὥσπερ ὁ Κῷος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν καλούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος ἀπέθανεν, ὡς τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ·

ξεῖνε, Φιλητᾶς εἰμί. λόγων ὁ ψευδόμενός με
ὤλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἑσπέριοι.

65. ἵν' οὖν μὴ καὶ σὺ ζητῶν τὸν σύαγρον ἀφανανθῇς, μάθε ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἁρπαζομένῃ οὕτως ὠνόμασε (II 27 K)·

λαβὼν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν f
τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Διονύσιος δὲ ὁ τύραννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι (p. 616 N)·

νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὸν αὐτόστεγον

4 βρέφος C 14 φιλιτᾶς A: corr. C 15 ψευδόμενον Herw 15. 16 διαυανθῆναι Herw (praestat ἀφαυανθῆναι, cf. v. 21) 19 φιλιτας A 20 κὠνομάτων Heimsoeth, fort. καὶνικτῶν 24 ἐπανήξω Cobet 27 αὐτόστεγον corruptum, fuit fort. τόνδ'

φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις, ἔτι δὲ τῶν τοιού-
c των περὶ ὧν Φαινίας ὁ Ἐρέσιος ἐν τοῖς περὶ φυτῶν τάδε γράφει· 'πᾶσα γὰρ χεδροπώδης ἥμερος φύσις ἐνσπέρματος ἢ μὲν ἑψήσεως ἕνεκα σπείρεται, οἷον [ὁ] κύαμος, πισός· ἐντηρὸν γὰρ ἐκ τούτων ἕψημα γίνεται· τὰ δὲ πάλιν αὖθις λεκιθώδη, καθάπερ ἄρακος· τὸ δὲ φακῆς, οἷον ἀφάκη, φακός· τὸ δὲ χόρτου ἕνεκα τῶν τετραπόδων ζῴων, οἷον ὄροβος μὲν ἀροτήρων βοῶν, ἀφάκη δὲ προβάτων.' πισοῦ δὲ τοῦ ὀσπρίου μνημονεύει καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει. Ἡλιόδωρος δ'
d ὁ περιηγητὴς ἐν α' περὶ ἀκροπόλεως (FHG IV 425) 'τῆς τῶν πυρῶν, φησίν, ἑψήσεως ἐπινοηθείσης οἱ μὲν παλαιοὶ πύανον, οἱ δὲ νῦν ὀλόπυρον προσαγορεύουσιν.' τοιούτων ἔτι πολλῶν λεγομένων ὁ Δημόκριτος ἔφη· 'ἀλλὰ κἂν τῆς φακῆς ἐάσατε ἡμᾶς μεταλαβεῖν ἢ αὐτῆς γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λίθοις τις ὑμῶν βεβλήσεται, κατὰ τὸν Θάσιον Ἡγήμονα.' καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· 'τίς δ' αὕτη ἡ λιθίνη βαλλητύς; Ἐλευσῖνι γὰρ τῇ ἐμῇ οἶδά τινα πανήγυριν ἀγομένην καὶ καλουμένην Βαλλητύν· περὶ ἧς οὐκ ἄν τι εἴποιμι μὴ παρ' ἑκάστου
e μισθὸν λαβών.' 'ἀλλ' ἔγωγε, φησὶν ὁ Δημόκριτος, οὐκ ὢν 'λαβάργυρος ὡρολογητὴς' κατὰ τὸν Τίμωνος Πρόδικον (fr. 11 W) λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἡγήμονος. 72. Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν ἕκτῳ περὶ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας (fr. 18 Koepke) "Ἡγήμων, φησίν, ὁ Θάσιος τὰς παρῳδίας γράψας Φακῆ ἐπεκαλεῖτο καὶ ἐποίησεν ἔν τινι τῶν παρῳδιῶν·

4 σπείρεται δὲ A: corr. Mus, sed oratio videtur mutila ὁ del. Wilam 14 τοιούτων Di: τούτων A 15 fort. ἤδη pro κἂν 18 ἡ λιθίνη ἡ A: corr. Cas 20 ἄν τις A: corr. Cas 23 προδειπνον A: corr. Mein 26 fort. ὃς καὶ

οἵτινες οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν παρεῖχον ἡμῖν. καὶ γὰρ τὸ τοῦ αἰγὸς κρέας τροφιμώτατόν ἐστι. Κλειτόμαχος γοῦν ὁ Καρχηδόνιος οὐδενὸς δεύτερος τῶν ἀπὸ τῆς νέας Ἀκαδημείας κατὰ τὴν θεωρίαν ὢν Θηβαῖόν τινα ἀθλητὴν ὑπερβαλεῖν ἰσχύι φησὶ τους καθ' ἑαυτὸν κρέασιν αἰγείοις χρώμενον. εὔτονοι γὰρ καὶ d γλίσχροι ⟨οἱ⟩ χυμοὶ καὶ πολὺν χρόνον ὑπομένειν ἐν τοῖς ὄγκοις δυνάμενοι. ἐσκώπτετο δὲ ὁ ἀθλητὴς διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἱδρώτων δυσωδίαν. τὰ δ' ὕεια καὶ ἄρνεια κρέα ἀδιαπόνητα ταῖς ἕξεσιν ὑπάρχοντα ῥᾷστα φθείρεται διὰ τὴν πιμελήν.

τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμῳδιοποιοῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδίστην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὠσὶ μᾶλλον ἢ τῇ φάρυγγι, ὥσπερ τὰ παρὰ Ἀντιφάνει μὲν ἐν Ἀκεστρίᾳ (II 17 K)·

κρέας δὲ τίνος ἥδιστ' ἂν ἐσθίοις (φησίν); B. τίνος;
εἰς εὐτέλειαν. τῶν προβάτων μὲν οἷς ἔνι
μήτ' ἔρια μήτε τυρός, ἀρνός, φίλτατε. e
τῶν δ' αἰγιδίων κατὰ ταῦθ' ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ,
ἐρίφου. διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἁδρῶν
ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι.

ἐν δὲ Κύκλωπί φησι (II 65 K)·

τῶν χερσαίων δ' ὑμῖν ἥξει
παρ' ἐμοῦ ταυτί·
βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ὑλιβάτης,
αἲξ οὐρανία, κριὸς τομίας,
κάπρος ἐκτομίας, ὗς οὐ τομίας,
δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι, . . .

7 οἱ add. K 10 fort. ἀδιαμένητα coll. I p. 26 b, ἀνεκπόνητα Herw 15 κρέα AC: corr. Mein 16 ὧν ἂν ᾖ Herw 18 αἰγείων AC: corr. Dobr, αἰγίων Mein 24 ὑλιβάτας A ἠλιβάτας Eust. 1753, 22 (ὑληβάτας C)

θαρρεῖν παρακελευσάμενος εἰπών τε πᾶσιν ἕπεσθαι ἧκεν εἰς τὸ Μητρῷον, ὅπου τῶν δικῶν ἦσαν αἱ γραφαί, καὶ βρέξας τὸν δάκτυλον ἐκ τοῦ στόματος διήλειψε τὴν δίκην τοῦ Ἡγήμονος. ἀγανακτοῦντες δ' ὅ τε γραμματεὺς καὶ ὁ ἄρχων τὰς ἡσυχίας ἦγαγον δι' Ἀλκιβιάδην, φυγόντος δι' εὐλάβειαν καὶ τοῦ τὴν δίκην γραψαμένου.' 73. αὕτη παρ' ἡμῶν, Οὐλπιανέ, ἡ βαλλητύς. σὺ δ' ὅταν βουληθῇς ἐρεῖς περὶ τῆς Ἐλευσῖνι.' καὶ ὁ Οὐλ-
d πιανός· 'ἀλλά με ἀνέμνησας, καλὲ Δημόκριτε, μνησθεὶς χύτρας ποθοῦντα μαθεῖν πολλάκις τίς ἡ Τηλεμάχου καλουμένη χύτρα καὶ τίς ὁ Τηλέμαχος.' καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη· 'Τιμοκλῆς ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς (ἦν δὲ καὶ τραγῳδίας) ἐν μὲν δράματι Λήθῃ φησί (II 461 K)·

μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγχανε.
καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἡδέως πάνυ
ἔπειτα 'χρῆσόν μοι σύ, φησί, τὰς χύτρας,
e ἐν αἷσιν ἕψεις τοὺς κυάμους.' καὶ ταῦτά γε
ἔφη τε καὶ παριόντα Φείδιππον πάλιν
τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδὼν τὸν παχὺν
ἐπόππυσ', εἶτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας.

ὅτι δὲ καὶ τῶν δήμων Ἀχαρνεὺς ὁ Τηλέμαχος ὁ αὐτὸς ποιητής φησιν ἐν Διονύσῳ οὕτως (II 454 K)·

ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ.
οὗτος δ' ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.
Β. πῶς ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδέναι.
Α. θανατηγὸν καλὴν χύτραν φέρει.

f ἐν δ' Ἰκαρίοις σατύροις φησίν (II 459 K)·

5 ἡσυχίαν ἦγον C 9 fort. ἀλλ' εὖ με 17 ἐν αἷς συνῆψας A: corr. Mein 17. 18 ταῦτά τε εἴρηται A: corr. K 18 Φίλιππον A: corr. Pors πάλιν Mein: πάνυ A 26 fort. θάργηλον (Mein) ἀγκάλῃ (Iacobs) κυάμων (add. K) χύτραν φέρει

βλέψον δευρί· πῶς αὐτὰ φράσεις;
αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
ἥκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν
τῷ τε μαγείρῳ μὴ λυμαίνεσθ', b
ὡς τῶν ὄψων ἑφθῶν ὄντων,
ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων,
καθ' ἕκαστα λέγων· βολβός, ἐλαία,
σκόροδον, καυλός, κολοκύντη, ἔτνος,
θρῖον, φυλλάς, θύννου τεμάχη,
γλάνιδος, γαλεοῦ, ῥίνης, γόγγρου·
φοξῖνος ὅλος, κορακῖνος ὅλος,
μεμβράς, σκόμβρος,
θυννίς, κωβιός, ἠλακατῆνες,
κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν,
νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
κόκκυξ, τρυγών, σμύραινα, φάγρος,
μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας, c
θρᾷττα, χελιδών, καρίς, τευθίς,
ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφώς,
κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόναι,
κεστρεύς, σκορπίος, ἔγχελυς, ἄρκτος,
κρέα τ' ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον)
χηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, οἰός,
κάπρου, αἰγός, ἀλεκτρυόνος, νήττης,
κίττης, πέρδικος, ἀλωπεκίου.

1 δεῦρ' εἴ πως AC: corr. Dobr 11 φυξικινος A: corr. Dalec 13 ἠλακατινος A: corr. VII 301d 16 βρίγχος A: corr. VII 322e 18 σπάρος σκάρος A: corr. VII 329d 21 πολυπόδιον et ὀρφός A 23 ἄρτοι A: corr. Mein

καὶ μετα δεῖπνον θαυμαστὸν ὅσ' ἔστ'
ἀγαθῶν πλήθη.
πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει, πέττει,
τίλλει, κόπτει, τέμνει, δεύει,
χαίρει, παίζει, πηδᾷ, δειπνεῖ,
d πίνει, σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ [βινεῖ].
σεμναὶ δ' αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί,
μολπά, κλαγγά θράττει, [νεῖται] πνεῖται.
κούραν Κασίας
ἀπὸ γᾶς ἁγίας, ἁλίας Συρίας
ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ
λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου,
στύρακος, βάρου,
λίνδου, κίνδου, κισθοῦ, μίνθου·
τοιάδε δόμους ὁμίχλη κατέχει
πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.

68. ἐπὶ τούτοις λεγομένοις παρηνέχθη ἡ ῥοδουντία καλουμένη λοπάς· περὶ ἧς ἐξετραγῴδησεν ὁ σοφὸς e ἐκεῖνος μάγειρος, πρὶν καὶ ἐπιδεῖξαι ὅ τι φέρει. διεχλεύαζέ τε τοὺς πάνυ μαγείρους γενομένους, ὧν καὶ μνημονεύων ἔφη· 'τί τοιοῦτον ἐξεῦρεν ὁ παρὰ Ἀνθίππῳ τῷ κωμικῷ μάγειρος, ⟨ὃς⟩ ἐν τῷ Ἐγκαλυπτομένῳ τοιάδε ὠγκώσατο (IV 459 M)·

Σόφων Ἀκαρνὰν καὶ Ῥόδιος Δαμόξενος
ἐγένονθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης·
ἐδίδασκε δ' αὐτοὺς Σικελιώτης Λάβδακος.
f οὗτοι τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα

4 δ' ὗει C εὗει A: corr. Di 6 βινεῖ et 8 νεῖται del. Mein 9 κούραν A: fort. φύρδην, κούρα, Κασίας Wilam 12 μακροῦ A: corr. Mein 13 καὶ βαρου A: corr. Di 14 μισθου A: corr. Cas 16 ἀναμέστους Kock 21. 22 ξανθίππῳ C: Ἀναξίππῳ Valck 22 ὃς add. Schw 23 ὠγκήσατο A: corr. C

ἀρτύματ' ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βιβλίων
καὶ τὴν θυίαν ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου,
οἷον λέγω κύμινον, ὄξος, σίλφιον,
τυρόν, κορίαννον, οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν
ἐχρῆτο, πάντ' ἀφεῖλον εἶναί θ' ὑπέλαβον
τὸν τοῖς ⟨τοιούτοις⟩ παντοπώλην χρώμενον. 404
αὐτοὶ δ' ἔλαιον καὶ λοπάδα καινήν, πάτερ,
πῦρ τ' ὀξὺ καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον
ἐποίουν· ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές.
οὗτοί τε πρῶτοι δάκρυα καὶ πταρμὸν πολὺν
ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ σίαλον ἀπήγαγον,
τῶν τ' ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους.
ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος πιὼν τιν' ἅλμην ἀπέθανεν·
παρὰ τὴν φύσιν γὰρ τὸ ποτὸν ἦν. Β. μάλ' εἰκότως. b
Α. ὁ Σόφων δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει,
ἐμὸς γενόμενος, ὦ πάτερ, διδάσκαλος.
καὐτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα
σπεύδων ἐμαυτοῦ καινὰ τῆς τέχνης. Β. παπαῖ·
ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν.
Α. τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία
ἔχοντα καὶ ζητοῦντα ⟨τὰ⟩ κατὰ τὴν τέχνην,
οὐθὲν Διοδώρου διαφέροντ' Ἀσπενδίου. c
γεύσω δ', ἐὰν βούλῃ, σε τῶν εὑρημένων·
οὐ ταὐτὰ προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα,
τεταγμέν' εὐθύς ἐστί μοι πρὸς τὸν βίον·
ἕτερ' ἐστὶ τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις
καὶ τοῖς τελώναις. μειράκιον ἐρωμένην

5 ἐχρᾶτο AC: corr. Herw πάντα φίλων το ειναι θ' A: corr. Dobr 6 suppl. Di 10 πρῶτον A: corr. C 12 ἀνεκάθαραν A: corr. C 21 τὰ add. Cas 22 οὐθὲν χονδρευουσι διαφέρω τ A: corr. Mein, sed praestat fort. διαφέρω τἀσπενδίου 23 βούλησθε τῶν A: corr. Tyrwhitt

ἔχον πατρῴαν οὐσίαν κατεσθίει·
τούτῳ παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας
καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων
ἐμβαμματίοις γλαφυροῖσι κεχορηγημένα·
ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός,
πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.
τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλέαν, πόδας·
ἀδηφάγον τὸ ζῷον εἰς ὑπερβολήν
ἐστιν. τελώνῃ γλαῦκον, ἔγχελυν, σπάρον·
ὅταν ἐγγὺς ᾖ δ' ὅδ' ὕστερος, ἀρτύω φακῆν
καὶ τὸ περίδειπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ.
τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει,
νωθρότερα πολλῷ δ' ἐστὶν ἢ τὰ τῶν νέων.
e *σίναπυ παρατίθημι τούτοις καὶ ποιῶ*
χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος τὴν φύσιν,
ἵνα διεγείρας πνευματῶ τὸν ἀέρα.
ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' οὗ ζητεῖ φαγεῖν
ἕκαστος ὑμῶν.

69. *καὶ ὁ παρὰ Διονυσίῳ δὲ ἐν Θεσμοφόρῳ μάγειρος, ἄνδρες δαιταλεῖς, (οὐ χεῖρον γὰρ καὶ τούτου μνησθῆναι) τί φησίν* (II 423 K);

σφόδρα μοι κεχάρισαι, Σιμία, νὴ τοὺς θεούς,
f *ταυτὶ προείπας· τὸν μάγειρον εἰδέναι*
πολὺ δεῖ γὰρ αἰεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν
τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν.
ἂν μὲν γὰρ ἕν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον,
τοὔψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα

1 *ἔχον τὴν π.* A: corr. Toup 7 fort. *κωλῆν ἢ πόδας* 10 *ᾖ δ'* Di: *ἦν δὲ* A *ἢν δὲ* C *ὅδ' ὕστερος* corruptum 13 *νωθρότατα* AC: corr. Toup 14 *παρατίθημι σίναπι τούτοις* AC: corr. Cas 16 non intellego 17 *οὗ* Toup: *εἰ* A 19 *διονύσῳ* A: corr. C 22 *καὶ χάρις αἰεὶ μία* A: corr. Pors

τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι
⟨δεῖ⟩, μὴ προίδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ,
οὐκέτι μάγειρος, ὀψοποιός ἐστι δέ.
οὐ ταὐτὸ δ' ἐστὶ τοῦτο, πολὺ διήλλαχεν.
.... στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὃς ἂν λάβῃ 405
δύναμιν, ὁ μέντοι δυνάμενος κἂν πράγμασιν
ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που
στρατηγός ἐστιν, ἡγεμὼν δὲ θάτερον,
οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν
ἡδύσμαθ' ἑψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ
ὁ τυχὼν δύναιτ' ἄν· ὀψοποιὸς οὖν μόνον
ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.
συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν
δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι, b
.... πάντα μὲν λήψει σχεδὸν
αἰεὶ γάρ· οὐκ αἰεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν
ἔχεις ὁμοίαν οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν.
Ἀρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται
παρά τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον.
τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κοὐδὲ ἓν λέγει.
μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε c
τῶν βιαίων ἔσθ' ἕνεκα τὰ γεγραμμένα,
κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτε ἦν οὐδέπω γεγραμμένα.
οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς, ἐπεὶ
εἶπ' ἀρτίως ....

1 δέ ποτε ἢ A: corr. Mein 2 δεῖ add. Mein προίδητε A: corr. Dobr 3 ἐστι δέ Schw: ἐστίν A, fort. ἔσθ' ὅδε 4 ταὐτὸν A: corr. Mus 5 fort. στρατηγὸς ὥσπερ 7 τί; ποῦ; Madvig 11 οὖν Cas: οὐ A 16. 17 ἀρχὴν ἔχει θ' A: corr. Iacobs 22. 23 τῶν βιβλίων (sic Emper) ἔσθ' ἕνεκα τὰ περὶ τὴν τέχνην κενὰ μᾶλλον ἢ τόθ' ὅτ' οὐδέπω γεγραμμέν' ἦν Wilam 24 fort. ὅτι pro ἐπεί, ut v. 25 alius aliquis artis auctor nominatus fuerit

ὅρον γὰρ οὐκ ἔσχηκεν οὗ ὁ καιρός
αὐτὴ δ' ἑαυτῆς ἐστι δεσπότης. ἐὰν δ'
εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς τέχνης
καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, παραπόλωλεν ἡ τέχνη.
ΣΙΜ. ἄνθρωπε, μέγας εἶ. Α. τουτονὶ δ', ὃν ἀρτίως
d ἔφης ἔχοντα πεῖραν ἥκειν πολυτελῶν
πολλῶν τε δείπνων, ἐπιλαθέσθαι, Σιμία,
πάντων ποιήσω, θρῖον ἂν δείξω μόνον
παραθῶ ⟨τε⟩ δεῖπνον ὄζον αὔρας Ἀττικῆς.
ἐξ ἀντλίας ἥκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι
φορτηγικῶν μοι βρωμάτων ἀγωνίαις
τήμῃ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.'

70. πρὸς ταῦτα Αἰμιλιανὸς ἔφη·

'βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
εἰρημέν' ἐστί

κατὰ τοὺς Ἡγησίππου Ἀδελφούς (IV 479 M)· σὺ οὖν e ἢ δρῶν τι φαίνου καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτ' ἐμέ, καὶ δεῖξον ὃ φέρεις καὶ λέγε τί ἐστι.' καὶ ὅς· 'καταφρονεῖς ὅτι μάγειρός εἰμι ἴσως· ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἴργασμ' ἐγώ, κατὰ τὸν κωμικὸν Δημήτριον, ὃς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρεοπαγίτῃ ταῦτ' εἴρηκεν (IV 539 M)·

ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἴργασμ' ἐγώ,
οὐδεὶς ὑποκριτής ἐσθ' ὅλως εἰργασμένος.
καπνιζομένη τυραννὶς αὕτη 'σθ' ἡ τέχνη.

1 corruptus 4 δὲ καιρὸν AC: corr. Cas 5 μέγας γὰρ εἶ A: corr. Adamus 7 σημεια A: corr. Mein 9 τε add. Mus 10 ἥκοντι καὶ γέμωντετι A: corr. Mein 11 φορτητικῶν A: corr. Mein ἀγωνίαις corruptum 12 εἰ μὴ A: corr. Fritzsche 16 sqq. etiam haec Hegesippi verba paullulum immutata cf. VII, 290 b

ἀβυρτακοποιὸς παρὰ Σέλευκον ἐγενόμην, f
παρ' Ἀγαθοκλεῖ ⟨δὲ⟩ πρῶτος εἰσήνεγκ' ἐγὼ
τῷ Σικελιώτῃ ⟨τὴν⟩ τυραννικὴν φακῆν.
τὸ μέγιστον οὐκ εἴρηκα· Λαχάρους [τινός],
ὅτ' ἦν ὁ λιμός, ἑστιῶντος τοὺς φίλους,
ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κάππαριν.'

'γυμνὴν ἐποίησεν Ἀθηνᾶν Λαχάρης, οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν· ⟨σὲ⟩ δ' ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγώ, ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη, εἰ 406
μὴ δείξεις ὅ τι φέρεις.' καὶ ὃς μόλις ἔφη· 'ῥοδωνιὰν καλῶ μὲν τὴν λοπάδα ταύτην ἐγώ· ἐσκεύασται δ' οὕτως, ἵνα καὶ ἥδυσμα στεφανωτικὸν μὴ μόνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαβὼν σχῇς, ἀλλὰ καὶ ἔνδον σεαυτοῦ καὶ πανδαισίᾳ τὸ σωμάτιον πᾶν ἑστιάσῃς. ῥόδα τὰ εὐοσμότατα ἐν ἴγδει τρίψας ἐπέβαλον ἐγκεφάλους ὀρνίθων τε καὶ χοίρων ἑφθοὺς σφόδρα ἐξινιασθέντας καὶ τῶν ᾠῶν τὰ χρυσᾶ, μεθ' ἃ ἔλαιον, γάρον, πέπερι, οἶνον. καὶ ταῦτα διατρίψας ἐπιμελῶς ἐνέβαλον εἰς λοπάδα b
καινήν, ἁπαλὸν καὶ συνεχὲς διδοὺς τὸ πῦρ.' καὶ ἅμα λέγων ἀναπετάσας τὴν λοπάδα τοσαύτην εὐωδίαν παρέσχε τῷ συμποσίῳ, ὡς ἀληθῶς τινα τῶν παρόντων εἰπεῖν (Ξ 173)·

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.

τοσαύτη διεχύθη ἀπὸ τῶν ῥόδων εὐωδία.

71. μετὰ ταῦτα περιενεχθεισῶν ὀρνίθων τε ὀπτῶν

2 δὲ add. Mus 3 τὴν add. Cas 4 fort. Λαχάρους ποτέ 6 ἐποίησεν A: corr. Mus 8 σὲ add. Schw poetae versus γυμνὴν ἐποίησε τὴν Ἀθηνᾶν Λαχάρης | οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν· σὲ δ' ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγώ, | εἰ μὴ σὺ δείξεις ὅτι φέρεις, quod ex parte viderunt Di et Mein, itemque quae secuntur omnia ex poetarum laciniis consuta 9 δείξῃς A 15 ἐξεινιασθέντας A: corr. C 16 γάρος A: corr. C 17 καὶ ταῦτα διατρίψας ἐπιμελῶς ἐνέβαλον | εἰς λοπάδα καινήν et 18 ἁπαλὸν — πῦρ versuum reliquiae

φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις, ἔτι δὲ τῶν τοιού-
c των περὶ ὧν Φαινίας ὁ Ἐρέσιος ἐν τοῖς περὶ φυτῶν
τάδε γράφει· ʽπᾶσα γὰρ χεδροπώδης ἥμερος φύσις
ἐνσπέρματος ἣ μὲν ἑψήσεως ἕνεκα σπείρεται, οἷον [ὁ]
κύαμος, πισός· ἐτνηρὸν γὰρ ἐκ τούτων ἕψημα γίνεται·
τὰ δὲ πάλιν αὖθις λεκιθώδη, καθάπερ ἄρακος· τὸ δὲ
φακῆς, οἷον ἀφάκη, φακός· τὸ δὲ χόρτου ἕνεκα τῶν
τετραπόδων ζῴων, οἷον ὄροβος μὲν ἀροτήρων βοῶν,
ἀφάκη δὲ προβάτων.ʼ πισοῦ δὲ τοῦ ὀσπρίου μνημο-
νεύει καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει. Ἡλιόδωρος δʼ
d ὁ περιηγητὴς ἐν αʹ περὶ ἀκροπόλεως (FHG IV 425)
ʽτῆς τῶν πυρῶν, φησίν, ἑψήσεως ἐπινοηθείσης οἱ μὲν
παλαιοὶ πύανον, οἱ δὲ νῦν ὁλόπυρον προσαγορεύουσιν.ʼ
τοιούτων ἔτι πολλῶν λεγομένων ὁ Δημόκριτος ἔφη·
ʽἀλλὰ κἂν τῆς φακῆς ἐάσατε ἡμᾶς μεταλαβεῖν ἢ αὐτῆς
γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λίθοις τις ὑμῶν βεβλήσεται,
κατὰ τὸν Θάσιον Ἡγήμονα.ʼ καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη·
ʽτίς δʼ αὕτη ἡ λιθίνη βαλλητύς; Ἐλευσῖνι γὰρ τῇ ἐμῇ
οἶδά τινα πανήγυριν ἀγομένην καὶ καλουμένην Βαλ-
λητύν· περὶ ἧς οὐκ ἄν τι εἴποιμι μὴ παρʼ ἑκάστου
e μισθὸν λαβών.ʼ ʽἀλλʼ ἔγωγε, φησὶν ὁ Δημόκριτος,
οὐκ ὢν ʽλαβάργυρος ὡρολογητὴςʼ κατὰ τὸν Τίμωνος
Πρόδικον (fr. 11 W) λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἡγήμονος. 72.
Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν ἕκτῳ περὶ τῆς ἀρχαίας
κωμῳδίας (fr. 18 Koepke) ʽʽἩγήμων, φησίν, ὁ Θάσιος
τὰς παρῳδίας γράψας Φακῆ ἐπεκαλεῖτο καὶ ἐποίησεν
ἔν τινι τῶν παρῳδιῶν·

4 σπείρεται δὲ A: corr. Mus, sed oratio videtur mutila ὁ del. Wilam 14 τοιούτων Di: τούτων A 15 fort. ἤδη pro κἂν 18 ἡ λιθίνη ἡ A: corr. Cas 20 ἄν τις A: corr. Cas 23 προδειπνον A: corr. Mein 26 fort. ὃς καὶ

ταῦτά μοι ὁρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη,
χρυσῆν ῥάβδον ἔχουσα, καὶ ἤλασεν εἶπέ τε μῦθον·
δεινὰ παθοῦσα, Φακῆ βδελυρή, χώρει ᾽ς τὸν ἀγῶνα. f
καὶ τότ᾽ ἐγὼ θάρσησα.

εἰσῆλθε δέ ποτε καὶ εἰς τὸ θέατρον διδάσκων κωμῳ-
δίαν λίθων ἔχων πλῆρες τὸ ἱμάτιον, οὓς βάλλων εἰς
τὴν ὀρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατάς. καὶ
ὀλίγον διαλιπὼν εἶπε·

λίθοι μὲν οἵδε· βαλλέτω δ᾽ εἴ τις θέλει· 407
ἀγαθὸν δὲ κἂν χειμῶνι κἂν θέρει φακῆ.

εὐδοκίμει δ᾽ ὁ ἀνὴρ μάλιστα ἐν ταῖς παρῳδίαις καὶ
περιβόητος ἦν λέγων τὰ ἔπη πανούργως καὶ ὑποκρι-
τικῶς καὶ διὰ ταῦτα σφόδρα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις
εὐδοκίμει. ἐν δὲ τῇ Γιγαντομαχίᾳ οὕτω σφόδρα τοὺς
Ἀθηναίους ἐκήλησεν, ὡς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλεῖ-
στα αὐτοὺς γελάσαι, καίτοι ἀγγελθέντων αὐτοῖς ἐν
τῷ θεάτρῳ τῶν γενομένων περὶ Σικελίαν ἀτυχημά-
των. οὐδεὶς ἀπέστη καίτοι σχεδὸν πᾶσι τῶν οἰκείων
ἀπολωλότων. ἔκλαιον οὖν ἐγκαλυψάμενοι, οὐκ ἀνέ- b
στησαν δ᾽, ἵνα μὴ γένωνται διαφανεῖς τοῖς ἀπὸ τῶν
ἄλλων πόλεων θεωροῦσιν ἀχθόμενοι τῇ συμφορᾷ·
διέμειναν δ᾽ ἀκροώμενοι καίτοι καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἡγή-
μονος, ὡς ἤκουσε, σιωπᾶν διεγνωκότος. καθ᾽ ὃν δὲ
χρόνον θαλασσοκρατοῦντες Ἀθηναῖοι ἀνῆγον εἰς ἄστυ
τὰς νησιωτικὰς δίκας γραψάμενός τις καὶ τὸν Ἡγήμονα
δίκην ἤγαγεν εἰς τὰς Ἀθήνας. ὃ δὲ παραγενόμενος
καὶ συναγαγὼν τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας προς-
ῆλθε μετ᾽ αὐτῶν Ἀλκιβιάδῃ βοηθεῖν ἀξιῶν. ὃ δὲ c

9 φακῆ δὲ καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν χειμῶνι ἀγαθόν AC: corr. Dobr, cf. Suid. s. v. βαίτη 13 διὰ τοῦτο C 18 οὐδεὶς οὖν C, sed epitomatoris culpa haec turbata ἀνέστη lemma fort. recte

θαρρεῖν παρακελευσάμενος εἰπών τε πᾶσιν ἕπεσθαι ἧκεν εἰς τὸ Μητρῷον, ὅπου τῶν δικῶν ἦσαν αἱ γραφαί, καὶ βρέξας τὸν δάκτυλον ἐκ τοῦ στόματος διήλειψε τὴν δίκην τοῦ Ἡγήμονος. ἀγανακτοῦντες δ' ὅ τε γραμματεὺς καὶ ὁ ἄρχων τὰς ἡσυχίας ἦγαγον δι' Ἀλκιβιάδην, φυγόντος δι' εὐλάβειαν καὶ τοῦ τὴν δίκην γραψαμένου.' 73. αὕτη παρ' ἡμῶν, Οὐλπιανέ, ἡ βαλλητύς. σὺ δ' ὅταν βουληθῇς ἐρεῖς περὶ τῆς Ἐλευσῖνι.' καὶ ὁ Οὐλ-
d πιανός· 'ἀλλά με ἀνέμνησας, καλὲ Δημόκριτε, μνησθεὶς χύτρας ποθοῦντα μαθεῖν πολλάκις τίς ἡ Τηλεμάχου καλουμένη χύτρα καὶ τίς ὁ Τηλέμαχος.' καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη· 'Τιμοκλῆς ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς (ἦν δὲ καὶ τραγῳδίας) ἐν μὲν δράματι Λήθῃ φησί (II 461 K)·

μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγχανε.
καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἡδέως πάνυ
ἔπειτα 'χρῆσόν μοι σύ, φησί, τὰς χύτρας,
e ἐν αἷσιν ἕψεις τοὺς κυάμους.' καὶ ταῦτά γε
ἔφη τε καὶ παριόντα Φείδιππον πάλιν
τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδὼν τὸν παχὺν
ἐπόππυσ', εἶτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας.

ὅτι δὲ καὶ τῶν δήμων Ἀχαρνεὺς ὁ Τηλέμαχος ὁ αὐτὸς ποιητής φησιν ἐν Διονύσῳ οὕτως (II 454 K)·

ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ.
οὗτος δ' ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.
Β. πῶς ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδέναι.
Α. θανατηγὸν καλὴν χύτραν φέρει.

f ἐν δ' Ἰκαρίοις σατύροις φησίν (II 459 K)·

5 ἡσυχίαν ἦγον C   9 fort. ἀλλ' εὖ με   17 ἐν αἷς συνῆψας A: corr. Mein   17. 18 ταῦτά τε εἴρηται A: corr. K   18 Φίλιππον A: corr. Pors   πάλιν Mein: πάνυ A   26 fort. θάργηλον (Mein) ἀγκάλῃ (Iacobs) κυάμων (add. K) χύτραν φέρει

ὥστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν. νυκτερεύσας δ' ἀθλίως
πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον, εἶτα Θούδιππος βδέων
παντελῶς ἔπνιξεν ἡμᾶς, εἶθ' ὁ λιμὸς ἥπτετο.
ἐφέρετο πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ
οὐδ' ἐκεῖνος οὐθὲν εἶχε. πρὸς δὲ τον χρηστὸν δραμὼν
Τηλέμαχον Ἀχαρνέα σωρόν τε κυάμων καταλαβὼν
ἁρπάσας τούτων ἐνέτραγον. ⟨ὁ⟩ δ' ὄνος ἡμᾶς ὡς ὁρᾷ,
. . . . ὁ Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ', ἐπέρδετο.

ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι Τηλέμαχος κυάμων χύτρας 408
ἀεὶ σιτούμενος ἦγε Πυανέψια πορδὴν ἑορτήν. 74. ἔτνους
δὲ κυαμίνου μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ κωμικὸς ἐν Τρο-
χίλῳ λέγων οὕτως (II 432)·

πρὸς ἐμαυτὸν ἐνθυμούμενος, νὴ τοὺς θεούς,
ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ
Παύσωνι φὴς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι;
Β. καὶ πρᾶγμά ⟨γ'⟩ ἠρώτα με δυστράπελον πάνυ,
ἔχον δὲ πολλὰς φροντίδων διεξόδους.
Α. λέγ' αὐτό· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως. b
Β. ἔτνος κυάμινον διότι τὴν μὲν γαστέρα
φυσᾷ, τὸ δὲ πῦρ οὔ. Α. χάριεν οἷς γινώσκεται
τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὡς δ' ἀεί ποτε

1 οὐδὲ ἓν A 2 καθεύδω A: corr. Iacobs 2 θούδιππος ὁ λέων et 4 ἔπηξεν A: corr. Mein 5 εἶτ' ἐφερόμην Mein 9 ὁ add. Mus 11 ὡσπερεὶ Κηφ. Mein 13 πορδῶν Mein, qui versuum reliquias agnovit; tum vero Πυανόψια scrib. 17 σὺ δὲ οὐδὲ A: corr. Cas 18 τὸ δειναὶ A: corr. Cas 19 πρᾶγμ' ἠρώτα A: corr. Di 20 ἔχων A: corr. Iacobs δυσεξόδους A: corr. Boissonade

περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστὴς γέλως.

75. τοιούτων οὖν πολλάκις λεγομένων ὕδωρ ἐφέρετο κατὰ χειρῶν. καὶ πάλιν ὁ Οὐλπιανὸς ἐζήτει εἰ τὸ χέρνιβον εἴρηται, καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. καί τις αὐτῷ ἀπήντησεν λέγων τὸ ἐν Ἰλιάδι (Ω 302)·

c ἦ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸς
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἣ δὲ παρέστη
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.

Ἀττικοὶ δὲ χερνίβιον λέγουσιν, ὡς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀλκιβιάδου λέγων οὕτως (i. e. Andoc. 29)· 'τοῖς χρυσοῖς
d χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις.' χειρόνιπτρον δ' Εὔπολις ἐν Δήμοις (I 289 K)·

κἄν τις τύχῃ πρῶτος δραμὼν εἴληφε χειρόνιπτρον·
ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ᾖ καὶ χρήσιμος πολίτης
νικᾷ τε ⟨πάντας⟩ χρηστὸς ὤν, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Θεαροῖς εἴρηκε χειρόνιβα διὰ τούτων (p. 242 L)·

κιθάρα, τρίποδες, ἅρματα, τράπεζαι χαλκίαι,
χειρόνιβα, λοιβάσια, λέβητες χαλκίοι.

e ἡ πλείων δὲ χρῆσις κατὰ χειρὸς ὕδωρ εἴωθε λέγειν, ὡς Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει καὶ Ἀμειψίας Σφενδόνῃ Ἀλκαῖός τε ἐν Ἱερῷ γάμῳ. πλεῖστον δ' ἐστὶ τοῦτο. Φιλύλλιος δὲ ἐν Αὔγῃ κατὰ χειρῶν εἴρηκεν οὕτως (I 782 K)·

καὶ δὴ δεδειπνήκασιν αἱ γυναῖκες· ἀλλ' ἀφαιρεῖν
ὥρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας, εἶτα παρακορῆσαι,

1 γέλως K: τέλος A 14 βαλὼν gramm. ap. Osann. Philem. p. 200 16 πάντας add. Schw 19 χαλκεῖαι et 20 χάλκειοι A: corr. Ahrens 20 λοιβλιλεβητες A: corr. Grotefend 22. 23 σφενδωνι A: corr. Cas 26 ἀλλὰ φέρειν A: corr. Dawes

ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἑκάστῃ καὶ μύρον τι δοῦναι.

Μένανδρος Ὑδρίᾳ (IV 208 M)·

οἱ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι. f

76. *Ἀριστοφάνης* δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς τοὺς Καλλιμάχου πίνακας (p. 251 N) χλευάζει τοὺς οὐκ εἰδότας τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρὸς καὶ τοῦ ἀπονίψασθαι. παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου καὶ δείπνου λέγεσθαι κατὰ χειρὸς, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἀπονίψασθαι. ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλαχέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἐπεί τοι *Ὅμηρός* πῃ μέν 409
φησι (α 138)

νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

πῇ δέ (α 146)·

τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
σῖτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισι.

καὶ *Σώφρων* ἐν γυναικείοις (fr. 23 Bo)· 'τάλαινα Κοικόα, κατὰ χειρὸς δοῦσα ἀπόδος πόχ' ἁμῖν τὰν τράπεζαν.' παρὰ μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς παροξυτόνως ἀνέγνωσται χερνίβα· παρ' *Εὐριπίδῃ* ἐν Ἡρακλεῖ (929)·

εἰς χερνίβ' ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης γόνος. b

ἀλλὰ καὶ παρ' *Εὐπόλιδι* ἐν Αἰξίν (I 262 K)·

αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.

ἐστὶ δὲ ὕδωρ εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτῳ περιρραίνοντες τοὺς παρόντας ἥγνιζον. χρὴ μέντοι προπαροξυτόνως προφέρεσθαι. τὰ γὰρ τοιάδε ῥηματικὰ σύνθετα εἰς $\overline{\psi}$ λήγοντα γεγονότα παρὰ τὸν παρακείμενον τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου

16. 17 καικοα A: corr. Di   26 περιραίνοντες A: corr. C

c φυλάσσουσιν, ἄν τε ἔχῃ τοῦτον διὰ τῶν δύο μμ λεγόμενον, βαρύνεται, λέλειμμαι αἴγλιψ, τέτριμμαι οἰκότριψ, κέκλεμμαι βοίκλεψ, παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑρμῆς (fr. 927), ⟨βέβλεμμαι⟩ κατῶβλεψ, παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ Χερρονησίτῃ ἐν τοῖς Ἰδιοφυέσιν. ἐν δὲ ταῖς πλαγίοις τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς φυλάττειν τὴν τάσιν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἥρωσι (I 472 K) χερνίβιον εἴρηκεν. 77. ἐχρῶντο δ' εἰς τὰς χεῖρας ἀποπλύνοντες αὐτὰς καὶ σμήματι ἀπορύψεως χάριν, ὡς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Κωρύκῳ (II 67 K)·

d ἐν ὅσῳ δ' ἀκροῶμαί σου κέλευσόν ⟨μοί⟩ τινα
φέρειν ἀπονίψασθαι. Β. δότω τις δεῦρ' ὕδωρ
καὶ σμῆμα.

ἔτι δὲ καὶ εὐώδεσι τὰς χεῖρας κατεχρίοντο τὰς ἀπομαγδαλίας ἀτιμάσαντες, ἃς Λακεδαιμόνιοι ἐκάλουν κυνάδας, ὥς φησι Πολέμων ἐν τῇ περὶ ὀνομάτων ἀδόξων ἐπιστολῇ (fr. 77 Pr). περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς χεῖρας Ἐπιγένης ἢ Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ οὕτως (II 26 K)·

καὶ τότε
περιπατήσεις κἀπονίψει κατὰ τρόπον
e τὰς χεῖρας εὐώδη λαβὼν [τὴν] γῆν.

καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησίν (fr. 2, 39 B)·

ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν,

1 φυλάσσουσάν τε ἔχει A φυλάττοντα ἔχοντά τε C: corr. Schw 3 κέκλαμμαι A: corr. C βοοικλεψ A βοόκλεψ C: corr. Mus 4 βέβλεμμαι add. Eust. 1401, 16 11 μοι add. Koppiers 14 ἔτι Schw: ὅτι A et lemma 15 τιμὰς ἀτιμάσαντες A: τιμὰς om. lemma 21 περιπατήσεις corruptum 22 τὴν del. Kock

σμήμασιν ἰρινομίκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγχέοντες
τόσσον ὅσον ⟨τις⟩ ἔχρῃζ', ἐκτρίμματά τε . . . . λαμπρὰ
σινδονυφῆ, δίδοσαν ⟨δὲ⟩ χρίματά τ' ἀμβροσίοδμα
καὶ στεφάνους ἰοθαλέας.

Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ (II 419 K)·

ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἦμεν ἠριστηκότες,
. . . . . περιεῖλε τὰς τραπέζας, νίμματα
ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν f
τοὺς ἑσπερίνους λαβόντες ἐστεφανούμεθα.

78. ἐκάλουν δ' ἀπόνιπτρον τὸ ἀπόνιμμα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. Ἀριστοφάνης (Ach. 616)·

ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας.

ἴσως δὲ καὶ τὴν λεκάνην οὕτως ἔλεγον, ἐν ᾧ τρόπῳ καὶ χειρόνιπτρον. ἰδίως δὲ καλεῖται παρ' Ἀθηναίοις ἀπόνιμμα ἐπὶ τῶν εἰς τιμὴν τοῖς νεκροῖς γινομένων καὶ ἐπὶ τῶν τοὺς ἐναγεῖς καθαιρόντων, ὡς καὶ Κλείδημος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐξηγητικῷ. προθεὶς γὰρ 410
περὶ ἐναγισμῶν γράφει τάδε (FHG I 363)· 'ὄρυξαι βόθυνον πρὸς ἑσπέραν τοῦ σήματος. ἔπειτα παρὰ τὸν βόθυνον πρὸς ἑσπέραν βλέπε, ὕδωρ κατάχεε λέγων τάδε· ὑμῖν ἀπόνιμμα οἷς χρὴ καὶ οἷς θέμις. ἔπειτα αὖθις μύρον κατάχεε.' παρέθετο ταῦτα καὶ Δωρόθεος, φάσκων καὶ ἐν τοῖς τῶν Εὐπατριδῶν πατρίοις τάδε

1 χαιεροθαλπὲς A: corr. Schw ἐπεπεγχέοντες A: corr. ς 3 τις ἔχρῃζ' Bergk: ἔχρηζεν A ἔκτριμμά τε A: corr. Mus 5 δὲ add. Bgk χρίματ' ἀμβρ. A: corr. Villebrun 8 ἠριστηκότες ἦμεν A: corr. Cas 9 ὁ παῖς add. Pors 10. 11 πάλιν δὲ σπορινους A: πάλιν τοὺς ἰρίνους Cas ἑσπερίνους K 14 ἐγχέοντες A 21 ἔπειτα ⟨στὰς⟩ Nauck 23 fort. τἀπόνιμμα 25 θυγατριδῶν A: corr. Od. Mueller

b γεγράφθαι περὶ τῆς τῶν ἱκετῶν καθάρσεως· 'ἔπειτα ἀπονιψάμενος αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ σπλαγχνεύοντες ὕδωρ λαβὼν κάθαιρε, ἀπόνιζε τὸ αἷμα τοῦ καθαιρομένου καὶ μετὰ τὸ ἀπόνιμμα ἀνακινήσας εἰς ταὐτὸ ἔγχεε.' 79. χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ᾧ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο ὠμολίνῳ· ὅπερ ἐν τοῖς προκειμένοις (p. 409e) Φιλόξενος ὁ Κυθήριος ὠνόμασεν ἔκτριμμα. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς (I 521 K)·

φέρε, παῖ, ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ,
παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι κατὰ χειρὸς ἔλεγον, οὐχ ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός φησιν
c ὅτι πρὶν φαγεῖν οἱ Ἀττικοὶ κατὰ χειρὸς ἔλεγον, μετὰ δὲ τὸ δειπνῆσαι ἀπονίψασθαι (supra p. 408f). Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ (fr. 429)·

σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος.

καὶ Ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ (c. 122). Ξενοφῶν δ' ἐν α' Παιδείας γράφει (3, 5)· 'ὅταν δὲ τούτων τινὸς θίγῃς, εὐθὺς ἀποκαθαίρῃ τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα, ὡς πάνυ ἀχθόμενος ὅτι κατάπλεά σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο.' Πολέμων δ' ἐν ἕκτῳ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον περὶ τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χειρὸς πρὸς τὸ νίψα-
d σθαι (fr. 62 Pr). Δημόνικος δ' ἐν τῷ Ἀχελωνίῳ τὸ πρὸ τοῦ δείπνου κατὰ χειρός φησι διὰ τούτων (IV 570 M)·

ἐσπουδάκει δ' ἕκαστος ὡς ἂν ἑστιῶν
ἅμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιώτιον.
τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιέγραψ', εἴπας ὅτι
μετὰ δεῖπνον αὐτῷ τοῦτο γίνεται λαβεῖν.

4 non intellego 14 ἀπονίψασθαι Nauck: τὸ νίψασθαι A 16 ἐκδεδαρμένος Herw 19 ἀποκάθαιρε A 25 ἐσθίων A: corr. Cas 27 περιγράφει πᾶς A: corr. Cob

ὠμολίνου δὲ μέμνηται Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις (I 14 K)·
'ὠμολίνοις κόμη βρύουσ' ἀτιμίας πλέως.' Σαπφὼ
δ' ὅταν λέγῃ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν μελῶν πρὸς τὴν e
Ἀφροδίτην (fr. 44 B)·

χειρόμακτρα δὲ καγγονων
πορφύρᾳ καταυταμενάτατι
Μνᾶσις πέμψ' ἀπὺ Φωκάας
δῶρα τίμια [καγγόνων],

κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα, ὡς καὶ Ἑκα-
ταῖος δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφὼς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ
Ἀσίᾳ ἐπιγραφομένῃ (FHG I 25)· 'γυναῖκες δ' ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς ἔχουσι χειρόμακτρα.' Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ
β' φησί (c. 122)· 'μετὰ δὲ ταῦτα ἔλεγον τοῦτον τὸν
βασιλέα ζωὸν καταβῆναι κάτω εἰς ὃν οἱ Ἕλληνες
Ἅιδην νομίζουσι κἀκεῖθι συγκυβεύειν τῇ Δήμητρι,
καὶ τὰ μὲν νικᾶν αὐτήν, τὰ δὲ ἑσσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς· f
καί μιν πάλιν ἀναφικέσθαι δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς
χειρόμακτρον χρύσεον.' 80. τὸν δὲ τῷ χερνίβῳ ῥά-
ναντα παῖδα διδόντα κατὰ χειρὸς Ἡρακλεῖ ὕδωρ, ὃν
ἀπέκτεινεν ὁ Ἡρακλῆς κονδύλῳ, Ἑλλάνικος μὲν ἐν
ταῖς ἱστορίαις Ἀρχίαν φησὶ καλεῖσθαι· δι' ὃν καὶ
ἐξεχώρησε Καλυδῶνος. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς Φορω-
νίδος Χερίαν αὐτὸν ὀνομάζει (FHG I 45). Ἡρόδωρος 411
δ' ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγου (FHG
II 36) Εὔνομον. καὶ Κύαθον δὲ τὸν Πύλητος μὲν
υἱόν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιμάχου ἀπέκτεινεν ἄκων Ἡρα-
κλῆς οἰνοχοοῦντα αὐτῷ, ὡς Νίκανδρος ἱστορεῖ ἐν

2 πλέως Mein 5 κἀγ γενῦν Wilam 6 extr τά (vel ἅ) τοι Wilam 7 μάσεις A: corr. Wilam ἔπεμψα πυφωκαας A: corr. censor Ienensis 8 καγγόνων del. cens. Ien 15 κἀκεῖ οἱ A 16 ἰσοῦσθαι et 17 καὶ μὴν A 23 Χαιρίας Eust. 1900, 24 (non C) 25 κύανθον C et lemma A

δευτέρῳ Οἰταικῶν (fr. 17 Schn), *ᾧ καὶ ἀνεῖσθαί φησι τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Προσχίῳ, ὃ μέχρι νῦν προσαγορεύεσθαι Οἰνοχόου.*

ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα καταπαύσαντες τὸν λόγον ἀρχὴν ποιησόμεθα τῶν ἑξῆς ἀπὸ τῆς τοῦ Ἡρακλέους ἀδηφαγίας.

I

411 *Ἀλλ' ὥσπερ δείπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν*
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν,
ἵν' ἀπίῃ τις τοῦτο φαγὼν καὶ πιών, ὅπερ λαβὼν
χαίρει ⟨τις⟩, καὶ σκευασία μὴ μί' ᾖ τῆς μουσικῆς,

Ἀστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ (p. 604 N), *ἑταῖρε, φησί, Τιμόκρατες. φέρε εἴπωμεν ἐνταῦθα τοῖς προειρημένοις τὰ ἀκόλουθα ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀδηφάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Βουσίριδι λέγων* (p. 223 L)·

b *πρᾶτον μὲν αἴ κ' ἔσθοντ' ἴδοις νιν ἀποθάνοις.*
βρέμει μὲν ὁ φάρυγξ ἔνδοθ', ἀραβεῖ δ' ἁ γνάθος,
ψοφεῖ δ' ὁ γομφίος, τέτριγε δ' ὁ κυνόδων,
σίζει δὲ ταῖς ῥίνεσσι, κινεῖ δ' οὔατα.

Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδηφαγίαν ἐπιφέρει (p. 571 N)·

ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας

1 *οιταιϊκῶν* A 7 ΤΩΝ ΕἸϹ Λ ἈΡΧΗ ΤΟΥ ΙΖ' Γ· 10 *τοῦτο λαβὼν καὶ φαγὼν ὥσπερ πιὼν χαίρει καὶ* A: corr. Pors, ipse conieci *τοῦτο λαβὼν καὶ φαγὼν καὶ προσπιὼν ⟨ᾧ⟩ χαίρει* 18 *πρῶτα* et *ἴδης* et *ἀποθανης* C fort. *κἤσθοντα*, sed restat *ἀποθάνοις* non minus corruptum 20 *τέτρυγε δ'* (sic) Eust. 870, 11: *τέτριγ'* AC

κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας. παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ᾽ εἴληφεν εἰπόντος (fr. 168 B)· c ʽδιαβοῶν θερμὰ δ᾽ εἰς ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ᾽ [εἰς ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ᾽] ὑπνόων τε σώματα. καὶ τότ᾽ ἐγὼ σαρκῶν τ᾽ ἐνοπὰν ἠδ᾽ ὀστέων στεναγμὸν βαρὺν ην ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.᾽ τοιοῦτον οὖν αὐτὸν ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδηφαγίαις καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον τὸν προσαγορευόμενον βουφάγον. 2. εἰσάγεται δὲ ὁ Ἡρακλῆς καὶ Λεπρεῖ περὶ πολυφαγίας ἐρίζων ἐκείνου προ- 412 καλεσαμένου, καὶ νενίκηκεν. Ζηνόδοτος δ᾽ ἐν δευτέρῳ Ἐπιτομῶν Καύκωνός φησι τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Φόρβαντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν τὸν Ἡρακλέα κελεῦσαι δεθῆναι, ὅτε Αὐγέαν τὸν μισθὸν ἀπῄτει. Ἡρακλῆς δ᾽ ἐκτελέσας τοὺς ἄθλους ἔρχεται ἐπὶ Καύκωνας καὶ δεηθείσης Ἀστυδαμείας διαλύεται πρὸς τὸν Λεπρέα. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Λεπρεὺς Ἡρακλεῖ ἐρίζει δίσκῳ καὶ ὕδατος ἀντλήσει καὶ ὅστις ἀναλώσει θᾶττον ταῦρον, καὶ λείπεται πάντα. εἶτα θωρηχθεὶς b προκαλεῖται Ἡρακλέα καὶ θνήσκει ἐν τῇ μάχῃ. Μᾶτρις δ᾽ ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ καὶ εἰς πολυποσίαν φησὶ τὸν Ἡρακλέα προκληθῆναι ὑπὸ τοῦ Λεπρέως, καὶ πάλιν νικηθῆναι. τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ ὁ Χῖος ῥήτωρ Καύκαλος, ὁ Θεοπόμπου τοῦ ἱστοριογράφου ἀδελφός, ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ.

3. καὶ τὸν Ὀδυσσέα δὲ Ὅμηρος πολυφάγον καὶ λαίμαργον παραδίδωσιν ὅταν λέγῃ (η 215)·

1 καλὰ A κάλα C: corr. Schw 3 sqq. tradita exhibui, seclusa delevit fere Mus 12 καυκωνου A: corr. C 13 et 16 ἀστυδαμίας A: corr. C (v. 13) 16 cf. Ael. v. h. 1, 24 18 ἀντλῆσαι AC: corr. Schw ex Ael ἀναδώσει A: corr. C 19 καλειπεται A: corr. C

c ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ·
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἥ τ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.

ὑπερβάλλουσα γὰρ ἐν τούτοις φαίνεται αὐτοῦ λαιμαργία μετὰ τοῦ μηδὲ ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς γαστρὸς γνωμολογεῖν. ἐχρῆν γάρ, εἰ καὶ ἐλίμωττεν, διακαρτερεῖν ἢ μετριάζειν τὰ περὶ τὴν τροφήν. τὸ δὲ τελευταῖον d καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτοῦ παρίστησι λαιμαργίαν καὶ γαστριμαργίαν (η 219)·

ὣς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.

ταῦτα γὰρ οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ὁ Σαρδανάπαλλος εἰπεῖν ποτε ἂν ἐτόλμησεν. γέρων τε ὢν

ἤσθιεν ἁρπαλέως κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.

4. Θεαγένης δ' ὁ Θάσιος ἀθλητὴς ταῦρον μόνος κατέφαγεν, ὥς Ποσείδιππός φησιν ἐν ἐπιγράμμασι·

e καίπερ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μηόνιον βοῦν·
πάτρῃ γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος
Θευγένει· ἅσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον. οὕνεκεν οὕτω
χάλκεος ἑστήκω χεῖρα προισχόμενος.

Μίλων δ' ὁ Κροτωνιάτης, ὥς φησιν ὁ Ἱεραπολίτης Θεόδωρος ἐν τοῖς περὶ ἀγώνων (FHG IV 513), ἤσθιε μνᾶς κρεῶν εἴκοσι καὶ τοσαύτας ἄρτων οἴνου τε τρεῖς χοᾶς ἔπινεν. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ ταῦρον ἀναθέμενος τοῖς f ὤμοις τετραέτη καὶ τοῦτον περιενέγκας τὸ στάδιον μετὰ ταῦτα δαιτρεύσας μόνος αὐτὸν κατέφαγεν ἐν μιᾷ

16 versus non Homericus 18 ποσίδιππος A 19 et 20 graviter corrupti 21 εἵνεκεν A: corr. Cas, fort. οὗ ἕνεχ' οὕτω, εἵνεκα τούτου Wilam

ἡμέρᾳ. Τίτορμός τε ὁ Αἰτωλὸς διηριστήσατο αὐτῷ βοῦν, ὡς ἱστορεῖ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος (p. 249 M). Φύλαρχος δέ φησιν ἐν τῇ γ′ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 335) τὸν Μίλωνα ταῦρον καταφαγεῖν κατακλιθέντα πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διός· διὸ καὶ ποιῆσαι εἰς αὐτὸν Δωριέα τὸν ποιητὴν τάδε·

τοῖος ἔην Μίλων, ὅτ᾽ ἀπὸ χθονὸς ἤρατο βρῖθος,
 τετραέτη δαμάλην ἐν Διὸς εἰλαπίναις,
ὤμοις δὲ κτῆνος τὸ πελώριον ὡς νέον ἄρνα 413
 ἤνεγκεν δι᾽ ὅλης κοῦφα πανηγύρεως.
καὶ θάμβος μέν, ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἤνυσε θαῦμα
 πρόσθεν Πισαίου, ξεῖνε, θυηπολίου·
ὃν γὰρ ἐπόμπευσεν βοῦν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
 κόψας πάντα κατ᾽ οὖν μοῦνος ἐδαίσατό νιν.

Ἀστυάναξ δ᾽ ὁ Μιλήσιος τρὶς Ὀλύμπια νικήσας κατὰ τὸ ἑξῆς παγκράτιον, κληθείς ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὑπὸ b Ἀριοβαρζάνου τοῦ Πέρσου καὶ ἀφικόμενος ὑπέσχετο φαγεῖν πάντα τὰ πᾶσι παρασκευασθέντα καὶ κατέφαγε. τοῦ Πέρσου δ᾽ αὐτὸν ἀξιώσαντος, ὡς ὁ Θεόδωρος ἱστορεῖ (FHG IV 513), ἄξιόν τι ποιῆσαι τῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν φακὸν τῆς κλίνης περίχαλκον ὄντα κλάσας ἐξέτεινε μαλάξας. τελευτήσαντος δ᾽ αὐτοῦ καὶ κατακαυθέντος οὐκ ἐχώρησε μία ὑδρία τὰ ὀστέα, μόλις δὲ δύο. καὶ τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσι παρεσκευασμένα παρὰ τῷ Ἀριοβαρζάνῃ εἰς τὸ δεῖπνον μόνον κατα- c φαγεῖν.

5. καὶ οὐδὲν παράδοξον τούτους τοὺς ἄνδρας ἀδηφάγους γενέσθαι· πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ τῶν

12 πεισαίου A 15 ἀστυδάμας AC: corr. Mein 23 ὑδρεία A 24—26 accuratius repetita quae supra narrata erant

γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται. διὸ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ λέγει (fr. 284 N)·

κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους·
οἳ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ
οὔτ' ἂν δύναιντο· πῶς γὰρ ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσσημένος,
d κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
οὐδ' αὖ πένεσθαι κἀξυπηρετεῖν τύχαις
οἷοί τ'· ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανα.
λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
φοιτῶσ'· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν,
τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.
ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
οἳ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν.
e τί γὰρ παλαίσας εὖ, τί δ' ὠκύπους ἀνὴρ
ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθον παίσας καλῶς
πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών;
πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν
δίσκους ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων χερὶ
θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
στάς. ἄνδρας . . . χρὴ σοφούς τε κἀγαθοὺς
φύλλοις στέφεσθαι χὤστις ἡγεῖται πόλει
f κάλλιστα σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ,

2 ἐν τῷ σατυρικῷ Αὐτ. Nauck, vix recte 3 γὰρ C: γε A et C superscriptum 9 καὶ ξυνηρετεῖν A καὶ ξυνηρετμεῖν C: corr. Galen. I p. 24 19 ἀρσηγνάθον A: corr. C 22 διχ' ἀσπίδων Lobeck 25 [στὰς] ἄνδρας μὲν οὖν χρῆν τοὺς σ. Cob

ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις. τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλά.

ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου
γείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότος (fr. 2 B)·

ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο
ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διὸς τέμενος
πὰρ Πίσαο ῥοῇσ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων 414
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
ἀστοῖσίν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν
καί κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο
καί κεν σίτησιν δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλεως καὶ δῶρον ὅ οἱ κειμήλιον εἴη·
εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι,
οὐκ ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγώ. ῥώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη. b
ἀλλ' εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη
οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον
ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοὔνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
σμικρὸν δ' ἄν τι πόλει χάρμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, c
εἴ τις ἀεθλεύων νικῷ Πίσαο παρ' ὄχθας·
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.

ολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ

1 τε Musgrave: γε A 10 εἴτέτι A: corr. Wakef 11 προσεραν : corr. Iacobs 13 σιτειη A: corr. K 15 κ' εἰπάντα A: rr. Schw 20 λαοῖσιν ἔτ' εἴη A: corr. Steph

σοφίαν ἐπαγωνίζεται, διαβάλλων ὡς ἄχρηστον καὶ ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιὸς δὲ ὁ Ἐρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμενός φησι (p. 579 N)·

d γυμνοὶ γὰρ ὤθουν, φαιδίμους βραχίονας
ἥβῃ σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέῳ
στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
χρίουσιν ὡς ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν.

7. Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην φησί τινα γυναῖκα πλεῖστα βεβρωκέναι. Ποσείδιππος δ' ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον, εἰς ὃν καὶ τόδ' ἐπέγραψε·

Φυρόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βορόν, οἷα κορώνην
e παννυχικήν, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος
χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
καὶ χρῖε στήλην, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
εἴ ποτέ σοι προκύων συνεκώμασεν. ἦλθε δ' ὁ μαυρὰ
βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
ὁ τριχιδιφθερίας, μονολήκυθος· ἐκ γὰρ ἀγώνων
τῶν τότε ληναικὴν ἦλθ' ὑπὸ Καλλιόπην.

Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς Ἡρόδωρόν φησι τὸν Μεγαρέα σαλπιγκτὴν γενέσθαι τὸ μὲν μέγεθος πηχῶν τριῶν καὶ ἡμίσους, εἶναι δὲ καὶ τὰς πλευρὰς ἰσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοίνικας ἕξ, κρεῶν δὲ λίτρας εἴκοσιν οἵων ἂν εὑρήκῃ, πίνειν δὲ χοᾶς δύο καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυσί.

5 γυμνοὶ γὰρ ὀσφύν K 9 χρείουσιν A 11 ποσίδιππος A: corr. C 16 χρεία ἔστηλην et 17 εἰπόντες οι A: corr. Salmas 19 ὁ τριχιδιφθείρας A: corr. Mein (διφθερίας Toup) γὰρ fortasse corruptum 20 fort. ληναίην ut carmen intellegatur sepulcro inscriptum; nam ληνός i. q. σορός 22 sqq. cf. Poll. IV 89 25 εὑρήκει AC

κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνης. ἐσήμαινε δὲ
σαλπίζων μέγιστον. Ἄργος γοῦν πολιορκοῦντος Δη- 415
μητρίου τοῦ Ἀντιγόνου καὶ οὐ δυναμένων τῶν στρα-
τιωτῶν τὴν ἑλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τείχεσι διὰ τὸ
βάρος, ταῖς δύο σάλπιγξι σημαίνων ὑπὸ τῆς ἁδρότητος
τοῦ ἤχου τοὺς στρατιώτας ἠνάγκασε προθυμηθέντας
προσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ τὴν περίοδον δε-
κάκις καὶ ἐδείπνει καθήμενος, ὡς ἱστορεῖ Νέστωρ ἐν
τοῖς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι. καὶ γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν
Ἀγλαῒς ἡ Μεγακλέους ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ μεγάλῃ
πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ πομπικόν, περιθέτην ἔχουσα
καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς δηλοῖ Ποσείδιππος b
ἐν ἐπιγράμμασιν. ἤσθιε δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν
κρεῶν δώδεκα, ἄρτων δὲ χοίνικας τέσσαρας καὶ ἔπινεν
οἴνου χοᾶ.

8. Λιτυέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κελαι-
νῶν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεύς, ἄγριος ἰδέσθαι καὶ
ἀνήμερος ἄνθρωπος, ἀδηφάγος δ' ἰσχυρῶς. λέγει δὲ
περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐν δράματι
Δάφνιδι ἢ Λιτυέρσᾳ οὕτως (p. 639, 6 N)·

ἔσθει μὲν ἄρτους τρεῖς, ὄνους κανθηλίους
τρεῖς τῆς βραχείας ἡμέρας· πίνει δ' ἕνα
καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον. c

τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεκράτει ἢ Στράττιδι
ἐν Ἀγαθοῖς, περὶ οὗ φησιν (I 145 K)·

ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας
πένθ' ἡμιμέδιμν', ἐὰν βιάζωμαι. B. μόλις;

1 ἐσήμηινε A: corr. C   3 καὶ om. C   11 περίθετον κόμην Ael. v. h. 1, 26   12 ποσίδιππος A   17 ἄγριος ἰδέσθαι fort. Sosithei verba   21 ἄρτους mythogr. Westerm. p. 346, 21: αὐτοὺς A   ὄνους C et myth: ὅλους A   22 τρεῖς K: τρὶς AC   23 καλὸν et δὲ καρποφόρον A: corr. myth

ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

Ξάνθος δ' ἐν τοῖς Λυδιακοῖς (FHG I 38) *Κάμβλητά* φησι τὸν βασιλεύσαντα Λυδῶν πολυφάγον γενέσθαι καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτε νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα κατα-
d φαγεῖν, ἔπειτα πρωὶ εὑρόντα τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς ἐνοῦσαν ἐν τῷ στόματι ἑαυτὸν ἀποσφάξαι, περιβοήτου τῆς πράξεως γενομένης. περὶ δὲ Θυὸς τοῦ Παφλαγόνων βασιλέως ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν πολυφάγος προειρήκαμεν (IV 144 f), παραθέμενοι Θεόπομπον ἱστοροῦντα ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ (FHG I 311). Ἀρχίλοχος δ' ἐν Τετραμέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ ὅμοια διαβέβληκεν (fr. 79 B), ὡς οἱ κωμῳδιοποιοὶ Κλεώνυμον
e καὶ Πείσανδρον. περὶ δὲ Χαιρίππου φησὶ Φοινικίδης ἐν Φυλάρχῳ οὕτως (IV 510 M)·

τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον
Χαίριππον. οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει
μέχρι ἂν διδῷ τις ἢ λάθῃ διαρραγείς.
τοιοῦτ' ἔχει ταμιεῖον ὥσπερ οἰκίας.

9. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ τρίτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν (FHG III 415) Μιθριδάτην φησὶ τὸν Ποντικὸν βασιλέα προθέντα ἀγῶνα πολυφαγίας καὶ πολυποσίας (ἦν δὲ τὸ ἆθλον τάλαντον ἀργυρίου) ἀμφότερα νικῆσαι. τοῦ μέντοι ἄθλου ἐκστῆναι τῷ μετ' αὐτὸν κριθέντι Καλαμόδρυι τῷ Κυζι-
f κηνῷ ἀθλητῇ. καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος ποιητὴς καὶ ἀθλητὴς πένταθλος ἅδην ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ (Simon. fr. 169 B)·

16 Φιλάρχῳ Di 17 τὸ τρίτον A: corr. Mus 19 φθάσῃ Bruno Keil 28 δεννεφαγε A: corr. Mein

πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

Θρασύμαχος δ' ὁ Χαλκηδόνιος ἔν τινι τῶν προοιμίων 416 (fr. 3 Tur) τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὡς μέγαν βασιλέα ἀφικόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ πολλὰ ἐμφορεῖσθαι. πυθομένου δὲ τοῦ βασιλέως ὅ τι ἀπὸ τούτων ἐργάζοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὺς καθ' ἕνα νικήσας μετὰ τοῦτο ἐχειρονόμησε. πυνθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν ὑπολείπεσθαι ἔφη τοσαύτας, εἰ προσίοι τις, πληγάς. Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίων (FHG II 307) Καντιβάρι b φησὶ τῷ Πέρσῃ, ὁπότε κοπιάσειε τὰς σιαγόνας ἐσθίων, κεχηνότι καθάπερ εἰς ἄψυχον ἀγγεῖον εἰσαντλεῖν τὴν τροφὴν τοὺς οἰκείους. Ἑλλάνικος δ' ἐν α' Δευκαλιωνείας (FHG I 48) Ἐρυσίχθονά φησι τὸν Μυρμιδόνος, ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, Αἴθωνα κληθῆναι. Πολέμων δ' ἐν α' τῶν πρὸς Τίμαιον (fr. 39 Pr) παρὰ Σικελιώταις φησὶν Ἀδηφαγίας ἱερὸν εἶναι καὶ Σιτοῦς Δήμητρος ἄγαλμα, οὗ πλησίον ἱδρῦσθαι καὶ Ἱμαλίδος, c καθάπερ ἐν Δελφοῖς ερμούχου, ἐν δὲ Σκώλῳ τῷ Βοιωτιακῷ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου. 10. καὶ Ἀλκμὰν δ' ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον εἶναι παραδίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων (fr. 33)·

καί ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
ᾧ κ' ἔνι . . . . λε' ἀγείρῃς.
ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
ἔτνεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμὰν

9. 10 ἀπολείπεσθαι AC: corr. Sauppe 11 καντιβαριν φ. τὸν Πέρσην AC: corr. Schw 17 ἐν ἐνάτωι πρὸς A: corr. Schw coll. III 109a 19 εἰμαλίδος A cf. Hesych 20 ερμούχου corruptum 21 μεγαλάρτου καὶ μεγαλάρτου καὶ μεγαλομάζου A: corr. C 25 ὠκένιλεα Γειρης A: lacunam not. Herm

ἠράσθη χλιερὸν πεδὰ τὰς τροπάς.
οὔ τι γὰρ ἦν τετυγμένον ἔσθει . . .
d ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει.

κἀν τῷ ε΄ δὲ ἐμφανίζει αὑτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέγων οὕτως (fr. 76)·

ὥρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος
καὶ χεῖμα κὠπώραν τρίταν
καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὅκα
σάλλει μέν, ἐσθίεν δ' ἄδαν
οὐκ ἔστι.

Ἀναξίλας δ' ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου τινὸς διαλεγόμενος ἐν Χρυσοχόῳ δράματί φησιν (II 273 K)·

ἤδη σχεδόν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίου.
e δείπνου γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχήν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος.

κἀν Πλουσίοις (ib. p. 272)·

διαρραγήτω χἄτερος δειπνῶν τις εὖ,
μὴ Κτησίας μόνος. B. τί γὰρ σὲ κωλύει;
A. δείπνου γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχήν, τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε.

κἀν Χάρισι δὲ Κραναόν τινα συγκαταλέγει οὕτως αὐτῷ (p. 273)·

οὐκ ἐτὸς ἐρωτῶσίν ⟨με⟩ προσιόντες τινές·
f ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει
ἔλαττον ἢ δειπνοῦσιν ἀμφότεροι συχνά;

1 χαιερον παῖδα A: corr. Cas, χλιερὸν ἠράσθη Bgk 2 ἦν censor Ienensis: οὐ A, fort. οὔτε, nam unum versiculum periisse metrum docet τετυμμένον A: corr. Cas 3 καινὰ A: corr. Cas 8 χειμάχωι· παραν A: corr. cens. Ienens 9. 10 τοηροκας ἀλλ' εἰ μὲν A: corr. Schw et Pors 10 ἐσθειεν A: corr. Pors 14 πλήρη σχεδὸν Herw 24 με add. Di

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀταλάντῃ (II 230 K)·

κἂν δέῃ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου,
τὸν Ταυρέαν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ
τὸν Κτησίαν τε τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ.

Ἀνάξιππος Κεραυνῷ (IV 464 M)·

ὁρῶ γὰρ ἐκ παλαίστρας τῶν φίλων
προσιόντα μοι Δάμιππον. B. ⟨ἦ⟩ τοῦτον λέγεις
τὸν πέτρινον, ὃν οἱ φίλοι καλοῦσί σοι 417
νυνὶ δι' ἀνδρείαν Κεραυνόν; εἰκότως·
ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἴομαι
αὐτὸν κατασκήπτοντα αὐταῖς τῇ γνάθῳ.

ἐν τούτοις ἐδήλωσεν ὁ κωμικὸς διότι καὶ τὸ δρᾶμα Κεραυνὸν ἀπ' αὐτοῦ ἐπιγέγραφε. Θεόφιλος δ' ἐν Ἐπιδαύρῳ (II 474 K)·

Ἀτρεστίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν,
ἀνδρῶν ἁπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν.

ἐν δὲ Παγκρατιαστῇ παραγαγὼν τὸν ἀθλητὴν ὡς πολλὰ ἐσθίοντά φησιν (p. 475)· b

ἑφθῶν μὲν σχεδὸν
τρεῖς μνᾶς, B. λέγ' ἄλλο. A. ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας
τέτταρας ὑείους, B. Ἡράκλεις. A. βοὸς δὲ τρεῖς,
ὄρνιθ', B. Ἄπολλον. λέγ' ἕτερον. A. σύκων δύο
μνᾶς. B. ἐπέπιες δὲ πόσον; A. ἀκράτου δώδεκα
κοτύλας. B. Ἄπολλον, Ὧρε καὶ Σαβάζιε.

11. καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμῳδεῖτο, ὡς τὸ Βοιωτόν. Εὔβουλος γοῦν ἐν Ἀντιόπῃ φησί (II 169 K)·

3 ταυρίτην AC: corr. Valck 4 ὑπερδραμῶ formam finxit ludibundus 7 ἦ add. Schw 8 τὸν πέτρινον τοῦτον οἱ φίλοι AC: ὃν Di, πέτρινον videtur corruptum 11 αὐταῖς C: αὐτῆι A, fort. ἐς αὐτὰς 21 ὑιοὺς et τρις A: corr. III 95 b 23 ἔπιες A: corr. Iac 24 ἀπολλόδωρε A: corr. Valcken σεβάζιε A fort. recte

c πώνειν μὲν ἁμὲς καὶ φαγεῖν μάλ' ἀνδρικοὶ
καὶ καρτερεῖμεν, τοῖς δ' Ἀθηναίοις λέγειν
καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα.

καὶ ἐν Εὐρώπῃ (p. 176)·

κτίζε Βοιωτῶν πόλιν,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας.

καὶ ἐν Ἴωνι (p. 177)·

οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιώτιος
ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὡς λέγουσ', ἐμπίπλαται.

d ἐν δὲ Κέρκωψι (p. 181)·

μετὰ ταῦτα Θήβας ἦλθον, οὗ τὴν νύχθ' ὅλην
τήν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι καὶ κοπρῶν' ἔχει
ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος, οὗ πλήρει βροτῷ
οὐκ ἔστι μεῖζον ἀγαθόν· ὡς χεζητιῶν
μακρὰν βαδίζων, πολλὰ δ' ἐσθίων ἀνήρ,
δάκνων τὰ χείλη παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν.

ἐν δὲ τοῖς Μυσοῖς πρὸς τὸν Ἡρακλέα ποιεῖ τινα τάδε λέγοντα (p. 187)·

σὺ μὲν τὸ Θήβης, ὡς λέγεις, πέδον λιπών,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας
e ὅλης τραχήλους καὶ κοπρῶνας πλησίον . . .

Δίφιλος δὲ ἐν Βοιωτίῳ (II 547 K)·

οἷος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας
ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν.

Μνησίμαχος Βουσίριδι (II 436 K)·

εἰμὶ γὰρ Βοιώτιος

1 πονεῖν μὲν ἅμες A πονεὶν ἅμμες C: corr. Ahrens μάλ' Pors: μὲν A om. C, nisi forte φαγέμεν fuit 2 καρτερὴ μὲν A: corr. Ahrens τοὶ δ' Ἀθηναῖοι Cas, sed etiam insequentia corrupta 12 κόπρων A: corr. Cas 13 βροτῶν A: corr. Cas 15 ἀσθμαίνων ἀνήρ Mein, ἰδίων ἀ. Fritzsche 24 εἶτα καὶ πάλιν Mein

ὀλίγα μὲν λαλῶν, Β. δίκαια ταῦτα. Α. πολλὰ δ'
ἐσθίων.

Ἄλεξις Τροφωνίῳ (II 383 K)·

νῦν δ' ἵνα μὴ παντελῶς Βοιώτιοι
φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις, f
ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν καὶ πονεῖν μόνον
καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους τὴν νύχθ' ὅλην,
γυμνοῦθ' αὑτοὺς θᾶττον ἅπαντες.

Ἀχαιὸς δ' ἐν Ἄθλοις (p. 579 N)·

πότερα θεωροῖς εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις;
Β. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος. 418
Α. ποδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι; Β. Βοιώτιοι.

ἐκ τούτων εἰκός ἐστι καὶ Ἐρατοσθένη ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς (p. 199 B) Πρεπέλαον φῆσαι ἐρωτηθέντα τί αὐτῷ δοκοῦσιν εἶναι Βοιωτοὶ εἰπεῖν· 'τί γὰρ ἄλλο ἢ τοιαῦτα ἐλάλουν, οἷα ἂν καὶ τὰ ἀγγεῖα φωνὴν λαβόντα, ὁπόσον ἕκαστος χωρεῖ. Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν φησιν (c. 4, 1. 6, 5) ὡς Βοιωτοὶ b μεγίστην δόξαν λαβόντες κατὰ τὰ Λευκτρικὰ κατὰ μικρὸν ἀνέπεσον ταῖς ψυχαῖς καὶ ὁρμήσαντες ἐπ' εὐωχίας καὶ μέθας διέθεντο καὶ κοινωνεῖα τοῖς φίλοις. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐχόντων γενεὰς ἀπεμέριζον τοῖς συσσιτίοις τὸ πλέον μέρος τῆς οὐσίας, ὥστε πολλοὺς εἶναι Βοιωτῶν οἷς ὑπῆρχε δεῖπνα τοῦ μηνὸς πλείω τῶν εἰς τὸν μῆνα διατεταγμένων ἡμερῶν. διόπερ

1 λαλῶν Mein: ἄλλων A personas distinxit Herw 6 ἀκίνητοι φρεσὶ καὶ βοᾶν καὶ πώνειν K (πίνειν Cas) 8 ἑαυτοὺς A 14 Πρεπέλαον K: πρέπελλον A (πρόπελλον lemma) πέμπελον C 16 πόσον AC: corr. K 20 sq. Polybii verba epitomatoris opera obscurata corrigere non audeo 24 δεῖπνα Pol: δειηνα A δειλινὰ C

Μεγαρεῖς μισήσαντες αὐτῶν τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἀπένευσαν εἰς τοὺς Ἀχαιούς.

12. *καὶ Φαρσάλιοι δὲ κωμῳδοῦνται ὡς πολυφάγοι. Μνησίμαχος γοῦν ἐν Φιλίππῳ φησί* (II 441 K)·

τῶν Φαρσαλίων
c *ἥκει τις, ἵνα ⟨καὶ⟩ τὰς τραπέζας καταφάγῃ;*
Β. οὐδεὶς πάρεστιν. Α. εὖ γε δρῶντες. ἆρά που
ὀπτὴν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαικήν;

ὅτι δὲ καὶ πάντες Θετταλοὶ ὡς πολυφάγοι διεβάλλοντο Κράτης φησὶν ἐν Λαμίᾳ (I 136 K)·

ἔπη τριπήχη Θετταλικῶς τετμημένα.

τοῦτο δ' εἶπεν ὡς τῶν Θετταλῶν μεγάλα κρέα τεμνόντων. Φιλέταιρος δ' ἐν Λαμπαδηφόροις (II 233 K)·

καὶ χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας Θετταλότμητον κρέας.

ἔλεγον δὲ καὶ Θετταλικὴν ἔνθεσιν τὴν μεγάλην. Ἕρμιππος Μοίραις (I 235 K)·

d *ὁ Ζεὺς δὲ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος*
μύων ξυνέπλαττε Θετταλικήν τιν' ἔνθεσιν.

ταῦτα δὲ καπανικὰ εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς (I 519 K)·

τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
τὰ Θετταλικὰ μὲν πολὺ καπανικώτερα.

οἷον τὰ ἁμαξιαῖα· Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας ἔλεγον. Ξέναρχος Σκύθαις (II 472 K)·

e *ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλύμπια.*
Β. τί λέγεις; ⟨καπάνας; πῶς;⟩ Α. καπάνας Θετταλοὶ
πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. Β. μανθάνω.

6 *καὶ* add. Grot 11 *ἐπεὶ* A: corr. Cas 18 *τιν'* Herw: *τὴν* A 22 *καὶ τὰ Θετταλικῶν* A *καὶ τὰ Θετταλικὰ* C: *καὶ* del. Stephanus, *Θετταλῶν* Mein 25 *Ὀλυμπίαν* A: corr. Mein 26 suppl. Cob (*καπάνας; Α. ναί·* Herm)

13. *Αἰγυπτίους* δὲ *Ἑκαταῖος* ἀρτοφάγους φησὶν (FHG I 20) εἶναι κυλλήστιας ἐσθίοντας, τὰς δὲ κριθὰς εἰς ποτὸν καταλέοντας. διὰ ταῦτα καὶ *Ἄλεξις* ἐν τῷ περὶ αὐταρκείας ἔφη μετρίᾳ τροφῇ κεχρῆσθαι τὸν Βόκχοριν καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Νεόχαβιν. καὶ Πυθαγόρας δ' ὁ Σάμιος μετρίᾳ τροφῇ ἐχρῆτο, ὥς ἱστορεῖ *Λύκων* ὁ Ἰασεὺς ἐν τῷ περὶ Πυθαγορείου ⟨βίου⟩. οὐκ ἀπείχετο δὲ ἐμψύχων, ὡς *Ἀριστόξενος* εἴρηκεν. f *Ἀπολλόδωρος* δὲ ὁ ἀριθμητικὸς καὶ θῦσαί φησιν αὐτὸν ἑκατόμβην ἐπὶ τῷ εὑρηκέναι ὅτι τριγώνου ὀρθογωνίου ⟨ἡ⟩ τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτείνουσα ἴσον δύναται ταῖς περιεχούσαις·

ἡνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεὲς εὕρετο γράμμα,
κλεινὸς ἐφ' ᾧ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην.

ἦν δὲ καὶ ὀλιγοπότης ὁ Πυθαγόρας καὶ εὐτελέστατα 419 διεβίου, ὡς καὶ πολλάκις μέλιτι μόνῳ ἀρκεῖσθαι. τὰ παραπλήσια δ' ἱστορεῖται καὶ περὶ Ἀριστείδου καὶ Ἐπαμεινώνδου καὶ Φωκίωνος καὶ Φορμίωνος τῶν στρατηγῶν. Μάνιος δὲ Κούριος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐπὶ γογγυλίσι διεβίω πάντα τὸν χρόνον· καὶ Σαβίνων αὐτῷ πολὺ χρυσίον προσπεμπόντων οὐκ ἔφη δεῖσθαι χρυσίου, ἕως ἂν τοιαῦτα δειπνῇ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα *Μεγακλῆς* ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν (FHG IV 443).

14. τῶν δείπνων δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται, ὡς *Ἄλεξις* ἐν Φιλούσῃ παραδίδωσιν (II 390 K)· b

ἀλλ' ἔγωγέ τοι τὰ δέοντ' ἔχων
τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ

3 *Ἀλεξῖνος* Mein 7 *πυθαγορίου* A: *βίου* add. K coll. Iambl. v. Pyth. p. 162 N 11 *ἡ* add. Mus *γωνία ἡ* A *γωνίαν ἡ* C: corr. Mus 18 *ἐπαμινώνδου* A: corr. C 19 *κουρίων* AC: corr. Mus 20 *Σαυνιτῶν* Victorius 26 *τοι* et *ἔχων* Mein: *τοῦ* et *ἔχειν* A

τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι, πολυτέλεια δέ.

Ψευδομένῳ (II 392 K)·

τὰ περιττὰ μισῶ. τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
δαπάνη πρόσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἡτισοῦν.

ἐν δὲ Συντρόφοις (II 376 K)·

ὡς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον· οὔθ' ὑπεργέμων
c ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός, ἀλλ' ἡδέως
ἔχων ἐμαυτοῦ. Μνησίθεος γάρ φησι δεῖν
φεύγειν ἁπάντων τὰς ὑπερβολὰς ἀεί.

Ἀρίστων δ' ὁ φιλόσοφος ἐν Ἐρωτικῶν Ὁμοίων δευτέρῳ Πολέμωνά φησι τὸν Ἀκαδημαικὸν παραινεῖν τοῖς ἐπὶ δεῖπνον πορευομένοις φροντίζειν ὅπως ἡδὺν πότον ποιῶνται μὴ μόνον εἰς τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν αὔριον. Τιμόθεος δ' ὁ Κόνωνος ἐκ τῶν πολυτελῶν καὶ στρατηγικῶν δείπνων παραληφθεὶς ὑπὸ
d Πλάτωνος εἰς τὸ ἐν Ἀκαδημείᾳ συμπόσιον καὶ ἑστιαθεὶς ἀφελῶς καὶ μουσικῶς ἔφη ὡς οἱ παρὰ Πλάτωνι δειπνοῦντες καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς γίνονται. ὁ δ' Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἔφη (FHG IV 420) ὡς καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ὁ Τιμόθεος ἀπαντήσας τῷ Πλάτωνι εἶπεν· 'ὑμεῖς, ὦ Πλάτων, εὖ δειπνεῖτε μᾶλλον εἰς τὴν ὑστεραίαν ἢ τὴν παροῦσαν ἡμέραν.' Πύρρων δ' ὁ Ἠλεῖος τῶν γνωρίμων τινὸς αὐτὸν ὑποδεξαμένου πολυτελῶς ⟨μέν, ...⟩ δέ, ὡς ⟨ὁ⟩ αὐτὸς ἱστορεῖ, 'εἰς
e τὸ λοιπόν, εἶπεν, οὐχ ἥξω πρὸς σέ, ἂν οὕτως ὑποδέχῃ, ἵνα μήτε ἐγὼ σὲ ἀηδῶς ὁρῶ καταδαπανώμενον οὐκ ἀναγκαίως μήτε σὺ θλιβόμενος κακοπαθῇς. μᾶλλον γὰρ ἡμᾶς τῇ μεθ' ἑαυτῶν συνουσίᾳ προσῆκόν ἐστιν εὐεργετεῖν ἢ τῷ πλήθει τῶν παρατιθεμένων, ⟨ὧν⟩ οἱ

8 δεῖ AC: corr. Mus 22 ἢ ἐς τὴν Ael. v. h. 2, 18 24 lacunam not. K, fort. φορτικῶς δέ ὁ add. Dobr 29 ὧν add. Cas

διακονοῦντες τὰ πλεῖστα δαπανῶσιν.' 15. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Μενεδήμου βίῳ (p. 99 Wil) τὴν διάταξιν διηγούμενος τοῦ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ συμποσίου φησὶν ὅτι ἠρίστα μὲν δεύτερος ἢ τρίτος καθ' αὑτόν· κᾆτ' ἔδει καὶ τοὺς λοιποὺς παρεῖναι δεδειπνηκότας. ἦν γὰρ τὸ τοῦ Μενεδήμου τοιοῦτον ἄριστον. f
μετὰ δὲ ταῦτα εἰσεκάλουν τοὺς παραγινομένους· ὧν, ὡς ἔοικεν, ὅτε προτερήσειαν ἔνιοι τῆς ὥρας, ἀνακάμπτοντες παρὰ τὰς θύρας ἀνεπυνθάνοντο τῶν ἐξιόντων παίδων τί τὸ παρακείμενον εἴη καὶ πῶς ἔχοι τῆς τοῦ χρόνου συμμετρίας τὸ ἄριστον. ὅτε μὲν οὖν ἀκούσειαν λάχανον ἢ τάριχος, ἀνεχώρουν, ὅτε δ' ὅτι κρεάδιον, εἰσῄεσαν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦτο παρεσκευασμένον οἶκον. ἦν δὲ τοῦ μὲν θέρους ἡτοιμασμένη ψίαθος ἐφ' ἑκάστης 420
κλίνης, τοῦ δὲ χειμῶνος κῴδιον· προσκεφάλαιον δὲ αὑτὸν φέρειν ἕκαστον ἔδει. τὸ δὲ περιαγόμενον ποτήριον οὐ μεῖζον ἦν κοτυλιαίου, τράγημα δὲ θέρμος μὲν ἢ κύαμος συνεχῶς, ποτὲ δὲ καὶ τῶν ὡρίων εἰσεφέρετό τι, τοῦ μὲν θέρους ἄπιος ἢ ῥόα, τοῦ δ' ἔαρος ὦχροι, κατὰ δὲ τὴν χειμερινὴν ὥραν ἰσχάδες. μαρτυρεῖ δὲ καὶ περὶ τούτων Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς γράψας σατύρους Μενέδημον, ἐν οἷς φησιν ὁ Σιληνὸς πρὸς τοὺς σατύρους (p. 636 N)·

παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι, b
ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ·
δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεούς,
οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδίᾳ
κατέχω δεδειπνηκώς. Ἄπολλον, ὡς καλόν.

5 κᾆτ' Wilam: καὶ AC 13 ἐπὶ τούτωι A: corr. C 16 αὑτὸν C: αὐτῶν A 18 ὡρίων C et Diog. L 2, 139: ὡραίων A 24 πατρὸς Canter: παιδὸς AC

καὶ προελθών·

ἀλλὰ κυλίκιον
ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου,
ἀτρέμα παρεξεστηκός· ὅ τ' ἀλιτήριος
καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλὴς
θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

c ἑξῆς δέ φησιν ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον·

τράγημα γὰρ
ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι πολλάκις συνόντας αὐτοὺς ἐπὶ πλεῖον 'ὁ ὄρνις κατελάμβανε τὴν ἕω καλῶν, τοῖσι δὲ οὐδέπω κόρος.' 16. Ἀρκεσίλαος δ' ἑστιῶν τινας, καὶ ἐλλιπόντων τῶν ἄρτων νεύσαντος τοῦ παιδὸς ὡς οὐκ ἔτ' εἰσίν, ἀνακαγχάσας καὶ τὼ χεῖρε συγκροτήσας 'οἷόν τι, ἔφη, τὸ συμπόσιόν ἐστιν ἡμῶν, ἄνδρες φίλοι· ἄρτους ἐπιλελήσμεθ' ἀρκοῦντας πρίασθαι. τρέχε δή,
d παῖ.' καὶ τοῦτ' ἔλεγεν αὐτὸς γελῶν· καὶ τῶν παρόντων δ' ἄθρους ἐξεχύθη γέλως καὶ διαγωγὴ πλείων ἐνέπεσεν καὶ διατριβή, ὥστε ἥδυσμα γενέσθαι τῷ συμποσίῳ τὴν τῶν ἄρτων ἔνδειαν. ἄλλοτε δὲ ὁ Ἀρκεσίλαος Ἀπελλῇ τῷ γνωρίμῳ προστάξας καθυλίσαι τὸν οἶνον, ἐπειδὴ δια τὴν ἀπειρίαν ἐκεῖνος τὰ μὲν ἐτάραττεν, τὰ δ' ἐξέχει, καὶ πολὺ θολώτερος ἐφαίνετο ὁ οἶνος, ὑπομειδιάσας ἔφη· 'ἐγὼ δὲ καθυλίσαι προσέταξα ἀνθρώπῳ μηδὲν ἑωρακότι ἀγαθὸν ὥσπερ οὐδ' ἐγώ. ἀνάστηθι οὖν σύ, Ἀρίδεικες· σὺ δὲ ἀπελθὼν

1 προσελθὼν A: corr. Mus 5 δημόνικος A: corr. Cas ἐπεχώρευε A ἐξεχόρευσε C 6 τρικλίνους A: corr. II p. 55d, κοὐ τρικλίνων Methner 11 Lycophronis versus sic refecit Mein: ὁ τὴν ἕω καλῶν | ὄρνις κατέλαβε κτλ' 14 ἀνακακχάσας A χεῖρει A: corr. m. rec 26 ἀριδικες A cf. Wilamowitz Antig. Car. p. 77

τὰ ἑκτὰ τρύπα.᾿ ταῦτα δ' οὕτως εὔφραινε καὶ ἐξιλάρου e τοὺς παρόντας ὡς εὐθυμίας πληροῦσθαι.

17. οἱ δὲ νῦν συνάγοντες ἐπὶ τὰ δεῖπνα καὶ μάλιστα οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας βοῶσι, κεκράγασι, βλασφημοῦσι τὸν οἰνοχόον, τὸν διάκονον, τὸν μάγειρον· κλαίουσι δ' οἱ παῖδες τυπτόμενοι κονδύλοις ἄλλος ἄλλοθεν. καὶ οὐχ οἷον οἱ κεκλημένοι μετὰ πάσης ἀηδίας δειπνοῦσιν, ἀλλὰ κἂν τύχῃ θυσία τις οὖσα, παρακαλυψάμενος ο θεὸς οἰχήσεται καταλιπων f οὐ μόνον τὸν οἶκον, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν. γελοῖον γάρ ἐστιν αὐτὸν ⟨τὸν⟩ εὐφημίαν κηρύξαντα καταρᾶσθαι τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις. καὶ τοῖς δειπνοῦσι δ' ἂν εἴποι ο τοιοῦτος (B 381)·

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.

τῷ γὰρ τοιούτῳ ὁ οἶκος (Soph. OT 4)

ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. 421

τούτων λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόντων· ᾿παραιτητέον εἰς ταῦτ' ἀποβλέποντάς ἐστι το γαστρίζεσθαι. ᾿ἀτελὲς γὰρ δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροινίαν,᾿ ὡς Ἄμφις φησὶν ἐν Πανί (II 244 K), οὐδὲ ὕβρεις καὶ προπηλακισμούς, ὡς Ἄλεξις ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ διὰ τούτων (II 354 K)·

φιλεῖ γὰρ ἡ μακρὰ συνουσία
καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν ποιεῖν
σκῶψιν, ἡ σκῶψις δὲ λυπεῖ πλεῖον ἢ τέρπει πολύ.
τοῦ κακῶς λέγειν γὰρ ἀρχὴ γίνετ'· ἂν δ' εἴπῃς ἅπαξ, b
εὐθὺς ἀντήκουσας· ἤδη λοιδορεῖσθαι λείπεται,

3 ἐπὶ om. C non recte 11 αὐτὸν om. C: αὐτὸν τὸν Mein, τὸν Wilam 20 δεῖπνον γὰρ ἀτελὲς Kock 26 πλέον AC: corr. Schw

εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν. ταῦτα γὰρ κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως· καὶ τί μάντεως ἔδει;

18. καὶ Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερβάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δείπνοις παράγει τι συμπόσιον πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον καὶ ὡς ἀληθῶς κατὰ τὸν χαριέστατον Ξενοφῶντα (Hell. 3, 4, 17)
c πολέμου ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως (II 441 K)·

ἆρ' οἶσθα ⟨σύ⟩
ὁτιὴ πρὸς ἄνδρας ἐστί σοι μαχητέον,
οἳ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἠκονημένα,
ὄψον δὲ δᾷδας ἡμμένας καταπίνομεν;
ἐντεῦθεν εὐθὺς ἐπιφέρει τραγήματα
ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον ἀκίδας Κρητικάς,
ὥσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα
κατεαγότ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καὶ
θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας
καὶ τόξα, καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα.

d καὶ ὁ Κολοφώνιος δὲ Φοῖνιξ φησίν (fr. 3 B)·

Νίνου κάδοι μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμή,
κόμη δὲ τόξα, δήιοι δὲ κρητῆρες,
ἵπποι δ' ἄκρητος κἀλαλὴ 'μύρον χεῖτε'.

ἐν δὲ τῷ Παρασίτῳ Ἄλεξις περὶ πολυφάγου τινὸς ιδαλεγόμενός φησι (II 364 K)·

καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι
Παράσιτον ὑποκόρισμα· τῷ δ' οὐδὲν μέλει.
δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον
πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλάκις

1 *B.* ante ταῦτα add. Wilam 2 τιμᾶν τέως A: corr. Cas 8 σύ add. Pors 10 ἠκονημένοι AC: corr. Eust. 1085, 47 17 καταπέλται A, καταπέλταις C: corr. Pors 18 ὁ om. A add. C 20 κύμβη δὲ τόξα Haupt 21 χεῖτε Lachm: κεῖται A 25 μέλλει A: corr. C

αὐτὸν ὁ κεκληκὼς τὰ Σαμοθρᾴκι' εὔχεται e
λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ.
χειμὼν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις.

Δίφιλος δ' ἐν Ἡρακλεῖ περί τινος τῶν ὁμοίων διαλεγόμενος διέξεισιν (II 556 K)·

ἐμὲ μὲν οὐχ ὁρᾷς πεπωκότα
ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα καὶ θυμούμενον,
τουδὶ δὲ ναστὸν Ἀστίωνος μείζονα
ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἠριστηκότα;

διὸ καλῶς ἔλεγεν ὁ Βορυσθενίτης Βίων οὐ δεῖν ἀπὸ τῆς τραπέζης τὰς ἡδονὰς πορίζεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ f
φρονεῖν. ὁ δ' *Εὐριπίδης* φησί (fr. 212 N)·

φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα,

ὡς τῆς ἀπὸ τῶν προσφορῶν τέρψεως περὶ τὸ στόμα μᾶλλον γινομένης. *Αἰσχύλος* τ' ἐν Φινεῖ (fr. 253 N)·

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

ἐν Σθενεβοίᾳ δ' ὁ *Εὐριπίδης* περὶ εὐτελείας λέγων (fr. 672)·

βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος,
οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι. 422
ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβὴς τροφὸς
θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος
βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται.

19. μέγα γὰρ ἀνθρώποις κακὸν ἡ γαστήρ, περὶ ἧς φησιν *Ἄλεξις* ἐν Συναποθνῄσκουσι (II 374 K)·

μάθοις τ' ἂν οἷον ἀνθρώποις κακόν

8 τόνδ' ἴδεν ἀστὸν A: corr. Heringa Ἀστερίωνος Herw coll. Paus. 1, 35, 5   13 ἥσθην AC: corr. Stob. fl. 63, 2   17 ερρυσιας οἷον στόματος A: corr. Lobeck, ἐρρυσιάσθη K πρωτιοχαραι A: corr. Mus, at dubito   20 πορφυρέων Mein, sufficiet πορφυρέως   22 παιδοστιβὴς A: corr. C   27 κακὸν ἀνθρώποις AC: corr. Grot

ἐστιν ἡ γαστήρ, διδάσκει δ' οἷ' ἀναγκάζει θ' ὅσα.
εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος,
b οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρίζοι τἂν ἑκών.
νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίνεται τὰ δυσχερῆ.

Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ (II 560 K)·

εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης,
νικᾷ δὲ (fr. 907 N) 'χρεία μ' ἡ ταλαίπωρός τέ μου
γαστήρ.' ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γὰρ
τῆς γαστρός· εἰς ἣν πρῶτον ἐμβαλεῖς ⟨ὅσ' ἂν⟩
οὐχ ἕτερον ⟨εἰς⟩ ἀγγεῖον. ἐν πήρᾳ φέροις
c ἄρτους ἄν, ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς.
εἰς σπυρίδα μάζας ἐμβαλεῖς, ἀλλ' οὐ φακῆν·
οἰνάριον εἰς λάγυνον, ἀλλ' οὐ κάραβον.
εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν δὲ ταύτην εἰσφόρει
πάνθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα.
κοὐ προστίθημι τἄλλα, διότι πανταχοῦ
διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταῦτα γίνεται.

καὶ Κράτης δ' ὁ κυνικός, ὥς φησι *Σωσικράτης* ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, ἐπερράπισε Δημήτριον τὸν Φαληρέα d σὺν τῇ πήρᾳ τῶν ἄρτων καὶ λάγυνον πέμψαντα οἴνου· 'εἴθε γάρ, ἔφη, τὰς κρήνας καὶ ἄρτους ἦν φέρειν.' Στίλπων δ' οὐ κατεπλάγη τὴν ἐγκράτειαν καταφαγὼν σκόροδα καὶ κατακοιμηθεὶς ἐν τῷ τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν ἱερῷ· ἀπείρητο δὲ τῷ τούτων τι φαγόντι μηδὲ

2 ταῦτ' A: corr. C ἄρ' ἡμῶν Mein, fort. ἀφειδῶν 4 οὐδ' ἂν AC: corr. Di ὑβρίζοιτ' ἂν AC: corr. Ahrens 7. 8 sic distinxit K 9 γὰρ οὐδέν ἐστι AC: corr. Mus 10. 11 πρῶτον (πάντ' ἂν C) ἐμβαλεῖς ἀλλ' οὐχ ἕτ. ἀγγ. AC: corr. Wilam, praeterea fort. ἐμβάλλεις 15 εἰσφορεῖς Grot 16 ἅπανθ' Iacobs τὰ πάνθ' Mus 18 ταύτην (pro ταῦτα) C πάντα γίγνεται κακά Mein, cf. Eur. fr. 907 20 cf. Diog. L 6, 5, 90

ιέναι. ἐπιστάσης δὲ αὐτῷ τῆς θεοῦ κατὰ τοὺς
νους καὶ εἰπούσης ὅτι 'φιλόσοφος ὤν, ὦ Στίλπων,
ραβαίνεις τὰ νόμιμα', καὶ τὸν δοκεῖν ἀποκρίνασθαι
ατὰ τοὺς ὕπνους]· 'σὺ δέ μοι πάρεχε ἐσθίειν καὶ
κορόδοις οὐ χρήσομαι.'

20. ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· 'ἐπεὶ δεδείπνα- e
μεν (εἴρηκε δὲ οὕτως Ἄλεξις ἐν Κουρίδι (II 334 K)· 'ἐπεὶ
πάλαι δεδείπναμεν', Εὔβουλος Προκρίδι (II 195 K)·
'ἡμεῖς δ' οὐδέπω δεδείπναμεν' καὶ πάλιν· 'ὃν χρὴ δε-
δειπνάναι πάλαι,' καὶ Ἀντιφάνης ἐν Λεωνίδῃ (II 70 K)·

ἀλλὰ πρὶν δεδειπνάναι
ἡμᾶς παρέσται,

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι (I 511 K)·

ὥρα βαδίζειν μοὐστὶν ἐπὶ τὸν δεσπότην·
ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἴομαι δεδειπνάναι, f

καὶ ἐν Δαναίσιν (p. 455)·

ἤδη παροινεῖς ⟨ἐς⟩ ἐμὲ πρὶν δεδειπνάναι,

καὶ Πλάτων Σοφισταῖς (I 638 K) καὶ Ἐπικράτης ὁ
Ἀμβρακιώτης — μέσης δ' ἐστὶ κωμῳδίας ποιητής —
ἐν Ἀμαζόσιν (II 282 K)·

δεδειπνάναι γὰρ ἄνδρες εὐκαίρως πάνυ
δοκοῦσί μοι.

καὶ ἠρίσταμεν δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνι-
σταῖς (I 520 K)·

ὑποπεπώκαμεν .., ὦνδρες, καὶ καλῶς ἠρίσταμεν,

καὶ Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις (I 242 K)· 'ἠριστάναι

4 glossam del. Mein 8 προκρίδη A 14 μοἰστὶν .. corr. Di 17 ἐς add. Cob (εἰς Brunck) 18 σοφιστῆι A: co... 21 ἐνδειπνάναι A: corr. Cas ἄνδρες Bekk. anecd. 89, 26 26 ἀριστάναι A: corr. Phot. s. v corr. Mein

[καὶ παριστάναι] τουτί', Θεόπομπος Καλλαίσχρῳ (I 738 K)·

ἠρίσταμεν· δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον.

καταριστᾶν δὲ εἴρηκεν ἐν τῷ Πολιτικῷ Ἀντιφῶν οὕτως (fr. 79 Tur)· 'ὅτ' ἄν τις πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ τῶν φίλων κατηρίστηκεν.' παραδεδειπνημένος δ' εἴρηκεν Ἄμφις ἐν Πλάνῳ οὕτως (II 245 K)· 'παραδεδειπνη-
b μένος, παῖδες, πάλαι.') — 21. 'τοῖς οὖν θεοῖς' κατὰ τὸν Πλάτωνα, ὡς ἐν Φιλήβῳ φησίν (p. 61 bc), 'εὐχόμενοι κεραννύωμεν, εἴτε Διόνυσος εἴθ' Ἥφαιστος εἴθ' ὅστις θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως. καθάπερ γὰρ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶν παρεστᾶσιν κρῆναι, καὶ μέλιτος μὲν ἂν ἀπεικάζοι τις τὴν τῆς ἡδονῆς, τὴν δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον αὐστηροῦ τινος καὶ ὑγιεινοῦ ὕδατος· ἃς προθυμητέον ὡς κάλλιστα συμμιγνύναι.' ὥρα οὖν πίνειν ἡμῖν ἐστι, καὶ τῶν παίδων τις ἐκ τοῦ κυλικείου τῶν ποτηρίων παραφερέτω· ὁρῶ γὰρ πλῆθος καλῶν καὶ ποικίλων ἐκπω-
c μάτων.' δοθέντος οὖν ποτηρίου μεγάλου ἔφη· 'ἀλλ' ἀκρατέστερόν μοι, ὦ παῖ, τῷ κυάθῳ πληρῶν ἔγχει εἰς τὴν κύλικα, μὴ κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀντιφάνην, ὅς ἐν Διδύμοις φησί (II 44 K)·

τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβών.
ἐνεχεάμην ἄκρατον· 'ἔγχει, παιδίον,
κυάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίους·
ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς
καὶ τοῦ γλυκυτάτου βασιλέως διμοιρίαν.'

1 glossam del. Dobr 5 ὅτι δὴ Mein (pro ὅτ' ἄν), praestat ὅτε δὴ 17 κυλικίου A: corr. Schw 20 ἔγχεε A: corr. ed. Bas 23 πρόσφερ' ἐκλαβών Mein 24 ἐπεχεάμην A: corr. Kock ἔγχει Mein: οὐχὶ A 26 εἶτ' A: corr. Koppiers

ἐμοὶ οὖν, ὦ παῖ, ζωρότερον κέραιρε· οὔπω γὰρ λέγομεν περὶ ἀριθμοῦ κυάθων. δείξω δὲ ὅτι καὶ ὁ κύαθος d εἴρηται καὶ τὸ ἀκρατέστερον, καὶ περὶ οἰνοχόων. 22. πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερον. Ἀντιφάνης Μελανίωνι (II 72 K)·

τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας
πίνειν ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ.

ἐν δὲ Λάμπωνι (p. 68)·

ὁ δεῖν' Ἰᾶπυξ, κέρασον εὐζωρέστερον.

Ἔφιππος Ἐφήβοις (II 255 K)·

φιάλην ἑκατέρᾳ
ἔδωκε κεράσας ζωρότερον Ὁμηρικῶς. e

τινὲς δὲ καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ (I 203) 'ζωρότερον δὲ κέραιρε' οὐκ ἄκρατον σημαίνειν φασίν, ἀλλὰ θερμόν, ἀπὸ τοῦ ζωτικοῦ καὶ τῆς ζέσεως· ἑταίρων γὰρ παρόντων νέον ἐξ ὑπαρχῆς κεράννυσθαι κρατῆρα ⟨οὐκ⟩ ἄτοπον. ἄλλοι δὲ τὸ εὔκρατον, ὥσπερ τὸ δεξιτερὸν ἀντὶ τοῦ δεξιοῦ. τινὲς δέ, ἐπεὶ οἱ ἐνιαυτοὶ ὧροι λέγονται καὶ τὸ ζα ὅτι μέγεθος ἢ πλῆθος σημαίνει, ζωρὸν τὸν πολυέτη λέγεσθαι. Δίφιλος δ' ἐν Παιδερασταῖς φησιν (II 559 K)·

ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν. f
Β. εὐζωρότερόν γε νὴ Δί', ὦ παῖ, δός· τὸ γὰρ
ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἐστι τῇ ψυχῇ κακόν.

Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης (v. 116 W) ζωρότερόν φησιν εἶναι τὸ κεκραμένον, παρατιθέμενος Ἐμπεδοκλέους τάδε (v. 182 St)·

αἶψα δὲ θνητὰ φύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι, 424

5 μειλανίωνι A: corr. Kock 10 ἐφηβῶς A 16 οὐκ add. Schw coll. Plut. q. symp. V 4 19 τὸ ζα Plut: τὰ ζῶια AC 23 Β. add. Naber παῖ, δός Cas: παῖδες A

ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάσσοντα κελεύθους.

23. κύαθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντλητῆρος Πλάτων εἴρηκεν ἐν Φάωνι οὕτως (I 650 K)·

τῷ στόματι τὸν κύαθον ὧδ' εἰληφότες.

καὶ ἐν Πρέσβεσι (I 633 K)·

κυάθους ὅσους ἐκλέπτεθ' ἑκάστοτε.

b Ἄρχιππος Ἰχθύσι (I 683 K)·

κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου.

τοιοῦτόν ἐστιν καὶ τὸ ἐν Εἰρήνῃ Ἀριστοφάνους (v. 540)·

ὑπωπιασμέναι
⟨ἁπαξάπασαι καὶ κυάθους προσκείμεναι⟩·

τὰ γὰρ ὑπώπια τοῖς κυάθοις περιθλώμενα ἀμαυροῦται. μνημονεύει τοῦ κυάθου καὶ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Παιδείας (3, 9) καὶ Κρατῖνος, ἔτι δ' Ἀριστοφάνης πολλαχοῦ καὶ Εὔβουλος ἐν Ὀρθάννῃ. Φερεκράτης δ' ἐν Λήροις 'ἀργυροῦν κύαθον' ὠνόμασε (I 174 K). Τίμων δ' ἐν δευτέρῳ Σίλλων ἀρυσαίνας κέκληκε τοὺς κυάθους φάσκων οὑτωσί (fr. 46 W)· 'ἀπληστοίνους τ'
c ἀρυσαίνας,' ἀπὸ τοῦ ἀρύσασθαι ὀνομάσας. καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστῆρες καὶ ἀρύστιχοι. Σιμωνίδης (fr. 25 B)·

ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστῆρα τρυγός.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Σφηξίν (v. 855)·

ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.

Φρύνιχος Ποαστρίαις (I 381 K)· 'κύλικ' ἀρύστιχον.' ἔνθεν καὶ ἡ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον ⟨τὸ⟩ τοιοῦτον σκεῦος, ὡς Ζηνοφάνης ἐν τῷ Συγγενικῷ. Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 45) καὶ

6 ἐκλεπτέτην Bergk 12 add. Schw 13 προσθλῶσι schol. Arist 17 κυάθιον Poll. 6, 105 18 et 20 ἀρυσάνας A: corr. Mein coll. p. 445e 26 τὸ add. Di, cf. schol. Vesp. 855

ποταμόν τινα ἀναγράφει Κύαθον καλούμενον περὶ d
Ἀρσινόην πόλιν Αἰτωλίας. 24. τῷ δὲ ἀκρατέστερον
Ὑπερείδης κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους (p. 21 B[2])
γράφων οὕτως· ‘εἰ μέν τις ἀκρατέστερον ἔπιεν, ἐλύπει
σέ.’ τούτῳ ὅμοιόν ἐστι τὸ ‘ἀνιηρέστερον’ (β 190) καὶ
τὸ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλου (fr. 69) ‘ἀφθονέστερον λίβα.’
καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Πύρρᾳ (p. 250 L) εὐωνέστερον
ἔφη. καὶ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου δὲ ὁ Ὑπερείδης
εἴρηκε (fr. 89 B) ‘ῥᾳδιεστέραν τὴν πόλιν.’ τῷ δὲ κε-
ραννύειν κέχρηται Πλάτων μὲν ἐν Φιλήβῳ (p. 61 c)·
‘τοῖς δὴ θεοῖς, ὦ Πρώταρχε, εὐχόμενοι κεραννύωμεν.’
καὶ Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ (I 759 K)· ‘κεραννύουσιν e
ἀφανίζουσί τε.’ Ὑπερείδης Δηλιακῷ (fr. 72 B)· ‘καὶ
τὸν κρατῆρα τὸν Πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες κεραν-
νύουσιν.’ ᾠνοχόουν τε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ εὐγε-
νέστατοι παῖδες, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου υἱός (ο 141)·

ᾠνοχόει δ’ υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.

καὶ Εὐριπίδης δ’ ὁ ποιητὴς ἐν παισὶν ᾠνοχόησε.
Θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ μέθης φησί (fr. 119 W)·
‘πυνθάνομαι δ’ ἔγωγε καὶ Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν
οἰνοχοεῖν Ἀθήνησι τοῖς ὀρχησταῖς καλουμένοις. ὠρ- f
χοῦντο δὲ οὗτοι περὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος νεὼν τοῦ
Δηλίου τῶν πρώτων ὄντες Ἀθηναίων καὶ ἐνεδύοντο
ἱμάτια τῶν Θηραικῶν. ὁ δὲ Ἀπόλλων οὗτός ἐστιν
ᾧ τὰ Θαργήλια ἄγουσι, καὶ διασῴζεται Φλυῆσιν ἐν
τῷ δαφνηφορείῳ γραφὴ περὶ τούτων.’ τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ
καὶ Ἱερώνυμος ὁ Ῥόδιος Ἀριστοτέλους ὢν μαθητής,

2 τῷ ς: τὸ A 3 ὑπερίδης AC 4 ἔπινεν Mein 5 ἀνια-ρέστερον A: corr. C 7 πύραι A 9. 10 κεραννύουσι A: corr. C 23 πρώτ . . . ντες A (charta laesa): suppl. Valcken 24 Θήραια ἱμάτια habent Hes. s. v. et Poll. 6, 48 25 φυλησι A: corr. Valck 26 δαφνηφορίωι A

425 καὶ οὗτος ἐν τῷ περὶ μέθης. Σαπφώ τε ἡ καλὴ πολλαχοῦ Λάριχον τὸν ἀδελφὸν ἐπαινεῖ ὡς οἰνοχοοῦντα ἐν τῷ πρυτανείῳ τοῖς Μυτιληναίοις. καὶ παρὰ Ῥωμαίοις δὲ οἱ εὐγενέστατοι τῶν παίδων τὴν λειτουργίαν ταύτην ἐκτελοῦσιν ἐν ταῖς δημοτελέσι τῶν θυσιῶν, πάντα τοὺς Αἰολεῖς μιμούμενοι, ὡς καὶ κατὰ τοὺς τόνους τῆς φωνῆς. 25. τοσαύτη δ' ἦν ἡ τῶν παλαιοτέρων τρυφὴ περὶ τὰς πολυτελείας ὥστε μὴ μόνον οἰνοχόους ἔχειν, ἀλλὰ καὶ οἰνόπτας. ἀρχὴ γοῦν ἐστιν οἱ οἰνόπται παρὰ Ἀθηναίοις, ἧς μνημονεύει ἐν ταῖς Πόλεσιν Εὔπολις ἐν τούτοις (I 314 K)·

b οὓς δ' οὐκ ἂν εἵλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας προ τοῦ,
νυνὶ στρατηγοὺς ..... ὦ πόλις, πόλις,
ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.

οἱ δὲ οἰνόπται οὗτοι ἐφεώρων τὰ ἐν τοῖς δείπνοις, εἰ κατ' ἴσον πίνουσιν οἱ συνόντες. καὶ ἦν ἡ ἀρχὴ εὐτελής, ὡς ὁ ῥήτωρ φησὶ Φιλῖνος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασίᾳ (II 319 Tur)· καὶ ὅτι τρεῖς ἦσαν οἱ οἰνόπται, οἵτινες καὶ παρεῖχον τοῖς δειπνοῦσι λύχνους καὶ θρυαλλίδας. ἐκάλουν δέ τινες τούτους καὶ ὀφθαλμούς.
c παρὰ δὲ Ἐφεσίοις οἱ οἰνοχοοῦντες ἤθεοι τῇ τοῦ Ποσειδῶνος ἑορτῇ ταῦροι ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀμερίας φησί. Ἑλλησπόντιοι δ' ἐπεγχύτην ὀνομάζουσι τὸν οἰνοχόον καὶ τὴν κρεανομίαν κρεωδαισίαν, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν ἕκτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 16 Gaede). τοῖς δὲ θεοῖς οἰνοχοοῦσάν τινες ἱστοροῦσι τὴν Ἁρμονίαν, ὡς Καπίτων ἱστορεῖ ὁ ἐποποιός, Ἀλεξανδρεὺς δὲ γένος, ἐν δευτέρῳ Ἐρωτικῶν. Ἀλκαῖος

13 ἔχομεν suppl. Herm 17 κροκονιδῶν A: cf. Harp. s. v. Κοιρωνίδαι 21 ἠίθεοι AC 27 ἱστορεῖ fort. delendum

δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰσάγει αὐτῶν οἰνοχόον (fr. 8 B), ὡς καὶ Σαπφὼ λέγουσα (fr. 51)·

κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν d
κρατὴρ ἐκέκρατο,
Ἑρμᾶς δ' ἕλεν ὄλπιν
θεοῖς οἰνοχοῆσαι.

26. οἱ δὲ παλαιοὶ τοὺς πρὸς ταῖς ὑπηρεσίαις ταύταις κήρυκας ἐκάλουν. Ὅμηρος (Γ 245)·

κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ φέρον θεῶν ὅρκια πιστά,
ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.

καὶ πάλιν (268)·

ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ e
ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.

Κλείδημος δὲ (FHG I 359) τοὺς μαγείρους κήρυκάς φησι καλεῖσθαι. καὶ τὴν Ἥβην δέ τινες ἀνέπλασαν οἰνοχοοῦσαν αὐτοῖς, ἴσως διὰ τὸ ἡβητήρια καλεῖσθαι τὰ συμπόσια. Κλεινοῦς δὲ τῆς οἰνοχόου Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἐπίκλην δὲ Φιλαδέλφου, μνημονεύει Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ἀγησάρχου ἐν τῇ τρίτῃ τῶν περὶ f
Φιλοπάτορα ἱστοριῶν (FHG III 67). Πολύβιος δὲ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 11) καὶ ἀνδριάντας αὐτῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑστάναι φησὶ κατὰ πολλὰ μέρη τῆς πόλεως μονοχίτωνας, ῥυτὸν κρατοῦντας ἐν ταῖς χερσίν.'

1 αὐτὸν A: corr. Cas 3 κηδαμβροσίας A: corr. Lachm 5 ἑρμαῖς A: corr. II 3a δ' ἕλεν Seidler: δὲ ἑλὼν A 11 φέρε δὴ A 19 αὐτοῖς i. e. τοῖς θεοῖς, itaque vv. 7—18 temere inserta ἰβητήρια A: corr. C 20 Κλεινοῦς ex XIII 576f: κλίνης AC

27. ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἐκπίνων τὸ ποτήριον ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη·

426 ‘τήνδ’ ἐγὼ
μεστὴν ἅπαξ ἐπονομάσας προπίομαι
συγγενέσι πίστωμα φιλίας.’

πρὸς ὃν ἔτι πίνοντα τῶν παρόντων τις προσέθηκε τὰ λειπόμενα ἰαμβεῖα·

πιὼν ἐρῶ
τὰ λοιπά· πνίγομαι γάρ. ἀλλ’ ἐπιρρόφει.

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἐκπιὼν ἔφη· ‘ταῦτα μὲν Κλέαρχος ἐν Κιθαρῳδῷ (IV 562 M). ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς Ἄμφιδος Ἐρίθους παρακελεύομαι (II 241 K)·

ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνούς.

καί·

b πίμπλα σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ’ ἐγὼ δώσω πιεῖν·
ἀμυγδαλῇ μὲν παιζέτω παρ’ ἀμυγδαλῆν.

ταῦτα δ’ ἔφη Ξέναρχος ἐν Διδύμοις (II 468 K).’ αἰτούντων οὖν τῶν μὲν πλέον οἴνου, τῶν δὲ ἴσον ἴσῳ φασκόντων κίρνασθαι, καὶ εἰπόντος τινὸς Ἄρχιππον εἰρηκέναι ἐν δευτέρῳ Ἀμφιτρύωνι (I 679 K)·

τίς ἐκέρασε σφῶν, ὦ κακόδαιμον, ἴσον ἴσῳ;

καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ (I 69 K)·

τὸν δ’ ἴσον ἴσῳ φέροντ’· ἐγὼ δ’ ἐκτήκομαι,

ἔδοξε πᾶσι λέγειν περὶ τῶν κράσεων τῶν παρὰ τοῖς c ἀρχαίοις. 28. καί τινος εἰπόντος ὅτι Μένανδρος ἐν Ἥρωι ἔφη (IV 129 M)·

χοῦς κεκραμένου

4 ἅπασαν A: corr. Dobr 5 πίστωμα φ. συγγ. Mein 7 ἰαμβία A 8. 9 ἐρῶτα λοιπὸν A: corr. Schw 9 Β. ἀλλ’ Mein 13 συχνούς (superscr. α) C 15 πίμπλη Mein, Πάμφιλε Herw 17 ξενόχαρτος A: corr. Kuster 22 expectares Κρατῖνον, sed turbavit epitomator

οἴνου· λαβὼν ἔκπιθι τοῦτον,

ὁ Δημόκριτος ἔφη· Ἡσίοδος μέν, ὦ ἑταῖροι, παραινεῖ (opp. 596)

τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.

δι' ὃν καὶ Ἀναξίλας ἐν Νηρεῖ ἔφη (II 271 K)·

καίτοι πολύ γ' ἐσθ' ἥδιον. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἔπινον ⟨ἂν⟩ τρί' ὕδατος, οἴνου δ' ἓν μόνον.

Ἄλεξις δ' ἐν Τιτθῇ ἔτι σωφρονικώτερον κιρνάναι παρακελεύεται (II 380 K)·

ἰδού [γάρ], πάρεστιν οἶνος· οὐκοῦν ἐγχέω d
κρίτωνα; B. πολὺ βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας.
A. ὑδαρῆ λέγεις· ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιὼν
λέγ' εἴ τι καινόν, διατριβήν τε τῷ πότῳ
ποιῶμεν.

καὶ Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις (I 768 K)·

πῶς δὲ καὶ κεκραμένον
πίνειν τὸν οἶνον δεῖ με; B. τέτταρα καὶ δύο.

ἡ δ' οὖν κρᾶσις αὕτη παρὰ τὸ ἔθος οὖσα ἐπέμνησε τάχα καὶ τὴν θρυλουμένην παροιμίαν·

ἢ πέντε πίνειν ἢ τρί' ἢ μὴ τέτταρα.

ἢ γὰρ δύο πρὸς πέντε πίνειν φασὶ δεῖν ἢ ἕνα πρὸς e τρεῖς. περὶ δὲ ταύτης τῆς κράσεως Ἴων ὁ ποιητὴς ἐν τῷ περὶ Χίου φησὶν (FHG II 50) ὅτι εὑρὼν ὁ μάντις Παλαμήδην ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἕλλησι πίνουσιν τρεῖς πρὸς ἕνα κυάθους. οἱ δ' ἐπιτεταμένως

5 δι' ὃ Schw 7 ἂν add. Pors τρί' Blaydes: τρὶς A 8 ἐν τιθεῖ A: corr. Schw 10 γὰρ del. Mus 10. 11 ἐγχέωμεν ἕνα καὶ τεττ. C 11 κρίτωνα corruptum; latet fort. mixturae aliquod nomen ignotum, velut *Χαρίτωνα* i. e. ἕνα καὶ τρεῖς 12 ὑδαρην A: ὑδαρῆ (superscr. ὴν) C 13 λέγ' εἴ τι K: λέγε τι AC καινόν Wilam: καὶ AC τε A: γε C 17 δεῖ με Dobr: δεῖ μετὰ AC 23 εὑρὼν corruptum 24 παλαμήδης C

χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος. Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμυμώνῃ πρὸς τοὔνομα παίζων ἔφη (I 770 K)·

f Οἰνόμαος οὗτος, χαῖρε πέντε καὶ δύο·
κἀγώ τε καὶ σὺ συμπόται γενοίμεθα.

τὰ παραπλήσια εἴρηκε καὶ ἐν Λημνίαις (p. 773). Ἀμειψίας δ' ἐν Ἀποκοτταβίζουσιν (I 671 K)·

ἐγὼ δὲ Διόνυσος πᾶσιν ὑμῖν εἰμὶ πέντε καὶ δύο.

Εὔπολις Αἰξί (I 260 K)·

Διόνυσε, χαῖρε· μή τι πέντε καὶ δύο;

Ἕρμιππος Θεοῖς (I 230 K)·

ἔπειθ' ὅταν πινώμεθ' ἢ διψώμεθα,
εὐχόμεθα πρὸς τοῦθ' ὁ 'οἶνος, ὦ κέρας, γενοῦ.'
427 οὐκ ἄστου καὶ πηλουγω φέρω παίζων ἅμα,
καυθεὶς γεγένηται τοῦτο πέντε καὶ δύο.

29. παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἷς οἴνου πρὸς δύο ὕδατος (fr. 63 B)·

ἄγε δὴ φέρ' ἡμίν, ὦ παῖ,
κελέβην, ὅκως ἄμυστιν
προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγχέας
ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
5 κυάθους, ὡς ἀνυβρίστως
ἀνὰ δηὖτε βασσαρήσω.

καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν·

ἄγε δηὖτε, μηκέθ' οὕτω
πατάγῳ τε κἀλαλητῷ

6 λιμνίαις A 8 Διόνυσος et ὑμῖν del. Schw 12 πεινώμεθ' Bergk, sed mirae formae mediae 13 πρὸς τοῦτ' 'οἶνος Bgk ωκαιρασγενου A: corr. Bergk 14 κἀς τοῦ καπήλου 'γὼ Bergk 15 κεὐθὺς Bergk, καὖθις Mus 20 δ' ἐκχέας A: corr. XI 475 c 22. 23 ἂν ὑβριστιῶσανα A: corr. Pauw 23 δευτε A: corr. Bgk 24 ἀκρατοπωσίαν (ut semper) A

Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ b
μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖσ'
ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

καὶ Λακεδαιμόνιοι δ', ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ (c. 84), *Κλεομένη τὸν βασιλέα Σκύθαις ὁμιλήσαντα καὶ ἀκρατοπότην γενόμενον ἐκ τῆς μέθης φασὶ μανῆναι. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες ὅταν βούλωνται ἀκρατέστερον πίνειν, ἐπισκυθίσαι λέγουσι. Χαμαιλέων γοῦν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ μέθης περὶ τούτων οὕτως γράφει* (fr. 31 Koepke)· *'ἐπεὶ καὶ Κλεομένη τὸν Σπαρτιάτην φασὶν οἱ Λάκωνες μανῆναι διὰ τὸ Σκύθαις ὁμιλήσαντα μαθεῖν ἀκρατοποτεῖν. ὅθεν ὅταν* c *βούλωνται πιεῖν ἀκρατέστερον, 'ἐπισκύθισον' λέγουσιν.' Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ τοὺς σατύρους ποιεῖ δυσχεραίνοντας ἐπὶ τῷ ὑδαρῆ πίνειν καὶ λέγοντας* (p. 580 N)·

μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολύς;
Β. ἀλλ' οὐδὲ λεῖξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις.
Α. καλῶς μὲν οὖν ἄγειν .... Σκύθῃ πιεῖν.

30. *ἦσαν δ' αἱ τῶν ἀκρατοποτῶν ἐπιχύσεις, ὥς φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μέθης* (fr. 118 W), *οὐ* d *παλαιαί· ἀλλ' ἦν ἀπ' ἀρχῆς τὸ μὲν σπένδειν ἀποδεδομένον τοῖς θεοῖς, ὁ δὲ κότταβος τοῖς ἐρωμένοις. ἐχρῶντο γὰρ ἐπιμελῶς τῷ κοτταβίζειν ὄντος τοῦ παιγνίου Σικελικοῦ, καθάπερ καὶ Ἀνακρέων ὁ Τήιος πεποίηκε* (fr. 53 B)·

17 *ἀχελώιος* AC: corr. Mein *ἐγκεκραμένος* Ed. Mueller 18 *λῆξαι* A: corr. Mein 19 *οὖν ἂν ἐγχέοις Σκ.* Mein, latent alia 20 *δ' αἱ* Cas: *δὲ* A *τῶν ἀκροατῶν* A: corr. Toup, sed dubito; nam non de mero bibendo agitur, sed de propinatione cf. Polyb. 16, 21, 12 22 *παλιαι* A: corr. Mus

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλῃ λατάξων.

διὸ καὶ τὰ σκολιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη ἐστί· λέγω δ' οἷον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε (fr. 128)·

Χαριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων,
e ὄφρα σὺνχειμαμάρωι μεθύων Ἀγάθωνι δὲ βάλω κότταβον.

τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν· διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησίν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι (fr. 667 N)·

πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός,
ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ 'τῷ Κορινθίῳ ξένῳ'.

31. οὐκ ἐμέθυον δ' οἱ πάλαι, ἀλλὰ καὶ Πιττακὸς Περιάνδρῳ τῷ Κορινθίῳ παρῄνει μὴ μεθύσκεσθαι
f μηδὲ κωμάζειν, ἵν', ἔφη, μὴ γνωσθῇς οἷος ὢν τυγχάνεις, ἀλλ' οὐχ οἷος προσποιῇ.

κάτοπτρον (γὰρ) εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ
(Aesch. fr. 384 N).

διὸ καὶ καλῶς οἱ παροιμιαζόμενοι λέγουσι τὸν οἶνον οὐκ ἔχειν πηδάλια. Ξενοφῶν γοῦν ὁ Γρύλου παρὰ Διονυσίῳ ποτὲ τῷ Σικελιώτῃ πίνειν ἀναγκάζοντος τοῦ οἰνοχόου προσαγορεύσας ὀνομαστὶ τὸν τύραννον 'τί
428 δή, ἔφη, ὦ Διονύσιε, οὐχὶ καὶ ὁ ὀψοποιὸς ἀγαθὸς ὢν καὶ ποικίλος ἀναγκάζει ἡμᾶς εὐωχουμένους ἐσθίειν καὶ μὴ βουλομένους, ἀλλὰ κοσμίως ἡμῖν παρατίθησι τὴν τράπεζαν σιγῶν;' καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ ἐν σατυρικῷ φησιν ὡς ἄρα (fr. 655 N)

1 Σικελὸν cens. Ienensis: σικελικὸν A λατάξων Wilam: δαίζων A 6 σὺν Χιμάρῳ Bergk, sed videntur longe alia fuisse Ἀγαθωνίδᾳ Wilam 21 γρύλλου C

τὸ πρὸς βίαν
πίνειν ἴσον [κακὸν] πέφυκε τῷ διψῆν βίᾳ.

θεν εἴρηται καὶ τὸ

οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.

Θένελός τε ὁ ποιητὴς οὐ κακῶς εἴρηκεν·

οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει.

δὲ Φωκυλίδης ἔφη (fr. 11 B)· b

χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισομενάων
ἡδέα κωτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

ι δὲ καὶ νῦν τοῦτο παραμένει παρ' ἐνίοις τῶν Ἑλλή-
ων. ἐπεὶ δὲ τρυφᾶν ἤρξαντο καὶ χλιδῶσι, κατερρύησαν
τὸ τῶν δίφρων ἐπὶ τὰς κλίνας καὶ λαβόντες σύμμαχον
ν ἀνάπαυσιν καὶ ῥᾳστώνην ἀνειμένως ἤδη καὶ ἀτά-
ως ἐχρῶντο τῇ μέθῃ, ὁδηγούσης οἶμαι τῆς παρα-
ευῆς εἰς τὰς ἡδονάς. 32. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς
οίαις εἶπεν (fr. 157 Rz)·

οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος, c
ὅστις ἄδην πίνῃ, οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μάργος,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

ὶ Θέογνις δέ φησιν (477)·

ἥκω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι,
οὔτε τι νήφων εἴμ' οὔτε λίαν μεθύων.
ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκ ἔτ' ἐκεῖνος
τῆς αὑτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου· d

2 κακὸν del. Bothe τῷ διψῆν [βίᾳ] κακόν Mein 4 cf.
iphus II 428 Kock 6 καταβάλλει Mein 10 puto διαμένει
fort. ἐχλίδων 14 χορηγούσης AC: corr. K 17 διόνυσος
corr. C ἔχθος AC: corr. Scut. 400 18 πίνοι C 22 ἥξω
heogn; legit Theophrastus, ex quo capp. 30—32 videntur de-
mpta, participium velut εἰδὼς 24 ὑπερβάλῃ A 25 τῆς
τῆς (αὐτοῦ C) γνώμης AC

μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίγνεται αἰσχρά·
αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδὲν ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων τε καὶ ἤπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
πρὶν μεθύειν ἄρξῃ δ', ἀπανίστασο, μή σε βιάσθω
γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον.

Ἀνάχαρσίς τε ὁ σοφὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῆς ἀμπέλου
e δύναμιν τῷ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖ καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς δεικνὺς ἔλεγεν ὡς εἰ μὴ καθ' ἕκαστον ἔτος ἔτεμνον οἱ Ἕλληνες τὴν ἄμπελον, ἤδη κἂν ἐν Σκύθαις ἦν.

33. οὐ καλῶς δὲ οἱ πλάττοντες καὶ γράφοντες τὸν Διόνυσον, ἔτι τε οἱ ἄγοντες ἐπὶ τῆς ἁμάξης διὰ μέσης τῆς ἀγορᾶς οἰνωμένον. ἐπιδείκνυνται γὰρ τοῖς θεαταῖς ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ κρείττων ἐστὶν ὁ οἶνος. καίτοι γ' οὐδ' ἄν, οἶμαι, ἄνθρωπος σπουδαῖος τοῦθ' ὑπομείνειεν. εἰ δ' ὅτι κατέδειξεν ἡμῖν τὸν οἶνον, διὰ τοῦτο ποιοῦσιν αὐτὸν οὕτως διακείμενον, δῆλον ὅτι καὶ τὴν
f Δήμητρα θερίζουσαν ἢ ἐσθίουσαν ποιήσουσιν. ἐπεὶ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὥς ἔνιοί φασιν, Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθυόντων ὄψιν εἰς τραγῳδίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐποίει ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν ἔγραφε τὰς τραγῳδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς αὐτῷ μεμφόμενος ἔλεγεν ὅτι 'ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὖν οὐκ
429 εἰδώς γε ποιεῖς,' ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου (fr. 22 Koepke). ἀγνοοῦσί τε οἱ λέγοντες πρῶτον Ἐπίχαρμον ἐπὶ τὴν σκηνὴν παραγαγεῖν μεθύοντα, μεθ'

2 θ' ἔρδων AC 19 τοῦτό γε C 22 καβίροις A 23 ἰάσωνα A: corr. C 28 ἀγνοοῦσι δὲ C

ὃν Κράτητα ἐν Γείτοσι. καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ μελοποιὸς καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδιοποιὸς μεθύοντες ἔγραφον τὰ ποιήματα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι μεθυσκόμενοι λαμπρότερον ἐν τῷ πολέμῳ ἠγωνίσαντο. παρὰ δὲ Λοκροῖς τοῖς Ἐπιζεφυρίοις εἴ τις ἄκρατον ἔπιε μὴ προστάξαντος ἰατροῦ θεραπείας ἕνεκα, θάνατος ἦν ἡ ζημία Ζαλεύκου τὸν νόμον θέντος. παρὰ δὲ Μασσαλιήταις ἄλλος νόμος τὰς γυναῖκας ὑδροποτεῖν. ἐν δὲ Μιλήτῳ ἔτι καὶ νῦν φησι Θεόφραστος (fr. 117 W) τοῦτ' εἶναι τὸ νόμιμον. b
παρὰ δὲ Ῥωμαίοις οὔτε οἰκέτης οἶνον ἔπινεν οὔτε γυνὴ ἐλευθέρα οὔτε τῶν ἐλευθέρων οἱ ἔφηβοι μέχρι τριάκοντα ἐτῶν. ἄτοπος δὲ ὁ Ἀνακρέων ὁ πᾶσαν αὑτοῦ τὴν ποίησιν ἐξαρτήσας μέθης. τῇ γὰρ μαλακίᾳ καὶ τῇ τρυφῇ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι διαβέβληται, οὐκ εἰδότων τῶν πολλῶν ὅτι νήφων ἐν τῷ γράφειν καὶ ἀγαθὸς ὢν προσποιεῖται μεθύειν οὐκ οὔσης ἀνάγκης.

34. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν Διόνυσον φάσκουσιν μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώποις, βλασφημοῦντες οὐ μετρίως. ὅθεν ὁ Μελανιπ- c
πίδης ἔφη (fr. 4 B)·

πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἐόντες ἀίδριες οἴνου.
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν οὖν ἀπωλαυοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R) φησίν· 'εἰ ὁ οἶνος μετρίως ἀφεψηθείη, πινόμενος ἧττον μεθύσκει· τὴν γὰρ δύναμιν ἀφεψηθέντος αὐτοῦ ἀσθενεστέραν γίγνεσθαι· μεθύσκονταί τε, φησίν, οἱ γεραίτεροι

3 δὲ K: τε AC 7 μασσαλεηταις A: corr. C 11. 12 μέχρι πέντε καὶ τριάκοντα Ael. v. h. 2, 38 23 τοὶ μὲν ἀπ' ὧν ὄλοντο Bergk, traditum videtur τοὶ μὲν οὖν ἀπωλλύοντο

τάχιστα δι' ὀλιγότητα καὶ ἀσθένειαν τοῦ περὶ αὐτοὺς d ἐνυπάρχοντος φύσει θερμοῦ. καὶ οἱ παντελῶς δὲ νέοι τάχιον μεθύσκονται διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐνυπάρχοντος θερμοῦ· τῷ γὰρ ἐκ τοῦ οἴνου προσγινομένῳ κρατοῦνται ῥᾳδίως. μεθύσκονται δὲ κἂν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις ὕες μὲν σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες καὶ τὸ τῶν κοράκων καὶ τῶν κυνῶν γένος τὴν οἰνοῦτταν καλουμένην φαγόντα βοτάνην. πίθηκος δὲ καὶ ἐλέφας πιόντες οἶνον. διὸ καὶ τὰς θήρας ποιοῦνται τῶν πιθήκων καὶ τῶν κοράκων μεθυσθέντων, τῶν μὲν οἴνῳ, τῶν δὲ τῇ οἰνούττῃ.'

τὸ δ' ἐνδελεχῶς μεθύειν,

e φησὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M),

τίν' ἡδονὴν ἔχει,
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις;

καὶ Ἄλεξις δὲ ἐν τῇ τοῦ Φρυγίου διασκευῇ φησιν (II 390 K)·

εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν
παρεγίνεθ' ἡμῖν, οὐδ' ἂν εἷς οἶνόν ποτε
προσίετο πλείω τοῦ μετρίου. νυνὶ δὲ τὴν
τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης
ἥξειν προχείρως τοὺς ἀκράτους πίνομεν.

f τὸν δὲ Σαμαγόρειον οἶνον καλούμενόν φησιν ὁ Ἀριστοτέλης (p. 119 R) ἀπὸ τριῶν κοτυλῶν κερασθεισῶν μεθύσκειν ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἄνδρας.'

35. ταῦτ' εἰπὼν ὁ Δημόκριτος καὶ πιὼν ἔφη·

7 fort. καὶ τὸ τῶν (propter φαγόντα) 8 οἶνον Ael. v. h. 2, 40 13 ἀπολειπούσηι A 15 τοῦ σωφρονεῖν AC: corr. ex p. 443 f 20 προσεγίνεθ' C 21 πλεῖον A: corr. C 23 fort. τοῦδ' ἀκράτου

τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν ἔχει, παρίτω. ἀκούσεται γὰρ κατὰ τὸν Εὔηνον (fr. 1, 4 B)·

σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ᾽ ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.

ἐγὼ δ᾽ ἐπεὶ παρεξέβην περὶ τῶν ἀρχαίων κράσεων διαλεγόμενος, ἐπαναλήψομαι τὸν λόγον τὰ ὑπὸ Ἀλκαίου τοῦ μελοποιοῦ λεχθέντα ἐπὶ νοῦν βαλλόμενος· φησὶ 430
γάρ που οὗτος (fr. 41, 4 B)·

ἔγχεε κέρναις ἕνα καὶ δύο.

ἐν τούτοις γάρ τινες οὐ τὴν κρᾶσιν οἴονται λέγειν αὐτόν, ἀλλὰ σωφρονικὸν ὄντα καθ᾽ ἕνα κύαθον ἄκρατον πίνειν καὶ πάλιν κατὰ δύο. τοῦτο δὲ ὁ Ποντικὸς Χαμαιλέων ἐκδέδεκται τῆς Ἀλκαίου φιλοινίας ἀπείρως ἔχων. κατὰ γὰρ πᾶσαν ὥραν καὶ πᾶσαν περίστασιν πίνων ὁ ποιητὴς οὗτος εὑρίσκεται· χειμῶνος μὲν ἐν τούτοις (fr. 34 B)·

ὕει μὲν ὁ Ζεύς, ἐκ δ᾽ ὀρανῶ μέγας
χειμών, πεπάγασιν δ᾽ ὑδάτων ῥοαί . . . .
κάββαλλε τὸν χειμῶν᾽, ἐπὶ μὲν τιθεὶς b
πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως
μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσᾳ
μαλθακὸν ἀμφι . . . . γνόφαλλον.

θέρους δέ (fr. 39)·

τέγγε πνεύμονας οἴνῳ· τὸ γαρ ἄστρον περιτέλλεται·
ἁ δ᾽ ὥρα χαλεπά, πάντα δὲ δίψαισ᾽ ὑπὸ καύματος.

τοῦ δ᾽ ἔαρος (fr. 45)·

ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάιον ἐρχομένοιο.

3 δοκοῦντεστ᾽ ἐμοὶ AC: corr. IX p. 367e 5 τὰ Cas: τὸν A 8 ἔγχευε κέρνα εἷς ἕνα A: corr. p. 430d (κέρναις Meister) 9 τούτοις Mus: τοῖς A 12 ἐνδέδεκται A: corr. K 16 ὠρανῶ AC 18 κάββαλε AC: corr. ς 19 κίρναις A κιρνὰς C: corr. Meister 21 ἀμφιβαλὼν Grotefend 23 πλεύμονας AC: poeta scripsit πνεύμονα 24 διψαις A διψᾷ C: corr. Seidler

καὶ προελθών·

ἐν δὲ κέρνατε τῶ μελιαδέος ὄττι τάχιστα
κρατῆρα.

ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν (fr. 35)·

οὐ χρὴ κακοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπην.
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
c ὦ Βυκχί· φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην.

ἐν δὲ ταῖς εὐφρόναις (fr. 20)·

νῦν χρὴ μεθύσθην καί τινα πρὸς βίαν
πώνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μυρσίλος.

καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησίν (fr. 44)·

μηδὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

πῶς οὖν ἔμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος εἶναι καὶ καθ' ἕνα καὶ δύο κυάθους πίνειν; αὐτὸ γοῦν τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς οὕτως ἐκδεχομένοις. φησὶ γάρ (fr. 41)·

d πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.
κὰδ δ' ἄειρε κυλίχναις μεγάλαις αιταποικιλα·
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κέρναις ἕνα καὶ δύο
πλέαις κὰκ κεφαλᾶς· ⟨ἁ⟩ δ' ἀτέρα τὰν ἀτέραν κύλιξ
ὠθήτω,

ἕνα πρὸς δύο ῥητῶς κιρνάναι κελεύων. 36. ὁ δ' Ἀνακρέων ἔτι ζωρότερον ἐν οἷς φησι (fr. 42 B)·

1 κιρνᾶτε A: corr. Meister 5 μῦθον A: corr. Steph ἐπιτρέπειν A: corr. Ahrens 10 μεθύσκειν A: corr. Buttmann 11 πονεῖν A: corr. Ahr 13 μηθὲν A: corr. C δένδρον AC: corr. Ahr 18 τὸν λύχνον σβέννυμεν AC τὸν λ. ἀμμένομεν XI 481a: τὰ λύχν' Pors, ὀμμένομεν Ahr 19 ἀνάειρε A: corr. p. 481 αἶψ' ἀπὺ κιλλίβα Ahr 20 οἶνος A: corr. p. 481 21 κιρναις A κιρνὰς C: cf. 430a 22 ἁ add. Porson ἑτέραν A: ἀτέραν Bgk

καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε ⟨τε⟩ καὶ τρεῖς ἀναχείσθω.

Φιλέταιρος δ' ἐν Τηρεῖ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκράτου. λέγει δὲ οὕτως (II 234 K)

πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο
καὶ τρεῖς ἀκράτου. e

Φερεκράτης δ' ἐν Κοριαννοῖ δύο ὕδατος πρὸς τέσσαρας οἴνου, λέγων ὧδε (I 164 K)·

ἄποτος, ὦ Γλύκη.
Β. ὑδαρῆ 'νέχεέν σοι; Α. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.
Β. τί εἰργάσω; πῶς, ὦ κατάρατε, ἐνέχεας;
ΓΛ. δύ' ὕδατος, ὦ μάμμη. Β. τί δ' οἴνου; ΓΛ. τέτταρας.
Β. ἔρρ' ἐς κόρακας· βατράχοισιν οἰνοχοεῖν σε δεῖ.

Ἔφιππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας (II 255 K)· f

οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺ
ὑδαρῆ. Β. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.
Α. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πίῃ; Β. τί φῄς;

37. ἴσον ἴσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κονισάλῳ (II 461 K)·

πατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις
μεγάλοις ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι.

καὶ Ἄλεξις ἐν Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ (II 317 K)· 431

τρεῖς φιλοτησίας ἐγὼ
μεστὰς προπίνω ἴσον ἴσῳ κεκραμένας.

καὶ Ξέναρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρᾳ (II 471 K)·

μὰ τὸν Διόνυσον, ⟨ὃν⟩ σὺ λάπτεις ἴσον ἴσῳ.

Σώφιλος δ' ἐν Ἐγχειριδίῳ (II 445 K)·

1 τε add. Di τρις A: corr. C 4 fort. δοκεῖτον 8 ἀποτεσ A: corr. Mein 9 ὑδαρην ἐνέχεεν A: corr. Erfurdt 10 fort. ὦ σὺ κατάρατ' 13 βατράχοις AC: corr. Erf σ' ἔδει Herw 16 ὑδαρὴν A 18 κονισάδωι A 22 τρεῖς Iacobs: τῆς A 23 γ' ἴσον Mein, προπίνων Di 25 ὃν add. Schw κάπτεις A: corr. Naber

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλῃ λατάζων.

διὸ καὶ τὰ σκολιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη ἐστί· λέγω δ' οἷον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε (fr. 128)·

Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων,
e ὄφρα σὺν χειμαμάρωι μεθύων Ἀγάθωνι δὲ βάλω
κότταβον.

τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν· διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησίν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι (fr. 667 N)·

πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός,
ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ 'τῷ Κορινθίῳ ξένῳ'.

31. οὐκ ἐμέθυον δ' οἱ πάλαι, ἀλλὰ καὶ Πιττακὸς Περιάνδρῳ τῷ Κορινθίῳ παρῄνει μὴ μεθύσκεσθαι
f μηδὲ κωμάζειν, ἵν', ἔφη, μὴ γνωσθῇς οἷος ὢν τυγχάνεις, ἀλλ' οὐχ οἷος προσποιῇ.

κάτοπτρον (γὰρ) εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ
(Aesch. fr. 384 N).

διὸ καὶ καλῶς οἱ παροιμιαζόμενοι λέγουσι τὸν οἶνον οὐκ ἔχειν πηδάλια. Ξενοφῶν γοῦν ὁ Γρύλου παρὰ Διονυσίῳ ποτὲ τῷ Σικελιώτῃ πίνειν ἀναγκάζοντος τοῦ οἰνοχόου προσαγορεύσας ὀνομαστὶ τὸν τύραννον 'τί
428 δή, ἔφη, ὦ Διονύσιε, οὐχὶ καὶ ὁ ὀψοποιὸς ἀγαθὸς ὢν καὶ ποικίλος ἀναγκάζει ἡμᾶς εὐωχουμένους ἐσθίειν καὶ μὴ βουλομένους, ἀλλὰ κοσμίως ἡμῖν παρατίθησι τὴν τράπεζαν σιγῶν;' καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ ἐν σατυρικῷ φησιν ὡς ἄρα (fr. 655 N)

1 Σικελὸν cens. Ienensis: σικελικὸν A λατάζων Wilam: δαίζων A 6 σὺν Χιμάρῳ Bergk, sed videntur longe alia fuisse Ἀγαθωνίδᾳ Wilam 21 γρύλλου C

τὸ πρὸς βίαν
πίνειν ἴσον [κακὸν] πέφυκε τῷ διψῆν βίᾳ.

ὅθεν εἴρηται καὶ τὸ

οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.

Σθένελός τε ὁ ποιητὴς οὐ κακῶς εἴρηκεν·

οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει.

ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη (fr. 11 B)· b

χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισομενάων
ἡδέα κωτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

ἔτι δὲ καὶ νῦν τοῦτο παραμένει παρ' ἐνίοις τῶν Ἑλλήνων. ἐπεὶ δὲ τρυφᾶν ἤρξαντο καὶ χλιδῶσι, κατερρύησαν ἀπὸ τῶν δίφρων ἐπὶ τὰς κλίνας καὶ λαβόντες σύμμαχον τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ῥᾳστώνην ἀνειμένως ἤδη καὶ ἀτάκτως ἐχρῶντο τῇ μέθῃ, ὁδηγούσης οἶμαι τῆς παρασκευῆς εἰς τὰς ἡδονάς. 32. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἠοίαις εἶπεν (fr. 157 Rz)·

οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος, c
ὅστις ἄδην πίνῃ, οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μάργος,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

καὶ Θέογνις δέ φησιν (477)·

ἥκω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι,
οὔτε τι νήφων εἴμ' οὔτε λίαν μεθύων.
ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκ ἔτ' ἐκεῖνος
τῆς αὑτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου· d

2 κακὸν del. Bothe τῷ διψῆν [βίᾳ] κακόν Mein 4 cf. Eriphus II 428 Kock 6 καταβάλλει Mein 10 puto διαμένει 11 fort. ἐχλίδων 14 χορηγούσης AC: corr. K 17 διόνυσος A: corr. C ἔχθος AC: corr. Scut. 400 18 πίνοι C 22 ἥξω Theogn; legit Theophrastus, ex quo capp. 30—32 videntur desumpta, participium velut εἰδὼς 24 ὑπερβάλῃ A 25 τῆς αὑτῆς (αὑτοῦ C) γνώμης AC

μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίγνεται αἰσχρά·
αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδὲν ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων τε καὶ ἤπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
πρὶν μεθύειν ἄρξῃ δ', ἀπανίστασο, μή σε βιάσθω
γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον.

Ἀνάχαρσίς τε ὁ σοφὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῆς ἀμπέλου
e δύναμιν τῷ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖ καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς δεικνὺς ἔλεγεν ὡς εἰ μὴ καθ' ἕκαστον ἔτος ἔτεμνον οἱ Ἕλληνες τὴν ἄμπελον, ἤδη κἂν ἐν Σκύθαις ἦν.

33. οὐ καλῶς δὲ οἱ πλάττοντες καὶ γράφοντες τὸν Διόνυσον, ἔτι τε οἱ ἄγοντες ἐπὶ τῆς ἁμάξης διὰ μέσης τῆς ἀγορᾶς οἰνωμένον. ἐπιδείκνυνται γὰρ τοῖς θεαταῖς ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ κρείττων ἐστὶν ὁ οἶνος. καίτοι γ' οὐδ' ἄν, οἶμαι, ἄνθρωπος σπουδαῖος τοῦθ' ὑπομείνειεν. εἰ δ' ὅτι κατέδειξεν ἡμῖν τὸν οἶνον, διὰ τοῦτο ποιοῦσιν αὐτὸν οὕτως διακείμενον, δῆλον ὅτι καὶ τὴν
f Δήμητρα θερίζουσαν ἢ ἐσθίουσαν ποιήσουσιν. ἐπεὶ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὥς ἔνιοί φασιν, Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθυόντων ὄψιν εἰς τραγῳδίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐποίει ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν ἔγραφε τὰς τραγῳδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς αὐτῷ μεμφόμενος ἔλεγεν ὅτι 'ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὖν οὐκ
429 εἰδώς γε ποιεῖς,' ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου (fr. 22 Koepke). ἀγνοοῦσί τε οἱ λέγοντες πρῶτον Ἐπίχαρμον ἐπὶ τὴν σκηνὴν παραγαγεῖν μεθύοντα, μεθ'

2 θ' ἔρδων AC 19 τοῦτό γε C 22 καβίροις A 23 ἰάσωνα A: corr. C 28 ἀγνοοῦσι δὲ C

ὃν Κράτητα ἐν Γείτοσι. καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ μελοποιὸς
καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδιοποιὸς μεθύοντες ἔγραφον
τὰ ποιήματα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι μεθυσκόμενοι λαμ-
πρότερον ἐν τῷ πολέμῳ ἠγωνίσαντο. παρὰ δὲ Λοκροῖς
τοῖς Ἐπιζεφυρίοις εἴ τις ἄκρατον ἔπιε μὴ προστάξαντος
ἰατροῦ θεραπείας ἕνεκα, θάνατος ἦν ἡ ζημία Ζαλεύκου
τὸν νόμον θέντος. παρὰ δὲ Μασσαλιήταις ἄλλος νόμος
τὰς γυναῖκας ὑδροποτεῖν. ἐν δὲ Μιλήτῳ ἔτι καὶ νῦν
φησι Θεόφραστος (fr. 117 W) τοῦτ' εἶναι τὸ νόμιμον. b
παρὰ δὲ Ῥωμαίοις οὔτε οἰκέτης οἶνον ἔπινεν οὔτε γυνὴ
ἐλευθέρα οὔτε τῶν ἐλευθέρων οἱ ἔφηβοι μέχρι τριά-
κοντα ἐτῶν. ἄτοπος δὲ ὁ Ἀνακρέων ὁ πᾶσαν αὑτοῦ
τὴν ποίησιν ἐξαρτήσας μέθης. τῇ γὰρ μαλακίᾳ καὶ
τῇ τρυφῇ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι διαβέβληται,
οὐκ εἰδότων τῶν πολλῶν ὅτι νήφων ἐν τῷ γράφειν
καὶ ἀγαθὸς ὢν προσποιεῖται μεθύειν οὐκ οὔσης ἀνάγκης.

34. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν
Διόνυσον φάσκουσιν μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώ-
ποις, βλασφημοῦντες οὐ μετρίως. ὅθεν ὁ Μελανιπ- c
πίδης ἔφη (fr. 4 B)·

πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἐόντες ἀίδριες οἴνου.
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν οὖν ἀπωλαυοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R) φησίν·
'εἰ ὁ οἶνος μετρίως ἀφεψηθείη, πινόμενος ἧττον με-
θύσκει· τὴν γὰρ δύναμιν ἀφεψηθέντος αὐτοῦ ἀσθενε-
στέραν γίγνεσθαι· μεθύσκονταί τε, φησίν, οἱ γεραίτεροι

3 δὲ K: τε AC 7 μασσαλεηταις A: corr. C 11. 12 μέχρι πέντε καὶ τριάκοντα Ael. v. h. 2, 38 23 τοὶ μὲν ἀπ' ὦν ὄλοντο Bergk, traditum videtur τοὶ μὲν οὖν ἀπωλλύοντο

τάχιστα δι' ὀλιγότητα καὶ ἀσθένειαν τοῦ περὶ αὑτοὺς d ἐνυπάρχοντος φύσει θερμοῦ. καὶ οἱ παντελῶς δὲ νέοι τάχιον μεθύσκονται διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐνυπάρχοντος θερμοῦ· τῷ γὰρ ἐκ τοῦ οἴνου προσγινομένῳ κρατοῦνται ῥᾳδίως. μεθύσκονται δὲ κἂν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις ὕες μὲν σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες καὶ τὸ τῶν κοράκων καὶ τῶν κυνῶν γένος τὴν οἰνοῦτταν καλουμένην φαγόντα βοτάνην, πίθηκος δὲ καὶ ἐλέφας πιόντες οἶνον. διὸ καὶ τὰς θήρας ποιοῦνται τῶν πιθήκων καὶ τῶν κοράκων μεθυσθέντων, τῶν μὲν οἴνῳ, τῶν δὲ τῇ οἰνούττῃ.'

τὸ δ' ἐνδελεχῶς μεθύειν,

e φησὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M),

τίν' ἡδονὴν ἔχει,
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις;

καὶ Ἄλεξις δὲ ἐν τῇ τοῦ Φρυγίου διασκευῇ φησιν (II 390 K)·

εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν
παρεγίνεθ' ἡμῖν, οὐδ' ἂν εἷς οἶνόν ποτε
προσίετο πλείω τοῦ μετρίου. νυνὶ δὲ τὴν
τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης
ἥξειν προχείρως τοὺς ἀκράτους πίνομεν.

f τὸν δὲ Σαμαγόρειον οἶνον καλούμενόν φησιν ὁ Ἀριστοτέλης (p. 119 R) ἀπὸ τριῶν κοτυλῶν κερασθεισῶν μεθύσκειν ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἄνδρας.'

35. ταῦτ' εἰπὼν ὁ Δημόκριτος καὶ πιὼν ἔφη·

7 fort. καὶ τὸ τῶν (propter φαγόντα) 8 οἴνου Ael. v. h. 2, 40 13 ἀπολειπούσηι A 15 τοῦ σωφρονεῖν AC: corr. ex p. 443 f 20 προσεγίνεθ' C 21 πλεῖον A: corr. C 23 fort. τοῦδ' ἀκράτου

‛τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν ἔχει, παρίτω. ἀκούσεται γὰρ κατὰ τὸν Εὔηνον (fr. 1, 4 B)·

σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.

ἐγὼ δ' ἐπεὶ παρεξέβην περὶ τῶν ἀρχαίων κράσεων διαλεγόμενος, ἐπαναλήψομαι τὸν λόγον τὰ ὑπὸ Ἀλκαίου τοῦ μελοποιοῦ λεχθέντα ἐπὶ νοῦν βαλλόμενος· φησὶ 430 γάρ που οὗτος (fr. 41, 4 B)·

ἔγχεε κέρναις ἕνα καὶ δύο.

ἐν τούτοις γάρ τινες οὐ τὴν κρᾶσιν οἴονται λέγειν αὐτόν, ἀλλὰ σωφρονικὸν ὄντα καθ' ἕνα κύαθον ἄκρατον πίνειν καὶ πάλιν κατὰ δύο. τοῦτο δὲ ὁ Ποντικὸς Χαμαιλέων ἐκδέδεκται τῆς Ἀλκαίου φιλοινίας ἀπείρως ἔχων. κατὰ γὰρ πᾶσαν ὥραν καὶ πᾶσαν περίστασιν πίνων ὁ ποιητὴς οὗτος εὑρίσκεται· χειμῶνος μὲν ἐν τούτοις (fr. 34 B)·

ὕει μὲν ὁ Ζεύς, ἐκ δ' ὀρανῶ μέγας
χειμών, πεπάγασιν δ' ὑδάτων ῥοαί . . . .
κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τιθεὶς b
πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως
μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσᾳ
μαλθακὸν ἀμφι . . . . γνόφαλλον.

θέρους δέ (fr. 39)·

τέγγε πνεύμονας οἴνῳ· τὸ γαρ ἄστρον περιτέλλεται·
ἁ δ' ὥρα χαλεπά, πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὸ καύματος.

τοῦ δ' ἔαρος (fr. 45)·

ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάιον ἐρχομένοιο.

3 δοκοῦντεστ' ἐμοὶ AC: corr. IX p. 367e 5 τὰ Cas: τὸν A 8 ἔγχευε κέρνα εἷς ἕνα A: corr. p. 430d (κέρναις Meister) 9 τούτοις Mus: τοῖς A 12 ἐνδέδεκται A: corr. K 16 ὠρανῶ AC 18 κάββαλε AC: corr. ς 19 κίρναις A κιρνὰς C: corr. Meister 21 ἀμφιβαλὼν Grotefend 23 πλεύμονας AC: poeta scripsit πνεύμονα 24 διψαις A διψᾷ C: corr. Seidler

καὶ προελθών·

ἐν δὲ κέρνατε τῶ μελιαδέος ὄττι τάχιστα
κρατῆρα.

ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν (fr. 35)·

οὐ χρὴ κακοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπην.
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
c ὦ Βυκχί· φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην.

ἐν δὲ ταῖς εὐφρόναις (fr. 20)·

νῦν χρὴ μεθύσθην καί τινα πρὸς βίαν
πώνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μυρσίλος.

καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησίν (fr. 44)·

μηδὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

πῶς οὖν ἔμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος εἶναι καὶ καθ' ἕνα καὶ δύο κυάθους πίνειν; αὐτὸ γοῦν τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς οὕτως ἐκδεχομένοις. φησὶ γάρ (fr. 41)·

d πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ὀμμένομεν; δάκτυλος ἁμέρα.
κὰδ δ' ἄειρε κυλίχναις μεγάλαις αιταποικιλα·
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἶος λαθικαδέα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κέρναις ἕνα καὶ δύο
πλέαις κὰκ κεφαλᾶς· ⟨ἁ⟩ δ' ἀτέρα τὰν ἀτέραν κύλιξ
ὠθήτω,

ἕνα πρὸς δύο ῥητῶς κιρνάναι κελεύων. 36. ὁ δ' Ἀνακρέων ἔτι ζωρότερον ἐν οἷς φησι (fr. 42 B)·

1 κιρνᾶτε A: corr. Meister 5 μῦθον A: corr. Steph ἐπιτρέπειν A: corr. Ahrens 10 μεθύσκειν A: corr. Buttmann 11 πονεῖν A: corr. Ahr 13 μηθὲν A: corr. C δένδρον AC: corr. Ahr 18 τὸν λύχνον σβέννυμεν AC τὸν λ. ἀμμένομεν XI 481a: τὰ λύχν' Pors, ὀμμένομεν Ahr 19 ἀνάειρε A: corr. p. 481 αἶψ' ἀπὺ κιλλίβα Ahr 20 οἶνος A: corr. p. 481 21 κιρναις A κιρνὰς C: cf. 430a 22 ἁ add. Porson ἑτέραν A: ἀτέραν Bgk

καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε ⟨τε⟩ καὶ τρεῖς ἀναχείσθω.
Φιλέταιρος δ' ἐν Τηρεῖ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκράτου. λέγει δὲ οὕτως (II 234 K)

πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο
καὶ τρεῖς ἀκράτου. e

Φερεκράτης δ' ἐν Κοριαννοῖ δύο ὕδατος πρὸς τέσσαρας οἴνου, λέγων ὧδε (I 164 K)·

ἄποτος, ὦ Γλύκη.
Β. ὑδαρῆ 'νέχεέν σοι; Α. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.
Β. τί εἰργάσω; πῶς, ὦ κατάρατε, ἐνέχεας;
ΓΛ. δύ' ὕδατος, ὦ μάμμη. Β. τί δ' οἴνου; ΓΛ. τέτταρας.
Β. ἔρρ' ἐς κόρακας· βατράχοισιν οἰνοχοεῖν σε δεῖ.

Ἔφιππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας (II 255 K)· f

οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺ
ὑδαρῆ. Β. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.
Α. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πίῃ; Β. τί φῄς;

37. ἴσον ἴσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κονισάλῳ (II 461 K)·

πατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις
μεγάλοις ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι.

καὶ Ἄλεξις ἐν Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ (II 317 K)· 431

τρεῖς φιλοτησίας ἐγὼ
μεστὰς προπίνω ἴσον ἴσῳ κεκραμένας.

καὶ Ξέναρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρᾳ (II 471 K)·

μὰ τὸν Διόνυσον, ⟨ὃν⟩ σὺ λάπτεις ἴσον ἴσῳ.

Σώφιλος δ' ἐν Ἐγχειριδίῳ (II 445 K)·

1 τε add. Di τρις A: corr. C 4 fort. δοκεῖτον 8 ἀποτεσ A: corr. Mein 9 ὑδαρην ἐνέχεεν A: corr. Erfurdt 10 fort. ὦ σὺ κατάρατ' 13 βατράχοις AC: corr. Erf σ' ἔδει Herw 16 ὑδαρὴν A 18 κονισάδωι A 22 τρεῖς Iacobs: τῆς A 23 γ' ἴσον Mein, προπίνων Di 25 ὃν add. Schw κάπτεις A: corr. Naber

συνεχὴς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ. πάλιν
τὴν μείζον' ᾔτουν.

Ἄλεξις Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ (II 381 K)·
μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου
b *ὑδαρῆ, κατανοεῖς; ἴσον ἴσῳ μικροῦ. ΤΡ. καλῶς.*
Β. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποταπὸς ὁ Βρόμιος, Τρύφη;
ΤΡ. Θάσιος. Β. ὅμοιον καὶ δίκαιον τοὺς ξένους
πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.

ἐν δὲ Ὑποβολιμαίῳ (II 386 K)·
ἀπνευστί τ' ἐκπιὼν
ὡς ἄν τις ἥδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.

Μένανδρος Ἀδελφοῖς·
ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα
κυάθους, ἕως κατέσεισε φιλοτιμούμενος.

c *κατασείειν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπινόντων, τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων. Ἄλεξις δ' ἐν Ἀποκοπτομένῃ* (II 305 K)·
οὐ συμποσίαρχος ἦν γάρ, ἀλλὰ δήμιος
ὁ Χαιρέας, κυάθους προπίνων εἴκοσιν.

38. *Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Αὐλητρίδι* (II 420 K)·
ἐπὰν κυάθους πίνῃ τις, ὦ Κρίτων, δέκα
d *ἀεὶ παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς [τὸ] ποτήριον,*
πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ·
ταῦτα σκόπει πρὸς σαυτόν.

οὐκ ἀγλαφύρως δὲ Λύσανδρος ὁ Σπαρτιάτης, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος ἐν ὑπομνήμασι (FHG IV 417), *τὸν οἶνον*

5 *ὑδαρην* A 14 *κατέσειε* Phot. s. v 15. 16 *ὑποπινόντων* A: corr. Phot 23 *ἀεὶ* Dobr: *εἰ* A *τὸ* del. K 24 *πίνειν τε λοιπόν* A: corr. Dobr, fort. *πίνει κατὰ λόγον* *δέξαιμι* A: corr. Dobr

ὑδαρῆ πωλούντων τῶν καπήλων ἐν τῷ στρατοπέδῳ, κεκραμένον ἐκέλευσεν αὐτὸν πωλεῖν, ἵν' αὐτὸν ἀκρατέστερον ὠνοῖντο. τὸ παραπλήσιον καὶ *Ἄλεξις* εἴρηκεν ἐν Αἰσώπῳ οὕτως (II 299 K)·

κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν, ὦ Σόλων,
ἐν ταῖς Ἀθήναις δεξιῶς θ' εὑρημένον. e
ΣΟ. τὸ ποῖον; Α. ἐν τοῖς συμποσίοις οὐ πίνετε
ἄκρατον. ΣΟ. οὐ γὰρ ῥᾴδιον· πωλοῦσι γὰρ
ἐν ταῖς ἁμάξαις εὐθέως κεκραμένον,
οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι, τῶν δ' ὠνουμένων
προνοούμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν
ἐκ κραιπάλης. τοῦτ' ἔσθ', ὁρᾷς, Ἑλληνικὸς
πότος, μετρίοισι χρωμένους ποτηρίοις
λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς αὑτοὺς ἡδέως.
τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος, f
ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις· Α. θάνατος μὲν οὖν.

39. ʽπίνειν δ' εἰς μέθην, φησὶν ἐν ἕκτῳ Νόμων (p. 775 b) *Πλάτων*, οὔτε ἄλλοθί που πρέπει πλὴν ἐν ταῖς τοῦ τὸν οἶνον δόντος θεοῦ ἑορταῖς οὐδ' ἀσφαλές, οὔτ' οὖν περὶ γάμους ἐσπουδακότα, ἐν οἷς ἔμφρονα εἶναι πρέπει μάλιστα νύμφην καὶ νυμφίον μεταβολὴν βίου οὐ μικρὰν μεταλλάτοντας, ἅμα δὲ καὶ τὸ γεννώμενον ὅπως ὅτι μάλιστα ἐξ ἐμφρόνων αἰεὶ γίγνηται. σχεδὸν 432 γὰρ ἄδηλον ὁποία νὺξ ἢ φῶς αὐτὸ γεννήσει.' κἀν τῷ α' δὲ τῶν Νόμων φησί (p. 637 d)· ʽμέθης δὲ αὐτῆς, ὥσπερ Λυδοὶ χρῶνται καὶ Πέρσαι καὶ Καρχηδόνιοι

2 ἵνα τὸν A: corr. Cas 5 ὦ Σόλων huc transpos. Mus: ante τὸ ποῖον (v. 7) AC 7 συμποσίοισιν AC: corr. Di πίνεται A πίνετ' C: corr. Cas 13 χρώμενος A: corr. C 18 οὐδὲ AC 22 μεταλλάττοντος A: corr. C 23 ὅττι A 24. 25 κἂν τῶι ἑνδεκάτωι A (ἐν δὲ $\overline{\iota\alpha}$ C) 26 ὥσπερ Σκύθαι Plato, omnino haec misere turbata

καὶ Κελτοὶ καὶ Ἴβηρες καὶ Θρᾷκες καὶ τὰ τοιαῦτα γένη, καθάπερ ὑμεῖς, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τὸ παράπαν ἀπέχεσθε. Σκύθαι δὲ καὶ Θρᾷκες ἀκράτῳ παντάπασι χρώμενοι, γυναῖκές τε καὶ πάντες αὐτοί, καὶ κατὰ τῶν ἱματίων καταχεόμενοι καλὸν καὶ εὔδαιμον ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Πέρσαι δὲ καὶ σφόδρα μὲν χρῶνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς, ἃς ὑμεῖς ἀπο-
b βάλλετε, ἐν τάξει δὲ μᾶλλον τούτων.' 40. ἔπινον [οἱ] πολλοὶ καὶ ἄλφιτα ἐπιβάλλοντες τῷ οἴνῳ, ὡς ὁ Δελφὸς Ἡγήσανδρος φησίν (FHG IV 418). Ἐπίνικος γοῦν, Μνησιπτολέμου ἀνάγνωσιν ποιησαμένου τῶν ἱστοριῶν, ἐν αἷς ἐγέγραπτο ὡς Σέλευκος ἐπηλφίτωσε, γράψας δρᾶμα Μνησιπτόλεμον καὶ κωμῳδῶν αὐτὸν καὶ περὶ τῆς πόσεως ταῖς ἐκείνου χρώμενος φωναῖς ἐποίησε λέγοντα (IV 505 M)·

ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτὲ
c ἰδὼν Σέλευκον ἡδέως τὸν βασιλέα
ἔγραψα καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι
κἂν τὸ τυχὸν ᾖ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές,
σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἡ δύναμις ἡ 'μὴ ποιεῖν.
'γέροντα Θάσιον τόν τε γῆς ἀπ' Ἀτθίδος
ἑσμὸν μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκὺν
συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου,
Δήμητρος ἀκτῇ πᾶν γεφυρώσας ὑγρόν,
κατησίμωσα πῶμα, καύματος λύσιν.'

ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ κἀν Θηράσι ταῖς νήσοις ἐπιπάτ-

3 ἀκράτῳ Plat: ἀκρατοπῶται A 9 οἱ om. C 12 ἀπηλφίτισε A: corr. H. Steph 16 ἐπαλφιτοῦντα τοῦ θ. Cobet 25 κατησίμωκα C fort. recte 26 κἀν Θηρασίαις νήσοις Schw coll. Steph. B. s. v ἐπιτάττοντα A: corr. C

οντας λέκιθον ἀντὶ ἀλφίτου πίνειν, καὶ λέγεσθαι ταύ- d
ην τὴν πόσιν καλλίονα τῆς ἐξ ἀλφίτων.

41. προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμποσίοις Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίας διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοῖ δὲ ταῦτα Κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις (fr. 2 B)·

καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτῃ μελέτημά τε κείμενόν ἐστι
  πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα
  μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλῳ θιάσου . . . e
[ἄγγεα Λυδὴ χεὶρ εὗρ' Ἀσιατογενὴς]
καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια καὶ προκαλεῖσθαι
  ἐξονομακλήδην ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.
εἶτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
  εἰς αἰσχροὺς μύθους σῶμά τ' ἀμαυρότερον
τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίζει·
  λῆστις δ' ἐκτήκει μνημοσύνην πραπίδων·
νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν f
  ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβὴς δαπάνη.
οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον
  ὥστε φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν
εἴς τε φιλοφροσύνην γλῶσσαν μέτριόν τε γέλωτα.
  τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
γνώμῃ τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης
  πρός θ' ὕπνον ἥρμοσται, τὸν καμάτων λιμένα, 433
πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ὑγίειαν,

11 del. Sitzler, qui alio transposuit (fr. 1, 4 B); intercidit haec sententia: *contra apud Athenienses hoc moris est* 13 προ-τολεῖν A: corr. C 14 τελέουσιν AC: corr. Mus 16 ὄμμ' AC: corr. Herm 17 λῆσις AC: corr. C superscr 21 ἀσπίδα AC: corr. Emperius πάντ' ἀπάγειν A (ἀπαγαγεῖν C): corr. Bergk 26 ὑγείαν AC

καὶ τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην.

ἑξῆς τε πάλιν φησίν·

αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παραχρῆμα
τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.
b ἡ Λακεδαιμονίων δὲ δίαιθ' ὁμαλῶς διάκειται,
ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

42. φίλοινος δ' ἐστὶν ὁ πρὸς οἶνον ἕτοιμος, φιλοπότης δὲ ὁ πρὸς πότους, κωθωνιστὴς δὲ ὁ μέχρι μέθης. πλεῖστον δὲ ἔπιε τῶν μὲν ἡρώων Νέστωρ ὁ τριγέρων· φανερῶς γὰρ αὐτὸς προσέκειτο τῶν ἄλλων μᾶλλον τῷ οἴνῳ καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος αὐτοῦ, ὃν ὡς πολυπότην ἐπιπλήσσει ὁ Ἀχιλλεύς (Α 225). ὁ δὲ Νέστωρ καὶ τῆς μεγίστης μάχης ἐνεστηκυίας οὐκ ἀπέχεται [καὶ] τοῦ
c πίνειν. φησὶ γοῦν Ὅμηρος (Ξ 1)·

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης.

καὶ μόνου δὲ τούτου τῶν ἡρώων τὸ ποτήριον ἡρμήνευκεν, ὡς τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα. ἐστρατεύετο γὰρ μετ' αὐτοῦ καθάπερ καὶ τῆς ἀσπίδος ἐκείνης, ἧς φησιν ὁ Ἕκτωρ καὶ μέχρι οὐρανοῦ ἥκειν τὸ κλέος (Θ 192). οὐκ ἂν ἁμάρτοι δέ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ λέγων φιάλην Ἄρεως κατὰ τὸν Ἀντιφάνους Καινέα, ἐν ᾧ λέγεται οὕτως (II 55 K)·

εἶτ' ἤδη δὸς φιάλην [τὸ ὅπλον] Ἄρεως,
κατὰ Τιμόθεον (fr. 16), ξυστόν τε βέλος.

1 εὐσεβείης A: corr. C 7 ἐσθίειν A: corr. Mus φρονεῖν Bach: φανέν A 8. 9 ἀπότακτον ἡμεραι A: corr. C 11 φιλοκωθωνιστὴς A: corr. C 13 fort. τῶν τε ἄλλων 16 καὶ del. Wilam 26 ειτ' ηδηλος A: corr. Emperius τὸ ὅπλον del. Koppiers

ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τὴν φιλοποσίαν ὁ Νέστωρ καὶ παρ' d Ἀχιλλέως φιάλην λαμβάνει δῶρον ἐν τῷ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἐπιτελουμένῳ ἀγῶνι (Ψ 616), οὐχ ὅτι καὶ οὐχὶ τῷ νικηθέντι ἔδωκε δέπας ὁ Ἀχιλλεύς (τοῖς γὰρ φιλοπόταις οὐ παρέπεται τὸ νικᾶν διὰ τὸ ῥᾴθυμον) ἢ ὅτι διὰ δίψαν μάλιστα λείπονται οἱ πύκται διὰ τὸ βαρεῖσθαι τὰς χεῖρας ἀνατείνοντες. ὁ δὲ Εὔμηλος λαμβάνει θώρακα (v. 560) δραμὼν ἆθλον ἐπισφαλῶς καὶ ἀμυχθείς, ἀσφαλείας ὅπλον.

43. τῆς δὲ δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότερον. e διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ ποιητὴς ἔφη, τὸ πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον. τὸ δίψος γὰρ πᾶσιν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολαύσεως. διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησι (fr. 692 N)·

διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς.

καὶ ὁ Ἀρχίλοχος (fr. 68 B)·

μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ὣς ἐρέω.

καὶ τῶν τραγικῶν δέ τις ἔφη (fr. adesp. 69 N)· f

ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου.

καὶ Ἀνακρέων (fr. 57 B)·

φίλη γὰρ εἶς ξείνοις· ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

καὶ Ξενοφῶν δ' ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Παιδείας ποιεῖ τὸν Κῦρον τάδε λέγοντα (V 1, 1)· 'ἐγὼ ὑμῖν διψῶ χαρίσασθαι.' Πλάτων δ' ἐν τῇ Πολιτείᾳ (VIII 562 c)· 'ὅταν οἶμαι δημοκρατουμένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων προστατούντων τύχῃ καὶ πορρωτέρω

3 fortasse οὐχ ὅτι ἀκονιτὶ τῷ νικ. coll. schol. Ψ 616 13 τῆς περιττῆς C: τὴν περὶ τῆς A 16 ἢ Cas: μὴ AC 23 εἰσξεινεις A: corr. Schneidewin

434 τοῦ δέοντος ἀκράτου μεθυσθῇ.’ 44. ἔπινε δὲ καὶ Πρωτέας ὁ Μακεδὼν πλεῖστον, ὥς φησιν Ἔφιππος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος ταφῆς (p. 126 M), καὶ εὐρώστῳ τῷ σώματι διῆγε, καίτοι τῷ πιεῖν ἐγγεγυμνασμένος ὤν. Ἀλέξανδρος γοῦν αἰτήσας ποτὲ ποτήριον δίχουν καὶ πιὼν προὔπιε τῷ Πρωτέᾳ. καὶ ὃς λαβὼν καὶ πολλὰ ὑμνήσας τὸν βασιλέα ἔπιεν, ὡς ὑπὸ πάντων κροταλισθῆναι. καὶ μετ’ ὀλίγον τὸ αὐτὸ ποτήριον αἰτήσας ὁ Πρωτέας καὶ πάλιν πιὼν
b προὔπιε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος λαβὼν ἔσπασε μὲν γενναίως, οὐ μὴν ὑπήνεγκεν, ἀλλ’ ἀπέκλινεν ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀφεὶς τῶν χειρῶν τὸ ποτήριον. καὶ ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε, τοῦ Διονύσου, φησί, μηνίσαντος αὐτῷ, διότι τὴν πατρίδα αὐτοῦ τὰς Θήβας ἐπολιόρκησεν. ἔπινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πλεῖστον, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς μέθης συνεχῶς κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν ταῖς Ἐφημερίσιν αὐτοῦ, ἃς ἀνέγραψαν Εὐμένης τε ὁ Καρδιανὸς καὶ Διόδοτος ὁ Ἐρυθραῖος (p. 121 M). Μένανδρος δὲ ἐν Κόλακί φησι (IV 152 M)·

c κοτύλας χωροῦν δέκα
ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδυ χρυσοῦν, Στρουθία,
τρὶς ἐξέπιον μεστόν γ’. ΣΤΡ. Ἀλεξάνδρου πλέον
τοῦ βασιλέως πέπωκας. Α. οὐκ ἔλαττον, οὐ
μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. ΣΤΡ. μέγα γε.

Νικοβούλη δὲ ἢ ὁ ἀναθεὶς ταύτῃ τὰ συγγράμματά φησιν (p. 157 M) ὅτι παρὰ Μηδείῳ τῷ Θεσσαλῷ δειπνῶν ὁ Ἀλέξανδρος εἴκοσιν οὖσιν ἐν τῷ συμποσίῳ πᾶσι

15 fort. ἐπόρθησεν 23 ἔπιον A: corr. Bentl 24 πέπωκας τοῦ βασ. A: corr. Bentl, cf. Plut. mor. p. 57a 26 ἤι ὁ ἀν. ταυτὶ A: corr. Mus

προὔπιε, παρὰ πάντων τὰ ἴσα λαμβάνων, καὶ ἀναστὰς ⟨ἐκ⟩ τοῦ συμποσίου μετ' οὐ πολὺ ἀνεπαύετο. Καλλισθένης δὲ ὁ σοφιστής, ὡς Λυγκεὺς ὁ Σάμιός φησιν ἐν τοῖς d ἀπομνημονεύμασι καὶ Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης ἐν ταῖς ἱστορίαις (p. 116 M), ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου τῆς τοῦ ἀκράτου κύλικος εἰς αὐτὸν ἐλθούσης ὡς διωθεῖτο, εἰπόντος τέ τινος αὐτῷ 'διὰ τί οὐ πίνεις;' 'οὐδὲν δέομαι, ἔφη, Ἀλεξάνδρου πιὼν τοῦ Ἀσκληπιοῦ δεῖσθαι'. 45. Δαρεῖος δὲ ὁ τοὺς μάγους ἀνελὼν ἐπιγεγραμμένον εἶχεν ἐπὶ τοῦ μνήματος· 'ἠδυνάμην καὶ οἶνον πίνειν πολὺν καὶ τοῦτον φέρειν καλῶς.' Κτησίας δὲ παρ' Ἰνδοῖς φησιν (fr. 55 M) οὐκ εἶναι τῷ βασιλεῖ μεθυσθῆναι. παρὰ δὲ Πέρσαις τῷ βασιλεῖ e ἐφίεται μεθύσκεσθαι μιᾷ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ θύουσι τῷ Μίθρῃ. γράφει δὲ οὕτως περὶ τούτου Δοῦρις ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG II 472)· 'ἐν μόνῃ τῶν ἑορτῶν τῶν ἀγομένων ὑπὸ Περσῶν τῷ Μίθρῃ βασιλεὺς μεθύσκεται καὶ τὸ Περσικὸν ὀρχεῖται· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς κατὰ τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ πάντες ἀπέχονται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς ὀρχήσεως. Πέρσαι γὰρ ὥσπερ ἱππεύειν οὕτω καὶ ὀρχεῖσθαι μανθάνουσι καὶ νομίζουσι τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης κίνησιν ἐμμελῆ τινα λαμ- f βάνειν γυμνασίαν τῆς τοῦ σώματος ῥώμης.' εἰς τοσοῦτον δὲ Ἀλέξανδρος ἐμέθυεν, ὥς φησι Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν (FHG IV 357), ὡς καὶ ἐπὶ ὄνων ἅρματος κωμάζειν· ἐποίουν δὲ τοῦτο, φησί, καὶ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς· μήποτ' οὖν διὰ τοῦτο οὐδὲ πρὸς τα ἀφροδίσια εἶχεν ὁρμήν· ἐξυδαροῦσθαι γάρ φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς

2 ἐκ add. K 17 τῇ ἀγομένῃ Mein 22 κίνησιν fort. delendum 28. 29 ἐξυδροῦσθαι A: corr. C

προβλήμασι (cf. Rose Ar. ps. p. 236) τῶν τοιούτων τὴν
435 γονήν· Ἱερώνυμός τε ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς (fr. 10 Hill) Θεόφραστόν φησι λέγειν ὅτι Ἀλέξανδρος οὐκ εὖ διέκειτο πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Ὀλυμπιάδος γοῦν καὶ παρανακλινάσης αὐτῷ Καλλιξεῖναν τὴν Θετταλὴν ἑταίραν περικαλλεστάτην οὖσαν, συνειδότος τοῦτο καὶ τοῦ Φιλίππου (εὐλαβοῦντο γὰρ μὴ γύννις εἴη), πολλάκις ᾔτει αὐτὴ τὸν Ἀλέξανδρον συγγενέσθαι. 46. καὶ Φίλιππος δ' ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ φιλοπότης ἦν, ὡς ἱστορεῖ Θεόπομπος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν
b (FHG I 308). κἂν ἄλλῳ δὲ μέρει τῆς ἱστορίας (p. 329) γράφει· 'Φίλιππος ἦν τὰ μὲν φύσει μανικὸς καὶ προπετὴς ἐπὶ τῶν κινδύνων, τὰ δὲ δια μέθην· ἦν γὰρ πολυπότης καὶ πολλάκις μεθύων ἐξεβοήθει.' ἐν δὲ τῇ τρίτῃ καὶ πεντηκοστῇ περὶ τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ γενομένων εἰπὼν καὶ ὡς ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε τοὺς παραγενομένους τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις φησίν (ib. 323)· 'ὁ δὲ Φίλιππος ἀποχωρησάντων ἐκείνων εὐθέως μετεπέμπετό τινας τῶν ἑταίρων, καλεῖν δ' ἐκέλευε τὰς αὐλητρίδας καὶ Ἀριστόνικον τὸν κιθαρῳδὸν καὶ Δω-
c ρίωνα τὸν αὐλητὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς εἰθισμένους αὐτῷ συμπίνειν· περιήγετο γὰρ πανταχοῦ τοὺς τοιούτους ὁ Φίλιππος καὶ κατασκευασάμενος ἦν ὄργανα πολλὰ συμποσίου καὶ συνουσίας. ὢν γὰρ φιλοπότης καὶ τὸν τρόπον ἀκόλαστος καὶ βωμολόχους εἶχε περὶ αὐτὸν συχνοὺς καὶ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ὄντων καὶ τῶν τὰ γέλοια λεγόντων. πιὼν δὲ τὴν νύκτα πᾶσαν

4 καὶ om. C 5 Καλλιξέναν Di 7 γύνις AC: corr. Mus 15 χερωνίαι A 22 περιήγητο A, fort. συμπεριήγετο 25 βωμολόχος AC: corr. Cas

καὶ μεθυσθεὶς πολὺ καὶ πατάξας ἀφεὶς ἅπαντας τοὺς ἄλλους ἀπαλλάττεσθαι ἤδη πρὸς ἡμέραν ἐκώμαξεν ὡς τοὺς πρέσβεις τοὺς τῶν Ἀθηναίων.' Καρύστιος δὲ d ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν (FHG IV 357) 'ὅτε, φησί, μεθύειν προῃρεῖτο Φίλιππος, τοῦτ' ἔλεγε 'χρὴ πίνειν· Ἀντίπατρος γὰρ ἱκανός ἐστι νήφων.' κυβεύοντος δέ ποτε αὐτοῦ καί τινος ἀγγείλαντος ὡς Ἀντίπατρος πάρεστι, διαπορήσας ὦσεν ὑπὸ τὴν κλίνην τὸν ἄβακα.'

47. φιλοπότας δὲ καὶ μεθύσους καταλέγει Θεόπομπος Διονύσιον τὸν νεώτερον, Σικελίας τύραννον, ὃν καὶ τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ οἴνου διαφθαρῆναι. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Συρακοσίων Πολιτείᾳ (p. 528 R) e καὶ συνεχῶς φησιν αὐτὸν ἔσθ' ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἐνενήκοντα μεθύειν· διὸ καὶ ἀμβλυωπότερον γενέσθαι τὰς ὄψεις. Θεόφραστος δέ φησι καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ κολακεύοντας τὴν τυραννίδα προσποιεῖσθαι μὴ βλέπειν καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου χειραγωγεῖσθαι καὶ μήτε τὰ παρατιθέμενα τῶν ἐδεσμάτων μήτε τὰς κύλικας ὁρᾶν· διὸ κληθῆναι Διονυσιοκόλακας. ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Νυσαῖος ὁ τυραννήσας Συρακοσίων καὶ Ἀπολλοκράτης· Διονυσίου δὲ τοῦ προτέρου οὗτοι υἱοί, f ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ μ' κἀν τῇ ἑξῆς τῶν ἱστοριῶν (FHG I 313). γράφει δὲ οὕτως περὶ τοῦ Νυσαίου· 'Νυσαῖος ὁ τυραννήσας ὕστερον Συρακοσίων ὥσπερ ἐπὶ θανάτῳ συνειλημμένος καὶ προειδὼς ὅτι μῆνας ὀλίγους ἤμελλε ἐπιβιώσεσθαι γαστριζόμενος καὶ μεθύων διῆγεν.' ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ἐνάτῃ φησίν

1 μεθυσθεὶς πολλὰ καὶ παίξας C, unde μεθ. καὶ πολλὰ παίξας Mein, quod nimis debile; fort. μεθ. ἐπὶ πολὺ καὶ παραπαίσας 13 ἐνενήκοντα etiam Plut. Dion. 7 19 διονυσοκόλακας A: corr. lemma et C 26 ἤμελε A: corr. C βιώσεσθαι A βόσεσθαι C: corr. Mein

436(p. 312)· ‘Ἀπολλοκράτης ὁ Διονυσίου τοῦ τυράννου υἱὸς ἀκόλαστος ἦν καὶ φιλοπότης· καὶ τῶν κολακευόντων τινὲς αὐτὸν παρεσκεύαζον ὡς ἔνι μάλιστα ἀλλοτριώτατα πρὸς τὸν πατέρα διακεῖσθαι.’ καὶ Ἱππαρῖνον δὲ τὸν Διονυσίου φησὶν ὑπὸ μέθης τυραννοῦντα ἀποσφαγῆναι. περὶ δὲ τοῦ Νυσαίου καὶ τάδε γράφει (p. 312)· ‘Νυσαῖος ὁ Διονυσίου τοῦ προτέρου υἱὸς κύριος τῶν ἐν Συρακούσαις γενόμενος πραγμάτων κατεσκευάσατο τέθριππον καὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν ποικίλην ἀνέλαβεν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὀψοφαγίαν καὶ τὴν οἰνοφλυ-
b γίαν καὶ τὴν τῶν παίδων καὶ τὴν τῶν γυναικῶν ὕβριν καὶ τὴν τῶν ἄλλων ὅσα συντελῆ τούτοις πέφυκε καὶ τὴν δίαιταν διῆγεν οὕτως.’ ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ πέμπτῃ ὁ αὐτὸς περὶ Τιμολάου λέγων τοῦ Θηβαίου φησίν (p. 318)· ‘οὐκ ὀλίγων γὰρ ἤδη γενομένων ἀσελγῶν περὶ τὸν βίον τὸν καθ’ ἡμέραν καὶ τοὺς πότους οὐδένα νομίζω τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις ὄντων οὔτ’ ἀκρατέστερον οὔτε λιχνότερον οὔτε δοῦλον γεγονέναι μᾶλλον τῶν ἡδονῶν, εἰ μή, ὥσπερ εἶπον, Τιμόλαον.’ ἐν δὲ τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ περὶ Χαριδήμου τοῦ Ὠρείτου διηγούμενος, ὃν Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποιή-
c σαντο, φησίν (p. 304)· ‘τήν τε γὰρ δίαιταν ἑωρᾶτο τὴν καθ’ ἡμέραν ἀσελγῆ καὶ τοιαύτην ποιούμενος ὥστε πίνειν καὶ μεθύειν αἰεί, καὶ γυναῖκας ἐλευθέρας ἐτόλμα διαφθείρειν· καὶ εἰς τοσοῦτον προῆλθεν ἀκρασίας ὥστε μειράκιόν τι παρὰ τῆς βουλῆς τῆς τῶν Ὀλυνθίων αἰτεῖν ἐπεχείρησεν, ὃ τὴν μὲν ὄψιν ἦν εὐειδὲς καὶ

4 ἱπαπαρῖνον A cf. Ael. v. h. 2, 41 5 παροινοῦντα Mein, sed mutila oratio cf. Parthen. 24 12 fort. καὶ τῶν ἄλλων συντελεῖ A: corr. K post πέφυκε vocabulum velut ἐπιτήδευσιν add. Wilam 24 ἀεὶ C

χάριεν, ἐτύγχανε δὲ μετὰ Δέρδου τοῦ Μακεδόνος αἰχμάλωτον γεγενημένον.' 48. ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ d 'Αρκαδίων (ἄδηλον δ' εἰ ὁ Φιλίππῳ διεχθρεύσας), ὡς τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ, ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων (fr. 79 Pr)·

τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον 'Αρκαδίωνος
ἄστεος ὤρθωσαν τᾷδε παρ' ἀτραπιτῷ
υἱῆες Δόρκων καὶ Χαρμύλος. ἔφθιτο δ' ὠνήρ,
ὤνθρωπ', ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος.

'Ερασίξενον δέ τινα πεπωκέναι πλεῖστόν φησι τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα (A. P. VII 454)· e

οὐ βαθὺν οἰνοπότην 'Ερασίξενον ἡ δὶς ἐφεξῆς
ἀκρήτου φανερῶς ᾤχετ' ἔχουσα κύλιξ.

ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ 'Αλκέτας ὁ Μακεδών, ὥς φησιν Ἄριστος ὁ Σαλαμίνιος (p. 154 M), καὶ Διότιμος ὁ 'Αθηναῖος. οὗτος δὲ καὶ Χώνη ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενος γὰρ τῷ στόματι χώνην ἀπαύστως ἔπινεν ἐπιχεομένου οἴνου· ὅθεν καὶ Χώνη ἐπεκλήθη, ὥς φησι Πολέμων. Κλεομένης δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ὅτι καὶ ἀκρατοπότης ἦν προείρηται (p. 427 b)· ὅτι δὲ διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ f μαχαίρᾳ κατέτεμεν 'Ηρόδοτος ἱστόρησε (VI 75). καὶ 'Αλκαῖος δ' ὁ ποιητὴς φιλοπότης ἦν, ὡς προεῖπον. Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν τοῖς περὶ Ἴωνος τοῦ ποιητοῦ (FHG IV 350) φιλοπότην φησὶ γενέσθαι καὶ ἐρωτικώτατον τὸν Ἴωνα. καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τοῖς ἐλεγείοις ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης τῆς Κορινθίας, Τελέου δὲ θυγατρός· ἧς καὶ Περικλέα τὸν 'Ολύμπιον ἐρᾶν

7 ὀρθώσαντα δὲ A: corr. Mus et Cas, sed τῇδε scribendum 8 εφθη ὁ δ' A: corr. Schw 9 ἄνθρωπ' A: corr. K εὐχανδεῖς — κύλικας Lobeck, praestat εὐχανδῆ — κύλικα (non recte ἐξ χανδὸν — κύλικας Dilthey) 12. 13 recte ut videtur τὸν βαθὺν et ἀκρήτου προποθεῖσ' cod. Pal

φησι Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις (I 214 K). Ξέναρχος δ' ὁ Ῥόδιος διὰ τὴν πολυποσίαν Μετρητὴς ἐπεκαλεῖτο· μνημονεύει αὐτοῦ Εὐφορίων ὁ ἐποποιὸς ἐν Χιλιάσι (fr. 44 M). 49. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν ταῖς περὶ
437 Ἀλέξανδρον ἱστορίαις (p. 118 M) περὶ Καλάνου εἰπὼν τοῦ Ἰνδοῦ φιλοσόφου, ὅτι ῥίψας ἑαυτὸν εἰς πυρὰν νενημένην ἀπέθανε, φησὶν ὅτι καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ διέθηκεν Ἀλέξανδρος γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ μουσικὸν ἐγκωμίων. 'ἔθηκε δέ, φησί, καὶ διὰ τὴν φιλοινίαν τῶν Ἰνδῶν καὶ ἀκρατοποσίας ἀγῶνα, καὶ ἦν ἆθλον τῷ μὲν πρώτῳ τάλαντον, τῷ δὲ δευτέρῳ τριάκοντα μναῖ καὶ τῷ τρίτῳ δέκα. τῶν οὖν πιόντων τὸν οἶνον παραχρῆμα μὲν ἐτελεύτησαν ὑπὸ τοῦ ψύχους τριάκοντα καὶ πέντε, μικρὸν δὲ διαλιπόντες ἐν ταῖς
b σκηναῖς ἕξ. ὁ δὲ πλεῖστον πιὼν καὶ νικήσας ἔπιε μὲν ἀκράτου χοᾶς τέσσαρας καὶ τὸ τάλαντον ἔλαβεν, ἐπεβίωσε δὲ ἡμέρας τέσσαρας· ἐκαλεῖτο δὲ Πρόμαχος.' Τίμαιος δέ φησιν (FHG I 225) ὡς 'Διονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι χοᾶ ἆθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦν· καὶ ὅτι πρῶτος ἐξέπιε Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ λαβὼν τὸν χρυσοῦν στέφανον καὶ ἀναλύων τῷ Ἑρμῇ τῷ ἱδρυμένῳ ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἐπέθηκεν, ᾧπερ εἰώθει καὶ τοὺς ἀνθινοὺς ἑκάστοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους ἑσπέρας ἀπαλλασσόμενος ὡς αὑτόν. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐθαυμάσθη.' τὴν δὲ τῶν
c Χοῶν ἑορτὴν την Ἀθήνησιν ἐπιτελουμένην Φανόδημός φησι (FHG I 368) Δημοφῶντα τὸν βασιλέα .... βουλόμενον ὑποδέξασθαι παραγενόμενον τὸν Ὀρέστην

1 Ξεναγόρας Ael. v. h. 12, 26 auctore diverso 16. 17 ἐβίωσε A: corr. Mein 27 cf. schol. Ar. Ach. 960 et Plut. qu. symp. p. 643 a, ubi eadem alio auctore narrantur

Ἀθήναζε. πρὸς δὲ τὰ ἱερὰ οὐ θέλων αὐτὸν προσιέναι οὐδ' ὁμόσπονδον γενέσθαι μήπω δικασθέντα ἐκέλευσε συγκλεισθῆναί τε τὰ ἱερὰ καὶ χοᾶ οἴνου ἑκάστῳ παρατεθῆναι, τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι εἰπὼν ἆθλον δοθήσεσθαι πλακοῦντα. παρήγγειλέ τε καὶ τοῦ πότου παυσαμένους τοὺς μὲν στεφάνους οἷς ἐστεφάνωντο πρὸς τὰ ἱερὰ μὴ τιθέναι διὰ τὸ ὁμορόφους γενέσθαι τῷ Ὀρέστῃ, περὶ δὲ τὸν χοᾶ τὸν ἑαυτοῦ ἕκαστον περιθεῖναι d καὶ τῇ ἱερείᾳ ἀποφέρειν τοὺς στεφάνους πρὸς τὸ ἐν Λίμναις τέμενος, ἔπειτα θύειν ἐν τῷ ἱερῷ τὰ ἐπίλοιπα. καὶ ἔκτοτε τὴν ἑορτὴν κληθῆναι Χοᾶς. τῇ δὲ ἑορτῇ τῶν Χοῶν ἔθος ἐστὶν Ἀθήνησι πέμπεσθαι δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς, οἵπερ καὶ αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξένια τοὺς γνωρίμους, ὥς φησιν Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς ἐν δράματι Κωμασταῖς οὕτως (II 431 K)·

σοφιστιᾷς, κάκιστε, καὶ Χοῶν δέῃ
τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ. e

50. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ τοῦ Διονυσίου βίου τοῦ Ἡρακλεώτου τοῦ ἐπικληθέντος Μεταθεμένου φησὶ (p. 126 Wil) τὸν Διονύσιον τοῖς οἰκέταις συνεορτάζοντα ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ καὶ μὴ δυνάμενον διὰ γῆρας χρῆσθαι ᾗ παρειλήφεσαν ἑταίρᾳ ὑποστρέψαντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνδειπνοῦντας (φ 152)·

οὐ δύναμαι τανύσαι, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.

ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου, ὥς φησι Νικίας ὁ

3 τά τε ἱερὰ A: corr. Mein 7 ὁμορρόφους A ὁμωροφίους C 8. 9 περιθῆναι A 9 τοὺς στεφάνους del. Mein 15 Eubulides dialecticus, Euclidae discipulus, fortasse non poeta sed fabulae persona, ut poetae nomen interciderit (velut Philippi) 18 corruptus 25 λαβέσθω A: corr. C

Νικαεὺς ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκμανὴς καὶ πρὸς τὰς δημοσίας εἰσῄει παιδίσκας ἀδιαφό-
f ρως. καί ποτε πορευόμενος μετά τινων γνωρίμων ὡς ἐγένετο κατὰ τὸ παιδισκεῖον, εἰς ὃ τῇ προτεραίᾳ παρεληλυθὼς ὤφειλε χαλκοῦς, ἔχων τότε κατὰ τύχην ἐκτείνας τὴν χεῖρα πάντων ὁρώντων ἀπεδίδου. Ἀνάχαρσις δ' ὁ Σκύθης παρὰ Περιάνδρῳ τεθέντος ἄθλου
438 περὶ τοῦ πίνειν ᾔτησε τὸ νικητήριον πρῶτος μεθυσθεὶς τῶν συμπαρόντων, ὡς ὄντος τέλους τούτου καὶ τῆς ἐν τῷ πότῳ νίκης ὥσπερ καὶ τῆς ἐν τῷ τρέχειν. Λακύδης δὲ καὶ Τίμων οἱ φιλόσοφοι κληθέντες πρός τινα τῶν γνωρίμων ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ βουλόμενοι συμπεριφέρεσθαι τοῖς παροῦσιν ἔπινον προθυμότερον. τῇ μὲν οὖν πρώτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ Λακύδης ἀπῄει πρότερος ἐπιπολάσαντος αὐτῷ τοῦ ποτοῦ, καὶ ὁ Τίμων ὁρῶν αὐτὸν ἀπιόντα ἔφη (X 393)·

ἠράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον.

τῇ δ' ὑστεραίᾳ προαπιόντος τοῦ Τίμωνος διὰ τὸ μὴ δυνηθῆναι ἐκπιεῖν τὴν προποθεῖσαν αὐτῷ κύλικα ὁ
b Λακύδης ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα εἶπε (Z 127)·

δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.

51. Μυκερῖνον δὲ τὸν Αἰγύπτιον ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ διὰ τῆς δευτέρας (c. 133) ἀκούσαντα παρὰ τῶν μάντεων ὅτι ὀλιγοχρόνιός ἐστι, λύχνα ποιησάμενον πολλὰ ὁπότε γένοιτο νὺξ πίνειν καὶ εὐπαθεῖν οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἀνιέντα· καὶ εἰς τὰ ἕλεα δὲ καὶ τὰ ἄλση νεμόμενον, ἔτι τε ὅπου πύθοιτο ἡβητήρια εἶναι μεθύσκεσθαι. καὶ Ἄμασιν δὲ τὸν καὶ αὐτὸν Αἰγυπτίων βασιλέα
c Ἡρόδοτος πολλὰ πεπωκέναι φησίν. Ἑρμείας δ' ὁ

5 ἓξ χαλκοῦς Mein, potius χαλκοῦς πέντε vel τρεῖς 18 προπιόντος A: corr. C 26. 27 πλανώμενον Herod

Μηθυμναῖος ἐν τρίτῃ Σικελικῶν (FHG II 80) φιλοπότην φησὶ γενέσθαι Νικοτέλη τὸν Κορίνθιον. Φαινίας δὲ ὁ Ἐρέσιος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναίρεσις ἐκ τιμωρίας Σκόπαν φησὶ (FHG II 298) τὸν Κρέοντος μὲν υἱόν, Σκόπα δὲ τοῦ παλαιοῦ υἱδοῦν φιλοποτοῦντα διατελέσαι καὶ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἀπὸ τῶν συμποσίων ποιεῖσθαι ἐπὶ θρόνου καθήμενον καὶ ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον οὕτως οἴκαδε ἀπιέναι. Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 336) Ἀντίοχόν φησι τὸν βασιλέα φίλοινον γενόμενον μεθύσκεσθαί τε καὶ κοιμᾶσθαι ἐπὶ πλέον, εἶθ' ἑσπέρας πάλιν ἀφυπνιζόμενον ἐπιπίνειν. 'ἐχρημάτιζέ τε, φησί, d νήφων μὲν βραχέα τελέως, μεθύων δὲ τὰ πολλά. διὸ περὶ αὐτὸν δύο ἦσαν οἱ διοικοῦντες τὴν βασιλείαν, Ἄριστος καὶ Θεμίσων, Κύπριοι μὲν γένος καὶ ἀδελφοί, ἐρώμενοι δὲ ἀμφότεροι τοῦ Ἀντιόχου.' 52. πολυπότης δὲ ἦν καὶ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς ὁ κληθεὶς Ἐπιφανής, ὁ ὁμηρεύσας παρὰ Ῥωμαίοις, ὃν ἱστορεῖ Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ὑπομνημάτων κἀν τῷ πέμπτῳ (FHG III 186) φάσκων αὐτὸν εἰς τοὺς e Ἰνδικοὺς κώμους καὶ μέθας τραπέντα πολλὰ ἀναλίσκειν. καὶ τὰ περιλειπόμενα δὲ τῶν χρημάτων μεθ' ἡμέραν κωμάζων ὁτὲ μὲν ἐξέχει, ἄλλοτε δὲ ἐν ταῖς δημοσίαις ὁδοῖς ἱστάμενος ἔλεγε· 'τίνι ἡ τύχη δίδωσι, λαβέτω.' καὶ ῥίψας τὸ ἀργύριον ᾤχετο. πολλάκις δὲ καὶ πλεκτὸν στέφανον ῥόδων ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ χρυσοϋφῆ τήβενναν φορῶν μόνος ἐρέμβετο λίθους ὑπὸ μάλης ἔχων, οἷς ἔβαλλε τῶν ἰδιωτῶν τοὺς ἀκο-

3 αἱρέσιος A 4 et 5 σκοτταν et σκόττα A (κόττας C): corr. Leopardi 24 ἱστάμενον λέγειν A (epitomae vestigium): corr. C 28 τῶν ἰδίων AC: corr. Mein

λουθοῦντας αὐτῷ. ἐλούετο δὲ καὶ εἰς τοὺς κοινοὺς
f λουτρῶνας μύροις ἀλειφόμενος, ὅτε καί ποτε συνιδών
τις αὐτὸν ἰδιώτης ἔφη 'μακάριος εἶ, ὦ βασιλεῦ, πολυτελὲς
ὄζεις.' καὶ ὃς ἡσθεὶς 'ἐγώ σε, φησίν, ὑπέρ-
κορον τούτου ποιήσω.' καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ὑδρίσκην ὑπὲρ δύο χοᾶς ἔχουσαν παχέος μύρου κατα-
χυθῆναι ἐκέλευσεν, ὡς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀγοραιοτέ-
ρων εἰς τὸ ἐκχυθὲν συγκυλισθῆναι. ὀλίσθου τε γενο-
μένου αὐτός τε ὁ Ἀντίοχος ἔπεσε καγχάζων καὶ οἱ
439 πλεῖστοι τῶν λουομένων τὸ αὐτὸ ἔπασχον. Πολύβιος
δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ (c. 1) τῶν ἱστοριῶν καλεῖ
αὐτὸν Ἐπιμανῆ καὶ οὐκ Ἐπιφανῆ διὰ τὰς πράξεις·
'οὐ μόνον γὰρ μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων κατέβαινεν
εἰς ὁμιλίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων
ξένων καὶ τῶν εὐτελεστάτων συνέπινεν. εἰ δὲ καὶ τῶν
νεωτέρων, φησί, αἴσθοιτό τινας συνευωχουμένους
ὁπουδήποτε, παρῆν μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας,
ὥστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ παράδοξον ἀνισταμένους
φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀπο-
b βαλὼν τήβενναν ἀναλαβὼν περιήει τὴν ἀγοράν.'
53. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ ὁ αὐτὸς Πολύβιός
φησι (c. 4) συντελοῦντα αὐτὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἀγῶνας
συγκαλέσαι πάντας Ἕλληνας καὶ τῶν βουλομένων τοὺς
πολλοὺς ἐπὶ τὴν θέαν. καὶ πλείστων παραγινομένων
ἐν τοῖς γυμνασίοις, πάντας ἐκ χρυσῶν ὁλκείων ἤλειφε

1 δὲ K: τε AC 3 fort. ὡς πολυτ. cf. V p. 194b 5 τούτου Mus: τοῦτο A 7 ἀγοραίων C 9 τε ὁ C: γε ὁ A κακχάζων A: corr. C 15 prius καὶ om. V p. 193d 16 συναίσθοιτο et εὐωχουμένους AC: corr. p. 193d 17 κεραμίου AC: corr. Diod. 29, 32 23 κρατεῖν βουλόμενον τοῦ Παύλλου Hultsch coll. Polyb. c. 3, vix graece, τῶν πολλῶν (ἄλλων?) τοὺς βουλομένους Mein 25 ὁλκίων AC: corr. Ursinus

κροκίνῳ μύρῳ καὶ κινναμωμίνῳ καὶ ναρδίνῳ καὶ ἀμαρακίνῳ καὶ ἰρίνῳ. καὶ συγκαλῶν αὐτοὺς εἰς εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια (c) πεντακόσια συνεπλήρου μετὰ πολυτελεστάτης κατασκευῆς. καὶ ὁ χειρισμὸς τῆς διακονίας δι' αὐτοῦ ἐγίνετο· κατὰ γὰρ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὓς μὲν εἰσῆγεν, οὓς δ' ἀνέκλινεν, καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς τὰς παραθέσεις εἰσφέροντας αὐτὸς εἰσῆγε, καὶ περιπορευόμενος οὗ μὲν προσεκάθιζεν, οὗ δὲ προσανέπιπτε. καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο καὶ περιῄει τὸν πότον προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις, ἅμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. καὶ ὑπὸ τῶν (d) μίμων εἰσεφέρετο ὅλος συγκεκαλυμμένος καὶ ἐτίθετο εἰς τὴν γῆν ὡς εἷς ὢν τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφωνίας προκαλουμένης ὁ βασιλεὺς ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο καὶ προσέπαιζε τοῖς μίμοις, ὥστε πάντας αἰσχύνεσθαι. τοιαῦτα ἀπεργάζεται τοὺς ταλαιπώρους ἡ πρὸς τῇ μέθῃ ἀπαιδευσία.' φιλοπότης δ' ἦν καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῷ Ἀντίοχος, ὁ ἐν Μηδίᾳ πρὸς Ἀρσάκην πολε- (e) μήσας, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 259). ἀναιρεθέντος γοῦν αὐτοῦ τὸν Ἀρσάκην θάπτοντα αὐτὸν λέγειν· 'ἔσφηλέν σε, Ἀντίοχε, θάρσος καὶ μέθη· ἤλπιζες γὰρ ἐν μεγάλοις ποτηρίοις τὴν Ἀρσάκου βασιλείαν ἐκπιεῖν.'

54. 'Ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, ὃν Ῥωμαῖοι καθεῖλον, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ εἰκοστῇ (c. 8), παρελθὼν εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας συνετέλει γάμους,

2 καὶ κλιρίνωι A (om. C): corr. p. 195d 8 εἰσῆγε A: διέταττεν Diod. 31, 16 16 προσκαλουμένης A: corr. C cf. p. 195 20 ὁ om. A add. C

πεντήκοντα μὲν ἔτη γεγονὼς καὶ δύο τὰ μέγιστα τῶν ἔργων ἀνειληφώς, τήν τε τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσιν, ὡς αὐτὸς ἐπηγγέλλετο, καὶ τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλε-
f μον. ἐρασθεὶς οὖν παρθένου Χαλκιδικῆς κατὰ τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν ἐφιλοτιμήσατο γῆμαι αὐτήν, οἰνοπότης ὢν καὶ μέθαις χαίρων· ἦν δ' αὕτη Κλεοπτολέμου μὲν θυγάτηρ ἑνὸς τῶν ἐπιφανῶν, κάλλει δὲ πάσας ὑπερβάλλουσα· καὶ τοὺς γάμους συντελῶν ἐν τῇ Χαλκίδι αὐτόθι διέτριψε τὸν χειμῶνα, τῶν ἐνεστώτων οὐδ' ἡντινοῦν ποιούμενος πρόνοιαν. ἔθετο δὲ καὶ τῇ παιδὶ ὄνομα Εὔβοιαν. ἡττηθεὶς οὖν τῷ πολέμῳ ἔφυγεν εἰς Ἔφεσον μετὰ τῆς νεογάμου.' ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ
440 αὐτὸς Πολύβιος ἱστορεῖ (c. 4) Ἄγρωνα τὸν Ἰλλυριῶν βασιλέα ἡσθέντα ἐπὶ τῷ νενικηκέναι τοὺς μέγα φρονοῦντας Αἰτωλοὺς πολυπότην ὄντα καὶ εἰς μέθας καὶ εὐωχίας τραπέντα πλευρίτιδι ληφθέντα ἀποθανεῖν. ἐν δὲ τῇ ἐνάτῃ καὶ εἰκοστῇ (c. 13) ὁ αὐτὸς Γενθίωνά φησι τὸν τῶν Ἰλλυριῶν βασιλέα διὰ τὴν πολυποσίαν πολλὰ ποιεῖν ἀσελγῆ κατὰ τὸν βίον, νύκτωρ τε αἰεὶ καὶ μεθ' ἡμέραν μεθύοντα. ἀποκτείναντα δὲ καὶ Πλεύρατον τὸν ἀδελφὸν γαμεῖν μέλλοντα τὴν Μονουνίου θυγατέρα αὐτὸν γῆμαι τὴν παῖδα καὶ ὠμῶς χρῆσθαι τοῖς
b ἀρχομένοις. καὶ Δημήτριον δέ φησι, τὸν ἐκ τῆς Ῥώμης τὴν ὁμηρείαν διαφυγόντα, ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ (c. 19) βασιλεύσαντα Σύρων πολυπότην ὄντα τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι. Ὀροφέρνην τε ὀλίγον χρόνον Καππαδοκίας βασιλεύσαντα καὶ παριδόντα τὰς

4 οὖν C: γοῦν A 6 αὐτὴ A: corr. Di 17 τενθίωνα A: corr. Cas (Γένιον expressim Eust. 1015, 62 Γενναῖον Ael. v. h. 2, 41) 20 Πλάτορα Hultsch ex Livio 44, 30 21 μενουνίου A: corr. Froelich

πατρίους ἀγωγάς φησιν ἐν τῇ τριακοστῇ δευτέρᾳ (c. 25) εἰσαγαγεῖν τὴν Ἰακὴν καὶ τεχνιτικὴν ἀσωτίαν.

55. διόπερ ὁ θειότατος Πλάτων καλῶς νομοθετεῖ ἐν τῷ δευτέρῳ (p. 666 a) ʻτοὺς παῖδας μέχρι ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι· οὐ γὰρ χρὴ c πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν· οἴνου δὲ μετρίου γεύεσθαι μέχρι τριάκοντα ἐτῶν, μέθης δὲ καὶ πολυοινίας τὸ παράπαν τὸν νέον ἀπέχεσθαι· τετταράκοντα δὲ ἐπιβαίνοντα ἐτῶν ἐν τοῖς συσσιτίοις εὐωχηθέντα καλεῖν τούς τε ἄλλους θεοὺς καὶ δὴ ⟨καὶ⟩ Διόνυσον παρακαλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παιδιάν, ἣν τοῖς ἀνθρώποις ἐπίκουρον τῆς τοῦ γήρως αὐστηρότητος ἐδωρήσατο τὸν οἶνον φάρμακον, ὥστε ἀνηβᾶν ἡμᾶς καὶ δυσθυμίας λήθην γίγνεσθαι.ʼ καὶ d ἑξῆς δέ φησι (672 b)· ʻλόγος καὶ φήμη ὑπορρεῖ, ὡς ὁ θεὸς οὗτος ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς Ἥρας διεφορήθη τῆς ψυχῆς τὴν γνώμην· διὸ τάς τε βακχείας καὶ τὴν μανικὴν πᾶσαν ἐμβάλλει χορείαν τιμωρούμενος, ὅθεν καὶ τὸν οἶνον ἐπὶ τοῦτ᾽ αὐτὸ δεδώρηται.ʼ

56. Φάλαικος δ᾽ ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γυναῖκά τινα ἀναγράφει πολυπότιν Κλεὼ ὄνομα (Mein. del. p. 71)·

χρυσῷ τὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεώ,
οὕνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἶσα δὲ πίνειν
οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν οὐδαμά πω. e

ὅτι δὲ φίλοινον τὸ τῶν γυναικῶν γένος κοινόν. οὐκ

2 τεχνητικὴν A: corr. Schw 3 Platonis verba claudunt virorum ebriosorum tabulam, sed διόπερ vocula epitomae indicium 9 ἐτῶν Plat: ἑκτῶν AC 10 καὶ add. ex Plat 11 πρεσβυτέρων C παιδείαν AC 22 χρυσωτὸν AC: corr. Mein 23 διονύσωι A: corr. C 25 οὔτις οἱ θνητῶν Herm (ἀνδρῶν Mein et sic Ael. v. h. 2, 41, ut videtur) οὐδ᾽ ἅμα AC: corr. Toup

ἀχαρίτως δὲ καὶ ὁ Ξέναρχος ἐν τῷ Πεντάθλῳ γυναῖκά τινα παράγει φρικτότατον ὅρκον ὀμνύουσαν τόνδε (II 470 K)·

ἐμοὶ γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον,
ἐλευθέριον πιοῦσαν οἶνον ἀποθανεῖν.

παρὰ Ῥωμαίοις δέ, ὥς φησι Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ (c. 2, 5), *ἀπείρηται γυναιξὶ πίνειν οἶνον· τὸ δὲ καλούμενον πάσσον πίνουσι. τοῦτο δὲ ποιεῖται μὲν ἐκ τῆς*
f *ἀσταφίδος καί ἐστι παραπλήσιος πινόμενος τῷ Αἰγοσθενεῖ τῷ γλυκεῖ καὶ τῷ Κρητικῷ· διὸ πρὸς τὸ κατεπεῖγον τοῦ δίψους χρῶνται αὐτῷ. λαθεῖν δ' ἐστιν ἀδύνατον τὴν γυναῖκα πιοῦσαν οἶνον· πρῶτον μὲν γὰρ οὐδ' ἔχει οἴνου κυρείαν ἡ γυνή· πρὸς δὲ τούτοις φιλεῖν δεῖ τοὺς συγγενεῖς τοὺς ἑαυτῆς καὶ τοὺς τοῦ ἀνδρὸς ἕως ἐξανεψιῶν καὶ τοῦτο ποιεῖν καθ' ἡμέραν, ὁπόταν ἴδῃ πρῶτον. λοιπὸν ἀδήλου τῆς ἐντυχίας*
441 *οὔσης τίσιν ἀπαντήσει φυλάσσεται· τὸ γὰρ πρᾶγμα κἂν γεύσηται μόνον οὐ προσδεῖ διαβολῆς. Ἄλκιμος δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ τῶν βίβλων Ἰταλικῇ* (FHG IV 296) *πάσας φησὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ γυναῖκας μὴ πίνειν οἶνον ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας· «Ἡρακλῆς περὶ τὴν Κροτωνιᾶτιν γενόμενος ἐπεὶ πρός τινα οἰκίαν οὖσαν παρὰ τὴν ὁδὸν διψῶν ἀφίκετο, προσελθὼν ᾔτει πιεῖν ἐντεῦθεν. ἔτυχε δ' ἡ γυνὴ τοῦ τὴν οἰκίαν κεκτημένου πίθον οἴνου λαθραίως ὑποίξασα· καὶ πρὸς μὲν τὸν ἄνδρα δεινὸν ἔφη ποιήσειν αὐτόν, εἰ ξένου χάριν τὸν πίθον τοῦτον ἀνοίξειεν, ὕδωρ δ' ἐκέλευσεν*

1 *ἀχαρίστως* A: corr. Mein 5 *ἐλεύθερον* AC: corr. Mein 7 *τὸ δὲ* K: *τὸν δὲ* AC; quae secuntur mutilata sunt 9 *Αἰγοσθενίτῃ* Schw coll. Steph B. s. v 13 *κυρίαν* A: corr. C 16 *εἴδηι* A: corr. C 17 *ἀπαντήσηι* A: corr. C 21 *τοιαύτης* K: *ταύτης* A *ταύτης τῆς* C 25 *ὑπανοίξασα* Wilam

αὐτὸν προσενεγκεῖν. Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ θύραις ἑστὼς καὶ ἀκούσας ταῦτα τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς σφόδρα ἐπήνεσεν, ὃν ἐκέλευσεν αὐτὸν παρελθόντα εἴσω σκοπεῖν τὸν πίθον. καὶ ὃς εἰσελθὼν λίθινον εὗρε τὸν πίθον γεγονότα. τοῦτο δὲ τὸ σημεῖον ἔτι καὶ νῦν ἐστιν ἐν .... ταῖς ἐπιχωρίαις γυναιξὶν πάσαις ἐν αἰσχρῷ κεῖσθαι τὸ πίνειν οἶνον διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν.' b

57. οἷαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μεθύουσαι αἱ γυναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκοντιζομένῃ οὕτω (II 19 K)·

γείτων ἐστί τις
κάπηλος· οὗτος εὐθὺς ὅταν ἔλθω ποτὲ c
διψῶσα, μόνος οἶδ' ὥς γ' ἐμοὶ κεράννυται.
οὔθ' ὑδαρὲς οὔτ' ἄκρατον οἶδ' ἐγώ ποτε
πιοῦσα.

καὶ ἐν Μύστιδι· γυναῖκες δέ εἰσιν αἱ διαλεγόμεναι (II 78 K)·

βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν;
B. καλῶς ἔχει μοι. A. τοιγαροῦν ⟨ἐμοὶ⟩ φέρε.
μέχρι γὰρ τριῶν ⟨δεῖν⟩ φασι τιμᾶν τοὺς θεούς.

Ἄλεξις δὲ Ὀρχηστρίδι (II 358)·

γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῇ d
πίνειν διαρκής. B. ἀλλὰ μήν, νὴ τὼ θεώ,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
ἡδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός,
λέγων, γέρων γε δαιμονίως. A. ἀσπάζομαι

3 ὃν καὶ C, narratio mutila 6 hiatum not. Wilam 12 ἐλθὼν A: corr. Cas 14 sic distinxit K οἶδ' Mein: οἶδα δ' A 19 ἐμοὶ add. Cob 20 δεῖν add. Di (vel δεῖ, φασι,) 23 τῶι θεῶι A: corr. C 26 in. πέπων Kock, γεγώς Heimsoeth

γραῦν σφίγγα· πρὸς ἐμὲ .... ὡς αἰνίγματα·
λέγε καὶ τὰ λοιπά.

ἐν δὲ *Δὶς πενθοῦντι* (II 316 K) Ζωπύρας τινὸς μνημονεύων φησί·

καὶ Ζωπύρα,
οἰνηρὸν ἀγγεῖον.

Ἀντιφάνης Βάκχαις (II 35 K)·

ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα
ὅστις γαμεῖ γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·
e ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐδὲ φύετ' ἄμπελος.

Ξέναρχος Πεντάθλῳ (II 470 K)·

ὅρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

58. *Πλάτων Φάωνι* διηγούμενος ὅσα διὰ τὸν οἶνον συμβαίνει ταῖς γυναιξί φησιν (I 648 K)·

εἶεν, γυναῖκες, ὡς ὑμῖν πάλαι
οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὔχομαι.
ὑμῖν γὰρ οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία,
ἐν τῷ καπήλῳ νοῦς ἐνεῖναί μοι δοκεῖ.
εἰ γὰρ Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ
f ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί·
πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται
πλακοῦς ἐνόρχης, ἄμυλος ἐγκύμων, κίχλαι
ἑκκαίδεχ' ὁλόκληροι μέλιτι διαμεμιγμέναι,
λαγῷα δώδεκ' ἐπισέληνα. τἄλλα δὲ
ἤδη τάδ' εὐτελέστατ' ⟨ἔστ'⟩· ἄκουε δή.
βολβῶν μὲν Ὀρθάννῃ τρί' ἡμιεκτέα,

1 velut προσβάλλει γὰρ ὡς αἰν. 8 δὲ Mus: δὴ A 10 οὐδὲ K: οὐ AC 15 ὡς ἔγωγ' ὑμῖν Mein 17 οὐθέν A 18 ἐνένναι A, fort. πλὴν τοῦ καπήλου νοῦν ἐνεῖναι 23 velut μέλιτι κεχρισμέναι 24 ἐπισέλινα Mein, coll. Hes. s. v. σέλινον 25 τάδ' Herm: ταῦτ' A ἔστ' add. Herm 26 ἡμίεκτα A: corr. Cas

Κονισάλῳ δὲ καὶ παραστάταιν δυοῖν
μύρτων πινακίσκος χειρὶ παρατετιλμένων· 442
λύχνων γὰρ ὀσμὰς οὐ φιλοῦσι δαίμονες.
πύργης τετάρτης κυσί τε καὶ κυνηγέταις,
Λόρδωνι δραχμή, Κυβδάσῳ τριώβολον,
ἥρῳ Κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα.
ταῦτ᾿ ἐστι τἀναλώματ᾿. εἰ μὲν οὖν τάδε
προσοίσετ᾿, εἰσέλθοιτ᾿ ἄν· εἰ δὲ μή, μάτην
ἔξεστιν ὑμῖν διὰ κενῆς βινητιᾶν.

Ἀξιόνικος δ᾿ ἐν Φιλίννῃ φησί (II 414 K)·

γυναικὶ δὴ πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ.

59. *καὶ ὅλα δὲ ἔθνη περὶ μέθας διατρίβοντα μνήμης ἠξίωται. Βαίτων γοῦν ὁ Ἀλεξάνδρου βηματιστὴς* b *ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Σταθμοὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πορείας* (p. 134 M) *καὶ Ἀμύντας ἐν τοῖς Σταθμοῖς* (p. 136 M) *τὸ τῶν Ταπύρων ἔθνος φησὶν οὕτω φίλοινον εἶναι ὡς καὶ ἀλείμματι ἄλλῳ μηδενὶ χρῆσθαι ἢ τῷ οἴνῳ. τὰ δ᾿ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Κτησίας ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν φόρων* (fr. 97 M). *οὗτος δὲ καὶ δικαιοτάτους αὐτοὺς λέγει εἶναι. Ἁρμόδιος δὲ ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ τῶν παρὰ Φιγαλεῦσι νομίμων* (FHG IV 411) *φιλοπότας φησὶ γενέσθαι Φιγαλεῖς Μεσσηνίοις ἀστυγείτονας ὄντας καὶ ἀποδημεῖν ἐθισθέντας. Φύλαρχος* c *δ᾿ ἐν ἕκτῃ* (FHG I 336) *Βυζαντίους οἰνόφλυγας ὄντας ἐν τοῖς καπηλείοις οἰκεῖν, ἐκμισθώσαντας τοὺς ἑαυτῶν θαλάμους μετὰ τῶν γυναικῶν τοῖς ξένοις, πολεμίας σάλπιγγος οὐδὲ ἐν ὕπνοις ὑπομένοντας ἀκοῦσαι. διὸ*

1 *κονησαλλω* A: corr. Mus 4 *περκνὴ γιγαρτὶς* Herm cf. Wilamowitz *Isyllos* p. 100 5 *δόρδωνι* A: corr. Cas *κυβδα σοι* A: corr. Dalec 8 *προσοίσεται* A: corr. Mus 19 fort. *καὶ λιχνοτάτους* 20 *ὁδεπρεάτης* A: corr. Mus

καὶ πολεμουμένων ποτὲ αὐτῶν καὶ οὐ προσκαρτερούντων τοῖς τείχεσι Λεωνίδης ὁ στρατηγὸς ἐκέλευσε τὰ καπηλεῖα ἐπὶ τῶν τειχῶν σκηνοπηγεῖν, καὶ μόλις ποτὲ ἐπαύσαντο λιποτακτοῦντες, ὥς φησι Δάμων ἐν τῷ περὶ Βυζαντίου (FHG IV 377)· *Μένανδρος δ' ἐν Ἀρρηφόρῳ ἢ Αὐλητρίδι* (IV 88 M)·

d *πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους*
ποεῖ τὸ Βυζάντιον. ὅλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα διὰ σὲ καὶ σφόδρ' ἄκρατον, μοὶ δοκῶ·
ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων.

κωμῳδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἀργεῖοι μὲν καὶ Τιρύνθιοι ὑπὸ Ἐφίππου ἐν Βουσίριδι (II 251 K). *ποιεῖ δὲ τὸν Ἡρακλέα λέγοντα·*

οὐκ οἶσθά μ' ὄντα, πρὸς θεῶν, Τιρύνθιον
Ἀργεῖον; οἳ μεθύοντες αἰεὶ τὰς μάχας
e *πάσας μάχονται. Β. τοιγαροῦν φεύγουσ' ἀεί.*

Μιλησίους δ' Εὔβουλος ἐν Κατακολλωμένῳ ὑβριστὰς εἶναί φησι μεθυσθέντας (II 181 K). *Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων περὶ Ἠλείων λέγων παρατίθεται τόδε τὸ ἐπίγραμμα* (fr. 80 Pr)·

Ἦλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται· οἷος ἑκάστου
οἶκος, τοιαύτη καὶ συνάπασα πόλις.

60. *Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ* (FHG I 304) *περὶ Χαλκιδέων ἱστορῶν τῶν ἐν Θρᾴκῃ φησίν· 'ἐτύγχανον γὰρ τῶν μὲν βελτίστων ἐπιτηδευμάτων ὑπερ-*
f *ορῶντες, ἐπὶ δὲ τοὺς πότους καὶ ῥᾳθυμίαν καὶ πολλὴν ἀκολασίαν ὡρμηκότες ἐπιεικῶς.' ὅτι δ' εἰσὶ πάντες*

12 *θ' ὑπὸ* A: corr. Mus 15 et 16 *αἰεὶ* A: *ἀεὶ* utrubique C 16 *ταῦτ' ἆρ' οὖν* K 22 *τοιαύτη* Mein: *τοίη* A *οἵη* C 27 *ὅτι* K: *τὸ* A

οἱ Θρᾷκες πολυπόται ⟨κοινόν⟩. διὸ καὶ Καλλίμαχος ἔφη (fr. 109)·

καὶ γὰρ ὁ Θρηικίην μὲν ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν
οἰνοποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ.

ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ ὁ Θεόπομπος περὶ Μηθυμναίων τάδε λέγει (FHG I 321)· 'καὶ τὰ μὲν ἐπιτήδεια προσφερομένους πολυτελῶς, μετὰ τοῦ κατακεῖσθαι καὶ πίνειν, ἔργον δ' οὐδὲν ἄξιον τῶν ἀναλωμάτων ποιοῦντας. ἔπαυσεν οὖν αὐτοὺς τούτων Κλεομένης ὁ τύραννος, 443 ὁ καὶ τὰς μαστροποὺς τὰς εἰθισμένας προαγωγεύειν τὰς ἐλευθέρας γυναῖκας ⟨καὶ⟩ τρεῖς ἢ τέτταρας τὰς ἐπιφανέστατα πορνευομένας ἐνδήσας εἰς σάκκους καταποντίσαι τισὶν προστάξας.' καὶ Ἕρμιππος δὲ ἐν τοῖς περὶ τῶν ἑπτὰ σοφῶν Περίανδρον τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 284) 'Ἰλλυριοί, φησί, δειπνοῦσι καθήμενοι καὶ πίνουσιν, ἄγουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας εἰς τὰς συνουσίας· καὶ καλὸν αὐταῖς προπίνειν οἷς ἂν τύχωσι τῶν παρόντων. ἐκ δὲ τῶν συμποσίων αὗται τοὺς ἄνδρας ἀπάγουσι. καὶ b κακόβιοι δὲ πάντες εἰσὶ καὶ ζώννυνται τὰς κοιλίας ζώναις πλατείαις ὅταν πίνωσι. καὶ τοῦτο μὲν πρῶτον μετρίως ποιοῦσιν, ἐπειδὰν δὲ σφοδρότερον πίνωσι, μᾶλλον αἰεὶ συνάγουσι τὴν ζώνην. Ἀρδιαῖοι δέ, φησί, κέκτηνται προσπελατῶν ὥσπερ εἱλώτων τριάκοντα μυριάδας. καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν μεθύουσιν καὶ ποι-

1 κοινόν add. K, cf. lemma ὅτ κοινῆι πάντες οἱ Θρᾶικες φιλοπῶται et similiter ad p. 440e ὅτι φίλοινον κοινῆι τὸ τῶν γυναικῶν γένος, cf. etiam Ael. v. h. 3, 15 διαβεβόηται   4 ζωροποτεῖν p. 477c   11 καὶ add. Wilam   12 ἐπιφανεστάτας AC: corr. Madvig   πορευομένας A (om. C): corr. Mein   18 οἷς ἐὰν τύχωσι A οἷς ἐντύχωσι C   23 ἀριαῖοι AC: corr. Cas, cf. VI 271d

οὗνται συνουσίας καὶ διάκεινται πρὸς ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἀκρατέστερον. διὸ καὶ Κελτοὶ πολεμοῦντες αὐτοῖς καὶ
c εἰδότες αὐτῶν τὴν ἀκρασίαν παρήγγειλαν ἅπασι τοῖς στρατιώταις δεῖπνον ὡς λαμπρότατον παρασκευάσαντας κατὰ σκηνὴν ἐμβαλεῖν εἰς τὰ σιτία πόαν τινὰ φαρμακώδη δυναμένην διακόπτειν τὰς κοιλίας καὶ διακαθαίρειν. γενομένου δὲ τούτου οἳ μὲν αὐτῶν καταληφθέντες ὑπὸ τῶν Κελτῶν ἀπώλοντο, οἳ δὲ καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς αὐτοὺς ἔρριψαν, ἀκράτορες τῶν γαστέρων γενόμενοι.'

61. τοιαῦτα πολλὰ ἐφεξῆς καταλέξαντος τοῦ Δημοκρίτου ὁ Ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων εἶναι
d τῶν δεινῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς μέθας καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροινίας γίνεσθαι· 'οὗ τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς ὁ Χαλκοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυλίκων ἐρέτας ἔφη (fr. 5 B)·

καί τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίᾳ Διονύσου
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται
.... περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλε.

Ἄλεξις δ' ἐν Κουρίδι περί τινος πλέον πίνοντος διαλεγόμενός φησιν (II 334 K)·

ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἷον ὑμεῖς ἀρτίως
εἴδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἢ
e Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ ⟨τις⟩ Τιμοκλῆς·
μεθύει γάρ· οὐδὲν ἕτερον. ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν
τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενὴς
ἄνθρωπος.

χαλεπὸν οὖν ἐστιν, ἄνδρες φίλοι, τὸ μεθύειν· καὶ καλῶς

20 μάρνανται suppl. Herm 25 τις add. Pors

προς τους οὕτως λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Ὀπώρᾳ (ἑταίρας δ' ὄνομα τὸ δρᾶμα ἔχει) φησίν (II 358 K)·

οἶνον πολὺν
οὐ κεκραμένον ⟨σὺ⟩ πίνεις μεστὸς ὢν κοὐκ ἐξεμεῖς.

κἀν Δακτυλίῳ (p. 312)·

εἶτ' οὐχ ἁπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν
μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον; f

κἀν Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη (p. 323)·

πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἁμαρτάνειν ποεῖ.

Κρώβυλός τ' ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M)·

τὸ γὰρ ἐνδελεχῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει;
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις.

οὐ χρὴ οὖν μεθύειν. καὶ γὰρ '⟨ὅταν⟩ δημοκρατουμένη πόλις, φησὶν ὁ Πλάτων ἐν η' Πολιτείας (p. 562c) ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων προστατούντων 444
τύχῃ καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου αὐτῆς μεθυσθῇ, τοὺς ἄρχοντας δή, ἂν μὴ πάνυ πρᾷοι ὦσι καὶ πολλὴν παρέχωσι τὴν ἐλευθερίαν, κολάζει αἰτιωμένη ὡς μιαρούς τε καὶ ὀλιγαρχικούς, τοὺς δὲ κατηκόους τῶν ἀρχόντων προπηλακίζει.' ἐν δὲ τῷ τῶν Νόμων ἕκτῳ φησί (p. 773c)· 'τὴν πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κεκραμένην κρατῆρος, οὗ μαινόμενος μὲν ὁ οἶνος ἐγκεχυμένος ζεῖ, κολαζόμενος δὲ ὑπὸ νήφοντος ἑτέρου θεοῦ καλὴν κοινωνίαν λαβὼν ἀγαθὸν πῶμα καὶ μέτριον b
ἀπεργάζεται.' 62. τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν γίνεται· διὸ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδίᾳ φησίν (II 26 K)

1 βλάπτοντας A: corr. C 5 σὺ add. Mein 7 fort. κακῶν 12 ἔχειν A: cf. p. 429e 15 ὅταν om. A 18 αυτη A 25 ζῇ AC 28 ἐν Ἀρκάδι XIII 586a

οὔτε γὰρ νήφοντα δεῖ
οὐδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὔθ' ὅταν πίνειν δέῃ
νοῦν ἔχειν. ὅστις δὲ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
[μικρῷ πεποιθὼς ἀθλίῳ νομίσματι]
εἰς ἄφοδον ἐλθὼν ὅμοιον πᾶσιν αὑτὸν ὄψεται...
c ἂν σκοπῇ τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια
τὰς φλέβας ⟨θ'⟩ ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω
τεταμένας, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος.

ἐν δὲ Αἰόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινὰ πράττουσιν οἱ πλέον πίνοντές φησι (p. 17)·

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
πληγεὶς τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς
κατεῖχέ θ' αὑτόν· εἶτα παραλαβών ποτε
οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητῶν ἄγει
d τὴν τόλμαν εἰς το πρόσθε τῆς εὐβουλίας,
νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἠβούλετο.

καλῶς οὖν ἄρα καὶ Ἀριστοφάνης Ἀφροδίτης γάλα τὸν οἶνον ἔφη εἰπών (I 543 K)·

ἡδύς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα,

ὃν πολὺν σπῶντες ἔνιοι παρανόμων ἀφροδισίων ὄρεξιν λαμβάνουσιν.

63. Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς καὶ ἐξοίνους τινὰς κέκληκε λέγων οὕτως (FHG IV 417)· 'Κομηὼν καὶ Ῥοδοφῶν τῶν ἐν Ῥόδῳ πολιτευσαμένων ὄντες ἦσαν ἔξοινοι. καὶ ὁ Κομηὼν εἰς κυβευτὴν σκώπτων τὸν Ῥοδοφῶντα ἔλεγεν (Θ 102)·

e ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι κυβευταί.

Ῥοδοφῶν ⟨τε ἐκείνῳ⟩ τὴν περὶ τὰς γυναῖκας σπουδὴν

4 del. Lud. Dindorf 6 ἐὰν AC novum fragmentum incipere vidit Kock 7 θ' add. Di 23 Κομβὼν (potius Κόμβων) Mein 28 Ῥοδοφῶν τε ἐκείνῳ Schw: ῥοδοφῶντα ἔλεγεν A (cf. v. 26)

καὶ τὴν ἀκρασίαν ὠνείδιζεν οὐδεμιᾶς ἀπεχόμενος λοι-
δορίας.᾽ Θεόπομπος δ᾽ ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστο-
ριῶν περὶ ἄλλου Ῥοδίου διαλεγόμενός (FHG I 300)
φησι· ‘τοῦ δὲ Ἡγησιλόχου τὰ μὲν ἀχρείου γεγονότος
ὑπὸ οἰνοφλυγίας καὶ κύβων καὶ παντάπασιν οὐκ
ἔχοντος ἀξίωμα παρὰ τοῖς Ῥοδίοις, ἀλλὰ διαβεβλη-
μένου διὰ τὴν ἀσωτίαν τὴν τοῦ βίου καὶ παρὰ τοῖς f
ἑταίροις καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις πολίταις.᾽ εἶθ᾽ ἑξῆς
λέγων περὶ τῆς ὀλιγαρχίας ἣν κατεστήσατο μετὰ τῶν
φίλων ἐπιφέρει· ‘καὶ πολλὰς μὲν γυναῖκας εὐγενεῖς
καὶ τῶν πρώτων ἀνδρῶν ἤσχυναν, οὐκ ὀλίγους δὲ
παῖδας καὶ νεανίσκους διέφθειραν· εἰς τοῦτο δὲ προ-
έβησαν ἀσελγείας, ὥστε καὶ κυβεύειν ἠξίωσαν πρὸς
ἀλλήλους περὶ τῶν γυναικῶν τῶν ἐλευθέρων καὶ διω-
μολογοῦντο τοὺς ἐλάττω τοῖς ἀστραγάλοις βάλλοντας
ἥντινα χρὴ τῶν πολιτίδων τῷ νικῶντι εἰς συνουσίαν
ἀγαγεῖν, οὐδεμίαν ὑπεξαιρούμενοι πρόφασιν, ἀλλ᾽ 445
ὅπως [ἂν] ἕκαστος εἴη δυνατὸς πείθων ἢ βιαζόμενος,
οὕτω προστάττοντες ἄγειν. καὶ ταύτην τὴν κυβείαν
ἔπαιζον μὲν καὶ τῶν ἄλλων Ῥοδίων τινές, ἐπιφανέστατα
δὲ καὶ πλειστάκις αὐτὸς ὁ Ἡγησίλοχος ὁ προστατεῖν τῆς
πόλεως ἀξιῶν.᾽ ‘Ἀνθέας δὲ ὁ Λίνδιος, συγγενὴς δὲ
εἶναι φάσκων Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ, ὥς φησι Φιλό-
μνηστος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθείων (FHG
IV 477), πρεσβύτερος καὶ εὐδαίμων ἄνθρωπος εὐφυής τε
περὶ ποίησιν ὢν πάντα τὸν βίον ἐδιονυσίαζεν, ἐσθῆτά τε b
Διονυσιακὴν φορῶν καὶ πολλοὺς τρέφων συμβάκχους,
ἐξῆγέν τε κῶμον αἰεὶ μεθ᾽ ἡμέραν καὶ νύκτωρ. καὶ

6 ἰδίωμα A: corr. Cas 11 ἀνδρῶν Herw: ἀνθρώπων A 16 fort. χρῆζοι 18 ἂν del. Mein εἴη K: ἦν 23. 24 φιλόδημος A: corr. Di ex III 74f 24 σμινθίων A: corr. Mein

πρῶτος εὗρε τὴν διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποίησιν, ᾗ Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος ὕστερον ἐχρήσατο ἐν τοῖς καταλογάδην ἰάμβοις. οὗτος δὲ καὶ κωμῳδίας ἐποίει καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῶν ποιημάτων, ἃ ἐξῆρχε τοῖς μεθ' αὑτοῦ φαλλοφοροῦσι.'

64. τούτων ἀκούσας ὁ Οὐλπιανὸς 'ὁ δὲ πάροινος,
c ἔφη, καλέ μου Ποντιανέ, παρὰ τίνι κεῖται;' καὶ ὃς ἔφη·

ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν — κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα (fr. 13 N) —
καὶ σὺ χὠ νέος τρόπος,
ἐν οὐ πρέποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος.

ἐπεὶ δὲ πάντων ἡμᾶς εὐθύνας σοι διδόναι κέκριται, Ἀντιφάνης ἐν Λυδῷ εἴρηκε (II 70 K)·

Κολχὶς ἄνθρωπος πάροινος.

σὺ δὲ παροινῶν καὶ μεθύων οὐδέπω κόρον ἔχεις οὐδ' ἐπὶ νοῦν λαμβάνεις ὅτι ὑπὸ μέθης ἀπέθανεν Εὐμένης
d ὁ Περγαμηνὸς ὁ Φιλεταίρου τοῦ Περγάμου βασιλεύσαντος ἀδελφιδοῦς, ὡς ἱστορεῖ Κτησικλῆς ἐν τρίτῳ Χρόνων (FHG IV 375). ἀλλ' οὐ Περσεὺς ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων καθαιρεθείς· κατ' οὐδὲν γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον ἐμιμήσατο. οὔτε γὰρ περὶ γυναῖκας ἐσπουδάκει οὔτε φίλοινος ἦν, ἀλλὰ καὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἔπινε δειπνῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ (om. Hu). σὺ δέ, ὦ Οὐλπιανέ, ἀρρυθμοπότης μὲν εἶ κατὰ τὸν Φλιάσιον Τίμωνα — οὕτως γὰρ ἐκεῖνος ὠνόμασε τοὺς τὸν πολὺν
e σπῶντας οἶνον ἄκρατον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σίλλων (fr. 46 W)·

ἠὲ βαρὺν βουπλῆγα τομώτερον ἢ Λυκόοργος,

22 ἀλλὰ del. Mein, mutila potius oratio 25 ἀριθμοπώτης A ἀριθμοπότας C: corr. Mus 29 ἧκε Mein

ὅς ῥα Διωνύσου ἀρρυθμοπότας ἐπέκοπτεν,
ἐκ δὲ ῥυτὰ ῥίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρυταίνας —

οὐ ποτικὸς δέ. ὠνόμασε δὲ ποτικὸν Ἀλκαῖος Γανυμήδει οὕτως (I 758 K) .... ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καὶ τὰς ὄψεις ἡμῶν πλανᾷ σαφῶς ἔδειξεν Ἀνάχαρσις δι' f ὧν εἴρηκε, δηλώσας ὅτι ψευδεῖς δόξαι τοῖς μεθύουσι γίγνονται. συμπότης γάρ τις ἰδὼν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐν τῷ συμποσίῳ ἔφη· 'ὦ Ἀνάχαρσι, γυναῖκα γεγάμηκάς αἰσχράν.' καὶ ὃς ἔφη· 'πάνυ γε κἀμοὶ δοκεῖ· ἀλλά μοι ἔγχεον, ὦ παῖ, ποτήριον ἀκρατέστερον, ὅπως αὐτὴν καλὴν ποιήσω.'

65. μετὰ ταῦτα ὁ Οὐλπιανὸς προπιών τινι τῶν ἑταίρων ἔφη· 'ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὦ φιλότης ὃς ἐν Ἀγροίκοις φησίν (II 13 K)·

ὅλην μύσας ἔκπινε. B. μέγα τὸ φορτίον. 446
A. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστιν ἐμπείρως ἔχων,

πῖθι οὖν, ὦ ἑταῖρε. καὶ

μὴ μεστὰς ἀεὶ
ἕλκωμεν,

— ὁ αὐτός φησιν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ (II 101 K) —

ἀλλὰ καὶ λογίσκος εἰς μέσον
παταξάτω τις καί τι καὶ μελίσκιον,
στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι
ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἑνός....
παραδίδου δ' ἑξῆς ἐμοὶ

1 διονύσου A: corr. C ἀριθμοπώτας A ἀριθμοπότας C: corr. Mus 2 ρυτὰ οριπτασκεν A: corr. Mus ἀρυσαίνας Mein recte 22 λογισμὸς A: corr. Kock 23 παταξάτω intransitive ut παίειν sim 24 στροφὴ παρελθέτω τις· ἡ αὐτὴ λέγων A: corr. Pors

τὸν ἀρκεσίγυιον, ὥς ἔφασκ' Εὐριπίδης.
b Β. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; Α. ἀλλὰ τίς;
Β. Φιλόξενος δήπουθεν. Α. οὐθὲν διαφέρει,
ὦ 'τάν· ἐλέγχεις μ' ἕνεκα συλλαβῆς μιᾶς.'

καὶ ὃς 'τὸ δὲ πῖθι τίς εἴρηκεν;' 'ἀπεσκοτώθης, φίλτατε,' ἔφη ὁ Οὐλπιανός, 'σπάσας οἴνου τοσοῦτον. παρὰ Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεῦσι (I 57 K)·

τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη καὶ τοὔνομά μ' εὐθὺς ἐρώτα.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι (II 77 K)·

c σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. Β. τοῦτο μέν σοι πείσομαι·
καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἑορτῆς. οὗ μὲν ἦμεν ἄρτι γὰρ
ἐξ ὀξυβαφίων κεραμεῶν ἐπίνομεν·
τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῖεν ὃς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὕνεκα.

d καὶ Δίφιλος ἐν Βαλανείῳ (II 546 K)·

ἔγχεον μεστήν· τὸ θνητον περικάλυπτε τῷ θεῷ.
πῖθι· ταῦτα γὰρ ⟨παρ'⟩ ἡμῶν Διὸς ἑταιρείου, πάτερ.

Ἀμειψίας Σφενδόνῃ (I 675 K)·

λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.

Μένανδρος Αὐλητρίσι (IV 90 M)·

ἐλλέβορον ἤδη πώποτ' ἔπιες, Σωσία;
ΣΩ. ἅπαξ. Α. πάλιν νυν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

1 οἶνον ἀρκεσίγυιον AC: corr. Cas 4 ἐλέγχῃς A 16 πολλ' ἀγαθὰ A: corr. XI 494 d 20 ἔκχεον A: corr. Grot 21 παρ' add. Iacobs ἡμῖν Mein 22 φενδωνι A: corr. Cas 25 ἐλλέβορον Heringa: βαλ' ἐς κόρον A 25. 26 σωσιλαπᾶσιν καλινυν A: Σωσία Heringa, reliqua corr. Cob 26 μένει A: corr. Heringa

66. *πίομαι δὲ ἄνευ τοῦ ῡ λεκτέον, ἐκτείνοντας δὲ τὸ ῑ. οὕτω γὰρ ἔχει καὶ τὸ Ὁμηρικόν* (N 493)·

πιόμεν' ἐκ βοτάνης.

καὶ Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν (v. 1289)·

οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ ⟨μεθ' ἡμῶν πίεται⟩ ποτηρίου. e

καὶ ἐν ἄλλοις (fr. 597 K)·

πικρότατον οἶνον τήμερον πίει τάχα.

[ὡς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι] ἐνίοτε δὲ καὶ συστέλλουσι τὸ ῐ, ὡς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν (I 603 K)·

οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.

καὶ ἐν Σύρφακι (p. 642)· *'καὶ πίεσθ' ὕδωρ πολύ.' πίε δὲ δισυλλάβως Μένανδρος ἐν Ἐγχειριδίῳ* (IV 113 M)·

⟨πίε.⟩ B. πιεῖν ἀναγκάσω
τὴν ἱερόσυλον πρῶτα.

καὶ 'τῆ πίε' (ι 347)· *[καὶ πῖνε] καὶ σὺ οὖν, ὦ ἑταῖρε,* f *κατὰ τὸν Ἄλεξιν, ὃς ἐν Διδύμοις φησί* (II 315 K)·

τούτῳ πρόπιθ', ἵνα καὐτὸς ἄλλῳ

καὶ γένηται ἡ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος. φησὶ γὰρ ὁ μελοποιός (fr. 90 B)·

μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον 447
λάλαζε, τῇ πολυκρότῃ
σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωμά φαμεν. 67. *σὺ δὲ πιὼν μὴ φοβηθῇς ὡς εἰς τοὐπίσω μέλλων καταπεσεῖσθαι· τοῦτο γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην πίνοντες 'οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνᾶν'* (fr. 86). *ἀλλ',*

4. 5 *ἱππεῦσι κοὔποτ'* A 5 inclusa om. A 7 *πίεῖ* A 8 glossam del. Di 11. 12 *πίε δ' ἀεὶ συνεσταλμένως* Dobr. Mein 13 *πίε* add. Clericus 15 *καὶ πῖνε* del. Mein 24 *ἀνίσωνα* A: corr. Di, cf. Hes. s. v. *ἀνισῶσαι* 25 *ὡς εἰς* Dobr: *σώσεις δὲ* A *μέλλων* Dobr: *μελαων καταπεσεισθε* A: corr. Mus

ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R), εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσιν οἱ τὸν κρίθινον πεπωκότες, ὃν πῖνον καλοῦσι, λέγων οὕτως· 'πλὴν ἴδιόν
b τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον πῖνον. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ μεθυστικῶν οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πίπτουσι· καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ πρηνεῖς καὶ ὕπτιοι. μόνοι δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς τοὐπίσω καὶ ὕπτιοι κλίνονται.' τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτόν τινες καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ (fr. 549 N)·

βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν.

καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 32 B)·

ὥσπερ ⟨παρ'⟩ αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρῆιξ ἀνὴρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

c μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ (fr. 120 N)·

κἀκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχναίνων χρόνῳ
κἀσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Ἑλλάνικος δ' ἐν Κτίσεσι καὶ ἐκ ῥιζῶν, φησι κατασκευάζεται τὸ βρῦτον γράφων ὧδε (FHG I 59)· 'πίνουσι δὲ βρῦτον ἔκ τινων ῥιζῶν, καθάπερ οἱ Θρᾷκες ἐκ τῶν κριθῶν.' Ἑκαταῖος δ' ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως εἰπὼν περὶ Αἰγυπτίων ὡς ἀρτοφάγοι εἰσὶν ἐπιφέρει
d (FHG I 20)· 'τὰς κριθὰς ἐς τὸ πῶμα καταλέουσιν.' ἐν δὲ τῇ τῆς Εὐρώπης περιόδῳ Παίονάς φησι (om. FHG)

4 περὶ τὸν ἀπὸ κριθῶν Wilam, fort. περὶ τὸν κρίθινον 5 τε καὶ om. C, sed etiam alia turbata, velut ὑπὸ μὲν γὰρ οἴνου τε καὶ τῶν λοιπῶν μεθυστικῶν 8 fort. [εἰς τοὐπίσω] ἀεὶ 11 corruptus 13 παρ' add. Di θρὰιξ A: corr. Toup 14 βρυάζει Bgk 17 vix integer 18 καὶ σεμπνοκοπτει A: corr. Lobeck et Di 21 τινων ex lemmate: τῶν A; Hellanicum scripsisse ἐκ τῶν βριζῶν vidit Wilam, corruptum legit Athenaeus 24 τὰς δὲ C

πίνειν βρῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβίην ἀπὸ κέγχρου καὶ κόνυζαν. ‘ἀλείφονται δέ, φησίν, ἐλαίῳ ἀπὸ γάλακτος.’ καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ.

68. ‘τῷ δ’ ἡμετέρῳ χορῷ οἶνος φίλος θυρσοφόρος μέτα πρεσβεύων Διόνυσος,’ φησὶν Ἴων ὁ Χῖος ἐν τοῖς ἐλεγείοις (fr. 1 B)·

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·
αἵ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλίαι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυόεσσ’ οἰνὰς ὑποχθόνιον
πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει e
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ’ ἐξέθορον πυκινοὶ
παῖδες, φωνήεντες ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ’ ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν. παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι
ξυνόν, τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές.
τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροί τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν. f
τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,
χαῖρε. δίδου δ’ αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

Ἄμφις δ’ ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοποτῶν φησι βίον (II 246 K)·

κατὰ πόλλ’ ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον 448
τὸν τῶν φιλοποτῶν ἤπερ ὑμῶν τῶν μόνον
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.

1 fort. κυρηβίην 2 κονύζης Mus 4 χορῷ Di: χρόνωι A θυρσοφόροις Cas, sed dativus ab praepositione μέτα (sic enim A) suspensus potest χορῷ esse 7 λόγων C varie temptatum 9 ὑποχθονίων AC: corr. Mus 10 ἐπτήξατο A ἐπήξατο C: corr. Cas post v. 16 omissa quaedam putat Mein 26 ἐπὶ τῷ Mein

ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R), εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσιν οἱ τὸν κρίθινον πεπωκότες, ὃν πῖνον καλοῦσι, λέγων οὕτως· ‘πλὴν ἴδιόν
b τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον πῖνον. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ μεθυστικῶν οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πίπτουσι· καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ πρηνεῖς καὶ ὕπτιοι. μόνοι δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς τοὐπίσω καὶ ὕπτιοι κλίνονται.’ τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτόν τινες καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ (fr. 549 N)·

βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν.

καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 32 B)·

ὥσπερ ⟨παρ’⟩ αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρῆιξ ἀνὴρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδα δ’ ἦν πονευμένη.

c μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ (fr. 120 N)·

κἀκ τῶνδ’ ἔπινε βρῦτον ἰσχναίνων χρόνῳ
κἀσεμνοκόμπει τοῦτ’ ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Ἑλλάνικος δ’ ἐν Κτίσεσι καὶ ἐκ ῥιζῶν, φησι κατασκευάζεται τὸ βρῦτον γράφων ὧδε (FHG I 59)· ‘πίνουσι δὲ βρῦτον ἔκ τινων ῥιζῶν, καθάπερ οἱ Θρᾷκες ἐκ τῶν κριθῶν.’ Ἑκαταῖος δ’ ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως εἰπὼν περὶ Αἰγυπτίων ὡς ἀρτοφάγοι εἰσὶν ἐπιφέρει
d (FHG I 20)· ‘τὰς κριθὰς ἐς τὸ πῶμα καταλέουσιν.’ ἐν δὲ τῇ τῆς Εὐρώπης περιόδῳ Παίονάς φησι (om. FHG)

4 περὶ τὸν ἀπὸ κριθῶν Wilam, fort. περὶ τὸν κρίθινον 5 τε καὶ om. C, sed etiam alia turbata, velut ὑπὸ μὲν γὰρ οἴνου τε καὶ τῶν λοιπῶν μεθυστικῶν 8 fort. [εἰς τοὐπίσω] ἀεὶ 11 corruptus 13 παρ’ add. Di θρὰιξ A: corr. Toup 14 βρυάζει Bgk 17 vix integer 18 καὶ σεμπνοκοπτει A: corr. Lobeck et Di 21 τινων ex lemmate: τῶν A; Hellanicum scripsisse ἐκ τῶν βριζῶν vidit Wilam, corruptum legit Athenaeus 24 τὰς δὲ C

τὸ $\overline{\sigma}$ ἐποίησεν ᾠδήν (cf. fr. 79 B), οἱονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται γρῖφοι, οἷον ἐροῦμεν ἔμμετρον ὁτιδήποτε οὗ ἡγεῖται $\overline{\beta\alpha}$, οἷον βασιλεύς, ἢ ὧν ἔχει τελευτὴν τὸ $\overline{\nu\alpha\xi}$, ὡς Καλλιάναξ, ἢ ὧν τὸν λέοντα καθηγεῖσθαι, οἷον Λεωνίδης, ἢ ἔμπαλιν τελικὸν εἶναι, οἷον Θρασυλέων. ἐν ὀνόματι δέ, οἷον ἐροῦμεν ὀνόματα ἁπλᾶ ἢ σύνθετα δισύλλαβα, οὗ μορφή τις ἐμφαίνεται τραγικὴ ἢ πάλιν ταπεινή, ἢ ἄθεα ὀνόματα, οἷον Κλεώνυμος, ἢ θεοφόρα, e οἷον Διονύσιος, καὶ τοῦτο ἤτοι ἐξ ἑνὸς θεοῦ ἢ πλεόνων, οἷον Ἑρμαφρόδιτος· ἢ ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι, Διοκλῆς, ἢ Ἑρμοῦ, Ἑρμόδωρος· ἢ λήγειν εἰ τύχοι εἰς $\overline{\nu\iota\kappa o\varsigma}$. οἱ δὲ μὴ εἰπόντες ὡς προσετάττετο ἔπινον τὸ ποτήριον.' καὶ ὁ μὲν Κλέαρχος οὕτως ὡρίσατο· τί δέ ἐστι τοῦτο τὸ ποτήριον, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζήτει.

70. περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνοιθιδεῖ ἢ Γάστρωνί φησιν (II 60 K)·

ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν f
γρίφους παρὰ πότον ᾠόμην ληρεῖν σαφῶς,
λέγοντας οὐδέν· ὁπότε προστάξειέ τις
εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
ἐγέλων νομίζων λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον
οὐδέποτέ γ', οἶμαι, πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
ἐνέδρας δ' ἕνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι 449
ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
ἔρανόν τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν

5 καλλίαν ἀναξηων A: corr. C 7 οἷον add. C fort. citra necessitatem 12 de septem generibus tria memorata sunt 13 ὡς Wilam: οἷς A 16 κνοιθιδι A 19 πωτον A ὤιμην A: corr. Mus 20 προστάξεταί τις A: corr. Cob (προστάξαι τέ τις Kock) 21 εἰπὼν A: corr. Mus 25. 26 ἔρανόν τιν' ἄνθρωποι δέκα AC: corr. Scaliger

ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
φρόνησις οὖσα διὰ το λεπτῶς καὶ πυκνῶς
πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
ὁρμᾶν προχείρως, ἣ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πράγματος συμβήσεται
διαλελογίσθαι δρᾷ τι καὶ νεανικὸν
b καὶ θερμόν.'

69. μέλλοντος δέ τι τούτοις προστιθέναι τοῦ Οὐλ-
πιανοῦ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· 'ὥρα ἡμῖν, ἄνδρες φίλοι,
ζητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα τι κἂν βραχὺ διαστῶ-
μεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου τοῦ
Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγῳδίαν.
ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μὲν τίς ὁ ὅρος τοῦ
γρίφου, τίνα δὲ Κλεοβουλίνη ἡ Λινδία προὔβαλλεν
ἐν τοῖς αἰνίγμασιν — ἱκανῶς γὰρ εἴρηκε περὶ αὐτῶν
c ὁ ἑταῖρος ἡμῶν Διότιμος ὁ Ὀλυμπηνός, ἀλλὰ πῶς
οἱ κωμῳδιοποιοὶ αὐτῶν μέμνηνται, καὶ τίνα κόλασιν
ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες.' καὶ ὁ Λαρήνσιος ἔφη·
'ὁ μὲν Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως ὁρίζεται (FHG II 321)·
'γρῖφος πρόβλημά ἐστι παιστικόν, προστακτικὸν τοῦ
διὰ ζητήσεως εὑρεῖν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθὲν τιμῆς
ἢ ἐπιζημίου χάριν εἰρημένον.' ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων
ὁ αὐτὸς Κλέαρχός φησιν ἑπτὰ εἴδη εἶναι γρίφων.
'ἐν γράμματι μέν, οἷον ἐροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα, ὡς
ὄνομά τι ἰχθύος ἢ φυτοῦ, ὁμοίως δὲ κἂν ἔχειν τι
κελεύῃ τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν, καθάπερ οἱ ἄσιγμοι
d καλούμενοι τῶν γρίφων· ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς

1 συντετάσθαι Wyttenbach 6 διαλελόγισται A: corr. Mus 10 διαστήσωμεν A: corr. Mein 15 anantapodoton magis epitomatoris culpae quam Athenaei arti tribuendum 20 ἐστι παιστικόν Mus: ἐπιπαιστικόν A ἐστὶ ἐπιπαιστικόν C

τὸ $\overline{\sigma}$ ἐποίησεν ᾠδήν (cf. fr. 79 B), οἱονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται γρῖφοι, οἷον ἐροῦμεν ἔμμετρον ὁτιδήποτε οὗ ἡγεῖται $\overline{\beta\alpha}$, οἷον βασιλεύς, ἢ ὧν ἔχει τελευτὴν τὸ $\overline{\nu\alpha\xi}$, ὡς Καλλιάναξ, ἢ ὧν τὸν λέοντα καθηγεῖσθαι, οἷον Λεωνίδης, ἢ ἔμπαλιν τελικὸν εἶναι, οἷον Θρασυλέων. ἐν ὀνόματι δέ, οἷον ἐροῦμεν ὀνόματα ἁπλᾶ ἢ σύνθετα δισύλλαβα, οὗ μορφή τις ἐμφαίνεται τραγικὴ ἢ πάλιν ταπεινή, ἢ ἄθεα ὀνόματα, οἷον Κλεώνυμος, ἢ θεοφόρα, e
οἷον Διονύσιος, καὶ τοῦτο ἤτοι ἐξ ἑνὸς θεοῦ ἢ πλεόνων, οἷον Ἑρμαφρόδιτος· ἢ ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι, Διοκλῆς, ἢ Ἑρμοῦ, Ἑρμόδωρος· ἢ λήγειν εἰ τύχοι εἰς $\overline{\nu\iota\kappa\sigma\varsigma}$. οἱ δὲ μὴ εἰπόντες ὡς προσετάττετο ἔπινον τὸ ποτήριον.' καὶ ὁ μὲν Κλέαρχος οὕτως ὡρίσατο· τί δέ ἐστι τοῦτο τὸ ποτήριον, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζήτει.

70. περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνοιθιδεῖ ἢ Γάστρωνί φησιν (II 60 K)·

ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν f
γρίφους παρὰ πότον ᾠόμην ληρεῖν σαφῶς,
λέγοντας οὐδέν· ὁπότε προστάξειέ τις
εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
ἐγέλων νομίζων λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον
οὐδέποτέ γ', οἶμαι, πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
ἐνέδρας δ' ἕνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι 449
ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
ἔρανόν τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν

5 καλλίαν ἀναξηων A: corr. C 7 οἷον add. C fort. citra necessitatem 12 de septem generibus tria memorata sunt 13 ὡς Wilam: οἷς A 16 κνοιθιδι A 19 πωτον A ὤιμην A: corr. Mus 20 προστάξεταί τις A: corr. Cob (προστάξαι τέ τις Kock) 21 εἰπὼν A: corr. Mus 25. 26 ἔρανόν τιν' ἄνθρωποι δέκα AC: corr. Scaliger

A. οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος λάλος,
ἓν ὄνομα πολλοῖς, τρωτὸς ἄτρωτος, δασὺς
λεῖος. τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ...—
450 ἀττελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέφαλος,
αἰχμητής, παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων.
ἰχνεύμων Αἰγύπτιος·
τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος ᾠὰ λαμβάνων
πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον καταγνύει,
ἔπειτ' ἀφανίζει. διότι δ' ⟨ἔστ'⟩ ἀμφίστομος,
κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνων..—
οἶδ' ἐγὼ ὃς νέος ὢν ἐστιν βαρύς, ἂν δὲ γέρων ᾖ,
ἄπτερος ὢν κούφως πέταται καὶ γῆν ἀφανίζει.
b πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γὰρ
νέος μὲν ὢν ἕστηκεν ἐν τῷ σπέρματι,
ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κοῦφος ὤν,
δήπουθεν ὑπὸ τῶν παιδίων φυσώμενος. —
ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός,
εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετρημένον ὀξὺ διαπρό,
ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἕν' ἕκαστον,
ὧν οἳ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου, οἳ δὲ πλανῶνται.
αὐτὸ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτὸν, καλέω δὲ φυλάττειν.
c ταῦτα δ' ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει ὑμεῖς διακρίνατε,
ἵνα μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν.
72. Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματί φησιν (II 92 K)·
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνὴρ πολλοῖς περιβάλλειν
οἰηθεὶς μεγάλῃ δαπάνῃ μίαν εἵλκυσε πέρκην·

3 βουλεπινευμάτων A: corr. Cas 4 πικρόστομος Wilam ἀμφίστομος Kock 8 κατάγνυσιν AC: corr. Pors 9 ἔστ' add. Grot 10 δάκνει Mus 11 ὃς Cas: ὡς A 18 διαπρό Lobeck: διάτρωτον AC 19 τίκτον C: τίκτειν A 20 βίον A: corr. C 21 corruptus 25 ἐπιβάλλων A: corr. Herw (ἐπιβάλλειν Dalec)

καὶ ταύτην ψευσθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτὴν
ἦγεν. βουλομένη δ' ἕπεται πέρκη μελανούρῳ.
Β. κεστρεύς, ἀνήρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις·
οὐδὲν λέγεις γάρ. Α. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκὼς d
οἷσι δέδωκ' οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἐδεῖτο.
Β. διδούς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;
οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. Α. οὐκοῦν ταῦτα καὶ
ὁ γρῖφος ἔλεγεν. ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν
οὐδ' ὅσα δέδωκας οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.
τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. Β. τοιγαροῦν κἀγώ τινα
εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρῖφον. Α. λέγε.
Β. πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθῦ δύ' ἔχουσαι
πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὅν τ' ᾤοντο λέγειν τι, e
οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς ὃν μὲν
ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας
αὐτὰς ἀμφοτέρας ἡ Δημήτηρ ἐπιτρίψαι.

73. ἐν δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιήτριαν προβάλλουσαν ποιεῖ γρίφους τόνδε τὸν τρόπον, ἐπιλυομένου τινὸς οὕτως. ἣ μὲν γάρ φησιν (II 95 K)·

ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σῴζουσ' ὑπὸ κόλποις
αὐτῆς, ὄντα δ' ἄφωνα βοὴν ἵστησι γεγωνὸν f
καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης
οἷς ἐθέλει θνητῶν, τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν
ἔξεστιν· κωφὴν δ' ἀκοῆς αἴσθησιν ἔχουσιν.

ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν·

1 non intellego 14 προς σον τ' A: corr. Cas 15 fort. ἐμάνθανε τῶνδε 18 ἐπιτρέψει A: corr. Dobr 20. 21 ἀπολυομένου A: corr. Mein 23 ὄντα Pors: ητα A ταῦτα C vix recte 25 παρεοῦσιν A: corr. Dobr

ἡ μὲν φύσις γαρ ἣν λέγεις ἐστὶν πόλις,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας.
οὗτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια
τἀκ τῆς Ἀσίας καὶ τἀπὸ Θρᾴκης λήμματα
451 ἕλκουσι δεῦρο. νεμομένων δὲ πλησίον
αὐτῶν κάθηται λοιδορουμένων τ' ἀεὶ
ὁ δῆμος οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὁρῶν.
Σ. . . . . . πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ,
ῥήτωρ ἄφωνος; Β. ἢν ἁλῷ τρὶς παρανόμων.
καὶ μὴν ἀκριβῶς ᾤόμην ἐγνωκέναι
τὸ ῥηθέν. ἀλλὰ δὴ λέγε.

ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφὼ διαλυομένην τὸν γρῖφον οὕτως·

θήλεια μέν νύν ἐστι φύσις ἐπιστολή,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα·
b ἄφωνα δ' ὄντα ⟨ταῦτα⟩ τοῖς πόρρω λαλεῖ
οἷς βούλεθ'· ἕτερος δ' ἂν τύχῃ τις πλησίον
ἑστὼς ἀναγιγνώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.

74. *Δίφιλος* δ' ἐν Θησεῖ (II 557 K) τρεῖς ποτε κόρας Σαμίας φησὶν Ἀδωνίοισιν γριφεύειν παρὰ πότον· προβαλεῖν δ' αὐταῖσι τὸν γρῖφον, τί πάντων ἰσχυρότατον; καὶ τὰν μὲν εἰπεῖν 'ὁ σίδηρος,' καὶ φέρειν τούτου λόγου τὰν ἀπόδειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὀρύσσουσίν τε καὶ τέμνουσι καὶ χρῶντ' εἰς ἅπαντα. εὐδοκιμούσᾳ δ' ἐπάγειν τὰν δευτέραν φάσκειν τε τὸν
c χαλκέα πολὺ κρείττω φέρειν ἰσχύν· ἐπεὶ τοῦτον κατ-

8 velut ληρεῖς ἔχων. 9 Β. ἢν ἁλῷ Cobet: ην ἄλλω A 10 ὤιμην A: corr. Di 14 νύν Erfurdt: οὖν AC 16 ταῦτα add. Grot 20 φασὶν A 21 sqq. formas doricas integras reliqui 23 λόγον A: corr. C, fort. τούτου τοῦ λ. 24. 25 εὐδοκιμοῦσαι A: εὐδοκιμούσῃ Madvig 26 ἐπεὶ Mus: ἐπὶ A

εργαζόμενον καὶ τὸν σίδαρον τὸν σφοδρὸν κάμπτειν, μαλάσσειν, ὅ τι ἂν χρήζῃ ποεῖν. τὰν δὲ τρίταν ἀποφῆναι πέος ἰσχυρότατον πάντων, διδάσκειν δ' ὅτι καὶ τὸν χαλκέα στένοντα πυγίζουσι τούτῳ. Ἀχαιὸς δ' ὁ Ἐρετριεὺς γλαφυρὸς ὢν ποιητὴς περὶ τὴν σύνθεσιν ἔσθ' ὅτε καὶ μελαίνει τὴν φράσιν καὶ πολλὰ αἰνιγματωδῶς ἐκφέρει, ὥσπερ ἐν Ἴριδι σατυρικῇ. λέγει γὰρ (p. 582 N)·

λιθάργυρος δ'
ὄλπη παρῃωρεῖτο χρίματος πλέα d
τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ.

τὸν γὰρ λευκὸν ἱμάντα βουληθεὶς εἰπεῖν, ἐξ οὗ ἡ ἀργυρᾶ λήκυθος ἐξήρτητο, Σπαρτιάτην γραπτὸν ἔφη κύρβιν ἀντὶ τοῦ Σπαρτιᾶτιν σκυτάλην. ὅτι δὲ λευκῷ ἱμάντι περιειλοῦντες τὴν σκυτάλην οἱ Λάκωνες ἔγραφον ἃ ἠβούλοντο εἴρηκεν ἱκανῶς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ Ἀρχιλόχου (fr. 22 Mich). καὶ Στησίχορος δ' ἐν Ἑλένῃ (fr. 30 B) 'λιθάργυρον ποδονιπτῆρα' ἔφη. Ἴων δὲ ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ δρυὸς ἱδρῶτα εἴρηκε τὸν ἰξὸν ἐν τούτοις (p. 574 N)·

δρυός μ' ἱδρὼς
καὶ θαμνομήκης ῥάβδος ἥ τ' Αἰγυπτία
βόσκει λινουλκὸς χλαῖνα, θήραγρος πέδη. e

75. Θεοδέκτην δὲ τὸν Φασηλίτην φησὶν Ἕρμιππος ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν (FHG III, 51) ἱκανώτατον γεγονέναι ἀνευρεῖν τὸν προβληθέντα γρῖ-

1. 2 restitue talia τὸν σίδαρον τὸν σφοδρὸν | κάμπτειν, μαλάσσειν, ⟨πᾶν⟩ ὅτι ἂν χρήζῃ ποεῖν 10 χρήσματος A: χρίσματος C (χρίματος Mein) 10. 11 πλέα τὸν Toup: πλεκτὸν AC 11 ἐν διπλῷ ξύλῳ | κύρβιν Bergk 18 λιθαργύρεον AC: corr. Nauck Stesichori locus a re alienus 21 μ' Cas: μὲν AC 22 αἰγυπτίη A om. C

φον καὶ αὐτὸν προβαλεῖν ἑτέροις ἐπιδεξίως, οἷον τὸν περὶ τῆς σκιᾶς. ἔφη γὰρ εἶναί τινα φύσιν, ἣ περὶ τὴν γένεσιν καὶ φθίσιν ἐστὶ μεγίστη, περὶ δὲ τὴν ἀκμὴν ἐλαχίστη. λέγει δ' οὕτως (p. 627 N)·

τίς φύσις οὔθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὔθ' ὅσα πόντος
οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν,
f ἀλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη,
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ
μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων.

κἀν τῷ Οἰδίποδι δὲ τῇ τραγῳδίᾳ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν εἴρηκεν αἰνιττόμενος (p. 623 N)·

εἰσὶ κασίγνηται διτταί, ὧν ἡ μία τίκτει
452 τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται.

τοιοῦτόν τι καὶ Καλλισθένης ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς φησιν (p. 15 M), ὡς Ἀρκάδων πολιορκούντων Κρῶμνον (πολίχνιον δ' ἐστὶν ἱδρυμένον πλησίον Μεγάλης πόλεως) Ἱππόδαμος ὁ Λάκων εἷς ὢν τῶν πολιορκουμένων διεκελεύετο τῷ παρὰ Λακεδαιμονίων πρὸς αὐτοὺς ἥκοντι κήρυκι, δηλῶν ἐν αἰνιγμῷ τὴν περὶ αὐτοὺς κατάστασιν, ἀπαγγέλλειν τῇ μητρὶ λύεσθαι τὸ γύναιον δέχ' ἡμερῶν τὸ ἐν Ἀπολλωνίῳ δεδεμένον, ὡς οὐκ ἔτι
b λύσιμον ἐσόμενον ἐὰν αὗται παρέλθωσι. καὶ διὰ ταύτης τῆς γνώμης ἐμήνυεν σαφῶς τὸ μήνυμα. αὕτη γάρ ἐστιν ἐν τῷ Ἀπολλωνίῳ παρὰ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος θρόνον διὰ γραφῆς ἀπομεμιμημένος Λιμὸς ἔχων γυναικὸς μορφήν. φανερὸν οὖν ἐγένετο πᾶσιν ὅτι δέκα ἡμέρας ἔτι καρτερῆσαι δύνανται οἱ πολιορκού-

5 τῆς φύσεως A: corr. Pors 10 μεῖζον A 13 τῶν Nauck 21 ἀπαγγελεῖν A: corr. Schneider 23 αὐταὶ A: corr. Mein 24 μήνυμ' αυτη A 26 λαιμὸς AC: corr. ex Polyaen. 2, 15

μενοι διὰ τὸν λιμόν. συνέντες οὖν οἱ Λάκωνες τὸ
λεχθὲν ἐβοήθησαν κατὰ κράτος τοῖς ἐν τῇ Κρώμνῃ.
76. πολλοὶ δὲ ⟨τῶν⟩ γρίφων καὶ τοιοῦτοί τινές εἰσιν οἷον·

ἄνδρ᾽ εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ᾽ ἀνέρι κολλήσαντα
οὕτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

τοῦτο δὲ σημαίνει σικύας προσβολήν. καὶ τὸ Πανάρ- c
κους δ᾽ ἐστὶ τοιοῦτον, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ
γρίφων (l. s. p. 322), ὅτι βάλοι 'ξύλῳ τε καὶ οὐ ξύλῳ καθη-
μένην ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα ἀνήρ τε κοὐκ ἀνὴρ λίθῳ
τε καὶ οὐ λίθῳ.' τούτων γάρ ἐστι τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ
νυκτερίς, τὸ δὲ εὐνοῦχος, τὸ δὲ κίσηρις. καὶ Πλάτων
δ᾽ ἐν πέμπτῳ Νόμων (reip. p. 479 b) μνημονεύει· τοὺς
τῶν τεχνυδρίων φιλοσόφους τοῖς ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν d
ἔφη ἐπαμφοτερίζουσιν ἐοικέναι καὶ τῷ τῶν παίδων
αἰνίγματι τῷ περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς βολῆς πέρι τῆς
νυκτερίδος, ᾧ καὶ ἐφ᾽ οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται
βαλεῖν. 77. καὶ τα Πυθαγόρου δὲ αἰνίγματα τοιαῦτά
ἐστιν, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Βυζάντιος ἐν τετάρτῳ
περὶ ποιημάτων· 'καρδίαν μὴ ἐσθίειν' ἀντὶ τοῦ ἀλυ-
πίαν ἀσκεῖν. 'πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν' ἀντὶ τοῦ
τεθυμωμένον ἄνδρα μὴ ἐριδαίνειν· πῦρ γὰρ ὁ θυμός,
ἡ δὲ ἔρις μάχαιρα. 'ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν' ἀντὶ τοῦ
πᾶσαν πλεονεξίαν φεύγειν καὶ στυγεῖν, ζητεῖν δὲ τὸ
ἴσον. 'λεωφόρους [ὁδοὺς] μὴ στείχειν' ἀντὶ τοῦ γνώμῃ e
⟨τῶν⟩ πολλῶν μὴ ἀκολουθεῖν· εἰκῇ γὰρ ἕκαστος ὅ τι
ἂν δόξῃ ἀποκρίνεται· τὴν δ᾽ εὐθεῖαν ἄγειν ἡγεμόνι
χρώμενον τῷ νῷ. 'μὴ καθῆσθαι ἐπὶ χοίνικα' ἀντὶ τοῦ

2 κατὰ ταχος C 3 τῶν add. K 12 immo Πολιτείας 16 ἀφ᾽ οὗ A: corr. Plat 20 σκαλαύειν A corr. C et Diog. 8, 17 24 ὁδοὺς om. Diog 25 τῶν add. Schw 25. 26 fort. ἕκαστον — ἀποκρίνεσθαι 27 χοίνικος C

μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφ' ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἀεὶ προσδέχεσθαι. ⟨'ἀποδημοῦντα ἐπὶ τοῖς ὅροις μὴ ἐπιστρέφεσθαι'⟩ ὅρια γὰρ καὶ πέρας ζωῆς ὁ θάνατος· τοῦτον οὖν οὐκ ἐᾷ μετὰ λύπης καὶ φροντίδος προσίεσθαι. 78. τῷ δὲ Θεοδέκτῃ παραπλησίως ἔπαιζε
f γρίφους καὶ Δρομέας ὁ Κῷος, ὥς φησι Κλέαρχος, καὶ Ἀριστώνυμος ὁ ψιλοκιθαριστής, ἔτι δὲ Κλέων ὁ μίμαυλος ἐπικαλούμενος, ὅσπερ καὶ τῶν Ἰταλικῶν μίμων ἄριστος γέγονεν αὐτοπρόσωπος ὑποκριτής· καὶ γὰρ Νυμφοδώρου περιῆν ἐν τῷ μνημονευομένῳ μίμῳ. τούτου δὲ καὶ Ἰσχόμαχος ὁ κῆρυξ ἐγένετο ζηλωτής, ὃς ἐν τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς μιμήσεις· ὡς δ' εὐδοκίμει, μεταβὰς ἐν τοῖς θαύμασιν ὑπεκρίνετο μίμους.
453 τοιοῦτοι δ' ἦσαν οὓς ἐποίουν γρίφους, οἷον ἀγροίκου τινὸς ὑπερπλησθέντος καὶ κακῶς ἔχοντος, ὡς ἠρώτα αὐτὸν ὁ ἰατρὸς μὴ εἰς ἔμετον ἐδείπνησεν, 'οὐκ ἔγωγε,' εἰπεῖν, 'ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν.' καὶ πτωχῆς τινος τὴν γαστέρα πονούσης, ἐπεὶ ὁ ἰατρὸς ἐπυνθάνετο μὴ ἐν γαστρὶ ἔχει, 'πῶς γάρ,' εἶπε, 'τριταία μὴ βεβρωκυῖα;' τῶν Ἀριστωνυμ . . . . . . ων δ' ἦν εὐπαρύφων λόγων. καὶ [ὁ] Σωσιφάνης ὁ ποιητὴς εἰς Κηφισοκλέα τὸν ὑποκριτὴν εἶπεν λοιδορῶν αὐτὸν ὡς εὐρύστομον· 'ἐνέβαλον γὰρ ἄν σου, φησίν, εἰς τὰ ἰσχία λίθον, εἰ μὴ καταρ-
b ραίνειν ἔμελλον τοὺς περιεστηκότας.' ἀρχαιότατος δ' ἐστὶ λογικὸς γρῖφος καὶ τῆς τοῦ γριφεύειν φύσεως οἰκειότατος· 'τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;' καί 'τί ταὐτὸν οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;' καὶ πρὸς τού-

2 lacunam not. Schw ante *προσδέχεσθαι* et paullo aliter explevit, cf. Diog. l. s. 5 *θεοδέκτει* A 19 *γάρ* K: *γε* AC 20 lacunam distinxit Di 21 ὁ om. C del. Mus 23. 24 *καταραίειν* C 24 fort. ἔμελλεν

τοις 'τί ταὐτὸν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ;' τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμωνυμία· καὶ γὰρ ἄρκτος καὶ ὄφις καὶ αἰετὸς καὶ κύων ἐστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσσῃ. τὸ δὲ χρόνον σημαίνει· ἅμα γὰρ παρὰ πᾶσιν ὁ αὐτὸς καὶ οὐδαμοῦ διὰ τὸ μὴ ἐν ἑνὶ τόπῳ τὴν φύσιν ἔχειν. τὸ δὲ προάγον ἐστὶ ψυχὰς ἔχειν· τοῦτο c γὰρ οὐθεὶς ἡμῶν ἐπιστάμενος διδάσκει τὸν πλησίον.

79. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Καλλίας (ἐξητοῦμεν γὰρ ἔτι πρότερον (VII 276a) περὶ αὐτοῦ) μικρὸν ἔμπροσθεν γενόμενος τοῖς χρόνοις Στράττιδος ἐποίησε τὴν καλουμένην γραμματικὴν θεωρίαν οὕτω διατάξας. πρόλογος μὲν αὐτῆς ἐστιν ἐκ τῶν στοιχείων, ὃν χρὴ λέγειν [ἐκ τῶν στοιχείων] διαιροῦντας κατὰ τὰς παραγραφὰς καὶ τὴν τελευτὴν καταστροφικῶς ποιουμένους εἰς τἄλφα·

⟨. . ἄλφα⟩, βῆτα, γάμμα, δέλτα, θεοῦ γὰρ εἶ, d
ζῆτ', ἦτα, θῆτ', ἰῶτα, κάππα, λάβδα, μῦ,
νῦ, ξεῖ, τὸ οὖ, πεῖ, ῥῶ, τὸ σίγμα, ταῦ, ⟨τὸ⟩ ὖ,
παρὸν φεῖ χεῖ τε τῷ ψεῖ εἰς τὸ ὦ.

ὁ χορὸς δὲ γυναικῶν ἐκ τῶν σύνδυο πεποιημένος αὐτῷ ἐστιν ἔμμετρος ἅμα καὶ μεμελοπεποιημένος τόνδε τὸν τρόπον· βῆτα ἄλφα βᾶ, βῆτα εἶ βε̃, βῆτα ἦτα βῆ, βῆτα ἰῶτα βῖ, βῆτα οὖ βο̃, βῆτα ὖ βῦ, βῆτα ὦ βῶ, καὶ πάλιν ἐν ἀντιστρόφῳ τοῦ μέλους καὶ τοῦ μέτρου γάμμα ἄλφα, γάμμα εἶ, γάμμα ἦτα, γάμμα ἰῶτα, γάμμα οὖ, γάμμα ὖ, γάμμα ὦ, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν e

6 fort. τὴν στάσιν (an συνέχειν?) 8 ἔτι suspectum 11 τραγῳδίαν Mus cf. VII 276a 12. 13 glossam del. Petitus 13 διαιροῦντα A: corr. Schw τὰς πάσας γραφὰς A: corr. Petitus 15 fort. τὸ ἄλφα 15. 16 δέλτα εἶτα θῆτα θεοῦ γὰρ εἴγε ἰῶτα A: corr. Herm, qui praeterea πάρ' pro γὰρ; θεοῦ γὰρ ἄλφα βῆτα γάμμα δέλτα εἶ Wilam 17 τὸ add. Welcker 18 φεὶ χεὶ τε τῶ ψ̄ A: restitutio incerta 24 Clearchus scripserat γάμμα ἄλφα γ̄ᾱ eqs

συλλαβῶν ὁμοίως ἑκάστων τό τε μέτρον καὶ τὸ μέλος ἐν ἀντιστρόφοις ἔχουσι πᾶσαι ταὐτόν. ὥστε τὸν Εὐριπίδην μὴ μόνον ὑπονοεῖσθαι τὴν Μήδειαν ἐντεῦθεν πεποιηκέναι πᾶσαν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλος αὐτὸ μετενηνοχότα φανερὸν εἶναι. τὸν δὲ Σοφοκλέα διελεῖν φασιν ἀποτολμῆσαι τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ τοῦτ' ἀκούσαντα καὶ ποιῆσαι ἐν τῷ Οἰδίποδι οὕτως (v. 332)·

> ἐγὼ οὔτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. ⟨τί⟩ ταῦτ'
> ⟨ἄλλως⟩ ἐλέγχεις;

διόπερ οἱ λοιποὶ τὰς ἀντιστρόφους ἀπὸ τούτου παρε-
f δέχοντο πάντες, ὡς ἔοικεν, εἰς τὰς τραγῳδίας. καὶ μετὰ τὸν χορὸν εἰσάγει πάλιν ἐκ τῶν φωνηέντων ῥῆσιν οὕτως (ἣν δεῖ κατὰ τὰς παραγραφὰς ὁμοίως τοῖς πρόσθεν λέγοντα διαιρεῖν, ἵν' ἡ τοῦ ποιήσαντος ὑπόκρισις σῴζηται κατὰ τὴν δύναμιν)·

> ἄλφα μόνον, ὦ γυναῖκες, -ῖ τε δεύτερον
> λέγειν μόνον χρὴ καὶ τρίτον μόνον γ' ἐρεῖς
> ἦτ' αρα φήσω τὸ τέταρτόν τ' αὖ μόνον
> ἰῶτα, πέμπτον οὖ, τό θ' ἕκτον ὖ μόνον
> λέγε. λοίσθιον δὲ φωνῶ σοι τὸ ὦ
> τῶν ἑπτὰ φωνῶν, ἑπτὰ δ' ἐν μέτροις μόνον.
> 454 καὶ τοῦτο λέξασ' εἶτα δὴ σαυτῇ λάλει.

80. δεδήλωκε δὲ καὶ διὰ τῶν ἰαμβείων γράμμα πρῶτος οὗτος ἀκολαστότερον μὲν κατὰ τὴν διάνοιαν, πεφρασμένον δὲ τὸν τρόπον τοῦτον·

> κύω γάρ, ὦ γυναῖκες. ἀλλ' αἰδοῖ, φίλαι,
> ἐν γράμμασι σφῷν τοὔνομ' ἐξερῶ βρέφους.

1 ἕκαστον A: corr. C 8 ἀλγυνῶ ταῦτα ἐλεγχθεὶς A 18 corruptus, fort. τό τε τέταρτον αὖ 20 ⟨λέγειν⟩ δὲ Wilam 26 φίλαι K: φίλαι (superscr. η) A φίλα C

ὀρθὴ μακρὰ γραμμή 'στιν· ἐκ δ' αὐτῆς μέσης
μικρὰ παρεστῶσ' ἑκατέρωθεν ὑπτία.
ἔπειτα κύκλος πόδας ἔχων βραχεῖς δύο.

ὅθεν ὕστερον, ὡς ⟨ἂν⟩ ὑπονοήσειέ τις, Μαιάνδριος μὲν ὁ συγγραφεὺς μικρὸν διὰ τῆς ἑρμηνείας τῇ μι- b μήσει παρεγκλίνας συνέγραψεν ἓν τῶν παραγγελμάτων (FHG II 337) φορτικώτερον τοῦ ῥηθέντος, Εὐριπίδης δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεῖ τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι ῥῆσιν. βοτὴρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος αὐτόθι δηλῶν τοὔνομα τοῦ Θησέως ἐπιγεγραμμένον οὕτως (fr. 385 N)·

ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,
μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια.
κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος·
οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.
τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, c
ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία.
τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὣς εἱλιγμένος,
το δ' αὖ τέταρτον ἣ μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι
εἰσίν. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι·
γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,
αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν.
τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

τὸ δ' αὐτὸ πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγῳδιοποιὸς d ἐν τῷ Τηλέφῳ. ἀγράμματος γάρ τις κἀνταῦθα δηλοῖ τὴν τοῦ Θησέως ἐπιγραφὴν οὕτως (p. 593 N)·

γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος·

1 ἐκ δὲ ταύτης AC: corr. Mein 4 ἂν add. Mein 6 ἐν τῷ παραγγέλματι A: corr. Wilam, sed fort. τῶν ἀπαγγελμάτων 8 alterum τὴν fort. del 9 αὐτῶι τι A: corr. Cas, non certa emendatio 18 ἣ Nauck ἦν AC 25 ἐν τῷ Τληπολέμῳ Mein

ὀρθοί τε κανόνες ἐζυγωμένοι δύο,
Σκυθικῷ τε τόξῳ ⟨τὸ⟩ τρίτον ἦν προσεμφερές.
ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκείμενος·
ἐφ᾽ ἑνός τε κανόνος ἦσαν [ἐζυγωμένοι δύο].
ὅπερ δὲ τρίτον ἦν καὶ τελευταῖον πάλιν.

καὶ Θεοδέκτης δ᾽ ὁ Φασηλίτης ἄγροικόν τινα ἀγράμ-
e ματον παράγει καὶ τοῦτον τὸ τοῦ Θησέως ὄνομα διασημαίνοντα (p. 624 N)·

γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακόφθαλμος κύκλῳ.
ἔπειτα δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ·
τούτους δὲ πλάγιος διαμέτρου συνδεῖ κανών.
τρίτον δ᾽ ἑλικτῷ βοστρύχῳ προσεμφερές.
ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὣς ἐφαίνετο,
πέμπται δ᾽ ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο,
αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν.
f ἕκτον δ᾽ ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶπον βόστρυχος.

καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ τὰ γράμματα παράγων ὀρχούμενον (fr. 118 N).

81. Νεοπτόλεμος δὲ ὁ Παριανὸς ἐν τῷ περὶ ἐπιγραμμάτων ἐν Χαλκηδόνι φησὶν ἐπὶ τοῦ Θρασυμάχου τοῦ σοφιστοῦ μνήματος ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ ἐπίγραμμα·

τοὔνομα θῆτα ῥῶ ἄλφα σὰν ὗ μῦ ἄλφα χεῖ οὗ σάν,
πατρὶς Χαλκηδών· ἡ δὲ τέχνη σοφίη.

τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὥς ὁ Κλέαρχός φησιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ποδῶν

2 τὸ add. Schw 4 ἦσαν ⟨ὕπτιοι δύο⟩ Mein 5 τρίτον Mus: τὸ τρίτον AC 9 κύκλος C: μεσόφθαλμος κύκλος Welcker 10 δυο οἱ AC: corr. Valck 11 διὰ μέσου Mus 12 προσεμφερής AC: corr. Mus 13 ὡς C: ὥστ᾽ A 16 εἶπ᾽ ὁ A: corr. K, Porsonum non timeo 24 $\overline{\text{υμ}}$ ἄλφα et χῖ AC

ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασιν περιειλημμένος πάντας ὁμοίως 455
ἡγεμονικοὺς καὶ ἀκολουθητικοὺς ἔχει τοὺς πόδας, οἷον (III 635 B)·

σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον
ναίονθ' ἕδραν, θηρονόμε Πάν, χθόν' Ἀρκάδων
κλήσω γραφῆι τῆιδ' ἐν σοφῆι πάγκλειτ' ἔπη
συνθείς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶι κλύειν,
μουσοπόλε θήρ, κηρόχυτον ὃς μείλιγμ' ἱεῖς,

καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δὲ ἕκαστον τῶν ποδῶν, ὡς ἂν τῇ τάξει θῇς, τὸ αὐτὸ μέτρον ἀποδώσει, οὕτως·

σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον,
νιφοκτύποις σὲ τὸν βολαῖς δυσχείμερον.

καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι ἑνδεκαγράμματος. ἔστι b
καὶ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἀλλ' ἑτέρως ποιῆσαι, ὥστε πλείω πρὸς τὴν χρῆσιν ἐκ τοῦ ἑνὸς ἔχειν οὕτω λέγοντας·

μέτρον φράσον μοι τῶν ποδῶν ⟨μέτρον λαβών⟩.
λαβὼν μέτρον μοι τῶν ποδῶν μέτρον φράσον.
οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν.
λαβεῖν μέτρον γὰρ τῶν ποδῶν οὐ βούλομαι.

82. Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν ᾠδήν, ὡς ὁ αὐτός φησι Κλέαρχος, οἱονεὶ γρίφου c
τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος, ὡς πολλῶν τούτῳ προσκρουόντων διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ἀποσχέσθαι τοῦ σίγμα καὶ διὰ τὸ μὴ δοκιμάζειν, ἐποίησε (fr. 79 B)·

1. 2 haec turbata 4 βολοις A: corr. Mein 5 νεονθ' A: corr. Cas ἕδραν Cob: ὁδος A (ἕδος Scal) χθὼν A: corr. Cas 6 τῆιδε σοφῆι A: corr. Pors πάγκλητ' A: corr. Pors 7 σοφοῖς A: corr. Mein 8 μωσοπόλε Cob 12 et 13 βολοις A 14 δεκαγράμματος A: corr. Schw 16 h. e. *ut plures (tribus) formas transpositis vocabulis ex una primaria facere possit, si quis ita uti velit* 17 suppl. Coraes 24 δυνατὸν A: corr. Scal

πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ
καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀνθρώποις.

ταῦτα σημειώσαιτ' ἄν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου τοῦ Ἑρμιονέως τὴν ἄσιγμον ᾠδήν, ἥτις ἐπιγράφεται Κένταυροι. καὶ ὁ εἰς τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν Ἑρμιόνῃ ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὥς φησιν d *Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τρίτῳ περὶ μουσικῆς, οὗ ἐστιν ἀρχή* (III 376 B)·

Δάματρα μέλπω Κόραν τε Κλυμένοι' ἄλοχον.

83. *ἔστιν εὐπορῆσαι καὶ ἄλλων γρίφων* (III 666 B)·

ἐν Φανερᾷ γενόμαν, πάτραν δέ μου ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἀμφὶς ἔχει· μήτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάις.

Φανερᾷ μὲν οὖν λέγει τῇ Δήλῳ, ἥτις ὑπὸ θαλάσσης περιέχεται, μήτηρ δ' ἡ Λητώ, ἥτις Κοίου ἐστὶ θυγά- e *τηρ· Μακεδόνες δὲ τὸν ἀριθμὸν κοῖον προσαγορεύουσι. καὶ ἐπὶ τῆς πτισάνης* (III 668 B)·

κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίε.

πεποίηται δὲ τῆς πτισάνης τοὔνομα ἀπὸ τοῦ πτίσσειν καὶ ἀνεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ κοχλίου· φέρεται δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς Τεύκρου Ὁρισμοῖς·

ζῷον ἄπουν ἀνάκανθον ἀνόστεον ὀστρακόνωτον
ὄμματά τ' ἐκκύπτοντα προμήκεα κεἰσκύπτοντα.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὑτοῦ ἐρῶντί φησι (II 30 K)·

f *τροφαλίδας τε λινοσάρκους. μανθάνεις; τυρὸν λέγω.*

Ἀναξανδρίδης Αἰσχρᾷ (II 137 K)·

ἀρτίως διηρτάμηκε, καὶ τὰ μὲν διανεκῆ

1 *σχοινοτενια* A 2 *σαντιβοηλον* A: corr. XI 467b 12 *μάτηρ* Mein *παῖς* A: corr. C 18 *πτίττειν* A: corr. C cf. Hes. s. v. *ἀνεῖν* 24 *τροφαλινδας* A: corr. C *λιπαροσάρκους* Mein

σώματος μέρη δαμάζετ' ἐν πυρικτίτῳ στέγᾳ·
Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἥρωσιν (II 457 K)·

ὡς δ' ἦν ἠρμένη
βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ
φιλίας, ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας,
τράπεζα. B. περιέργως ⟨γε⟩, νὴ τὸν οὐρανόν· 456
ἐξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως.

Πλάτων δ' ἐν τῷ Ἀδώνιδι χρησμὸν δοθῆναι λέγων Κινύρᾳ ὑπὲρ Ἀδώνιδος τοῦ υἱοῦ φησιν (I 601 K)·

ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων, ἀνδρῶν δασυπρώκτων,
παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφυ θαυμαστότατός τε
πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ὀλεῖτον,
ἣ μὲν ἐλαυνομένη λαθρίοις ἐρετμοῖς, ὃ δ' ἐλαύνων.

λέγει δ' Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον· ἀμφότεροι γὰρ ἤρων b
τοῦ Ἀδώνιδος. καὶ τὸ τῆς Σφιγγὸς δὲ αἴνιγμα Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς Τραγῳδουμένοις τοιοῦτον εἶναί φησιν (A. P. XIV 64)·

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον, ἀλλάσσει δὲ φύσιν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ γίνονται καὶ ἀν' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον·
ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

84. γριφώδη δ' ἐστὶ καὶ Σιμωνίδῃ ταῦτα πεποιημένα, c
ὥς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου (fr. 172 B)·

1 δαμάζετε ἐν πυρικτίτοισι γᾶς (η suprascr.) A: corr. Kock 2 οἶμαι Boeckh: εἶναι A 7 γε add. Cas 11 ὦ κυπρία AC: corr. Mus 12 extr. τοι (τε suprascr.) C: τοι A 13 εχειτον A ἔχετον C: corr. Iacobs 19 τετράπουν, 20 τρίπουν AC 21 γείνονται A: corr. C

μιξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθὺς
πλησίον ἠρείσαντο καρήατα· παῖδα δὲ νυκτὸς
δεξάμενοι βλεφάροισι Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

φασὶ δ' οἳ μὲν ἐπί τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων ἐν Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν αὐτῷ d τράγον καὶ δελφῖνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον. οἳ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον δελφῖνα καὶ τράγον εἰργασμένον εἰρῆσθαι, καὶ εἶναι τὸν βουφόνον καὶ τοῦ Διονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἳ δέ φασιν ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ Διονύσῳ θυόμενον βοῦν ὑπό τινος τῶν νεανίσκων παίεσθαι πελέκει. πλησίον δὲ τῆς ἑορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλεκυν· τὸν οὖν Σιμωνίδην ἔτι νέον ὄντα βαδίσαι πρὸς τὸν χαλκέα κομιούμενον αὐτόν. ἰδόντα δὲ καὶ τὸν τεχνίτην κοιμώμενον καὶ τὸν ἀσκὸν καὶ τὸν καρκίνον εἰκῇ κείμενον e καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐλθόντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνήθεις τὸ προειρημένον πρόβλημα. τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἐρίφου πατέρα τὸν ἀσκὸν εἶναι, σχέτλιον δὲ ἰχθὺν τὸν καρκίνον, νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν ὕπνον, βουφόνον δὲ καὶ Διονύσου θεράποντα τὸν πέλεκυν. πεποίηκε δὲ καὶ ἕτερον ἐπίγραμμα ὁ Σιμωνίδης, ὃ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς ἱστορίας ἀπορίαν (fr. 173)·

φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηιάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῷ.

f λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρίβοντα αὐτὸν διδάσκειν τοὺς χορούς. εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς Ἀπόλλωνος ἱερῷ μακρὰν τῆς θαλάσσης. ὑδρεύεσθαι οὖν

1 τε πατήρ τ' A: corr. C 2 ἠρίσαντο A: corr. C 3 διονύσοιο A: corr. C 9 ἐπειργασμένον Wilam 14 σιμωνίδη A: corr. C 26 καρθέαι AC: corr. Schw 28 οὐ μακρὰν Brönstedt

καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ τὸν Σιμωνίδην κάτωθεν, ἔνθα ἦν ἡ κρήνη. ἀνακομίζοντος δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειὸν διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκεῖνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωικὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρείδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησιν (fr. 18)· 457

ᾤκτειρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ ἀεὶ φορέοντα Διὸς κούρα
βασιλεῦσιν.

ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναί φασι τῷ μὴ παραγινομένῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὡρισμένην ὥραν παρέχειν τῷ ὄνῳ χοίνικα κριθῶν. τοῦτ' οὖν κἀν τῷ ποιήματι λέγεσθαι, καὶ εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντα τὸ τοῦ τέττιγος ἄεθλον τὸν οὐκ ἐθέλοντα ᾄδειν, Πανοπηιάδην δὲ τὸν ὄνον, μέγα δὲ δεῖπνον τὴν χοίνικα τῶν κριθῶν. 85. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Θεόγνιδος τοῦ ποιητοῦ (1230)·

ἤδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός, b
τεθνηκὼς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι.

σημαίνει γὰρ κόχλον. τοιοῦτον δ' ἐστὶν καὶ τὸ ῥήματα λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια, οἷον (p. 664 N)·

λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος.

καὶ τὸ περιφερόμενον·

πέντ' ἄνδρες δέκα ναυσὶ κατέδραμον εἰς ἕνα χῶρον,
ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι·
δίψῃ δ' ἐξώλλυντο, ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου. c

86. τίνα δὲ κόλασιν ὑπέμενον Ἀθήνησιν οἱ μὴ λύσαντες τὸν προτεθέντα γρῖφον, εἴ γε ἔπινον φιάλην

12. 13 τὸ τοῦ C: τοῦτο A 14 μέγα δὲ C: μέγα A 23 ex cod. Laur. ineditum ratus ed. Hercher Herm. II 224, ubi νηυσὶ κατήλυθον, itemque cod. Par. apud Piccolon *suppl. à l'anth.* p. 192 25 γένειον cod. Laur γένεια cod. Par 27 προταθέντα Mein, sed προτείνω nunquam dixit Clearchus

⟨ἅλμη⟩ κεκερασμένην, ὡς καὶ ὁ Κλέαρχος προεῖπεν
ἐν τῷ ὅρῳ; κἀν τῷ πρώτῳ δὲ περὶ παροιμιῶν γράφει
οὕτως· 'τῶν γρίφων ἡ ζήτησις οὐκ ἀλλοτρία φιλοσο-
φίας ἐστί, καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν τῆς παιδείας ἀπόδειξιν
d ἐν τούτοις ἐποιοῦντο. προέβαλλον γὰρ παρὰ τοὺς πό-
τους οὐχ ὥσπερ οἱ νῦν ἐρωτῶντες ἀλλήλους, τίς τῶν
ἀφροδισιαστικῶν συνδυασμῶν ἢ τίς ἢ ποῖος ἰχθὺς
ἥδιστος ἢ τίς ἀκμαιότατος, ἔτι δὲ τίς μετ' Ἀρκτοῦρον
ἢ μετὰ Πλειάδα ἢ τίς μετὰ Κύνα μάλιστα βρωτός.
καὶ ἐπὶ τούτοις ἆθλα μὲν τοῖς νικῶσι φιλήματα μίσους
ἄξια τοῖς ἐλευθέραν αἴσθησιν ἔχουσι, ζημίαν δὲ τοῖς
ἡττηθεῖσιν τάττουσιν ἄκρατον πιεῖν, ὃν ἥδιον τῆς
ὑγιείας πίνουσι· κομιδῇ γάρ ἐστι ταῦτά γέ τινος τοῖς
e Φιλαινίδος καὶ τοῖς Ἀρχεστράτου συγγράμμασιν ἐνῳ-
κηκότος, ἔτι δὲ περὶ τὰς καλουμένας Γαστρολογίας
ἐσπουδακότος· ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας, τῷ πρώτῳ
ἔπος ⟨ἢ⟩ ἰαμβεῖον εἰπόντι τὸ ἐχόμενον ἕκαστον λέγειν
καὶ τῷ κεφάλαιον εἰπόντι ἀντειπεῖν τὸ ἑτέρου ποιητοῦ
τινος, ⟨ὅτι⟩ εἰς τὴν αὐτὴν εἶπε γνώμην· ἔτι δὲ λέγειν
ἕκαστον ἰαμβεῖον. πρός τε τούτοις ἕκαστον εἰπεῖν ὅσων
ἂν προσταχθῇ συλλαβῶν ἔμμετρον, καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς τῶν
γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρίας. ὁμοίως δὲ
τοῖς εἰρημένοις ἡγεμόνος ἑκάστου λέγειν ὄνομα τῶν
f ἐπὶ Τροίαν ἢ τῶν Τρώων, καὶ πόλεως ὄνομα τῶν ἐν
τῇ Ἀσίᾳ λέγειν ἀπὸ τοῦ δοθέντος γράμματος, τὸν δ'
ἐχόμενον τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ τοὺς λοιποὺς ἐναλ-

1 ἅλμη add. Dobr 7 συνδιασμῶν (sic) C: συνδυασμένων A 15 ἀστρολογίας A: corr. C 17 ἢ add. Mein ἰαμβίον A ut solet 18 ἀντειπεῖν τὸ Schw: ἀντειπόντος A 19 ὅτι add. K 21 ὅσαπερ τῆς Dobr, sed ἀπὸ non magis vitiosum quam ἐκ 25 fort. ἀπό του

λάξαι, ἄν τε Ἑλληνίδος ἄν τε βαρβάρου τάξῃ τις. ὥστε τὴν παιδιὰν μὴ ἄσκεπτον οὖσαν μηνύματα γίνεσθαι τῆς ἑκάστου πρὸς παιδείαν οἰκειότητος· ἐφ' οἷς ἆθλον ἐτίθεσαν στέφανον καὶ εὐφημίαν, οἷς μάλιστα γλυκαίνεται τὸ φιλεῖν ἀλλήλους.'

87. ταῦτα μὲν οὖν Κλέαρχος εἴρηκε. καὶ ἃ προ- 458
βάλλειν δεῖ τοιαῦτά τινα εἶναι ἡγοῦμαι· στίχον εἰπεῖν Ὁμηρικὸν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἀρχόμενον καὶ εἰς τὸ αὐτὸ στοιχεῖον καταλήγοντα·

ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα (Δ 92).
ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα (Ε 226).
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα (Ε 453).

καὶ πάλιν ὁμοίως ἰαμβεῖα (com. IV 607 M)·

ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἂν ὁ φέρων τἀγαθά.
ἀγαθὸς ἂν εἴη χὠ φέρων καλῶς κακά.

Ὁμηρικοὶ ἀπὸ τοῦ ε̄ ἐπὶ τὸ ε̄· b

εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε (Δ 89).
ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε (Ε 686).

ὁμοίως καὶ ἰαμβεῖα (com. IV 608 M)·

εὐκαταφρόνητός ἐστι πενία, Δερκύλε.
ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον . . διάπλεκε.

Ὁμήρου ἀπὸ η̄ ἐπὶ τὸ η̄·

ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη (Ε 133).
ἣ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη (Ε 370). c

ἴαμβοι (com. IV 608 M)·

ἡ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη.

ἀπὸ τοῦ ῑ ἐπὶ τὸ ῑ Ὁμήρου·

Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι (Ζ 60).

1 ἐάν τε βαρβ. A 2 παιδείαν A: corr. Muret μήνυμα Coraes 21 δὴ Herw, παῖ suppl. Mein

Ἱππόλοχος δέ μ' ἔτικτε καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι (206)·

ἀπὸ τοῦ σ̄ εἰς τὸ σ̄·

συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς (Α 90).

σοφός ἐστιν ὁ φέρων τἀπὸ ⟨τῆς⟩ τύχης καλῶς.

d ἀπὸ τοῦ ω̄ εἰς τὸ ω̄·

ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω (Π 364).

ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω.

προβάλλειν δὲ δεῖ καὶ στίχους ἀσίγμους οἷον (Η 364).

πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

καὶ πάλιν στίχους Ὁμηρικοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς καὶ τῆς ἐσχάτης δηλοῦντας ὄνομα οἷον (Β 557. 628. 732)·

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας. ⟨Αἴας⟩.

e Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς. ⟨Φυλεύς⟩.

ἰητῆρ' ἀγαθώ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων. Ἴων

εἰσὶ καὶ ἄλλοι στίχοι Ὁμηρικοὶ δηλοῦντες σκευῶν ὀνόματα ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἐσχάτης συλλαβῆς οἷον·

ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός. (Θ 202) ὅλμος.

μυθεῖται κατα μοῖραν ἅπερ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος. (ρ 580) μύλος.

λυγρὸς ἐὼν μή που τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.

f (σ 107) λύρη.

ἄλλοι στίχοι δηλοῦντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τῶν ἐδωδίμων τί·

ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.

4 τῆς add. Pors 18 ἰητὴρ ἀγαθὸς A

(*Λ* 538) ἄρτος.
μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.
(*Λ* 550) μῆλα.

88. ἐπεὶ δὲ ἱκανὴν παρέκβασιν πεποιήμεθα περὶ τῶν γρίφων, λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες τὸν προτεθέντα γρῖφον. ἔπινον οὗτοι ἅλμην παραμισγομένην τῷ αὑτῶν ποτῷ καὶ ἔδει μὴ προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστί, ὡς Ἀντιφάνης δηλοῖ ἐν Γανυμήδει διὰ τούτων (II 41 K)· 459

οἴμοι περιπλοκὰς
λίαν ἐρωτᾷς. Β. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω·
τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἴ ξύνοισθά τι,
ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι. Α. πότερά μοι
γρῖφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν, δέσποτα,
τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἴ ξύνοιδά τι,
ἢ τί δύναται τὸ ῥηθέν; Β. ἔξω τις δότω
ἱμάντα ταχέως. Α. οἷον οὐκ ἔγνων ἴσως·
ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; μηδαμῶς·
ἅλμης δ' ἐχρῆν τι παραφέρειν ποτήριον. b
Β. οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; Α. ἐγὼ
κομιδῇ γε. Β. πῶς; Α. ἐνέχυρον ἀποφέροντά
⟨σου⟩ —
Β. οὔκ, ἀλλ' ὀπίσω τὼ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ
ἕλκειν ἀπνευστί.

89. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν γρίφων εἰπόντων τῶν δειπνοσοφιστῶν, ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς ἑσπέρα καταλαμβάνει ἀναπεμπαζομένους τὰ εἰρημένα, τὸν περὶ τῶν ἐκπω-

4 παράβασιν A: corr. Herw 7 μὴ del. Mus, fort. μὲν 14 προβαλεῖς A: corr. Mus 15. 16 τιν τί A: τι, ἢ τί Di 17 οἷον scil. γρῖφον, *quem ne intellexi quidem*, fort. οὐδ' 19 περιφέρειν AC: corr. Villebrun, fort. προσφέρειν 20 δεῖ σε τοῦτ' A: corr. Cas 21 σου add. Herm

μάτων λόγον εἰς αὔριον ἀναβαλώμεθα. κατὰ γὰρ τὸν Μεταγένους *Φιλοθύτην·* (I 708 K)

c *κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον, ὡς ἂν*
πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐωχήσω τὸ θέατρον,
περὶ τῶν ἐκπωμάτων τὸν λόγον ἑξῆς ποιούμενος.

3 *μεταβάλω* A: corr. C 4 *καιναῖς παρ. κ. πολλαῖς* A *πολλαῖς παρ. κ. καιναῖς* C et Poll. X 88 (ubi *πολλαῖσι*)

ΤΈΛΟϹ ἈΘΗΝΑΊΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΊΤȣ ΔΕΙΠΝΟϹΟΦΙϹΤΩ͂Ν : Ϊ~

DATE DUE			

